

**NICOLAI
MYLERI AB
EHRENBACH DE
PRINCIPIBUS
ET STATIBUS...**

Johann Nikolaus Myler ab
Ehrenbach, P.C.

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III

XVII

C

32

NAPOLI

C. 32

NICOLAI MYLERI
ab Ehrenbach/

DE

PRINCIPIBUS

ET

STATIBUS

IMPERII ROM. GERMAN.

Succincta Tractatio;

Duplo, quam olim, auctior,

Gemino etiam Indice,

Cum

S. CÆS. MAJEST. PRIVILEGIO.

TVBINGÆ,

Apud JOH. GEORG. COTTAM
& Consort.

M. DC. LXXI.

Flavius Vegetius

ad

Valentinianum Augustum.

*Antiquis temporibus mos fuit, bonarum artium
studia mandare literis, atque in libros redacta
offerre Principibus. Quia nec rectè aliquid
inchoatur, nisi, post DEUM, faverit Imperator:
Neque quemquam magis decet, vel meliora sci-
re, vel plura, quam Principem, cujus doctrina
omnibus potest prodesse subjectis,*

Idem Vegetius alibi:

*Vnius ætatis sunt, quæ fortiter fiunt; Quæ verò
pro utilitate Reipublicæ scribuntur, Æterna
sunt.*

PRIVILEGIUM CÆSAREUM.

LEOPOLDUS, Divinâ favente Clementiâ, Ele-
ctus Romanorum IMPERATOR semper Au-
gustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ,
Croatia, Sclavoniæ, &c. REX, Archidux Austriæ, Dux
Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ & Wirtem-
bergæ, Comes Tyrolis. Agnoscimus & notum facia-
mus tenore præsentium Universis, quod cum Nobis,
noster & Sacri Imperii fidelis dilectus JOHANNES
GEORGIUS COTTA Civis, & Bibliopola Tubin-
gensis, humilimè exposuerit, se in communem juris
præcipuè verò publici studiosorum gratiam atq; com-
modum, Tractatum quendam de jure Statuum in Im-
perio Romano Germanico NICOLAI MYLERI ab
Ehrenbach Juris Consulti, typo committere jurisque
publici facere statuisse, vereri autem ne, quod fieri as-
solet, alii etiam Typographi quæstus causa, cum ipsius
non levi detrimento, modò dictum opus temere æmu-
lentur, distrahant atque venundent; Ac præterea No-
bis humiliter supplicarit, ut id ipsum Privilegio nostro
Cæsareo, quo sibi in Sacro Romano Imperio aliisque
Ditionibus nostris hæreditariis, contra omnes hujus-
modi fraudes cautum sit, clementer dignaremur: Nos
fanè cum eos, qui studiis disciplinisque liberalibus in
majus provehendis sedulam suam operam, gratiâ no-
strâ Cæsarcâ dignos semper judicemus; submissæ pa-
riter & æquæ huic petitioni annuendum censuerimus.
Qui idcirco omnibus & singulis Typographis, Biblio-
polis, aliisque quibuscunq; librariam negotiationem
exercentibus, firmiter inhibemus & vetamus, ne quis
prædictum NICOLAI MYLERI ab Ehrenbach Juris-
Consulti opus, per viginti annorum spacium, a primâ
editionis die computandum, intra Sacri Romani Im-
perii, Regnorumque & Provinciarum nostrarum hæ-
reditariarum fines, simili aut alio quovis typo vel for-
ma, sive in toto sive in parte, recudere vel alii recuden-
dum dare, alibive impressum apportare, vendere vel
distrahere, clam vel palam, absq; supradicti JOHAN-
NIS

NIS GEORGII COTTÆ, ejusque hæredum & successorum consensu & licentiâ præsumat. Si quis autem secus faciendo, privilegium & interdictum hoc nostrum Cæsareum violare aut transgredi ausus fuerit, cum non modo ejusmodi Libris perperam quippe recusis & adauctis (quos quidem prædictus COTTA ejusve hæredes & successores ubicunque deprehensos sive propriâ authoritate sive Magistratus auxilio, sibi vindicare poterunt) de facto privandum, sed & poena insuper decem marcarum auri puri Fisco nostro Cæsareo & fraudis vindici ex æquo pendendâ, omni spe veniæ sublatâ, decernimus mulctandum: Dummodò tamen quaterna dicti operis exemplaria Cancellariam nostram Imperialem Aulicam transmittantur, & præsentis hujus Privilegii tenor, ne quis se ignorantie prætextu excusare queat, in fronte ejusdem imprimatur. **MANDAMUS** ergò Universis nostris & Sacri Imperii Regnorumq; & Dominiorum nostrorum hæreditariorum subditis & fidelibus dilectis, cujuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis aut præeminentiæ existant, tam Ecclesiasticis quam secularibus, præsertim verò iis, qui in Magistratu constituti, vel proprio vel superiorum suorum nomine & loco, juris & justitiæ administrationem exercent, ne quemquam privilegium hoc nostrum Cæsareum temere ac impune transgredi & violare patiantur, quin potius contumaces, quos compererint, præscriptâ poenâ plecti, aliisque modis coërceri curent, quatenus & ipsi, eandem mulctam pendere noluerint, Harum testimonio literarum manu nostrâ subscriptarum, Sigilloque Cæsareo munitarum: Quæ dabantur ex Arce nostra Regia Posonii, die quinta mensis Junii, anno Domini millesimo sexcentesimo secundo, Regnorum nostrorum Romani quarto, Hungarici septimo, Bohemici verò sexto.

LEOPOLDUS (L.S.)

Ut

*Ad mandatum Sac. Cas.
Majest. proprium.*

Wildericus Baro de Walderdorff.

Walderode.

Seren. & Celsiss.
Principi & Domino,

Domino

WILHELMO LUDOVICO,

Wirtembergiæ Tecciaq; Duci,

Montisbelgardi Comiti,

Heydenhemii Dynastæ, &c.

Principi Juventutis Florentissimo,

post

Heroicâ Majorum decora,

Radioſo congruarum virtutum studio;

Palladias inter artes,

Hactenus domi insigniter fundato;

Nativum sanguinis splendorem,

Gloriosissimis peregre auctibus,

intuentium cum admiratione,

Alacriter illustrare nitenti;

Succinctam hanc Tractationem;

De

Principibus & Statibus

Imperii Rom. Germanici,

):(2

Ex

Excelso Ejus Fastigio,
Sacratam & dicatam,
Obsequiosa manu & mente offert:

Simul ac

Pedi sequam votorum pietatem,
pro

Faustissimis itinerum successibus,
Principi & Domino suo longe benignissimo,
Testatam esse cupit,
nec alio fine

Commentationem hanc literariam,
devotissimi affectus
Infucatam velut interpretem,
Debita cum subjectione
astitit.

Nicolaus Mylerus
ab
Ehrenbach.

Pro

CAEMONITIO AUTORIS

^{ad}
LECTOREM.

P Rodit iterum, *Benevole Lector*, tractat⁹, de *Principum & Statuum Imperii præeminentia & Juribus*; Quem sub mole publicorum negotiorum extorserunt *Amicorum* crebra desideria, & toties repetitæ preces. Instabant quoque *Bibliopola*, meque defatigabant fermè, ut bono publico tandem prodesse proclivis, in novam hæc, à me privatis lucubrationibus non modicè auctam, editionem consentirem. Annuebam itaque creberrimis hisce petitionibus, nec sine certa ratione.

Quamvis enim haud nesciam, scripturientium hodie in-

):(3 nume-

Præmonitio ad Lectorem.

numerum numerari numerum; neminem tamen latet, quosdam, *ut sciant*; alios, *ut sciantur*; plures, *ut lucrentur*, cæteros verò, eosque paucissimos, at sane optimos etiam, *ut ædificent, scribere.* Quorum *primum* quidem Curiositatis: Vanitatis *alterum*; *Postremum* verò, idq; optimum, scilicet Charitatis esse, atque Prudentiæ, censeo.

Cæterum, quid quantumvè augmenti huic iteratæ impressioni accesserit, paucis exponam. Ordinem namque & numerum capitum, juxta seriem materialiarum prioris editionis, interpositis quibusdam

Para-

Praemonitio ad Lectorem.

Paragraphis novis, imòtum servavi. *Unicuique* etiam Capiti varias, & quidem non vulgares, additiones adjunxi, adeo quidem, ut vix ullus paragraphus, sine aliquo additamento, appareat. *Imprimis* verò, singulis ferè capitibus, *Quaestiones* publico Statui necessariae, & usu Regiminis publici quotidianæ accessere. *Quoniam* verò ampliorem deductionem angustia operis non permisit, *Authores* Practicos, & in Jure publico versatissimos interspersi. *Quod* unicuique Lectori, curioso, perquam utile erit, quo integras materias & controversias, levi penicillo

):(4 ad

adumbratas, exinde, tanquam
ex suo fonte limpidissimo, hau-
rire possit. *Imò* omnes ferè
Authores allegatos rursus evol-
vi, quos, ut & alios plurimos,
mea Bibliotheca tenet. *Ac*
quoniam multi ad dissentien-
dum proni & faciles esse solent,
nec cuilibet etiam, in verba
Magistri jurare, integrum est,
ideo semper ferè allegatis, con-
troversis, *Authores* alicubi
Contrarium sustinentes, non
omnes, sed paucos & gravio-
res, prout spacium Chartæ, &
angustia temporis permisit, ad-
didi. Non *tamen* fui solli-
citus, *de formando aut reforman-*
do Romani Imp. Germanici Sta-
tu, more & modo H. á Lapide
&

& S. de Monzābano, satis temerario ausu scripturiētium, multa adijcere; memorillius dicterii: *Periculosum esse, scribere de his, qui possunt proscribere.* Sed unice hoc studui, *Principi Juventutis*, ea brevibus aperire, & digito quasi monstrare, quid, quantumve juris Ei, ad Principatum accessuro, tam *in Imperio*, quam *in suo territoria administrando*, in Ecclesiasticis, inq; Politicis competat, quævè *Onera*, in defensionem Imperii Rom-Germanici, subire teneatur.

Nec modicam promotionem iteratæ huic Editioni addidit *Dn: & Amicus Fritschius, Cancellarius Suvarzenburgicus,*
) (5 qui

qui in Litteris, ad me exaratis, hujus tractatus utilitatem in eo commendavit, quod *Studiorum Moderatores* Personarum illustrium, in erudiendo *Principe Juventutis* ad regimen formādo, frequēter eo uti soleant. Præsertim dum, ex prima inspectione hujus libelli, subito colligere liceat, quod sine cognitione, sive explicita, sive implicita, terminorum *technicorum*, juris territorialis, *Princeps gubernaculum sui Principatus gerens*, scire vix possit, quæ aut quot superioritatis jura in suo territorio possideat, ac liberri-
mè exercere possit.

Inserui quoque haud pauca regiminis *Axiomata*, & casus
sus

sus quotidianos, Consiliario in praxi indies occurrentes, quæ non semper ore tenus, Principi regimen tenenti, aperiantur; Memor *Demetrii Phalerei*, ad *Ptolomæum Regem* apud *Stobæum*, consilii, qui Regi, ut libros de Regno Scriptos, emeret & legeret, hæc imprimis de causa, urgebat: Quod ille talia de quibus amici Regem admonere non auderent, in libris perscripta inveniret.

Intuli etiam in cap. 3. & 4. quorundam Nummorum, tam Consularium, quam Imperialium, typos tam Symbolicos, quam hieroglyphicos, cum litterarum abbreviatarum brevi resolutione, ea saltem intentione,

Præmonitio ad Lectorem.

ut Eruditorum ingenia, ad historicæ antiquitatis Nummariæ Studium suscipiendum, & *quid quantumvè arcani* ibi lateat, sollicitè indagandum, excitentur. Idque eò magis feci, dum illud in Germania, *per Sexaginta*, & quod excurrit annos fere, conquievit, nec ullus ferè, præter *Golzium, Octavium Stradam, Hulsium & Occonem*, studium hoc, adeò persecutus fuit.

Admovit quidem manus, in quorundam Nummorum explanatione, eruditus *Vir, Rupertus, Professor Aldorphenſis*, in suis opusculis passim. Augustissimus quoque Imperator noster *Ferdinandus III.* in animo habuit, Nummos antiquos (quorum
nume-

numerus jam Anno 1655. ultra quatuordecim millia ascendebat) studio & opera *Simonis Wagnerecci Suevi*, Historici, tam hieroglyphicè, quam historicè, resolvere & explanare. Quod opus cæptum ad quintum usque tomum perductum fuit, sicuti Ego illud, favore dicti *Wagnerecci*, manibus evolvi. At tamē infidiatrix mors, interveniens, huic glorioso cœpto interstitium posuit.

In quo studio palmam nobis præripere intendunt, tam *Galli*, quam *Itali*, sicuti hoc constat ex tractatibus Nummariis *Fulvii Ursini*, *Francisci Paruta*, *Angeloni*, *Joannis Tristani*, *Bouttenroii*, & aliorum; Impri-
mis

Præmonitio & Lectorum.

his verò additionibus ad Fulvium Ursinum, *Domini Caroli Patini, Medici Viri in renummaria maximè versato*; Cujus egregium opus, in explicandis mille Nummis Imperialibus, nondum visis, indies expectamus. Veruntamen nec in Germania, nec in patrio Ducatu Wirtembergico, deerunt erudita ingenia, qui huic studio paria esse possunt, modo Mæcenatem aliquem haberent. Vale & Vive, *Stutgardia ex Museo 8. Julij Anno 1669.*

Epi-

Epigramma ἐπιγραμματικόν.

In præsentem Tractatum
Nobilissimi & Magnifici

VIRI

DN. NICOLAI MYLERI

ab

Ehrenbach.

ILiada includi (quis non miretur?) Homeri,
Digna fide vix est res, potuisse nuci.

Collige, quàm tenuis fuerit membranula, quæ
tunc

Totius libri debuit esse capax.

Sic & acu calamus debebat acutior esse,

Quo visum effugiens litera scripta fuit.

Esto sed, hæc veterum fuerit solertia tanta,

Hujus quâ tegumeni nux fuit ista libri.

Non tamen exæquat (mihi fas sit dicere verum)

Hunc EHRENBACHI dexteritate
librum.

Istum penna quidem quàm subtilissima pinxit.

Omne sed hic punctum mentis acumen
habet.

Nucle-

Nucleus ille nucis fuit; huic, vastissima contra
Imperii moles, nucleus omnis inest.
Et dic, quæso, bono cui nam nux profuit ista?
At quantâ nux se hæc utilitate probat!

Tobias Wagner,
Univerfit. Tubin-
gensis Cancellarius.

Laudatissimo
Perincluti Domini Autoris
instituto

Observanter applaudit

Magnus Hesenthaler.

MYLERUS renuit quamvis, sciat intima re-
rum,
Imperii formam velle crepare novam.
Sed calamo male suada suo commenta refellit,
Dum veram faciem vindicat Imperio.
Hinc genium Imperii discat, moderamen &
artes,
Quem Deus ad clavum lexq; sedere jubet.

IN

INDEX CAPITUM.

*Totius Opusculi potiora Lemmata
representans.*

- Cap. I. De Origine Imperii Romani. pag. 1.
Cap. II. De Imperii Romani Infantia & Statu
sub Regibus. p. 6.
Cap. III. De Imperii Romani Adolescentia &
Statu sub Consulibus usque ad Bellum Pu-
nicum. p. 15.
Cap. IV. De Imperii Romani Juventute ac ro-
bustate, ex qua felicitas, ex felicitate
varii motus intestini; Unde mutatio Re-
giminis. p. 21.
Cap. V. De Senectute Imperii Romani, ejus-
dem de declinatione sensim accelerata.
p. 37.
Cap. VI. De Causa tantæ potentæ Imperii Ro-
mani, & tantæ vastitatis. p. 40.
Cap. VII. De diminutione Imperii Romani, ac
quibus ex causis id acciderit. p. 45.
Cap. VIII. De Imperii Romani reliquiis, seu fer-
rea planta, hodiè in Imperatore & Statibus
Imperii superexistente. p. 51.
Cap. IX. De Origine Statuum Imperii Roma-
no-Germanici. p. 58.
Cap. X. Definitio Status Imperii. p. 71.
Cap. XI. De Requisitis Status Imperii. p. 76.
Cap. XII. De Divisione Principum & Statuum
Imperii. p. 82.

INDEX CAPITUM.

- Cap. XIII. De jure Præcedentiæ Principum & Statuum Imperii. p. 90.
- Cap. XIV. De Libertate, ac Potentia Principum & Statuum Imperii. p. 106.
- Cap. XV. De Principum & Statuum Sessione ac voto in Comitibus. p. 119.
- Cap. XVI. De Principum & Statuum Imperii Militandi libertate, ab antiquo usitata & semper libera. p. 138.
- Cap. XVII. De Fœderum Jure, Principibus & Statibus Imperii competente. p. 145.
- Cap. XVIII. De Jure Clientelari Principum & Statuum Imperii, Protectionis jus vulgò dictum. p. 157.
- Cap. XIX. De Jure mittendi Legatos, Principibus & Statibus Imperii competente. p. 181.
- Cap. XX. De Judicio & Judice, Principum & Statuum Imperii. p. 190.
- Cap. XXI. De Ditionum Imperii ad hæredes transmissione. Ubi de Principis Primogeniti successione. p. 222.
- Cap. XXII. De Principibus Imperii Ultragenitis, von den abgetheilten Herren. p. 240.
- Cap. XXIII. De æquali Principum Imperii Successione. p. 248.
- Cap. XXIV. De Filiarum Illustrium Successione in Imperio R. G. p. 253.
- Cap. XXV. De Principum Imperii pactis successoriis. p. 256.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. XXVI. De Principum & Statuum Imperii
testamentis absque solennitate validis.
p. 269.
- Cap. XXVII. De Donationibus Principi Im-
perii, in multis privilegiatis. p. 274.
- Cap. XXVIII. De Testamento Principum Im-
perii Oblato. p. 279.
- Cap. XXIX. De Tutoribus illustrium Imperii
Personarum. p. 282.
- Cap. XXX. Principes & Status Imperii, se, scri-
bunt, Regnare Dei Gratia. p. 294.
- Cap. XXXI. De Matrimonio Principum & Sta-
uum Imperii, ubicunq liberrimo. p. 306.
- Cap. XXXII. De Emptore bonorum fiscalium,
Principis Imperii, statiore post contra-
ctum securo. p. 311.
- Cap. XXXIII. De bonis Domanialibus à Præ-
scriptione exemptis. p. 313.
- Cap. XXXIV. De Uxore Illustri Principis aut Co-
mitis Imperii. p. 318.
- Cap. XXXV. De Liberis Principum Imperii, utri-
usque Sexus. p. 324.
- Cap. XXXVI. De Territorioli Jurisdictione. pag.
331.
- Cap. XXXVII. De Personis & Rebus in Territo-
rio sitis. p. 337.
- Cap. XXXVIII. De Homagio s. Juramento sub-
jectionis. Von der Erb. Huldigung und
Lands-Pflicht. p. 345.
-):(:(: 2
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. XXXIX. De Statutis & Legibus Provincia-
libus; Earumve interpretatione. p. 358.
- Cap. XL. De Potestate publicandi Edicta & Man-
data, ac de Jure dandi Rescripta. p. 369.
- Cap. XLI. De Magistratum & Officialium Or-
dinatione. p. 337.
- Cap. XLII. De Ereptione Dicasterii & Judicii
Appellationis. p. 387.
- Cap. XLIII. De Advocatione Causarum. p. 401.
- Cap. XLIV. De Relaxatione jurisjurandi, ad effe-
ctum agendi. p. 404.
- Cap. XLV. De Conventibus Provincialibus; von
Land. Tâgen. p. 415.
- Cap. XLVI. De Jure Constituendi Pondera, Men-
suras, & Ulnas, Gewicht/Maß/und Ehlan-
zuordnen. p. 422.
- Cap. XLVII. De Jure Archivi. p. 429.
- Cap. XLVIII. De Jurisdictione Civili & Crimina-
li. p. 436.
- Cap. XLIX. De Concessione Privilegiorum. pag.
447.
- Cap. L. De Dispensatione. p. 461.
- Cap. LI. De Constitutione Asylorum. p. 478.
- Cap. LII. De Constitutione Publicæ Securita-
tis vulgò Burgfrieden. p. 483.
- Cap. LIII. De Jure Restituendæ Famæ. p. 489.
- Cap. LIV. De Legitimatione. p. 489.
- Cap. LV. De Rescriptis Moratoriis; von Quin-
quinel oder Anstands-Brief. p. 504.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. LVI. De Concessione Repressalium. pag.
513.
- Cap. LVII. De Jure dandi veniam ætatis. p. 518.
- Cap. LVIII. De Institutione Nundinarum. pag.
524.
- Cap. LIX. De jure conducendi per viam publi-
cam. Von Geleits. Berechtigteit. p. 534.
- Cap. LX. De receptione Judæorum, Principibus
& Statibus Imperii libera. p. 554.
- Cap. LXI. De Ordinatione Tebellionum & scri-
barum Publicorum; eorumque Substitu-
tis. p. 553.
- Cap. LXII. De Jure imponendi Collectas. p. 559.
- Cap. LXIII. De Jure detractionis, Vom Abzug.
p. 573.
- Cap. LXIV. De Vectigalibus. p. 582.
- Cap. LXV. De Accisis, ac impositione Vini vecti-
galis, vulgò Accis und Umbgelt. p. 590.
- Cap. LXVI. De Fluminibus Publicis. p. 594.
- Cap. LXVII. De Viis Regiis ac publicis, Von der
Kaiserl. freyen Land. und Heer-Strassen.
p. 600.
- Cap. LXVIII. De Juribus Fiscalibus. p. 603.
- Cap. LXIX. De Jure Metalla effodiendi. p. 615.
- Cap. LXX. De Locis desertis & Decimis Nova-
libus. p. 621.
- Cap. LXXI. De Jure cudendi monetam. p. 626.
- Cap. LXXII. De Angariis & Parangariis, Von
Frondienst. p. 640.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. LXXIII. De Forestali Jurisdictione, ac Venandi Jure. p. 648.
- Cap. LXXIV. De Negotiis Bellicis. p. 663.
- Cap. LXXV. De Annorum impositione & Lustratione, p. 669.
- Cap. LXXVI. De Jure Sequelæ, Vom Aufffordern. p. 679.
- Cap. LXXVII. De Jure muniendi Civitates vel Castella; vulgò fortificiren. p. 685.
- Cap. LXXVIII. De Jure Præsidii, id est. Præsidarios milites ponendi, Besatzung einzulegen/& excubias instituendi. p. 684.
- Cap. LXXIX. De Conscribendis Militibus, Soldaten zu werben und anzunehmen. p. 701.
- Cap. LXXX. De Jure Aperturæ & Metationis, Von Oeffnungs-Recht und Einquartierungen. p. 708.
- Cap. LXXXI. De Jure Belligerandi. p. 712.
- Cap. LXXXII. De rebus & negotiis Ecclesiasticis, quatenus eorum cura ad Principes & Status Imperii pertinet. p. 716.
- Cap. LXXXIII. De Religionis mutatione, von der Religions-Änderung, Principibus & Statibus Imperii modulatè competente. pag. 721.
- Cap. LXXXIV. De Jure Reformandi. p. 728.
- Cap. LXXXV. De Mediatis Imperii Comitibus, Landsässen, Vasallis, Civitatibus & subditis, quatenus Religionis Exercitium & conscientiæ libertatem habeant. p. 735.
- Cap.

INDEX CAPITUM.

- Cap. LXXXVI. De Jure Episcopali. p. 740.
- Cap. LXXXVII. De Jurisdictione Camerae Imperialis in Constitutione Pacis Religionis. p. 747.
- Cap. LXXXVIII. De Jurisdictione Ecclesiastica, quam Princeps & Status Imperii in territoriis exercent. p. 757.
- Cap. LXXXIX. De Effectu Jurisdictionis Territorialis. p. 775.
- Cap. XC. De Acquisitione Jurisdictionis territorialis. p. 780.
- Cap. XCI. De oneribus Principum & Statuum Imperii, ubi imprimis, de petitione Investiturae. p. 785.
- Cap. XCII. De Juramento Fidelitatis, quod Principes Imperii praestant. p. 800.
- Cap. XCIII. Principes & Status Imperii sunt Imperatoris & Imperii subditi. p. 808.
- Cap. XCIV. De Bello suscipiendo contra Bannitos Imperii. p. 813.
- Cap. XCV. De Personali Comparitione ad Comititia. p. 816.
- Cap. XCVI. Principes & Status Imperii sunt quoque Consilarii & Imperatoris. p. 820.
- Cap. XCVII. De Solutione Collectarum Imperialium i. e. Reichs-Steuern. p. 823.
- Cap. XCVIII. Principes & Status Imperii pro Imperio militare obligati sunt. p. 841.
- Cap. XCIX. De Exemptione. p. 848.

Cap.

INDEX CAPITUM.

Cap. C. De Causis Exemptionis ab Imperio.
pag. 858.

Cap. CI. De Probatione Exemptionis. p. 865.

Cap. CII. De Remediis contra Exemptionem.
p. 874.

Cap. CIII. De Processu contra Exemptiones.
p. 880.

Cap. CIV. De Exemptione & Sententia Defi-
nitiva: p. 887.

DE PRINCIPIBUS ET STATIBUS IMPERII ROMANO-GERMA- NICI,

Eorumq; præcipuis Juribus.

PARS PRIMA.

CAP. I.

De Origine Imperii Romani.

I. IMPERIUM ROMANUM,
quô nec ab exordio Mun-
di ex tam parvis principiis
ullum ferè majus à *Romulo*
exordium habet; Quod tam latè per ter-
rarum Orbem arma circumtulit, ut, qui
Populi Romani res gestas legunt, non
unius Populi seu Gentis, sed universi
ferè *Generis humani* facta enarrari cense-
ant. Nulla enim *Respublica* (teste *Livio*)
unquam nec major, nec sanctior, nec
bonis exemplis ditior fuit; Hinc verè
scribit *Eutropius*: *Romano Imperio, neq;
ab exordio ullum ferè minus; neque Incre-*
mentis toto Orbe amplius, memoriam huma-

A

nam

nam recordari posse. Eutropius. histor. l. 7.
 [Halicarnass. *antiquit. Roman. in prefat.*
 Heinsius *in Oration. 10. & 12.*]

2. Siquidem tenuis certè & propè despectuosa Populi Romani fuit origo, sed quia Deus ita constituit, in summam crevit potentiam Annæ. Florus. *hist. l. 1. c. 1.* [Vide Francisc. Zoanetti, *de Imp. Roman. num. 234.*]

3. Populus Romanus à Rege Romulo in Cæsarem Augustum, septingentos penè per annos, tantùm operum pace bellòq; gessit, ut si quis magnitudinem Imperii cum annis conferat, ætatem longè ultra putet, referente Vellejo Paterculo lib. 2. *histor.* Dio Cass. *hist. lib. 52.* Nam quidquid in Romana Gente admiramur, quidquid loquitur Vetustas, quidquid posteritas vix credit, quidquid vix eloquitur Historia, subactus Oriens, Africa eversa, adjecta Imperio Romano Europa, Britannia subacta, Germania impugnata, Inter Romuli Regimen & Augusti Imperium accidit. Vide Dan. Heinsum *in Orat. 12.*

4. Hoc itaque spatio, Romanus Populus Ortum & Occasum, terminos Imperii

perii sui posuit. Juxta Halicarn. *in princ. hist. l. 1.* ac Imp. Justinianum *in Novell. 9. in princ.* Imò nec hisce quidem limitibus satiata fuit *victrix Aquila*, nec quietas secundum Tacitum, *in vita Agricol.* [Francisc. de Amaya *ad l. 1. num. 2. C. de fund. limitroph. lib. 10.* Dn. Conring. *de Germ. Imper. Roman. c. 2.*]

5. Donec totum terrarum Orbem (penè dico) Imperio suo adjunxerit, teste Imperat. Justiniano *in Novell. 24. in prafat. ac in Novell. 26. c. 2.* Vide Fulvium Pacianum *de probat. 2. c. 26. num. 24.* Just. Lips. *de Magnit. Urb. Rom. lib. 2. c. 3.* Marc. Ant. Muret. *Variar. lect. lib. 17. num. 12.* Herman. Conring. *de Germ. Imper. Rom. c. 2.* Dn. Bœcler. *lib. 1. Annal. Tacit. c. 9. num. 8.* Proinde de Romanorum potentia canit Petronius Arbiter:

*Orbem jam totum, Victor Romanus habebat:
quâ Mare, quâ terra, quâ sydus canit utrûq;
Petron Arbiter. Satyr. c. 29.*

6. Et hoc secundum Romuli Oraculum, quem post mortem Proculo obviam facto sequentia respondisse, Plutarchus refert: *Diis* (inquentem) *visum est, Pro-
cule, postquam tam diu inter mortales vi-*
ximus,

ximus, atq; urbem ad summam spem condi-
 dimus, Imperii & gloria, ut inter Caelestes,
 ex quibus eramus, reciperemur. Vale itaq;
 & nuncia Romanis, ut temperantiam &
 rem militarem colant, his artibus, futuram
 Caput Orbis Romam. Plutarch.
 in vitâ Romuli ad fin. [Quæritur
 autem, An Populus Romanus, ac subsecuti
 Imperatores Romani, Orbem universum, aut
 magnam ejus partem, unquam subegerint?
 Respondetur, Quod Non. Id quod vel
 maximè ex loco & testimonio Dionysii
 Halicarnassei constat, dum scribit; Ne
 ipse quidem Populus Romanus, omnes
 terras omniâq; maria, in suam ditionem re-
 degit. Neque enim Africæ, quæ latè patet,
 nisi partis Ægypto proximæ, potitus est:
 Neque totam Europam subegit, sed ab ejus
 septentrionalibus partibus ad Thraciam usq;
 processit, ab occidentalibus verò, usque ad
 Adriaticum mare descendit. Halicarnass.
 Roman. antiq. lib. 1. in proëm. Vide Tacit.
 lib. 1. Annal. c. 11. Bullinger. de Imper. Ro-
 man. lib. 3. cap. 8. & 9. Lazium de Republ.
 Roman. lib. 1. c. 1 Lipf. de admirand. Rom.
 lib. 1. c. 4. Conring. de Imper. Rom. Germ.
 f. m. 276.]

7. Cæterùm hæc Imperii amplitudo, *Virtuté* ne potiùs, an verò *Fortunâ*, Romanis contigerit, ambigit & disputat Nicol. Machiav. in *Liv. lib. 2. discurs. 1.* Scip. Amirat. ad *Tacit. lib. 19. discurs. 5.* Virgil. Malvezza in *Romul. fol. m. 114.* *Virtuté*, contendit *Ammianus Marcellinus*, dum Romam Imperii, virtutumq; larem appellat in *histor.* [At *Vegetius* testatur; Romanos non tam numerosos, quàm eruditos exercitus habere voluisse. *tr. de re militar. lib. 3. c. 1.*] Contrà *Tacitus* in *Annalibus* scribit; ad fuisse, ut sæpè aliàs, *Fortunam* Populo Romano. [Id quod optimè expressit, sequenti Versiculo Manlius:

Fata regant Urbem, certa fiant omnia lege.

Manli. in *Astronom. lib. 4.* Bernegg. ad *Iustin c. 43. num. 5.*] Vide Dn. & Amic. Singul. Christoph, Forstner. ad *Tacit. lib. 3. Annal. fol. m. 247.*

8. Veruntamen Nos cum *Anneo Floro* ad constituendum Imperium Romanum, contendisse *Virtutem* & *Fortunam*, dicimus in *proleg. histor.* quod latius explicat Just. Lips. de *magnit. Urb. Rom. l. 4. c. 8. & 11.* per tot. Campanella de *Monarch. Hisp. c. 1. à Princip.* Cui *Virtus* &

Fortuna æternitatem promiserunt. Dan. Heinsius in Orat. 10. Vid. Christoph. Besold. de Republic. curand. c. 1. num. 15. Ac de iurisdic. Imper. Roman. c. 3. Reinck. de Regim. secul. & Ecclesiast. l. 1. class. 2. c. 1. n. 3.

CAPUT II.

De Imperii Romani Infantia & Statu sub Regibus.

I. **Q**uemadmodum singulis hominibus sua *Infantia, Adoleſcentia, Robur, Senectus & Mors*: sic & Rebus publicis. Incipiunt, crescunt, ſtant, florent, ſeneſcunt, atque, ut omnia, cadunt. C. Plin. lib. 3. *Hiſtor.* Cicero de fin. lib. 5. Caurian. ſup. Tacit. lib. 1. f. 22.

2. Diruit enim conſtruitque ac (ſi fas eſt dicere) ludit in rebus humanis, *Magnus ille Architectus*, & velut Plaſtes, varias ſibi formas & Imagines fingit, & reſingit ex hac argilla. Nec tantum *Oppida & Vrbes*, ſed *Regna* etiam & *Provinciae* trahuntur in hanc labem. [De quo Panagyricus Theodoſii; *Gaudent proſectò divina perpetuò motu, & jugi agitatione ſe vegetat*

vegetat aternitas, & quicquid homines vocamus laborem, vestra natura est. Bulenger *de Imper. Rom. lib. 1. c. 1. fol. m. 3.*] Olim Oriens floruit & *Assyria, Aegyptus* ac *Iudea* valuere armis, ingeniisque, Sors ea in *Europam* transiit. Vide Just. Lipsium *de Constant lib. 1. c. 16. per tot.* Schönborn. *lib. 5. Politic. c. 4.*

3. Saltem quid de *Germania* dicam? illa olim horrida & rerum inops; ast nunc quàm artibus, Oppidis, copiisque exulta est & abundat. Lips. *de Magnit. Rom. l. 1. c. 3.* [Lans. *in Consult. Pro German. Dn. Bernegger. ad Tacit. Germ. quæst. 5. per tot.*]

4. Si quis ergò *Populum Romanum*, ut hominem consideret, ac totam ejus ætatem percenseat, ut coeperit, ut adoleverit, ut ad quendam Juventæ florem pervenerit, ut postea veluti consenuerit, quatuor gradus inveniet. Vid. Flor. *histor. lib. 1. c. 1.* Pio Mutio *ad Tacit. consider. 1.*

5. *Infantia* & prima ætas erat sub *Regibus*, Ducentos & quinquaginta per annos. Primus & *Urbis Romæ*, & Imperii *Romani Conditor, Romulus* fuit, Et

hoc per medium *Asyli*, Profugis & fugitivis receptaculum præbens, [De quo Ovidius scribit:

Romulus ut Saxo, lucum circumdedit alto,

Quilibet huc, inquit, confuge, tutus erit,

Ovid. *in fastis* lib. 3. Mager. *de advocat. armat.* c. 18. num. 80. Polyd. Vergil. *de invent. rer.* lib. 3. c. 12.] Quod Deum Asylum appellarunt. Tit. Livius lib. 1. *hist.* 8.

c. Eutrop. *lib. hist.* Halicarn. *histor.* lib. 2.

& 4. Vide tamen Lancell. *nel farfallon.*

Actr. meum *de Asylis* c. 1. num. 6. & 7.

6. Romulus auctis in breve viribus plurima sub prætextu Justitiæ ex ratione status peregit. Vide Flor. *lib. 1. c. 2.* Ubi

Zevecotius, Caurian. sup. Tacit. fol. 14

Malvezz. in Romul.

7. Nam etiam in rudi illo seculo, non

ignarus fuit *Romulus*, Artium politica-

rum, quibus novum Imperium forma-

ret, & simul firmaret, quas Ordine recen-

set Casp. Fac. *in Polit. Livian. lib. 1. c. 1. &*

2. Hinc exiguo tempore res Romana

adeò crevit, ut cuilibet finitimarum

Civitatum bello par esset. Tit. Liv. *lib. 1.*

histor. cap. 9.

8. Proinde Romæ, formam Reipu-

blicæ ad

blicæ ad beneplacitum imposuit, & ad libitum Romanis imperavit. Tacit. *l. 3. Annal. c. 26.* Quod contestatur quoque Pompon. *in l. 2. §. 1. ff. de Orig. iur.* Scil. ab initio Civitatis, omnia manu (non quidem violentâ, sed quæ instar Arbitri esset) regiâ, à Regibus gubernata fuisse. Dn. Christoph. Forstner. *ad dict. c. 26. Annal. Tacit. Verb. Nobis Romulus fol. m. 263.* Vid. Arnif. *2. de Republ. c. 6. sect. 3.* Cluv. *lib. 5. histor. sub Jotham.* [Quæritur autem, *An Reges Romani absolutam & sine fine dominandi potestatem habuerint?* Respondetur, *Quod sic.* Nam quæ juxta Aristotelem in Politicis, iura imperii recensentur, veluti circa indicenda comitia, circa Magistratus constitutionem, circa ludicia ordinanda, circa armorum usum, ea omnia, in potestate Regum Romanorû absq; ulla exceptione fuisse legimus. Nam & Senatum & Populum convocabant, & Patres in Senatum legebant, Quæstores instituebant. Causas prætereà Civium cognoscebant, ac lus vitæ & necis in omnes usurpabant; De quibus Vide Halicarnass. *Rom. Antiq. lib. 1.* Liv. *histor. lib. 1.* Quæ cuncta cer-

INDEX CAPITUM.

Cap. C. De Causis Exemptionis ab Imperio.
pag. 858.

Cap. CI. De Probatione Exemptionis. p. 865.

Cap. CII. De Remediis contra Exemptionem.
p. 874.

Cap. CIII. De Processu contra Exemptiones.
p. 880.

Cap. CIV. De Exemptione & Sententia Defi-
nitiva. p. 887.

DE PRINCIPIBUS ET STATIBUS IMPERII ROMANO-GERMA- NICI,

Eorumq; precipuis Juribus.

PARS PRIMA.

CAP. I.

De Origine Imperii Romani.

I. IMPERIUM ROMANUM,
quô nec ab exordio Mun-
di ex tam parvis principiis
ullum ferè majus à *Romulo*
exordium habet; Quod tam latè per ter-
rarum Orbem arma circumtulit, ut, qui
Populi Romani res gestas legunt, non
unius Populi seu Gentis, sed universi
ferè *Generis humani* facta enarrari cense-
ant. Nulla enim *Respublica* (teste *Livio*)
unquam nec major, nec sanctior, nec
bonis exemplis ditior fuit; Hinc verè
scribit *Eutropius*: *Romano Imperio, neq;
ab exordio ullum ferè minus; neque Incre-
mentis toto Orbe amplius, memoriam huma-*

A

nam

nam recordari posse. Eutropius. histor. l. 7.
[Halicarnass. antiquit. Roman. in præfat.
Heinsius in Oration. 10. & 12.]

2. Siquidem tenuis certè & propè despectuosa Populi Romani fuit origo, sed quia Deus ita constituit, in summam crevit potentiam Annæ. Florus. *hist. l. 1. c. 1.* [Vide Francisc. Zoanetti. *de Imp. Roman. num. 234.*]

3. Populus Romanus à Rege Romulo in Cæsarem Augustum, septingentos penè per annos, tantum operum pace belloq; gessit, ut si quis magnitudinem Imperii cum annis conferat, ætatem longè ultra putet, referente Vellejo Paterculo *lib. 2. histor.* Dio Cass. *hist. lib. 52.* Nam quidquid in Romana Gente admiramur, quidquid loquitur Vetustas, quidquid posteritas vix credit, quidquid vix eloquitur Historia, subactus Oriens, Africa eversa, adjecta Imperio Romano Europa, Britannia subacta, Germania impugnata, Inter Romuli Regimen & Augusti Imperium accidit. Vide Dan. Heinsium *in Orat. 12.*

4. Hoc itaque spatio, Romanus Populus Ortum & Occasum, terminos Imperii

perii sui posuit. Juxta Halicarn. *in princ. hist. l. 1.* ac Imp. Justinianum *in Novell. 9. in princ.* Imò nec hisce quidem limitibus satiata fuit *victrix Aquila*, nec quiesca secundum Tacitum, *in vita Agricol.* [Francisc. de Amaya *ad l. 1. num. 2. C. de fund. limitroph. lib. 10.* Dn. Conring. *de Germ. Imper. Roman. c. 2.*]

5. Donec totum terrarum Orbem (penè dico) Imperio suo adjunxerit, teste Imperat. Justiniano *in Novell. 24. in præfat. ac in Novell. 26. c. 2.* Vide Fulvium Pacianum *de probat. 2. c. 26. num. 24.* Just. Lips. *de Magnit. Urb. Rom. lib. 2. c. 3.* Marc. Ant. Muret. *Variar. lect. lib. 17. num. 12.* Herman. Conring. *de Germ. Imper. Rom. c. 2.* Dn. Bœcler. *lib. 1. Annal. Tacit. c. 9. num. 8.* Proinde de Romanorum potentia canit Petronius Arbiter:
*Orbem jam totum, Victor Romanus habebat:
quâ Mare, quâ terra, quâ sydus canit utrūq̃,*
Petron Arbiter. *Satyr. c. 29.*

6. Et hoc secundum Romuli Oraculum, quem post mortem Proculo obviam facto sequentia respondisse, Plutarchus refert: *Diis* (inquentem) *visum est, Pro-
cule, postquam tam diu inter mortales vi-
ximas,*

ximus, atq; urbem ad summam spem condidimus, Imperii & gloria, ut inter Caestes, ex quibus eramus, reciperemur. Vale itaq; & nuncia Romanis, ut temperantiam & rem militarem colant, his artibus, futuram
Caput Orbis Romam. Plutarch. in vitâ Romuli ad fin. [Quæritur

autem, An Populus Romanus, ac subsequenti Imperatores Romani, Orbem universum, aut magnam ejus partem, unquam subegerint? Respondetur, Quod Non. Id quod vel maximè ex loco & testimonio Dionysii Halicarnassæi constat, dum scribit; Ne ipse quidem Populus Romanus, omnes terras omniâq; maria, in suam ditionem redegit. Neque enim Africa, quæ latè patet, nisi partis Ægypto proxima, potitus est: Neque totam Europam subegit, sed ab ejus septentrionalibus partibus ad Thraciam usq; processit, ab occidentalibus verò, usque ad Adriaticum mare descendit. Halicarnass. Roman. antiq. lib. 1. in proëm. Vide Tacit. lib. 1. Annal. c. 11. Bullinger. de Imper. Roman. lib. 3. cap. 8. & 9. Lazium de Republ. Roman. lib. 1. c. 1 Lips. de admirand. Rom. lib. 1. c. 4. Conring. de Imper. Rom. Germ. f. m. 276.]

7. Cæterùm hæc Imperii amplitudo, *Virtuté* ne potiùs, an verò *Fortunâ*, Romanis contigerit, ambigit & disputat Nicol. Machiav. *in Liv. lib. 2. discurs. 1.* Scip. Amirat. *ad Tacit. lib. 19. discurs. 5.* Virgil. Malvezza *in Romul. fol. m. 114.* *Virtuté*, contendit Ammianus Marcellinus, dum Romam Imperii, virtutumq; larem appellat *in histor.* [At Vegetius testatur; Romanos non tam numerosos, quàm eruditos exercitus habere voluisse. *tr. de re militar. lib. 3. c. 1.*] Contrà Tacitus *in Annalibus* scribit; ad fuisse, ut sæpè aliàs, *Fortunam* Populo Romano. [Id quod optimè expressit, sequenti Versiculo Manlius:

Fata regant Urbem, certa fiant omnia lege.

Manli. *in Astronom. lib. 4. Bernegg. ad Justin c. 43. num. 5.*] Vide Dn. & Amic. Singul. Christoph, Forstner. *ad Tacit. lib. 3. Annal. fol. m. 247.*

8. Veruntamen Nos cum Annæo Floro ad constituendum Imperium Romanum, contendisse *Virtutem* & *Fortunam*, dicimus *In proleg. histor.* quod latiùs explicat Just. Lips. *de magnit. Urb. Rom. l. 4. c. 8. & 11. per tot.* Campanella *de Monarch. Hisp. c. 1. à Princip.* Cui *Virtus* &

Fortuna æternitatem promiserunt. Dan. Heinſius in Orat. 10. Vid. Chriſtoph. Beſold. de Republic. curand. c. 1. num. 15. Ac de Iuriſdict. Imper. Roman. c. 3. Reinck. de Regim. ſecul. & Eccleſiaſt. l. 1. claſſ. 2. c. 1. n. 3.

CAPUT II.

De Imperii Romani Infantia & Statu ſub Regibus.

I. **Q**uemadmodum ſingulis hominibus ſua *Infantia, Adoleſcentia, Robur, Senectus & Mors*: ſic & Rebus publicis. Incipiunt, creſcunt, ſtant, florent, ſeneſcunt, atque, ut omnia, cadunt. C. Plin. lib. 3. *Hiſtor.* Cicero de ſin. lib. 5. Caurian. ſup. Tacit. lib. 1. f. 22.

2. Diruit enim conſtruitque ac (ſi fas eſt dicere) ludit in rebus humanis, *Magnus ille Architectus*, & velut Plaſtes, varias ſibi formas & Imagines fingit, & reſingit ex hac argilla. Nec tantum Oppida & Vrbes, ſed Regna etiam & Provincie trahuntur in hanc labem. [De quo Panagyricus Theodoſii; *Gaudent proſectò divina perpetuò motu, & jugi agitatione ſe vegetat*

vegetat eternitas, & quicquid homines vocamus laborem, vestra natura est. Bulenger *de Imper. Rom. lib. 1. c. 1. fol. m. 3.*] Olim *Oriens* floruit & *Assyria*, *Aegyptus* ac *Iudea* valuere armis, ingeniisque, Sors ea in *Europam* transiit. Vide *Just. Lipsium de Constant lib. 1. c. 16. per tot. Schönborn. lib. 5. Politic. c. 4.*

3. Saltem quid de *Germania* dicam? illa olim horrida & rerum inops; ast nunc quàm artibus, Oppidis, copiisque exulta est & abundat. *Lips. de Magnit. Rom. l. 1. c. 3.* [*Lans. in Consult. Pro German. Dn. Bernegger. ad Tacit. Germ. quæst. 5. per tot.*]

4. Si quis ergò *Populum Romanum*, ut hominem consideret, ac totam ejus ætatem percenseat, ut cœperit, ut adoleverit, ut ad quendam *Juventæ* florem pervenerit, ut postea veluti consenuerit, quatuor gradus inveniet. Vid. *Flor. histor. lib. 1. c. 1. Pio Mutio ad Tacit. consider. 1.*

5. *Infantia* & prima ætas erat sub *Regibus*, Ducentos & quinquaginta per annos. Primus & *Urbis Romæ*, & Imperii *Romani* Conditor, *Romulus* fuit, Et

8 Pars I. Caput II.

hoc per medium *Asyli*, Profugis & fugitivis receptaculum præbens, [De quo Ovidius scribit:

Romulus ut Saxo, lucum circundedit alto,

Quilibet huc, inquit, confuge, tutus erit,

Ovid. *in fastis lib. 3.* Mager. *de advocat. ar-*

mat. c. 18. num. 80. Polyd. Vergil. *de in-*

vent. rer. lib. 3. c. 12.] Quod Deum Asy-

lum appellarunt. Tit. Livius *lib. 1. hist. 8.*

c. Eutrop. *lib. hist. Halicarn. histor. lib. 2.*

& 4. Vide tamen Lancell. *nel farfallon.*

Actr. meum *de Asylis c. 1. num. 6. & 7.*

6. Romulus auctis in breve viribus

plurima sub prætextu Justitiæ ex ratione

status peregit. Vide Flor. *lib. 1. c. 2.* Ubi

Zevecotius, Caurian. sup. Tacit. fol. 14

Malvezz. in Romul.

7. Nam etiam in rudi illo seculo, non

ignarus fuit *Romulus*, Artium politica-

rum, quibus novum Imperium forma-

ret, & simul firmaret, quas Ordine recen-

set Casp. Fac. *in Polit. Livian. lib. 1. c. 1. &*

2. Hinc exiguo tempore res Romana

adeò crevit, ut cuilibet finitimarum

Civitatum bello par esset. Tit. Liv. *lib. 1.*

histor. cap. 9.

8. Proinde Romæ, formam Reipu-
blicæ ad

blicæ ad beneplacitum imposuit, & ad libitum Romanis imperavit. Tacit. l. 3.

Annal. c. 26. Quod contestatur quoque

Pompon. in l. 2. §. I. ff. de Orig. iur. Scil. ab initio Civitatis, omnia manu (non quidem violentâ, sed quæ instar Arbitri esset) regiâ, à Regibus gubernata fuisse.

Dn. Christoph. Forstner. ad dict. c. 26.

Annal. Tacit. Verb. Nobis Romulus fol. m.

263. Vid. Arnif. 2. de Republ. c. 6. sect. 3.

Cluv. lib. 5. histor. sub Joatham. [Quæ-

ritur autem, An Reges Romani absolutam & sine fine dominandi potestatem habue-

rint? Respondetur, Quod sic. Nam quæ juxta Aristotelem in Politicis, lura im-

perii recensentur, veluti circa indicenda comitia, circa Magistratus constitutio-

nem, circa ludicia ordinanda, circa armorum usum, ea omnia, in potestate

Regum Romanorū absq; ulla exceptione fuisse legimus. Nam & Senatum &

Populum convocabant, & Patres in Senatum legebant, Quæstores instituebāt.

Causas prætereà Civium cognoscebant, ac lus vitæ & necis in omnes usurpabant;

De quibus Vide Halicarnass. Rom. Antiq. lib. I. Liv. histor. lib. I. Quæ cuncta cer-

tissima sunt signa & techmīria summæ & absolutæ potestatis. Arnib. *de Republ. part. 2. cap. 6. sect. 3. num. 5.* Dn. Forstner. *ad Tacit. Ann. lib. 3. fol. m. 263.* Cyriac. Lentul. *de arcan. Regn. c. 1. Quæst. 1. fol. m. 21.* Rationem dubitandi exhibet nobis locus Taciti *lib. 3. Annal. c. 26. Halicarn. lib. 8. antiq. post princip.]*

9. Deinde Numa Pompilius, ut Deorum timore ad mitiora, truces animos flecteret, Religionibus & Divino Jure Populum devinxit. Halicarnass. *dict. lib. 1. in Numa Tacit. lib. 3. Annal. c. 26.* Vide Caurian. *in Tacit. fol. 16.* Nihil enim injusti ab eo Principe expectat Populus, quem Religiosum existimat, & à cuius partibus Dissidere creduntur. Jacob. Zevencot. *in Observat. ad Flor. lib. 1. c. 2. Verb. Religione.*

10. Quædam à Tullo Viro bellicoso reperta, institutâ præcipuè disciplinâ militari. Halicarn. *histor. lib. 3.* Florus. *lib. 1. c. 3.* Valer. Maxim. *lib. 3. c. 4.* Parique ingenio adaucta ab Anco Martio ea, quæ à Pompilio & Tullo salubriter instituta erant. Eutrop. *histor. lib. 1.* Livius. *lib. 1. c. 10.* [Præcipuè verò & Urbem ornatio-

ornationem fieri curavit & interfluentem Urbi Tiburinum ponte lapidea commisit. In hujus structuræ perennem memoriam, Rex Ancus primum post Romulum, argenteos nummos excudi curavit, hanc inscriptionem in antica exprimentes: Caput Regis, cujus capilli ligamine constringuntur, ac Litus cum verb. *ANCVS.* In postico verò repræsentatur Eques gloriosus, cui canis oblatrat, pontem hanc lapideam pertransiens; Hac marginali inscriptione: *PHILIPPKS.* sub ponte leguntur hæ literæ: *A. Q. V. A. MR.* Ejusmodi Nummum nobis exhibet Golzius *in fastis; sub Ancō Marcio.* Talem quoque *Ego in mea nummophilotheca possideo.*]

II. *Tarquinius Priscus* Senatus Majestatem numero auxit, Centum Patribus in Curiam allectis, qui Dii minorum Gentium appellati fuerunt. *Halicarn. dicto lib. 3. Flor. lib. I. c. 5.* [Factio, ait *Livius*, haud dubiè, Regis, cujus beneficio in Curiam venerat, hoc maximè pacto, securitati suæ consulentis. Qui insuper, Equestrem Ordinem uberiores reliquit

reliquit, ac Equitum centurias, numero duplicavit. Valer. Maxim. *lib. 3. c. 4.* Zevecot. *ad Flor. lib. 1. c. 5.*]

12. Sed præcipuus *Servius Tullius* Sanctor legum fuit, quibus & Reges obtemperarunt. Flor. Liv. Halicarn. Eutrop, *ad. 11.* Tacit. *lib. 3. Annal. c. 26.* [Populum item, in quatuor Tribus divisit, ac postmodum Plebi Annonam distribuit. *Mensuras, Pontem, classes, centuriasque constituit.* Primus omnium, *Censum* die Reichs ~~Stam~~ ordinavit & instituit, Qui adhuc dum per terrarum Orbem incognitus erat. Aur. Victor, seu Cornel. Nepos *de Vir. illustr. cap. 7.* Rem saluberrimam tanto futuro Imperio. Livius *histor. lib. 1.*]

13. Postremus omnium Regum *Tarquinius* fuit, Cognomine *Superbi*, ex moribus adepto; qui, captis in Latio validis Oppidis, in Senatum cadibus, in omnes superbiâ grassatus, exinde Populo libertatis cupidine incenso, *L. Bruto & Collatino* Authoribus, è Regno pellitur, bona ejus direpta sunt, & potestas in libertatis Vindices translata est, mutato tamē tempore, & numero. Vide Flor. *hist lib.*

lib. 1. c. 7. Halicarn. hist. lib. 4. Sext. Aurel. cap. 8. Cluver. lib. 6. histor. sub Dario Hystasp. Quod hisce verbis testatum fecit Cicero de leg. lib. 3, c. 2. Sed affluentia Regni, & licentia, Reges denique insolescere, Tyrannidem ceptare, cuncta miscere: Hinc odium Civum existere incepit, tale Imperium dedignantium & detrectantium. Itaque deici Reges, Imperiumque in eos transferri plerumque, qui abroganda Tyrannidi Ducatum praeberint. Atque hanc esse Aristocratia Originem. Vide Dn. Boecler ad lib. 1. Annal. Tacit. c. 1. num. 2. Virgil. Malvezz. in Tacit. discurs. 2. Anton. Cicarell. in T. Livium, Discurs. 8.

14. Ita regium nomen apud Romanos exolevit, & Infantia Reipublicae in pubertatem paulatim transire cepit: quo tempore Romanum Imperium, ubi plurimum, vix usque ad decimum quintum milliarium possedit, Attestante Eutrop. histor. lib. 1. Vide Virgil. Malvezz. ad Tacit. discurs. 2. ubi disputat; perche la Città di Roma venisse dalla potenza Regia alla Libertà. per totum. Cyriac. Lentul. in suo Augusto fol. 7. & 8.

[15. Qua-

[15. Quæritur autem ; *An ex usu Populi Romani, L. Brutus hanc mutationem instituerit ? Sunt Qui hoc Negant. Ac Quòd felicior & tranquillior fuerit Reipublicæ Romanæ Status sub Regib⁹ quàm Consulibus, non sine ratione asseritur. Audiamus Cornelium Tacitum: Vetus ac jam pridem insita mortalibus potentia Cupido, cum Imperii magnitudine adolevit, erupitq;. Nam rebus modicis, equalitas facile habebatur. Sed ubi subactò Orbe, & amulis urbibus regib⁹ve excisis, securas opes concupiscere vacuum fuit, prima inter patres plerumq; certamina exarsere. Modò turbulenti tribuni, modò Consules prævalidi, & in Vrbe ac foro certamina Civilium bellorum. Mox è plebe infimâ C. Marius & nobilium sevirissimus L. Sulla victam armis libertatem in dominationem vertunt. Post quos Cn. Pompejus occultior, non melior. Et nunquam postea, nisi de principatu quasitum. Hoc Tacit. histor. lib. 2.*

Vide Cyriac. Lentul. de arcan.

Regnor. cap. 1.

Quæst. 3.]

Caput

CAPUT III.

*De Imperii Romani Adolescentia
& statu sub Consulibus, usq; ad Bellum
Punicum.*

I. **S**ecunda Imperii Romani Ætas à L. Bruto ad Bellum Punicū primum, ducentos & quinquaginta ferè per annos patuit. Pulso *Tarquinio*, ex perpetuo Annum, ex singulari, duplex Imperium Populo Romano placuit, ne Potestas morà vel solitudine corrumpetur. *Salust. in Catil. c. 6. Flor. lib. I. c. 9. Vide latius Caurian. sup. Tacit. fol. II.* Libertatis enim pars una secundum Aristotelem in eo consistit, ut per vices imperent. *Polit. lib. 6. c. 2. P. Mutius in Annal. Tacit. Consider. 2. Lucius Brutus, & Collatinus*, in præmium restitutæ Libertatis (de quibus vide *Virgil. Malvezz. in Tacit. Annal. discurs. 3.*)

2. Primi Consules pro Rege appellati fuere, ut consulere se Civibus suis debere meminissent. *Flor. lib. I. c. 9. ubi Jacob. Zevencot. Hilicarn. lib. 4. & 5. Eutrop. l. 1. hist. Liv. l. I. & 2. hist. Cassiod. in Chron.*

in Chronic. [De quo ita Cicero: *Regio Imperio Duo sunt; Hoc est, creati sunt cum Regibus, in omnibus rebus, potestate atq; Imperio, ac præter annum Imperium, nihil mutatum fuit; Ideò Liçtores, Fasces, Sellam Curulem, Purpuram prætextam, ceteraq; Regum insignia Consules tenuerunt. Cicer. de legib. lib. 3.*]

3. Hujus constitutionis egregiam adfert rationem Politicam *Eutropius*: Hinc Consules cæpere, pro uno Rege, duo, hac de causa creari: ut si unus malus esse voluisset, alter eum, potestatem habens similem, coërceret. Et placuit, ne Imperium longiùs, quàm annum unum haberent, ne per diuturnitatem potestatis insolentiores redderentur, sed civiles semper essent, qui se post annum scirent, futuros esse privatos. *Eutrop. hist. Rom. lib. I.*

4. Eodem tempore, adversus *Patrum* quoque factiones multa *Populus* paravit tuendæ Libertatis & firmandæ concordie causâ: [Quorum præcipuum fuit *Provocandi libertas* ad populum; Exactis enim Regibus Lex Provocandi ad Populum è *Portia* familia lata est; Quæ cum

cum à Patriciis in defuetudinē trahi animadverteretur, sæpius ab eadem familia renovata fuit, eaque sola pro tergo civium sancita videtur. *Ciccr. de legib. l. 2.* In hujus legis perennem memoriam cusi fuerunt nummi argentei, veritatem historicam confirmantes, quorum unum ego possideo, à *Marco Portio Laeca* excusum. In antica exprimitur; *Caput Romæ Deæ galeatum, cum hac inscriptione: SS. OL. LAECA.* In Postica: *Tres figura stantes: scilicet, vir togatus, qui medius est, inter lictorem, gladium vel hastam tenentem; Ac inter civem Romanum, qui provocat, viro togato manus erigente, cum hac inscriptione: PROVOCO.* Et talem refert quoque *Ursin. ap. Patin. in fam. Portia. den. 2. fol. m. 228.* Creatiq; insuper fuerunt *Decemviri*, & accersita, quæ usquam egregia. *Compositæ quoq; duodecim Tabb. leges, finis æqui Juris. Corn. Tacit. lib. 3. Annal. cap. 27. Cyriac. Lentul. in suo Augusto fol. 9. & 10. [ac de arcan. Regn. c. 1. fol. m. 16.]*

5. Hisce ita firmatis, & hinc liber jam populus Romanus, prima adversus *Exteros arma pro Libertate corripuit,*

oborto bello Etrusco cum Rege *Porſena*,
Tarquinius in urbem reducere anni-
tente. Flor. *lib. 1. c. 10.* Halicarn. *lib. 5.*
Hac enim juxta Ciceronem, præclara eſt
Libertatis recuperatio, ut ne mors quidem
ſit fugienda in reperenda libertate. Cicer.
in Orat. Philipp. 10. [Latini namque
Tarquinius contra Romanos aſſerebant,
& animum in Regis ultionem extule-
rant, Mamilius Tuſculano Duce: Con-
tra quem Aulus Poſtumiſ, Albinus,
Dictator creatus apud Regillum lacum
cum hoſtibus confligit, diu Marte va-
rio; qui, cum victoria nutaret, Coſſum
Magiſtrum Equitum, frenos exurere e-
quis imperavit, quò irrevocabili impe-
tu (& hoc novum) in hoſtes ferrentur;
qui & aciem Latinorum fuderunt & ca-
ſtra ceperunt; Sed in ipſa Equitū turma,
duo Juvenes candidiſequis, inſigni for-
titudine apparuerunt, quos finita acie
Dictator, quæſitos, ut dignis muneri-
bus honoraret, non reperit; Caſtorem
& Pollucē ratus, Ædem Sacram iisdem
communi titulo dedicavit. Et hunc pri-
mum fuiſſe Populi Romani triumphum
A. U. C. CCCLVII, celebratum Hiſtorici
reſerunt

referunt. *Halicarnas. hiſtor. antiq. lib. 6.*
Val. Maxim. lib. 1. cap. 6. *Flor. 1. cap. 11.*
In cujus victoriæ fidem & memoriam,
excusi fuerunt nummi argentei exhi-
bentes in antica: *Caput laureatum Di-*
ctatoris Poſtumij Regillensis, cum ſtella, &
ſigno X. in poſtico: Duos viros haſtatos,
cum duobus equis pabulum eis præbentes,
qui Caſtorem & Pollucem denotant. Cum
dimidia Luna & duabus Stellis, Et lit.
M. ALBINVS. Qualem nummum
Ego poſſideo. Et talem exhibet quo-
que *Urfin. & Patin. in famil. Poſtum.*
tab. den. 3. fol. 231.]

6. Mox pro finibus aſſiduè & ſine
intermiſſione pugnatum eſt contra *La-*
tinis, AEquos, Volſcos, Veientes, Sabinos,
alioſq; finitimos Vide *Flor. lib. 1. cap. 11.*
& ſeqq. Halicarn. hiſtor. lib. 9. Livium,
lib. 5. Eutrop. hiſtor. l. 1.

7. Deinde pro Sociis; Creſcentibus
namque rebus Romani pro Conſœde-
ratis arma capeſcebant. *Luc. Flor. diſt.*
l. 1. c. 15. Tit. Liv. hiſtor. l. 5. Nam apud
Xenophontem belli juſtè conſequendi
cauſa duplex eſt: Siquis vel injuriâ affe-
ctus ſit, vel eam ab amicis & fociis co-

netur avertere. Xenophon. *in Institut. Cyr. lib. 1.* Nam qui non repellit Injuriam à Socio, si potest, tam est in vitio, quàm ille, qui facit. S. Ambros. *de offic. l. 1. c. 36.* vid. Alb. Gentil. *de jur. bell. lib. 1. cap. 15.* [Besold. *de jur. belli cap. 5. num. 5.*]

8. Tum denique pro *Gloria* quoque & *Imperio* arma sumpserunt, laceffentibus assidue usquequaque *Romanos* finitimis populis, & acervatim in excidium *Romani* nominis repente conjurantibus; qui, *Etruscorum* duodecim populos debellarunt. Pariter quoque *Umbris*, *Campanis*, *Apulis*, *Lucanis*, *Picentis*, subactis; Sic donec quasi contagione quadam per singulos itum sit, & proximis quibusque correptis, donec tota Italia Imperio Romano subjectione adereverit. Hoc tempus Populi Romani quasi *Adolescens-tiam* dixeris, quâ à primi ortûs cardine, *quingentis propè annis* domi luctatus est, isque in hac ætate totam Italiam, quatenus intra *Fretum* & *Alpes* continetur, Imperio suo subjecit. Vid. Flor. *lib. 1. cap. 17. & seqq.* Tit. Livius *hist. lib. 9.* Eutrop. *lib. 2.* Oros. *lib. 3.* Cluv. *lib. 5. histor. sub Impp. Grac.*

[9. De hac Romani regiminis ætate *incorrupta* & pura adhuc, ex audio *Catonem* in oratione ad S. P. Q. R. Sicuti scribit *Salustius*; *Nolite* (inquentē) *putare*, *Majores nostros* solis armis *Rempublicam Romanam* ex parva fecisse magnam: Sed alia fuerunt, quæ illos magnos, & illam magnam faciebant. Videlicet, domi industria, foris justum Imperium, animus in consulendo liber, nec libidini, nec delicto obnoxius. *Salust. de Conjurat. Catilin.*]

CAPUT IV.

De Imperii Romani Juventute ac robusta ætate, ex quâ felicitas, ex felicitate varij motus intestini; Vnde mutatio Regiminis.

1. **I**psa Imperii Romani juvenus & quasi quædam robusta maturitas à primo bello Punico ad Cæsarem Augustum usque ducentos ferè annos, aut, si tempus usque ad decessum Augusti computes, ducentos quadraginta annos complectitur; quâ ætate *Aquila Solem* irreforto oculo contueri dicitur. Ve-

getam hanc ætatem fuisse, & ad omnia pericula fortiter subeunda paratam, tot tantaq; bella feliciter confecta demonstrant. Vide Schönborn, *in Polit. lib. 5. cap. 4. num. 3.*

2. Quidquid enim de Amplitudine & fastigio Imperii Romani eloquitur Historia, hisce duobus seculis evenit, cum *Populus Romanus* hoc spacio bellis, victoriisque totum penè Orbem armis peragraverit. Ann. Flor. *lib. 2. cap. 1.*

3. Nec occasio defuit principi gentium populo, terminos Imperii dilatandi, ultrò ipsis viam pandentibus fatis, per bella Punica, Ligusticum, Gallicum, Illyricum, Macedonicum, Syriacum, Gallo-Græcum, Particum, aliaq; in quibus utpotè victores, provincias novas, suo Imperio adjecerunt. Vid. Tit. Liv. *histor. dec. 4. & 5. Eutrop. histor. lib. 4. 5. & 6. Flor. histor. lib. 2. & 3. Halicarn. l. 2. & 3. hist. Oros. in histor. passim. Gallia item, Thracia, Cilicia, Cappadocia, uberimæque provinciæ, Armeni item & Britanni, partim vi, partim spontè Imperio Romano sese subjecerunt, Livius*
histor.

hiflor. lib. 49. Jul. Cæfar. de bello. Gall.
Vid. Dn. Conring. de finib. Imper. Rom.

4 [Cimbri quoque gens ferociffi-
ma, quorum impetum, nec primum Si-
lanus, nec fecundum Manlius nec ter-
tium Cæpio fufcinere potuerunt, Cæjus
Marius tandem devicit, ac de iis publicè
triumphum egit. *Flor. lib. 3. cap. 3.* in cu-
jus victoriæ gloriam & memoriam,
nummi ex ære cufi fuerunt, trophea vi-
tricia cum captivis ligatis exhibentes,
hac infcriptione circulari: *VICTORIA,*
CIMBRICA. ac in poftico: caput Cæj
Marij fenile cum veneranda facie, hac
infcriptione, *C. MARIVS. VII. COS.*
qualem Ego in mea nummo philotheca
poffideo.]

Exinde tanta apud Exte-
ros Romani nominis veneratio, ut fo-
cietatem & amicitiam eorum non tan-
tùm ultrò ambirent, fed etiam magno
pretio redimerent. *Vid. Tit. Liv. hiflor.*
l. 45. Sueton. in Augufto cap. 20. & 21.

5. Adeo quidem, ut ex omni plaga,
quam Orbis ambit, immenfos Laureæ
triumphos Romani reportaverint.
Amm. Marcell. hift. l. 14. Nec quiefce-
re citiùs potuerit *Victrix Aquila* donec

Africam, Europam, & Asiam bellis victoriisq; peragraverit, *Orientem, Occidentem*, & quantum ex utrisque lateribus est, penè Imperio suo adjecit, juxtà testimonium Imperatoris Justiniani *in l. un. C. d. Justin. Codic. faciend. Novell. 26. cap. 2. Flor. l. 2. histor. c. 1. Halicarn. lib. 1. hist. 1. Veget. l. 1. de re militar, c. 1. & 8.* Vide præcipuè quoque Just. Lips. *de magnit. Rom. l. 1. c. 3. per totum* [adde tamen *suprà c. 1. n. 6. b.*]

6. Adeò, ut jam tempore *Caij Iulij Cesaris*, penè toto Orbe pacato, majus fuerit Imperium Romanum, quàm ut ullis externis viribus convelli posset. *Corn. Tacit. lib. 3. histor., Annæ. Flor. histor. l. 4. c. 2;*

7. Hæc nimia *Populi Romani* Felicitas, eadem, quæ omnium, magnæ calamitatis causa fuit *Reipublicæ Romanæ*, ejusdemque tandem conversionis & everisionis occasio; cladis enim causas, si alia deficiunt, nimia *Felicitas* invenit. *Senec. Epist. 91.*

8. Invidens namque *Fortuna* principi gentium populo, ipsum illum in exitium armavit, variosque civiles furores pe-

res peperit. *Annæ. Flor. dict. l. 4. cap. 2.*
Namque *Romana potentia* prior Scipio
viam aperuerat, *luxuria* posterior. Vel-
lej. *Patercul. histor. l. 2.* quod hisce ver-
sibus expressit Petronius :

*Ipsa suas vires odit Romana Iuventus,
Et quas struxit opes, male sustinet, aspice late,
Luxuriam spoliorum & censum in damna fu-
rentem,*

Ædificant auro, sedesq; ad Sydera mittunt.
Petron. arbiter. *Satyr. l. c. 80.*

9. Hinc Gracchiana, hinc Appul-
liana seditio: bella civilia: Gladiato-
rum exercitus; Inde Mariana, inde Syl-
liana tempestas: Pompæi Crassique do-
minandi libido & potentia, mox in Cæ-
sarem versa: Lepidi atque Antonii ar-
ma in C. Octavium Augustum celsâre.
Cyriac. Lentul. *in suo Augusto fol. m. 18.*
& seqq. Tacit. *l. 1. Annal. c. 1.*

[9. B. Sanè Julius Cæsar, debellatis Ger-
manis, Gallis, Britannisq; superato item-
que Pompejo ad Pharsaliam, eoque fu-
gente cæso in Ægypto, cum neminem
haberet, qui ejusdem potentia resistere
posset, finito quinquennali bello civili,
pacem incruentam populo R. dedit, &

Victor urbem ingressus. Cui Senatus, non ingratis civibus, maximos honores decrevit, ut Pater Patriæ Sacrosanctus, & Dictator perpetuus diceretur: Oblatis ei à Consule Antonio, pro Rostribus, regiis insigniis. Plutarch. *in Vita Caesar.* Flor. *l. 4. c. 2.* Sueton. *in Caesar.* *c. 75.* Dio. Cass. *lib. 44.*]

[9. C. Cæterum & clementiam Cæsaris, & benevolentiam, oblato honores, vicit invidia, quam, inexpiabilem sibi ipsi movit, ob arrogantia progressum, etiam erga ipsos *Patres*, dum Regio quoque titulo & diademate insigniri ambiret; exinde odia plurium incurrens, conjuratum est in eum à Sexaginta amplius, C. Cassio Marcòque & Decimo Bruto, principibus conjurationis; Qui in curia Pompejana, Parthi- cam expeditionem meditans, in Curuli sedens à Senatu invasus, tribusque & viginti vulneribus ad terram datus est, Cimbro Tullio primas partes suscepto, Sueton. *in Caesar. cap. 82.* Sic ille, qui terrarum Orbem civili sanguine impleverat, tandem ipse sanguine suo Curiam implevit, Flor. *l. 4. c. 2. in fin.*]

[9. D. In cujusegregii facinoris memoriam, M. Brutus, Consul, nummos argenteos excudi curavit, qui in facie una, *Caput Deæ Romæ ligatum representant, cum verbo: LIBERTAS.* In altera facie, *quatuor viri stolati consistunt, quorum duo cum hastis super humeros sinistros incedunt, cum inscriptione, BRUTUS.* Qualem & quidem integrum Ego possideo. Vide Fulv. Ursin. *de antiq. numism. in famil. Junia tab. I. den. 2. fol. m. 139. edit. Patin.*]

[9. E. Quæritur autem, *jurè ne an injuria Julius Cæsar fuerit trucidatus?* Quod satis probabiliter *Negatur.* Nam cui fato urbis & jure, meritòque suo debetur Imperium, ille nec titulo Tyranni, nec illegitimi invasoris regimen possidet; Jurarunt namque in verba Cæsaris, & Consules & Patres, nec insciis aut ingratissimis Civibus; Eique ultro summum Imperium detulerunt. Flor. *dict. cap. 2. lib. 4.* Dion. *histor. l. 44.* Audiamus Plutarchum. *Ad Cæsaris fortunam inclinantes Romani, frenumque accipientes, atque à bellis intestinis liberi arbitran-*
tes,

tes, dominatum, respirationem, Dictatorem perpetuum, cum dicunt. Plutarch. in Caesar. Talianamq; (inquit scriptor) illi decreta sunt, quae ipsum planè Regem facerent. Dio. histor. l. 44. Ita Philipp. Melancht. in Chron. tit. de C. Jul. Caesar. Scip. Gentil. de conjurat. lib. 2. fol. m. 251. Bernegger. ad Sueton. cap. 76. lit. C. Latè Cyriac. Lentul. de arcan. Regn. cap. 4. Quaest. 1. Dissentit. Petr. Ærod. rer. judicat. lib. 8. tit. 4. cap. 43 Kirchner. lib. 1. Orat. 21. Piccart. decad. 8. cap. 2. & seqq.]

[9. F. Populus Romanus, *Cæsare & Pompejo* trucidatis, rediisse in statum pristinae libertatis videbatur, nisi, aut Pompejus *liberos*, aut Cæsar *heredem* reliquisset. Brutus enim & Cassius, sic Cæsarem quasi Tarquinium Regem, depulisse Regno videbantur, sed Libertatem, quam maximè restitutam voluerunt, illo ipso parricidio perdidere. Flor. l. 4. cap. 3. & 4. Prima civilium motuum causa fuit C. Julii Cæsaris testamentum, quo Octavius, à Cæsare adoptatus, primus Julii heres nominatus fuit. Ideò dum *Octavius*, paternum nomen & gentem assumens, mortem *Patris* ulciscitur, iterum

iterum fuit movenda Tessalia. Sueton. *in August. Flor. dict. lib. 4. cap. 3*]

[9. G. Præcipua C. Octavij cura fuit, Iulii *Cæsaris* patris consecratio. Primò omnium Julius Cæsar, mortuo sexto & quinquagesimo ætatis anno, in Deorum numerum relatus est, non ore modo decernentium, sed & jam persuasione Vulgi, Sueton. *in Iul. Cæs. cap. 88.* Cui secundum Romulum Templum ædificatum est. *Populus* (scribit Appianus) *Iulii Cæsaris corpus in medio foro cremant: & ædificant pyra ejus Templum, & ut Deo sacrificant.* Idem testatur Cicer. *Orat. Philipp. 2.* Dio Cass. *lib. 51.* Rationem hujus Deificationis latè deducit Joan. Tristan. *de Numm. Vet. Rom. in Iul. Cæs. Observ. 3 tom. 1.* Huic Divo Julio Cæsari consecrato & inter Deos relato *Augustus* in patris demortui honorem, singularem nummum excudit; hoc typo.

In Antico.

Caput Augusti juvenile absque laurea; Forsitan, quod nullum adhuc dum triumphum egerit, hanc circularem exhibens Inscriptionem:

IMP. CAESAR DIVI F, III. VIR. ITER.

In

In Postico.

Templum *Divo Iulio* dicatum, quatuor columnis seu postib⁹ innitens; quo Cæsar Templum dicans in medio possem tenet; juxta versiculum Virgilii:

In medio mihi Cæsar erat, Templumque tenebat.

In templi conspectu hæc verba: *DIVO JUL* ac in circulo.

COS. ITER ET TER. DES.

In confirmationem Deificationis stella super Templum apparet.

A. O. 3928. V.C. 716. A. C. 36.

Caret hic nummus SC. quoniam non ex Senatus, sed Populi jussione cusus fuit. V. Occo. *in August. fol. m. 45.* talem numum & ego quoque integrum possideo. Alius reperitur nummus *in consecrationis C. Iulii Cæsaris* contestationem, hoc Hieroglyphico, in antico: *Elephas*, cui anguis seu draco subjectus, cum hac inscriptione: *CÆSAR*. In dorso nummi representantur vasa Pontificalia secesspit a sine inscriptione. *Elephas* enim consecrationis typus seu symbolum existit. Quod probatur ex Sueton. *in Vita Claudii c. 11.* Anguis autem ille seu Draco, subjectus Heroibus est sacer; Nam è tumulo Hero-

rum

roum prodisse fertur. Plutarch. in *Clemente*. Qualem nummum, quamvis eundem aliter explicet Ioan. Tristan. in *hist. antiquit. Roman. tom. I. Rub. De Julio Caesar. Nummo 8.* Ego quoque & quidem integrum possideo. Sæpius quoque in *Augusti* nummorum circulari inscriptione, legimus: *CÆSAR DIVI FILIUS*. Eodem & illi spectant nummi, qui cometam vel stellam præferunt ascriptumque habent: *Divus Julius*. De qua inscriptione Virgil.

Ecce Dionæi processit Caesaris astrum,
in *Æneid. lib. 8.* Vide Torrent. in *Sueton. Caesar. cap. 88. num. 7.* Sicuti hosce nummos, optimi Patris Dn. Amici mei, bonæ indolis Filius Dn. Joan. Udalricus Pregizerus, Jurium Candidatus & ingeniosus Philologus, mecum explicavit.]

10. Ac tandem Resp. Rom. fluctuavit, donec (cunctis civilibus discordiis fessis) ratio Imperii Romani aliter constare non potuerit, nisi ad unum redigeretur; *Democratia in Monarchiam* reversa. Et *Cajus Oct. Augustus* debellato *Antonio*, finem armorum civilium imponens, omnia sub nomine *Principis*.
Voca-

vocabulo Populo gratissimo, nec novitatem, nec arrogantiam præseferente. Cyriac. Lentul. *in suo August. fol. m. 19.* Machiavel. *ad Liv. lib. 1. discurs. 25.* Laurent. Melliet. *ad Tacit. lib. 1. disc. 1. per totum*, Imperium acceperit. Tacit. lib. 1. & 3. *Annal. passim.* Flor. 3. cap. 12. & 4. cap. 2. Caurian. *sup. Tacit. fol. 22.* Mutius *in Tacit. Annal. lib. 1. consid. 3. 4. 7. & 42.* Virgil. Malvezz. *ad Tacit. discurs. 5. per totum.* Dn. Forstner *in Annal. Tacit. lib. 1. fol. m. 2.* Adeò ut Senecæ attestatione, salva Roma esse non potuerit, nisi beneficio *servitutis*. Senec. *de benef. lib. 5. cap. 16.*

II. Et tali violento remedio curandæ Reipublicæ Romanæ opus fuisse Tacitus memorat, dum tradit: Non aliter discordantis patriæ remedium fuisse, quàm ut ab uno regeretur. *In Annal. lib. 1. cap. 9.* ubi Dn. Bœcler. *in Comment.* Vide quoque Dion. Cass. *histor. lib. 52.* latissimè Virgil. Malvezz. *in Annal. Tacit. discurs. 35. per totum.*

12. Mutato igitur Reipublicæ Romanæ statu *Democratico*, in *Monarchicum & absolutum*, Cajus Cæsar Octavianus Augustus, devictis Imperii Æmulis, propriâ potentia

potentiâ securus, quietis domi omnibus, arma adversus externos vertit, donec omnibus ad *Occasum & meridiem* pacatis gentibus, tandem bellorum certamini finem imposuit. Ad *Septentrionem* quoque ac *Orientem* reliqui, qui immunes erant Imperii, victorem gentium Imperatorem reverebantur. Nam & *Scythæ* & *Indi*, auditu modò cogniti, misère Legatos. *Sarmatæ* amicitiam petentes. *Seres* etiam & *Indi* cum gemmis & *Margarithis* ad *Augustum* venère; *Parthi* quoq; penes quos, veluti divisione Orbis cum Romanis facta, tunc Orientis Imperiû erat, teste [iustino *hist. lib. 41 c. 1.*] Armeniam vindicanti Augusto, facile cesserunt, & erepta sub *Crasso* & *M. Antonio* signa militaria Romam retulerunt, obsidésq; insuper obtulerunt. *Sext. Ruffus*, in *Brev. rer. Roman.* [Sueton. in *August. cap. 20.*]

13. Sic ubique totius generis humani Pax fuit aut Pactio. Ob hæc tot facta ingentia, *Cajus Octavianus* à *Senatu*, *Populoq; Romano* *Cesar*, *Augustus*, *Pater Patrie*, & *Dictator Perpetuus* dictus & appellatus fuit. *Flor. lib. 4. cap. 12. l. iv.*

lib. 132. Sueton. in August. cap. 20. & 21. Eutrop. lib. 7. Appian. in Illyr. [Vide de hisce titulis & inscriptionibus, Jul. Cæsar. Bulenger. de Imperat. Roman. lib. 1. cap. 17. 23. & passim. In cujus augustam memoriam & perennem gloriam, multi & varii singulari ex Senatus Consulto, ex auro, argento & ære excusi sunt nummi, cum inscriptione DIVUS AUGUSTUS PATER. cum capite laureato; adjecta in quibusdam hac inscriptione: OB CIVES SERVATOS. Cujusmodi aliquos ego possideo.]

14. HOC universum Imperium Romanum, ne immensum esset, & velut navigium sinemodo, juxta Curt. *lib. 4. histor.* Ideò *Cæsar Augustus* in animo habebat, ast morte præventus, sua manu præscripserat Successori consilium (metu nè, an Invidiâ, incertum) coërcendi intra terminos Imperium. *Corn. Tacit. lib. 1. Annal. c. 11. Julian. in Menipp. ac in libr. de Cæsar. rubr. De C. Augusto.* Vide omninò *Jacob. Zevencot. in Flor. lib. 3. cap. 12.* Tutissima enim est illa potentia, quæ viribus modum imponit, *Valer. Max. lib. 4. cap. 1.* Ac secundum

cundum Aristotelem : Servantur Regna , si ad mediocritatem *reducuntur*. Aristot, *Politic. lib. 5. cap. 11*. Vide Boter. *dell. Ragion. di stat. l. 1*. Caurian. *in Tacit. fol. 106*. latè Pium Mutium *sup. Tacit. consider. 60*. Dn. Christ. Forst. *ad Annal. Taciti dict. lib. 2. cap. 11. fol. m. 51*. Laurent. Melliet. *in Tacit. l. 1. disc. 6. per tot.*

15. Exinde Imp. Tiberius Imperium Romanum limitibus signare constituit, *Euphrate & Istro*, Corn. Tacit. *lib. 2. Annal. cap. 61*. Ubi Lipsius *in Not.* [Ipse quoq; Imperator Ulpus Trajanus, terminos Imperii, Istrum seu Danubium posuit, ædificans in Dacia pontem marmoreum, ex utraque ripa arcibus & præfidiis munitum. In cujus perennem gloriam & memoriam, S. P. Q. R. singularem nummum excudere mandavit, *in antica* exhibentem : Caput Trajani coronatum, cum hac circulari inscriptione : IMP. CÆS. NERVAE TRAIANO AUG. GER. DAC. P. M. TRP. COS V PP

In Postica.

Pontem marmoreum, supra Danubium in Daciam tendentem; Cum hac inscriptione S. P. Q. R. OPTIMO PRINCIPI.

CIPRI. Cujus vestigia & fragmenta etiam hodiè adhuc dum conspiciuntur, Amm. *hist. l. 28.* Procop. *de Bell. Gothic. l. 4. c. 2. fol. m. 568.* & *1r. de edificiis l. 4. c. 6.* Talè nummum integrum & pulchrum ego quoq; teneo. Talemq; Hulsius quoque refert in *Traiano, num. 14.*] Huic termino postea Rhenus & uterque Oceanus accessere. De hisce Imperii limitibus vide quoque Latium *de Republ. Rom. lib. 1. cap. 1.* Franc. de Amaya. *ad l. 1. num. 2. & 3. C. de fund. limitroph. lib. 11.* Ita ut claustra Imperii Romani ad rubrum usque mare Imperator promoverit. teste Zosim. *lib. 2. histor. & Imperatore Justiniano in Novell. 30. cap. 11.* Vid. Senecam *in pæfat. lib. 29. natur.* Just. Lips. *lib. 2. Annal. Tacit. fol. m. 98.* ac latius in *Tract. de Magnit. Rom. lib. 1. cap. 3. per tot.* Mutium in *Tacit. consid. 44.* Francis. de Amaya. *Observat. Iur. lib. 1 cap. 1 num. 59.* [latè Joan. Cæs. Bulinger. *de Imp. Roman. lib. 3. cap. 8. & 9.*]

Caput

CAPUT V.

*De senectute Imperii Romani,**eiusdemve declinatione sensim
accelerata.*

I. **P**ost C. Augustum, Monarchiæ Romanæ firmamentum, quarta & ingravescens Imperii Romani ætas incepit, quâ Romana potentia, ad vitæ tranquillioris otia confirmata, libidine, inertia & socordia Cæsarum, quasi consenuit atque decoxit. Actum ibi libertate Patrum & Plebis: Callidus quidem & subdolus *Tiberius*. [quamvis ille, in omnibus ferè, speciem quandam libertatis induxerit, conservatis Senatui ac Magistratibus, & maiestate pristina & potestate: neque tam parvum quidquam, neq; tam magnum, publici privatiq; negotii fuit, de quo non ad P. C. referretur. Sueton. *in Tiber. c. 30.* Non tamen se continere potuit, quin publicos nummos excuderit cum inscriptione: FINIS REIPUBLICÆ. *In antica; Caput Tiberii. In Postico Curiam Pompeji repræsentantes. Qualem ego quoque asservo.*

Nec melior fuit, sed deterior] Funestissimus *Caligula* : Crudelissimus *Claudius* : Nefandus *Nero* : Scenicus & Epicureus *Vitellius* : Sævissimus *Diocletianus* : Neroni simillimus *Commodus* : Spurcissimus *Heliogabalus* & alii Cæsares, Civibus Romanis non ut hominibus, sed ut mancipiis usi sunt.

2. Populum in servorum, Senatuum in adulatorum conditionem adigentes ; Nulli uspiam prisci & integri mores, nemine pro honore Reipublicæ dimicante, omnes exutâ æqualitate, iussa Principis aspectabant. Vide *Cornel. Tacit. I. Annal. cap. 2. & 4. Dio. Cass. lib. 53. Caurian. sub Tacit. fol. 10. Mut. in Tacit. consid. 14. Dn. Forst. in Tacit. Annal. lib. fol. m. 24. & 41. latè Cyriac. Lentul. in suo Augusto fol. m. 111. & 112.*

3. Accedebant defectiones præcipuarum provinciarum, devictarumq; Gentium ; perditus penè & prostratus erat Romanorum Status, mole sua laborans. Vide *Lentul. de regnor. arcan. c. 4. fol. m. 39.* Nisi in remedium tantorum malorum *Trajanus* quasi divini-

tus datus, opportunè Imperio adfuisset; Quo Duce, Imperium Romanum laceratos movit, ac præter spem omnium, Senectus Imperii, quasi reddita Juventute reviruit. Provinciis defectis sub jugum redactis, quibusdam insuper de novo in fidem Imperii acceptis. Adeò ut, eo Imperante, Romanè Imperium rursus ad culmen potentiae & gloriae evectum fuisse videretur. [Vide Plinium, *in Panegyric. Trajani*, *in Oper.* Boxhornium & Cluverium *in Trajano*. In cujus honorem & memoriam Senatus populusque Romanus singulares nummos hac inscriptione fecit excudi : *Optimo Principi, & Optimo Augusto*; Sicuti ex talibus duobus nummis à me asservatis constat; hanc inscriptionem circularem exhibentibus. IMPERATORI CÆS. NERVAE TRAIANO OPTIMO AUG. GER. DAC. PM. TR. P. COS. VI. PP. *in Postico.* SENATUS POPULUSQUE ROMANUS.

In medio consistit:

Dea Fortuna, dextra caduceum, sinistra. cornucopia tenens.

4. Dum scilicet ejusdem *longitudo* ad nonagesimum gradum, id est, miliar.

liar. German. communium 1350. *Latitudo* verò ab *Æquinoctiali* versùs *Septentrionem* ad quadragesimum quintum gradum, id est, ad miliaria German. comm. 675. extensa fuerit. Vide *Lips. lib. 1. de Magnit. Rom. cap. 3. Aventin. in Annal. Bojor. lib. 2. pag. 49. Kirchner. de Republ. dist. 3. Coroll. 7. lit. a. Thuyt. in Compend. Lips. tit. de admirand. lib. 4. in fine. Dn. Limn. 1. Iur. pub. cap. 9. n. 2.*

CAPUT VI.

*De Causa tanta Potentia Imperii
Romani, & tanta vastitatis.*

TAntam Imperii amplitudinem & potentiam, *Virtuté* ne potius, an *Fortuná*, vel etiam *Injuriam* sibi paraverint Romani? ambigi posse concedo *Scipioni Ammirat. in Tacit. lib. 19. disc. 5. Machiavell. lib. 2. in Liv. disc. 1. Arnis lib. 2. de Repub. c. 1. sect. 2. num. 14. Dn. Forstner. lib. 3. Annal. Tacit. Malvezz. in Romul. fol. 114.* [Et hoc occasione *Dieterii* apud *L. Florum*: *Sed quanto efficacior est Fortuna quam Virtus? Quod de interneccione Cassi & Brutii* scribit

De Causa tantæ Potentiæ Imp. Romani. &c. 41
scribit *Flor. lib. 4. cap. 7.*] vide latius
hoc disputantes Albert Gentil. *Tract. de*
Armis Romanorum lib. 2. cap. 13. Laurent.
Mellier. *in Tacit. lib. 11. disc. 10.* Dn. Her-
man. Conring. *de German. Imper. Rom.*
cap. 3.

2. Hoc pro certò habeas, hæc pro-
vincias præcipuè Romano Imperio ad-
crevisse. I. *Iustitiâ bellica*, se suosque
confoederatos defendendo. Conside-
ra, quot provincias adjecerit victoria
contra Mithridatem, Pyrrhum, Philip-
pum Macedonem; quos populos subje-
cerit bellum Carthaginense ultimum.
Vid. *Flor. lib. 3. cap. 5. & seqq.* *Oros. lib.*
6. cap. 3. *Ruff. Fest. in breviar. rerum Ro-*
man. lib. 2. latè Thuyl. *in Fæ. Compend.*
hister. fol. m. 582.

3. II. *Testamentariâ dispositione*,
Attalus Rex Pergami, in Asia, populum
Romanum hæredem scripsit. *Eutrop.*
lib. 4. *Justin. lib. 36.* *Alexander* Rex Ægy-
ptum. *Cicer. 2. Orat. agr.* *Nicomedes* By-
thiniam populo Romano reliquerunt.
Epit. Liv. hister. 93. *Patercul. hist. lib. 2.*
Eodem Jure Cappadocia & Paphlago-
nia *Archelai* liberalitate Romanis cesse-

runt. vid. Jornand. *de success. Reg. cap. 55.*
Flor. lib. 2. c. 20. Pari modo *Pratusagus*
Icenorum Rex Britañus, opulentia lon-
 gè clarus, Cæsarem, ejusque duas filias
 hæredes scripsit : Tali obsequio ratus,
 regnum ac domum suam ab omni inju-
 ria procul fore. test. Tacit. *Annal. lib.*
14. cap. 31. Alia exempla vide apud Petr.
Matthæ. in vita Henr. IV, Gall. Reg. tom.
1. lib. 2. narrat. 5. v. 2. Dn. Freinsh. *ad*
lib. 14. Tacit. Annal.

4. III. *Voluntaria subjectione*; videntes
 enim Gentium populi, tam tolerabile,
 tam æquum, tam justum esse Imperium
 Romanum, sese ultrò Romanorum fa-
 scibus submiserunt. Besold. *de Increm.*
Rerump. cap. 5. num. 1. Ideò *Capuani*,
 cum amicitiam & auxilium Romano-
 rum adversus Samnites impetrare ne-
 quirent, urbem Capuam cum agris &
 delubris, divinis atque humanis, in po-
 puli Romani ditionem dederunt. Liv.
histor. lib. 4. Ita *Prusias* Bythinix Rex
 Romam veniens, libertum sese Populi
 Romani fassus est. *Vticensis Legati*, se
 suaque omnia Populo Romano dede-
 runt. Liv. *hist. lib. 49.* Idem de *Massinissa*
 Numi-

Numidarum : *Ariarathe Cappadociæ, & Ptolomæo Ægypti Regibus* legimus, quod & amicitiam, & protectionem Romanorum, enixè quæsierint, scilicet experientia edocti. [*Vide Besold. in Iur. Publ. part. 1. cap. 2.*]

5. Maximam esse libertatem vivere sub populo magno & justo. Vid *Liv. histor. lib. 44. 45. & passim. Zoanett. de Imp. Rom. num. 105. Besold. de Increm. Rerump. cap. 5. num. 3.*

6. Propter hanc Imperii amplitudinem & latitudinem, *Philo Iudæus* in legatione ad Cajum, Romanum Imperium Orbis nomine indigitavit. *Francis. de Amaya lib. 1. observat. cap. 1. num. 80.*

7. Imperator ipse, totius Orbis Dominus & arbiter dicebatur, in *l. de precatio. 9. D. ad l. Rhod. de jactu. l. benè à Zenone. 3. in fin. C. de quadrienn. prescript. l. 2. in princ. Cod. de iurejur. propt. calumn. Seneca. de benefic. cap. 4. & seqq.* Quapropter superbè dixit *Ovidius*:

*Gentibus est aliis tellus data, limite certo,
Romana spatium est, Urbis & Orbis idem.*
Johan. Solerzan. de Iur. Indiar. lib. 2. cap. 21. num. 18. & seqq. Joh. Limnæ. de Iur. publ.

publ. lib. 2. cap. 8. Francisc. de Amaya ad l. 1. C. de fund. limitroph. n. 1. lib. II. [Romani quoq; se ipsos Gentium Dominos vocarunt; Quod ex Annæo Floro constat: Mysi (inquit) quam feri, quam truces fuerint, quam ipsorum etiam Barbari Barbarorum, horribile dictu est: Unus Ducum, ante aciem, postulato silentio, Qui vos, (ait) estis? Responsus invicem: Romani, Gentium Domini. At illi: Ita, inquit, si nos vinceritis. Flor. lib. 4. c. 12.] Attamen hoc de Gentibus subactis, ac Romano Imperii orbe, seu ut loquitur, Tertullianus, de Tota Romanitate, intelligendum esse censeo, cum Tertull. de pallio cap. 4. eruditè Dn. & Am. quond. m. Jacob Gothofred. ad l. 2. in fin. C. Theod. de fid. Catholic. tom. 3. oper.

s. Imò ipsa quoque Civitas, Roma, Caput Orbis, Vrbs aterna, Orbis Epitome, dicta fuit. in l. 3. C. de Consul. lib. 12. tit. 3. l. un. C. de Privil. corp. Urb. lib. 11. Muret. varior. lib. 17. c. 12. Matth. Steph. de iurisdic. lib. 2. part. 1. cap. 1. num. 48. & seqq Just. Lips. de Magnit. R. m. lib. 1. cap. 2. [In cuius iactationis gloriosam ostentationem Senatus Romanus, singu-

singulares nummos excudi curavit, hac inscriptione. ROMÆ ÆTERNÆ; sicuti ex rarissimo nummo Imper. Gordiani Africani Filii, in honorem Imperatoris ex Senatus consulto excuso constat; qualem unicum nobis exhibet Tristan. in antiq. Rom. Rubr. de Gordian. Fil. II. tom. 2. fol. m. 473. Similis gloriosa inscriptio extat quoq; in nummo Imperatoris Cnei Vibii Treboniani; in verbis: ROMÆ ÆTERNÆ. absque Senatus consulto, excuso; quales Ego integerrimos possideo. Ac de Capite Orbi egregius est locus *Simmachi*, hoc explanans: *Tibi inquit, proficiscentium Romam, major facultas: Quia in commune Imperij caput, undique Gentium convenitur.* *Simmach. lib. 4. epist. 28. Dn. Jacob. Gothofr. ad d. l. 2. C. Theodos. de fide Cathol. fol. m. 7.]*

CAPUT. VII.

*De diminutione Imperii Romani,
ac quibus ex causis id acciderit.*

I. **V**Ti omnia orta occidunt, & aucta senescunt; sic quoque naturalis est interitus rerum publicarum. Nascuntur

Nascuntur, crescunt, florent, decrescunt & intereunt. *Floridum* hucusque corpus Imperii Romani, & universo Orbi formidabile vidimus: Verumtamen Imperium illud formidabile maxima ex parte concidit. Dum nobiliora ejusdem membra, à corpore paulatim ita abstracta cernimus, ut non *Corpus*, sed prioris *umbra* superexistere videatur.

2. Hujus diminutionis & labescentiæ causas varias adferre possumus: Universalis causa est, naturalis illa & mutua invicem rerum publicarum conversio, dum in rebus humanis magnus ille Architectus ita ludit, construit, destruitque. Polyb. *histor. lib. 8.* Vid. Just. Lips. *de constantia lib. 1. cap. 16.* [Quod acutè expressit Dn. Cyriacus Lentulus: *Quærenti igitur causam tanti motus, & translati imperii è Senatus populiq; manu ad unius voluntatem, simpliciter responderi potest, Adfuisse tempus revolutionis, & Deo, in cuius manu regna sunt & eorum dispositiones, ita visum esse, providentiam, primam rerum omnium scaturiginem, Orbem illum imperii non sine strepitu circumegisse. Hanc qui tollit è rebus, Deum ipsum tollit, fortuito*
motu

motu res humanas ferri, atomorum ritu, arbitratus. Quæ adeò clare in operibus mundi & rerump. conversionibus effulget, ut qui timorem ac cultum Dei sibi & aliis eximere conatus est, Epicurum impietate supergressus Lucretius, victus veritatis fulgore exclamet:

*Vsq; adeò res humanas vis abdita quædam
Obterit, & pulchros fasces, se vasq; secures,
Procurare, ac ludibrio sibi habere videtur.*
Dn. Cyriac. Lentul. *de arcan. Regn. cap. 4. fol. m. 36. & 37.*] Vide Besold. *de Republ. curanda cap. I. num. 4. & seqq.*

3. Speciales verò causæ sunt: Prima *Ipsius Aquilæ divisio*, dum per Imperialis sedis mutationem Aquila biceps effecta fuit. Relicta enim à *Constantino Magno*, & subsequentibus Imperatoribus Urbe Romana, & Constantinopolin translata, Occidens negligentius administrari cœpit, eaque Præfectorum avaritiæ, & hostium rapinis manifestè exposita fuit. Justin. *in Novell. 43. in præfat. Tuler. de migrat. Gent. in princ.*

4. Secunda, *Barbarorum Invasio*; firmata enim Gentium audacia, ex ipsius sedis Imperialis in longinquas Regiones trans-

translatione, pronum fuit & proclive
Gotthis, Vandalis, Herculis, Hunnis, aliisque
Barbaris, Romanorum provincias inva-
 dere, oppugnare, vindicare, atque Ro-
 mam ipsam *Orbis Dominam* capere, diri-
 pere, & incendere. Vide Amm. Marcell.
histor. lib. 31. Besold. de republ. curanda
cap. 5. num. 12.

5. Quibus accessit Tertia; *Obediendi*
tadium, & hinc secuta propria defectio;
 siquidem dum cunctis mortalibus infi-
 ta sit dominandi libido, secundū Tacit.
in Annal. lib. 15. cap. 53. Reliquis quoq;
 impatiens orbis Barbarorum irruptio-
 ne invitatus, contra Romani Imperii
 obedientiam surrexit, ac in pristinam li-
 bertatem sese vindicavit. Victor. *de Ex-*
empt. thes. 2. disp. Basil. vol. 2.

6. Quarta; *Spontanea quoque Imperato-*
rum pactione, quædam Imperii Membra
 cum maxima Imperii debilitatione,
 propriam libertatē obtinuerunt, quod
 præsertim sub Rudolpho I. Carolo IV.
 & inextincto Wenceslao, Impp. accidisse,
 confiteri necessum faciunt Historiæ.
 Vide Paurm. *de Iurisd. lib. 2. cap. 5. n. 55.*
 Du. Limnæ, *in Iur. Publ. lib. 1. cap. 9. num.*
30. & 33.

2. Quinta

7. Quinta est; quòd jure quoq; derelicti, aliquot Imperii Provinciæ & Civitates ab Imperio Romano Germanico avulsæ sint; dum vel proprio Marte in libertatem sese vindicarunt, uti *Belgæ* gloriantur, vel vicinis Regibus sese submiserunt, quemadmodum de *Livoniâ*, *Gedano*, *Elbinga*, aliisq; Imperii Statibus Constat. Vid. Cluten. *Sylog. Thes.* 10. Vietor. *de Exempt. conclus.* 2. Dn. Limnæ. *dict. c. 9.* per tot. Reinking. *lib. 1. class. 2. cap. 9.* per tot. [Bernegger. *de morib. German. Quæst.* 212. Besold. *de jur. publ. part. I. cap. 2. fol. m. 39.*]

8. Præcipuam tandem & Sextam Causam diminutionis Imper. Rom. German. esse censeo, Ordinum Imperii tum inter sese, tum cum Imperatore, *discordiam*, & exinde mox oriunda *odia* & tandem *bella* intestina quibus fenestra Imperium Romanum invadendi aperta fuit, dum illis in spem venit (*juxta Livium*) discordiâ intestinâ rem Romanam dissolvi posse. Vide Reinking. *dict. lib. 1. class. 2. cap. 10.* Caim. *paral. polit. fol. 67.* [Dn. Pacific. à Lapide *instructur. ad Monzamban. Discurs. 6. n. 4.* ubi eruditè de hisce

D

de hisce & aliis causis differit. [Alias causas diminutionis Imperii Romano-Germanici vide apud Limnæ. *lib. 1. l. P. cap. 9.* ac in addit. Auth. Comitilog. *p. 4. dissert. 12.* qui pro sexta diminutionis Imp. Rom. causa, *Confederationem cum exteris Principibus & rebus publicis* refert. Sed quàm benè? Nunc non est hujus loci, de hac disquirere causâ. Ita ut exinde ominari liceat, Romanum Imperium videri, ut peculium, quod augeri & minui solet, ac simile esse homini, cujus proprium est nasci, crescere, decrescere, mori. *Arg. l. peculium. 40. in pr. D. de pecul.*

9. Cùm ex machina Imperii Romani *nonaginta* graduum, hodiè vix *decem* tam in longitudine, quàm latitudine supersint. Vide Bodin. *lib. 1. de Republ. cap. 18. num. 129.* Freher. *ad Andol. cap. 18.* Reinking. *d. cl. 2. cap. 8. num. 5.*

10. Et adhuc quotidie decrescat, ut machina hæc ex luto & ære commixtis pedibus, fulcita ruinam abominabilem minitari videatur, nisi deprehensum fuisset, proter ferreū pedis plantarium, magnitudinē istam ex parte fore stabilem, test. Daniel. *c. 2. & 7. V. Æn. Sylv. de Ort.*

& A8.

*& Auth. Imp. c. s. Petr. de Andlo de Imperio Romano l. i. c. 7. Cluten. in Syllog. concl. i. lit. a. Reinking. de R. S. & E. l. i. c. l. 2. c. 2. n. 21. Goldast. in Polit. Imper. part. 3. tract. i. in fine. Besold. de Republ. curand. cap. i. n. 15. Meritò igitur concludo cum Tertulliano, idque simul inculco, dum scribit; Fidelibus incumbere necessitatem pro Imperii Rom. statu, rebusq; Romanis orandi, quò vim maximam universo imminentem, ipsamq; clausulam seculi, acerbitates horrendas comminantem, Romani Imperii com-
meatu scimus retardari. Tertull. in Apolog. cap. 32. qui in alio quoque loco scribit. Christus saluum vult totum Imperium Romanum, quo usq; seculū stabit; Tam diu enim stabit. Tertull. in lib. ad Scapulam. Besold. de Iurisdic. Rom. Imp. cap. 3.*

CAPUT VIII.

*De Imperii Romani reliquiis, seu
ferrea plantâ, hodiè in Imperatore &
Statibus Imperii superexistente.*

I. **Q**UAMVIS Imperii Romani Aquila,
habito respectu ad præterita se-
cula, satis deplumata appareat.

ejusve, præcipuæ plumæ evulsæ videantur. Petr. de Andlo *de Imp. Rom. lib. 2. cap. 18.*

2. Mansit tamen Imperii facies adhuc fatis illustris, in modicis etiamnum reliquiis, reliquo Orbi fatis formidabilis, in fortissima *Germanorum* Natione consistens. H. Conring. *de G. R. Imp. cap. 1. & 2.*

3. Imperii etenim Romano-Germanici potentiam, vires, & militandi fortitudinem, tricennale nuperum bellum Germanicum fatis contestatum est. Nam ausim ego referre ex verâ relatione Viri cujusdam Generosi tunc temporis Imperatori militantis, Imperatorem nempe Roman. Germ. *Ferdinandum II.* anno 1627. post conclusam cum *Dania Rege* pacem, *trecentas & sex Legiones* militum fortissimorum, sub vexillo Imperialis Aquilæ, habuisse & aluisse. [quorum *catalogus Colonellorum & Legionum*, adhucdum in Archivo militari Cæsareo reperitur.]

4. Cæterum Imperium Rom. Germanicum, quò cohæreat tenacius, ab Imperatorib⁹ variis *Status*, utriusque Ordinis & sexus constituti sunt, quorum

vis & potentia in unione & concordia consistit, ut durante hac concordia, illud nullis exteris viribus convelli possit; quâ verò ruptâ, universum collabascet, & exteris prædæ erit; ut non vanè ominatur *Carolus IV. Imperator in præfat. Aurea Bulla.* [Ubi Dn. & Am. Dieterich. verb. Multoties.

Prævaleat igitur & vigeat egregia ad Imperii Germanos Proceres adhortatio aureis literis concipienda *Aenea Sylvii Piccolomonei Senensis; postea Pij II. Pontificis M. rerum Germanicarum peritissimi, Ann. MCCCC.LIX. exarata: Vos Germani, si priorem cupitis eminentiam vindicare, præscas virtutes, præscos resumite mores: Fortitudinem ignavia opponite: Liberalitatem avaritiæ: Sollicitudinem desidie: Iustitiam iniquitati. Et quod imprimis necessarium est, unitatem divisioni præferte: Et capiti vestro, suos honores, suam obedientiam reddite. Quod si feceritis, haud dubium, quin vetus nomen recuperantes multis & magnis gentibus leges dicetis, & haud dubiè ad vos redibit præscia gloria.* *Æn. Syl. de magnitud. Imper. cap. 43.* Et hoc cum Dn. Dieterici acclamatione

adhortatoriâ per additâ quâdam extensionē: Coite ergo viri Principes, utriusq; ordinis, seposito odiō & partium studiō, in publicum conferte consilia, spernite, imò abominamini exterorum sordidas pensiones, vivite Proavorū frugalitate, cum vix, præsertim præsentitempore, de religione, sed de regione agatur,, & trepidabunt vires vestras Exteri. Dn. Georg. Theod. Dieteric. in dict. proem. fol. m. 7. Vid Dn. Burgold. de notit. Imp. Rom. Germ. part. 2. Discurs. 21. n. 4.]

5. Sanè nulla, quamvis minima, natio ab hostibus facile deleri potest, nisi Propriis simultatibus seipsam consumpserit. Post Vegetium vide Barclæ. lib. 4. Cont. Monomach. 13. Boter. dell. rag. di stato. lib. I. f. 14. de la nove. disc. 12. Vietor. de Exempt. concl. 3. Pflug. de Rep. Germ. apud Goldast. in Polit. Imperial. [Proinde Romani singulari prudentia, Concordiæ Templum extruxerunt, ea præcipuè de causa, quò hominum dissidia, quibus imprimis Respublica fluctuari solet, peractis in eo Sacrificiis, deponerentur: Xiphilin. in Antonio. Chokier in Thesaur. Polit. lib. 3. cap. 18. exempl. 3.

6. Quæ causa est, ut Cardinalis Richelius

chelius (quem alii *Gallia Seianum* appellarunt) augurium sumendo, tempore quodam Regem suum Ludovicū XII. publicā Comœdiā, *par un Ballet*, in Germanos animaret, repræsentando in theatro quendam Imperii Romani globum, igne artificiali repletum, ac ardentem, qui ab igne tandem consumptus in quatuor partes frustillatim concidit; Pari modò (*dicens*) nunc instare diem, quo Imperium Romano-Germanicum intestinis simulatibus attritum & fractum, urgentibus Fatis, quatuor Imperii hostibus divisum ire properet. *Ast Deus Ter Opt. Max. hoc pessimum augurium benignè avertit, & adhuc in Monte providebit.*

7. Hæc Imperii Romani imago, scitè appellatur *Corpus Imperii Christianum*, *das Heilige Römische Reich Teutscher Nation*, id est, *Sacrum Romanum Imperium Nationis Germanicæ. Reichs Abschied in Regenspurg de Anno 1541. in princ. consistens Capite & membris, in Haupt und Gliedern/Aurea Bulla Carol. IV. cap. 2. Reichs Abschied Colon. de Anno 1512. in pr. & pass.* [Vide Dn. Phil. Andr. Burgold.

ad Instrument. Pac. part. 1. discurs. 4. & 5. ac discurs. 8.]

8. Seu Corpus mysticum ad corporis veri viviſque imaginem, cujus Caput est *Imperator. Reichs Abschied de Anno 1530. §. deßgleichen Wir. ibi. als Röm. Keyser und Haupt.* [Unde pulchrè scribit *Dn. ac Am. Stamlerus*, Consiliarius Frisiæ Orientalis meritissimus: *Imperium nostrum hodiernum ratione Universitatis representare mysticam personam & corpus intellectuale. Inter illos magistratus unus est summus, quem Imperatorium, Casareum, aut Regium appellare moris est, Germanicè Kdiser. Reliqui autem Magistratus dicuntur Status Imperii: Die Stände deß Reichs. Dn. Stamler. de reservat. Imperat. fol. 280.]*

9. Qui ratione dignitatis & auctoritatis, omnibus Regibus, tam Christiani orbis quàm infidelium præcellit. *Guetta Conf. 1. num. 9.* [Imperatorem namque Rom. Germanicum, universis orbis Christiani Regib⁹ præcedere, eiq[;] illos lubenter cedere, latè deducit *Besold. de jur. preced. c. 2. n. 2.* Adeò ut ille quoque Imperatori Turcico præcedat. Quod agnovit jam diu ipse Dux Transylvaniae

sylvaniæ, Gabriel de Bethlem, tum tempore hostis, referente Mercur. Franc. tom. 12. Est enim superior Regum, cap. in apibus. caus. II. quest. I. Bartol. Chassan. in Catal. glor. mund, part. 5. consider. 27. De qua præeminentia sequentes versiculos produxit Guntherus:

— — — *Te Solis ab ortu*

*Solus ad occasum, submisso vertice, cuncti
Suspiciunt, Dominumq; simul, Regemq;
fatentur.*

Gunther. in *Ligurin. de gestis Imper. Frid.* I. lib. 1. in pr. Ubi latius Jacob. Spiegel. in *Comment. Verb. Dominumq;* Cadevic. in *histor. Frider. 1.* Vide Limnæ. in *Iur. publ. lib. 2. cap. 7. num. 27. & seqq.* Dn. Burgold. de *Notit. Rom. Imper. part. 1. discurs. 8. num. 6.* Quod strenuè defendit contra Aubrium, Dn. Aff. Crus. de *Iur. præcedent. lib. 3. cap. 2. per tot. .*]

10. Membra sunt *Status Imperii*, veluti Electores, Principes, Comites, Civitates, als des Römischen Reichs einverleibte Glieder. id est, tanquam Sacri Romani Imperii insita membra. R. A. de *Ann. 1541. in pr.* quæ á Capite ritè dispensantur, veluti magni corporis invicti artus.

Vide Victor. *de Exempt. Concl.* 4. Reink. *de R. S. & E. lib. 1. class. 3. cap. 1.* Besold. *in thesaur. Pract. lit. R. verb. Römisch Reich.* Limnæ. *lib. 1. Iur. Publ. cap. 7. n. 50.*

II. Quorum 1. *Iura & Privilegia*, 2. *Onera* ac 3. *Quomodo quisq. Status esse destinat*, in brevi quasi tabella, pro nunc delineare quasi, ac paucis deducere libet.

CAPUT IX.

De Origine Statuum Imperii Romano-Germanici.

I. **V**Ocabulum *Status* est polysemon, plures admittens significaciones, quas excutit Dn. Limnæ. *lib. 1. de Iur. publ. cap. 10 num. 1. & seqq.* Vide quoque Anton. Freundeberg. *de Rescript. morat. in Indice verb. Status.*

2. Hic pro subiecta materia dicitur Status Imperii, à stando, daß er ein Stimm und Stand in den Reichs-Versammlungen hat/ id est, quòd votum & sessionem in Comitibus Imperialibus habeat. Reichs-Abschied de Anno 1520. §. wie die Irrungen. Reichs-Abschied de Anno 1548. §. wann auch ein außgezogener. Knich. *de Saxen.*

Saxon. non prov. privil. cap. 2. n. 1. Arum. de Comit. cap. 4. Seu quòd in illis, ceu membris, id est, basibus & columnis, stet & subsistat Imperium ipsum. Vide Goldast. *de regn. Bohem. lib. 3. c. 3. n. 4.* [Sanè qui nunc status Imperii sunt, sub Imperatoribus Carolinis, Optimates Regni, ac Proceres Regni Germanici vocati fuerunt. Vide Hieron. Bignon. *ad formul. Marculfi in notis per doctis ad lib. 1. fol. m. 511.*]

3. Imperii autem Rom. Germanici status sunt *Seculares* seu *Politici*, & *Ecclesiastici*. De origine Principum & Statuum Imperii eorumve Jure & potestate in territorio ipsis competente, verè hoc dici potest, quod J. C. Cajus *in l. addo. 7. §. 1. ff. de adquir. rer. Domin. de alluvione* tradit; Quòd sit incrementum latens paulatim prædio nostro accedens, motu fluminis, ut intelligere vix possimus, quantum quoquo tempore adjiciatur; Ita Principum ac Statuum Imperii dignitas & libertas sensim crevit.

4. Quorum *Origo* ferè talis fuit; Quemadmodum libera florente Republica, populus Romanus, Imperatorem esse

esse jubebat, Imperator verò Præsides; Ita quoque posteriori ævo, scilicet avulso Occidente ab Oriente, Dux, Princeps, Landgravius, Marchio, Comes extitit, quem Cæsar talē fecerat. Renat. Chopin. *de Doman, lib. 3. tit. 26.* Schönborn. *lib. 5. Polit. cap. 15.* Victor. *de Exempt. concl. 3.* latiùs Besold. *in discurs. de Comit. in oper. polit.* Leheman. *in Chron. Spiren. lib. 2. cap. 15. 16. & 17. per tot.* [Archolog. *cap. 5. num. 18. & pass.* Dn. Burgold. *de Notit. rer. Imper. part. I. discurs. 20. membr. 2. num. 14. & seqq.*

5. Devictis, enim à Carolo Magno, Primo Romanorum Imperatore, Hunnis, Alanis præsertim Saxonibus, aliisve Imperii hostibus, eorumque ditionibus in Provinciæ formam redactis, Imperator ex numero militum veteranorum, in præmium exantlati laboris, quosdam fecit Duces, quosdam Marchionis, alios Palatii Comites, vel Burgravios, nonnullos Landgravios; Plerosque verò Comites in certo districtu in einem gewissen Gdw ordinavit, ut veluti Judices & Provinciæ Rectores Reipublicæ præessent, Vide Christoph. Besold, *in Thes. Pract-*

Pract. lit. X. verb. Herkog. ac lit. C. verb. Grave. Dn. Limnæ. in Jure publ. 4. cap. 3. [Sever. de Monzamb. de stat. Imper. Germ. cap. 3. Ubi Dn. & Am. Pacif. à Lapid. in strictur. discurs. 4.]

6. Et hoc comprobatur Recessu Imperii Paderbornæ dato: Namque subactis, ad caput fluminis *Lippia*, Saxonibus, Imp. *Carolus Magnus* in Comitibus, sequenti Anno 777. *Paderborne* celebratis, Francis & Germanis, qui Saxones subegerunt, varia Privilegia concessit, veluti ut sint Nobiles, & de publico alantur, eosque his verbis allocutus est;

7. *Itē milites mei, Vos Herōes vocabimini, socii Regum, Judices Criminum, vivite posthac, laboris expertes: Consulite Regibus, publico nomine, favete Orphanis, Juvate Pupillos, Consilio circumdate Principes, ab his victum & Stipendium petite.* apud Goldast. *Constit. Imper. latin. tom. 3. fol. m. 120.* [Similia videsis in *Annal. Franc. in append. Aimoin. lib. 5. fol. m. 340.*

Das also an dem Römischen Reich und dessen forma regiminis Carol des Grossen/ den ersten Eckstein gelegt. Auth. respons. Fridberg. punct. 2. num. 6. latè Archolog. cap. 6, num. 5.] s. Con-

8. Congruit hiſſe Gloſſa Specu-
 li Saxonici in verbis: Nachdem die
 Römer (intellige Imperatores Roma-
 nos) alle Welt bezwungen/ haben ſie auff
 ein jede Landſchide/ je einen geſetzt/ welchen
 ſie einen Fürſten/ genennt haben/ und ihme et-
 liche Ritter zugeordnet/ dieſelbe hält er dann
 bey ſich in ſeiner Koſt/ hierzu namen dieſelbe
 Fürſten alle der bezwungenen Leute Aecker
 ein/ und was unter denſelben zu vermieten
 dochte/ das thaten ſie umb ein beſcheidenen
 Zins auß/ und hielten darvon ihre Ritter.
 Hoc eſt, poſtquam Romani univerſum
 orbem ſubegere, unicuique Regioni
 præfecerunt unum, quem Principem
 nominabant, eiſque quosdam Equites
 (vel Nobiles) adjunxere, quibus alimen-
 ta ſubminiſtrabāt, inſuper prædicti Du-
 ces vel Principes, ſibi omnium de victo-
 rum hoſtium agros appropriabant, &
 ex illis, qui ad elocandum apti erant, pro
 certo cenſu elocabant, & exinde Equi-
 tes ſuſtentabant. Gloſs. Spec. Saxon. lib.
 2. art. 58. in princ. Gloſſ. in VVeichbild.
 art. 7. Hincmar. lib. 4. Epist. 14. vide Za-
 ſium de feud. pag. 5. num. 9. Knichen. de
 Saxon. non provoc. privil. cap. 4. Petr. de
 Andlo.

Andlo. lib. 2. de Iur. Imp. cap. 12. Cluten. in Syllog. Conclus. 26. in princ. Coler. de Iure Imperii German. Concl. 57. Reinking. dict. lib. 1. class. 4. cap. 14. n. 19. & seqq.

9. Cæterùm hæc Ducum, Marchionum, Landgraviorum, ac Comitum nomina ab initio tantùm erant nomina officiorum, muneris & administrationis; Imò temporalia magis & ad nutum removibilia, uti loquitur Cardin. Cusanus *de Concord. lib. 3. cap. 28. in opere Simon. Scharpii*. Scilicet quòd officiales isti momentaneam semper & motuam Jurisdictionem exercebant. Joan. Duosa, *in Annal. Holland. lib. 5. fol. m. 215*. Qualis hodiè Bassarum & Beglerbegorum, aliorumque militum Conditio est in *Turcia*, suas certas *Timarias* possidentes, ac quales in *Poloniæ Regno* & magno *Lithuanix Ducatu Palatini & Castellani*, existunt. Aymon. *in hist. Franc. lib. 5. cap.* Bizar. *histor. Genuensis. lib. 3. Dn. Limnæ. in Iure publ. lib. 1. cap. 1. num. 8.* [*Vid. Archolog dict. cap. 6. num. 5. & 6. Dn. Burgold. de Notit. rer. German. part. 1. discurs. 20. num. 14. ac in strictur. Monzamb. discurs 9. n. 1.*]

10. Attra-

10. Attamen extinctâ Carolinâ stirpe sub *Henrico 1.* & circa Annum 936. sub *Ottone 1.* cognomine *Magno*, Imperatore, dignitates hæ perpetuæ ac patrimoniales effectæ sunt, quæ in eadem qualitate & hucusque adhuc perdurant. *Arg. cap. 1. §. & quia. feud. 1. Cujac. lib. 1. feud. 1. Vulte. in præfat. de Iurisdic. Jul. Pflug. de Republ. German. apud Goldast. in Polit. Imper. Quod latius tractat Christ. Besold. discurs. de Comit. num. 12. in Oper. Polit. [Dn. Pacif. à Lapide ad Monzamb. discurs. 9. num. 2.]*

11. Secuti enim sunt Imperatores consilium *Alexandri Severi* Imperatoris, scilicet attentius ac vehementius eos militaturos, sua etiam jura si defenderent. *Lamprid. in Alex. Sever. post plures Freher. de Orig. Com. Palat. part. 1. cap. 1. & cap. 15. Knich. de Iur. Territ. cap. 1. n. 356. Quod latè deducit doctissimus Hispan. Joh. Bapt. Larrea. allegat. 44. n. 13. & seqq. vol. 1. [hoc insuper addendo, quod Rex honore & præmio afficiens Magnates, eos alacriores efficiat, ut quàm promptè se ad pericula conferant.]*

12. Proinde cùm Imperator *Conradus*, dictus *Salicus*, filios & nepotes quorundam Comitum & Vasallorum, ad successionem paterni beneficii admisisset; hâc munificentia (sicuti scribit *Wippo*, antiquus historicus) militum animos admodũ sibi conciliavit. *Wippo in vit. Conrad. Salic. Reinkin. lib. 1. class. 5. cap. 6. num. 2. Choppin. de doman. 1. tit. 5. n. 15. & 20. Matth. Stephan. de Jurisdic. l. 2. part. 1. c. 4. à princ. Christ. Leheman. in Chron. Spirens. lib. 4. cap. 1. Dn. Limnæ. lib. 4. iur. publ. cap. 4. num. 3. Casp. Klock. de Contribut. cap. 4. num. 73.*

12. Veruntamen; *An prudenter egerint Otto 1. Imperator, ejusq; successores in Imperio Rom. Germæ merito disputari potest, Secundum Hottoman. diss. feud. cap. 18. Besold. in Thesaur. Pract. lit. L. verbo. Lehen. Pio. Mutio. in Tacit. Consid. 357. Arnise. 2. de jur. majest. c. 4. num. 15.*

[Sanè hoc maximâ prudentiâ, & ex vera Status ratione factum esse, ego latiùs deduxi in *Archolog. cap. II. per tot.* Cui assertioni firmiter adhucdum inhæreo; Tum propter veteranorum benemerita, cùm virtus militaris

E

semper

semper amplissima postulet. munera N. 116. *Tum* propter majorē imperādi securitatem, juxta Lamprid. *in Alexandri Sever.* & tradita Cardin. de Cusa *de concord. Cathol.* lib. 3. c. 28. *Tum*, ita ferente natura Nationis Germanicę, quę nec totam servitutem nec totam libertatem ferre potest, juxta Tacitum. Nam ne ipse quidem Carolus M. suos Francos & Germanos absolutā potestate cum plena securitate regere poterat. Ac quamvis hanc *affirmative resolutam questionem* derideat Severin. Monzamban. *de Stat. Imp. German.* cap. 3. n. 2. qui Imperatoris & Principum Imp. Rom. Germ. jura ita convellit, quasi in ejusdem marsupio esset, ea instar taxillarum pro lubitu dispergere: Ei tamen integrē satisfecit Dn. Pacific. à Lapide *in strictur. Disc.* 9. num. 2. fol. m. 337. *Cujus rationes, nondum visis hisce stricturis, mente conceperam & evolveram.*]

13. Ecclesiasticos Imperii Ordines quod attinet, quemadmodum Carolus Magnus, ejusque Successores singulari devotione erga religionem & religiosos, placitis seu consiliis publicis Episcopos quoque & Abbates interesse voluerunt.

Iuerunt. Vide Leheman. *in Chron. Spir. lib. 2. cap. 25. fol. 80. Arumæ. de Comit. cap. 4. num. 98. & seqq.* Ita exindè clerici secularibus rebus & politicis negotiis indies assueti, Religionis specie, in ambitionem prolapsi fuerunt, ac circa honorum aucupia solliciti, Principatus, Comitatus, districtus & fundos unà cum territorio & seculari potestate ambientes, ea ab Imperatorum liberali animo obtinuerunt, ac Statibus Imperii adnumerari cœperunt. Leheman. *dict. cap. 15. Laur. Ohem. de Jur. Episcop. 19. lit. B. [Vide Archolog. cap. per tot. Dn. & Am. Burgold. dict. 1r. part. 1. discurs. 20. Membr. 1. per totum.]*

14. Hujus liberalitatis authorem, omnium primum *Ottobonem* I. cognomine *Magnum*, fuisse ex historicis passim constat. Theod. de Niem *de privil. & Jur. Imp.* apud Schardium. Vadian. *de Monast. lib. 2. fol. 94. in princ.* apud Goldast. *in Alemannicus tom. 2.* de quo ita legimus in Chronico, Juri Weichbildico præmisso. Nach ihm (id est, Bischöffen Albrechten) ward ein Bischoff genandt *Gislar*; an demselben begundten die Bischöffen

E 2

welke

weltliche Gerichte zu haben und zu richten/
 und das sieng erslich an sein Bruder Bruno
 zu Cöllen/ und Bischoff Gisler zu Magde-
 burg/befahl Känser Otto das Herkogthumb
 an der Elb/ zu Schartau. idest, *Post illum,*
scilicet Episcopum Albertum, Episcopus erat
nomine Gislerus, cujus tempore Episcopi se-
cularia negotia ac iudicia exercere gestie-
bant, & primus eorundem erat Frater ipsius
Bruno, Episcopus Coloniensis; & Gislero
quidem Episcopo Magdeburgico Ottho Impe-
rator committebat Ducatum ad Albim flu-
vium Scartavia. Quod confirmat VVi-
tichindus hisce verbis: Henricus Impera-
tor (Otthonis l. Pater) filium habuit tertium
Brunonem, quem summi Pontificis & Ducis
magni vidimus Officium gerentem. Witi-
chind. in Annal Saxon. lib. 1. fol. m. 10.
 [Quæ liberalis profusio cum Imperii
 damno, à quibusdam *Otthonismus*, id est,
Solæcismus Otthonis in Ecclesiasticis
 commissus, vocatur. Dn. Burgold, *dict.*
part. I. discurs. 20. Memb. 1. num. 8. De
 conditione Episcoporum & Abbatum
 sub Otthonibus latiùs egi in *Archolog. c. 13.*
per tot.]

15. Proinde, cùm hoc viris istius tem-
 poris

poris secularibus & cordatis iniquum videretur, scriptum legimus in *Chron. Erphurt.* Da begunten zu erste die Bischöffe weltliche Richter zu haben; daß dauchte damals unbillich manchen Mann. Id est; tunc primò incipiebant secularia Judicia tractare, quod multis iniquum videbatur, referente Gryphiandro de *VVeichbild. c. 28. num. 11. & seqq.* Quamvis hanc amplissimam secularium jurium potestatem Ecclesiasticis Imperii Rom-Germ. Ordinib⁹ competentem, quidam etiam ex ipsis Catholicis lividis oculis intueantur, inter quos Hispani palmam ferè tenent. Sicuti *Ognati* Comitem ex *Guevarrorum* familia, Hispanicum quondam apud Cæsarem Legatum, sæpiùs inter Amicos jactasse fertur: *A Equò longiores Germaniæ Episcoporum togas esse eoq^{ue} ressecandas.* Theod. Beremi. de Comit. Elect. Ratisbon. Ann. 1630. Dn. Burgold. de notit. Imper. R. G. part. 1. discurs. 1. n. 39. 16. Sanè; An. & quomodo Episcopi & Abbates de jure divino Civitates oppida, Vasallos ac jurisdictionem temporalem possidere debeant, & queant? Disputat Ascan. Tamburin. de iur. Abb. tom. 3. diss. 12.

quæst. 1. Arumæ. de Comit. c. 4. num. 102.
Reink. lib. 1. class. 4. c. 9. [Hanc quoque
 quæstionem latè deduxi in *Archologia*
c. 16. num. 13. & in *Affirmitivam* inclina-
 navi. Ad quoque *Arniscum de exempt.*
Cler. c. 4. n. 4. *Dn. Conring. tr. de Episcop.*
& in præfat. ad Epist. Leon. III. Dn. Bur-
golden. in Notit. Imper. R. G. part. 2. di-
scurs. 9. num. 11. Hoc tantum subijcio,
 quod de causis inopiæ Episcoporum
 Germaniæ ad] *Ct. Mererū, Moguntie Can-*
cellarium, an. MCCCCLIX. rescripsit *Æne-*
as Sylvius: Omnes (inquiens) *Episcopi*
& Prælati, Principum more, equos canesq,
alunt, & histriones, parasitosq, nutriunt,
neque sine magno Comitatu esse volunt. Nec
tu aliter, quàm in aulis Regalibus, apud Præ-
latos tuos instrui convivium videbis. Quibus
ex rebus, non ineptè hoc loco dixerimus, quòd
Hobunsardam, Princeps cocorum, muros
Hierosalem destruxisse legitur, quia venter,
cui cocorum multitudo deseruit, ædificia
virtutum ad solum redegit. Luxuria &
ambitio, Germanicas Ecclesias, non Romana
Curia, exhaurit. Hæc Æn. Sylv. postea
Pius II. P. M. de German.
c. 44. in fine.]

Caput

CAPUT X.

Definitio Status Imperii.

1. **C**ùm juxta Philosophum ex cognitione generis plenior specialium cognitio hauriatur; Ideò definitur Status Imperii, *immediatus Imperii Civis, in Matriculam Imperii, Caesaris ac communi Procerum consensu inscriptus, ut Caesari in Comitibus de utilitate Imperii proponenti, consilio, suffragio & auxilio assistat, juxta Reichs-Abschied/ Trevir. de Anno 1512. Clarius per text. in Reichs-Abschied Augustæ de Anno 1548. S. wann auch ein außgezogener. Andr. Gail. lib. 1. observ. 21. n. 12. Matth. Stephan. de Jurisdict. part. 1. c. 4. num. 27. Knichen. de Saxon. non provoc. Jur. c. 2. num. 1. Everhard. Jun. Conf. 23. num. 24. vol. 1. Victor. de Exempt. Concl. 5. Bornit. apud Arum. discurs. Jur. publ. pen. th. 7. Reink. lib. 1. class. 4. c. 1. num. 2. [Breviorem & succinctam Definitionem refert Dn. Burgold. dict. tr. de Not. R. 1. part. 1. Discurs. 13. num. 3. Ac in Stricturis Discurs. 7. num. 3. ubi Monzambani errorem redarguit.]*

2. *Immediatum* dico, qui solum Imperatorem vel Cameram Imperialem ob Jurisdictionis concurrentiam, pro superiore agnoscit, als der dem Reich ohne Mittel unterworffen/ id est, utpotè qui Imperio immediate subest, quò excludatur Landsassus & homo Jurisdictionalis: Imperii enim Status debet esse immediatus. Vide Reichs- Abschied de Anno 1548. §. auch der Grafen. §. wiewol. Gail. de Arrest. cap. 6. num. 25. Wehn. in Observ. verb. Stand des Reichs. Nolden. de Nobil. c. 17, num. 42, Reiffenb. in not. Recess. Deput. de Anno 1600. §. initial. lit. E. Nicol. Evarh. Jun. dict. Conf. 23. n. 24. vol. I Waldeck. Ehren- Rettung part. 1. c. 3. art. 1. [Differentiam autem esse, inter immediatum Imperii Statum & Imperii immediatum Civem, constat ex Recessu Imp. de Anno 1564. §. und wol Ich Wir. in verbis: Gegen denen so nicht Stände des Reichs / jedoch dem H. Reich immediate unterworffen. Reink. lib. I. de R. S. & E. class. 4. cap. 23. n. 18. Dn. Am. quond. m. Knipschild. de Civit. Imper. lib. 1. cap. 3. num. 56.]

3. *Matriculam Imperii* dico, Catalogum
gum

gum, in quo Statuum Imperii Nomina, ac quantum quisque Imperio, urgente necessitate, pensitet, solenniter relata continentur. Dicta, desß H. Röm. Reichs matricul, Juxta Reichs-Abschied Augustus de Anno 1548. §. nachdem auch etlicher 76. ibi. ein sonderliches Verzeichnuß. Gail. lib. 1. Observ. 21. n. 2. Ottho de Jur. Publ. cap. 17. in pr. Wehn. Observ. verb. Matricul, Gylman, tom. 3. Symph. verb. Matricula. Ac decis. 50. num. 21. & seqq. Dn. Limnæ. lib. 1. de Jur. Publ. cap. 7. num. 66. Herman. Conring. de German. Imper. Civib. num. 48. Auth. Comitiol. part. 3. dissert. 3. num. 38. [Hac tamen à quibusdā scriptoribus additā Declaratione; Quod inscriptio in Matriculam seu Album Imperii, propriè non faciat, sed probet tantum, aliquem esse Statum. De quo tamen mox. c. 15. Vide Monzamb. de Imp. Germ. Stat. cap. 2. num. 2. Ubi Pacif. à Lapide. in strictur. discurs. 7. n. 4.]

4. Matricula hæc apud Electorem Moguntinum, Imperii Archicancellarium, asservatur, ac per compulsoriales petipotest. Vid. R. 1. d. Ann. 1548. §. nachdem etliche 77. in verbis; bey unsrer desß

Reichs Cankley zu finden. Tilem. de Benign. Syntag. lib. 2. dec. 4. voti. num. 24. Ruland. part. 2. d. Commiss. lib. 5. c. 4. n. 11. Meichsn. tom. 3. decis. Camer. 6. num. 18. Knich. Encycl. c. 10. n. 73. Reinck. de R. S. & E. lib. 1. class. 4. c. 1. num. 8.

5. Præcipue autem, Cæsaris ac communem Procerum *consensum ac approbationem* requiri, ad efficiendum Imperii Statum, verius est, & quidem conjunctim, ut non sufficiat, alterutrum esse factum. In R. A. zu Augspurg de Ann. 1548. §. nach dem auch etlicher 76. ibi. So haben wir uns mit den gemeinen Ständen einer Meynung verglichen/ wie es mit deren jeden fünffteiglich gehalten werden solle. *Consil. Argent. 17. num. 131. vol. 1. Limnæ. lib. 1. iur. Publ. c. 7. num. 79.* Quamvis aliquatenus dissentiat Auth. Comitilog. part. 3. dissert. 3. num. 24. [Hoc tamen clarius determinatum fuit in Recessu Imperii de Anno 1655. §. ac in Capitulat. S. C. M. Imper. Leopoldi I. art. 44. ibi: wider deroselben Willen auffgeirungen.]

6. Qui dictus & factus si fuerit, superest, ut in Matriculam referatur. Quæ dignitas, ipsò mortuò, in hæredes quoque,

que, vigore primævæ receptionis, transit, arg. trad. Andr. Gail. *lib. 2. Observ. 2. num. 19. Limn. lib. 1. l. P. cap. 7. num. 80.*

7. Ast quoniam variæ Matriculæ Imperii circumferuntur, quas vide ap. Leheman. *Chron. Spirens. lib. 7.* Ideò ea Matricula, quæ Anno 1521. conscripta fuit, pro vera & certissima ab Imperatore & Statibus Imperii recepta & approbata reperitur, secundum quam in Camera Imperiali judicandum est, sicuti patet ex Constitut. Imp. de Anno 1576. §. wann auch. vers. So sehen. Denais. *in Jur. Camer. tit. 191. §. 9. Schwanman. Observ. Camer. 145. num. 13.* Eamve reperies apud Goldast. *in Reichs Handlungen/ tom. 2. fol. 245.* [quæ tamdiu firma manet, donec præsens rectificetur & perfectior ab Imperatore & Ordinibus Imperii constituatur, quod magis optandum, quàm sperandum. Vide Dn. A. Knipschilt. *de Civitatib. Imp. lib. 2. c. 17. num. 72.* Dn. Burgold. *de Notit. R. 1. part. 3. discurs. 7. Membr. 2. per tot. Ac in strictur. ad Monzamb. discurs. 7. num. 4.*]

8. Dico in Comitibus Consilio, suffragio & auxilio assistat. Cùm enim Status imperii

imperii in partem sollicitudinis ac multae consultationis, pro imperii utilitate, assumatur; Incumbit ei quoque, ut tanquam pars corporis Imperialis. *arg. l. quisquis. s. C. ad. l. lul. ma). A. B. c. 12. Scip. Gentil. de Conjurat. c. 12. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 284. num. 60. consilio & voto, non solum consultivo, sed & decisivo, Imperio R. G. adsit: daß er das Römisch Reich/getreulich/gehorsamlich helffe handhaben/schützen und schirmen; Rath und Beystand thun. R. A. d. Anno 1548. §. wo aber jemand/ A. B. c. 24. Heig. pag. 1. q. 4. num. 25. Vietor. de Exempt. concl. 4. Paurm. de Iurisd. lib. 1. c. 6. n. 4. Dn. Lim. lib. 4. l. P. c. 7. n. 45. Gylman. Tom. 2. Symph. pag. 1. vot. num. 21. Waldeckische Ehrenrett. pag. 1. c. 3. art. 3.*

CAPUT XI.

De Requisitis Status Imperii.

1. **C**Æterum si quispiam pro Statu Imperii reputari velit, necesse est,
1. Nomen ejus in Matricula Imperii extare, in den Reichs-Matriculn eingeschrieben. per R. A. zu Augspurg de An. 1548. §. nach-

§. nachdem auch etlicher. 76. Wehn. in Obs.
verb. Matricul. Meichsner. lib. 2. decis. 14.
num. 44. & seqq. Quod latè deducit Aru-
mæ. de Comit. c. 2. num. 31. Andr. Knich.
Encyclop. c. 10. n. 52. & seqq. Dn. Hippol.
à Treisbach. de jur. preced. ordin. Equest.
Quæst. 2. num. 8. [ac de Civitat. Imp. lib.
1. c. 3. num. 84.]

2. Cui, pro inseparabili Status Im-
perii adjuncto, Ego addo II. ut quispiam
in Imperialib⁹ Diæti Sessionem quoque
ac *Votum* habeat. R. A. d. Anno 1548.
§. und soll unsere. & §. wann auch ein außge-
zogner. Nicol. Everh. Jun. Cons. 41. n. 86.
Reink. lib. 1. al. 4. c. 1. num. 24. Ruland.
de Commissar. part. 2. lib. 5. c. 4. num. 27.
Et hoc latissimè comprobat Arum. de
Comit. c. 4. num. 1.

3. Energia enim acquirendi jus Ordi-
num Imperii Consistit in participatione
suffragiorum, ut cum Imperatore & Cæ-
teris Imperii Ordinibus de Imperii uti-
litate aut necessitate decernat. Tobias
Paurm. de Iurisd. lib. 1. c. 6. num. 4. & 12.
Gail. lib. 1. Observ. 21. num. 5. Waldeckische
Ehrenrectung part. 1. c. 3. art. 3. Ita etiam
Consuluit olim Dn. Plebst. p. m. in Caus.
Sarverdensi. Quòd

4. Quòd verò nonnulli addunt & requirunt, ut aut III. quispiam, obviente necessitate, Impetio certi quid pensitet, aut, IV. territorium immediatè ab Imperatore agnoscat; inter quos est, Andr. Gail. *d. Observ. 21. num. 5.* Stephan. *de Iurisdict. lib. 2. part. 1. c. 4. num. 27.* Mager. *d. Advocat. armat. c. 6. num. 140.* Waldeckische Ehrenrettung *dict. c. 3. art. 5.* & alii, quos refert Dn. à Treisbach. *dict. quest. 2. num. 79.* Gylm. Symph. *tom. 1. pag. tit. 3. vol 7. n. 18.* Id non tam absolutè admittendum esse cenſeo.

5. Hæc enim statuum Imperii Symbola & qualitates sunt, sed non perpetuæ, nec inseparabiles; Tum quia plurimi status Imperii immunes sunt à Collectis, ut Austria, Sabaudia. Dn. Limnæ. *in Jur. Publ. lib. 1. cap. 7. n. 97.* [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 1. c. 3. num. 108. & 109.*] quidam etiam Collectas, attamen voluntarias, (uti nonnulli loquuntur) solvunt, nec tamen sunt Imperii Status; als die Frey-Reichs-Ritterschafft in Francken/Schwaben und Rhein/welche Ihr Kaysersl. Majestät und dem Römischen Reich ein freywillige Beysteuer nach Beschaffenheit

fenheit der Sachen etwan zu Zeiten darreichen.
Nolden. *de Nobilit. cap. 17. num. 72. & 78.*
Dn. Limnæ. *lib. 6. Jur. Pub. cap. 2. num. 10.*
& seq. [Et quamvis dissentiat Dn.
Mart. Rümelin, *ad Aur. Bull. part. 1. Dis-*
sertat. 1. thes. 12. eum tamen redarguit
jam diu Dn. Speidel. *in Addition. lit. A.]*

6. Tum etiam, quoniam Statum Im-
perii esse, non est patrimonii qualitas,
sed personæ dignitas. Andr. Knichen.
in Apolog. num. 14. 110. 131. Schwanman.
Decis. 6. num. 10 Reinking. *lib. 1. class. 4.*
cap. 1. num. 24. Besold. *de Jurisdict. Imper.*
Rom. Germ. cap. 8.

7. Hinc fuit Decisio duarum Quæ-
stionum; 1. *An is, qui in Imperio nil*
amplius possidet, præter titulos & tumulos
Majorum, ut collectas solvere non possit, ni-
hilominus permaneat Imperii Status?

8 II. *An is, qui nulla alia præter me-*
diata bona possidet, (translatô forsitân suô
Comitatu in aliam familiam, vel alteri
Statui Imperii in feudum dato) nomen &
qualitatem Status immediati, adhuc reti-
neat? Hasce ambas quæstiones affirma-
tivè decidunt Victor. *de Exempt. concl.*
30 Ziegl. *in Cim. Concl. §. Landfess. n. 17.*
& alii.

9. De hac ratione, quòd dignitas hæcce, scilicet statum Imperii esse, non sit glebæ pretium, sed summi Principis ac ordinum Imperii præmium, nec territorio ita arctè adhæreat, adi quoque Consil. Argentoratens. 17. n. 140. vol. I. Reinking. d. cap. 1. num. 63. post Schrad. Steph. d. Jurisd. lib. 2. part. 1. cap. 7. n. 229. Regn. Sixt. d. Regal. lib. 1. cap. 4. num. 59. Dn. Limnæ. & cap. 7. num. 103. Varia etiam præjudicia, exempla & decisiones Camerales vide apud Gylman. & Auth. Decis. Cam. verb. exempt. tom. 3. Symphor. f. 100. Et cùm dignitas sit à persona inseparabilis, ideò hanc affirmativam opinionem quoque Ultramontani tenent, inter quos existit Roland. à Valle Consil. I. num. 30. vol. 3. Marc. Anton. Natta Consil. 445. num. 9. Fab. de Anna Consil. 40. num. 43. [Latè Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 1. cap. 3. num. 84. & passim.] Ac jani olim ita consuluit pro Serenissimo Udalrico, Duce Würtembergiæ, acutissimus Andr. Alciat. Consil. 451.

10. Ex prædicta ratione, etiam in causa Comitum à Valdeck contra Landgravium

vium *Hassie Anno 1620. 17. Junii* in judicio Camerae Imperialis ita submissum fuisse, tradit Waldeck. *Ehren-Rettung. part. 1. c. 2. in fine.* [Sicuti in hac quoque causa consuluit Universitas Ingolstadiensis ap. Casp. Klock. *in append. tr. de Collect. consil. 10. fol. m. 94.*]

II. Veruntamen in nuper defuncti Romanorum Regis *Ferdinandi IV.* Capitulatione salubriter ordinatum & provisum fuit, ut imposterum nemo ad Senatum Imperii admittatur, ac pro vero Imperii Principe reputetur, nisi ab Imperio feuda Regalia possideat, ac Imperii Albo inscriptus sit: Et hoc non sine gravi ratione. *Capit. Ferdin. IV. Rom. Reg. art. 45.* [Quod repetitum fuit in *S. C. M. Leopold. 1. Capitulatione Imperiali art. 44.* Quia ita conventum reperitur: daß niemand von den new erhöhten Fürsten/ dem Fürstlichen Collegio ad votum & sessionem angenommen werden solle/ Er habe sich dann darzu mit Fürsten-mässigen Reichs-Gütern vorhero gnugsam qualificiret, und zu einer Stands würdigen Stewr in einem gewissen Creyß eingelassen. Vide Dn. Pacif. à Lapide *ad Monzamb.*

discurs. 1. num. 4. Hinc Comitologus scribit; Magis nocere Imperio quàm prodesse, tales Principes ad sessionem Comitiam admittere, qui in Albo Imperii inscripti quidē, at collectas publicas pēnitare exempti sunt, dum plerumque suis votis tumultus in Collegio Principali excitare soleant. Comitolog. *part. 3. discret. 3. num. 39.* Dann sie können auß anderer Stände Seckel unerschrocken votiren. Latè Burgold. *de notit. Imper. R. G. part. 3. dissert. 7. num. 3.*]

CAPUT XII.

De Divisione Principum & Statuum Imperii.

1. **D**ivisio Statuum Imperii duplex existit, *Personalis & Realis*. *Personalis*, conditionem & gradum dignitatis cujusque Status Imperii respicit. *Realis* verò, ipsas provincias, Ducatus & territoria, per certos tractus seu Imperii plagas secernit & determinat.

2. Quoad Ordinem personarum, Imperii Status in septem classes: at quoad ordinem provinciarum in Decem Circulos dividuntur.

3. In

3. In Classe 1. sunt Electores, partim Ecclesiastici, partim Politici. In 2. Archiepiscopi. In 3. Episcopi, quibus ex Principib⁹ Ecclesiasticis quidam adjunguntur. In 4. Principes Politici, quorum *sedecim Familiae antiquae* hodie numerantur, extinctâ familiâ *Pomeranâ* [& *Leuchtenbergica.*] In 5. Prælati & Abbatissæ. In 6. Comites & Barones. ac in 7. Classe Civitates Imperiales comprehenduntur. Vide Paurmeister, de *Jurisdic^t*. l. 2. c. 1. n. 17. Otto d. *Jur. pub.* c. 8. per tot. Cluten, in *Sylog. Concl.* 24. & *seqq.* Wehner, in *Obs. verb. Reichs Ständ.* Reink. de R. S. & E. lib. 1. cl. 4. c. 21. per tot. Dn. Limnæ lib. 1. J. P. cap. 7. Arum. d. *Comit.* c. 4. num. 97. [Vide Dn. Knipschilt. de *Civitat. Imper.* l. 3. qui per totum istum librum cunctarum Imperii Civitatum jura recenset. Dn. Cörring. de *Civib. Imp.* per tot.]

4. Virorum Ecclesiasticorum cum Secularibus conjunctio in Conventibus publicis certè vetustissima fuit, quæ prout jam Cornelii Taciti temporibus oluit; Tacit. de *morib. Germ.* c. 7. [qui ita scribit de veteribus Germanis: *Nec animadvertere, nec vincere, neque verberare*

quidem, nisi Sacerdotibus permissum; non quasi in pœnam, nec Ducis iussu, sed velut Deo imperante. adde cap. II. Ubi Andr. Althamer. fol. m. 180. Dn. Bernegger. in Tacit. Germ. Quest. 56. Vide Gamolog. cap. 12. n. 2. & seqq.]

5. Ita, translatô Imperiô ad *Carolus Magnum*, ad tempora usq; hodierna permansit, sicuti hoc ex Hincmaro & Ay-mone tradit Arumæ. *de Comit. cap. 4. n. 98. Leheman. in Chron. spirens. lib. 2. cap. 15. Doctissimus* quondam Dn. Daniel. Heider. *in Actis Lindaviens. lit. R. R. fol. m. 586.*

6. Credebant enim Imperatores Ecclesiasticorum ingenia, utpote ab illecebris seculi actionibus segregata, magis apta esse ad studium pacis, quàm eorum, qui nîl nisi respectus & despectus rationem obtendentes, violentis affectibus sese abripi patiuntur. *Arg. tradit. Caroli IV. in Aur. Bulla c. 3. §. 2. Petr. Heig. lib. 2. Q. 4. n. 64. Matth. Stephan. in jurisdict. lib. 2. part. 1. c. 5. num. 18. Cluten. in Syllog. Concl 24. lit. f. Benedict. Carpzov. de leg. Reg. German. c. 3. sect.*

sect. 9. num. 34. post Bertr. & Pflug. Dn. Limnæ. lib. 3. Iur. Publ. c. 1. m. 44.

7. Realis divisio, Imperium Rom, Germanicum, ratione territorii, in decem Circulos distinxit. *De quo vide Recessus Imperii d. Anno 1512. S. Darauff. [Dn. & Am. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2. cap. 2. n. 133. & seqq.]* Horum Circulorum 1. est Austriacus. 2. Bavaricus. 3. Suevicus. 4. Francicus. 5. Rhenensis superior. 6. Electoralis, id est, Electorum ad Rhenum. 7. Burgundicus. 8. Westphalicus. 9. Saxonicus superior. 10. Saxonicus inferior. *Vid. X. A. d. An. 1542. S. und diesem. Otto de Iur. Publ. c. 18. Reinking. lib. 1. concl. 4. c. 2. Goldast. in Reichs Handlung. part. 2. pag. 245. Arumæ. d. Comit. c. 2. num. 47. Dn. Limnæ. in Iur. publ. lib. 1. c. 2. num 23.*

8. Et hæc divisio propterea inventa, recepta & ordinata fuit, ad expedienda negotia publica, quò melius paci publicæ consuleretur, ac quò leges Imperii, lataque sententiæ facilius executioni demandari possint. *Denais. in Iur. Cam. tit. 212. per tot. Dn. Limnæ. lib. 1. Iur. Publ. c. 7. n. 20. [Sanè de redintegrandis*

Circulis in plerisque Imperii Comitibus seriò deliberatum fuit. Prudenter & magno Germanicæ bono actum est imprimis ab Imperatore *Maximiliano I. & Carolo V.* de reducendis ad corpus suum avulsis Imperii Membris. Nec minorem curam subsequentes Imperatores in Comitibus impenderunt, adeò ut Pacis Germanicæ Instrumento de hoc negotio singularis articulus conceptus legatur. *I. P. art. 8. §. habeantur.* Utinam hæc pia Imperantium cura aliquando finem propositum assequatur. Vide Dn. Burgold. in *Notit. Imp. Germ. part. 3. discurs. 7. membr. I per tot.*]

9. Quò sanè locò hoc annotandum est, quòd Circuli isti certa habeant jura; *Primò*, ut Circenses inter se *Conventus* agere possint, ac plerumque semel singulis annis conveniant. *Secundò*, ut demonetis earumque bonitate intrinseca & extrinseca consultant.

10. *Tertiò*, ut *extraordinarios habeant conventus*, oriente extraordinariâ causâ, scilicet, quoties executio facienda est contra contumaces; aut collecta imponenda, petitur vel ab Imperatore, vel

vel propter Imperii utilitatem: Quæ tamen, vigore Instrumenti Pacis Publicæ, hodiè non, nisi *de Comitiali consensu & suffragio*, peti debet & potest. *Instr. Pacis art. 9.*

II. *Quartò*, ut possint eligere sibi *Ducem Colonellum, einen Kreis Obristen/* cui certi *Officiales & Assessores* adjunguntur, quò securitati Circuli & Circensium invigilent. [*Vide omninò Dn. Schüz. in Jur. Publ. disput. 10. thes. 16. lit. G. De quorum officio vide Act. Wert- hem, in Append. num. 205. & seqq.*]

12. *Quintò*, ut ordinare quoq; possint *Duos Circenses Principes, zwey Kreis aufschreibende Fürsten.* qui edicendi conventus potestatem habent. [*Quorum præcipuus, autoritate & potentia pol- lens plerūq; Directoriū gerit; quod in Cir- culo Suevico, à tempore, quò Imperium in Circulos divisum fuit, Duces W'ürtem- bergiæ sine ulla interruptione quietè possederunt, & adhuc dum liberè possi- dent.*]

13. *Sextò*, ut habeant quoque jus Archivi, [*quod à Principe Directorium gerente custoditur.*] Aliave jura insu-

per exerceant, quæ omnia recensent
Ruland. de Commiss. part. 2. lib. 5. cap. 4. n.
54. Bertram. de Comit. thes. 14. Reinking.
lib. 1. class. 4. cap. 2. n. 6. Wehn. in observ.
verb. Rens. Tag. Arumæ. de Comit. cap.
2. n. 42. eaque latissimè persequitur Dn.
Limnæ. in Addition. ad Jus Publ. lib. I. cap.
7. num. 32. quem omninò vide.

14. Sed dubium oritur; *An Rex in*
Circuli Ducem eligi possit à Circensibus?
 Sanè hæc quæstio status Regi Daniæ anno
 1626. ab Imperatore mota fuit, arg. *X.*
A. zu Augspurg. de Anno 1555. §. und sol
ten die jenige. Veruntamen prædictus
 Rex, cum sit simul Princeps Circularis
 Inferioris Saxonæ, acriter contradixit,
 & non sine ratione; Sicuti patet ex mu-
 tuis literis apud Lündorp, in *Actis Publ.*
tom. 1. lib. 8. cap. 13. Sed pace postmodum
 confectâ, præfatus Rex spontè tandem
 huic dignitati renunciavit. Vide Dn.
Limnæ in Jur. Publ. lib. I. cap. 7. num. 34.
Dn. Schüz. in Colleg. Jur. Publ. disp. 8.
thes. I. lit. A.

15. Dubitatur autem; *An omnes illi,*
qui in Circulos fuerint redacti, eorum ve
Archivo inscripti reperiantur, Statibus Im-
perii

perii annumerari debeant? Quod Nega-
 muscum Dn. Limn. lib. I. Jur. Publ. cap. 7.
 num. 36. Quoniam descriptio illa re-
 spicit magis Principatus, Comitatus
 & Districtum, quàm Status ipsos
 & personæ Dignitatem; Siquidem et-
 iam possessores Comitatum, & Dyna-
 stiarum, seu *Inhabere der Herrschaften*
 quandoque huic Matriculæ inferuntur,
 quò debitò tempore & modò imposi-
 tam collectam Circularem persolvant.
 Assentit. Dn. Arumæ, de Comit. cap. 3.
 n. 47. Dn. à Treisbach. de preced. Ordin.
 Equestr. Quest. 2. num. 213. Quamvis a-
 liter sentiat Johann. Meichsner, decis. Ca-
 mer. 6. tom. 3. fol. m. 86. quem sequitur
 Besold. in libell. de jure public. part. 3.
 cap. 5. [Alia circumfertur Ordinum
 Imperii divisio, in *Quaterniones*, cujus
 origo sicuti est admodum incerta; ita
 & ejusdem usus omninò inutilis. De illa
 varia judicia reperies apud Petr. de And-
 lo de Imp. Rom. lib. I. cap. 16. Welsch. Rer.
 Aug. lib. 5. Zach. Victor. de Exempt. con-
 clus. 5. Schütz. I. I. P. 8. thes. 1. lit. A. Sanè
 hæc quaterniorum divisio, forsitan
 ab imperito quodam Monacho, re-

rum Imperialium ignaro, promanâsse videtur, cujusmodi hominū phantasia, in rudi isto antiquitatis Germanicę Se- culo, ob scribendi peritiam, in multis prævaluit, præsertim cum ii in cunctis negotiis secularib⁹ sese ingerere satege- rint. Vid. Fritsch, *Disc. Jur. Publ* 14 p tot.]

CAPUT XIII.

De jure præcedentiæ Principum & Statuum Imperii.

1. Sicuti Natura humana, neq; omnes sex ordine inter summos, neque rur- sus omnes inter novissimos consti- tuit, sed procedit secundum gradum præcedentis inspectionis, teste Justi- nian. in *Novell. s. cap. ordinationem. 9.* latè Menoch. *Consil. 126. num. 1.* Dn. Jacob. Gothofred. *tr. de Jur. præced. cap. 1. n. 3.*

2. Itain Imperio Romano-Germa- nico, ex hisce Germaniæ Principibus Imperii tam Ecclesiasticis, quàm Politi- cis, sunt, quorum alii alios dignitate præ- eunt, sessionisque ordine priorem lo- cum occupant. Et horum ordinem & in- cedendi prærogativam refert Mame-
rang

ran. apud Goldast. in *Polit. Imper.* 6. tract. 5. fol. m. 37. Reinking. de R. S. & E. lib. 1. class. 4. c. 21. Dn. Limn. de iur. Publ. lib. 1. c. 7. & alij alibi passim.

3. Quemadmodum autem inter absolutos Reges, veluti inter Regem Gallia, Hispania, Polonia, Portugallia, & alios Principes Magnos gravissimæ contentiones de hac Sessionis & præcedentiæ prerogativa subortæ fuerunt, & ut plurimum adhuc maximâ ex parte indecisæ pendent; Sicuti videre licet apud Andr. Tiraquell. de Nobil. c. 20. Ferdin. Vasqu. in Præfat. controver. illustr. Goldast. in Seniore suo per totum. Coler. de iur. Imp. conclus. 66. Dn. & Am. m. Lans. in Consult. pro Gallia, præsertim verò apud Christoph. Besold. tract. de Session. prerogat. c. 9. per tot. [Dn. Jacob. Andr. Crus. de iur. præcedent. lib. 3. c. 4. & seqq.]

4. Ita pari jure & modò sæpius inter Principes & Status Imperii pares ejusdem dignitatis & gradûs, de hoc jure proëdriæ seu præcedentiæ in Comitibus, aliisve actibus publicis lites ortæ, earumque quædam necdum sopitæ extant; dum quilibet suo juri firmiter innititur,

nititur, idque acerrimè propugnat. Nam Galli dicunt: *En le droit de pre-
sence on ne peut rien abbatre ny remettre
sans predretout.* Petr. Matth. in hist. Hein-
rici IV. lib. I. narrat. 2. num. 7. Vide Zie-
riz. d. Prærog. Principum. H. 8. fac. 2. Ber-
tram. d. Comit. th. c. 67. Kirchner. de legat.
lib. 2. c. 5. num. 78. Rümelin. part. 3. ad A.
B. dissert. I. concl. 8. Ubiego in Additioni-
bus latissimè lit. H. & seqq. Aleman. in Pa-
lastr. Consult. 7.

5. Litem enim Præcedentiæ olim
movebat & partem adhuc hodiè movet
Saxo Bauaro, Brunsvigus Brandenbur-
go, Megapolitanus Württembergiæ Du-
ci, Hassus Pomerano; ejusdémque al-
tercationis vestigia extant In R. A. d.
Ann. 1530. §. Item als Sie R. A. d. An.
1542. §. als Sie auch R. A. d. An. 1544 §.
und nachdem/ & seqq. Vid. Goldast. in
Constitut. Imper. pag. 509. Reiger. in Thes.
verb. Præcedentia. Dn. Limnæ. lib. I. d. Iur.
Publ. c. 9. n. 12. & seqq. [Dn. Crus. dict.
tr. lib. 4. c. 12. & seqq.]

5. Movet quoque illustris Imperii
Liber Equestris Ordo Sueviæ, Franconiæ
& ad Rhenum, die freye Reichs-Ritters-
schafft

*Schafft in Schwaben/ Francken/ und Rheins
Strom/ præcedentiæ controversiam Ci-
vitatibus Imperii Liberis; Ac Ordinis
Equestris causam sustinuit ac latè defen-
dit, Dn. Hippol. à Treisbach. singulare
scripto, de hac præcedentia edito; Cui qui-
dem, quantum Ego scio, ex parte Civita-
tum nondum responsum fuit. [Hoc ta-
men observandum, quòd cùm anno
MDCXIX. in conventu corresponden-
tium Imp. Ordinum Norico, Ordo E-
questris Franconiæ Sessionem & præce-
dentiam ante Civitates Imperii Liberas
prætenderet, Legati tamen Civitatum
ipsis cedere noluerint, ac ipsam præro-
gativam obtinuerint, attestante Dn.
Crus. dict. 1r. lib. 3. c. 28. num. 24.]*

7. Imò nec terminatur præfessuræ
quæstio inter Principes Imperii secula-
res; sed etiam Clerici ac Primates, id est,
Episcopi & Abbates Imp. circa honorum
aucupia sunt ambitiosi. [Sicuti Exem-
pla adducit Dn. Crus. dict. 1r. lib. 2. c. 8.
& seqq.] ac de Clericorum varii gene-
ris præcedentia eorumve contentione
multa refert & tractat Ascan Tamburin.
*de iure Abbat. tom. disput. 25. quest. 1. &
seqq.*

seqq. Imò hæc præcedentiæ controversia, & Monachorum Mendicantium animos invasit, sicuti videre licet apud Tamburin. *dict. quest.* 1. [Salgad. *de Regia protect.* tom. 1. part. 2. c. 9. num. 2. Dn. Crus. *dict. tr. lib.* 2. c. 26. num. 4.] Veruntamen in Imperio Rom. Germ. disputat Abbas *Fuldensis* de præcedentia cum Archiepiscopo *Coloniensi*, quoad Episcopatum *Hildesheimensem*; *Eichstettensis* cum *Vormatiensi*, Besold. *de jur. precedent.* c. 2. num. 11. & 12. Buxtorff. *ad Aur. Bull. thes.* 40. lit. G. Rümelin. *ad Aur. Bull. part.* 3. *dissert.* 1. *thes.* 2. ubi Ego in *Addition.* Vide varios casus apud Joh. Aloys. Riccium *decis.* 577. & *seqq.* [Abbas *stabilensis* cum *Corbejensi* Abbate, quæ controversia necdum planè sopita existit. Dn. Crus. *dict. lib.* 2. c. 18. num. 5.]

8. Et ejusmodi præcedentiæ controversiam de jure Civili & Canonico tam inter Principes Ecclesiasticos quam seculares, imò quoq; inter clericos licitam esse, ac salvâ conscientiam moveri posse, defendit Leonh. Lessius *de justit. & jur.* l. 4. c. 4. *dubit.* 8. Joh. Aloys Ricc. *in Prax. Eccle-*

Ecclesiast. Resol. 101. Vide Additiones meas ad Rümelin, dict. dissert. 1. thes. 2.

9. Nec mirum; Principum enim proprium est, de honore & gloria certare, Marzar, *cons. 26. num. 4.* Fab, de Anna *Consil. 29. n. 15.* quorum præcipua rerum cura ad famam dirigenda est. *Tacit. 4. Annal. Arumæ, de Comit. cap. 7. num. 99.* [Præsertim cum & ipse *Deus T. O. M.* sit author ordinis. Interest prætereà ipsius Reipublicæ, ut sua cuique dignitas, honor & præ eminentia servetur, imprimis Illustribus Viris; humilis verò & abjecti animi est honoris jacturam procul habere. Vide Dn. Crus, *dict. tract. lib. 1. cap. 1. num. 30. & seqq.*]

10. Honoris enim ac dignitatis integritas in Principali & Illustri familia est interesse omnium maximum ac omne aliud interesse superat. Ludolph. Schrader. *Consil. num. 211. vol. 1.* [Adeò ut si in quæstionibus præcedentiæ tantillum remiseris, totum perdas, quod à Legato Principum Imp. R. G. probè animadvertendum. Marselaer, *tract. de legat. lib. 2. dissert. 32.* Dn, Crus, *dict. cap. 1. num. 34, ac cap. 2.*]

II. Proinde præcedentiæ causa dicitur causa gravis, cùm Statum publicum concernat, eave ut quôvis modò custodiatur, illustri animo convenit, *arg. l. observandum. in fin. ibi: ut auctoritatem dignitatis suo ingenio augeat. D. de officio præsid. ubi Lambert. Goris. latè Johann. Baptist. Larrea allegat. fiscal. 51. n. 1. & 2.* [Unde in infinitis Imperii Comitibus, hæc præcedentiæ controversia inter Principes & Status Imperii ventilata fuit, sicuti ex plurimis Imperii Recessibus constat, adductis à Dn. Crus. *de jur. præced. lib. 1. cap. 8. num. 22.* Eam tamen maximo cum Imperii damno, nec modica consultationum procrastinatione, plus æquo exagitatam fuisse, publicè constat; Adeò, ut illam inter Comitiorum defectus referat Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 3. Dissert. 3. num. 4.*]

12. Hæ prærogativæ sessionis contentiones inter Imperii Status quædam amicabiliter transactæ fuerunt; Quædam verò *Austregarum* arbitrio decidendæ relictæ sunt; Quædam etiam adhuc indecisæ pendent. Vide *Reichs-Abschied de Anno 1570. §. zum letzten. Dn. Limnæ.*

in Jur. Publ. lib. 4. cap. 9. num. 52. Dn. Crusius. dict. tr. lib. 1. cap. 7. per tot.

13. Quæritur autem; *An contentio hæce sorte quoque dirimi possit?* Elector Saxonæ suis Consiliariis in Comitibus Ratisbonensibus Anno 1608. celebratis in instructione mandavit, ut hunc dirimendi modum proponant. Arum. ad A. B. discurs. 4. th. 1. in f. Ac de Comit. cap. 5. num. 10. & 12. Ubi hoc medium optimum existimat. Consentit Cothman. Consil. 25. num. 4. vol. 5. [Vide Dn. Crus. dict. tr. lib. 1. cap. 7. num. 31. & ante eum Limnæ. in addit. lib. 4. cap. 9. fol 659.]

14. Veruntamen certū est, quòd Sessio-
num & dignitatum ordinem inter Sta-
tus Imperii definire, speciatim ad Im-
peratorem pertineat, sicuti constat ex
Recessu Imp. Ratisbon. de Anno 1576. §.
wann dann die Churfürstliche. Quod juri
quoque communi convenit, arg. tot.
it. C. ut dignit. ordo serv. ubi Br. Ang. &
DD. Elber. Leonin. Cons. 1. n. 2. Goldast.
n Senior. lib. 1. cap. ult. Nolden. de Nobil.
cap. 16. Vid. Denais. in Jur. Cam. Tit. 287.
Kümelin, ad A. B. part. 3. dissert. in concl.

12. *ubi addit. mea. Bertr. d. Comit. th 67.*

[*Dn. Crus. dict. tr. lib. 1. cap. 8. num. 24.*

Adeò ut hoc inter reservata Cæsareæ Majestatis referat Dn. Stämmler. *de reservat. Imper. §. 40. per tot.*]

15. Quamvis Cæsarea Majestas, in Comitibus Ratisbonæ Anno 1641. celebratis, hasce controversias, cum consensu Electorum, Principum, cæterorumque Statuum Imperii decidere maluerit, referente Auth. Comitiol *part. 3. dissert. 3. num. 42.* [*Dissentit Limnæ. in 1. P. lib. 2. cap 9. num. 92.*]

16. Id tantum dico, quòd hîc non tantum familiarum antiquitati, nec titulorum multitudini, aut Nobiliorum insigniis, quantum legitimis actibus possessoris adscribendum sit; præcipuè enim vis longæ, & inveteratæ consuetudinis hîc locò prædominatur; ac in sessionibus actus ultimus plurimum habet momenti. Juxta *cap. cum olim. d. Consuet. cap. cum Eccles. d. caus. poss. & propriet. A. B. cap. 3. & 4. Knichen. d. Sax. Privileg. c. 2. n. 122. verb. Ducum. Wehner. in observat. Verb. Session. Coler. de Jur. Imper. Concl. 67. Rümelin. ad A. B. pap. 3. dissert.*

dissert. 1. concl. 12. Ubi ego in Additionib, Ricc. Collect. decis. 147. Franc. de Amay. ad l. fin. cap. 3. num. 40. C. de Decurion. lib. 10. Dann hierinnen auff das Herfomenforderst zu sehen: [Nam juxta Menochium, is judicandus est major & dignior, & in cæteris actibus honorificis anteponendus, qui pro veteri more & consuetudine ita habitus est. Menoch. consil. 157. num. 36. Dn. Crus. dict. lib. 1. cap. 6. num. 10. Adeò quidem, ut Legatus, qui ratione consuetudinis in quasi possessione præcedendi existit, turbatori, etiam armatâ manu, resistere, eumq; retundere possit. Exempla refert Dn. Crus. dict. cap. 6. num. 12.] Siquidem indubio pro possessore respondetur. §. retinenda. 4. Inst. de interd. l. qui accusare, C. d. Edend. l. 2. C. d. Probat. l. f. ubi Bl. Salyc. Paris. & DD. C. d. Rei Vindic. Mascard. de Probat. concl. 1194. Surd. cons. 415. num. 7. Cornazza decis. 176. sicuti determinavit Gregor. Papa XII. in sua Bull. 86. teste Franc. Salgad. tr. de Regia protect. part. 2. cap. 9, num. 19.

17. Hoc observandum est; I. Quandoque accidit, ut Major in dignitate, Mi-

nori cedat, veluti si actus publicus in territorio Principis inferioris celebratur. Ideò, quāvis Elector *Moguntinus* Electori *Trevirensi* præcedat; quòd si tamen actus publicus in diæcesi *Trevirensi* celebratur, Elector *Trevirensis* Electori *Moguntino* antecedit, *arg. text. in l. nihil.* ubi Lucas de Penna *C. d. Palatin. lib. 12. Novell. 15. cap. 1. in fine.* Tiber. Decian. *resp. 67. n. 13. vol. Henning. Gædd. Consil. 11. n. 6. Chassan. in Catal. glor. mund. part. 11. Consid. 13. Dn. Limnæ. lib. 4. Jur. Publ. cap. 9. num. 44. Besold. de Jur. præcedent. cap. 2. num. 13.*

18. Quod exemplis *Regni Hispanie* illustrari potest: Nam Senator *Pina* si pervenerit ad civitatem *Burgensem* vel *Tolètanam*, aut aliam urbem sui territorii, in actibus civitatis, etiamsi eius subditus & inferioris dignitatis sit *Correktor* (*el Corregidor*) tamen *Senatorem* præcedit. Alia exempla refert Joh. Bapt. Larrea *allegat. fiscal. 51. num. 45. vol. 1.*

19. II. Si plures Principes, *unius familie*, diversarum tamen linearum, concurrant, ac nullus ex Primogenitis præexistat, solum *Aetatis* ratio habetur. Et

hoc

hoc propter dignitatis equalitatem, per
text. in *l. si ita fuerit. ibi: Qui natu ma-*
ximus. D. de reb. dubiis. l. semper. §. in princ.
[ibi: maiores nostri, penè eundem honorem
senibus, quem Magistratibus, tribuebant.]
D.d. Iur. immunit. Goldast. in Senior. lib.
I. cap. 22. Carpzov. de Lege Reg. German.
cap. 10. sect. 7. num. 57. latissimè Besold.
consil. 258. num. 25. & seqq. Quod etiam
verum obtinet, quamvis unus vel alter
sit Electoris filius, id quod ex observan-
tia decidit *Coler. de Jur. Imper. concl. 68.*
Aleman. Consult. 7. Rümelin. ad A. B.
part. 3. dissert. I. concl. 14. ubi Authores
in meis Additionibus videbis. *Cothm. resp.*
25. num. 4. & seqq. vol. 5. Reinking. lib. I.
& 4. cap. 17. num. 35. Dn. Limn. lib. 4.
J. P. cap. 9. num. 72. Besold. de Iur. præce-
dent. cap. 3. num. 4.

20 III. Quædam etiam familię, ne
per hujusmodi concertationes Reipu-
blicę salus sistatur, *alternativam sessionem*
eligunt. Sie wechslenumb. [Quod re-
medium & Gręcis & Romanis non fuit
ignotum, sicuti constat ex traditis *Dn.*
Crus. dict. lib. I. cap. 7 num. 8. Et hoc eò
magis in Imperio R. G. receptum est, in

casu, quô principes] *Secundogeniti* concurrunt. *Arum. d. Comit. cap. 7. num. 108.* Exempla vide apud *Limn. Jur. publ. lib. 4 cap. 9. num. 98. ac in Addit. lib. 4. cap. 9. fol. 659.* Hoc alternativô remediô aliquoties Imperatores in dirimendis præcedentię controversiis provisionaliter fâtum usi fuerunt, præsertim verò Imperator *Ferdinandus III.* in Comitibus *Anno 1655. Ratisponæ* celebratis inter *Domum VVürtembergicam, Pomeranam, Hassiacam, & Badensem*, tale alternationis Decretum edidit; Unde istæ *die vier alternierende Häuser* vocantur. Vid. *Dn. Crus. dict. 17. l. 1. c. 13. per tot.* quibus hodiè accedere desiderant *Domus Holsatia & Lauenburgica*; Nec non *Domus Megapolitana* locum *Anno 1641.* in Comitibus obtentum, de novo obtinere desiderat.]

21. IV. In Imperio Romano-Germanico Legati Electorum, præsentem aliquo Principe Electore, sedem ac stationem suorum Principalium non obtinent, etsi aliàs Dominus Legati præsentem Electorem antecederet, publica sic definiente lege. *A. B. tit. 25. §. quandoque*

que 6. Arum. ad A. B. disc. 6. concl. 44. Besold. de Legatis cap. 5. num. 6. Vide latè meas *Additiones ad Rümelin. ad Aur. Bull. part. 3. dissert. 1. thes. 13.* Ita in nuperrimis Comitibus Ratisponæ An. 1655. celebratis, post longam altercationem, Electoris *Bavari* cæterorumque secularium Electorum legati, *Comiti Palatina* Electori ~~wegen seiner persönlichen~~ Præsenz, quamvis ordine, ultimo, locum cedere jussifuerunt. Vide Auth. [seu Gothlieb. ab Hagen. in] *Comitiol. part. 3. dissert. 3. num. 50.* [Hujus contentiones decisionem refert. Dn. Crus. dict. lib. 1. cap. 11. num. 11.]

22. Quæritur a. *An hac observantia in aliorum Principum Imperii legatis locum obtineat, ut etiam suorum Dominorum locum occupare non possint?* Ac verius est, quòd aliis Principibus, præsentibus, locum cedere teneantur; modò ejusdem ordinis & dignitatis Principes & Legati concurrant. Sicuti hoc variis exemplis comprobatur Coler. de jur. Imp. Conclus. 68. Rümelin. ad A. B. part. 3. dissert. I. concl. 13. ubi *Additiones mea.* Limn. lib. 4. I. P. c. 9. num. 55. Besold. tr. de legat.

cap. 5. tr. 6. Auth. Comitiol. part. 3. dissert. 3. num. 35. ubi Decretum Caesaris refert.

- 23. Et hoc quidem non fineratione; scilicet ne veritas imagine nature adumbratur, per text. in l. filio. 23. D. de lib. & posthum. Nam in Principe revera est dignitas, in Legato vero tantum adumbrata. Ita in terminis nostris scribit Josias Nolden. *de Nobilitat. c. 19. num. 346.* Adi Guettam. *consil. 1. Calef. d. Equest. dignit. n. 122.* Dn. & Amic. m. Lindenspür. *ad Aur. Bull. t. 9. Limitationem adde ex Dn. Limnæ. dict. c. 9. n. 56. [Dn. Crus. dict. lib. 1. c. II. n. 9. & seqq.]*

24. Quod etiam aliorum Regnorum mores observant: Nam in Regno Neapolitano & Sicilia, usu receptum est, ut Comitibus vel Baronibus Deputatus seu Mandatarius in Parlamento generali, locum Baronis Domini sui non occupet, nec ullam preexistentiam in proponendo voto obtineat. Don Garzia Mastril. *de Magistrat. lib. 5. c. 15. num. 60. & seqq.* Ita Principis Salmonis Tutorem Principi Cariati loco cedere debere, in publico Regni utriusque Sicilia Parlamento decretum fuit; teste Antonin.

Diana

Diana in Resol. Moral. part. 1. tract. 3. Resolut. 28. per tot.

25. Alia succedit questio; *An subdelegatus, qui ob ægritudinem aut alia impedimenta à legato ad negotia expedienda designatur, locum & sessionem legati occupare possit?* [Sanè Negat hoc Gothlieb, ab Hagen, ac in huius assertionis confirmationem] exempla adducit in *Comitiolog. part. 3. dissert. 3. num. 54.* [quem sequitur Dn. Crusius, *dict. tr. lib. 1. cap. II. num. 13.* Cui favet responsum Marciani in *l. sciendum 4. §. 4. D. de legationib.* Kirchner, *de legat. lib. 1. cap. 5. num. 33.* Alii tamen hoc *Afferunt*, non minus aliis moti rationibus & adductis exemplis: Et quidem per *l. vicarium 13. D. de legation.* Substitutus enim iura substituentis acquirit, modò ejusdem sit qualitatæ & industriæ; Idque ad exemplum Vicarii. Jacob. Sbrozz. *de potest. Vicar. lib. quest. I. num. 1.* Quod praxi Imperii corroboratur; multoties enim Ablegati Principum Imperii à Comitiorum negotiis ad tempus advocati, votum alii Ablegato committunt, qui illud in publicis congressibus sine ulla contradictione vel strepitu exponit.] G 5 Caput

CAPUT XIV.

De Libertate, ac Potentia Principum & Statuum Imperii.

I. **N**unc paucis videndum, quanta præ aliis aliorum Regnorum Proceribus Imperii Rom. Germ. Statuum sit *dignitas, libertas, & prerogativa*; quò vel hinc exteræ Gentes discant, imprimis verò *Natio Gallica* (quæ nil nisi sua miratur) cognoscat, quàm maxima sit *Imperii ac Imperatoris Rom. Germ. Majestas*: quantave Principum & Statuum Imperii *Potentia*. Quantò enim quispiam præest Majoribus, tantò illustrior & ipse existit, *per Novell. 15. in princ. Knichen. de jur. territ. cap. 1. n. 2. Æn. Sylv. in disc. Germ. cap. 30. Chassan. in Catal. gl. mund. p. 5. Consid. 19. Scip. Amir. lib. 2.*

2. Sicuti quoque consuluit Regi Hispaniarum ipse *Campanella*, ut multos & potentes curet habere *Barones, & Vassallos*, qui quasi participes Regni summâ operâ semper annitantur, illud auspiciis Regis contra quoscunq; tueri. *Campanella*

nella *de Monarchia Hispani. cap. 14. per tot.*

3. Summe enim olim glorie sibi ducebat *Maximilianus I. Imperator*, se solum reliquis terrarum dominationibus, *Regem esse Regum*, eò quod tam liberè, liberis Imperii Rom. Germ. Principibus imperaret. Nec diversum *Cirolus V.* iudicium fuit, quò se in Germaniâ Regibus imperare profitebatur. *Paurmeist. lib. 2. d. Iurisd. cap. num. 28. Kirchner. de Republ. disput. 12. Vietor. d. Exempt. concl. 5.*

[Quod reticere non potuit Scriptor quoque Gallicus, *Le Barricave*, dum tradit: *D' autant, que ceux, qui font des Loix, sont Rois, ou tiennent la place des Roys; Et les Princes d' Allemagne, auxquels L'Empereur commende, tiennent lieu des Roys. Barricave en la defense fol. 523. Limn. 4. I. P. c. 8. num. 4. & 5.*]

4. Quod optimè repetierunt *Johannes Fridericus Saxoniæ Elector & Philippus Hassiæ Landgravius* apud *Hordleder. d. caus. bel. Germ. lib. 4. c. 5. Deutsche Nation ist ein freyes Reich/ und billich das freyeste auff aller Welt. Zieriz. de Princip. prerog. H. I Dn. Limnæ. lib. 4. I. P. cap. 8. num. 1.* In eo enim Imperatori

ratori sua Majestas, Optimatibus sua autoritas, ac subditis sua legitima libertas conservatur. Vide Besold. *tr. de Statu mixto cap. 2. num. 4. & seqq. in Oper. Polit.*

5. Sanè hæc Germaniæ Procerum libertas antiquissima existit, cujus quoq; testis est Tacitus, *d. morib. German. cap. 7.* Cùm jam Romanorum tempore, nec Regibus infinita aut libera potestas apud Germanos esset, ac Duces exemplo potiùs quàm Imperio præessent. Adeò ut alio in loco, Germanorum libertatem *Arsacis* Regno, acriorem esse perhibeat Tacitus *de morib. German. cap. 37.* [Unde Seneca, Germanos, *liberas Gentes* vocat. *in lib. 2. de Ira.* Qui juxta Cyrillum, *Libertatis cupidi & jugi impatientes existunt.* Vide Rümelin. *p. 2. A. B. Dissert. 3. thes. 1. lit. A. in addit.*]

6. Eadem libertas, tanslatò ad Germanos Imperiò, sub *Carolo Magno, Ludovico Pio, & Otthonibus* adhuc perduravit, imò magis reviruit, qui veteranis militibus de Romano-Germanico Imperio benè meritis, territoria, & certos districtus cum dignitate Ducali ac majoribus Regalibus gratiosè & liberalissimè concesserunt.

Concesserunt, iisdem in consortium Imperii assumptis. Besold. *de Jurisdic. Imp. Roman. cap. 16. in fin.* Dan. Heider. *in Discurs. von Reichs-Bogien. Lit. W. W. W. W.* [Vide *Archolog. cap. 8. & 9.* ubi hoc variis exemplis illustratur.]

7. in cujus fidem adduco id, quod Imp. *Ludovicus Pius* in Comitibus Theodonis Villæ Anno 821. celebratis rescripsit; *Imperator omnium Statuum admonitor; Imperii autem Ordines ejusdem Adjutores esse debent, ac ita se gerant Imperii Comites, ut & Imperatoris veri adjutores & Populi Conservatores jussè dici & vocari possint.* Sicuti extat apud Goldast. *in Constit. Imp. latin. tom. 3. fol. 244 cap. 3. & 6.* Vide *Archolog. cap. 6, num. 5.* [Hęc Principum & Statuum Imperii libertas & præminencia, instar alluvionis sensim & latenter crevit, ac cursu temporis firmissimas radices egit; Dn. Knipschilt. *de Jur. Civit. Imp. lib. 1. cap. 5.* *Archolog. cap. 10 num. 2.* Quæ, ceu innatus nationis Germanicę character, etiam ad hunc usq; diem perdurat: Warem. à Fridberg. *ad Burgold. part. 1. discurs. 1. num. 38.* Adeò ut genuinum

nuinum Imper. Rom. Germ. Interesse hodiernum consistat in conservatione Libertatis Germanicę, juxta mores & Constitutiones Imperii moderatum. Maneat igitur Libertas & quasi Condominium Principibus Imperii illeſum & semper inviolabile. Ac quoties hæc harmonia observata fuit, toties Imperii orbis fuit tranquillus. Vide latius Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 1. dissert. 10. num. 17.*]

8. Hinc formulæ illæ ad prodigalitatē usque, toties decantatæ, promanarunt: I. *Quod quilibet Imperii Status in suo territorio tantum possit, quantum Imperator in universo Imperio.* Udalk. Zasius, *Cons. I. num. 29. lib. 2.* Weseimb. *cons. 27. num. 29. lib. 1.* Schrad. *de feud. 2. part. princip. 9. sect. 10. num. 36.* Gail. *lib. 2. observ. 57. num. 7. ac lib. 1. d. Pace Publ. cap. 6. num. 10.* Knichen. *de Jur. territ. c. 1. num. 361.* Ruland. *part. 2. de Commiss. lib. 5. cap. n. 17. & seqq.* post plures Cluten. in *sylog. concl. 26. tit. a.* Martin. Mager. *d. advoc. armat. cap. 6. num. 4. & 192.* Alios innumeros allegat Caspar. Klock. *de Contribut. cap. 4. n. 144. & seqq.* [Quod patrico

patrio idiomate ita explicare solemus:
Ein jeder Herz ist Ränser in seinem Land.
Cui similis vox Principibus vel Comi-
tibus Imperii usitata: *Ego tibi sum Impe-
rator in meo territorio.* Oldendorp. *class.*
2. art. 2. Rubr. Nequid in loco Sacr. num. 4.
Fridberg. *ad Burgold. part. 1. Dissert. 10.*
num. 17. Quod explicat Pacif. à Lapidè,
ad Monzamban. Discurs. 9. fol. m. 357.]

9. 11. *Quòd ipsum Imperatorem, propter*
Regaliorum, investituram in suo territorio
representent. Adrian. Gylman. *tom. 1.*
Symph. 1. tom. 3. vot. 7. num. 18. Tilem. *de*
Benign. Syntag. 2. decis. 1. vot. 5 num. 34.
Wehn. in Observ. verb. Stand des Reichs.
Besold. Consil. 79. n. 21. III. *Quòd Sta-*
tus Imperii Vicem Imperatoris obtine-
ant, eiq³ in territorio suo equiparentur.
Ludolph. Schrad. *consil. 3. num. 386.*
Pruckm. *cons. 38. num. 11.* Tileman.
de Benign. in observ. Cam. Pentec. 3. obs.
21. n. 15. Ac IV. *Quòd utantur omnibus*
juribus & privilegiis Imperatori indul-
tis. Johann. Köppen. *decis. 20. num. 4.*
Dauth. *de Testam. Rubr. efficiens testa-*
menti. num. 36. latissimè Schrader de feu-
dis part. 10. sect. 1. num. 34. & passim. De
quibus

quibus theoricis vide Reinking. *lib. 1. d. R. S. & E. class. 5. cap. 2. num. 21. ac cap. 6. per totum.*

[9. B. Sanè hoc axioma ad *Civitates* quoq; Imperii immediatas nonnulli extendunt, adeò quidem, ut istæ *Civitates* in suis *Districtibus* & *Rebus publicis* tantum possint, quantum Imperator in Imperio; Sicuti tradit Klock. *tom. 1. Consil. 37. num. 192.* post alios Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 1. num. 41.]*

[9. C. Cunabula hujus Brocardici *Seculo XIII.* adscribo, quod omnium primò ex vetustis scriptoribus Speculatorem tradidisse reperio. *in tit. Instrum. edit. S. restat. num. 22.* qui vixit anno *MCCCLXXI.* Isque incidit in regimen Imperatoris *Rudolphi I.* de quo historici tradunt, quòd modicis initiis, contra *Ottocariam* ferocitatē victor existens, liberis quoque provehendis, favorem sibi Procerum conciliaturus. omnia Principib⁹ Imperii largitus fuerit. *Chron. Albert. Argentin. Leheman. Chron. Spirens. lib. 5. cap. 4. & 5. & seqq.* Speculatorem secuti sunt *Bart. Bald. Felin. & alii*

alii ex antiquioribus, imprimis verò Castrenf. *Consil.* 34. *num.* 5. & *in fin.* vol. 2. quos omnes ferè congeffit Dn Schulenburg. *in Dissert. de Brocard. illo: Quilibet Princeps est Imperator in suo territorio. fol.* 127. & *seqq.*]

10. Quæ certè theoremata, tam pingui modò accepta, periculi plena existunt. Secundum Henr. à Rosenth. *d. feud. cap.* 5. *concl.* 13. Limn *lib.* 4. *Jur. Publ.* *cap.* 8. *num.* 7. Vide Dn. Schulenburg. *dict. Dissert. fol.* 131. Et captionem ex parte ad infinita continent. Paurmeist. *lib.* 2. *d. Jurisdic. c. ult.* Sixtin. *de Regal. lib.* 1. *c.* 5. *n.* 12. Frider. Mind. *lib.* 2. *de Mandat. cap.* 13. Vide Reink. *lib.* 1. *class.* 5. *c.* 6. Otto *de Jur. Publ. cap.* 17. *fol.* 569.

11. Proinde hoc Brocardicum Declaro, verum esse, I. *Quoad Jurisdictionem territorialem; So vil die Landesfürstliche Obrigkeit betricffe/* habito respectu ad subditos. Imperii enim Status in suo territorio summâ ferè potestate pollent, liberam ac ferè Regiam Majestatem habent, adeò, ut quod in absolutis Regnis Majestas dicitur, id in Statibus Imperii Jus territoriale *die Landesfürstliche Obrigkeit*
H quo-

quodamodò permittat, Ziegl. §. Land-
fassi. *concl.* 1. Knichen. *de Jure territ. cap.* 1.
Reink. *1. class.* 4. 16. n. 10. Zasius Schrad.
Gylm. Benign. & alii dict. locus. D. Bocer.
d. collect. cap. 4. num. 6. Scipio Gentil.
lib. 3. *d. Jurisd.* 18. Et hoc latè deducit
Herm. Stamm. *quondam Assessor Camera*
Imperialis tract. de servit. personal. lib. 3. *cap.*
10. num. 30. & seqq.

12. Quod jam olim ante ducentos
annos Cardinalis Aeneas Sylvius Italus,
postea Pius II. P. M. rerum Germanicarū
istius sæculi peritissimus, contestatus est.
in tract. de Germania, dum scribit: *Poten-*
tia Germanorum, triariam divisa est; Nam
& Pralati & Principes & Civitates, quam-
vis verum habeant Caput, in cuius verba
jurant, Imperatorem Romanum, suò tamen
arbitriò plerumq; moventur, suisq; impe-
rant subditis, apud Goldast. in Polit. Imper.
part. 10. *tract.* 2. *cap.* 30.

13. Deinde Brocardicum illud declaro,
verum esse, II. *Quoad Dignitatem Personarum*.
Dum Electores ac Principes Imperii ratione
Dignitatis, & illustris extractionis, parū
aut nihil ab Imperatore differunt in suis
territoriis, nisi ambitus ratione; Non
pauca

pauca item jura personalia possident, quæ nemini aliâs, nisi absoluto Principi competunt. Anton. Faber. *lib. 7. Cod. tit. II. & 12. de f. l. post plures Musculus de confrat. th. 23. Schepliz. in Consuet. Brandenb. part. 3. §. 13. quest. 12. n. 9. latè Bened. Carpz. in process. Crim. quest. 41. n. 20.*

14. Insuper III. verum esse concedo, *Quoad Imperii administrationem*, eò quòd Principes & Status Imperii in consortium Imperii admissi, jus habent unà cum Imperatore, tãquam Optimates, in Comitibus publicis, de Imperio statuendi. Per R. A. zu Augspurg / *de Anno 1500. §. und wann Chur Fürsten / in verbis: und sich auch dero mit uns / und wir mit seiner Königl. Gnaden Contractsweise verpflichtet und verschrieben haben /* Matth. Stephan. *lib. 2. de Jurisdic. p. I. c. 7. n. 1. Carpzov. dict. quest. 41. n. 77. & 84. Besold. de Statu Reipubl. mixto c. 2. n. 4. Arumæ. de Comit. c. 7. n. 154. [Has & alias Declarationes sub-jicit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. c. I. n. 43.]*

15. Verùm *quoad Majestatem*, unicum agnosco Imperatorem, penes quem ceu Caput, inseparabiliter, quasi

innatus character, residet Majestas incommunicabilis. *Regn. Sixt. lib. I. de Regal. s. in pr.* Henning. Arnisæ *lib. 2. de Iur. Majest. 2. num. 2.* Boeckel. *in Vision. disp. 4. num. 7. fol. 40.* latè Caspar. Klock. *de Contribut. c. 3. num. 14.* [latè Dn. Stamler. *de reservat. §. 13. num. 9.* Quod variè declarat Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 1. discurs. 10. num. 17.*]

16. Utut enim jurium Majestatis communicatio Principibus & Statibus Imperii facta sit; ea tamen ab eodem Capite ita decorè dispensata est, ut semper salva & intacta maneant Superioritas omnimoda & Reservata Imperatoris, ohne Schmählerung der Kaiserl. Hoheit und Reservaten. *X. A. de Anno 1576. §. Dardurch prope fin.* Udal. Zasius *de feudis part. 10. num. 17.* Sixtin. *de Regal. lib. I. cap. 5. n. 121.* Paurmeist. *lib. 2. de Jurisdict. c. I. num. 8.* latissimè Herman. Stam. *dicto. tract. de servit. person. lib. 3. c. 10. num. 32. & seqq.*

17. In quæ, ceu in Sanctum Sanctorum, nemo intromittitur, nisi solus Imperator. post Covarruv. Molin. & alios Reinking *lib. I, cl. 4, c. 19. num. 26. Ac cl. 5.*

cl. 5. c. 6. num. 120. & seqq. Anton. Fab. in Consil. Duc. Montisf. p. 452. post alios Victor. de Exempt. 1. concl. 4. [Dn. & Am. Stamler. tr. eleg. de reservat. Imper. §. 2. num. 2. §. 5. & passim.]

18. Propterea Principes & Status Imperii, Imperio & Imperatori obligati sunt, non solum ratione territorii, sed etiam personæ nomine, Henr. Rosenthal, *de feud. c. 5. concl. 78. num. 7.* Qui Imperialis Majestatis subjectissimos sese nuncupant. *A. B. tit. 2. X. A. zu Augspurg/ de Anno 1566. §. demnach im 46. in pr. Matth. Steph. lib. 2. de Jurisdic. p. 1. c. 7. num. 33. Victor. de Exempt. concl. 4. Befold. de Statu Reipubl. subaltern. c. 3. n. 2. [Dn. Stamler, dict. tr. §. 9. num. 2. & §. 12.]*

19. Unde evenit, quod in causa fractæ pacis publicæ, religiosæ, pignorationis, denegatæ justitiæ, aut notoriæ iniquitatis, non attentò privilegiò de non appellando, etiam à subditis coram Imperatore aut Camera Imperiali conveniri possint, ubi etiam comparere tenentur. Vide præjudicia apud Gail. *lib. 1. observ. 1, 2. 17, 28. & pass.* Mynsinger. *cent.*

5. observ. 8. Hartm. lib. 2. tit. 54. observat. 43. Blarer. de diffam. cap. 10. num. 10. Frieder. Mindan. lib. 2. de mandat. cap. 13. num. 58. Regner. Sixtin. de Regal. lib. 2. d. 13. num. 58. Thom. Michael. de Jurisd. concl. 26. lit. e. Græv. lib. 1. concl. pract. 12. 17. & seqq. Caspar. Klock. de Contribut. cap. 3. per tot.

20. Ex quibus jam præmissis resultat facilis decisio *Quæstionum* subsequentium. 1. *An Imperator cum Principibus & Statibus Imperii in Iurisdictione concurrat?* 2. *An Imperatore presente in territorio Statuum Imperii, eorum Jurisdictio quiescat?* 3. *An Imperator, Statuum subditos ab ordinariis iudicibus, litis causâ avocare possit?* Quæstiones hæ absque dubio ortę & motę fuerunt ex antiquissimo Germanico proverbio: *Wo der Kaysar hinkommet/da steht ihm das Recht offen.* Quod assumptum est, auß dem Schwäbischen Land-Recht/ aliàs Schwaben-Spiegel. part. 1. cap. 13. ex Rubr. von des Königs Gewalt. Vide Daniel Heider. in Disc. von Reichs-Bogteyen lit. Aaaa.

21. Veruntamen, quoniam Imperatores Romano-Germanici, Principibus & Stati-

& Statibus Imperii, Ducatus, Comitatus, ac territoria cum Regalibus, titulô feudali, propter benemerita Imperatori & Imperio præstita, concesserunt hereditariô & perpetuô jure, adeò ut Jurisdictio territorialis, patrimonii jure à Statibus Imperii possideatur. Ideò ad hæcè quæstiones regulariter *Negative* respondetur, per *A. B. tit. 11. Capit. Caroli V. & Ferd. 11. art. 3. Ord. Camer. part. 2. tit. 1. in pr. & tit. 5. Bocer. de Jurisd. cap. 8. num. 80. latissimè Reink. lib. 1. cl. 5. c. 7. per tot. Paurmeist. lib. 1. de Jurisd. cap. 27. num. 42. Matth. Coler. de Process. Execut. part. 2. cap. 1. n. 140. Item latè Dh. Limn. lib. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 184. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 5. Petr. Fr. de Tonduti. tr. de prævent part. 1. cap. II. n. 3. Quamvis dissentiat Caspar. Leipold. de Concurrent. Jurisd. Quest. 3.*

CAPUT XV.

De Principum & Statuum Sessione ac voto in Comitibus.

I. Jura & Privilegia Statuum Imperii sunt in duplici differentia; quædam

concernunt propriam Statuum *Personam*. Quædam verò relative attingunt *subditos ac territorium*. Inter cuncta Statuum Imperii jura Personalia, quæ possident, *hoc præcipuum jus esse censeo*, quòd Principes & Status Imperii *ad Comitia Imperii* vocentur, ibi sessionem & votum habeant, eisque intersint, non solum tanquam Consiliarii, sed etiam tanquam Principales, ut de summa Imperii deliberent & statuant. *X. A. zu Aagspurg/ de Anno 1548. §. wo aber jemand. Paurmeister. de Jurisd. lib. 2. cap. 2. Arnis. de Jur. Maj. lib. 2. c. 4. num. 17. Gail. lib. I. Obs. 21. n. 9. Stephan. lib. 1. de Jurisdic. part. 1. c. 7. n. 1. Reink. lib. 1. cl. 4. c. I. n. 24. Dn. Limb. lib. 9. Jur. Publ. c. I. num. 48. Arum. de Comit. cap. 4. per tot. [Dn. Stamler. de reservat. Imper. §. 30.]*

2. Hinc vulgò dicitur: Proceres Imperii, magnam Imperii administrandi partem, præsertim in Comitibus, obtinere; *Carpzov. de Leg. Reg. German. c. I. sect. II. num. 14. & 15. Besold. in Thesaur. Pract. lit. R. verb. Reichstag. Quod in compendio quasi explicat Sever. Monzamban. de Statu Imp. Germ. c. 5. fol. m. 95.*

Ubi

Ubi Dn. Pacific. à Lapide *in Strictur.*

[Hæc Imperii Germanici *Comitia* insignem arguunt Germanorū Procerum libertatem, quā cuilibet Ordinum Imperii libera relicta sunt Vota. Unde Politicus quidam *Comitia* nominat, *Conventus Gentium Liberarum*, in ipsa summa potestate inter se concurrentium. Vide Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 3. Dissert. 3. num. 2.* In hisce enim plurimum momenti consistit, sive ad evertendum, sive ad mutandum, sive ad conservandum Germanorum Imperiū. Vide Addit. *ad Rumelin. part. 2. dissert. 3. thes. 3.*]

3. *Comitia* indicit solus Imperator, cui, tanquam Capiti Imperii, hoc reservatum est; at non nisi cum consensu Electorum, secundum legem Imperatori in electione dictam. [Dn. Limn. *in Addit. lib. 9. cap. 1. ad. num. 15.* Quod latius examinat Dn. Stamler. *dict. tract. §. 26.* Tempus autem, quō consensus Electorum ad indicenda *Comitia* requisitio cœperit & enata fuerit, ad tempora *Caroli V.* reduco, quod patet ex *Capitulatione Carolina art. 12.* Atta-

men hoc antea non erat præcisè necessitatis vel obligationis, sicuti patet ex Reformatione *imp. Friderici III. de Anno 1442. in pr. Vide Carpzov. ad Capitul. c. 5. sect. 1. num. 7. Dn. Stamler. de reservat. §. 26. num. 7. Limn. ad Capitul. Carol. V. art. 12. Obser. num. 1.]*

4. Frequentiora autem Comititia, quàm temporibus præteritis celebrata fuerunt, multi in rebus publicis versati Viri prudentes desiderant: Ea præcipuè de causa, quòd metu Comitiorum in officio contineantur illi, qui Imperatoris gratiâ & potestate abuti solent & possunt, dum Comititia velut repagulū contra Magnatum potentiam existunt. Adit. ad Rümelin. *p. 2. dissert. 3. th. 1. fol. 437.*

5. Rariora è contrario malunt ex Aulo Politicis nonnulli, qui Imperatori, Comititia fugienda esse, suadere solent: Per ea enim Cæsaris dicta factaque censuræ subjici, vimque Principatus, juxta Tacitum 1. *Annal. 6. resolvi perhibent: Eamq̃ (juxta Eundem) conditionem esse imperandi, ut non aliter Majestatis ratio constet, quàm si uni reddatur. Capitulat. Ferd. II. art. 10. Reichs-Abschied. de Anno*

1576. §. als haben. ibi : mit Rath und Beliebung. & passim in Recept. Schleidan. lib. 1. Comment. Paurmeister. d. lib. 1. num. 19. Goldast. in Politischen Reichs-Handlungen. 22. Carpzov. dict. tract. c. 5. sect. 1. per tot. Arum. d. tract. cap. 3. num. 16. [Et hanc Comitiorum raritatem (dum ab Anno MDCXIII. usq; ad annum MDCXLI. nulla fuerint indicta Comititia) Evangelici Ordines in Cōventu Pacis Osnabrugensis inter Gravamina sua retulerunt. Vide Fridberg. ad Burgold. in Not. Imper. Germ. part. 3. Dissert. 3. num. 3. De incommodis intermissionis Comitiorum Vniversalium vide Dn. Hærden. in Fundam. Imper. R. part. 5. cap. 5. & 6.]

6. Vocantur Principes cæteriꝑ; Imperii Status per Edictum Speciale, singulis Statibꝰ Imperii transmissum, quô, quis dies & locus Comitiiis futurus sit, continetur. Daniel. Otto. de Jur. Public. cap. 13. Bertram. de Comit. concl. 20.

7. Locus in arbitrio Imperatoris est, qui tamen per Capitulationem Artic. 10. sapienter adstringitur; ne extra Germaniæ fines Comititia agat. Vide Carpz. d. tract. cap. 5. num. 31. Just. Schüz. in Jur. Publ.

Publ. part. I. disput. 10 thes. 6. lit. E. Dn. Limn. ad Capitulat. Carol. V. art. 12. n. 8. Plerumque autem Imperatores Comitia in precipuis Imperii Civitatibus, propter majorem rerum affluentiam, celebrare solent. *Carpzov. dict. c. 5. sect. 6. num. 17. Schüz. dict. disp. 10. thes. 5. lit. D. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 1. num. 24. Ubi disputat; An alibi, quàm in Civitate Imperiali, Comitia celebrari possint? Accenset, quòd non facile ab observantia Imperii recedi debeat.]*

8. Vocantur Imperii Status, tam Ecclesiastici quàm Seculares. I. Ecclesiastici; etiam illi, qui à Pontifice nondum infulati sunt: *Buxtorff. ad A. B. th. 18. lit. 6. Limn. lib. 3. de Iur. Publ. c. 3. n. 40.* cujus hanc reddit rationem *Gailius*; quoniam Ecclesiasticis Imperii Ordinibus jura Imperialia competunt, non ut Ecclesiasticis, sed ut Imperii Romano-Germanici Principibus; quò intuitu Feuda quoque ab Imperatore recognoscere tenentur. *Andr. Gail. lib. 1. Observ. 30. num. 8. Mynsing. Cent. 5. Observ. 58. Reinking. lib. 1. cl. 4. c. 9.*

9. II. Sede vacante, vocatur Capitulum, *arg. c. cum Olim, 14. c. his, que, X. de maj. & obed. Aruma. de Comit. c. 4. n. 105.* Quoniam, sede per mortem Episcopi vacante, Capitulum in juribus, Episcopo competentibus, tam secularibus, quam spiritualibus succedit. Jacob. Sbrozzi, *tr. de potest. Vicar. lib. 1. quest. 9. per tot.* Augustin. Barbosa *ind. c. cum Olim. 14. num. 3. de major. & obedient.* Aloys. Ricc. *decis. prax. Eccles. 472. & seqq.*

10. III. Principe seculari minorenni existente, ejus nomine vocatur Tutor aut Curator. Limn. *lib. 9. de Jur. Publ. c. 1. n. 91.* Exempla refert Bertram. *de Comitibus thes. 41.*

11. IV. Majorennis, etiam ante petitam ab Imperatore intra annum investituram, vocandus est: Ita Anno 1608. Johannes Fridericus Dux Württembergia, post plurium contradictionem, sessionem in Comitibus obtinuit. Exempla vide apud Buxtorff. *ad Aur. Bull. thes. 85.* Rümel. *part. 1. ad Aur. Bull. dissert. 6. coroll. 2.* Bertram. *de Comit. thes. 40.* Limn. *lib. 9. d. Publ. c. 1. num. 52.* [Qui argumenta pro & contra in Additionibus adducit ad num. 52. II. Quod

12. Quæritur autem; Si Princeps Imperii, durantibus Comitibus, moriatur, An successor ejus, ante investituram à Cesare abtentam, sessionem prædecessoris per Ablegatos, missò mandatò, continuare possit?

Quod Affirmatur; & quidem meritò. Nam jus loci & voti, ei competit, qui Electoratum, Principatum aut Comitatum possidet. Aur. Bull. c. 20. In terminis Baronum Regni Neapolitani hoc asserit Mastrill. *decis. 18. num. 4. part. 1.* Cùm jus dandi votum, sit fructus jurisdictionis. Nicol. Mil. in *Repertor. V. Canonici Decian. respons. 8. n. 228.* Quod exemplo Electoris Palatini *Friderici IV.* illustrat & latius deducit Arumæ, d. *Comit. c. 7. num. 125.*

13. V. Solus Princeps Primogenitus ad Comititia vocatur, ubi Jus Primogenituræ viget; ast ubi divisioni Provinciarum locus est, quilibet investitus de suo Ducatu aut Comitatu admittitur, modò Ducat⁹ iste aut Comitatus in Matricula Imperii extet. Darmit dem Reich an seinen Stifften nichts abgehe. Reichs-Abschied zu Speyer Anno 1570. S. Nachdem auch
nach

nach Bertram. *d. lib. thes.* 41. *Limn. d. cap.*
I. num. 54.

14. *Ecclesiastici Reformati* ad Comitia hucusque nondum admissi fuerunt, quamvis Archi-Episcopi Magdeburgensis Legatus aliquoties, maximè verò in Comitibus Ratisponensibus *An. 1594. & 1613. celebratis*, graviter se opposuerit; Hujus controversiæ decisio dependere visa fuit *von dem Geistlichen Vorbehalt: lrene, an injuria?* hoc factum; inter dubia Imperii aliquando decidenda reiectum fuit. Vide Reink. *classe 4. cap. 9. num. 29.* Arum. *de Comitibus cap. 4. n. 109.* Crani. *de pace Relig. part. I. probl. 10. & 11.* Victor. *d. Exem. concl. 32.* Veruntamen *per Publicam Pacem Osnabrugensem, Art. 20.* aliquot Archi-Episcopatus Imperii, hætenus ab Augustanæ Confessioni addictis Principibus possessi, pro bellica satisfactione, ab Imperatore & Ordinibus Imperii *sub Titulo Ducatus* concessi fuerunt, ac imposteriorum pro Secularibus Feudis Imperii censentur, und *sejnd num mehr secularisiret worden.* Hòc igitur mediò lis hæc sopita fuit, bonis hisce ad ad primævam naturam reversis. [Quod
jure

jure factum fuisse, non vanis rationibus meritò deducit Dn. Am. Er. Mauritius cum Dn. Rothmahl. *in tr. de S.cularisat. bonor. Ecclesiast. cap. 4. & 5.* A quibus non omninò alienus esse videtur Caramuel. *de Pace licita per tot.*]

[14. B. Præter Electores & Principes Imperii tam Ecclesiasticos, quàm Politicos, vocantur quoq; ad Comitiam Civitates Imperiales immediate, non Universalis sed particulari, ad quamlibet Civitatem emanante Rescripto evocatorio, quæ postmodum per suos Deputatos, singulari mandato instructos, veniunt; Ad quos nominatim quoque Cæsarea propositio dirigitur Grempp. & Hieron. ad Agnum *in Consil. singul. de Civit. Sess. fol. m. 5.* Dn. Rnipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 2. n. 29. 30. & 31.*]

15. Principes & Imperii Status ad Comitiam vocati, comparent humiliter, *Sie erscheinen gehorsamlich* / propriis sumptibus, & quidem *personaliter*, non tanquam nudi Consiliarii Imperii, sed Archontes, ut per quàm diligenter Imperii Rom. Germ. negotia deliberent. Aur. Bull. cap. 12. *Recess. Imp. zu Regensburg. de Anno*

Anno 1576. §. Wann dann ibi: Sie seynd schuldig des Heiligen Röm: Reichs fürfallende Sachen mit Fleiß zu berathschlagen. Warem. à Fridberg. *ad Burgold. part. I. Diss. 10. num. 8.*

16. Quòd si personaliter comparere impediuntur, *Nuncios seu Ablegatos suos* mittere possunt, cum mandato & quidē pleno, mit vollmächtigem Gewalt. [Besold. *de Legatis cap. 3. n. 2. in Oper. Pol.* Quod ex tabulis Comitiorum Imperii clarè patefcit; Ubi missi ad locum, Comitiiis destinatum, à Statibus Imperii, sub nomine & qualitate Legatorum frequentissimè veniunt. Dn. Hahn & Jungker. *de Legatis, §. 59.*]

17. Quæritur autem hîc; *An Ablegatus Principis Imperii ægritudine præventus, aut alia de causa impeditus, tertium quendam ad proferendum Domini sui Votum in publico substituere possit.* Legatum Vicarios, non alios quàm filios, dare posse, respondit Marcianus in *l. sciendum. 4. §. 4. concordat. l. filius. 7. D. de legation.* Marsaler. *de Legat. lib. 2. c. 9. Auth. Comitio-log. part. 3. dis. 3. num. 47.* Econtrariò etiam alios, præter filios, Legato pro
I vicariis

vicariis substituere licere, constat ex *l. si absenti, II. in fin. l. Vicarius, 13. D. dict. tit.* Nullum verò Legationis Vicarium admittere vult Herm. Kirchner. *de legat. lib. I. cap. 5. num. 32.* [Gottlieb ab Hagen in hac Quæstione respondet: **Wir dürffen hierinnen kaum Ja sagen/ zumahlen auff den Reichs, Tågen.** *in Comitolog. part. 3. Dissert. 3. n. 48.*] Sanè, Ego ita censeo; Si Legatus Principis Imperii in mandato ad Comitia clausulam *substitutionis* insertam habeat, eamque Directorio Imperii demonstret, non dubito, quin talis substitutus ad *sessionem & votum* in Senatu Imperii admittatur. Vid. Dn. Crus. *de iur. precedent. lib. I. cap. II. n. 13.* qui latè hanc quæstionem deducit. De qua suprà quoque *c. 13. num. 25.*

19. Hi si legitimè citati, omninò non compareant, suo damno emanent, nec minùs quàm præsentes, Comitiorum sanctione ligantur. R. A. zu Regensburg de Anno 1541. §. **Wie auch Churfürsten in verbis: Und was publicirt wird / daß die Abwesende gleich zu halten und zu vollziehen verbunden seyn.** R. A. de Anno 1542. §. **Auff welchen.** Arnis. *de Jur. Majest. lib. I. cl. 5.*

cl. 5. c. 8. n. 29. Limn. lib. 9. de Jur. Publ. c. 1. n. 93. latè Arum. de Comit. c. 5. n. 41. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. tbes. 11. ubi Additiones mea.

19. In *Castella Regno*, Vasalli ad Comititia vocari non comparentes, absentia suæ rationem legitimam reddere tenentur, nisi in poenam incidere velint; referente Johann. Baptist. Larrea *allegat. fiscal. 53. num. 2. & seqq.* Anton. Diana *Resol. moral. part. 1. tract. 3. de Parlamento Resol. 23.*

20. Comparitione factâ, sequitur *Sessio ac Consultatio*; At quoniam Imperium Romano-Germanicum constat Capite & Membris, ideò jus, ac summa Comitiorum dividitur in duos semisses ex æquo, quorum unum Cæsar, alterum Ordines universi habent, ad hoc, ut in Comitiiis æqualis potestas Statibus cum Imperatore in decernendo competat. Paurmeist. *de Jurisdic. lib. 2. c. 2. num. 34. ac cap. 4. num. 159.* Sicuti hoc constat ex communi clausula Recessibus Imperii annexa: Demnach so haben Wir Uns mit den Ständen/und Sie sich hinwiderum mit Uns verglichen. Besold. *de Statu Imper. subaltern. cap. 2. num. 5. in Oper. Polit.*

[Unde scribit Dn. Fridberg. *Ergo Imperator & Status Imperii* (qui junctim pro una persona habentur) in negotiis Comitibus sunt ex aequata potestatis, adeoque cum potestate sint saltem in precipuis aequales, Respublica Imperii Rom. Germanici, merito censeretur debet *Mixta*. Dn. Fridberg. *ad Bürgold. part. 2. dissert. 5. num. 3.* Dn. Textor. *de Rat. Stat. cap. 2. fol. 35.* Quamvis dissentiat Dn. Stamler. *de Reservat. §. 15.*]

21. Ordinum scmissis in tres sextantes dividitur, juxta *Triplex Imperii Consilium*; scilicet, *Electorum, Principum & Civitatum*, in die Reichs Rath.

22. *Electores universi*, der ganze Chur Fürsten Banck / *unum* habent *Sextantem*, feu *duo* vota. Vid. latè Arumæ. *de Comitibus c. 7. n. 58. & seqq.* [Der erste Rath ist der Chur Fürsten; allwohin der König in Böhmen nicht gehöret / auch nicht beruffen wird / noch ein *suffragium* auf den Reichs Täggen hat. Hagen. *in Comitolog. part. 3. dissert. 4. num. 58.*]

23. *Alterum Sextantem*, id est, *duo* vota, occupat *Consilium Principum*, der Fürsten Banck. Quò etiam Prælati, Comi-

Comites & Barones comprehenduntur, qui viritim, vota edicunt, ea tamen collectivè sumpta, curiatim pro duobus votis reputantur, habito respectu, ad tria totius Imperii Collegia. Vide Arumæ. dict. c. 7. n. 87. & seqq. Auth. Comitiol. dict. dissert. 4. n. 74.

24. *Ultimum Sextantem* habet *Consilium Civitatum Imperialium*, der Städte Bund/ quod in *duo* Scamna, den Rheinischen und Schwäbischen dividitur. Vid. Arumæ. d. 11. cap. 7. n. 145. Auth. Comitilog. part. 3. dissert. 4. n. 84. [Quæ non tantum *Votum Consultativum*, sed etiam *Votum Decisivum* in Comitiiis obtinent. Quod latè deducit Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 2. num. 69. & 11. Comitilog. part. 3. dissert. 4. num. 97.]

25. *Conclusionem* in Electorum Senatu factâ, eandem Principum Senatui aperiunt; quam si probat, res plana est; si reprobat, nova consultatio initur, quâ finitâ, Principes Electoribus referunt, quid sibi videatur; quod si consentiunt, vel dissentiunt, *Civitatum Legati* ad commune Baleuterium vocantur, ibi in præsentia utriusque Senatus, in

quo consentiant vel dissentiant *Electores & Principes*, ipsis indicatur, qui postea, sibi quid videatur, per *Syndicum* aperiant,, ac vel uni accedunt, vel intertiam abeunt partem; actam diu disceptant, donec certi quid concludatur. [*Dn. Limnæ. in Addit. lib. 9. cap. I. num. 195. & seqq.*]

26. Ita ut in Comitibus, non Personarum vel Ordinum, sed *Classium* sive *Curiarum* vincat numerus. Hæc Statuum sententia, Imperatori per Deputatos refertur; Cui si Imperator accedat, res confecta est: Sin minus, excipiendo, replicando, duplicando, tam diu disputatur, donec consors sententia oriatur. Quæ latius vide apud Paurmeist. *lib. 2. de iurisd. cap. 2.* Wehner. *in Obs. verb. Reichstag.* Reinking. *lib. I. class. 5. cap. 8.* Fischer. *in discurs. wie es auf den Reichstagen hergehe.* Limn. *lib. de Iur. Publ. cap. I. num. 152. & seqq.* Arumæ. *de Comit. cap. 7.* [latè Gotlib. ab Hagen. *in Comitolog. part. 3. dissert. 4. num. III. & seqq.*]

27. Factâ Conclusionē, constitutio hæc ab *Electore Moguntino* in formam *Recessus*

cessus redigitur, ac publicè coram Deputatis Imperatoris & Statuum prælegitur; Quò peractò, *duo Exemplaria* authenticâ formâ conficiuntur, & ab Imperatore & cunctis Imperii Statibus subscribuntur & obsignantur, quorum *Unum* apud Electorem Moguntinum, *in des Reichs Canslen/* deponitur & asservatur; *Alterum* verò in Aulâ Imperatoris, *des Reichs Hof Rath/* quod Viennæ est, custoditur. Et hæc conventio, *Constitutio Imperii* vocatur, *des Heil. Reichs Abschied.* Vile Leheman. *in Chron. Spirens. lib. fin. c. 124. n. 8. & passim.* Dn. Limn. *dict. cap. I. num. 196.* Arumæ. *de Comitibus cap. I. n. 94. & seqq.* [*Comitiolog. part. 3. dissert. 4. num. 108. & seqq. n. 118.* Quid verò sentiendum sit, de Codice *Recessuum Imperii*, qui Moguntia typis expressus reperitur? Sanè, hunc magnâ imperfectione laborare deprehēdit Dn. Limnæ. *in Addit. ad lib. 9. c. I. num. 225.]*

28. Quid si Ordines Imperii inter se dissentiant, nec pluralitate votorum rem decidere queant, und können sich nicht vergleichen? Imperator auctoritatem suam interponere, ac rem decidere aliquoties

12. Quæritur autem; Si Princeps Imperii, durantibus Comitibus, moriatur, An successor ejus, ante investituram à Cesare abtentam, sessionem prædecessoris per Ablegatos, missò mandatò, continuare possit?

Quod Affirmatur; & quidem meritò. Nam jus loci & voti, ei competit, qui Electoratum, Principatum aut Comitatum possidet. Aur. Bull. c. 20. In terminis Baronum Regni Neapolitani hoc asserit Mastrill. *decis. 18. num. 4. part. 1.* Cùm jus dandi votum, sit fructus jurisdictionis. Nicol. Mil. in *Repertor. V. Canonicus Decian. respons. 8. n. 228.* Quod exemplo Electoris Palatini *Friderici IV.* illustrat & latius deducit Arumæ. d. *Comit. c. 7. num. 125.*

13. V. Solus Princeps Primogenitus ad Comititia vocatur, ubi Jus Primogenituræ viget; ast ubi divisioni Provinciarum locus est, quilibet investitus de suo Ducatu aut Comitatu admittitur, modò Ducat⁹ iste aut Comitatus in Matricula Imperii extet. Darmit dem Reich an seinen Stifften nichts abgehe. Reichs-Abschied zu Speyer Anno 1570. S. Nachdem auch
nach

nach Bertram. d. lib. thes. 41. Limn. d. cap. num. 54.

14. *Ecclesiastici Reformati* ad Comitia hucusque nondum admissi fuerunt, quamvis Archi-Episcopi Magdeburgensis Legatus aliquoties, maximè verò in Comitibus Ratisponensibus *An. 1594. & 1613. celebratis*, graviter se opposuerit; Hujus controversiæ decisio dependere visa fuit *vondem Geistlichen Vorbehalt: Iurene, an injuria?* hoc factum; inter dubia Imperii aliquando decidenda rejectum fuit. Vide Reink. *classe 4. cap. 9. num. 29. Arum. de Comitibus cap. 4. n. 109. Crani. de pace Relig. part. I. probl. 10. & 11. Victor. d. Exem. concl. 32. Veruntamen per Publicam Pacem Osnabrugensem, Art. 20. aliquot Archi-Episcopatus Imperii, hætenus ab Augustanæ Confessioni addictis Principibus possessi, pro bellica satisfactione, ab Imperatore & Ordinibus Imperii sub Titulo Ducatus concessi fuerunt, ac imposterum pro Secularibus Feudis Imperii censentur, und seynd nunmehr secularisiret worden. Hòc igitur mediò lishæc sopita fuit, bonis hisce ad primævam naturam reversis. [Quod jure*

jure factum fuisse, non vanis rationibus meritò deducit Dn. Am. Er. Mauritius cum Dn. Rothmahl. *in tr. de Secularisat. bonor. Ecclesiast. cap. 4. & 5.* A quibus non omninò alienus esse videtur Caramuel. *de Pace licita per tot.*]

[14. B. Præter Electores & Principes Imperii tam Ecclesiasticos, quàm Politicos, vocantur quoq; ad Comitia *Civitates Imperiales immediate*, non Universalis sed particulari, ad quamlibet Civitatem emanante Rescripto evocatorio, quæ postmodum per suos Deputatos, singulari mandato instructos, veniunt; Ad quos nominatim quoque Cæsarea propositio dirigitur Grempl. & Hieron. ad Agnum *in Consil. singul. de Civit. Sess. fol. m. 5.* Dn. Rnipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 2. n. 29. 30. & 31.*]

15. Principes & Imperii Status ad Comitia vocati, *comparent humiliter, Sie erscheinen gehorsamlich* / propriis sumptibus, & quidem *personaliter*, non tanquam nudi Consiliarii Imperii, sed Archontes, ut perquàm diligenter Imperii Rom. Germ. negotia deliberent. Aur. Bull. cap. 12, *Recess. Imp. zu Regensburg. de Anno*

Anno 1576. §. Wann dann ibi: Sie seynd schuldig des Heiligen Röm: Reichs fürfalschende Sachen mit Fleiß zu berathschlagen. Warem. à Fridberg. *ad Burgold. part. I. Diff. 10. num. 8.*

16. Quòd si personaliter comparere impediuntur, *Nuncios seu Ablegatos suos* mittere possunt, cum mandato & quidē pleno, mit vollmächtigem Gewalt. [Besold. *de Legatis cap. 3. n. 2. in Oper. Pol.* Quod ex tabulis Comitiorum Imperii clarè patefcit; Ubi missi ad locum, Comitiiis destinatum, à Statibus Imperii, sub nomine & qualitate Legatorum frequentissimè veniunt. Dn. Hahn & Jungker. *de Legatis, §. 59.*]

17. Quæritur autem hîc; *An Ablegatus Principis Imperii a gravitudine præventus, aut alia de causa impeditus, tertium quendam ad proferendum Domini sui Votum in publico substituere possit.* Legatum Vicarios, non alios quàm filios, dare posse, respondit Marcianus in *l. sciendum. 4. §. 4. concordat. l. filius. 7. D. de legation.* Marsaler. *de Legat. lib. 2. c. 9. Auth. Comitio- log. part. 3. dis. 3. num. 47.* Econtrariò etiam alios, præter filios, Legato pro
I vicariis

vicariis substituere licere, constat ex *l. si absenti, II. in fin. l. Vicarius, 13. D. dict. tit.* Nullum verò Legationis Vicarium admittere vult Herm. Kirchner. *de legat. lib. I. cap. 5. num. 32.* [Gottlieb ab Hagen in hac Quæstione respondet: **Wir dürffen hierinnen kaum Ja sagen/ zumahlen auff den Reichs Tügen.** *in Comitolog. part. 3. Dissert. 3. n. 48.*] Sanè, Ego ita censeo; Si Legatus Principis Imperii in mandato ad Comitia clausulam *substitutionis* insertam habeat, eamque Directorio Imperii demonstret, non dubito, quin talis substitutus ad *sessionem & votum* in Senatu Imperii admittatur. Vid. Dn. Crus. *de iur. precedent. lib. I. cap. II. n. 13.* qui latè hanc quæstionem deducit. De qua suprà quoque *c. 13. num. 25.*

18. Hi si legitimè citati, omninò non compareant, suo damno emanent, nec minùs quàm præsentes, Comitiorum sanctione ligantur. R. A. zu Regensburg de Anno 1541. S. Wir auch Churfürsten in verbis: Und was publicirt wird / daß die Abwesende gleich zu halten und zu vollziehen verbunden seyn. R. A. de Anno 1542. S. Auff welchen. Arnis. *de Jur. Majest. lib. I. cl. 5.*

cl. 5. c. 8. n. 29. Limn. lib. 9. de Jur. Publ. c. 1. n. 93. latè Arum. de Comit. c. 5. n. 41. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. t. bes. 11. ubi Additiones mea.

19. In *Castella Regno*, Vasalli ad Comititia vocari non comparentes, absentiae suae rationem legitimam reddere tenentur, nisi in poenam incidere velint; referente Johann. Baptist. Larrea *allegat. fiscal. 53. num. 2. & seqq.* Anton. Diana *Resol. moral. part. 1. tract. 3. de Parlamento Resol. 23.*

20. Comparitione factâ, sequitur *Sessio ac Consultatio*; At quoniam Imperium Romano-Germanicum constat Capite & Membris, ideò jus, ac summa Comitiorum dividitur in duos semisses ex æquo, quorum unum Cæsar, alterum Ordines universi habent, ad hoc, ut in Comitiiis æqualis potestas Statibus cum Imperatore in decernendo competat. Paurmeist. *de Jurisdic. lib. 2. c. 2. num. 34. ac cap. 4. num. 159.* Sicuti hoc constat ex communi clausula Recessibus Imperii annexa: Demnach so haben Wir Uns mit den Ständen/und Sie sich hinwiderum mit Uns verglichen. Besold. *de Statu Imper. subaltern. cap. 2. num. 5. in Oper. Polit.*

[Unde scribit Dn. Fridberg. *Ergo Imperator & Status Imperii* (qui junctim pro una persona habentur) in negotiis Comitibus sunt ex aequata potestatis, adeoque cum potestate sint saltem in precipuis aequales, Respublica Imperii Rom. Germanici, merito censeri debet *Mixta*. Dn. Fridberg. *ad Bürgold. part. 2. dissert. 5. num. 3.* Dn. Textor. *de Rat. Stat. cap. 2. fol. 35.* Quamvis dissentiat Dn. Stamler. *de Reservat. §. 15.*]

21. Ordinum semissis in tres sextantes dividitur, juxta *Triplex Imperii Consilium*; scilicet, *Electorum, Principum & Civitatum*, in die Reichs Rath.

22. *Electores universi*, der ganze Churfürsten Band / *unum* habent *Sextantem*, feu *duo* vota. Vid. latè Arumæ. *de Comitibus c. 7. n. 58. & seqq.* [Der erste Rath ist der Churfürsten; allwohin der König in Böhmen nicht gehöret / auch nicht beruffen wird / noch ein *suffragium* auf den Reichs-Tägen hat. Hagen. *in Comitolog. part. 3. dissert. 4. num. 58.*]

23. *Alterum Sextantem* id est, *duo* vota, occupat *Consilium Principum*, der Fürsten Band. Quò etiam *Prælati*, *Comi-*

Comites & Barones comprehenduntur, qui viritim, vota edicunt, ea tamen collectivè sumpta, curiatim pro duobus votis reputantur, habito respectu, ad tria totius Imperii Collegia. Vide Arumæ. dict. c. 7. n. 37. & seqq. Auth. Comitiol. dict. dissert. 4. n. 74.

24. *Ultimum Sextantem* habet *Consilium Civitatum Imperialium, der Stadt Band* / quod in *duo* Scamna, *den Rheinischen und Schwäbischen* dividitur. Vid. Arumæ. d. 11. cap. 7. n. 145. Auth. Comitilog. part. 3. dissert. 4. n. 84. [Quæ non tantum *Votum Consultativum*, sed etiam *Votum Decisivum* in Comitibus obtinent. Quod latè deducit Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 2. num. 69. & 11. Comitilog. part. 3. dissert. 4. num. 97.]

25. *Conclusionem* in Electorum Senatu factâ, eandem Principum Senatui aperiunt; quam si probat, res plana est; si reprobat, nova consultatio initur, quâ finitâ, Principes Electoribus referunt, quid sibi videatur; quod si consentiunt, vel dissentiunt, *Civitatum Legati* ad commune Baleuterium vocantur, ibi in præsentia utriusque Senatus, in

quo consentiant vel dissentiant *Electores & Principes*, ipsis indicatur, qui postea, sibi quid videatur, per *Syndicum* aperiant,, ac vel uni accedunt, vel intertiam abeunt partem; actam diu disceptant, donec certi quid concludatur. [Dn. Limnæ. in *Addit. lib. 9. cap. I. num. 195. & seqq.*]

26. Ita ut in Comitibus, non Personarum vel Ordinum, sed *Classium* sive *Curiarum* vincat numerus. Hæc Statuum sententia, Imperatori per Deputatos refertur; Cui si Imperator accedat, res confecta est: Sin minus, excipiendo, replicando, duplicando, tam diu disputatur, donec consors sententia oriatur. Quæ latius vide apud Paurmeist. *lib. 2. de iurisd. cap. 2.* Wehner. in *Obs. verb. Reichstag.* Reinking. *lib. I. class. 5. cap. 8.* Fischer. in *discurs. wie es auf den Reichstagen hergehe.* Limn. *lib. de Iur. Publ. cap. I. num. 152. & seqq.* Arumæ. de *Comit. cap. 7.* [latè Gotlib. ab Hagen. in *Comitiolog. part. 3. dissert. 4. num. III. & seqq.*]

27. Factâ Conclusionē, constitutio hæc ab *Electore Moguntino* in formam *Recessus*

cessus redigitur, ac publicè coram Deputatis Imperatoris & Statuum prælegitur; Quò peractò, *duo Exemplaria* authenticâ formâ conficiuntur, & ab Imperatore & cunctis Imperii Statibus subscribuntur & obsignantur, quorum *Unum* apud Electorem Moguntinum, in *des Reichs Cambrer*/ deponitur & asservatur; *Alterum* verò in Aulâ Imperatoris, *des Reichs Hof Rath*/ quod Viennæ est, custoditur. Et hæc conventio, *Constitutio Imperii* vocatur, *des Heil. Reichs Abschied*. Vile Leheman. in *Chron. Spirens.* lib. fin. c. 124. n. 8. & passim. Dn. Limn. dict. cap. I. num. 196. Arumæ. de Comitibus cap. I. n. 94. & seqq. [Comitilog. part. 3. dissert. 4. num. 108. & seqq. n. 118. *Quid verò sentiendum sit, de Codice Recessuum Imperii, qui Moguntia typis expressus reperitur?* Sanè, hunc magnâ imperfectione laborare deprehendit Dn. Limnæ. in *Addit. ad lib. 9. c. I. num. 225.*]

25. *Quid si Ordines Imperii inter se dissentiant, nec pluralitate votorum rem decidere queant, und können sich nicht vergleichen?* Imperator authoritatem suam interponere, ac rem decidere aliquoties

consuevit. Vide *R. A. de Anno 1544. §. Als wir aber. R. A. de Anno 1555. §. Und nach dem R. A. de Anno 1596. §. Da dann die Sachen.* Vide *Bertram, de Comitibus* lib. 74. *Reinking, lib. cl. 2. cap. 5. n. 45. Arumæ, de Comitibus, cap. 8. num. 84. Donawerthische Erinnerung, pag. 61. Benedict. Carpzov. de leg. Regia German, cap. 5. sect. 8. num. 16. & seqq.* Et hoc Imperatoris officio incumbere putat *Author Comitolog. part 3. dissert. 4. num. 99.*

29. Cui tamen à Principibus cæterisque Imperii Statibus quandoq; contradici novum non est. Et hoc non sine ratione. Vide *R. A. de Anno 1545. §. Und Wir Churfürsten. R. A. de An. 1567. §. Als sie aber. Paurmeist, de Jurisd. cap. 2. num. 63. Otto de Jur. Publ. cap. 13. pag. 501. Goldast, in Repl. pro Imper. contr. Gretf. cap. II. pag. 105. Lampad. de Constit. Imper. part. 3. cap. 8. n. 14. latissime Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 3. thes. 19. per tot. Ubi Additiones meæ. Quod distinctione inter regulam & exceptionem dirimendum esse censet *Limn. lib. 9. de Jur. Publ. cap. 1. num. 173.* Verum ad *Rümelin, dict. thes. 19. Burgold. & cum**

eo Fridberg. *de Notit. Imper. Germ. part. 3. Dissert. 3. n. 2.* Ubi tradit: Certe, si illa potestas Cesari concederetur, haberet ille, quasi in manibus, omnem Comitiorum vim & auctoritatem, & non nisi Dicis gratia, Imperii Conventus instituerentur. Hæc ille.]

[29. B. Sanè non pauci Comitiorum defectus, à publici juris Peritis recensentur, quæ scopum utilitatis publicæ impediunt, vel languescere efficiunt. Hi, ut emendentur sanctione Pragmatica, multi desiderant Patriotæ, & libertatis Germanicæ amantes. Inter tales defectus recensetur quoque nimia deliberationum & conclusionum procrastinatio, adeò ut præsentia Comitia in auditu Imperii Germanici exemplo, ultra quinquennium continuâ serie perdurent. Hujus procrastinationis causas aliis examinandas relinquo, quas magis mente evolvere quàm literis mandare publicis placet. Vide interim Fridb. *ad Notit. Imp. Germ. Burgoldi part. 3. Dissert. 3. num. 4.* Hasce Comitiorum extensiones falsè irridet Monzamban. *de Imper. Germ. cap. 5. n. 2.*

CAPUT XVI.

De Principum & Statuum Imperii Militandi libertate, ab antiquo usitata & semper libera.

1. **L**ibertati Principum & Statuum Imperii Romano Germanici non minima etiam *hæc* adscribitur, quòd illi extetis Regibus ac Principibus possint operam suam *Militando* addicere; Habent enim Principes, Comites, Nobiles, aliivè generosi animi Viri in Germania, jus quoddam peculiare, ut ad comparandam gloriam & honorem, more à Majoribus accepto, Exterorum Regum bellis pro lubitu interesse & militia peregrinæ nomen dare possint; Ita ferente innatâ Germanorum *Libertate*, quam testatur Constitutio Imperialis in *Recess. Imper. Spirens. de Anno 1570. S.* Denselben in verbis: Wie es im Heiligen Reich Teutscher Nation, von Alters / ein löbliche Gestalt Teutscher Freyheit ist / umb Ehr und Ruhm / mit Ritterlichen Thaten / frembden Potentaten zu dienen; Doch ohne Belcidigung des Vaterlands und dessen Ange-

Angehörigen. Vide quoq; die Substnechts-
 Bestallung. S. Denselben Wir/te. apud
 Goldast pag. 11. Politischer Reichshanda-
 lungen. pag. 282. Et hanc libertatem con-
 testantur quoque Paurmeister. lib. I. de iu-
 risd. cap. 3. num. 22. Nolden. de Nobil. cap.
 17. Dn. Limnæ. lib. 4. de iur. Publ. cap. 8.
 num. 13. Dn. Schütz. in Colleg. iur. Publ.
 disp. 6. thes. 23. lit. A. vol. I. David Mæ-
 vius ad Jus Lubec. lib. I. tit. 2. art. 1. num. 6.
 Idem de immediatis Imperii Nobilibus
 disertè asserit Dn. Hippol. à Treisbach.
 de iur. preced. Ordin. Equest. quest. 2. num.
 161. Libertatis huius varia exempla in-
 venies apud Historicos passim, veluti
 penes Sabellicum, Nauclerum, Thuanum,
 Le Dupleix, Jean de Serres, Briani, Tartag-
 notta, Guicciardinum & alios. Nullum e-
 nim bellum in Europa sine Germanis
 strenuis, Heroibus ac Viris Generosis
 confectum esse, testatur Dn. m. p. Lans.
 in Consult. pro German.

2. Quæritur autem; An hæc militan-
 di libertas Principibus aliisq; illustribus Im-
 perii viris competat absq; precedente Impe-
 ratoris licentia & consensu habito? Quod
 Ego (salvâ Cæsareâ Majestate & Autho-
 ritate

ritate) *Afferendum* esse censeo. Quoniam rigore dicti Recess. Imp. *de An. 1570.* hæc militandi libertas ab antiquissima Germaniæ consuetudine dependet. Quidquid autem jure libertatis fit, alterius consensum minimè requirit. Ac frustra precibus impetratur, quod jure conceditur. Siquidem verbum *Liberè* inducit jus faciendi actum suâ naturâ, *spon- zè*, & *absq;* Superioris auctoritate. Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 975. n. 22. & 43.*

3. Quæ libertas Principibus aliisvè exoticorum Regnorum illustribus Viris & generosis animis minimè competit. Nam in Regno *Neapolitano* nullus Titulatus, veluti Baro vel Comes, sine Regis licentia militandi causa Regno exire valet. Mastrill. 4. *de magistr. cap. 13. num. 11. Anglia & Dania* Nobiles, ne Regno quidem, sine venia Regis exire audent. Bodin. *de Republ. lib. I. cap. 6. n. 58.*

4. Hanc militandi libertatem cum ipso Germanorum genere proditam esse censeo; Præcipuè verò antiquissimæ Germaniæ Nobilitati proprium fuit, teste Tacito: *Juvenibus* (inquit ille) *scuto frame.*

frameaque initiatis, turpe ac probrosum erat, domi desidere, & melioris ætatis robur otio inhonesto detertere; Igitur pleriq; Nobilium adolescentum petebant ultrò eas nationes, quæ tum bellum gerebant; quia ingrata genti quies; pigrum & iners videbatur, sudore acquirere; quæ possis sanguine parare. Corn. Tacitus, de Morib. German. c. 13. & 14. Unde Verustus Poëta Castus canit. Was solle ein junger Ritter/der nicht Ritterschafft begehrt. Apud Melch. Goldast, in Parener. Winsbeck. fol. 401. & 402.

5. Hinc sub Romanis stipendia meruisse Germanos tradit Annæ. Flor. lib. 4. cap. 2. Cæsaris Augusti, Imperatoris cæcæ custodes à latere erant Germani, utpote Gens fidei commissæ potentior; teste Tacito *histor. lib. 3. in princip.* Qui dimissâ Calagurritanorum cohorte, in eorum vicem Germanos in custodes sui corporis collegit. Sueton. in *August. cap. 29. Tacit. Annal. lib. 1.* In Herodis satellitio Germanos numeratos fuisse, legimus apud Joseph. *Histor. lib. 17.* [Rationem hanc Scriptores adscribunt, quòd Germani, ipso terræ suæ solo & cœlo

coelo acriùs animantur. Ac *Nicephorus Gregoras* tradit, Septentrionales Meridionalibus semper fortiores, & ab iis invictos, extitisse. *Niceph. lib. 4. histor. cap. 14. Vide Bernegger ad Tacit. German. Quæst. 158. Besold. de natur. Popul. cap. 6.]*

6. Imò Germani non semper, ut *Prætoriani*, sed frequentius uti *Auxiliatores* à Romanis vocati, donisque delicti fuerunt, ac integris quandoque Legionibus conscripti eorum stipendia merebantur. Vide *Joseph. histor. judaic. lib. 19. cap. 1. Herodian. histor. lib. 8. fol. m. 167. & 180.*

7. *Comites quoque de Tubingen* (qui ante paucos annos adhuc inter Imperii Status numerabantur) devastationi Hierosolymitanæ interfuisse, testatur *Senatus Tubingensis in Deductione Orig. Civitat. Tubing. ad Illustr. Ducem Württemberg. Ulricum*, autoritate diplomatis Imper. *Vespasiani* quod inter Comitum Tubingens. Archiva adhuc custoditum fuisse asseritur.

8. *Eberhard de Württemberg Comes Parisiensis Anno 893. Carolo Simplici Galliarum Regi militabat cum titulo, du Grand Maître*

Maistre de France; Familiarum Brandenburgica & Bavarica, ut & alia exempla vide apud Jean. Leferon au Catalogne des grandes Maistres de France. Henninges in Geneal, passim. Caspar Lerch de E. quest. Ordin. German. fol. m. 142. & passim. Besold. in Thesaur. Pract. lit. R. Verb. Ritter. 67.

9. Hæc libertas dum ab Imperatore Carolo V. restringeretur, inter Ordinum gravamina relata, ac Ferdinando I. Imperatori Anno MDLII. oblata fuit. Vide Johan. Sleidan. Comment. lib. 20. & 24. Josiam Nolden. d. cap. 17. n. 125. Melch. Goldast. in Reichshandlungen. par. II. cap. 12. fol. m. 382.

10. Quod tamen meritò limitatur
I. Si Rex aut Princeps exterius Imperium invadere tentet, quò casu Germanica Nobilitas contra salutem Imperii nullò jure apud Exteros, veluti Imperii hostes Stipendia mereri potest. *Reiche Abschied zu Spyer/ de Anno 1544. §. und wie wol Wir ibi: Unsere und des Reichs Mit Glieder.* Quoniam omnes charitates, ipsa Patria, unâ complectitur. Cicero i. Offic. Caball. resolut. crim. cas. 294. num. 17.

Novar.

Novar. *decis.* 130. *num.* 10. [Hinc videmus, quòd S. Cæsarea Majestas, toties quoties Edicta & Rescripta avocatori promulgare soleat.]

II. *Declaratur* II. hæc assertio; Ne quis militem cogat in auxilium alterius, in consultò, & sine permissu Imperatoris: Scilicet, cùm fortassis ipsa Patria nostra, Germania, militibus op^o habere possit. *Reichs-Abschied* de anno 1570. in *cap. Extraordin. fin. §.* zum andern soll das Teutsche. in verbis: Sondern vor allen Dingen desselben (Vatterlands) Wolsahrt und besten schaffen und befördern. *Reichs-Abschied* de anno 1580. §. ferner obwol. *eum §. seqq.*

12. Quoniam nemini licet in fraudem civilium munerum, Nomen alteri dare. Per text. in l. 2. C. qui milit. non poss. lib. 12. tit. 34. Cùm exinde causa Reipublicæ deterior reddatur. Text. in l. cura extruendi. 4. §. fin. D. de muner. & honor. Quæ de causa Plato lib. 7. de legib. tradit: Plus juris esse Reipublicæ in liberos quàm Parentibus ipsis. Baro Enenckel. de privileg. Parent. & liber. Privileg. 1. c. 12. num. 25. Francisc. de Amaya, in l. certa 4. num. 13.

num. 13. C. de jur. fisc. lib. 10. Vide Gail. de Pac. Publ. lib. I. cap. 4. n. 34. Arum. volum. 4. discurs. 20. Zieriz. ad Const. Crim. art. 129. in fine. De hac integra materia latius Ego egi in discursu meo M. S. de Militandi libertate Imperii Procerum.

CAPUT XVII.

De Fœderum Jure, Principibus & Statibus Imperii competente.

I. **O**Mnis ævi usus & experientia edocuerunt, verum esse illud Aristotelis effatum, cum inquit: Uti quisq; Principatus opibus maximè & potestate excellit, bonis tamen Amicis maximè indiget. Aristot. *Ethicor. lib. 8. ac Polit. lib. 2.*

2. Quælibet enim Respublica, utcunque potens ac benè ordinata, suam habet debilitatem; *Non è potenza ninguna che non habbia il suo contrapeso & la sua debolezza, anch' il Turco, hà il suo osso da rodere. Sicuti solebat dicere Carolus V. apud Boter. Nei detti memorabili fol. 68. Mouchembert. es Esse Politic. lib. I. Aphorism. 2.*

3. Unde provenit haud dubiè Jus

K

Fœde-

Fœderum. De qua materia vid. tract. integr. *Warenmünd. ab Ehrenberg. Besold. in Oper. Polit. ac Fesch. in diss. Basil.*

4. Quod jus aliàs nemini, nisi *Absolutis Regibus*, competere, indubitatum est. Vide *Besold. de fœder. cap. 3. n. 1. Jacob. Van der Graef. de Regalib. seu ad l. non dubito. D. de captiv. & postlim. cap. 56. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 58. Rümelin. ad A. B. part. 2. dissert. 4. thes. 34. ubi Ego latè in Additionib.]*

5. In Imperio Romano Germanico, omni jure licitum est Imperii Principibus ac Statibus, ad conservandam pacem publicam, ac pro defensione corporis, & bonorum, cùm quis timet, se spoliatũ iri, & pro sua cujusq; securitate inter sese fœdera inire. *Aur. Bull. cap. 15. Reichs. Abschied de Anno 1529. §. und also im Abschied. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. se mandes. Jas. consil. 86. n. 1. vol. 3. Schrad. de Fend. p. 10. sect. 10. num. 27. Warenmünd. ab Ehrenberg. de Fœder. lib. 2. c. 2. num. 13. Mynsing. lib. 6. Obs. 2. num. 10. Arum. ad Aur. Bull. disc. 6. th. 4. Buxtorf ad Aur. Bull. concl. 98. lit. h. Carpzov. ad Capitul. cap. 6. sect. 1. per tot. Additione*

ad Rümelin. *part. 2. ad Aur Bull. disput. 4. concl. 16. lit. B.* [Quod Jus aliquoties in controversiam vocatum; at tandem per Instrumentum Pacis *art. 3. §. Gaudeant.* corroboratum fuit. Quem §. explicat Dn Fridberg. *ad Burgold. part. 3. dissert. 2 num. 4.* Vide Pacific. à Lapide *ad Monzamban. cap. 2. §. 4. fol. m. 352.*]

6. Ideò nil frequentius in Historicis Germaniæ legitur, quàm fœdera Principum & Civitatum. Christ. Lehnmann. *in Chron. Spir. passim.* Sambson. Herzog. *in Chron. Alsacia passim.* Carpzov. *d. 1. sect. 5. & 6.* Dn. Limn. *lib. 4. de Iur. Publ. cap. 8. num. 16.* [Exempla varia recenset ipse Burgold. *dict. dissert. 2 §. 4.* latissimè per exempla Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2 cap. 23 n. 9. & seqq.*]

7. Quòd confœderationis jus in specie quoque libero Equestri Ordini Imp. der Frey n Reichs Ritterschafft in Schwaben/ Francken und Rhein competit, per Ordinationem Liber. Equest. Ord. An. 1562. ab imp. Ferd. 1 Confirmatā, in princip. Besold. *de fœder. cap. 3 num. 5.* Nolden. *de Nobilit. c. 17. num. 153.* Dn. à Treisbach. *de preced. Equest. quest. 2 n. 159.*

[Dissentit cum Dn. Conringio Friedberg. *ad Burgold. in. Notit. Imp. G. part. 3. dissert. 2. num. 4.*

8. Hoc Jus pangendi fœdera Civitatibus quoque Liberis competit, eaque vel cum Principibus, vel maximè inter se contrahere possunt. Fesch. *de fœder. conclus. s. lit. C.* Besold. *eod. tr. c. 3. num. 8.* quod jus jam ante *Aur. Bull.* constitutionem habuerunt. Sicuti refert Abbas Trithemius: *Hiscè (inquiens) temporibus magna & firmissima inter Civitates Imperiales Confœderatio facta est, quæ etiam Principibus potentissimis in exordio suo formidabilis videbatur: Ac sæpè tales Confœderationes, quas Ligas, vulgariter Bündis appellabant, non solum inter Civitates, sed etiam inter Principes juratas & confirmatas legimus & quotidie fieri videmus.* Abbas Trithem. *in Chron Hirsaug. sub Abba Wignand. 34. fol. m. 301.* [Imò ipse Carolus IV. Imperator cum A. & B. Civitatibus Eslingensi Anno MCCCLXX. fœdus particulare inivit, sicuti ex fœderis instrumento publico constat, relato à Dr. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 23. num. 6.*]

9. Veruntamen in omni Principum & Sta

& Statuum Imperii confederatione,
tacite & ipso jure excepta censetur, *salus*
& incolumitas Imperii ac Imperatoris,
etiamsi nulla hujus fiat mentio. Juxta
c. venientes. d. jurejur. c. 7. & ss. ubi gl.
& Dd. Feud. 2. Modest. Pistor. consil. 12.
num. 6. volum. 2. Anton. Quett. cons.
num. 15. Reinking. lib. 2. cl. 3. c. 3. num. 17.
Martin. Mager. de Advocat. armat. c. 6.
num. 198. Quod ingessit jam olim Spe-
culum Saxonicum, hisce formalibus:
Wo Fürsten und Herrn mit Enden zusamen
schwören/ sie scheiden dann das Reich drauß/
so haben Sie wider das Reich gemißhandelt.
Sächß. Land. lib. 2. artic. 1. ubi Glossa
Germ. Waremund. ab Ehrenberg. d.
tract. lib. 2. num. 231. Arum. de Comitibus.
c. 1. num. 27. Carpzov. dict. tract. c. 1. sect.
6. num. 10. [Vide Dn. Fridberg. ad
Burgold. dict. part. 3. dissert. 2. num. 4.]
Cum Imperii Status investituram pe-
tentes jurent, daß Sie nie wollen in dem
Rath seyn / da icht was wider Kaiserl. Maj.
Person/ Ehr/ Stand und Würde/ oder das
Römische Reich gehandelt würde. Ehren-
berg. d. tract. c. final. num. 236. Ludolph.
Schrader. de feudis part. 6. c. 2. s. & 6.

Formulam hanc vide apud Befold. *de Stat. Reipubl. subaltern. cap. 3. n. 2. in oper. Polit.*

10. Tutius tamen est, ut semper Imperator expressè excipiat, ad evitandas malevolorum odiosas interpretationes, de conspirationib⁹ illicitis, quæ subsequi possunt. Menoch. *cons. 28. num. 14.* Killiger. *de Ganerb. disc. 15. num. 67.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 10. num. 27.* Fesch. *de fæder. concl. 17. lit. c.* Limn. *lib. 4. de Iur. Publ. c. 8. num. 26.* Crusius *de indicis part. 1 c. 35.* Dⁿ Knipschilt. *dict. lib. 2. c. 23. n. 30.* [Hinc fæderis Smalcaldici Ordines Imperii, à Francisco I. Galliarum Rege de fœdere cum eo in cundo sollicitati, Wilhelmum Bellajum, Legatum dimittebant, quòd Cæsarem sibi in petito fædere excipiendum fore, constanter asseverabant. Sleidan. *comment. lib. 9.* Thuan. *histor. lib. 2.* De hac sive expressâ sive tacitâ Cæsaris exemptione, vide latè Fridberg. *ad Burgold. dict. part. 3. dissert. 2. num. 4.*]

II. Consideratè item agunt quidam Imperii Principes & Status, qui causas, scopum & finem in fœderibus, per se li-
citis

citis, ad Imperatorem referunt, confirmationemque insuper petunt; Tum, ut evitetur omnis sinistra suspicio. l. 1. ubi Br. ac Dd. C. de his, qui per metum judic. non appell. Reus. lib. 1. Conf. 3. n. 64. Cluten. in Paradox. thes. 7. Tum, ut id, quod per se validum est, plus roboris acquirat. Bl. in l. adversus. num. 3. C. si adv. rem jud. post Dec. & Dd. Gail. lib. 2. Observat. 1. num. 8. Johann. Baptist. Larrea allegat. fiscal. part. 2. cap. 73. per tot. Ita Lubecenses, fœdus cum Belgis initum, Imp. Rudolpho II. confirmandum obtulerunt. Arum. p. 2. disc. 28. th. 12.

12. Quæritur autem; An in Fœderibus Statuum Imperii, autoritas, consensus, declaratio ac confirmatio Imperatoris sit necessitatis, ut ex defectu horum fœdera sint illicita? Quod negandum esse, censeo; modò ad pacem vel utilitatem Imperii publicam, aut defensionem sui suorumvè contracta sint. Jas. d. conf. 86. num. 1. vol. 3. Martin. Mager d. advoc. arm. cap. 6. num. 197. Idque solidè deducit Killig. de Ganerb. disc. 15. num. 10. post plures Coler. de Jur. Imper. Concl. 72. & seqq. Limn. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 17.

Super-
fluum

fluum enim est, precibus impetrari, quod jam lege permissum est. *l. 1. pr. D. ad Municip. l. un. C. de Thesaur. lib. 10. c. contra. dist. 100. Decian. conf. 63. num. 18. lib. 3. Socin. conf. 92. num. 17. lib. 1. Arnis. de Jur. Majest. lib. 1. cap. 4.*

13. Sive tamen dispositioni Imperatoria Majestas reservat, de contractis inter Principes Imperii foederibus cognoscere, eaque declarare: Aur. Bull. cap. 15. *Ibi: donec de hisce aliud duxerimus ordinandum.* Killiger. *dict. discurs. 15. n. 33. Limn. dict. loc. num. 20.* Quò intuitu *Belgarum & Magdeburgensium* foedus ab Imperatore *Matthia 1614.* impugnatum fuit.

14. Ast hodie *laxior potestas* contrahendi foedera, Principibus & Statibus Imperii per pacem Osnabrugensem competit, quibus jus faciendi foedera pro sua conservatione perpetuò liberum existit. Adeò ut satis temerariè tradere videatur *Comitiologus ille Hagensis*, aliàs Principum & Statuum Imperii juris & libertatis censor satis invidiosus, dum scribit: *Wann mans recht betrachte/ so seynd generaliter im Reich keine* con-

confœderationes zugelassen weder den
Reichs-Ständen unter sich selbst / noch
mit frembden Potentaten: Es seye dann
Sach daß der Kaiser dartin consentire.
*Auth. Comitilog. part. 4. Caus. Dimi-
nut. Imperii. 6. num. 7.* [Quasi in
Hagensis istius arbitrio & potestate
constitutum sit, suâ cerebrinâ & sini-
strâ interpretatione, Principum Imperii
Jura & Libertatem a vitam tantâ sangui-
nis effusione propugnata & per In-
strumentum Pacis denuò expugnata
convellere & destruere.] *Vide Besold.
de fœder. cap. 3. num. 7.*

15. Majus est dubium; *An Principes
& Status Imperii cum exteris fœdera inire
queant?* Sanè hujusmodi Fœderum cum
Exteris exempla plurima in Imperio ex-
tant; Adeò ut Principes Germaniæ qua-
draginta septem fœdera cum Galliæ Re-
ge contraxisse referat *Bodin. lib. 1. de
Republ. cap. 9.* Waremund. ab *Ehrenb.
de Fœder. 2. cap. 2.* Johan. Sleidan. *lib. 17.
Histor.* Certè tot tantosque Germaniæ
Principes ignorantia Juris Imperii, ac
contemptus Cæsareæ Majestatis incusa-
re quis auderet? Proinde si talia fœdera

fundentur in pacis & libertatis publicæ conservatione, nec vergant in detrimentum Imperii, utique pro validis censenda sunt cum Carpzov. *ad Capitul. cap. 6. sect. 2. num. 14.* Waremund. ab Ehrenb. *d. tract. 1. cap. f. n. 238.* Dn. Limn. *lib. 4. de Jur. Publ. cap. 8. num. 16.* Besold. *de fæder. cap. 3. num. 8.* [latè Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 23. num. 28.* Qui hoc jus pangendi fœdera etiam cum Exteris, variis exemplis illustrat.

16. Proinde cùm præteritis temporibus, à quibusdam *Aulo-Politicis* hæc confœderandi libertas Principibus ac Statibus Imperii ab antiquo possessa, cum maxima Germaniæ Libertatis diminutione in dubium vocaretur; Ideò in *Instrum. Pac. Anno 1648.* Osnabruggi confecto, omnes istæ malvolorum objectiones, sequentibus verbis amputatæ fuerunt: *Cum primis verò Jus faciendi inter se & cum Exteris fœdera, pro sua cujusque conservatione ac securitate singulis Statibus perpetuò Liberum esto: Ita tamen ejusmodi Fœdera sint contra Imperatorem & Imperium, pacemquè ejusdem publicam*

licam. Instrum. Pacis Cæsar. Suec. art. 8. §. Gaudeant. Quamvis Author Comitiolog. huic paragrapho sinistra interpretatione insultet. dict. part. 4. caus. Diminut. Imper. 6. num. 7. [Eundem tamen vindicat Fridberg. ad Burgold. part. 3. Notit. Imp. Germ. Dissert. 2. num. 4.

[16. B. Sanè in bellis Civilibus, cum Exteris, præsertim Regibus potentioribus, Imperii Statibus non tutum est Fœdera pangere, eavè non nisi in extrema necessitate, penitus fugienda. Dann es nicht gut solche Gäste zu laden / deren der Wirth nicht mächtig ist. Richter. in *Axiomat. Polit.* 248. & 256. Reinking. in *Bibl. Polit. axiom.* 202. Hoc summè quoq; dissuadet Fridberg. *ad Burgold. part. 1. Dissert. 1. num. 38.* Quod olim tempore Imperii Romani, experti sunt illi, qui cum Romanis Fœdera cōtraxerunt: De quibus Cicero alicubi scribit: *Noster Populus Sociis defendendis, terrarum jam omnium potit⁹ est.* Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 23. num. 36.* Magis item periculosa sunt Regum exterorum fœdera, si vicini sint, & potentiâ prævaleant,

leant, cum quibus vix quidpiam boni expectandum est. Besold. *de fœder. c. 4. num. 13. in fin.*]

17. Queritur autem, an hacce confederationis Libertas, etiam ad Nobiles quoque Imperii immediatos se extendat? Et hoc meritò affirmatur juxta tradita Killiger. *de Gnerbinat. disc. 15. num. 15. per text. des confirmirten Orden der freyen Reichs Ritterschafft in Schwaben. Imper. Ferd. I. Anno 1561. Ibi: Gesellschaft und Verbündnuß zu machen. Nolden. de Nobilit. cap. 17. n. 153. latius Dn. à Treisbach. de precedent. Origin. Equestr. Quæst. 2. num. 159. Hi enim iisdem ferè privilegiis fruuntur, quibus Imperii Status gaudent; Adeò ut quod in Principe die Lands-Fürstliche: in Nobilibus immediatis die Adelige Obrigkeit/ valeat. Andr. Gail. *lib. 2. Obs. 62. num. 3. Joh. Meichner. Tom. 2. decis. Camer. 8. num. 2. lib. 1. Reinking. lib. 1. Class. 2. cap. 10. latè Dn. Christoph. Besold. de Statu Reipubl. subaltern cap. 6. per tot. Dn. Kreidenmann. tract. von des freyen Teutschen Adels in Schwaben, Francken und Rheinstromm Stadt und Land. latè per tot. [Dissentit Dn.**

Dn. Conring. *ad Lampad. part. 3. cap. 20. num. 12.* Dn. Fridberg. *ad Burgold. dict. part. 3. Dissert. 2. num. 4.* Qui etiam Civitatibus Imperii Jus fœderum dene-
gant; Illis tamen satisfieri potest ex tra-
ditis Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imp. lib. 2. c. 23. num. 4. & seqq. & n. 17. & seqq.* Qui
contrariis respondet.]

CAPUT XVIII.

De Iure Clientelari Principum

& Statuum Imperii; Protectionis

Jus vulgò dictum.

I. **Q**UANDO quidem Naturâ ita com-
paratum est, ut dum Imperia
mortalia sunt, ac mutationibus
obnoxia, alius *Potentior*, quandoque
Inferiorem urgeat ac premat; igitur
suppressus alterius æquè Potentis aut
Potentioris opem quærit: Et hic qui po-
stea potentior, & ista accessione virium
auctior fit, conjunctis viribus damna
illata propellit, ac Clientem suum de-
fendit. Jacob. Vander Grœf. *de Regal. cap. 59. num. 4.*

2. Pro-

2. Proinde Gentium mores, & Imperantium necessitas, Jus Protectionis introduxit: Quod patrocinii Jus antiquissimum est, ejusque; vestigia in Jure Civili passim, præsertim verò in *Cod. Tit. Ut nemo ad suum Patrocinium suscipiat Rusticanos*, reperiuntur. *Besold de Fæder. cap. 5. num 7. & 8. Ac in Thesaur. Pract. Verb. Schuß und Schirm.* Vide de hac materia *tr. absolut.* Martin Mager, *de advoc. armat.* Dn. Knipschilt. *Civit. Imp. lib. 2. cap. 24. per tot.*

3. In Imperio Romano-Germanico Principibus, ac Ordinibus Imperii, hoc Jus Clientelare, seu Advocatiæ, die *Schirms-Berechtigung* tam activè, quàm passivè competit. *Activè* voco, quâ Status Imperii, alterum Statum Imperii imbecilliorum unà cum suo territorio in protectionem recipit, cum pacto defendendi contra injustam invasionem. *Constit. Pac. Publ. de Anno 1548. von den Echern. c. qui Advocatiam. de pac. tenend. & ejus viol. arg. l. metum. 9. §. 1. D. quod met. caus.* [Ac Consuetudo Imperii, quâ tenuiores Status vel Civitates, ut à vi potentiorum tuti sint, in fidem & clien-

clien-

clientelam recipimus, ab ipsis naturalibus defensionum principis profluit
Fridberg. *ad Burgoldum. part. 2. Dissert. 16. num. 1.*] Hujus protectionis ac Clientelæ Principum ac Statuum Imperii plurima tam vetera quam recentiora exempla passim in Imperio Romano occurrunt. Schurff. *in cons. Germ. tom. 4. cons. 47.* Rosenthal. *de Feudis part. 1. c. 4. concl. 14. num. 3.* Knichen. *de jure territor. cap. 5. num. 498.* Bruning. *de Homag. concl. 10.* Wahremund. ab Ehrenberg. *de fæder. cap. 4. n. 15.* Gail. *lib. 2. Observ. 55.*
[Quæ ut brevioris causa libenter præteream, hoc tantum addo, quod Comes Württembergiæ Eberhardus, cognomine, rixosus dicitur Greiner/ Viginti quatuor Civitates Imperiales Circuli Suevici, in protectionem tempore Carol. IV. Imperatoris, suscepit; Sicuti Annales Württembergicæ hoc comprobant. Imò etiam Monasteria quoque & quidem minora, suos habuerunt Protectores, quorum Jus, Advocatia Ecclesiastica vulgò, *Rasten Vogten* indigitatur; Et nihil aliud est, quam jus defensionis & protectionis. Mager. *de advocat. cap. 1.*

cap. I. n. 67. & seqq. Besold. de fæder. c. 5. num. 8. latè Ego in Archologia. c. 14. Ubi varia de Advocatia & Advocatis Monasteriorum, von Rasten Vogtenen/ succinctè ex antiquitate Germanica tradidi. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. c. 24. num. 12. & seqq. ac num. 35.]

4. Clientela autem in Imperio Romano Germanico vel est *Temporanea*, *Temporal-Schutz*/ ad determinatū tantū tempus suscepta. Vel *Hereditaria*, *Erb-Schutz*/ ad hæredes seu successores in Ducatu transiens; Qualem Clientelam Comes Palatinus Neoburgicus die Erb Rasten Vogten in cænobio Reischheim respectu Comitatus Greisbachensis sibi vindicat. Frider. Mindan. de mandat. lib. 5. c. 14. num. 2. Besold. de Iure fæder. c. 5. num. 8. Vide Acta Neob. der Reischheimischen subjection.

5. Obligatur autem Patronus protegere & defendere suos clientes unà cum terris, pagis ac omnibus bonis, cujuscunque generis, mit allen ihren Städten/ Schlössern/ Gütern und Unterthanen. arg. l. pro Officio. 20. C. de Administr. tutor. Udalt. Zas. consil. 7. num. 6. lib. 1. Mager. de Adv-

De Protect. lure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 161
Advocat. c. II. num. 102. Vide Concor-
data civium Erphordensium, cum Du-
cibus Saxonix apud Limn. lib. 4. de Jur.
Publ. c. 8. num. 35. contra omnem in-
justum invasorem, undecunque etiam
offensio aut vis immineat. l. non dubito.
7. §. 1. ibi: Sive fœdere comprehensum est,
ut alter alterius maiestatem comiter conser-
varet, hoc enim adjicitur, ut intelligatur,
alterum Superiorem esse, non ut intelliga-
tur, alterum non esse liberum. D. de Captiv.
& postl. junct. l. 1. C. quard. lic. unic. sine jud.
se vind. Modest. Pistor. cons. 43. num. 20.
Martin. Mager. dict. c. II. num. 115. Sem-
per tamen excepto Imperatore. [Sicuti
enim in quolibet fœdere; ita quoque in
fœdere Clientelari Imperium & Impe-
rator excipitur.] per cap. venientes. c. pe-
titio. de Jurejur. Hartman. Pistor. lib. 2.
quest. Feud. 77. num. 31. latè pro more
Mager. d. tr. c. 13. num. 275.

6. Non autem intelligitur Protectio
vel jus Clientelare adversus se ipsam, sci-
licet, si *Lis* inter Patronum & clientes, in-
tuitu juris clientelaris, oriatur, cum or-
dinata charitas incipiat à se ipso. *arg. l.*
prases. 6. ibi: cum durum sit & crudelitati

L

proxi-

proximum, ubi Br. Bl. & Salyc. C. de servit. & aqua. latè Johan. Igneus in l. 1. §. si sibi. D. ad SCt. Syllan. Pruckmann. cons. 13. n. 65. Dn. m. Præc. Bocer. de Jur. Domin. & Vasall. l. 1. c. 4. num. 52. [Mager. de jur. advocat. c. 13. num. 3. & seqq.]

7. *Quid si in tabulis protectionis ex-
tant, hæc verba; contra quoscunque, wi-
der mǎnniglich/ An Patronus teneatur Clie-
ntes defendere contra suos propinquos & ne-
cessarios, veluti contra liberos & fratres?*
Affirmativam sententiam Doctores
communiter tenent. *arg. cap. 1. de nov.
form. fidel. 2. F. 7. c. ult. hic fin. lex.*

8. Siquidem Protectio, faciendi sti-
pulationem in se habet, quæ dividi non
debet. *l. stipulationes. 72. l. in executione.
85. §. 2. D. de verbor. Obligat. Bartol. in
auth. Hoc ita. C. de duob. reis. Simon. Pi-
stor. cons. 6. Kohl. de Serv. Vasall. p. 3. n. 4.
& seqq. Rittershus. de Feud. lib. 2. cap. 1.
quest. 28. Mind. lib. 2. d. mand. cap. 14.
Mager. de Advoc. armat. cap. 13. num. 139.
& 260. Dissentit latè Dn. m. Bocer. 17.
de Jur. Domin. & Vasalli lib. 1. cap. 4. n. 67.
& seqq. [Rationes addit Dn. Martin. Rü-
melin,*

De Protec. Jure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 163
melin. 2. ad Aur. Bull. Dissert. 5. thes. 13.
Ubi Additiones meæ.

9. *Quid si duo sint Patroni confœdera-
ti ac consanguinei; An Unus contra Alium
Civitatem defendere teneatur?* De quo
dubio in facti contingentia consultus
fuit *Simon Pistoris*, Saxonix Jure-Consul-
tus, qui *Affirmativè* respondit. *Consil. 19.*
per tot. inter Consilia Modestini Pistoris
fili vol. 1.

10. Ex ea ratione, quòd stipulatio
faciendi seu protegendi sit individua,
quæ in solidum est præstanda. *arg. l. si*
plures. 38. l. inter tutores. 36. D. de admin.
int. ac l. stipulationis. 42. D. d. Verb. Oblig.
l. 3. §. f. D. de duob. reis. Pistoris respon-
sum adprobant *Hoppinck. de Jure pro-*
tection. thes. 24. lit. B. Besold. de fœder.
cap. 5. n. 11. Quod latè disputat. Mager.
de Advoc. cap. 13. num. 370. Eosque se-
quitur Martin. Rümelin. ad Aur. Bull.
part. 2. dissert. 5. thes. 12. Ubi Ego in Addi-
tionibus.

II. *Limita tamen hanc quæstionem. Ni-*
si inter Patronos antiquior Confœdera-
tio præcesserit, in protectionem rece-
ptioni; Cùm regulariter semper exce-

L 2plain-

pta intelligatur antiquior Confoederatio. arg. c. Imperialem §. illud. 2. feud. 55. l. in Operis. 27. D. locat. Papæ. decis. 551. n. 10. Arum. vol. 1. de Iur. Publ. disc. 3. thes. 7. Gerhard. ad Instit. 17. in parerg. Rosenth. de feud. c. 8. concl. 16. Vide P. F. Mind. lib. 2. de Mandat. cap. 14. num. 8.

[II. B. Quid verò dicendum in casu conuerso; Si Protector duos diversos habet Clientes, qui sibi ipsis invicem bellum movent, cuiam ille auxilium ferre debet? Sanè Protector omne studium impendere tenetur, ut partes beligerantes in concordiam reducat. Quòd si præter omnem adhibitam diligentiam, nihil proficere possit, ad exemplum Domini feudi, neutrum adjuvandum esse existimo. per cap. denique. caus. 14. Quæst. 5. Rosenthal. de feud. c. 6. conclus. 12. num. 9. Schrader. eod. tr. part. 5. num. 95. Ita in terminis protectionis Höpping. de Iur. clientel. conclus. 42. lit. C. Mager. dict. cap. 13. num. 432. Dissent. Georg. Everhard. consil. 56. n. 74. vol. 1.]

12. Defendit Patronus, non tantum scriptis, sed & legationibus, intercessionibus, imò etiam armis. c. imperialem.

2.f.

De Protect. Iure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 165
2. f. 55. c. brevi. d. jurejur. Gail. 2. Observ. 54.
num. 2. Bruning. d. Homag. conclus. 13. in
fin. P.F.M. 2. d. Mandat. c. 14. num. 24. Ma-
ger. d. Advocat. arm. cap. 10. n. 225. Non
autem Patronus plus juris contra gravan-
tem habet, quàm ipse Client. Exinde
fluit, quòd in causis, ubi cliens jure ex-
periri debet, non liceat patrono arma
sumere; Nec ubi cliens licitè offendi
potest, scilicet Banno Imperiali notatus,
Patrono fas sit eum defendere. Menoch.
2. A. I. 2. cas. 494. num. 13. Bocer. de jur.
Dom. 1. cap. 4. num. 48. Maul. d. homag.
tit. II. num. 12. Besold. cap. 5. num. 10.

13. Nec succurrit patronus, nisi re-
quisitus; exemplo judicis l. ad perempto-
rium. 68. D. d. judic. 2. f. 7. §. licet. 2. f. 26.
Bocer. d. tr. cap. 4. num. 3. Rosenthal. d.
feud. cap. 8. concl. 26. P.F.M. 2. d. Mand.
cap. 14. num. 32. [Dn. Knipschilt. de
Civitat. Imper. lib. 2. cap. 24. num. 62.]
Nisi Protector sciat Clientibus magnum
imminere periculum aut eos obsideri.
d. §. licet. 2. f. 26. arg. l. 1. in fin. D. de act.
empt. c. eumq. d. R. I. in 6. Schrad. d. feud.
p. 6. c. 6. num. 38. Rosenth. d. conclus. 26.
num. 7. Maul. d. homag. tit. II. num. 15.

leant, cum quibus vix quidpiam boni expectandum est. Besold. *de fæder. c. 4. num. 13. in fin.*]

17. Queritur autem, *an hacce confederationis Libertas, etiam ad Nobiles quoque Imperii immediatos se extendat?* Et hoc meritò affirmatur juxta tradita Killiger. *de Gnerbinat. disc. 15. num. 15. per text. des confirmirten Orden der freyen Reichs Ritterschafft in Schwaben. Imper. Ferd. I. Anno 1561. Ibi: Gesellschaft und Verbündnuß zu machen. Nolden. de Nobilit. cap. 17. n. 153. latius Dn. à Treisbach. de precedent. Origin. Equestr. Quæst. 2. num. 159.* Hi enim iisdem ferè privilegiis fruuntur, quibus Imperii Status gaudent; Adeò ut quod in Principe *die Lands-Fürstliche*: in Nobilibus immediatis *die Adeliche Obrigkeit* valeat. Andr. Gail. *lib. 2. Obs. 62. num. 3.* Joh. Meichner. *Tom. 2. decis. Camer. 8. num. 2. lib. 1.* Reinking. *lib. 1. Class. 2. cap. 10.* latè Dn. Christoph. Besold. *de Statu Reipubl. subaltern cap. 6. per tot. Dn. Kreidenmann. tract. von des freyen Teutschen Adels in Schwaben, Francken und Rheinstrohm Stadt und Land.* latè *per tot.* [Dissentit Dn.

Dn. Conring. *ad Lampad. part. 3. cap. 20. num. 12.* Dn. Fridberg. *ad Burgold. dict. part. 3. Dissert. 2. num. 4.* Qui etiam Civitatibus Imperii Jus foederum dene-
gant; Illis tamen satisfieri potest ex tra-
ditis Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imp. lib. 2. c. 23. num. 4. & seqq. & n. 17. & seqq.* Qui
contrariis respondet.]

CAPUT XVIII.

De Iure Clientelari Principum

& Statuum Imperii; Protectionis

Jus vulgò dictum.

I. **Q**Uandoquidem Naturâ ita com-
paratum est, ut dum Imperia
mortalia sunt, ac mutationibus
obnoxia, alius *Potentior*, quandoque
Inferiorem urgeat ac premat; igitur
suppressus alterius æquè Potentis aut
Potentioris opem quærit: Et hic qui po-
tentiâ potentior, & ista accessione virium
auctior fit, conjunctis viribus damna
illata propellit, ac Clientem suum de-
fendit. Jacob. Vander Groef. *de Regal. cap. 59. num. 4.*

2. Pro-

2. Proinde Gentium mores, & Imperantium necessitas, Jus Protectionis introduxit: Quod patrocinii *Jus antiquissimum* est, ejusque; vestigia in *Jure Civili* passim, præsertim verò in *Cod. Tit. Ut nemo ad suum Patrocinium suscipiat Rusticanos*, reperiuntur. *Besold de Fæder. cap. 5. num 7. & 8. Ac in Thesaur. Pract. Verb. Schuß und Schirm.* Vide de hac materia *tr. absolut.* Martin Mager, *de advoc. armat.* Dn. Knipschilt, *Civit. Imp. lib. 2. cap. 24. per tot.*

3. In Imperio Romano-Germanico Principibus, ac Ordinibus Imperii, hoc Jus Clientelare, seu Advocatiæ, dicitur *Schirms-Berechtigung* tam activè, quàm passivè competit. *Activè* voco, quâ Status Imperii, alterum Statum Imperii imbecilliorum unâ cum suo territorio in protectionem recipit, cum pacto defendendi contra injustam invasionem. *Constit. Pac. Publ. de Anno 1548. von dem Echtern. c. qui Advocatiam. de pac. tenend. & ejus viol. arg. l. metum. 9. §. 1. D. quod mer. caus.* [Ac Consuetudo Imperii, quâ tenuiores Status vel Civitates, ut à vi potentiorum tuti sint, in fidem & clien-

clientelam recipimus, ab ipsis naturalibus defensionum principis profluit
Fridberg. ad Burgoldum. part. 2. Dissert. 16. num. 1.] Hujus protectionis ac Clientelæ Principum ac Statuum Imperii plurima tam vetera quam recentiora exempla passim in Imperio Romano occurrunt. *Schurff. in cons. Germ. tom. 4. cons. 47. Rosenthal. de Feudis part. 1. c. 4. concl. 14. num. 3. Knichen. de jure territor. cap. 5. num. 498. Bruning. de Homag. concl. 10. Wahremund. ab Ehrenberg. de fœder. cap. 4. n. 15. Gail. lib. 2. Observ. 55.*
[Quæ ut brevioris causa libenter præteream, hoc tantum addo, quod Comes Württembergiæ *Eberhardus*, cognomine, *rixosus der Greiner*/ Viginti quatuor Civitates Imperiales Circuli Suevici, in protectionem tempore *Carol. IV.* Imperatoris, susceperit; Sicuti Annales Württembergicæ hoc comprobant. Imò etiam Monasteria quoque & quidem minora, suos habuerant Protectores, quorum Jus, Advocatia Ecclesiastica vulgò, *Rasten Bogten* indigitatur; Et nihil aliud est, quam jus defensionis & protectionis. *Mager. de advocat. cap. 1.*

cap. I. n. 67. & seqq. Besold. de fæder. c. 5. num. 8. latè Ego in Archologia. c. 14. Ubi varia de Advocatia & Advocatis Monasteriorum, von Rasten Vogtenen/ succinctè ex antiquitate Germanica tradidi. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. c. 24. num. 12. & seqq. ac num. 35.]

4. Clientela autem in Imperio Romano-Germanico vel est *Temporanea*, *Temporal-Schutz*/ ad determinatū tantū tempus suscepta. Vel *Hereditaria*, *Erb-Schutz*/ ad hæredes seu successores in Ducatu transiens; Qualem Clientelam Comes Palatinus Neoburgicus die Erb Rastens Vogten in cænobio Reischheim respectu Comitatus Greisbachensis sibi vindicat. Frider. Mindan. de mandat. lib. 5. c. 14. num. 2. Besold. de Iure fæder. c. 5. num. 8. Vide Acta Neob. der Reischheimischen subjection.

5. Obligatur autem Patronus protegere & defendere suos clientes unà cum terris, pagis ac omnibus bonis, cujuscunque generis, mit allen ihren Städten/ Schlössern/ Gütern und Unterthanen. arg. l. pro Officio. 20. C. de Administr. tutor. Udalr. Zas. consil. 7. num. 6. lib. 1. Mager. de Advo-

Advocat. c. II. num. 102. Vide Concor-
data civium Erphordensium, cum Du-
cibus Saxoniae apud Limn. lib. 4. de Jur.
Publ. c. 8. num. 35. contra omnem in-
justum invasorem, undecunque etiam
offensio aut vis immineat. l. non dubito,
7. §. 1. ibi: Sive foedere comprehensum est,
ut alter alterius maiestatem comiter conser-
varet, hoc enim adjicitur, ut intelligatur,
alterum Superiorem esse, non ut intelliga-
tur, alterum non esse liberum. D. de Captiv.
& postl. junct. l. 1. C. quard. lic. unic. sine jud.
se vind. Modest. Pistor. cons. 43. num. 20.
Martin. Mager. dict. c. II num. 115. Sem-
pertamen excepto Imperatore. [Sicuti
enim in quolibet foedere; ita quoque in
foedere Clientelari Imperium & Impe-
rator excipitur.] per cap. venientes. c. pe-
titio. de Jurejur. Hartman. Pistor. lib. 2.
quest. Feud. 77. num. 31. late pro more
Mager. d. tr. c. 13. num. 275.

6. Non autem intelligitur Protectio
vel jus Clientelae adversus se ipsam, sci-
licet, si *Lis* inter Patronum & clientes, in-
tuitu juris clientelaris, oriatur, cum or-
dinata charitas incipiat à se ipso. *arg. l.*
praeses. 6. ibi: cum durum sit & crudelitati

L

proxi-

proximum, ubi Br. Bl. & Salyo. C. de servit. & aqua. latè Johan. Igneus in l. 1. §. si sibi. D. ad Sct. Syllan. Pruckmann. conf. 13. n. 65. Dn. m. Præc. Bocer. de Jur. Domin. & Vasall. l. 1. c. 4. num. 52. [Mager. de jur. advocat. c. 13. num. 3. & seqq.]

7. *Quid si in tabulis protectionis exant, hæc verba; contra quoscunque, wir der mündniglich! An Patronus teneatur Clientes defendere contra suos propinquos & necessarios, veluti contra liberos & fratres? Affirmativam sententiam Doctores communiter tenent. arg. cap. 1. de nov. form. fidel. 2. F. 7. c. ult. hic fin. lex.*

8. Siquidem Protectio, faciendi stipulationem in se habet, quæ dividi non debet. *l. stipulationes. 72. l. in executione. 85. §. 2. D. de verbor. Obligat. Bartol. in auth. Hoc ita. C. de duob. reis. Simon. Pistor. conf. 6. Kohl. de Serv. Vasall. p. 3. n. 4. & seqq. Rittershus. de Feud. lib. 2. cap. 1. quest. 28. Mind. lib. 2. d. mand. cap. 14. Mager. de Advoc. armat. cap. 13. num. 139. & 260. Dissentit latè Dn. m. Bocer. tr. de Jur. Domin. & Vasalli lib. 1. cap. 4. n. 67. & seqq. [Rationes addit Dn. Martin. Rümelin,*

De Protec. Jure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 163
melin. 2. ad Aur. Bull. Dissert. 5. thes. 13.
Ubi Additiones mæx.

9. *Quid si duo sint Patroni confœdera-
ti ac consanguinei; An Unus contra Alium
Civitatem defendere teneatur?* De quo
dubio in facti contingentia consultus
fuit Simon Pistoris, Saxonix Jure-Consul-
tus, qui Affirmativè respondit. *Consil. 19.*
per tot. inter Consilia Modestini Pistoris
fili vol. 1.

10. Ex ea ratione, quòd stipulatio
faciendi seu protegendi sit individua,
quæ in solidum est præstanda. *arg. l. si*
plures. 38. l. inter tutores. 36. D. de admin.
tut. ac l. stipulationis. 42. D. d. Verb. Oblig.
l. 3. §. f. D. de duob. reis. Pistoris respon-
sum adprobant Hoppinck. *de Jure pra-*
tection. thes. 24. lit. B. Besold. *de fœder.*
cap. 5. n. 11. Quod latè disputat. Mager.
de Advoc. cap. 13. num. 370. Eosque se-
quitur Martin. Rümelin. *ad Aur. Bull.*
part. 2. dissert. 5. thes. 12. Ubi Ego in *Addi-*
tionibus.

11. Limitata tamen hanc quæstionem; Ni-
si inter Patronos antiquior Confœdera-
tio præcesserit, in protectionem rece-
ptioni; Cùm regulariter semper exce-

pta intelligatur antiquior Confoedera-
tio. *arg. c. Imperialem §. illud. 2. feud. 55. l. in
Operis. 27. D. locat. Papæ. decis. 551. n. 10.
Arum. vol. 1. de Iur. Publ. disc. 3. thes. 7.
Gerhard. ad Instit. 17. in parerg. Rosenth.
de feud. c. 8. concl. 16. Vide P. F. Mind. lib. 2.
de Mandat. cap. 14. num. 8.*

[II. B. Quid verò dicendum in casu
converso; *Si Protector duos diversos
habet Clientes, qui sibi ipsis invicem
bellum movent, cuiam ille auxilium
ferre debet?* Sanè Protector omne stu-
dium impendere tenetur, ut partes bel-
ligerantes in concordiam reducat.
Quòd si præter omnem adhibitam dili-
gentiam, nihil proficere possit, ad ex-
emplum Domini feudi, neutrum adju-
vandum esse existimo. *per cap. denique.
caus. 14. Quæst. 5. Rosenthal. de feud. c. 6.
conclus. 12. num. 9. Schrader. eod. tr. part. 3.
num. 95. Ita in terminis protectionis
Höpping. de Iur. clientel. conclus. 42. lit.
C. Mager. dict. cap. 13. num. 432. Dissent.
Georg. Everhard. consil. 56. n. 74. vol. 1.]*

12. Defendit Patronus, non tantum
scriptis, sed & legationibus, intercessio-
nibus, imò etiam armis. *c. imperialem.*

2. f.

2. f. 55. c. brevi. d. jurejur. Gail. 2. Observ. 54.
num. 2. Bruning. d. Homag. conclus. 13. in
fin. P. F. M. 2. d. Mandat. c. 14. num. 24. Ma-
ger. d. Advocat. arm. cap. 10. n. 225. Non
autem Patronus plus juris contra gravan-
tem habet, quàm ipse Client. Exinde
fluit, quòd in causis, ubi cliens jure ex-
periri debet, non liceat patrono arma
sumere; Nec ubi cliens licitè offendi
potest, scilicet Banno Imperiali notatus,
Patrono fas sit eum defendere. Menoch.
2. A. I. 2. cas. 494. num. 13. Bocer. de jur.
Dom. 1. cap. 4. num. 48. Maul. d. homag.
tit. II. num. 12. Befold. cap. 5. num. 10.

13. Nec succurrit patronus, nisi re-
quisitus; exemplo judicis l. ad perempto-
rium. 68. D. d. judic. 2. f. 7. §. licet. 2. f. 26.
Bocer. d. tr. cap. 4. num. 3. Rosenthal. d.
feud. cap. 8. concl. 26. P. F. M. 2. d. Mand.
cap. 14. num. 32. [Dn. Knipschilt. de
Civitat. Imper. lib. 2. cap. 24. num. 62.]
Nisi Protector sciat Clientib⁹ magnum
imminere periculum aut eos obsideri.
d. §. licet. 2. f. 26. arg. l. 1. in fin. D. de aet.
empt. c. eumq. d. R. I. in 6. Schrad. d. feud.
p. 6. c. 6. num. 38. Rosenth. d. conclus. 26.
num. 7. Maul. d. homag. tit. II. num. 15.

[Vel nisi aliud in pactis Clientelaribus conventum fuerit. Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. c. 24. num. 62.* Alias Limitationes refert Dn. Pr. Besold. *de feder. c. 5. num. 10.*]

14 Fit autem Protectio non sumptibus patroni, sed Clientis. *arg. l. sed & si. II. §. 1. ibi: periculo & impensis actoris. D. ad exhibend. Gail. 2. Observ. 54. num. 2. Rosenth. d. feud. c. 8. concl. 24. num. 2. Köpp. Observ. feud. 6. num. 47. P. F. M. 2. d. Mandat. c. 14. num. 25.* Nisi pacto ac conventionem Clientelari aliter sit conventum. *l. 1. §. si convenit. D. depos. l. 1. D. d. pact. l. 34. D. R. I.* [Quod latius deducit Dn. Besold. *dict. tr. c. 5. num. 20. in princip.*]

15. Ac quamvis Clientes certum salarium Protectori annuatim solvant, ein gewiß Schirm Geld/ prout hodie Clientes solent, Schurf. *c. 3. cons. 23. Rosenth. d. tr. c. 4. concl. 14. num. 3.* [Sicut jam olim tempore Romanorum, Clientes Patronis pecuniam in præmium & recognitionem protectionis solvebant; teste Halicarnass. *lib. 2. Plutarch. in Romul. Arnise. lib. 1. de Iur. Majest. c. 3. num. 2.*] Exinde tamen non præsumitur

con-

conventio, sumptus defensionis de suo fieri debere, arg. l. idemq. 10. §. idem. 9. D. mand. P. Frid. Mind. 2. d. mandat. c. 14. n. 8.

Quæritur autem, An Protector ad defensionem Clientum absq. Imperatoris concessione arma sumere possit? Affirmatur per Ord. Camer. 2. tit. 9. §. 2. l. 1. & 2. C. quand. liceat unicuiq. Rosenth. d. feud. c. 5. conclus. 20. num. 12. ut & Mager. d. advoc. armat. c. II. num. 254.

16. Illud notandum, nullum Principem Imperii posse alterius Statûs subditos in Protectionem recipere, sine Domini consensu, vetantibus id Imperii Constitutionibus. Aur. Bulla. tit. 15. Reichs Abschied zu Spener de Anno 1529. tit. Ordnung des Landfriedens. §. wie auch Churfürsten/ ibi: daß keiner des andern Untertanen in andern Schutz und Schirm/ &c. Reichs Abschied de Anno 1544. §. und damit. Reichs Abschied / de Anno 1544. §. doch soll kein Stand. Et hoc acriter disputatum fuit in causa Electoris Moguntini contra Civitatem Erphordensem. Apud Johan. Meichsner. tom. 2. decis. Camer. 3. num. 6. Adrian. Gylman. Symphor. tom. 1. Tit. 2. num. 121. fol. m. 105.

[Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 24 num. 36. & seqq.*]

17. Dann hierdurch dem Lande-Herren Eingriff geschicht. Subditos enim tueri ac defendere, ad ordinarium Magistratum pertinet. *l. illicitas. 6. §. ne potentiores. 2. D. de Offic. presid. Nicol. Boer. decis. 304. num. 6. Surd. cons. 289. num. 3. Zasius cons. 7. num. 5. lib. 2. Maulius de Homag. tit. II. num. 7. Stephani lib. 2. de Jurisdic. part. 2. cap. 7. num. 108. Rein-king. lib. I. cl. 5. cap. 4. num. 59.* Proinde quàm benè tradit Franciscus Salgado de Somoza: Ita proprium Regis est Officium, defendere subiectos & Vasallos, ut sit attributum naturale inherens visceribus regiminis, & qualitas infixæ ossibus & indivisibilis, & substantia diadematis inseparabilis, ita ut Protectio & Regimen unum & idem iudicentur indissolubile, quod à regimine separari nequit, nisi Regnum tollatur. Cum protectio & defensio subditorum simul cum Regno ortæ sint. Francisc. Salgado de regia protection. part. I. c. 2. n. 23. & seqq. Idem Joseph. Sesse. *tr. de Inhibitionib. cap. 8. §. 3. sub num. 70.* [Quamvis dissentiat Höpping. *d. jur. protect. conclus. 28. lit. B.* Cujus

Coniustamen argumentis respondet Dn. Knipschilt. *dict. c. 24. num. 38. & seqq.*]

18. Quod si Dominus seu Magistratus Ordinarius subditos suos protegere negligat, ab illis in Camera Imperiali denegatae iustitiae accusari potest. Teste Petr. Frider. Mindan. *lib. 2. de Mandat. c. 14. n. 15.* [Quod casu, non minus adhuc dum subditis superest jus implorandi alterius Potentioris protectionem & defensionem. Wefenbec. *consil. 48. n. 24.* Mager. *dict. cap. 6. num. 344.* Dn. Knipschilt. *dict. cap. 24. num. 42. in Limit. 3.* Ego ad Rümelin. *p. 2. Aur. Bull. Dissert. 4. abes. s.*]

19. Sequitur *Passivum ius Clientela-*re, quod dicitur, cum Imperii Status, *veluti Civitas vel Abbas Imperii*, se cum subditis & bonis, in protectionem alterius Principis confert. Ita *plurimae Civitates Imperiales*, quaedam etiam *Monasteria immediata*, suos habent Patronos. Matth. Wefenbec. *consil. 31. num. 27. & seqq. Consil. Marp. 19. num. 145. vol. 3.* Dn. Limn. *l. 4. iur. Publ. cap. 8. num. 72.* Ruland. *part. 4. de Commiss. lib. 2. cap. 3. num. 12.* [*Erasm. Chockier. 11. Singul.*

de Advocat. Daniel. Heider. in tract. von Reichs Vogten. lit. K. fol. 43.]

20. Et hæc Protectoris assumendi Libertas, *Nobilibus quoque immediatis, in den drey Erbsen/Schwaben/Francken und Rhein/* competit, qui sese cum subditis suis & pagis, alterius potentioris protectioni committere possunt. Mager. *dict. tract. d. advoc. armat. cap. 6. num. 98.* Dn. à Treisbach. *de preced. Equestr. Ordin. Quest. 2. num. 160.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 24. num. 6.*

21. Quæritur autem; *An Statui Imperii permissum sit, etiam non requisitò Imperatoris consensu, Protectorem alibi quærere & assumere?* Et hoc est, quod asseritur. Quoniam sese defendere, ac sibi & bonis suis consulere, quærendo Defensorem, jure naturali licitum est. *per l. ut vim. 3. D. de justit. & jur. tot. tit. Quando liceat unicuique sine judic. Vbi Perez & Tulden. Quod confirmatur per R. A. zu Augspurg. de Anno 1555. §. Es soll auch kein Stand. Ita tradunt Wefenbec. consil. 43. Speckhan. cap. 3. q. 35. in princ. n. 2. Post Menoch. Paurmeist. & alios Otto de Jur. Publ. cap. 11. f. 410. Mager. de Ad-*

vsc.

De Protect. Iure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 171
voc. arm. cap. 6. num. 66. & seqq. n. 186.
Gylman. Tom. I. Symphor. part. I. tit. 2.
n. 144. & passim. Assentit Francisc. de
Amaya. in Cod. ad l. cunctis. 2. num. 8. &
9. C. de excusat. mun. [Dissentit Hopping.
de iur. protect. thes. 32. lit. C.]

22. *At, An Status Imperii Protectionem Peregrini Principis assumere possit?*
Majorem videtur habere difficultatem.
Dubiam reddit mentem, *Caroli V.* interdictum prohibitorium *Bruxellis Anno M. D. XLVIII.* publicatum. Apud *Runding. Cent. I. Observ. 45.* Sanè ego Peregrini Regis patrocinium non facile vel nunquam implorandum esse summe consularem, cum eò ipsò Imperatoriæ Majestati non parùm præjudicaretur, qui generalis omnium protector existit. *per l. illicitas. §. potentiores. D. de offic. Præsid. Besold. de fæder. cap. 5. n. 8. VV. a. remund. ab Ehrenb. lib. I. de Fæder. cap. 2. num. 579.* Præsertim cum Peregrinorum Principum protectiones valde periculosæ, ac aliquando propriæ libertati exitiosæ existant. [Dann auß solchen Schirmhern/werden endlich Sturmhern. *Dn. Knipschilt. dict. l. 2. c. 24. n. 44*

Ita

Ita Hyrcani protectio à Pompejo ob-
tenta, Populum Judaicum primum tri-
butarium fecit; Qui restituto Hyrcano
in Regnum & Pontificatum, Judæis sti-
pendio, seu annuò censu impositò; Pro-
curatorem eis, Antipatrum quendam
Ascalonitem præposuit. Sulpit. Sever.
*Sacr. Histor. lib. 2. cap. 7. Vbi Drus. in no-
tis.*] Et hoc adeò verum est, ut extero-
rum protectiones magis Occidentem
quàm Orientem, imò casum ipsum re-
spiciant. Ideò Comitilogus scribit:
**Daß der Baum frembder Protection, und
Assistenz, mehr Occidentalische als Ori-
entalische Früchte bringe.** Auth. Comi-
tiolog. *part 4. Caus. Dimin. Imper. 6. n.
39.* [Imprimis autem omnibus, cele-
berrimarum Imperii Civitatum, nota
sunt fata, *Cameraci, Tulli & Verduni,*
quæcùm in Clientelam Regis Galliæ se
olim dedissent, postea sub plausibili Ad-
vocatiæ titulo, ab Imperio avulsæ sunt.
*Wehner in metamorph. Rerum pub. cap. 13.
Dn. Fridberg. ad Burgold part. 2. Dissert.
16. sub num. 1. Vide alia exempla apud
Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap.
24. num. 45.]*

23. Verūm cūm honesta sit omnis
ratio expediendæ salutis, Cicer. *pro Mil.*
l. ut vim. 3. *D. de Iustit. & Iur.* Marius Gi-
urba *consil. decis. crim.* 17. num. 32. Et
casus necessitatis de non licito, faciat
licitum, cūm ab omni dispositione
exceptus sit. *per text. in l. 1. ibi: nisi ne-*
cessitas suaserit. C. de oper. Libert. Francisc.
Salgado de Regia protect. part. I. cap. 2. § 1.
n. 108. & seqq. Freudenberg. de rescript.
morat conclus. 6. num. 51. Acac. de Ripoll.
Var. Resol. II. num. 102. Ideo Imperator
si absens sit, aut aliis bellis irretitus, vel
gravioribus detentus negotiis, aut loci
incommoditate impediatur, ut St. Imp.
auxilium ferre non possit, Majestatem
Imp. non lædere censetur is, qui in Po-
tentioris protectionem sese committit;
Quia jam dudum obtinuit; *Schirmes*
Berechtigkeit/ gibt keine Obrigkeit. Pro-
tectio nullam omnino tribuit jurisdi-
ctionem. *cap. ex parte. c. recepimus. de Pri-*
vileg. ibi: Clientes liberi sunt. l. non du-
bito. 7. §. 1. D. de Captivis benè Jas. cons. 57.
vol. 3. per tot. Menoch. lib. 2. Arbitr. jud.
Quæst. cas. 584. num. 4. Meichs. tom. rer.
Jud. lib. 2. decis. 4. num. 146. Gail. lib. 2.
Observ.

Observ. 54. num. 2. Brautlach, in Syllab. Consult. Q. V. per tot. Nec quempiam jurisdictione eximit. Ruland. part. 4. de Commiss. lib. 2. cap. 3. n. 12. P.F.M. 2. de Mandat. cap. 14. num. 8. Wesenbec. conf. 48. num. 23. Reinking. lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 76. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. c. 24. num. 64. & seqq.] Quamvis hoc axioma rejiciat, imò irrideat Comitilog. in part. 4. caus. Diminut. 6. num. 16. & seqq. Non observans diversitatem facti & juris.

24. Proinde etiam si Imperii Status Protectorem aliquem, etiam Extraneum, sibi elegerit, Imperialis tamen Majestas nihilominus obstricta manet, eundem jure Magistratus contra omnem vim defendere. *Maul de hornag. tit. II. n. 12. P.F.M. l. 2. de Mandat. cap. 14. num. 13. Et hanc questionem latè pro & contra discutit Martin. Mager. dict. tract. cap. 6. num. 66. & seqq. Ac quamvis dissentiat Wilhelm. Becker. in Synops. Iur. Publ. lib. I. cap. 8. At tamen ejusmodi prætensa dubia declaravit Instrumentum Pacis art. 8. §. Gaudeant. Ut id, quod apud quosdam forsitan ex certo respectu in dubium vo-*

um vo-

um vocatum fuerat; Nunc publicā Imperii lege indubitatum effectum sit, [Vide Dn. Fridberg. *ad Burgold. part. 2. Dissert. 16. num. 1.* Ubi notabiliter tradit: *Fatendum est, in nobili protectionis jure insigne Principum latere interesse & commodum; Nam in protectionis pactione, versatur præjudicium veri Domini, cujus obedientia & authoritas paulatim imminuitur, Protectoris verò augetur.*]

25. Sanè Clientes patrocinium semel susceptum, illo pertasi sine justa causa, invito protectore, excutere nequeunt. *arg. l. f. D. d. pact.* Petr. Frid. Mind. 2. d. mand. cap. 14. n. 28. Nisi ubi in initio renunciatio reservata fuerit. *arg. l. 7. §. quinimò. D. d. t.* id quod acriter disputatum fuit in causa Palatini Neob. contra Monasterium Reischheimb. Anno 1609. Vide in ead. caus. *deduction-Schrifft.* Ita etiam Weßlar civitas, cum se Hassiæ patrocinio eximere vellet, armis repulsa fuit. Besold. *de fæder. cap. 5. num. 15.*

26. Imò causam esse sufficientem ad privandam libertatem, tradit Bodin. 5. d. *Republ. cap. 6.* Quò jure Verdunos, Metenses, Tullosq. in provinciæ formam redactos

redactos fuisse, ipse asserit; Ast jam dudum apparuit, etiã apud Gallos optimum jus esse, *le droit de bien seance*; quod in ratione Status, *dans la raison d'Estat*, fundatur. Quando tamen, altera parte invitã tollatur protectio, vide Card. Zarabell. *cons. 123. Bes. d. cap. 5. num. 15.*

27. Cæterum hoc insuper admonendum est, quoniam *Peregrinorum* Protectio & Clientela valdè periculosa existit; Siquidem in impari fœdere, infusum Libertatis venenum latet, dum alterius Populi Majestatem comiter agnoscere tenemur. Jacob. Vander Græf. *de Regalib. cap. 50. num. 5.* Primus quippe post Protectionem gradus est, *Invasio*, Ita ut tandem Inferiores, Potentioris Protectoris Imperio cedant. Gregor. *lib. 11. de Republ. cap. 11. n. 6.* Bodin. *lib. 5. de Republ. cap. 6. n. 587.* P. F. Mind. *d. cap. 14. n. 4.* [Adeò ut *Campanella* jus protectionis inter modos acquirēdi civilem potestatem legitimos censeat, & referat; Dum scribit: Qui protegit, aut adjuvat, naturã Dominus fit illius, quem protegit vel adjuvat, sicut homo factus Dominus
2qui,

De Protect. Jure, Princip. & Stat. Imp. cōp 177
equi, dum illum contra cervum adju-
vit. Campanella *de Monarch. Hispan. c. 9.*]
De quo nostri ævi calamitas, multa
pro testimoniis suggerit exempla; Vide
Viotor. *de Exempt. concl. 20.* Ziegl. *§.*
Landfassi. num. 103. Wehn. *in Metamorph.*
Rerum publ. cap. 18. Ideò Principis Po-
tentioris protectionem difficillimè eli-
gendam esse consulerem. [Dn. Knip-
schilt. *dict. lib. 2. cap. 24. n. 44. & seqq.*]

28. Quòd si tamen præsens necessitas
aliud suadeat, hæc cautelas observa:

I. Ut patrocinium sit *Gratuitum*,
[Quò sumptuum & expensarum clien-
telariū repetitioni obex ponatur.] *arg.*
l. 1. D. mandat. Reinking. lib. 1. class. 5.
cap. 4. th. 90. [Contra quàm censet
Mager. *dict. tr. cap. 9. num. 340.*]

II. *Litteræ Protectoriæ, Schirm-Brieff*
curiosè & attentè ad evitandam fini-
stram interpretationem concipiantur.
[Quæ vulgò Tabulæ Clientelares vo-
cantur.] *Regn. Sixtin. de Regal. lib. 1.*
cap. 4. num. 86. *Auth. Comitilog. part.*
4. caus. diminut. Imper. 6. num. 10 [Dn.
Knipschilt. *dict. c. 24. num. 47. & 48*]

III. *Reversalia* petantur à Protectore.

M

Bodin.

Bodin, *lib. 5. de Republ. cap. 6. num. 584.*

[Ita in pactis Clientelaribus Anno 1523. Quedlinburgi conventis prospectum fuit: daß die Stadt Hildesheimb/in Hertog Erichs zu Braunschweig Schutz und Schirm seyn solle / doch also / daß Er Sieben allen ihren Privilegien / Gnade und Freyheiten ungehindert und ohnbetrübt verbleiben lasse. apud Lezner, in *Chron. Dassel. cap. 37.*]

IV. Ut omnia hæc à Successore rati habeantur ac confirmentur. arg traditorum Gail. *lib. 2 Observ. c. 1.*

V. Ut Patrocinium, non in perpetuum, sed ad tempus, suscipiatur & brevi tempore terminetur. Chockier. *lib. 2. thes. Polit. cap. 11. Knipschilt. d. c. 24. num. 56.*

VI. Patronus quandoque mutetur; vel Clientes ad tempus absque Protectore permaneant. Besold, *de fæder. cap. 5. num. 16.*

VII. Ne permittatur Patrono, Fortalitia extruere, vel Clientelares Arces præfidiô militari munire. Bodin. *d. c. 6. num. 585. Knipschilt. dict. c. 24. num. 58.*

VIII. Opportunè tandem admonendi sunt Clientes, ne nimium Patrono cui-

De Protect. l. ure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 179
 cuiquam confidant. Finga si di fidarsi, ma
 non si fida del compagno duo. Cannonhier.
 lib. 3. dell. introd. cap. ult. Unde Hispani
 in ore habent: *Devemos hablar como los*
mas, y sentir como los menos. Juan. de S.
 Maria in *Republ. Christian. cap. 30. §. I. fol.*
m. 129. Nam in causis Status, Ebene sò-
 spettare in tutte le cose, non per tralasciarle
 tutte, ma per cautiellarsi in tutto. Acutè
 Malvezz. in *Romul.* Quò potentes,
 etiam svelint, nocere non possint. Vide
 Reink. l. 1. cl. 3. c. 4. num. 91. Caspar. Bra-
 gaccia nel *Ambasciat. lib. 3. c. 7.* Has
 tamen Cautelas falsè irridet. Auth. Co-
 mitiolog. dict. part. 4. caus. 6. & seqq.
 Utpote quæ facilimè potentiâ Patroni
 exteri, & par le droit des Canons, sicuti
 dicere solebat *Henricus IV.* Galliarum
 Rex, convellantur.

29. Sed quæritur; *An Princeps aut*
Status mediatus, aut Civitas Municipalis,
in sciò Dominò, Protectorem eligere possit?
 graviter disceptatum fuit in causa *Meinz*
 contra *Erffurt.* De qua d'sputatione
 vide *Gylman. Tom. 2. Symph. part. I. tit.*
2. Vol. 1. num. 141. Accommunitè ob-
 tinuit *Negativa sententia,* per *Recess.*

Imper. Spir. de Anno 1541. §. Und dar-
mit. *Aur. Bull. tit. 16.* Protectio enim &
tuitio subditorum, ac totius territorii
custodia ad Ordinarii Magistratus offi-
cium pertinet. *per l. illicitas. 6. §. ne po-
tentiores. 2. D. de offic. presid. Surd. Consil.
289. num. 3. Francisc. Salgado. de regia
protect. part. 1. c. 2. num. 82. & seqq.* Unde
vulgò dicimus: Schutz und Schirm der
Untertanen/ gebühret allein dem Erbherren/
der über die Untertanen alle Botundssig-
keit hat. Zasius. *lib. 2. cons. 7. num. 5.* Quod
latè deducit Mager. *de Advocat. armat.
cap. 6. n. 244. & seqq.* qui sub n. 296. contra-
riis respondet. P. F. Mind. *lib. 2. Mandat.
cap. 14. num. 4.* Ruland. *part. 4. d. Com-
missar. lib. 2. cap. 3. num. 14.* Dn. Bocer.
de Jurisdic. cap. 8. num. 97. Rümelin. *ad
Aur. Bull. part. 2. dissert. 5. thes. 9. Vbi mea
Addit. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 24.
num. 40.*

30. Nisi hoc jus alicui ex *Prescriptio-
ne* vel *Privilegio* comperat. Recess. Im-
per. de Anno 1555. §. Es soll auch. Vietor.
de Exempt. concl. 20. Maul. *de Homag. tit.
II. num. 4.* Aut urgentissima aliqua sub-
sit causa, in *ratione naturali* fundata;
Wesen-

De Protect. lure, Princip. & Stat. Imp. cōp. 181.
Wesfenbec. d. consil. 48. n. 23. Buxtorff. ad
Aur. Bull. conclus. 99. lit. f. Reinking. lib. 1.
cl. 5. cap. 4. num. 80. Prout in causa *Meinz*
contra Erffurt, variæ causę protectionem excusantes adductæ, ast ex hoc capite omnes rejectæ fuerunt. Vide *Gylman. d. l. n. 144. Ruland d. cap. 3. n. 15.*
 [*Alias Limitationes* subjungit *Dn. Knipschilt. dict. cap. 24. num. 42. & 43.*]

CAPUT XIX.

De lure mittendi Legatos, Principibus & Statibus Imperii competente.

I. **Q**UOD Homini est *Loquela*, hoc sunt in Imperio *Legationes*: Quâ ratione non inconcinnè Legati à Guicciardino *Oculi, aures, & manus longe* Regum & Principum dicuntur. *Guicciard. Histor. Ital. lib. 15. Dn. Junker. sub Dn. Hahn. de Legation. thes. 7. & seqq.*

2. Ac quod maximum est, non pacis modò bellique Denunciatores, verùm etiam partium miserrimè dissentientium felicissimi Conciliatores existunt.

istunt. Jacob. van der Græf. *de Regalib. cap. 27. num. 3.*

3. Quorum necessitate nulla unquam Respublica carere potuit, ac hoc jus mittendi Legatos nemini aliàs, nisi Absoluto Regi ac Principi competit. Vide *tract. Besold. de Legatis cap. 1. Marsalaer. Alber. Gentil. Bragaccia & alios de Legatis. Dn Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 25. num. 7.*

4. In Imperio Romano Germanico, Principes & Status Imperii hoc singulare jus habent ab antiquo, ut liberè per Legatos tam in Imperio, quàm extra Imperium agere, eosque mittere & recipere possint. Herm. Kirchn. *de Legat. lib. 1. cap. 3. n. 13. & seqq. Reinking. lib. 1. cl. 5. cap. 6. num. 50. Bull. in q. quib. comp. Jus. nob. Otto. de jur. Publ. cap. 14 fol. 364. Et hoc jus Principibus Imperii competit, sive sint Principes Politici sive Ecclesiastici. Kirchner. dict. cap. 3. num. 31. Sive sint Duces, Marchiones, sive Comites Imperii. Maul. de jur. Conduc. tit. 2. num. 23. Sive Civitates Imperii liberæ. Dn. Knipschilt. de jur. Civit. Imper. lib. 2. cap. 25. num. 1. Dn. Juncker. dict. Dissert. thes. 59. 5. In*

5. In Imperio Romano. Germanico, Principes & Imperii Status mittunt Selectos Viros ad Comitia indicta; ad Deputatos Imperii Conventus: ad Aulam Imperatoris: vel ad se invicem, qui olim Nuncii, veluti in Aurca Bulla *passim* vocati, hodiè *der Ständ Gesandten und Botschafften*/ nominantur. Recess. Imper. de Anno 1555. §. Darauff dann. §. So haben sich. & *passim*. Reinking. d. l. num. 50. & *seqq.* Knipschilt. d. cap. 25. n. 8. Dn. Juncker. apud Dn. Hahn. dict. disert. thes. 40. & *seqq.*

6. Hoc jus etiam *Nobilibus* Imperii immediatis, trium Circulorum *Suevia, Franconia, & Rheni*, non ut Singulis, sed ut Universis, competere, experientia quotidiana contestatur. teste Herman. Kirchner. de Legat. lib. 1. cap. 3. n. 56. Jos. Nolden. de Nobilit. cap. 17. num. 145. & *seqq.* Dn. à Treisbach. de jure preced. ordin. Equestr. Quest. 2. n. 164. [Juncker. dict. Disput. thes. 70.]

7. Quæritur autem; *An proscripti Imperii Status, qui pro Rebellibus habentur à quibusdam, Legatos mittere possint?* Sunt qui hoc Negant, arg. l. Sunt quidam. 17. §.

I. *D. de Pœnis. l. 5. §. 1. D. de Capit. diminut. l. 19. §. 4. D. de Captiv. & postlim. revers. Ord. Camer. p. 2. tit. 9. Sichard. ad l. 1. num. 3. C. de hered. instit. Gail. de P. P. lib. 2. cap. 1. num. 21. Mynsing. dec. 2. resp. 20. & lib. 3. Observ. 52. Rasch. de Legat. concl. II. & 23. Ideò eorum ablegati plerumque carceri mancipantur. Vide Alber. Gentil. lib. 2. de Legat. cap. 7. Kirchner. de legat. lib. 1. cap. 3. num. 38. [Ita sub prætextu rebellionis *Florentinus Montmerancius Baro de Montigni*, à Belgicis Provinciis in Hispaniam Anno *MCLXVI.* ablegatus inibi captus, & ultimo supplicio affectus fuit. teste *Johan. Dickson. in Specul. tragic. fol. 104.]**

S. At ne media reconciliationis & excusationis, Principibus & Statibus, ab Imperatore dissentientibus adimantur ; Ideò eorum Deputati repellendi non sunt, præsertim si de Innocentia sua docere velint : arg. *l. absentem. 5. & d. l. 17. §. 1. ibi : qua verò juris gentium sunt, habent. D. de pœn. c. Pastoralis. de sent. & re jud. Sichard. ad d. l. 1. num. 12. C. de hered. instit. Gail. 2. de P. P. cap. 7. Gylman. tom. 3. Symph. verb. Salvus conductus. Mager. de*

De iure Mittendi Legatos, Pr. & St. Imp. cōp. 185
ger. de Advoc. armat. cap. 8. num. 98. Vide
omninò Dn. Besold. de legat. r. 3. num. 3.
 9. Sanè quoniam Legati *pro Pace*
veniunt, pro Pace loquuntur: Propter
publicam ablegantis utilitatem mit-
tuntur, ac personam publicam sustinent;
Ideò variis privilegiis, ex jure Gentium
promanantibus gaudent & fruuntur:
de quibus vide Alber. Gentil. de Legat. 2.
c. 22. Hottoman. de legat. c. 5. Le Vayer.
eod. tr. c. 5. Bragaccia. nel Ambass. lib. 3.
Besold. de legat. c. 6. per tot.

10. Quorum præcipua sunt; I. ut
in jus vocari nequeant, in causis & nego-
riis ante legationem gestis, sed jus re-
vocandi domum habeant. arg. l. 2. D. de in
jus voc. l. 2 §. 3. & 4. l. 8. l. 39 §. f. ubi Br. & Bl.
de judic. Vide Umm. in Process. disp. 10.
num. 7. Schrad. de feud. p. 10. sect. I. n. 16.
& seqq. 5. num. 193. Petr. Peck. de Iur. Si-
stendi. c. 5. num. 9. Dn. Knipschilt. dict.
lib. 2. cap. 25. num. 19.

II. II. Propriam habeant *Jurisdictio-*
nem, in suos Domesticos, famulos & Offi-
ciales. l. 1. C. de Off. procons. Paschal. de le-
gat. cap. 77. Hottomann. eod. tr. cap. 4.
num. 13. Knipschilt. dict. cap. 25. num. 18.

In quo casu benè distinguit Besold. *de legat. cap. 5. num. 26.*

12. III. Legatorum personæ omni Gentium jure semper *inviolabiles ac sanctæ* reputentur, ac plenâ securitate, etiam apud hostes, gaudeant. *l. f. ibi: Sancti habentur legati. D. de legation.* Quod Tacitus *Hostium jus, & sacra legationis, & fas Gentium* vocat, lib. 1. *Annal.* Hugo Grot. *de Jur. belli lib. 2. cap. 18. num. 6.* Becht. *de Salvo conductu. thes. 173. & seqq.* Dn. Knipschilt. *dict. 25. num. 14.*

[12. B. Omnis namque antiquitas tam *Græca* quam *Romana* sanctè de Legationum immunitate loquuntur. Magnifica vox est Ciceronis de Aruspicum responsis: *Sic sentio, jus Legatorum cum hominum presidio munitum, tum etiam, divino jure esse vallatum.* Augustum habemus testimonium Julii Cæsaris: *Nomen Legati, apud omnes Nationes, sanctum inviolatumq; semper fuit.* Cæsar. *de bell. Gall. lib. 3.*

Quod agnoscit quoque Statius Papinius:

— — Legati

Sanctum sunt populis per sacula nomen.

Vide Juncker apud Hahn. *de legat. thes.*

109. & 126. Vander Græf. *de iur. Majest.* cap. 27. num. 3. Petr. Ærod. *intr. incomparabili, Rer. iudicat. lib. 10. tit. 15. cap. 10.*

[12. C. Quæritur autem; *Quid si Legatus in officio deliquerit, An & à quo sit puniendus?* Sanè placet *Distinctio* Dn. Besoldi, *intr. de Legatis*, dum adhuc noster esset, conscriptus; *An deliquerit contra officium Hominis, An contra officium Legati; Priori casu Legatum remittendum esse ad Dominum, ut cum debitâ pœnâ afficiat, censeo; Posteriori verò casu, nihil vetat, quin contra eum, tanquam publicum hostem, jure belli animadvertere liceat.* Audiamus Quintilianum Oratorem: *An existimas, hanc Legatis dari peccandi licentiam, ut quæcunq; scelera in Officio commiserint, cum his omnibus, hac una lege decident? ô nimium invidendam hujus Legationis conditionem, si tibi, & famam remisit & legem?* Quintilian. *declamat. 12.* Proinde Persarum Legatos à Macedoniis injustè occisos dicit Herodotus, quòd Persicis assueti moribus, liberiùs cum fæminis versarentur, & illecebrem manum in sinum iniecerint matrimonialem, Herodot. *hist. lib. 5.* Besold. *de Legat.*

Legat. cap. 5. num. 21. Kirchner. eod. tr. lib. 2. c. 12. 126. Dn. Wurmser. disc. 4. l. P. 2. 9. Diss. Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. c. 25. num. 33. latè Dn. Juncker. dict. dissert. thes. 134. & seqq.]

13. Dubium aliud oritur: *Annè privilegia hæcè Veterum Romanorum, hodiè quoq; absolutorum Principum legatis competentia, etiam Imperii ac Principū Statuum legatis competant?* Et hoc in Legatis, ad Exteros Principes missis, certum esse, meritò asseritur. Matth. Bortius apud Arum, *in Iur. Publ. discurs. 1. Legation. thes. 8. vol. 1. Herman. Kirchner. de legatis lib. 1. c. 3. num. 18. Kinschot. respons. 19. num. 7.*

14. Idem ex prærogativa amplissimæ Nationis Germanicæ, in Legatis *ad se invicem* missis, statuit. Anton. Hering, *de Fidejuss. c. 7. num. 559. Consentit Bortius dict. discurs. thes. 14. Quod præjudicio corroborat Carpzov. decis. Illustr. 78. num. 6. & seqq.*

15. Attamen in Legatis, *ad Cæsaream Aulam* missis, aliquatenus ambigit Arumæ, *de Comit. c. 5. num. 53. Præcipuè quòd Camera aliquando, propter arrestum*

De iure Mitt. Legat. Pr. & St. Imp. comp. 189
tum Legati Marchionis Badensis, ad Comi-
tissam de Limpurg missi mandata sine
clausula auff die Biersfall denegaverit.
Adrian Gytman. Tom. 3 Symph. verb. le-
gatus. Becht. de securit. concl. 177. Quod
ego ita absolutè æquitati consenta-
neum non esse censeo.

16. Elegantem adhuc subijcio ca-
sum, scilicet, si Consiliarius Principis extra
Provinciam peregrè mittatur, ac per aliquot
menses gravia negotia Domini sui expediat,
An præter consuetum, etiam extraordina-
rium insuper salarium, petere possit? Casus
hic Bruxellis in persona Adami von der
Dassen contigit ac à Fiscali Camera di-
sputatum fuit. Ast prædictus Adamus
in sua petitione tandem victoriam ob-
tinuit, referente Steph. Nathen. de iustit.
vulner. part. 2. tit. 3. c. 6. num. 4.

17. Et hoc non sine ratione: Cre-
scente enim labore & vigilia, salarium
quoque crescere debet. per text. in l. duo-
rum. 49. D. de oper. libert. junct. l. fin. C. de
Princip. agent. in reb. Quoniam tam Labor
quàm pecunia divisionem recipiunt l.
suo amico. 10. pr. D. de annuis legat. Me-
sch. lib. 2. Arbitr. cas. 223. per tot. [Ac
crescen-

creſcente labore, debet etiam duplicari ſalarium, *l. hi ſcholaribus* 1. 4. *C. de erogat. milit. annon. Novell. 8. c. illud.* ſicuti multis caſibus illuſtratur à Surdo *conſil. 86. n. 1.* Gail. I. *Obſerv. 44. num. 8. & ſeqq.* Steph. Gratian. *decif. 101. num. 15.*] Quòd non uno in loco inculcat Caſſiodorus; *Dignum eſt (inquit) ut fructus laborum ſequantur vota fidelium: Benè moderatrix omnium rerum antiquitas conſideravit, ut labores ſui pretia recipiant, qui publicis utilitatibus obſecundant.* Herm. Stam. *de ſervit. perſon. lib. 2. c. 12. num. 11.* Carol. Schriban. *in Polit. Chriſtian. lib. 1. c. 27.* per tot. latè Dn. Jacob. Gothfred. *de ſalario c. 8. num. 3.*

CAPUT XX.

De Judio & Iudice, Principum & ſtatuum Imperii.

I. **C**Um difficile ſit ut cujus *Perſona* diſpicitur, ejus *dignitas* ſuſpiciatur, ſicuti de Præſide Provinciæ tradit Jure Conſultus Calliſtratus *in l. Obſervandum, 19. D. de offic. Præſid. Anton.*

non Faber. in *Rational.* ad l. i. princip. D. d. postuland.

2. Ideò Principes & Status Imperii ratione iudicis & iudicii, *Plurima habent singularia jura dignitatis suæ tuende gratia concessa & inveterato usu obtenta.* arg. lib. i. in pr. D. d. postul. Jason. in l. debitoribus. 31. num. 6. D. de Re Judic. Gail. lib. i. Observ. i. num. 17.

3. Nam I. immediati Principes, Comites, Barones Imperii citati ab Imperatore extra limites Imperii sistere non tenentur, ex antiquissimâ consuetudine, & privilegio, de quo Crenz. lib. 10. Rer. Sax. Ord. Camer. 2. tit. 7. Denais. de jur. Cam. tit. 141. Schwanman. de jur. Cam. p. 2. tit. 3. Stephan. libr. 2. de iurisdic. par. 1. c. 1. n. 209. Gryphander. de Weichbild. cap. 60. n. 15. Ad quod etiam in ipsa Capitulatione, Imperatores noviter electi, adstringuntur: *Keins Stand des Reichs mit Tagleistung außerehalb Reichs Teutscher Nation zu fordern.* Capitul. Ferdinand. III. art. 13. Mager. de Adv. armat. cap. 15. num. 186. Ita Elector Brandenburgicus & Neuburgicus Comes Palatinus, in causa Gülich, Pragam citati non

non comparuerunt. Dn. Limn. *lib. 4. jur. Publ. cap. 8. num. 57.* Carpzov. *de leg. Reg. Germ. cap. 9. sect. 3. & seqq.* [Quibus tamen Imperator Rudolphus II. in particulari responso contradixit, teste Dn. Limn. *in addit. ad dict. cap. 8. n. 87.* Id quod dependet ab hac Quæstione; *An Bohemia, ac in ea consistens metropolis Praga, sit pars Germaniæ? Quod Affirmando operose deducit Goldast. de Regn. Bohem. lib. 1. cap. 2. num. 6.* Dn. Dieterich. *ad Aur. Bull. tit. 7. in pr.* Dissentit Arumæ, *de Comitibus cap. 4. num. 43.]*

4. II. Principum & Statuum Imperii Procuratores non præstare tenentur iuramentum calumniæ in Dominorum animas; quorum dignitas omnem suspicionem malitiæ excludit. Schrad. *de feud. p. 10 sect. 3. num. 77.* Setser. *de iuram. lib. 3. cap. 3. num. 100.* Surd. *decis. 18. num. 11.* Gail. I. *Observ. 90.* Myns. I. *Obs. 74.* Græv. I. *Conclus. 90.* Anton. *del Re de iur. calum. cap. 18. num. 3.* [Rationes pro & contra vide in *Nomologia c. 5. num. 2. & 3.]*

5. Quod tamen in Statuum Imperii judiciis, respectu Subditorum & Vassallorum

fallorum tantum verum esse censeo.
Vide Ruland. p. 1. de Commiss. lib. 2. cap.
14. n. 10. Dn. Harprecht. ad §. Ecce enim.
1. Inst. de pœnis rem. litig. §1. Frid. Niger.
Cyriac. controuv. forens. cap. 13. num. 53.
& passim.

6. III. Iudicem quod attinet, Prin-
cipes & Status Imperii, iudices habent
Augustissimos: Et quidem meritò. Ma-
gnę enim causę, Magnos requirunt ju-
dices, sicuti dicitur. in l. non distinguimus.
32. §. de liberali. 7. D. de recept. & qui arbitr.
Andr. Gail. lib. 1. Obs. 29. Reinking.
lib. 1. class. 4. cap. 19. num. 1. [Ac apud
Romanos, Senatores tantum à Senatori-
bus judicati fuerunt, tradente Petr. Æ-
rod. in Pandect. Rer. ab omni ævo judicat.
lib. 2. tit. 8. cap. 22.]

7. Ast ordines Imperii, diversum
quandoque habent Iudicem pro ratione
& diversitate causarum.

8. Hinc IV. in causis feudalibus
regalem dignitatem annexam habenti-
bus, Als dasennd Herrhogsthumb / Grafs-
schafften. Adrian. Gylm. l. 1. decis. Camer.
64. num. 120. [Quę nostro idiomate
Fahnen Lehen. aut in antiquis Germaniæ

tabulis **Banlehen** vocantur.] Si controversia oriatur inter Imperatorem, & Principem Vasallum Imperii in *Petitorio*, *Pares Curia* seu Imperii Convasalli immediati competentes sunt iudices. *per cap. un. in pr. l. 2. f. 22. §. ult. l. 1. f. 22.* De quo im *Schwaben Spiegel. lib. 1. cap. 23.* sequentia leguntur: *Krieger der König mit jemand umb Gut oder ander Ding/ daß des Reichs ist / da sollen übersprechen/ die Fürsten und Grafen/ die Freyen/ und des Reichs Dienstmanne.* [*Quod Judicium vocatur Das Mann: oder Lehen Gericht.* *Besold. in thes. Pr. V. Mann Gericht.* Et hoc tam ratione naturali quam civili consentaneum est; Cùm enim Dominus in propria causa non possit esse iudex: jurisdictionem Paribus Curia, meritò jura feudalia tribuunt. *Dn. Struv. de feudis cap. 16. thes. 5. num. 1.* Et ante eum late *Schrader. eod. tr. part. 10. sect. 7. num. 22. & 40.* Non obstante Aureæ Bullæ Constitutione in *tit. 5. §. final.* *Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 3.* *Vult. eod. tr. lib. 2. num. 23.* *Myns. 4. Obs. 39.* *Hartm. Hartm. Observ. Camer. tit. 24. Observ. 21, & 22.* *Dn. Boccr. de jurisd. cap.*

De iudicio, & iudice, Pr. & Stat. Imp. 195
cap. 3. um. 56. Coler. de iur. Imper. concl.
24. Dissentit aliquatenus Sonsbeck de
feudis part. 14. num. 19. & 82.

9. Quòd si inter duos, pluresvè Con-
vasallos seu Status Imperii, lis existat de
feudo Regali privativè abjudicando, so
einem Theil gänzlich/ und endlich abgespro-
chen werden solle. Jure feudali solus Im-
perator seu Consilium Imperii Aulicum,
quod Imperatorem & Imperium repræ-
sentat, cognoscit, ex lege Conradi in pr.
lib. 2. F. 24. ac §. præterea. lib. 2. F. 55. arg.
1. non distinguimus. 32. §. de liberali 7. D. d.
recept. & qui arbit. [Et hæc quidē cogni-
tio Imperatori nostro competit, non
tantummodò, quatenus immediato
Feudi Domino & ob meram faculta-
tem; sed quia horum Ducatum, Comi-
tatuum, & similium causæ, salutem pari-
ter & periculū Reipublicæ Germanicæ
attingunt, quib⁹ ut probè prospiciatur,
nemo magis sollicitus esse debet, vigore
imperialis Officii, quàm Cæsarea Maje-
tas. Reinking. 1. cl. 4. cap. 29. num. 85.
& seqq. Dn. Stamler. de reservat. §. 38.
um. 2.]

10. Et hoc quidem adeò verum est.

ut Imperator *Cameram Imperialem* penitus excludat. *Reichs-Abschied de An. 1521. tit. der Röm. Kaiserl. Majestät Regiment. Ord. Cam. p. 2. tit. 7.* Rosenth. *de feud. cap. 12. concl. 1. num. 27.* Gail. *1. Obs. 1. n. 31.* Heigius *1. quest. 9. n. 49.* P. F. Mind. *de Process. lib. 1. cap. 19. num. 18.* Arum. *tom. 4. Iur. Publ. dissert. 11.* Magenhorst. *ad Ord. Cam. p. 2. tit. 7.* [*Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 149.*] Quod variis exemplis & rationibus illustrat Coler. *de Iur. Imper. concl. 23.* & Reinking. *lib. 1. Cl. 4. cap. 19.*

II. Quæ causæ Feudales (ut per modum *Ampliationis* hoc subjiciam) Imperatoris jurisdictionem adeò fundant, ut ne quidē *per præventionem* in Camera Imperiali litis pendētia inducatur, sed causæ Feudi Titulati ab ea advocari possint. [Quoniam *Præventioni* locus non est, quando *Jurisdictio* causarum, judici *privativè* concessa est. Menoch. *2. Prasumpt. 18. num. 37.* Fontanella. *decis. 391. num. 2.* Fr. de Tontuti. *de prævent. part. 2. c. 45. num. 1.*] Quò faciunt tradita Gail. *lib. 1. Obs. 40. num. 6.* Græven. *1. Concl. 29. Consid. 1.*

12. Attamen, non pauci ex juris Publici Consultis, Imperatori, *Pares Curiae* adjungendos esse ac controversias hasce in *iudicio Ducali*, decidi volunt, auctoritate *des Fürsten Rechts*. Vigore cuius Imperator in causis, quæ Principum ac Ordinum Imperii Corpus, honorem & feuda concernunt, in *Sachen / so eines Fürsten Leib / Ehr und Lehen schaffs betreffend /* non nisi cum Principibus Germaniæ, tanquam Assessoribus, judicare debeat; Es soll seyn ein Recht mit Deutschen Fürsten besetzt. Quod vide apud Goldast. tom. 3. *Constit. Imper. latin. fol. 441.* Ita censent post alios Ziegl. §. *Austrega. in pr. fol. 47.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 2. n. 14.* Lehemann. *in Chron. Spir. lib. 2. cap. 9.* Quod latissimè deducit Dn. Limn. lib. 2. *Jur. Publ. cap. 9. num. 32. & seqq. ac in Additionibus sub num. 55.* [*Besold. in Thesaur. Pract. verb. Fürsten-Recht /* Dn. Knipschilt. *de Criminali Iudicio agens, dict. tr. lib. 2. cap. 6, num. 114.* Hippolit. à Lapide *de Rat. Stat. part. 1. cap. 10. sect. 2. & seqq.* Dn. Conring. *ad Lampad. part. 3. cap. 21. §. 20.* Dn. Struv. *de feudis. c. 16. libes. §. n. 3.* Klock, *vor. Cameral. 1. cap. 7.*]

13. Hisce tamen contradicunt Thom. Michael *de Jurisd. thes.* 28. Buxtorff. *ad Aur. Bull. thes.* 62. lit. C. & D. Quod latissimè deducit Reink. *lib. 1. class. 4. cap. 19 per tot.* Et quidem autoritate Camer. *Ord. part. 2. tit. 7.* Quibus accedit Carpzov. *de leg. Reg. Germ. cap. 9. sect. 12. n. 27.* Just. Schüz *de Vicar. Imp. conclus. 14.* [Ejusque Gener Dn. Stamler, *de Reservat. Imperat. §. 38.* Ubi ille quàm operosè Dn. Limnai assertionem redarguit ac præjudicia varia adducit sub *num. 14.* Dn. Knipschilt, *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 47.*]

13. B. Veruntamen, ipsum Dn. Limnæum amplificè vindicat Burgoldus secundus, seu Dn. Fridberg. *ad Burgoldum part. 2. dissert. 20. num. 3. per tot.* Qui in medio hæc verba adjicit: *Ex hisce manifestum est, quod adulationis plenissimi sint, qui ludicium illud das Fürsten-Recht/ inane figmentum vocare sunt ausi.* Sanè quidquid ex antiquitate historica disputari possit, hoc tamen *Negari* nequit, in historicis Germaniæ antiquis nil frequentius legi, quàm quòd jam à tempore *Otthonum* ad Imperatorem *Sigismundum*

mundum usque, Procerum Imperii contentiones de Feudis titularis, ab Imperatore unà cum Statibus Imperii in Curiiis solenniter habitis, fuisse dijudicatas. [Imò ab ipso Imperatore *Maximiliano I.* contētio de hereditate Georgii Divitis, Bavarix Ducis, Anno *MDIV.* ad Comitia futura rejecta, quæ & anno sequenti *Colonia* feliciter sopita fuit, Gerard. de Rhoo *histor. Austriac. lib. 10.* Cùm igitur judicatio causarum Principum, cum insigni Libertate Imperii conjunctum sit, ideò non modicum & Ordinum & Imperii interesse, in eo consistit, ut hoc Judicium Ducale in bonum usum revocetur. Vide *Fridberg. ad Burgold. dict. part. 2. dissert. 20. num. 5. per tot.* Quod in Regnis exoticis quoque observari, variis exemplis demonstrat. *Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 125.]*

14. Quæritur autem non incongruè; *An Imperator solus iudicet de hisce feudis, exclusâ Camerâ, etiam in Possessorio?* hoc affirmatur; *Ord. Cam. 2. tit. 2. Arum. disc. 3. ad Aur. Bull. 1h. 42. Leipold. de Concur. Jurisd. quest. 5. Dn. Boccr. de Jurisd. c. 3. num. 64.* Quod latè

disputat Limnæ. *lib. 2. Iuris Publ. c. 9. n. 78.* Continentia enim causæ non est dividenda, ac finis Possessorii est principium Petitorii, nec modici præjudicii, sed magni momenti. §. *retinenda.* *Inst. de Interd. l. exitus. 35. D. de Acquir. possess. l. nulli. 10. C. de Iudic. Gail. I. Obser. v. 7. num. 54. Capyc. Latio decis. 101. [latè Dn. Stamler, de reservat. §. 39, num. 2.] Dissentit Reinking, lib. I. Cl. 4. cap. 19. num. 69. Sixtin. de Regal. lib. I. c. f. n. 27.*

15. Sed quid juris; Si non de integro Ducatu vel Comitatu, sed de certa ejusdem parte controversia existat? Et hoc casu cognitionem ad Imperatorem, exclusâ Camerâ Imperiali, pertinere, sunt qui afferunt, *arg. l. qua in tota. 76. D. de rei vindicat. Paurmeist. de jurisdict. l. 2. cap. 5. num. 99. Cranius. de Pac. Relig. part. 3. problem. 1. Connex. 3. Reinking. lib. I. class. 4. cap. 19. num. 119. Autor. Actor. Hessen contra Hessen in Duplica. [Quod latè deducit Dn. Stambler. dict. tr. §. 39. num. 6.] Aliud censet Rosenthal. d. feudis cap. 12. concl. 1. n. 50. Auth. Duplicæ Hessen contra Hessen. fol. 140. & 204.*

16. Quòd si Proceres Imperii de feudis non

dis non Regalibus, sive de feudis minoribus immediatis regalem dignitatem annexam non habentibus, contendunt, Camera Imperialis iudex est Competens, juxta Schrad. *de feud. p. 10. sect. 2. num. 71.* Hartm. Hartm. *lib. Observ. tit. de feud. Observat. 43. num. 2.* Sixtin. *l. de Regal. c. f. num. 16.* Rosenthal. *de feud. c. 12. concl. 1. num. 30.* Græven. *l. Concl. 29. confid. 1.* Ita tamen, ut Imperator cum Camera hoc in casu concurrat. Gail. *1. Obs. 29. & 42. num. 3.* Auth. *Præjud. Camer.* apud Gylman. *tom. 3. verb. Casari reservata fol. 63.* Reinking. *lib. 1. cl. 4. cap. 19. num. 67.* Quamvis dissentiat Leipold. *d. Concur. jurisd. c. 6.*

17. Quæritur: *An Status Imperii de feudis majoribus, scilicet Titulatis, repudiato Imperatore, in Arbitros compromittere possint?* Hoc negamus. Per Ordin. Camer. *part. 2. tit. 7. ibi: Uns vorbehalten haben.* arg. *cap. un. 2. f. 46. §. Illud. 2. f. 15,* ubi Gothofred. Borell. *de Compromiss. §. 2. gl. 1. num. 124,* Zasius *de feud. pr.* Gail. *1. Obs. 40. num. 6.* Hartm. Hartm. *tit. 54. observ. 34.* Dn. Bocer. *de jurisd. c. 3. num. 71.* Reinking. *1. cl. 4. c. 19. num. 124.* Quod

non comparuerunt. Dn. Limn. *lib. 4. iur. Publ. cap. 8. num. 57.* Carpzov. *de leg. Reg. Germ. cap. 9. sect. 3. & seqq.* [Quibus tamen Imperator Rudolphus II. in particulari responso contradixit, teste Dn. Limn. *in addit. ad dict. cap. 8. n. 87.* Id quod dependet ab hac Quæstione; *An Bohemia, ac in ea consistens metropolis Praga, sit pars Germaniæ? Quod Affirmando operosè deducit Goldast. de Regn. Bohem. lib. 1. cap. 2. num. 6.* Dn. Dieterich. *ad Aur. Bull. tit. 7. in pr.* Dissentit Arumæ. *de Comitibus cap. 4. num. 43.]*

4. II. Principum & Statuum Imperii Procuratores non præstare tenentur iuramentum calumniæ in Dominorum animas; quorum dignitas omnem suspicionem malitiæ excludit. Schrad. *de feud. p. 10 sect. 3. num. 77.* Setser. *de iuram. lib. 3. cap. 3. num. 100.* Surd. *decis. 18. num. 11.* Gail. I. *Observ. 90.* Myns. I. *Obs. 74.* Græv. I. *Conclus. 90.* Anton. del Re *de iur. calum. cap. 18. num. 3.* [Rationes pro & contra vide in *Nomologia c. 5. num. 2. & 3.]*

5. Quod tamen in Statuum Imperii judiciis, respectu Subditorum & Vassallorum

fallorum tantum verum esse censeo.
Vide Ruland. p. 1. de Commiss. lib. 2. cap.
14. n. 10. Dn. Harprecht ad §. Ecce enim.
1. Inst. de penis tem. litig. §1. Frid. Niger.
Cyriac. controuv. forens. cap. 13. num. 53.
& passim.

6. III. Iudicem quod attinet, Prin-
cipes & Status Imperii, iudices habent
Augustissimos: Et quidem meritò. Ma-
gnę enim causę, Magnos requirunt ju-
dices, sicuti dicitur. in l. non distinguimus.
32. §. de liberali. 7. D. de recept. & qui arbitr.
Andr. Gail. lib. 1. Obs. 29. Reinking.
lib. 1. class. 4. cap. 19. num. 1. [Ac apud
Romanos, Senatores tantum à Senatori-
bus judicati fuerunt, tradente Petr. Æ-
rod. in Pandect. Rer. ab omni ævo judicat.
lib. 2. tit. 8. cap. 22.]

7. Ast ordines Imperii, diversum
quandoque habent Iudicem pro ratione
& diversitate causarum.

8. Hinc IV. in causis feudalibus
regalem dignitatem annexam habenti-
bus, Als dasennd Herrhogsthumb / Grafs-
schafften. Adrian. Gylm. l. 1. decis. Camer.
64. num. 120. [Quę nostro idiomate
Fahnen Lehen, aut in antiquis Germaniæ

N

tabulis

tabulis **Banlehen** vocantur.] Si controversia oriatur inter Imperatorem, & Principem Vasallum Imperii in *Petitorio*, *Pares Curia* seu Imperii Convasalli immediati competentes sunt iudices. *per cap. un. in pr. l. 2. f. 22. §. ult. l. 1. f. 22.* De quo im *Schwaben-Spiegel. lib. I. cap. 23.* sequentia leguntur: **Krieget der Kōnig mit jemand umb Gut oder ander Ding/ daß des Reichs ist / da sollen übersprechen/ die Fürsten und Grafen/ die Freyen/ und des Reichs Dienstmanne.** [*Quod Judicium vocatur Das Mann: oder Lehen-Gericht.* *Besold. in thes. Pr. V. Mann-Gericht.* Et hoc tam ratione naturali quàm civili consentaneum est; Cùm enim Dominus in propria causa non possit esse iudex: jurisdictionem Paribus Curia, meritò jura feudalia tribuūt. *Dn. Struv. de feudis cap. 16. thes. 5. num. 1.* Et ante eum latè *Schrader. eod. tr. part. 10. sect. 7. num. 22. & 40.* Non obstante Aureæ Bullæ Constitutione in *tit. 5. §. final.* *Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 3.* *Vult. eod. tr. lib. 2. num. 23.* *Myns. 4. Obs. 89.* *Hartm. Hartm. Observ. Camer. tit. 24. Observ. 21, & 22.* *Dn. Bocer. de jurid. cap.*

De iudicio, & Iudice, Pr. & Stat. Imp. 195
cap. 3. um. 56. Coler. de iur. Imper. concl.
24. Dissentit aliquatenus Sonsbeck de
feudis part. 14. num. 19. & 32.

9. Quòd si inter duos, pluresvè *Con-*
vasallos seu Status Imperii, lis existat de
feudo Regali privativè abjudicando, so
einem Theil gänzlich/ und endlich abgespro-
chen werden solle. Jure feudali *solus Im-*
perator seu Consilium Imperii Aulicum,
quod Imperatorem & Imperium repræ-
sentat, cognoscit, ex lege *Conradi in pr.*
lib. 2. F. 24. ac §. prater ea. lib. 2. F. 55. arg.
l. non distinguimus. 32. §. de liberali 7. D. d.
recept. & qui arbitr. [Et hæc quidē cogni-
tio Imperatori nostro competit, non
tantummodò, quatenus immediato
Feudi Domino & ob meram faculta-
tem; sed quia horum Ducatum, Comi-
tatuum, & similium causæ, salutem pari-
ter & periculū Reipublicæ Germanicæ
attingunt, quib⁹ ut probè prospiciatur,
nemo magis sollicitus esse debet, vigore
Imperialis Officii, quàm Cæsarea Maje-
stas. *Reinking. I. cl. 4. cap. 29. num. 35.*
& seqq. Dn. Stamler. de reservat. §. 38.
num. 2.]

10. Et hoc quidem adeò verum est,

ut Imperator *Cameram Imperialem* penitus excludat. *Reichs-Abschied de An. 1521. tit. der Röm. Kaiserl. Majestät Regiment. Ord. Cam. p. 2. tit. 7. Rosenth. de feud. cap. 12. concl. 1. num. 27. Gail. 1. Obs. 1. n. 31. Heigius 1. quest. 9. n. 49. P. F. Mind. de Process. lib. 1. cap. 19. num. 18. Arum. tom. 4. Iur. Publ. dissert. 11. Magenhorst ad Ord. Cam. p. 2. tit. 7. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 149.] Quod variis exemplis & rationibus illustrat Coler. de Iur. Imper. concl. 23. & Reinking. lib. 1. Cl. 4. cap. 19.*

II. Quæ causæ Feudales (ut per modum *Ampliationis* hoc subijciam) Imperatoris jurisdictionem adeò fundant, ut ne quidē per *præventionem* in Camera Imperiali litis pendētia inducatur, sed causæ Feudi Titulati ab ea advocari possint. [Quoniam *Præventioni* locus non est, quando Jurisdictio causarum, judici privativè concessa est. Menoch. 2. *Præsumpt.* 18. num. 37. Fontanella. *decis.* 391. num. 2. Fr. de Tontuti. *de prævent.* part. 2. c. 45. num. 1.] Quò faciunt tradita Gail. lib. 1. *Obs.* 40. num. 6. Græven. 1. *Concl.* 29. *Consid.* 1.

12. Attramen, non pauci ex juris Publici Consultis, Imperatori, *Pares Curia* adjungendos esse ac controversias hasce in *iudicio Ducali*, decidi volunt, *authoritate des Fürsten-Rechts*. Vigore cuius Imperator in causis, quæ Principum ac Ordinum Imperii Corpus, honorem & feuda concernunt, in *Sachen / so eines Fürsten Leib / Ehr und Lehen-schafft betreffend* non nisi cum Principibus Germaniæ, tanquam Assessoribus, judicare debeat; *Es soll seyn ein Recht mit Deutschen Fürsten besetzt.* Quod vide apud Goldast. tom. 3. *Constit. Imper. latin. fol. 441.* Ita censent post alios Ziegl. §. *Austrega. in pr. fol. 47.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 2. n. 14.* Lehemann. *in Chron. Spir. lib. 2. cap. 9.* Quod latissimè deducit Dn. Limn. lib. 2. *Jur. Publ. cap. 9. num. 32. & seqq. ac in Additionibus sub num. 55.* [*Besold. in Thesaur. Pract. verb. Fürsten-Recht* / Dn. Knipschilt. *de Criminali Iudicio agens, dict. tr. lib. 2. cap. 6, num. 114.* Hippolit. *à Lapid. de Rat. Stat. part. 1. cap. 10. sect. 2. & seqq.* Dn. Conring. *ad Lampad. part. 3. cap. 21. §. 20.* Dn. Struv. *de feudis. c. 16. thes. §. n. 3.* Klock, *vot. Cameral. 1. cap. 7.*]

13. Hisce tamen contradicunt Thom. Michael *de Jurisd. thes.* 28. Buxtorff. *ad Aur. Bull. thes.* 62. lit. C. & D. Quod latissimè deducit Reink. *lib. 1. class. 4. cap. 19 per tot.* Et quidem autoritate Camer. *Ord. part. 2. tit. 7.* Quibus accedit Carpzov. *de leg. Reg. Germ. cap. 9. sect. 12. n. 27.* Just. Schüz *de Vicar. Imp. conclus. 14.* [Ejusque Gener Dn. Stamler, *de Reservat. Imperat. §. 38.* Ubi ille quàm operosè Dn. Limnai assertionem redarguit ac præjudicia varia adducit sub *num. 14.* Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 47.*]

13. B. Veruntamen, ipsum Dn. Limnæum amplificè vindicat Burgoldus secundus, seu Dn. Fridberg. *ad Burgoldum part. 2. dissert. 20. num. 3. per tot.* Qui in medio hæc verba adjicit: *Ex hisce manifestum est, quod adulationis plenissimi sint, qui ludicium illud das Fürsten-Recht/ inane figmentum vocare sunt auß.* Sanè quidquid ex antiquitate historica disputari possit, hoc tamen *Negari* nequit, in historicis Germaniæ antiquis nil frequentius legi, quàm quòd jam à tempore *Otthonum* ad Imperatorem *Sigismundum*

mundum usque, Procerum Imperii contentiones de Feudis titularis, ab Imperatore unà cum Statibus Imperii in Curiiis solenniter habitis, fuisse dijudicatas. [Imò ab ipso Imperatore *Maximiliano I.* contētio de hereditate Georgii Divitis, Bavarix Ducis, *Anno MDIV.* ad Comitia futura rejecta, quæ & anno sequenti *Colonia* feliciter sopita fuit, Gerard. de Rhoo *histor. Austriac. lib. 10.* Cū igitur judicatio causarum Principum, cum insigni Libertate Imperii conjunctum sit, ideò non modicum & Ordinum & Imperii interesse, in eo consistit, ut hoc Judicium Ducale in bonum usum revocetur. Vide *Fridberg. ad Burgold. dict. part. 2. dissert. 20. num. 5. per tot.* Quod in Regnis exoticis quoque observari, variis exemplis demonstrat. Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 125.]*

14. Quæritur autem non incongruè; *An Imperator solus iudices de hisce feudis, exclusâ Camera, etiam in Possessorio?* hoc affirmatur; *Ord. Cam. 2. tit. 2. Arum. disc. 3. ad Aur. Bull. 1b. 42. Leopold. de Concur. Jurisd. quest. 5. Dn. Boccr. de Jurisd. c. 3. num. 64.* Quod latè

disputat Limnæ. *lib. 2. Iuris Publ. c. 9. n. 79.* Continentia enim causæ non est dividenda, ac finis Possessorii est principium Petitorii, nec modici præjudicii, sed magni momenti. §. *retinenda. Inst. de Interd. l. exitus. 35. D. de Acquir. posses. l. nulli. 10. C. de Iudic. Gail. I. Obser. v. 7. num. 54. Capyc. Latro decis. 101. [latè Dn. Stamler, de reservat. §. 39, num. 2.] Dissentit Reinking, *lib. 1. Cl. 4, cap. 19. num. 69. Sixtin. de Regal. lib. 1. c. f. n. 27.**

15. Sed quid juris; Si non de integro Ducatu vel Comitatu, sed de certa ejusdem parte controversia existat? Et hoc casu cognitionem ad Imperatorem, exclusâ Camerâ Imperiali, pertinere, sunt qui asserunt, *arg. l. quæ in tota. 76. D. de rei vindicat. Paurmeist. de jurisdict. l. 2. cap. 5. num. 99. Cranius. de Pac. Relig. part. 3. problem. 1. Connex. 3. Reinking. lib. 1. class. 4. cap. 19. num. 119. Autor. Actor. Hessen contra Hessen in Duplica. [Quod latè deducit Dn. Stambler, dict. tr. §. 39. num. 6.] Aliud censet Rosenthal, *d. feudis cap. 12. concl. 1. n. 50. Auth. Duplicæ Hessen contra Hessen. fol. 140. & 204.**

16. Quòd si Proceres Imperii de feudis non

dis non Regalibus, sive de feudis minoribus immediatis regalem dignitatem annexam non habentibus, contendunt, Camera Imperialis iudex est Competens, juxta Schrad. *de feud. p. 10. sect. 2. num. 71.* Hartm. Hartm. *lib. Observ. tit. de feud. Observat. 43. num. 2.* Sixtin. *l. de Regal. c. f. num. 16.* Rosenthal. *de feud. c. 12. concl. 1. num. 30.* Græven. *l. Concl. 29. confid. 1.* Ita tamen, ut Imperator cum Camera hoc in casu concurrat. Gail. *l. Obs. 29. & 42. num. 3.* Auth. *Præjud. Camer.* apud Gylman. *tom. 3. verb. Casari reservata fol. 63.* Reinking. *lib. 1. cl. 4. cap. 19. num. 67.* Quamvis dissentiat Leipold. *d. Concur. jurisd. c. 6.*

17. Quæritur: *An Status Imperii de feudis majoribus, scilicet Titulatis, repudiato Imperatore, in Arbitros compromittere possint?* Hoc negamus. Per Ordin. *Cam. part. 2. tit. 7. ibi: Uns vorbehalten haben. arg. cap. un. 2. f. 46. §. Illud. 2. f. 15.* ubi Gothofred. Borell. *de Compromiss. §. 2. gl. 1. num. 124.* Zasius *de feud. pr.* Gail. *l. Obs. 40. num. 6.* Hartm. Hartm. *tit. 54. observ. 34.* Dn. Bocser. *de jurisd. c. 3. num. 71.* Reinking. *l. cl. 4. c. 19. num. 124.* Quod

pluribus authoritatibus deducit Rosenthal. *d. tr. cap. 9. concl. 22, num.* Idem in Constitutionibus Regni utriusq; *Sicilie* dispositum esse, tradit Hector Capyc. *Latro. decis. 33. num. 1. & 8.* Quamvis dissentiat Casp. Klock. *Consil. 3. Quest. 1. per 101. annex. tr. de Contribut. D. Struv. de feudis cap. 16. thes. 8.*

18. V. *Ratione iudicii in causis matrimonialibus*, Imperii Principes & Status, qui Pontificem Romanum agnoscunt, coram Episcopo loci, aut ipsomet Pontifice, juxta gravitatē causæ, & gradus, non verò in Camera Imperiali, causas deducere tenentur. *c. 23. extr. de judic. c. causam. extra de Offic. deleg. Visitationis Abschied de Anno 1570. §. fin. Denais. de jur. Cam. tit. 187. Gail. l. Obs. 112. n. 17. Præjudicia vide apud Gylman. tom. 3. symph. verb. Matrimonium. Dn. Boccr. de jurisdict. cap. 3. num. 34. & 40. Reinking. lib. 3. cl. 1. c. 10. num. 24.*

19. *Qui Augustanam Confessionem vel Reformatam Religionem profitentur*, cum per transactionem Passaviensem Jurisdictio Ecclesiastica in eorum territoriis sit suspensa; Herm. Vult. *ad l. 1. C. juris-*

jurisd. num. 1; I. Matth. Stephan. de jurisd.
2. part. 1. cap. 7. num. 371. Anton. Faber.
tr. de religion. regend. lib. 1. cap. 17. per tot.
[Ubi de iuribus & viribus matrimonii,
principaliter quæstio est.] Non coram
Imperatore, aut in Camera agitandæ
sunt, prout Dn. Bocer. tradit *d. num. 50.*
[Causæ enim matrimoniales, siue sint
simplicis querelæ siue appellationis, per
Decretum Imperatoris ex Camera
extermminatæ sunt, per Memoriale
Visitat. de Anno 1570. §. Wann auch
der Kaysertlichen. Gail. I. Observat. 112. in
fin. Denais. Verb. Matrimoniales cause. Ro-
ding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 31. num. 25.
Dn. Blum. in Process. Camer. tit. 43. n. 15.
Rationes adducit Dn. Warem. de Frid-
berg. ad Burgold. part. 2. Dissert. 20. n. 13.]
Neccoram Austregis; ut Mind 2. de Man-
dat. c. 10. n. 4. censet: Sed coram electis
Arbitris, vel coram propriis Consiliariis
(s. Consistorio, quod ita vocatur, con-
stans ex prudentibus Theologis & piis
Politicis, Stephan. de iurisd. Eccl. c. 1. num.
14.) decidendas censeo; remissô prius
ipsis solenniter omni fidelitatis jura-
mentô, quô Principi suo obligati sunt.
arg.

arg. Ord. Cam. part. 2. tit. 4. & l. est receptum. 14. ubi Zas. & Dd. D. de jurid. Quem modum imprimis practicabilem esse censeo cum Reinking. *lib. 3. cl. I. cap. 10. num. 50.* [Ego latissimè de Dispensatione in *Gamologia cap. 8. num. 6. & seqq.* Et hic modus finiendi quæstiones matrimoniales, ubi de vinculo personarum illustrium agitur, placet quoq; Dn. Fridberg. *dict. dissert. 20. n. 13.*] Vide Schubhart. *de Austreg. Concisus. s. lit. 6.* Dn. Limn. *lib. 4. jur. Publ. cap. 8. num. 96.*

20. Quòd si Partes ratione judicis in unum convenire non possunt, solet Imperator ad instantiam unius vel alterius partis, certos *Commissarios* familiæ cujusdam illustris, religioni A. C. additos ordinare, qui de causa & controversia cognoscant; Sicuti quibusdam *exemplis* hoc compertum est.

21. Quid juris verò; *Si quæstio incidat inter Status Imperii, non de vinculo matrimonii, sed de judicio possessorio, veluti de sævitia maritali, vel de reposcenda uxore?* Ordinarium Judicem adeundum esse censeo, qualis inter personas illustres Austregarum est *Judex. per Ordin. Camer. part.*

part. 2. tit. 4. Ibi: Warum und was Urſachen das wäre. Ubiunque enim in causa matrimoniali de possessione litigium oritur, cognitio ad Iudicem secularem, secluso penitus Ecclesiastico, pertinet. arg. c. post miserabilem. extr. de Usur. Maynard. Decis. 27. Meichsn. tom. 3. Decis. 20. n. 51. Gædd. de sequestr. cap. 2. n. 41. post Regn. Reusn. & alios Græv. 1. conclus. 112. confid. 1. Reinking. d. c. 10. n. 20. Præjudiciū refert Anton. Tessaure. decis. 117. [Unde in Camera Imperiali hodie instar regulæ observatur; quod si non principales personæ de vinculo, sed Tertii quidam, forte ad effectum legitimationis & successionis de matrimonio disceptent; Aut de competentia Iudicis, alimentando partu, aut puellæ sequestratione, quæstio incidat, Camera Imperialis in hisce causis merito cognoscit. Guiliclm. Roding. in Pandect. Camer. lib. 1. tit. 31. num. 5. Alias Limitationes vide apud Dn. Blum. in diœt. Process. Camer. tit. 43. num. 17.]

22. *Quæritur etiam: Quibus Ordinationibus, ratione matrimonii, Reformati Nobiles immediati sint subiecti, aut non*
ihnen

ihum dispensare? Quoniam propter suspensionem Jurisdictionis Ecclesiasticæ, Nobiles quoque immediati, Consistorium congregandi, potestatem habent; prout quotidie videmus eos singulis ferè annis, Nobiles amicos, unum & alterum Ecclesiæ Pastorem, ac Jure-Consultum ad se vocare, *Ehe-Bericht zu halten.* Johan. Bidemb. *Quæst. Nobil. 9. n. 5.* Rudinger. *Observ. Camer. 37. cent. 4.* Ideò Consistorio suo causam decidendam tradere solent ac possunt. Fichard *Consil. 58. Quæst. 2. n. 7. Ac consil. 69. q. 3. vol. 2.* [Aliter Dn. Bæckelman, qui censet, præcæteris mediis, ad dispensationem ritè obtinendam, ex natura potestatis, subjectionis nesciæ, tutiorem esse viam Compromissi in *Axioma. 8. Meditat. I.* Quò faciunt optimè tradita Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 3. n. 262.* Gamologia *cap. 8. num. 7.*]

23. VI. In Criminalibus causis Imperii Principes & Status, forum sortiuntur secundum genus delicti; Nam *Primo* in causis *fractæ Pacis publicæ* (veluti si Princeps Imperii contra Alterum arma sumat, inconsultò Imperatore, *Camera*

mera Imper. vel Imperator per Aulicum
iudicium iudicat. Ord. Cam. p. 2. tit 9. §.
So jemand Hoch oder Nider. Gail. I. de
P.P.c. II. & lib. I. Observ. 3. Mynsing. cent.
5. Obs. 38. post Denais. Mind. & alios Græ-
ven. lib. I. concl. 3. [Besold. de iur. ma-
jestat. cap. 5. num. 7. Roding. in Pandect.
Camer. lib. I. tit. 7. Quo tamen casu, ad
Banni declarationem, inconsultô Impe-
ratore, perveniri non posse, usu Imperii
introducedum esse, attestatur Heig. part.
I. Quest. 9 n. 29. Matth. Stephan. lib. 2.
de iurisd. part. I. cap. I. membr. 2. n. 214.
Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num.
124. Dissentit Dn. Fridberg. ad Burgold.
part. 2. Dissert. 20. Qui hoc in casu iu-
diciu Ducale requirit, sub n. 13.]

24. Secundo In Criminib⁹ lese Majesta-
tis ac banni Imperialis, cognitionem in
Comitiis, suscipiendâ esse, ob gravitatem
causæ, censet Dn. Limnæ. ad Capitul.
Imp. Ferdin. III. art. 30. verb. Des Heil-
gen Reichs. num. 4. Rusdorff. in Vindic.
caus. Palatin. cap. 20. per tot. [Donavert.
informat. fol. 124. Dn. Fridberg. ad Bur-
gold. part. 2. Dissert. 20. num. 13. fol. m.
204.]

[24. B. Proscriptio enim Principis Imperii, præsertim potentioris, est res maximi momenti, in quo interesse, non solius Cæsaris, sed totius Imperii, adeoque omnium Statuum vertitur. Executionem si spectes, ea absque belli moribus vix fieri potest, quod *regulariter* consilium & consensum Statuum Imperii requirit, *Capitul. Carol. V. art. II. Ferdinandi III. art. II. Dn. Limnæ. ad Capitul. Ferd. III. art. 30. num. 4.* Quid si Princeps Imperii proscriptus potentiâ aut affinitate exterorum Principum prævalet? Nunquam deerunt arma & manus auxiliares; Exinde sine dubio prona bella civilia & intestina, pestis cujusvis Reipublicæ. *Pesius esse bellum civile*, Favorinus dicebat, *Dominatu illegitimo.* Et Cicero: *Mibi pax omnis cum Civibus, bellô civili, videtur utilior.* Vide Hug. Grot. *de jur. bell. lib. I. cap. 4. n. 19.* Quid Imperio Germanico profuerint, præteritæ Virorum illustrium proscriptiones, in propatulo, est. Hinc fundi nostri Germanici deplorabilis calamitas, quam vix integrô sæculô, conquere possumus.]

25. Alii

25. Alii hanc cognitionem ad minimum coram *Electo*ribus, re publicè deliberatâ, fieri debere tradunt; tam efficaciâ Capitulationis *Imp. Ferdin. II. art. 26.* quàm ratione æquitatis. Cùm ex tali condemnatione periculosi motus plerumque oriantur. *Heig. part. I. Quæst. 4. num. 44. Nicol. Bets. de pact. famil. illustr. f. 448. Zieriz. de Prærog. Princip. lit. H. 7. Arum. in Iur. Publ. vol. I. discurs. II. per tot. Leheman. in Chron. Spirens. lib. 7. cap. 113. Limn. lib. 4. Iur. Publ. cap. 8. n. 99.* Et hunc judicandi modum, Procerum Germanorum libertatem requirere, infinitis exemplis confirmat *Coler. de Iur. Imp. thes. 24.* Urgent hoc & literæ *Electorum Saxonici & Brandenburgici ad Imperatorem Ferd. II. de dato 12. Martii Anno 1623. apud Lündorpium p. I. f. 1077. Carpz. ad Capitul. cap. 9. sect. 9. num. 22.* Adeò ut scribat *Dn. Limnæus*, quòd grave sit auditu, *Ferdinandum II. Imperatorem* hunc articulum non probè observasse, prævalentibus Hispanorum consiliis, in *Status Hispanici* amplificandi *Ratione*, fundatis.]
Limn. ad Capitul. Imp. Ferd. II. art. 26. &
O Capit.

Capit. Ferd. III. art. 30. verb. des Heiligen Reichs. num. 17.

26. Id quod alii *Limitant*; Nisi crimen læsæ Majestatis esset *notorium*, de quo *Reichs-Abschied de Anno 1559. §. dies weil nun. & seqq. Reinking. lib. I. Cl. 5. c. 6. num. 147.* Huic contentioni finem imposuisse videbatur Capitulatio Imp. *Ferdinandi III. art. 30.* scilicet ad proscriptionem Principis Imperii, Consilium insuper & consensum Electorum requirens, etiamsi crimen aliàs esset *notorium*. Praxis enim, quæ tempore *Ferdinandi II. Imp.* radices agere cœpit, Electores ad hoc permovit. Dn. Limn. *ad dict. Capit. art. 3. in pr.*

27. Veruntamen cùm hoc *Cæsarea Capitulationis articulo 30.* Principum ac Statuum Imperii incolumitati, vigore antiquæ libertatis, plenariè haud provisum fuisset: ideò in Instrumento Pacis *Osnabruggi An. 1648.* editò, constitutum est, ut in proximis Comitibus de modo & ordine, in declarando uno vel altero Statu Imperii in Bannum, præter eum, qui aliàs in Constitutionib⁹ Imperii descriptus est, ex communi Principum & Statuum

Statuum consensu agatur & statuatur,
quem adhuc expectamus. *Instrum. Pac.*
Imp. Suec. art. 8.

28 Ceterum id in hoc crimine obser-
vandum est, quòd Reus læsæ Majestatis
omnia sua bona amisisse intelligatur,
statim à die commissi criminis. *l. ex*
judiciorum. 20. D. de publ. judic. l. Majesta-
tis. 6. l. ult. C. ad L. Jul. Maj. [Adeò ut
hanc pœnam quidam, etiam ad tempus
cogitati criminis extendant.] *l. 3. & 4.*
C. eod. Anton. Faber. quest. Cod. 6. def.
8. Scip. Gentil. d. Conjur. l. I. cap. 7. verb.
quas ex eo tempore. Proinde ab illo die
cassum & irritum censetur, quidquid
hujus criminis Reus donando, testan-
do vel alienando, ad alios transtulit. *d. l.*
quisquis. 5. §. 4. C. eod. l. donationes. 32. ff.
de donat. A. B. tit. 24. §. Entledigung.
Sixtin. 2. d. Regalib. cap. 20. num. 27. Scip.
Gentil. d. Conjur. d. lib. I. cap. 2. verb.
quorumlibet postremo. [Addit. nostræ ad
Rümelin. ad A. B. p. 3. dissert. 4. thes. 4.]

29. Ast ad auferendam possessio-
nem, requiri sententiam condemnato-
riam & declaratoriam, verius & æquius
est. *l. res, quæ. 22. D. de jur. Fisc. l. ult. §. filiis.*

C. de bon. qua liber. Gigas. d. tr. quest. 25. num. 5. Peregrin. 5. de Jur. Fisc. tit. 1. num. 171. Gail. 2. de P. P. cap. 19. num. 13. Bocér. de Crim. las. Maj. cap. 3. num. 31. Harppr. ad §. 3. num. 87. I. de publ. jud. [Hâc tamen adjectâ declaratione, quòd Reus perduellionis, accusatione pendente, omnes fructus suos faciat, usque ad sententiam condemnatoriam. Franzk. Quest. 7. Decad. 14. Tulden. in Codic. lib. 9. tit. 8. num. 16. Nam post contractum hoc crimen, perduellionis Reus, bonorum suorum dominus adhuc dum existit, nec illa, nisi sententiâ condemnatoriâ amittit. l. 1. §. questum. 15. in pr. D. qui & à quib. manumit. l. fin. C. ad L. Jul. Majest. Francisc. de Clapperiis Caus. decis. 32. quest. un. num. 11. Carpzov. in Pr. Cr. quest. 41. num. 100. & seqq. Vide Addit. ad Rümelin. ad A. B. part. 3. dissert. 4. thes. 5.]

30. Sed queritur, *An Fiscus vindicet etiâ bona, post condemnationem à Reo las. Majestatis acquisita? Aff. arg. l. 2. C. de bon. proscript. d. l. quisquis. 5. §. fin. C. ad l. Jul. Maj. l. cum filii, 26. §. ult. D. de legat. 2. Gabriel. Comm. concl. 24. lib. 7. Boeckelm. in Vision. disq.*

disq. 4. num. 12. Bocer. d. tr. c. 3. num. 40. Harpp. d. §. num. 100. Dissentit [non sine ratione Alber. Gentil. disputat. 4. ad d. L. Quisquis. Verb. Bona. fol. m. 73.] Scip. Gentil. de Conjur. lib. I. cap. 2. verb. omnibus bonis. [Addit. ad Rümelin. ad A. B. 3. dissert. 4. thes. 6.]

31. *Tertiò, In Criminalibus causis, propriè sic dictis, Primus est casus, Quod si Status Imperii delinquât in territorio alterius Status Imperii; Quaritur, quid juris è Variant Doctores; coram Domino territorii conveniri posse delinquentem, verius censeo. Quoniam delictum tribuit jurisdictionem in loco delicti, non attentò ullò dignitatis splendore; Modò poena non sit corporis afflictiva. Auth. qua in provincia. C. ubi de Crimin. arg. l. 3. de offic. Præs. Vult. ad l. 1. C. ubi Sen. vel Clar. num. 48. Simon. Pistor. conf. 19. num. 29. vol. I. Gail. de Pignorat. c. 14. num. 3. Reinking. l. 2. cl. 2. cap. 18. num. 24. Benè Petr. de Tonduti de prævent. p. 2. c. 2. num. 21. Dissentit ac iudicium Austregarum agnoscere vult Schubhard. de Austreg. thes. 5. Aliter dissentit Scipio lib. 2. decis. Camer. 59. [Ac Mind. de*

Proceß. Camer. cap. 9. num. 1. Quibus respondet Dn. Stamler. *de Reservat. §. 37. per tot.* Vide Dn. Limnæ. *lib. 9. I. P. cap. 5. num. 63.* Addit. *ad Rümelin. ad A. B. 2. Dissert. I. thes. 5.]*

32. *Quid si Comes Condominus in Comitatu pro indiviso possesso delinquat? Condominum in hoc casu nec judicem esse, nec cognitionē habere, sed Imperatorē adeundū esse, censeo.* Quoniam, individuarum rerum in jure, possessio est individua, ejusvè usus indivisus *l. cum certo. §. fin. D. Commod.* Ubi a, Jurisdictio pro indiviso possidetur, neuter eam per se contra Condominum exercere potest. Joh. Petr. Surd. *cons. 47. per tot.* Vinc. de Franch. *decis. 274.* Killing. *de Ganerb. disc. 9. num. 1.* Dissent. Boccr. *de Jurisd. cap. 8. n. 24.* Joan. Aloys. Ricc. *coll. 2377.*

33. *Secundus Casus est: Quòd si delictum commissum sit contra ipsam territorii Domini personam, Imperatorem adeundum esse censeo. arg. l. f. §. 1. C. ubi Sen. vel Clar. l. ille à quo. 13. §. pen. ibi: Principale auxilium implorandum. D. ad Senat. Trebellian.* Nemo enim simul Actor & Judex esse potest. *per l. apertissimi*

fini. 16. ubi Augustin. Barbosa. C. de iudic. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. dissert. 1. coroll. 5. lit. C. Fallent. 2. [Dn. Stamler. dict. §. 37. de reservat. sub num. 8. cum addita modificatione Dn. Fridberg. ad Burgold. part. 2. Dissert. 20. n. 13. fol. 205.] Dissentit Mind. 1. Process. cap. 9. num. 1. & alii allegati à Limn. lib. 9. jur. Publ. cap. 5. num. 36.

34. Tertius verò est Casus; Si Imperii Status in proprio territorio deliquerit, Imperatorem, aut cui is hanc causam delegaverit, iudicē esse verius est. juxta d. l. fin. C. ubi Senat. vel Clariss. Ruland. de Commiss. part. 1. lib. 2. cap. 3. n. 6. Mind. 1. process. cap. 9. num. 6. Schubhard. de Austreg. concl. 5. lit. a. Dn. Stamler. dict. §. 37. sub num. 3. Vide Additiones meas ad Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 1. Coroll. 5. lit. C.

35. Quartus existit Casus, si Princeps aut Status Imperii tale delictum commiserit, ex quo capitalis poena veniat imponenda, tunc integram causam ad Imperatorem devolvendam esse, ut ab eo determinetur, censeo. pr. d. l. fin. Cod. ubi Senat. vel Clariss. Et hanc Ordinum

Imperii præcipuā libertatis Germanicæ prærogativam esse judico; Ita enim in *Speculo Suevico* constitutum legimus: **Aber über der Fürsten Leib und über ihr Gesind/soll niemand Richter seyn/dann der König.** apud Goldast. in *Reichs-Sakungen.* tom. 1. fol. m. 37. Caspar. Ziegler. §. *Austrega. Conclus. 3. num. 12. in fin.* Befold. *de jurisdict. Imp. Rom. cap. 13.* Addit. meæ ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 1. Coroll. 5. in fin.*

36. Verum quid juris; Si Imp. Status Subditū suum extrajudicialiter gravet? Dist. Si Princeps, *tanquam Magistratus*, vi jurisdictionis subditum gravet, veluti indebita obsequia mandando, insolidas operas exigendo, vel pœnas pecuniarias imponendo, tunc subditus gravatus *Cammeram Imperialem* adire potest. *arg. c. con-
cernenti. de Appel. in 6. R. A. de Anno 1594.* §. **Wann aber von.** Bail. I. *Observ. 120. num. 1.* Grav. I. *concl. 120. n. 1.* Mind. I. *de mandat. cap. 13. num. 8.* Ac I. *Process. 3. cap. 20. ferè per tot.* [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 33 n. 69. & seqq.*]

37. Si verò *tanquam Pars*; ut, si lis oriatur inter Dominum & Subditum Prin-
cipis

cipis : Austrega Iudices erunt; ne fraus fiat primæ instantiæ. *Mysing. 4. Observ. 43. num. 3. Roding. 1. de iurisd. Cam. tit. 23. num. 6. Gail. 1. Observ. 120. num. 3. Reinking. p. 2. cl. 2. cap. 16 num. 28. Præjudicia refert* Guiliem. Scipio. *lib. 1. decis. 118. & 120. Casp. Klock. de Contribut. cap. 18. num. 109.*

38. *Limita prædictam quæstionem, Nisi Princeps aut Status Imperii privilegio vel consuetudine obtinuerit, ne aliter à subditis, nisi coram propriis Consiliariis conveniatur.* *Mysing. cent. 5. Observ. 5. Guilielm. Scipio lib. 2. decis. 8. De quo casu intellige Gail. 1. Observ. 1. num. 19. Mind. 1. de Process. 17. num. 10. Quale privilegium habet Serenissimus Württembergæ Dux, quod vide apud Limn. lib. 5. Jur. Publ. cap. 16. num. 12. Quòd si Status Imperii privilegio Austregarum careat, Ordinarius adeundus erit, Reinking. lib. 2. cl. 2. cap. 16. num. 12.*

39. *In causis civilibus, si Princeps vel Status Imperii, Nobilis vel etiam Privatus, Imperii Principem vel Statum convenire velit, primò omnium adire*

O 5 tenetur

tenetur cujusque Principis ac Status
Austregas à Ma. Emiliano I. Imperatore
 constitutas , *Ihre rechtliche Austrdg.*
 [*Dn. Linnaë. 9. iur. Publ. cap. 5. Goth-*
lieb ab Hagen. in Comitolog. part. 5. fol. m.
204. & seqq. Quò jure Austregarum,
 etiam Imperii Civitates gaudere, dedu-
 cit *Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2.*
cap. I. n. 55. & 84.] Austregæ v. nihil aliud
 sunt, quàm *judices certorum quorundam*
Ordinum Imperii , coram quibus lites illo-
rum Statuum & controversie civiles,
proponuntur, & causæ cognitæ, decidun-
tur. *Schubhard. in tr. de Austregis. in di-*
ssut. Basil. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 2.
dissert. 1. Coroll. ubi mæ Addit. [*Latè Dn.*
Stamler. de reservat. §. 37. num. 4. & 5.
Friedberg. ad Burgold. part. 2. dissert. 20.
num. 14.] Horum judicum Austr.
 octo Vias refert *Ordin. Cam. part. 2. tit.*
2. & seqq. de quibus etiam *Mind. lib. 1. de*
Proceß. cap. 16. n. 3. & seqq. *Gylman. tom. 3.*
Symphor. verb. Austrdg. Dn. m. Affin. & Pr.
Boecerus class. 6. disput. 2. th. 72. Rein-
king. lib. 2. cl. 2. cap. 16. [*Austrega-*
rum autem ratio moralis in eo consistere
videtur, ut Statibus Imperii immediatis,
 jus

ius quoque duarum instantiarum tribuatur, sicuti cuilibet *Privato* hoc beneficium competit. Dn. Stamler. *dict.* §. 37. n. 4. & 5. Dissentit Dn. Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 69. & seqq.* 1

40. Quòd si talis Status Imperii immediatus, jure Austregarū non gaudeat, iudicem suum in prima instantia habet. *Cameram Imperialem*, vel propter concurrentiam jurisdictionis, *Aulicum iudicium den Rdisert. Reichs Hof Rath* / ubi omnes immediati conveniri solent. Vide Herm. Vult. *ad l. 1. C. ubi Senat. vel Clar. Mind. 1. de Process. cap. 17. n. 9. Stephan. 1. de iurisd. part. 1. cap. 3. membr. 3. num. 25. & seqq. Gylman. tom. 3. Symphor. verb. Aufstrdg.* [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 33. num. 69.* Gravamina Principum Imperii Evangelicorum, circa iudicium Aulicum & Cameram Imperii in prætereundis Austregis recenset Fridberg. *ad Burgold dict. dissert. 20. num. 14. fol. 209.*]

41. Quid verò agendum, si Princeps extraneus, Imperii Principem vel Statum convenire velit? Et hoc quoque casu Austrega

strega iudices erunt. *arg. l. 2. l. 5. C. de iurisdic.* Non enim convenit, formam jurisdictionis mutare, ob alterius, in alia provincia degentis, personam. *per l. 1. C. ubi in rem act.* Cum extranei & peregrini non debeant violare leges Patriæ vel mores Civitatis, nec illorum causâ, stylus & consuetudo judicandi invertendus sit. *per text. in l. cum de. C. de Episcop. & Cler. l. missi. 7. C. de exactor. tribut. lib. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 253. num. 2 & seqq.* Ita in terminis Mind. *lib. 1. de Process. cap. 17. num. 11. Schubhard. de Austreg. conclus. 4. lit. a. Rümelin. part. 2. ad Aur. Bull. disp. 1. Coroll. 4. Dissentit Vult. ad l. 1. C. ubi Sen. vel Clar. num. 44.*

42. Sed quæritur *An privilegium hoc primæ instantiæ, seu Austregarum, etiam Aula Casarea jurisdictionem, den Reichs Hof-Rath restringat:* Affirmativa sententia de jure verior censetur. Siquidem *Casarea Majestas* unâ cum Proceribus Imperii, in constituenda Austregarum forma expressè contestata est, ne Principibus & Statibus Imperii in Jure Austregarum præjudicium ullum inferatur.

tatur. Ord. Cam. 2. tit. 4. §. sum vieren.
Rosenthal. de feud. c. 12. concl. 1. num. 35.
Schubhard. de Austreg. concl. 2. Ziegler.
§. Austrega. concl. 1. num. 14. Hessische Acta
in caus. Marpurg. Rümelin. part. 2. ad
Aur. Bull. diss. 1. corall. 2. Reinking. l. 2. cl.
2. c. 16. num. 10. Dn. Limn. lib. 9. de iur.
Publ. cap. 5. num. 32. Quamvis praxis ne-
gativè respondere quandoque velit,
[Ac novantiqua querela sit, quòd
Principes Imperii; neglectò Austrega-
rum judiciò, per novas Commissiones
Aulicas nimium onerentur.] Vide
Meichsn. 4. decis. 4. Et hanc praxin de-
fendat dissentiens Paurm. de iurisd. lib.
2. cap. 4. num. 133. Sed hæc concurren-
tia inter gravamina Statuum Imperii
anno 1613. relata fuit, apud Goldast. in
Polit. Reichs Handel/ part. 25. c. 4.

[42. B. Quæritur ulterius; An pri-
vilegium Austregarum adhæreat personæ
vel patrimonio? Cujus quæstionis resolu-
tio dilucidationem sequētis quæstionis
involvit, An Principes aut Comites Pana-
giarii non minus gaudeant jure Austregarum,
quàm Principes aut Comites actu regentes?
Id quod meritò Affirmamus; Quoniā pri-
vilegium

vilegium hoc non est glebæ pretium, sed dignitatis præmium, quod personæ statum, non patrimonii possessorem sequitur. Immediata namq; subiectio, etiã sine territorio consistere potest. Andr. Knichen. *in Velit. apologet. n. 15.* Springfield. *de Appanag. c. II. num. 142.* Unde cum Petr. Frid. Mindano scribit Comitiologus: Daß die Fürsten und Grafen des Reichs/ auch des Privilegien der Außtråg theilhaftig seynd / und wenn Sie schon von ihrer Väterlichen Fürstenthümer nicht einen Wapenhof besitzen thäten. Mindan. *de Process. Camer. I. c. 19. num. 23.* Præjudicium Ducum Saxo Lauenburgensium adducit Gothl. ab Hagen. *dict. tr. part. 5. num. 4. fol. m. 409.* Et de hac quæstione latius, Deo volente, *in tr. de Appanalogia* agendum erit.]

CAPUT XXI.

*De Ditionum Imperii ad hæres-
des transmissione. Vbi de Principis
Primogeniti successionem.*

- I. **P** Rincipes Germaniæ Immediati Regalem dignitatem unà cum Ditionib⁹ suis, in Hæredes transmittunt.

tunt. Quod cum diversimodè fiat, idcò quædam de *transmissione bonorum illustris* familiæ notabilia subijciam. 1. In quibusdā Ducatib⁹ & familiis illustrib⁹ sol⁹ *Primogenitus* succedit. 2. Quædam familie, Ducatus aut Comitatus cum *Fratribus* æqualiter dividunt. 3. Aliæ in defectu *Masculorum*, etiam *Filias* ad successionem Ducatus aut Comitatus admittunt. 4. In quibusdā familiis illustribus quandoque in defectu legitimorum hæredum, ex *Pactō* hæredes constituti ad sunt.

2. Sane jus Primogenituræ *aquitati Naturali & Civili* convenire, plurimis comprobari potest rationibus, Nam ordine naturæ *Vnum debere Principem esse*, tradit Beatus Hieronymus in *Can. in apibus. 41. caus. 2. quest. 1. ubi Barbarosa*. [In cujus fidem audiamus *Herodotum*, patrem antiquitatis.; *Mos omnium Gentium est, ut Major natus imperium habeat*. Herodot. *histor. lib. 7.* Perseus, Philippi Macedoniæ Regis filius, natus major, Demetrio, fratri, de Regno contendenti, ita regessit: *Regnare utique vis: Huic spei tuæ obstat, Gentium Ius, obstat vetustas Macedonia mos.*

*nia mos. apud Livium histor. lib. 40. cap. 13. Arnifæ. de Republ. cap. 2. sect. 7. per tot. Joan. del Castil. de aliment. cap. 36. §. 1. num. 26. & 27. Rationem adducit Rex magnæ Britanniaë Jacobus ad filium Henricum: Si Regna diviseris, discordiarum & bellorum semina posteris relinques; quod huic Insula aliquoties accidit. Rex Jacob. in Basil. Dor. lib. 2. oper. fol. m. 160. Rümelin. ad Aur. Bull. part. 3. Dissert. 5. thes. 4. ubi addit mæx.] Hinc Galli quasi proverbialiter dicunt: *Que le Commendement ne se peut partager, sans perdre l' Estat.* Conseill. d' Estat. part. 1. cap. 9. Belluga in Spec. Princ. Rubr. 14. verb. Veniamus. num. 25. Vbi Borellus Arumæ. 2. de Republ. cap. 2. sect. 7. per tot. Rusdorff. in Vindic. Palat. cap. 9. num. 8. & 12. & c. 2. num. 13. latè Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. m. 47.*

3. *Primogenitura Jus ac Primogeniti successio* conspicua est, in familiis Electoralibus Palatini, Saxonis, Brandenburgici. Aur. Bull. tit. 7. & 21. §. decernimus. Arum. ad Aur. Bull. disc. 6. th. 33. Rümelin. ad Aur. Bull. p. 1. diff. 6. th. 2. [Dn. Limnæ. ad A. B. tit. 7. §. 2. Obs. 1. & seqq.

& seqq.] Idem observatur in familia *Austriaca*. Dipl. *Caroli V.* apud Goldast. p. I. *Const. Imp.* f. 89. In *Bavaria* quondam Ducatu, nunc Electoratu, Henning. Arnisæ, *de Republ.* 2. cap. 2. sect. 7. num. 35. In *Palatinatu* diversarum linearum. Knichen. *de Saxon. privil. verb. Ducum.* cap. 3. num. 54. In Ducatu *Brunsvicensi*, ditionis ac Lineæ *Wolfenbittelica*, Nicol. Bets. *de Pact. famil. illustr.* cap. 9. pag. 521. Auth. *Apologiæ de controuv. Primogen. Duc. Brunsvic.* cujus pacti tenorem refert *Springfeld. de Appanag.* cap. 3. num. 63.

4. In Ducatu *Würtembergensi* ex patris *Uraci* (dulcissimæ meæ patriæ) primum, postmodum *Mynsingæ* erectis Anno 1473. & 1486. nec non ab Imperatore *Friderico III.* Anno 1448. & 1492. confirmatis; In def. *Graf Eberhards Fürsten Brief* amplissimis clausulis ab Imperatore *Maximiliano I.* corroboratis apud Goldast. in *Const. Imp.* pag. 319. Dn. *Limn. lib. 5. jur. Publ. cap. 16. n. 10.* Idem in *Iuliacensi & Clivia.* Nec non in *Lotharingia* Ducatibus observatur. Arnis. 2. cap. 2. sect. 7. num. 35. Besold.

de Elect. & success. lib. 1. dissert. 6. num. 10.
Sabaudia quoque & Pedemontii Ducatus
hoc jus habent, teste Rubeco cons. 133.
Vide tamen Victor Siri, nel Mercur. tom.
2. lib. 2. fol. m. 609. Aliæ quoque fa-
 milia [Imperii illustres, præcipuè verò
 inclyta Domus *Ostfrisia*] hoc Jus pri-
 mogenituræ observant, quas vide apud
Cothman. cons. 1. num. 233. & seqq. vo-
lum. 5. Borcholt. Consil. 13. Dn. Limn.
part. 4. jur. publ. cap. 8. num. 103. Springs-
feld. de Appanag. cap. 3. [latè Ego in Ad-
dit. ad Rümelin: ad Aur. Bull. part. 3.
Dissert. 5. thes. 5.]

5. Hoc Primogenituræ jus, cùm fa-
 miliarum illustrium dignitatem, ac Im-
 perii splendorem, hâc bonorum posses-
 sione Unico & quidem Primogenito ad-
 dictâ, maximè conservet. *Raudens. cons.*
1. num. 136. Vult. 3. cons. Marp. 35. n. 20.
Arnif. lib. 2. de Republ. cap. 2. sect. 7. n. 68.
Gail. 2. Observ. 153. num. 3. Rusdorff. in
Vindic. Palat. cap. 9. n. 12. & seqq. Ideo
 hætenus in aliis quoque Ducatibus in-
 troduc-tum est, & in dies usque hodiè
 introducitur solet.

6. Sic jus hoc primogenituræ nu-
 per *Hassiacæ* familia tam lineæ *Darmsta-*
dianæ,

De Dition. Imp. ad heredit. transmissione, &c. 127
diana, quam Cassellana, recepit. [Et hoc
vigore des Cassellischen und Darmstadts
schen Haupt Accords. teste Dn. Rein-
king. I. Class. 4. c. 17. n. 35. Imò ipsa Linea
Hasso Casselana jus Primogenituræ jam
Anno 1627. Vermöge eines brüderlichen
Erb Vergliechs. ac ipsam successionem
Principi primogenito detulit, quæ à
Cæsarea Majestate Anno 1628. Pragæ
confirmata fuit. Sicuti constat ex do-
cumentis allegatis in dem Gegen Berichte
der differenzien zwischen Landgraf Erns-
ten und Landgraf Wilhelm. n. s. & 17.]
Ac quò jus hoc firmiori fundamētò ni-
tatur ac inviolabiliter custodiatur, Pace
Osnabrugensi confirmatum fuit. per In-
strum. Pac. art. 15. §. fin. Simili modò Du-
ces Megapolitani tam lineæ Gustavo vien-
sis quàm Suerinensis primogenituræ jus
introduxerunt, teste Reinking. I. cl. 4.
cap. 17. num. 34.

7. Quæritur autem; *An jus primo-*
genituræ juri Feudali Lombardico quodam-
modo consentaneum sit? quod Affirmo; Si
quidem hoc jus Lombardicum Duca-
tum dividere prohibet. §. præterea. 2-
feud. ss. Canonizatus. in. c. licet. de Votis.

Quod hisce versiculis expressit *Guntherus* :

*Marchia seu Comitatus Possessio, sive Ducatus
Integra permaneat: Feudalia cetera multis
Participanda patent.*

*Gunth. in Ligurin. lib. 8. Vultej. feud.
c. 8. num. 36. Dn. Bocer. de success. in feud.
c. 3. quest. 48. in fin. Cothm. Conf. 3. vol.
4. per tot. [Balzeran. ad dict. § præterea,
num. II. & seqq. lib. 2. F. 55. Addit. meæ
ad Rümelin. ad Aur. Bull part 3 Dissert. 5.
thes. 4. Limnæ, ad A. B. tit. 25. in pr. Ob-
serv. 3. Vide omnino Arnisæ. 2. c. 2. sect.
7. num. 62. & seqq.] Dissentit latè
Springsfeld. dict. tr. cap. 5. n. 15. & seqq.
Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. 95.*

8. Sanè Pater, vel consortes familiæ,
suis Primogenituræ introducere ne-
queunt propriâ authoritate, sed necesse
est, ut id fiat, I. Præviâ communi Or-
dinum Provinciæ deliberatione ac con-
sensu, auff einem Land-Tag. [Quoni-
am hic igitur de Domini mutatione.
Bets. de pact. famil. cap. 9. fol. 706] II.
Ut fiat nondum natis liberis. [Ne illis,
quibus per nativitatem jus quæsitum
est, præjudicetur, Limnæ. 4. l. P. cap. 8.
num.

num. 121. *Castillo de aliment. cap. 36. §. I.*

num. 43.] III. Quò omnibus ex illu-

stri familia natis & nascituris *de alimen-*

tis ihrem Stand gemàs prospiciatur.

[*Castillo dict. tr. cap. 36. §. I. num. 45.*]

IV. Ut Primogenituræ introductio ab

Imperatore confirmetur, in Comitibus præ-

cipue publicis, scientibus Imperii Ordini-

nibus. [*Additiones ad Rumelin. 2. Dis-*

sert. 5. thes. 8. lit. C. Besold. Consil. 148.

num. 40.] Ut Juramento paciscen-

tium roboretur. [*Bets. dict. cap. 9. f. 712.*

Præjudicium refert Springsfeld. de Ap-

panag. cap. 5. num. 56.] Hæc & alia re-

quisita Vide apud Nicol. Bets. *de pact.*

famil. illustr. fol. 709. Rosenth. de feud. c.

7. concl. 26. Reink. 1. cl. 4. cap. 17. num.

67. Springsfeld. dict. tr. cap. 5. per tot.

Ludov. Molina de primogen. lib. 2. c. 7.

Ubi, Gilman. de la Motta.

9. Primogenitum voco, *Primum in*

ordine nascendi; qui natus maximus est ex

liberis ejus, qui ultimò regnans decessit.

c. prior. de Reg. Jur. in 6. Tiraquell. de Jur.

Primogen. quest. I. Vocatur aliàs Caput

familia, à Gallis verò, *Chef des noms & des*

armes. Johan. Grivel. *decis. dolan. 146.*

num. 14. & seqq.] Dicitur autem Primogenitus, qui natiuitatis, non successionis tempore, prior natus est. Fr. Viuius *decis. 502. num. 1.* Andr. Capan. *de vita & milit. quest. 9. num. 62. ac quest. 17. num. 1.*]

10. Hoc jus Primogenituræ in Principe Patre radicatum; in Filium momentaneè transmittitur, ac in instanti vires exerit. Molina *de Primogenit. Hisp. 3. cap. 6. num. 30.* Franc. Niger. Cyriac. *contro. v. forens. 312. num. 53. & seqq.* [Acquiritur namque jus primogenituræ, ipsò natiuitatis momentò, & statim, ceu jus aliquod momentaneum, ac quoad jus succedendi, effectum suum in iuris puncto habet, etiamsi executio differatur. Engelbrecht. *de success. Elect. thes. 23. & seqq.* Lazar. Foëmit. *de moment. tempor. iur. cap. 24.* Dn. Dieterich. *ad A. B. tit. 7. fol. 40.* Capan. *dict. tr. de vita & milit. quest. 9. num. 60.*]

11. Hinc Princeps Pater, per dispositionem Testamentariam filio Primogenito hoc jus auferre, aut de eo quidquam disponere nequit; *arg. §. donare. 2. F. 9. cap. unum. pr. l. f. 8. cap. qua ad perpetuam. caus.*

caus. 25. q. 5. Quod latè deducit acutissimus Senatus Pedemontani Præses :
Joan. Anton. Bellon. *consil. 55. per tot.*

12. Quoniam Primogenituræ jus non beneficiò Patris, sed naturæ & legis provenit; Nec hæreditariò, sed gentilitiò jure defertur; Idcirco nullò modò à Patre mutari aut alterari potest. Molin. *de Primog. lib. 1. cap. 8. num. 20.* Goidast. *3. de Major. cap. 16. in pr.* [Ea autem, quæ non à Patre, sed à genere, tribuntur, semper familiæ integra ac incolumia permanere debent. *per l. Eum qui. 3. D. de interdict. & relegat.* latè Joan. Igneus *ad l. si de pluribus. num. 44. D. ad S. Ct. Syllan.* Joan. Mar. Vermigliol. *consil. crim. 51. num. 1. ac consil. 57. num. 1.*] Unde Cassiodorus scribit : *Filius obligationibus paternis, si non sit Heres, exuitur.* Aur. Cassiodor. *libr. 4. Rescript. var. 10.* Coler. *de Jur. Imper. concl. 51.* Rümelin. *ad Aur. Bull. p. 1. diss. 6. concl. 6.* Ac quod ex hoc juris primogenituræ ademptione, bellici motus exorti fuerint, varia exempla Imperii recenset Lauterbach. *in Christ. Polit. cap. ult. num. 128.* [Ita in terminis quoque Paul. Jord. Ursinus *de*

success. feud. part. I. quest. 6. art. I. num. 28.
Dn. Besold. de Elect. & success. lib. I. dis-
sert. 4. num. 19. Arnisæ. 2. de Republ. cap.
2. sect. 8. num. 58. Dn. Dieterich. ad A. B.
tit. 7. fol. 100.]

[12. B. Hoc tamen observandum est,
 quòd Princeps Imperii primogenitus
 juri suæ primogenituræ renunciare pos-
 sit. *per cap. quàm periculosum. caus. 7.*
quest. I Sicuti Esau primogenituræ re-
 nunciavit. *Genes. 25.* Tiraquell. *de jur. pri-*
mogenit. quest. 24. num. 22. Cacheran.
decis. 100. num. 40. latè Paul. Gallerat.
de Renunciat. cent. I. quest. 52. num. I. Mo-
 dò hoc fiat verbis expressis & actu con-
 sensum expressum probante. Bets. *d.*
paët. famil. cap. 9. fol. 469. Besold. *dict. 11.*
Dissert. 4. num. 20. Ita Henricus Dux Brun-
 swicensis & Luneburgensis, Primogenitus,
 in favorem fratris secundogeniti Ducis
 Wilhelmi Anno 1569. 13. sept. Ducatui &
 successioni renunciavit, additò paëtò &
 stipulatione, de non nubendo. Acta
 Brunf. *in caus. jur. Primog. Anno 1635. lit.*
K. & L. Vide quoque Dn. Limnæ. *ad A. B.*
tit. 7. §. 2. Observ. 8.]

13. Sed Quæritur, An Primogenitus
 hnic

huic iuri renunciare possit, si hoc in alterius quàm renunciantis, veluti filii, præiudicium tendat? Quod negatur. Quoniam nemo potest disponere de Jure Tertii, sine illius consensu; atqui Filius ius radicatum habet ex primigenii institutione, ac Principatus Authore seu primo acquirente. l. si cum. 7. C. locat. Tiraquell. de Primog. quest. 26. num. 4. & quest. 30. num. 9. Bets. de pact. famil. illustr. c. 9. fol. 470. & f. 667. Rümelin. part. 1. ad Aur. Bull. 6. conclus. 7. Kirchof. Consil. I. num. 8. tom. 2. Cothman. Consil. 14. lib. 3. Dn. Dieterich. ad A. B. tit. 7. fol. 100. [An autem Princeps Primogenitus in favorem Tertio-geniti, omisso secundogenito, iuri Primogenitura renunciare possit? Dubitatur; Sicuti hoc disputat, & negat Tiraquel. dict. tr. de iur. Primogen. Quest. 27. Paul. Gallerat. dict. tr. de renunciat. cent. I. quest. 52. num.]

14. Aliud sequitur dubium; An Pater Imperii Status, filium iure Primogenitura, aut parte Provincia, ex causa exheredationis legitima, privare possit, juxta Novell. 415. c. 3. Negativa sententia verior est: Feuda enim Imperii Majora, scilicet

dignitatis & Titulata, sunt ex pacto & providentiâ; Ast à feudis omnis testandi facultas exulare debet. *per princ. 1. Feud. 8. & 9. Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 10. & 22. num. 2. Besold. de Elect. & success. lib. 1. dissert. 2. num. 24. Runding. controuv. feud. lib. 1. cap. 14. Dn. Bocer. de success. feud. c. 1. quest. 3. [Springsfeld. de Appanag. cap. 3. num. 184. Andr. Capan. de Vita & milit. Q. 13.]*

15. Quod tamen Limitatur; Nisi filius tale delictum commiserit, propter quod etiam in Curia Domini indignus staret, *per c. An ille qui. 37. feud. lib. 2. Zas. de feud. p. 8. num. 8. Borch. de feud. cap. 7. num. 61. Schneidew. de feud. part. 6. cap. 2. num. 26. [Besold. de elect. & success. lib. 1. Dissert. 2. num. 24.]*

16. Quod si Primogenitus Imperii Princeps, ipsò feudò privari jure mereatur, Filius tamen ejus, aut Proximus Agnatus legitimus, pro indigno non reputatur, sed ad feudum nihilominus aspirare potest, ac in eo successionem legitimam obtinere debet. *per l. eum, qui. 3. D. d. interd. & releg. ac per cap. un. lib. 2. feud. 98. Mynsing. resp. 44. dec. 5. n. 44. latè*

Rosen-

Rosenthal, de feud. cap. 11. concl. 5. n. 1. Bets. d. tr. p. 483. Ruding. cent. 2. contr. feud. c. 20. Gail. 2. Pac. Publ. c. 13. n. 17. Unde notabiliter scribit Horatius Montanus: *In feudis antiquis ex pacto & providentia, non hereditariis, Agnati habent jus formatum vivente Agnato, qui feudum tenet ex vi primæva investitura, per ordinem tamen temporis, uni post mortem alterius competens.* Horat. Montan. controvers. forens. cap. 6. n. 3. [Merckelbach. apud Klock. Consil. 19. n. 21. vol. 2. Rusdorff. in Vindic. caus. Palat. cap. 22. per tot. Quod latius deduxi in Appanalog. cap. 28.] Quamvis aliter sentiant Merend. lib. 6. controuv. cap. 1. Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 16. num. 9. Adelsreut. in Refut. Rusdorff. Quemadmodum & nupera Exempla Imperii Romano-Germanici contrarium demonstrare videbantur. Ast quales fructus Imperium Germanicum exinde collegerint, effectus satis lugubris docuit. Vide Petrar. concl. crim. 235. Bocer. in Quat. Quest. de mod. amitt. feud. q. 3.]

17. In Provinciis, ubi Primogenitura viget, *Primo natus* patri solus [in

toto

toto Ducatu aut Comitatu integraliter] succedit; Exclufis à fucceffione reliquis fratribus Ultragenitis. Unde dicunt Doctores, *Primogeniti legitimam effe, totum Principatum*; Vinc. de Fran-
 chis *decif. 287. num. 4.* Tiraquell. *de Primog. quæft. 5. num. 1.* Surd. *conf. 427.* Ro-
 fenthal. *de feud. cap. 7. concl. 13. num. 2.* Merlin. *de legitim. lib. 2. tit. 1. quæft. 2.*
 Riccius *in collect. decif. 2378.* Ego in Ap-
 panalog. *c. 3. num. 13.*

18. Hinc Primogenito (unà cum Ducatu, Comitatu, Pagis & territorio,) cedunt quoque *Provincia Accessoria*, ve-
 luti Annui redditus, fructus pendentes, feræ beftiæ, equi generofi, greges, no-
 mina debitorum, alia item provinciæ emolumenta, *arg. l. fructus. 44. D. de Rei Vindic. l. item. 9. §. 5. l. usufructuarium. 62. in pr. D. de Vfufr.* Schrad. *part. 2. de feud. 9. part. pr. feët. 3. n. 49 ac confil. 3. n. 399.*
D. m. Pr. Bocer. de fucceff. feud. c. 3. q. 50. & feqq. Barschamp. de clauful. cap. 27. n. 33. & feqq. Palatia item, Bombardæ, Artillery/ Kriegs Räftung ac quæcunq;
 ad publicam provinciæ utilitatem, & familiæ splendorem deftinata funt. *arg. l.*
cætera.

*cetera. 41. §. quod ergo. 12. D. de legat. I. Vult. de feud. cap. 5. num. 4. Schrad. d. 17. p. 9. c. 4. num. 91. Rosenthal. de feud. c. 7. concl. 47. n. 15. Vide Appanalog. c. 30. & 31. 19. Cum is vicissim etiam teneatur ex omni obligatione, & ære alieno, à Prædecessore sub nomine dignitatis contracto, Pac. Constant. in pr. v. hoc quod. v. amplius. c. 1. de Probat. c. quia juxta. 16. q. 1. Tiraq. de Primog. q. 35 n. 20. Pruckm. cons. 1. vol. 2. Bocser. d. c. 3. quest. 54. Rein-king. 1. cl. 3. c. 10. num. 8. & seqq. Caspar. Klock. consil. 30. n. 133. vol. 2. Dn. Ta-
bor. tr. de obligat. success. in offici. Vbi Li-
mitationes. Latissimè Ego in Nomolog.
cap. 14. per tot. ac in Appanalog.
cap. 27.*

[19. B. Et hoc verum quoque obti-
net in Principibus Imperii Ecclesiasti-
cis. Hinc Episcopi aut Abbates Impe-
rii, in utilitatem aut necessitatem bo-
norum Ecclesiæ aut sub nomine Digni-
tatis contrahentes, æquè successorem in
officio obligant, per cap. 1. ibi: pro Eccle-
siæ necessitate, X. de solut. Gylman. 2. De-
cis 51. num. 22. & 27. latè Nomolog. cap.
10. num. 8.] Quæritur autem An Prin-

ceps Imperii Antecessoris sui promissionem de investiendo Barone in quibusdam locis & pagis, ad effectum ducere obstrictus sit? [Et hoc affirmamus per cap. un. §. moribus; si de feud. def. content. lib. 2. F. 26. Princeps enim Imperii succedit in officio & dignitate, ideò ea, quæ sunt de dignitate & natura officii, etiam præstare obligatur. Dn. Bocer. de investit. cap. 5. num. 15. Gothofr. Anton. per rationes dubitandi & decidendi de feud. disput. 7. thes. 1. lit. E. Vide Nomolog. cap. 15. num. 1. Quod Limitatur in Episcopo aut Abbate. Dn. Oth. Tabor. de Obligat. success. c. 5. num. 19. Nomolog. d. cap. 15. num. 2. Klock. consil. 4. num. 73. & seqq.]

20. *Quæritur etiam; An Reliqua quoque mobilia, ut Vasa aurea & argentea, thesauri, Vinum, & id genus alia ad Primogenitum solùm pertineant? Et hec æquè Affirmatur. Quod enim Princeps, ut Princeps, acquirit, Successori in Principatu, non patrimonialibus hæredibus debetur, arg. l. quod Principi. 59. D. legat. 2. l. 1. in pr. D. de jur. fisc. post plures Schrad. 1. cons. 3. n. 391. Vult. d. c. 5. num. 4. Rosenthal, d. conclus. 47. num. 15. Dn. Bocer. d. cap.*

cap. 3. *Quest.* 49. Vide Springsfeld. de *Apānagio*. cap. 11. num. 255. Hinc cum *Don Petrus Medicus*, frater minor, locupletissimi thesauri Medicorū familiæ divisionem à fratre *Ferdinando I.* Magno Duce Etruriæ peteret, Commissarii Pontificis, & Regis *Hispaniæ* singulari decisione eam ipsi denegarunt, cum ipsius quidem summa indignatione, at optimo jure. Vid. etiam *Bets. de Pact. fam. illustr. pag.* 730. Et Ego in *Appanologia*. cap. 12.

21. Cum autem Ducatus vel Provincia sæpissimè incrementa accipiat, ideò dubitatur; *Quid juris in bonis allodialibus, Dynastiis, pagis, villis, à Patre nuper acquisitis?* Et hæc bona primogenito cedere, verius censeo, modò Ducatus sint unita. Wann sic der Kammer einverleibt. Quoniam incorporatio omnia complectitur & facit unum corpus. l. ex facto. 35. §. rerum. D. de hered. inst. l. item. 13. §. fin. D. de petit. hered. Georg. Everhard. consil. 44. *Quest.* 1. vol. 2. Merlin. de legitim. lib. 2. tit. 1. quest. 3. num. 1. & seqq. Dassel. cons. 3. num. 11. & seqq. [Addit. m. ad Rumel. ad A. B. 3. Dissert. 5. thes. 6. Springs-

Springsfeld. *de Apanag. c. 11. num. 253.*
 latè Egò in Apanalog. *c. 7. n. 31. & 32.*]
 Joh. Bapt. Larrea. *allegat. fiscal. 10. n. 23.*
& seqq. Dissentit Bets. de pact. famil. Il-
lustr. fol. 629.

CAPUT XXII.

De Principibus Imperii Ultrage-
nitis, von den abgetheilten Herren.

I. **C**æterum, dum Primogenitus Im-
 perii Princeps [integrum Duca-
 tum cum omnibus pertinentiis,
 pro sua Legitima primogeniali cæpit,
 ex lege Naturæ quoque obligatur,]
 cæteris *fratribus* ex Ducatu aut Comi-
 tatu *condecens* Provisionem annuam
 pro sustentatione legitima constituere;
 quæ communi nomine *Apanagium* vo-
 catur; Ut & Sororibus illustribus cer-
 tam dotem dare & solvere arg. *l. necare. 4.*
cum l. seq. D. de agnosc. lib. l. cum ratio. 7.
D. de bon. damn. [Ita constituyente Im-
 peratore Carolo IV. in A. B. tit. 25. §. fin.
 in verbis: *Princeps Primogenitus apud a-*
lios fratres & sorores se clementem & pium
exhibe-

exhibebit, continuo, juxta datam sibi à Deo gratiam, & juxta suum beneplacitum, & ipsius patrimonii facultates. Quem textum latius resolvi in *tr. de Appanalog. cap. 23. num. 17. & seqq.*] Arnise, 2. c. 2. sect. 9. num. 27. Bets. d. tr. fol. 501. 340. & seqq. Merlin. d. tr. 2. tit. 1. quest. 3. Springsfeld. de Appanag. per tot. [Et Ego latius in d. tr. per tot. Dn. Limn. & Dn. Dieterich, ad Aur. Bull. tit. 25. §. final. Sanè appanagia magno Principum bono, potentiae illustris conservandae causâ, in Imp. Germ. introducta fuisse, tradit Springsfeld. de Appanag. cap. 1. Burgold. secund. in Not. Imper. part. 1. dissert. 20. num. 19.] Appanagium autem pro modo facultatum ac reddituum Ducatus, ex boni viri arbitrio decernitur [& constituitur, maximè in pii & discreti Principis primogeniti arbitrio consistens.] arg. l. si quis. s. §. 10. & 19. D. de agnosc. lib. Ludov. Molina de primog. Hist. lib. 2. c. 15. Gilmon. de la Mota. ibi in add. n. 6. Springsfeld. de Appanag. cap. 8. Menoch. consil. 411. n. 8. & 9. Nati enim ex familia illustri magnificè sunt tractandi, ibrem Stand gemäß. Quo dignitatem suam

Q

suam sartam rectam tueri queant, ac quò familiæ splendor conservetur. *l. tutor. 13. in pr. D. de admin. tut. Bets. d. tr. fol. 607. Merlin. d. tr. q. 3. Rosenthal. d. lib. num. 11. Rusdorff. in Vind. Palat. c. 3. m. 36.* Id quod Germani vocare solent *eine Fürstl. Abfindung / Ein Fürstliches Deputat.* Althus, *in Politic. cap. 19. num. 83.* Galli, *un Appennage.* Tiraquell. *de Primogen. quest. 21.* Itali, *Vita e Milizia.* Vide Marta, *in Dig. noviss. part. 4. Tit. Vita & militia.* & Springsfeld. *de Appanag. cap. 1. num. 18. & seqq.* Capan, *tr. sing. de Vita & Milit. Quest. 1.*

3. Hæc provisio consistit, juxta morem regionis, quandoque *in Pecunia numerata*, ac certa annua pensione: Da ein gewiß einkommen von der Kennt-Cammer Jährlich / und gemeiniglich an Frucht / Wein und Gett geliefert wird. Reusner. *1. Decis. 5. Arnif. d. sect. num. 28.* [late Appanalog. mea cap. 11. per tot. Ubi sub num. 24. late disputatur; An Panagium necessario in Dynastiis constituendum sit? Quod communiter Negatur. per A. B. tit. 25. §. fin. ibi: *ad beneplacitum.* Heft. Capyc, *Latro decis. 176. num. 40.* Andr. Capan.

Capan, *de Vit. & milit. Quæst.* 37. Dissentit Argentæ. *tr. sur les partage Nobles.* Q. 39. Arnix. 2. *de Republ. cap. 2. sect. 9. num. 28.*]

4. Quandoque certa portio feudi Regalis, veluti certa *Præfectura ecclie* ~~Uempter~~ assignantur: quam tamē tenent, non ut *superioritatem* in ea exerceāt (nisi aliter conventum sit) sed eo solūm titulo, quō Viduæ illustres sua dotalitia, tenent ~~ih~~ *Widdum*/ sc. ut certos redditus annuatim inde percipiant. Hotom. *in Francog. cap. 8. & 9.* Springsfeld. *dict. tr. cap. 1. num. 47.* Arnix. *d. loc. num. 38.* Jurisdictione territoriali in hisce districtibus *Primogenito* integrā manente. Cothm. *cons. 3. num. 198. vol. 4.* Vult. 3. *cons. Marp. 35. num. 64.* Georg. Ritter. *de homag. posit. 85.* [Moles. apud Capan. *de vita & milit. in Quæst. addit. penult. fol. 240. num. 8.* Hinc Gallie Rex, in concedendo appanagio, duo excipere & sibi reservare solet; *Les Cas Royaux & La Souveraineté.* Hoc est, Lites primæ regię cognitionis, Deinde supremum Dominatum. Choppin. *de Doman. lib. 2. tit. 6. num. 1.* Loyscau. *de grands seigneur. cap. 5. num. 67.*] 2 2 5. Hanc

5. Hanc provisionem Secundogeniti accipiunt non ut legitimam, Rosenth. *de feud. cap. 7. concl. 26.* Sed ut *alimenta*, quæ tanquam onus feudale, Primogenitus, reliquis fratribus præstare tenetur. Vincent. Franch. *decis. 61.* Merlin. *de legitim. d. tr. 2. tit. 1. quest. 2. num. 13.* Springsfeld. *dict. tr. c. 11. n. 57. ac c. 12. passim.* [Quoniam appanagium non jure successionis, sed jure & modò provisionis assignatur, & quidem ad modum usus fructus, omni alienandi potestate exclusâ, ac semper salvò manente jure reversionis & consolidationis cum dominio, in casu, quò frater Panagiarius absque legitima prole mascula decesserit. Choppin. *de doman. lib. 2. tit. 3. n. 2. & 7.* Carol. Tapia *decis. 44. num. 7.* Unde benè scribit Bernard de La Roche Flavin : *Les Enfants Puînez de France ne peuvent quereller ou demander certain legitime ou cote part, leur estre due en la succession du Roy leur Pere ; mais seulement provision par leur Vie et entretien, à la volentè & arbitrage du Roy Pere.* La Roch. Flav. *tr. de Parliament. lib. 13. cap. 24. n. I.*]

6. Sanè hoc loco, quæritur ; *An in appanagio jus primogenitura locum habeat ?*
Quod

Quod Negamus. Appanagium enim Postgenitis assignatur pro debita & decenti sustentatione. D' Argentrè *in oper. tr. des partag. de Nobl. quest. 6.* At in alimentis, jus Primogenituræ neutiquam locum habet, sed ea æqualiter inter filios distribuenda sunt, ut quisque suâ parte separatim fruatur. text. *in l. Lucius, 38. ibi non amplius sua portione. D. famil. excisc. Surd. de aliment. tit. 4. q. 23. n. 1.* Springsfeld. *d. appanag. c. II. n. 43.* [Ac in illis, quæ deferuntur, non jure successionis, sed aliò quodâ & quidem particulari titulò, nullum præcipuum, nullavè prærogativa locum habet; Cùm ea debeantur, tanquam liberis, non tanquam heredibus. Georg. Lovet. *in Notab. Arrest. lit. D. Arrest. 44. in not. lit. A.* Molin. *ad Consuet. Ameal. art. 184.* Præjudicium adducit Befold. *de E. & S. lib. 1. dissert. 5. num. 15.* Ego latè *in Appanalog. c. 23. n. 11.* Dissentit Cevall. *Comm. opinio. 2. 780. num. 29.* Quod tamen limitatur, nisi observantia familiæ illustris, aut pacta conventa aliud velint. Id quod comprobatur Auth. Apolog. *pro Duce Brunsw. Aug. lun. lit. E. fol. 190.*

7. Sanè exinde sunt qui deducunt, quòd si familia illustris *in ampliorem numerum* creverit, Primogenitus vel actu Regens, *Nepotibus* ac omnibus ex familia descendentibus, aliqualem sustentationem hanc, *ihren Antheil/ Nepotibus* item dotem cum annexis, *die Fräuleins Stewr sampt der Außfertigung* ex Ducatu decenter subministrare, aut si unus ex familia bello capitur, redemptionis pretium solvere obligatus sit. [*arg. traditorum Anton. de Padilla ad Rubr. C. de fideicommiss. num. 5. Monter. à Cueva decis. 16. n. 37. Kirchberg. de feud. ex pact. & provid. c. 1. num. 20. & c. 3. Gallerat. de renunciat. cent. 1. cas. 50. sub num. 10.*] Nisi aliter scilicet pro se & filiis conventum fuerit. *Mastrill. decis. 85. Cothman. vol. 4. cons. 3 & 4. pass. Vide Fab. de Anna consil. 4. 5. & 6. Bets. dict. tr. cap. 10. Capan. de Vita & milit. Quest. 22.* [Quam tamen assertionem variis *declarationibus* resolvi in *tr. de Appanalog. cap. 23. num. 14. & seqq.*]

8. Principes autem Ultrageniti in Imperio Romano-Germanico, etiamsi de Principatu vel nullam, vel minimam,

mam, partem adepti fuerint, nihilominus *Principes Imperii* sunt, ac totius Principatus titulum retinent. Rosenth. *de feud. cap. 8. concl. 56. num. 16.* Bets. *de pact. famil. illustr. cap. 8. fol. 341.* privilegiis *primæ instantiæ* gaudent. Mind. I. *de Process. cap. 19. num. II. & 23.* Schubhard. *de Austreg. concl. 3. lit. h.* Cæterisque Imperii Constitutionibus utuntur, fruuntur. Knich. *de jur. territ. cap. 1. num. 22.* Ritter. *de homag. num. 85.* [Besold. *de Elect. & Success. lib. I. dissert. num. 13.* Secus quàm olim in Germania moris erat, da der jenige / so unter den Brüdern das Fürstenthumb bekommen / ein Reichs-Fürst: Die übrige Brüder aber / schlechthin Fürsten und Fürstengenoss genant seynd worden. Specul. Saxon. *lib. 3. art. 59.* Dn. Dieterich. *ad A. B. tit. 7. fol. 96.* De quolatiùs Ego in *Appanalog. cap. 29. n. 7.]*

9. Si ex defectu lineæ primogeniti, Ultragenitum, successionis habitum in ætatum producere contigerit, Princeps Ultragenitus regimen *sine ulla speciali Imperatoris creatione, aut principalis tituli collatione adipiscitur.* Nolden. *de Nobilit. 1b. 43. lit. f.* Dn. Bocser. *de Qualitat. feudor.*

dor. cap. 3. num. 19. Reinking. l. cl. 4. cap. 17. num. 87. Springsfeld. de Appanag. cap. II. num. 91. Vide Paschal. de patr. pot. part. 4. cap. I. num. 52.

CAPUT XXIII.

*De aquali Principum Imperii
Successione.*

I. **P**urimæ in Imperio Rom. German. familiæ, maximè autem Comites Imperii, *Masculos pari passu & aquali jure ad successionem in Comitatu, aut Dynastiis, admittunt; adeò ut & titulata seu majora Imperii feuda familia erciscunda judicium subeant.* *Dd. in S. praterea. 2. f. 55. Et S. omnes. 2. feud. 20. Cothman. consil. 3. num. 5. & seq. vol. 4. Gail. 2. Observ. 153. num. 2. latè Rosenthal. de feud. c. 9. concl. 56. per tot.* Imitantes in hoc puncto ex parte jus civile, quod parentum hæreditatem liberis ex æquo addicit; *l. cum ratio. 7. D. de bon. damnat. auth. in successione. C. de suis & leg. Forster. de success. ab intest. lib. 4. c. I. Schneidev. & Harpprecht. ad pr. I. de success. ab intest.*

2. Attamen hæ illustres Imperii familiae, diversum dividendi modum observant. *Quidam* enim fratres illustres, Comitatus suos dividunt tam *quoad* bona, administrationem & dominum, quàm *quoad* Regalia & jurisdictionem, adeò ut quilibet partem suam capiat, nec alter in alterius portione aliquid juris habeat. Wessenbec. *cons.* 151. Goldast. *de major. I. cap.* 21. *num.* 7. Rosenth. *de feud. cap.* 9. *conclus.* 96. *in add. marg.* latè Knichen, *de Saxon. non prov. jur. V. Ducum. cap.* 3.

3. *Quidam* administrationem & emolumentorum perceptionem dividunt, *Regaliorum* & Jurisdictionis substantiâ apud omnes *in solidum* permanente. Exemplum *in Ducatu Saxoniæ Wimariensi*, refert Wessenbec. *cons.* 32 *n.* 8. Vide Reinking. *I. cl.* 4. *c.* 17. *num.* 24. Limn. 4. *jur. Publ. c.* 8. *num.* 123.

4. *In quibusdam* Imperii familiis consuetum est, duobus natu maximis fratribus concedere Administrationem, cæteris fratribus, mediante certâ annuâ assignatione à gubernatione seclusis. Uti apud Landgravios Hassiæ olim, ac apud

Comites Waldeccie usitatum fuisse tradit Bets. *d. tr. pag. 342.*

5. *Quidam* divisâ territorii commoditate, in *Seniorem* ex familia transferunt exercitium jurisdictionis, cum quodam emolumento. Rosenthal. *de feud. c. 7. concl. 56. num. 131.* Limnæ. *d. c. 8. n. 12.* Vide Springsfeld. *dict. tr. cap. 2. num. 21.*

6. In Principatum & Comitatum divisionibus, plurimum tribuendum est *pactis familiae*; Nec non *consuetudini provincie*; Inprimis verò *voluntati paterna*, quæ si æqualiter cuique filiorum suam portionem assignat, utique servanda erit. *arg. l. si filia. 20. §. si Pater. 3. D. famil. exercisc.* Sanz. Morquech. *de divis. bon. lib. 4. c. 3.* Anton. Fab. *3. Cod. 25. defm. 4.* Gail. *2. Observ. 116.* [Attamen ad familiæ dignitatem & memoriam conservandam, multò consultius est, ut Pater illustris ab ulla Ducatus divisione absteat. *fusè Oldrat. consil. 94.* Unde pulchrè *D. Bernhardus* in epistola, de rei familiaris cura, ad Raymundum militem de filiis consulens, ita scribit: *Filii, mortuo patre, quarunt divisionem; Si Nobiles*

las sunt, melior est sepè per mundum dispersio, quàm hereditatis divisio, referente Anchor. ad cap. licet. num. 12. X. de Voto. Petr. Jord. Ursin. de Success. feud. part. 2. Q. 2. art. 3. num. 13.]

7. *Quæritur autem; An Pater Imperii Princeps, in hisce feudis Imperii divisibilibus, uni filiorum præ alio gratificari, ac testamento suo, plus quam reliquis assignare possit. Quod communiter & regulariter Negatur. Quoniam nulla Ordinatio ultimæ voluntatis in feudo valet. arg. S. item si fuerint. 1. f. 5. S. & quia. 1. f. 1. Bets. d. tr. f. 504. Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 3. num. 4. [Adeò, ut secundum Feudista, s Princeps Vasallus, ne quidem Candelam pro anima ex feudo per testamentum relinquere possit; Sicuti scribit Andr. de Iserna ad cap. 1. An agnat. vel fil. 2. F. 45.] Reinking. 1. cl. 4. c. 17. n. 43. & seqq. Georg. Eberhard. consil. 37. num. 34. vol. 2.*

8. *Cessante hac æquali paternâ divisione, generali quadam Germaniæ, ac in Camera Imperiali approbatâ consuetudine, receptum est, ut frater Senior faciat divisionem pro suo arbitrio, ac Mi-*

*normatu eligat. c. 1. Vbi Barbosa. X. de Pa-
rech. Rauchbar. 1. q. 49. Goldast. d. ma-
jor. 1. cap. 27. Arnis. 2. d. Rex. cap. 2. sect.
8. num. 78. Gail. 2. Observ. 116. num. 14.
Fab. 3. Cod. 25. def. 1. Morquech. d. c. 2.
num. 55.*

9. Hoc dubium adhuc addo; *An
Feuda Imp. majora indivisibilia, consortibus
ad stipulantibus, dividi possint? Quod nisi
Imperatoris accedat cōsensus, Negamus.
[Quoniam feudorum dignitatum divi-
sio illustribus familiis & Imperio Roma-
no-German. damnosa existit, ideò in ar-
bitrio possidentium situm non est, ea
pro lubitu dividendo dilacerare, ut illa
tandem ad nihilum deducantur. arg. l.
ne in plures. D. de exercit. act. l. communi.
D. comm. divid. §. praterea, in cap. Impe-
rialem. 2. F. 55. Tiraquell. de jur. primog.
Q. 4. n. 16. Petr. Jord. Ursin. de success.
feud. part. 2. Q. 2. art. 3. num. 13.] Vult.
1. feud. cap. 8. num. 36. Borch. d. feud. c. 7.
p. 2. num. 48. Schrad. d. tr. p. cap. 2. n. 39.
in fin. Rosenthal. d. tr. c. 9. membr. 1. Con-
clus. 55. n. 1. [Vide Gail. 2. Observ. 153.
Ubi Grævæ. 2. Conclus. 153.]*

C A P U T XXIV.

De Filiarum Illustrum Successione in Imperio R. G.

I. **Q**Uædam in Imperio Romano-Germanico familiæ illustres, in defectu masculorum etiam *Filias* (illustres, contra communem Feudorum naturam de quo Jordan Ursin. *de Success. feud. part. 1. Quæst. 5. art. 6 n. 14.*) ad successionem feudi titulati admittunt, quale feudum *ein Runkel-Echan* vulgò vocatur; Cujus præcipua exempla sunt, in Archi-Ducatu *Austriæ* ex Constit. *Frider. II. & Carol. V. Imp.* Linnae 5. *de jur. Publ. c. 2. num. 30. & 32.* In Ducatu *Goricia ac Corinthia & Comitatu Tyroli.* Arnis. 2. *de Republ. 2. Sect. 12. num. 30.* In Ducatu *Clivia & Juliacensi*, quò jure Ducat⁹ isti nuperrimè ab Electore Brandenburgensi, & Comite Palatino Neuburgensi, occupati fuerint, Linnae 5. *jur. Publ. c. 10. n. 7.* Ac in *Megapolitano Ducatu* tale jus viget, teste Thoming. *cons. 4. vol. 1*
2. Eodem jure *Teccensis Ducat⁹*, ac *Mompelgardensis Comitatus* Serenissimæ familiæ

liæ Württembergicæ accreuerunt. *Crus. in Annal. Suev. lib. 6. part. 3. c. II. De Hassia, & Comitatu Cathimelibocensi, idem testatur Arnif. d. sect. 12. num. 34.*

[2. B. Sanè in Gallia & Belgio, Fæminas, successionis, possessionisq; feudorū capaces esse, extra omne dubium existit; Sicuti plura adduci possunt successionū fæminarū exempla, Ducatus *Brabantia, Luxenburgi, Flandria, Hannonia, Hollandia, Zeelandia & Namurci*. Sed loco omnium exemplorum sufficiat hereditas Nobilissimæ *Maria Burgundica*, unice Caroli Audacis filiæ: cujus nuptiis cum Imperatore *Maximiliano I.* integræ hæ provincie ex domo Burgundica in Austriacam celsere. *Petr. Gudelin. de feudis part. 3. cap. 3. num. 3. Vide Rusdorff. per exempla variarum Gentium, in vindic. caus. Palat. cap. 6. num. 9. & seqq.*]

[2. C. Ratio cur Fæminæ illustres in Imperio Romano Germanico ad Feuda dignitatum admittantur; est singularis favor & affectio, quam Imperatores erga quasdam illustres familias contestati sunt, scilicet, ne Princeps Pater tantis curis angatur, Ducatum forsitan,
una

unà cum Dynastiis tam splendidis, vel ad remotiorem vel in defectu Masculorum, novâ Cæsaris investiturâ, ad planè Extraneū perventurum. Besold. *de Elect. & Success.* lib. 1. Dissert. II. n. 4. Paul. Jord. Ursin. *dict. tr. part. 1. quest. 8. art. 1. n. 27.*]

[2 D. Sed quæritur, *An jus primogenitura, etiam in feudis femineis locum habeat?* Scilicet, in tantum, ut existentibus tantum duabus filiabus illustribus, Primogenita totum Ducatum occupando Secundogenitam sororem excludat? Et hoc est, quod asserimus. Quoniam ratio inductiva Primogenituram, æquè in Fæminis quàm in Masculis locum habet; Scilicet ut Ducatus aut Marchionatus per indivisibilitatem in integro conserveatur, meritò igitur idem jus statuendum erit. Tiraquell. *de jur. primogen. Quest. 10. num. 19.* Nicol. Bets. *de pact. fam. illustr. cap. 8. fol. m. 474.* Quamvis dissentiat Mart. Laudens. *de jur. primogenit. col. 5. vers. quæro; Num femina.*]

3. Hoc autem casu, quò Principatus ad filiam devolvitur, ei omninò liberum esse non videtur, quem velit *Maritum* ex animi sententia sibi eligere, sed neces-

cessum est, ut consensum adhibeat *Ordinum Provincialium des Land-Ständ* / si quidam adsunt, aut populi illius provinciae, ac propinquorum. Bets. *de pact. famil. illustr. pag. 152.* [Nefas enim foret, ut salus Ducatus aut Comitatus insano unius feminae amoris exponatur & prostituatur, cum maximo tot subditorum damno.] Arnif. 2. *de Rep. c. 2. sect. 7. num. 11.* Vide Gamolog. *cap. 5. num. 68.*

4. *Imperatoris* verò confirmatio in tali matrimonio non requiritur; modò vili personæ aut planè extero se non adjungat; ne Seniori vasallus ingratus obtrudatur. Arnif. *d. l. num. 169.* Besold. *de El. & Success. lib. 11. n. 5. & 5.*

CAPUT XXV.

De Principum Imperii pactis successoris.

I. IN quibusdam illustribus familiis immediatis, in defectum legitimorum heredum, ne feudum Domino aperiat, ex conventionem hæredes quæsiiti adsunt, *per pactum Confraternitatis,*
auf

aus Erb. Einigung/ quò id agitur, ut alterius stirpe extinctâ, Principatus certâ successionis lege ad alteram superstitem familiam devolvatur. [Quod communiter jus successionis reciprocum appellatur.] Et de hoc pacto confraternitatis vide *tr. Musculiac Reinking. lib. 1. class. 4. cap. 18. per tot.* [Omnium latissimè Dn. Bened. Carpzov. *de pact. confratern. Saxon. Hass. per tot.*]

2. Tales conventiones vigent 1. inter *Saxonie & Hassie Principes An. 1373. initæ*; Vide *Arum. diff. 6. ad Aur. Bull. conclus. 61.* earumque tenorem refert *Limn. Jur. Publ. cap. 8. num. 163.* Quibus postea *Anno 1687. Marchiones Brandenburgenses* accesserunt, salvâ conventionem cum *Pomeraniæ Ducibus* initâ. *Gutlich. de confrat. th. 3. Limn. d. l. num. 172.* [Quæ accessio Brandenburgica, quatenus firma existat, vide Dn. *Limnæ. 4. I. P. cap. 8. num. 172.* Ubilatè *Additiones sub num. 166. & seqq. Carpzov. dict. tr. cap. 4. thes. 50. & seqq.*]

3. Similes etiâ inter *Comites Palatinos & Bavariæ Duces. Ritter. de Confratern. th. 10. Muscul. d. l. concl. 9.* [Quæ tamen

R

succes-

successio, magis jure agnationis quàm vi pacti expectatur.]

4. Tale pactum, ast non recipro- cum, inierunt olim Marchiones *Brandenburgenses* cum *Pomeraniæ* Ducibus *An.* 1323. *Chytræus Chron. Saxon. lib. I. cap. 5. & 12.* [cujus tenorem refert in *Addit. Joan. Limnæ. 4. I. P. cap. 8. n. 175.*] ejusque vigore modernus Elector, extinctâ lineâ *Pomeranâ*, Ducatum petiit, sed publicâ *Germaniæ* pace nuper confectâ, ulteriorem tantùm *Pomeraniam* obtinuit. [*Carpzov. dict. tr. cap. 3. thes. 37. num. 24. & seqq.*]

5. Vigore pacti *Cadaviensis* *Cada- wischen Vertrags* inter *Ferdinandum I.* Imperatorem & *Udalricum* Ducem *Wûrtembergiæ* *Cada* in *Bohemia* *Anno* 1534. die *Johannis Baptiste* initi, ac post- modum *Anno* 1599. *Pragæ* declarati, sub- latô scilicet subfeudi onere, *Archiduces Austriæ* per pactû non reciproci, suc- cessionis expectationem Ducatus *Wûr- tembergici*, ein *Expectanz* in dem *Herzog- thumb Wûrtemberg* acquisierunt. Vide *Quett. cons. 6. num. 8. Limn. lib. 5. Jur. Publ. cap. 17. num. 3.*

6. Olim

6. Olim quoque erat pactum successionis inter *Bohemiae Reges & Archiduces Austria*, de quo *Goldast. de Reg. Bohem. fol. 718.* [*Hortleder. de bell. German. vol. 2. lib. 3. cap. 83.* Vide latè *Carpzov. dict. cap. 3. thes. 38.*]

7. Ex pacto successorio inter *Duces Saxoniae* lineæ *Coburgensis* ac *Comites Hennebergenses* Anno 1554. inito, *Comitatus Hennebergensis* extinctâ familiâ *Hennebergensi* Anno 1583. ad *Saxones* pervenit; Sicuti legimus in *Chronico Henneberg. Spangenberg, lib. 5. cap. 53.* [*Nicol. Reusner. 1. consil. 3. num. 48.* *Carpzov. in Capitul. Caf. cap. 6. sect. 7. n. 8. & seqq.*] Plura exempla vide apud *Muscul. de confratern. conclus. 10.* *Mager. de Advocat. arm. cap. 15. num. 122.*

8. Hujus Gentilitii juris ratio prima hæc est, quæ ad *Paciscentes*, I. Ut ex mutua successione & concordia, familiarum splendor & prosapia conserve-
tur. *Confirm. Confrat. Saxon. & Hass. Caroli IV. Imperat. apud Linn. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 163.* *Muscul. d. l. concl. 10.* [*Carpzov. de pact. confrater. in proam. thes. 4.*]

9. Id quod Imperatores ceu singulare privilegium, uni vel alteri familiæ Imperii Romano-Germanici, pacto investituræ concesserunt. Borcholt. *de feud. cap. 7. part. 2. num. 66.* Vult. 1. *d. feud. cap. 9. num. 47.* Knichen. *d. invest. part. I. cap. 3. in pr.* Arnis. 2. *de Republ. c. 2. sect. 12. num. 33.* Rosenth. *d. feud. cap. 7. concl. 35. & 46.* Ne metuere necesse habeant, ut Ducatus aut Comitatus, extinctâ lineâ masculâ, & feudô ad Seniores devolutô, per novam Imperatoris investituram statim ad planè extraneum devolvatur. *Vide omnino Knichen. d. c. 3.* [Forster *de success. ab intest.* lib. 3. *cap. 4. num. 20.* Carpzov. *dict. proæm. thes. 3.*] Quod innuunt verba pacti Confraternitatis, Illustrum Saxonix & Hennebergix principum; Ibi: daß nicht auff eines tödlichen Abgangs ein frembder Stain den andern zu Unruhe und Nachtheil in derer Derther sich einsehen möchte

10. *Secunda Ratio* hujus successorii pacti, *quoad paciscentes* hæc est; Quo provinciæ illustres *in manibus familiarum*, benè de Imperio Romano-Germanico meritarum, remaneant. *arg. l. lex.*

lex, qua. 22. §. ergo. C. de administr. Reusn. lib. 1. cons. 3. num. 30. Gail. 2. Observ. 127. num. 2. Illustrium enim familiarum dignitatem sartam tectam rueri, Rei & salutis publicæ Imperii Romano Germanici interest. per. l. 1. §. sed etsi. 13. Ibi: ut ordinum dignitas, familiarumq; salva sit. D. de ventr. inspiciend. Besold. consil. 49. num. 52. & seqq. Caspar. Klock, de Contribut. cap. 12. num. 163.

II. *Quoad subditos verò, hujus successorii pacti ratio hæc existit; Ne illi alienis & peregrinis Dominis subjiciantur, juxta verba literarum confraternitatis inter Sax. & Henneb. apud Otto. de jur. publ. cap. 11. Ac confirm. Sax. & Br. apud Limn. d. l. num. 172. Ibi: Sieh umb Nukens und Fridens willen/ ihrer alien Lände/ Leuth und Unterthanen/ mit ihren Länden und Fürstenthumen zusammen verbrüderet. Quod ne fiat, eorum maximè interest. l. invitus. 34. in pr. D. de fidecom. hered. Gail. de Observ. 127. num. 2. [Ubi Græven. Consider. 1. Carpzov. dict. cap. 3. thes. 41. per tot.]*

12. *Quæ rationes evincunt, ut pacta hæc successoria, quamvis à Jure Com-*

*nor natu eligat. c. 1. Vbi Barbosa. X. de Pa-
roch. Rauchbar. 1. q. 49. Goldast. d. ma-
jor. 1. cap. 27. Arnif. 2. d. Rex. cap. 2. sect.
8. num. 78. Gail. 2. Observ. 116. num. 14.
Fab. 3. Cod. 25. def. 1. Morquech. d. c. 2.
num. 55.*

9. Hoc dubium adhuc addo; *An
Feuda Imp. majora indivisibilia, consortibus
ad stipulantibus, dividi possint? Quod nisi
Imperatoris accedat cōsensus, Negamus.*
[*Quoniam feudorum dignitatum divi-
sio illustribus familiis & Imperio Roma-
no-German. damnosa existit, ideò in ar-
bitrio possidentium situm non est, ea
pro lubitu dividendo dilacerare, ut illa
tandem ad nihilum deducantur. arg. l.
ne in plures. D. de exercit. act. l. communi.
D. comm. divid. §. praterea, in cap. Impe-
rialem. 2. F. 55. Tiraquell. de jur. primog.
Q. 4. n. 16. Petr. Jord. Ursin. de success.
feud. part. 2. Q. 2. art. 3. num. 13.] Vult.
1. feud. cap. 8. num. 36. Borch. d. feud. c. 7.
p. 2. num. 48. Schrad. d. tr. p. cap. 2. n. 39.
in fin. Rosenthal. d. tr. c. 9. membr. 1. Con-
clus. 55. n. 1. [Vide Gail. 2. Observ. 153.
Ubi Grævæ. 2. Conclus. 153.]*

CAPUT XXIV.

De Filiarum Illustrum Successione in Imperio R. G.

I. **Q**Uædam in Imperio Romano-Germanico familiæ illustres, in defectu masculorum etiam *Filias* (illustres, contra communem Feudorum naturam de quo Jordan Ursin. *de Success. feud. part. 1. Quæst. 5. art. 6 n. 14.*) ad successionem feudi titulati admittunt, quale feudum *ein Runkel-Lehen* vulgò vocatur; Cujus præcipua exempla sunt, in Archi-Ducatu *Austriæ* ex Constit. *Frider. II. & Carol. V. Imp.* *Limnæ 5. de jur. Publ. c. 2. num. 30. & 32.* In Ducatu *Goritiæ ac Corinthiæ & Comitatu Tyrol.* *Arnif. 2. de Republ. 2. Sect. 12. num. 30.* In Ducatu *Clivie & Juliacensi*, quò jure Ducat⁹ isti nuperrimè ab Electore Brandenburgensi, & Comite Palatino Neoburgensi, occupati fuerint, *Limn. 5. jur. Publ. c. 10. n. 7.* Ac in *Megapolitano Ducatu* tale jus viget, teste *Thoming. cons. 4. vol. 1. 2.* Eodem jure *Teccensis Ducat⁹*, ac *Mompelgardensis Comitatus* Serenissimæ familiæ

liæ Wûrtembergicæ accreuerunt. *Crus.*
in Annal. Suev. lib. 6. part. 3. c. 11. De
Hasfia, & Comitatu Cathimelibocensi,
 idem testatur *Arnif. d. sect. 12. num. 34.*

[2. B. Sanè in *Gallia & Belgio*, Fæmi-
 nas, successionis, possessionisq; feudorū
 capaces esse, extra omne dubium existit;
 Sicuti plura adduci possunt successionū
 fæminarū exempla, *Ducatus Brabantia,*
Luxenburgi, Flandria, Hannonia, Hollan-
dia, Zeelandia & Namurci. Sed loco
 omnium exemplorum sufficiat heredi-
 tas Nobilissimæ *Maria Burgundica*, unicę
Caroli Audacis filiæ: cujus nuptiis cum
Imperatore Maximiliano I. integræ
 hæ provinciæ ex domo Burgundica in
 Austriacam celsēre. *Petr. Gudelin. de*
feudis part. 3. cap. 3. num. 3. Vide *Rus-*
dorff. per exempla variarum Gentium, in
vindic. caus. Palat. cap. 6. num. 9. & seqq.]

[2. C. Ratio cur Fæminæ illustres in
 Imperio Romano Germanico ad Feu-
 da dignitatum admittantur; est singu-
 laris favor & affectio, quam Imperato-
 res erga quasdam illustres familias con-
 testati sunt, scilicet, ne Princeps Pater
 tantis curis angatur, Ducatum forsitan,
 una

unà cum Dynastiis tam splendidis, vel ad remotiorem vel in defectu Masculorum, novà Cæsaris investiturâ, ad planè Extraneū perventurum. Besold. *de Elect. & Success.* lib. 1. Dissert. II. n. 4. Paul. Jord. Ursin. *dict. tr. part. 1. quest. 8. art. I. n. 27.*]

[2 D. Sed quæritur, *An jus primogenitura, etiam in feudis famineis locum habeat?* Scilicet, in tantum, ut existentibus tantum duabus filiabus illustribus, Primogenita totum Ducatum occupando Secundogenitam sororem excludat? Et hoc est, quod asserimus. Quoniam ratio inductiva Primogenituram, æquè in Fæminis quàm in Masculis locum habet; Scilicet ut Ducatus aut Marchionatus per indivisibilitatem in integro conserveatur, meritò igitur idem jus statuendum erit. Tiraquell. *de jur. primogen. Quest. 10. num. 19.* Nicol. Bets. *de pact. fam. illustr. cap. 8. fol. m. 474.* Quamvis dissentiat Mart. Laudens. *de jur. primogenit. col. 5. vers. quaro; Num femina.*]

3. Hoc autem casu, quò Principatus ad filiam devolvitur, ei omninò liberum esse non videtur, quem velit *Maritum* ex animi sententia sibi eligere, sed neces-

cessum est, ut consensum adhibeat *Ordinum Provincialium der Land-Ständ* / si quidam adsunt, aut populi illius provinciae, ac propinquorum. Bets. *de pact. famil. illustr. pag. 152.* [Nefas enim foret, ut salus Ducatus aut Comitatus infano unius feminae amorì exponatur & prostituatur, cum maximo tot subditorum damno.] Arnis. 2. *de Rep. c. 2. sect. 7. num. 11.* Vide Gamolog. *cap. 5. num. 68.*

4. *Imperatoris* verò confirmatio in tali matrimonio non requiritur; modò vili personæ aut planè extero se non adjungat; ne Seniori vasallus ingratus obtrudatur. Arnis. *d. l. nuen. 169.* Besold. *de El. & Success. lib. 11. n. 5. & 5.*

CAPUT XXV.

De Principum Imperii pactis successoris.

I. IN quibusdam illustribus familiis immediatis, in defectum legitimorum hæredum, ne feudum Domino aperiat, ex conventionē hæredes quaesiti adsunt, *per pactum Confraternitatis,*
auß

auf Erb-Einigung/ quò id agitur, ut alterius stirpe extinctâ, Principatus certâ successionis lege ad alteram superstitem familiam devolvatur. [Quod communiter jus successionis reciprocum appellatur.] Et de hoc pacto confraternitatis vide *tr. Musculiac Reinking. lib. 1. class. 4. cap. 18. per tot.* [Omnium latissimè Dn. Bened. Carpzov. *de pact. confratern. Saxon. Haß. per tot.*]

2. Tales conventiones vigent 1. inter Saxonie & Hassia Principes An. 1373. initæ; Vide Arum. *diff. 6. ad Aur. Bull. conclus. 61.* earumque tenorem refert Limn. *Jur. Publ. cap. 8. num. 163.* Quibus postea Anno 1687. Marchiones Brandenburgenses accesserunt, salvâ conventionem cum Pomeraniæ Ducibus initâ. Gut-
tich. *de confrat. th. 3. Limn. d. l. num. 172.* [Quæ accessio Brandenburgica, quatenus firma existat, vide Dn. Limnæ. *4. I. P. cap. 8. num. 172.* Ubilatè *Additiones sub num. 166. & seqq. Carpzov. dict. tr. cap. 4. thes. 50. & seqq.*]

3. Similes etiâ inter Comites Palatinos & Bavaria Duces. Ritter. *de Confratern. th. 10. Muscul. d. l. concl. 9.* [Quæ tamen

R

success-

successio, magis jure agnationis quam vi pacti expectatur.]

4. Tale pactum, aut non recipro- cum, inierunt olim Marchiones *Brandenburgenses* cum *Pomerania* Ducibus *An.* 1323. *Chytræus Chron. Saxon. lib. I. cap. 5. & 12.* [cujus tenorem refert in *Addit. Joan. Limnæ. 4. I. P. cap. 8. n. 175.*] ejusque vigore modernus Elector, extinctâ lineâ *Pomeranâ*, Ducatum petiit, sed publicâ *Germaniæ* pace nuper confectâ, ulteriorem tantum *Pomeraniam* obtinuit. [*Carpzov. dict. tr. cap. 3. thes. 37. num. 24. & seqq.*]

5. Vigore pacti *Cadaviensis* *Cada-* *wischen* *Vertrags* inter *Ferdinandum I.* Imperatorem & *Udalricum* Ducem *Würtembergiæ* *Cade* in *Bohemia* *Anno* 1534. die *Johannis Baptiste* initi, ac postmodum *Anno* 1599. *Pragæ* declarati, sublato scilicet subfeudi onere, *Archiduces Austriæ* per pactum non reciproci, successionis expectationem Ducatus *Würtembergici*, ein *Expectanz* in dem *Herzogthumb* *Württemberg* acquisierunt. Vide *Quett. cons. 6. num. 8. Limn. lib. 5. Jur. Publ. cap. 17. num. 3.*

6. Olim

6. Olim quoque erat pactum successionis inter *Bohemia Reges & Archiduces Austria*, de quo *Goldast. de Reg. Bohem. fol. 718.* [*Hortleder. de bell. German. vol. 2. lib. 3. cap. 83.* Vide latè *Carpzov. dict. cap. 3. thes. 38.*]

7. Ex pacto successorio inter *Duces Saxonia lineæ Coburgensis ac Comites Hennebergenses Anno 1554. inito*, Comitatus *Hennebergensis* extinctâ familiâ *Hennebergensi Anno 1583. ad Saxones* pervenit; Sicuti legimus in *Chronico Henneberg. Spangenberg, lib. 5. cap. 53.* [*Nicol. Reusner. 1. consil. 3. num. 48.* *Carpzov. in Capitul. Ces. cap. 6. sect. 7. n. 8. & seqq.*] Plura exempla vide apud *Muscul. de confratern. conclus. 10.* *Mager. de Advocat. arm. cap. 15. num. 122.*

8. Hujus Gentilitii juris ratio prima hæc est, *que ad Paciscentes*, I. Ut ex mutua successione & concordia, familiarum splendor & prosapia conserve-
tur. *Confirm. Confrat. Saxon. & Hass. Carolz IV. Imperat. apud Limn. 4. Jur. Publ. cap. 8. num. 163.* *Muscul. d. l. concl. 10.* [*Carpzov. de pact. confrater. in proam. thes. 4.*]

9. Id quod Imperatores ceu singulare privilegium, uni vel alteri familiæ Imperii Romano-Germanici, pacto investituræ concesserunt. Borcholt. *de feud. cap. 7. part. 2. num. 66.* Vult. 1. *d. feud. cap. 9. num. 47.* Knichen. *d. invest. part. I. cap. 3. in pr.* Arnif. 2. *de Republ. c. 2. sect. 12. num. 33.* Rosenth. *d. feud. cap. 7. concl. 35. & 46.* Ne metuere necesse habeant, ut Ducatus aut Comitatus, extinctâ lineâ masculâ, & feudô ad Seniores devolutô, per novam Imperatoris investituram statim ad planè extraneum devolvatur. *Vide omnino Knichen. d. c. 3.* [Forster *de success. ab intest.* lib. 3. *cap. 4. num. 20.* Carpzov. *dict. proæm. thes. 3.*] Quod innuunt verba pacti Confraternitatis, Illustrium Saxonix & Hennebergix principum; Ibi: *daß nicht auff eines tödlichen Abgangs ein frembder Staum den andern zu Unruhe und Nachtheil in derer Werther sich einschren möchte*

10. *Secunda Ratio* hujus successorii pacti, *quoad paciscentes* hæc est; Quo provincix illustres *in manibus familiarum*, benè de Imperio Romano-Germanico meritarum, remaneant. *arg. l. lex.*

lex, qua. 22. §. ergo. C. de administr. Reusn. lib. 1. cons. 3. num. 30. Gail. 2. Observ. 127. num. 2. Illustrium enim familiarum dignitatem sartam rectam rueri, Rei & salutis publicæ Imperii Romano Germanici interest. per. l. 1. §. sed etsi. 13. Ibi: ut ordinum dignitas, familiarumq; salva sit. D. de ventr. inspiciend. Besold. consil. 49. num. 52. & seqq. Caspar. Klock, de Contribut. cap. 12. num. 163.

II. *Quoad subditos verò, hujus successorii pacti ratio hæc existit; Ne illi alienis & peregrinis Dominis subjiciantur, juxta verba literarum confraternitatis inter Sax. & Henneb. apud Otto. de jur. publ. cap. 11. Ac confirm. Sax. & Br. apud Limn. d. l. num. 172. Ibi: Sich umb Nukens und Fridens willen/ ihrer aller Lande/ Leuth und Unterthanen/ mit ihren Landen und Fürstenthumen zusammen verbrüderet. Quod ne fiat, eorum maximè interest. l. invitus. 34. in pr. D. de fideicom. hered. Gail. de Observ. 127. num. 2. [Ubi Græven. Consider. 1. Carpzov. dict. cap. 3. thes. 41. per tot.]*

12. *Quæ rationes evincunt, ut pacta hæc successoria, quamvis à Jure Com-*

muni aliquatenus exorbitantia esse videantur, *propter c. quamvis*, ubi Gutierrez. & Dd. *de Pact. in 6. l. f. C. de pact. Vinc. Honded. consil. 40. vol. I. Dn. Bocer. de success. feud. cap. 2. quest. I.* [Fr. Mar. Pratus *discept. forens. cap. 12. per tot.*] Vide Bened. Carpzov. *lib. 5. Respons. 5. n. 25.* Usu tamen & consuetudine Germaniæ aliarumque provinciarum inveteratâ recepta & confirmata fuerunt. Sicuti hoc latius deducunt Zasius *lib. 2. cons. 1. num. 23.* Gylman, *I. decis. 13. n. 10. & decis 6. num. 176.* [Idque operose demonstrat Carpzov. *dict. c. 3. thes. 39.*]

13. Quæritur; *An Pacta hæc successoria jure quoque feudali defendi possint?* Quod propter Imperatoris confirmationem meritò affirmatur. Infeudatio enim in casum mortis ultimi vasalli, veluti si Possessor sine hæredibus feudilibus decesserit, ab Imperatore facta valet, *arg. §. sed & lib. 2. feud. 3. §. moribus. tit. 2. feud. 25.* Quæ vulgò vocatur *eine Expectanz oder Anwartschafft.* Gail. *lib. 2. Observ. 155.* Limn. *4. jur. Publ. c. 8. num. 134.* Besold. *in Thesaur. Pract. verb. Beding. lit. G.* [Dn. Bocer. *de success. feud. cap.*

cap. 2. Quæst. 2. Carpzov dict. c. 3. num. 88. & 117. Qui contrarius respondent.]

14. Ulterius quæritur; *An etiam de jure Civili hæc Pacta justificari possint, quoad bona allodialia? Id quod probabiliter asseritur. Tum per l. f. vers. secundum. [ibi: nisi ipse foris, de cujus hereditate pactum est, voluntatem suam ei accommodaverit, & in ea usque ad extremum vitæ spiritum perseveraverit.] C. de Pact. Carpzov, ad Capit. Cesar. c. 6. sect. 7. n. 30. & 31. Reinking. lib. I cl. 4. c. 18. n. 9. Vide Johan. Anton. Bellon. Consil. 71. Tum etiam jure publico militari, per l. licet. 9 C. de Pact. Confrat. renov. famil. Sax. Brandenburg. & Hassiac. de Anno 1614. Cum Principes Imperii [cum feudis titulatis & dignitatibus investiti, jure militari utantur; Unde] Imperio semper militare, vermög der Reichs-Anschlitz dicuntur. arg. l. 42. D. de testam. milit. l. 2 C. de Domest. & prot. Nicol. Everh. Jun. Consil. I. num. 142. Carpz. lib. 5 respons 5. num. 25. [ac dict. cap. 3. thes. 42. num. 74. Quamvis hanc rationem suggillat Bets. de pact. famil. c. 5. fol. 118.]*

15. *Ad Validitatem* autem horum pactorum requiritur, *Primò*, *Consensus ac confirmatio Imperatoris*. Renov pact. famil. Sax. & Brand. ibi: mit gnädigstem Consens. arg. cap. un. 2. f. 9. cap. un. 2. f. 55. Rosenthal. de feud. c. 7. concl. 24. gl. f. Ritter. apud Arumæ. discurs. 22. thes. 3. [Carpzov. dict. tr. c. 2. thes. 33. ac cap. 3. thes. 43.] Ita pactum successorium inter Electorem Brandenburgensem & Ducem Lignicensem, à Ferdinando II. Imperatore, utpote Rege Bohemiæ, cassatum fuit. Goldast. de Regn. Bohem. inden Beylagen. fol. 262. 272. Henel. in Silesiogr. cap. 6. f. 69.

16. *Secundò*, *Consensus subditorum*, *Der gesampften Land-Stände*. Ne subditi inviti, alienis vel ignotis Dominis subiciantur. [Id quod ne fiat, sollicitè præcavendum] Renov. Confrat. S. & H. de Anno MDLV. apud Limn. lib. 4. jur. Publ. c. 8. num. 162. fol. 206. Bets. de pact. fam. illustr. p. 125. [Muscul. de pact. confrater. thes. 19. & 31. disput. Basil. vol. I.]

17. *Tertiò*, ut ultimo ex familiâ, *certa portio libera* relinquatur, de quâ testari possit; Ne libera testandi facultas aufera-

auferatur, contra l. 1. C. de S. S. Eccles. l. 5. D. testam. quemadm. aper. Zas. d. consil. 7. in pr. lib. 2. Bets. d. tr. pag. 125. Gail. 2. Observ. 127. num. 3. Hinc inter Illustrissimos confratres Saxonie & Hassie provisum est, ut ultimus decedens sine prole masculâ, de 30000. florenorum Rhenensium summâ testari possit. Nicol. Reüsn. 1. conf. 3. num. 46. Limn. d. cap. 8. num. 160. Reinking. 1. cl. 4. cap. 18. num. 38. [Vide omninò Carpzov. dict. cap. 3. thes. 46. per tot.]

18. Effectus horum pactorum est, Primò, ut alterius Principis stirpe extinctâ, Ducatus unâ cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, feudalibus & allodialibus ad alteram familiam jure hereditario devolvatur. Reüsn. d. conf. 3. num. 33. Warem. ab Ehrenberg. de fæder. 1. cap. 2. num. 36. Muscul. 1b. 46. Carpzov. dict. tr. cap. 5. thes. 55. & 57.

19. Secundò, Familie paciscentes, altera in alterius bonis *jus quæsitum* obtinet, *jus tacitæ hypothecæ* habet, ac *communi nomine quasi per constitutum* possident; denn Sie haben ein Anwartschafft darauff / und mit allerseits Manne

Leibz, Lehen, Erben / ewiglich gleich recht.
 Vide Protest. *Ducis Sax.* apud Muscul.
thes. 51. Confirm. *Imper. Caroli IV. Confrat-*
ern. Saxon. & Hass. apud Limn. d. cap. 5.
 num. 162. latè Carpzov. *tr. de pact. succes-*
sor. c. 6. *thes.* 61. & 62. Cassæ ideò & ir-
 ritæ sunt omnes horum bonorum diffi-
 pationes, omnia pacta & conventiones
 quæ in illustrium Confratrum præjudi-
 cium tendunt. Hering *de Fidejuss.* cap.
 1. ad fin. Bets. *dict.* *tr.* pag. 124. Græven.
lib. 2. *Concl.* 127. *Consil.* 1. Nicol. Reus-
 ner. 1. *consil.* 3. num. 48.

[19. B. Quæritur autem; An per pa-
 ctum confraternitatis, etiam alienatio bono-
 rum prohibita censeatur? Hoc est Quod
 Affirmamus. Causa enim finalis pacti
 successorii hæc est, ut bona in familia
 præsentium conserventur; ac utraque
 pars jus reciprocum in eis habet. Ideò
 alterâ parte invitâ nihil de iis disponi
 potest. per l. si quis in probes. 15. ibi: quasi as
 alienum. D. de in Offic. testam. l. fin §. 2. ibi:
 rem quam in bonis suis purè non possidet. C.
 comm. de legat. M. Ant. Peregrin. de fidei-
 commiss. art. 40. num. 1. Fusar. de substit.
 fideicom. Quæst. 718. & pass. Carpzov.
dict.

dict. tr. cap. 6. thes. 53. Dissentit Dn. Bocer. de success. feud. cap. 2. Q. 2. fol. 89.]

20. Tertiò, Ut alter alteri ad mutua defensionis auxilia teneatur; Idque ex natura Confraternitatis. Cùm plures familie in unam quasi essentiam coeant, Reusn. i. cons. 3. num. 30. Schrad. de feud. cap. 4. num. 9. pag. 342. Ehrenb. d. tr. lib. I. cap. 4. num. 8. De quo sequentia legimus in pacto Saxonico Hassiaco: So sollen und wollen Wir Unser jeglicher den andern getreulich mit Landen und Leuten / wider männiglich / niemand außgenommen bescholffen seyn. Carpzov. de pact. success. cap. 6. thes. 62. & 62.

21. Quarto, homagium quod subditi Principi suo præstant, concipi plerumque solet *simultaneè*, etiam in personas Confratrum, juxta tenorem Confraternitatis, quem refert Reinking. lib. 1. cl. 4. c. 18 num. 25. Quod tamen minimè importat *subjectionem*; Nec etiam jurisdictionem territorialem, vel aliqualem superioritatem tribuit: siquidem caducitatis eventum tantùm respicit. Secundum tradita Ehrenb. d. tr., cap. 3. num. 44. & c. 4. num. 4. Schrader. de feud. p. 10. sect.

sect. 7. num. 27. post plures Muscul. dict. concl. 25. Carpzov. dict. tr. c. 6. thes. 64. Quamvis aliter sentire videatur Rein- king. d. c. 18. num. 26.

22. *Quintò; Hęc pacta etiam Successores ac Masculos nascituros comprehendunt & obligant, etsi eorum expressa mentio facta non sit. arg. l. 2. §. ex his. D. de verb. Oblig. Gail. lib. 2. Observat. 2. Muscul. d. diff. th. 55. Reinking lib. I. cl. 3. c. 10. n. 8. Paschal. de virib. Patr. potest. part. I. c. I. num. 88.*

23. *Claudat hoc Caput, præsens Dubium; An Nobiles Imperii immediati in Circulo Suevia, Franconia & Rhenensi, pacta quoque successoria & tales Confraternitates inter sese inire possint? Quod utique Affirmamus. Quoniam Nobiles immediati in Imperio, omnimodam jurisdictionem in territoriis ac pagis suis habentes, parilem cum cæteris Imperii ordinibus potestatem habent. Adeò, ut id, quod in Principe dicitur Lands-Fürstlich/ in Comite Gräfllich/ id in Nobili immediato die Frey-Adeliche Obrigkeit indigitetur, attestante Johan. Meichsner, decis. Camer. 8. num. 3. lib. I.*

tom. 2. Andr. Gail, lib. 2. Obs. 62. num. 3.
Dn. Johan. Conrad. Kreidenmann, de
Nobilit. Suvv. Stat. Quæst. 4. num. 168.
Ita in terminis Fichard. consil. 2. n. 1. ac
Consil. 3. num. 6. [Besold. Consil. 49. n.
65. & seqq. ac num. 116. & seqq. Mager.
de advocat. arm. cap. 6. num. 108.] Dn. à
Treisbach. de jur. preced. Nobil. Quæst. 2.
num. 157. Quamvis dissent. Carpzov.
lib. 5. Respons. 5. per tot.

CAPUT XXVI.

De Principum & Statuum Impe- rii testamentis absq. solennita- te validis.

1. **P**aganus in orbe Romano ulti-
mum elogium conscripturus, se-
ptem testes ad id specialiter rogatos
adhibere tenetur. per text. in l. heredes.
21 §. 2. D. qui testam. fac. l. hac consultis-
sima. 8. C. eod. tit. Nicol. Reusner. de te-
stament. part. 3. cap. 12. num. 5.

2. Militi verò, ex singulari priv. legio
scrupulosa hæc solennitas remissa est,
quem duos testes ad hunc actum convo-
casse

casse sufficit. §. *planè*. 1. *Inst. de testam. milit.* Diod. Tulden. *in Inst. lib. 2. tit. II. c. 2.* Claud. Cotæreus *de jur. milit. lib. 2. cap. 15.*

3. Imperator Romanus, in ultima voluntate conscribenda, ad nullum juris Civilis solennitatem adstringitur. [Ita namque Imperator *Alexander Severus* Aulo Antigono rescripsit: *Lex Imperii solennibus juris Imperatorem solvit.*] *in l. ex imperfecto. 3. C. de testam.* Merc. Merlin. *de legitima. lib. 5. tit. 2. quest. 7.* [Pruckman. *de absolut. potest. c. 4. membr. 3. effect. 1. fol. m. 656.*] Quod de aliis quoque Regibus Absolutis, aut jura Principum habentibus, tradit post allegatos Dec. *Consil. 516. num. 3. & 4.* Cornæus *Consil. 200. vol. I.* Petr. Magdalen. *de num. test. testam. part. I. c. 24. n. 5.* [Quoniam voluntas Principis non indiget aliqua legum solennitate. *arg. l. pen. C. de donat. int. V. & U.* Ubi Baldus dicit, quod alibi similem textum non reperit. Alex. *num. 26.* Ripa. *num. 20. in l. centurio. D. de vulg & pupill. substit.* Card. Mantica. *de conject. U. V. lib. 6. tit. I. num. 39.*

4. In Imperio Romano Germanico Principes ac Status Imperii, Testamenta conficientes, solennitates à jure communi præscriptas, observare adstricti non sunt, sed illos meri juris Gentium solennitates adhibuisse, ac jure militari elogia sua conscripsisse omnino sufficit. *arg. l. si consul. 3. D. de adopt. l. ex imperfecto. 3. l. omnium. 19. C. de testament. Dauth. de testament. num. 435. Pruckman. dict. tr. c. 4. membr. 3. effect. 1. n. 20. Zasius cons. 15. num. 22. vol. 2. Wehner. Consil. Franc. 1. Idem de Ducibus, Marchionibus, aliisvè merum & mixtum imperium, cum suprema jurisdictione habentibus, tradit post Bald. Magdalen. dict. tr. c. 24. num. 6. Decius Consil. 516. num. 3.*

5. Quod Privilegium tanquam personale Principes Imperii obtinent, ratione dignitatis, illustrissimæ nobilitatis, summæ fidei ac legalitatis. *arg. l. princeps. 31. D. de Legibus. d. l. omnium. 19. C. de testament. Pet Peck. de testam. Conjug. lib. 3. c. 24. num. 2. Merlin. de Legitim. 5. tit. 2. quest. 7. num. 2. Limn. 4. jur. Publ. c. 8. num. 177.* Ad quem modum, Testamentum

testamentum Caroli Austriaci Marchionis Burggaviensis, etiam omnibus testibus destitutum, pro valido & legitimo iudicatum fuit. Also ist Herr Carlen von Oesterreich / Marggrafen von Burgau letzter Will für kräftig gehalten worden. à Facultate Juridica Tubingensi apud Besold *Consil.* 150. *num.* 24. [Confer Menoch. *Consil.* 351. *num.* 8. & 9. Eodem modo jam ante aliquot centum annos, pro testamento condito per quendam Dominum de Vrsinis, in terminis consultuit Bartolus, quem refert & sequitur Baldus in l. *sancimus. num.* 6. C. de donat. Card. Mantica de *Conject.* U. V. lib. 6. tit. I. *num.* 39.]

6. Quod Privilegium sese extendit quoque ad Principes Postgenitos seu Panagiarios ac territorio carentes à gl. *appanagiati*, [seu aux Princes Appanages] auff die abgefundene Herren. Nec non Liberos ac sanguine illustri conjunctos, utriusq. sexus. privilegia enim Personalia, Principibus ratione dignitatis competentia, jure sanguinis ad hæredes transeunt, non aliter ac ipsa nobilitas transmittitur. arg. l. *cum legitimè.* 19. D. de stat. homin.

De Principum & Stat. Imp. Testamentis &c. 273
min. l. Senatoris. s. D. de Senat. C. abed lib.
2. decis. 36. num. 34. Nolden. de Nobilit. c.
II. num. 55. & seqq.

7. Hinc filii & filiae Principis, vi-
vente etiam adhuc Patre, vocantur **Fürs-**
ten und Fürstinnen; identitas autem no-
minis, arguit identitatem rei ipsius. *l.*
idem. C. de Codicill. Bets. de Pact. famil. Il-
lustr. c. 8. fol. 342. Modest. Pistor. part. 4.
q. 169. Ita interminis [**eines Fürstlichen**
Fräuleins Testaments familiae Lignicen-
sis Ducum Silesiae] respondit Facultas
Juridica Tubingensis apud Harprecht. *ad*
§. sed cum paulatim. 3. Instit. de testament.
n. 326. & seqq. Vide quoque Menoch.
Consil. 351. num. 12. & seqq.

8. Idem Juris est in *Augusta seu Vxore*
Principis; [Quæ ultimum suum elo-
gium conscribens, ad modum Principis
mariti, nullas juriscivilis solennitates
observare tenetur. *per dict. l. ex imperfe-*
cto. 31. D. de testam. juncta l. benè à Ze-
none. 3. C. de quadrien. prescript.] Ea
namq; in modum cujusdam dependen-
tiae, Principis mariti sui privilegiis frui-
tur, ejusque dignitatibus corruscat. *arg.*
l. princeps. 31. D. de Legibus l. fiscus. 6. §. 1.

S

De

D. de jur. fisc. Tiraquell. de Nobil. c. 18. Enenck. de privileg. lib. 2. cap. 4. num. 79. Ne individuitatem illam matrimonialem, inæqualitas aliqua perturbet, contra l. si cum dotem. 22. §. si maritus. 7. D. solut. matrimon. Francisc. de Amaya ad l. fin. C. de incol. num. 4. & seqq. [latè Novar. de elect. fori. sect. 3. Quest. 3. n. 6. & seqq.] Ita tradit Dn. Limn. lib. 2. jur. Publ. cap. 13. num. 9. Gamolog. c. 7. num. 9. In terminis Befold. Consil. 150. num. 7. Ac ita pro Ducis Mantuæ Augustarespondit Menochius. Consil. 350. num. 10. & seqq.

CAPUT XXVII.

*De Donationibus Principum
Imperii, in multis privilegiatis.*

I. **Q**Uamvis quilibet sit rerum suarum moderator & arbiter, juxta Imp. Constantinum, in l. in re mandata. 21. C. mandat. Veruntamen, cum Reipublicæ intersit, ne quis per nimiam profusionem re suâ abutatur: Ideò Legumlatores, Privatorum liberalitates,

litates, certis repagulis clauferunt. Matth. Wehner. *Consil.* 1. num. 21. Vide Johan. Bapt. Larrea. *allegat. fiscal.* 7. n. 54. & 55.

2. Hinc jure Civili, donatio inter maritum & uxorem non valet. *juxta* tit. D. & C. de donat. inter vir. & uxor. [Andr. Gail, 2. *Observ.* 40. n. 1. & seqq.] Dn. Bocer. *tr. de donat. c.* 3. num. 20. Diod. Tulden. in *Codic. lib.* 5. tit. 16.

3. Ast longè aliter se res habet, in donationibus *illustrum personarum*. Nam in Imperio Romano Germanico I. Donatio *Principis Imperii*, quam ille confert in *Augustam*, seu uxorem illustrem, omninò valet: [Siquidem, ejusdem liberalitas, nullis legum frenis, nullisve solennitatum cancellis coerceri debet:] *arg. l. pen. C. de donat. inter vir. & uxor.* teste Besutio apud Zasium *Consil.* 15. num. 53. lib. 2. Gail. lib. 2. *Observat.* 38. num. 17. Petr. Peck. de *testam. Conjug.* 3. c. 36. Paul. Wehner. *dict. conclus. Franc.* 1. [Scipio Gentil. de *Donat.* lib. 2. c. 2. fol. m. 162. Quod latè deducit in terminis Comitum Imperii *Consil. Argent.* 2. *Quaest.* 2. num. 58. & seq. vol. 2.

Aliam rationem, additâ declaratione, vide in *Gamolog. c. 7. num. 13.*]

4. Dubitatur autem; *An uxor illustris marito Principi, omnia sua pretiosa (Jocalia vulgò dicta) donare possit?* Ob ein Fürstlich Bräulein ihr Heuraths Gut und Geschmuck ihrem Gemahl schenken könne? Si uxor illustris patrem adhuc habet viventem, id ex communi Dd. opinione, Negatur, per l. filias familias. 7. in pr. D. de donat. l. contra. 28. §. 2. Ibi: *Etiam si maxime quis administrationem peculii habeat concessam, donandi tamen jus eum non habere, Juliano placuit.* D. de Pact. Johan. Baptist. Costa Consil. 87. [Fr. Niger. Cyriac. *controv. forens.* 329. num. 59. Hieron. Palma. Consil. 15. per tot. vol. 2.] Ita consuluit Facultas Juridica Tubingensis, 2. Augusti 1629. apud Besold. Consil. 44. per tot. Quod repetitur in Consil. 151. num. 154. Dissentit Gravetta Consil. 543. per tot. [Stephan. Gratian. *decis.* 118. num. 7.]

5. II. Donatio à Principe patre facta, liberis in potestate constitutis, propter excellentiam Principalis dignitatis, omnimodò subsistit, arg. l. cum mul-

aa. 7. C. de bon. qua lib. l. f. C. de Collat. [Sichard. ad auth. ex testamento. num. 17. C. de Collat.] Contra l. ii. C. de donat. Gail. lib. 2. Observ. 35. num. 16. Petr. Peck. lib. 3. de test. conjug. cap. 26. num. 4. Rein-king. lib. 1. Cl. 5. cap. 6. num. 42.

6. III. Donatio à Principe vel Sta-
tu Imperii in Privatum collata, nulla in-
diget insinuatione. Eò quòd coram Prin-
cipe, tot Proceribus & Nobilib⁹ stipato,
nihil occultè vel fraudulenter fieri jura
præsumant. arg. l. sancimus. 34. Ubi Dn.
Brunneman. C. de Donat. l. illud. 18. C. de
Sacrosanct. Eccles. Wesenbec. cons. 27.
num. 28. Gail. lib. 2. Observ. 39. num. 25.
Harpp. ad §. 2. Inst. de Donat. num. 144.
Dn. Tabor. tr. de testam. Princip. oblat.
cap. 5. num. 2. [Sicut enim Imperialis
fortuna, omnes alias supereminet: Ita
oportet Principum liberalitates, cul-
men habere præcipuum, juxta rationem
ab Imperatore, suo rescripto insertam
in l. cum multa. 7. ubi Dd. C. de bon. qua
liber. Schrader. de feud. part. 10. sect. 1.
num. 31. Dauth. de testam. num. 168.]
Temerarium enim foret, Principis libe-
ralitatem astutâ interpretatione, non ad

augmentum, sed ad diminutionem convertere, juxta *l. fin. C. de prepos. agent. in reb. lib. 12.* Francisc. de Amaya *ad l. un. Cod. si liber. Imper. num. 12.* Limitationem vide apud Johan. Baptist. Larrea. *alleg. fiscal. 10 num. 16. part. 1.*

7. IV. Quæ à Principe Imperii *Filiofamilias* donata sunt, ad similitudinem quasi Castrensis peculii, *ei in totum cedunt*, Patri ne quidē usufructu relicto; Quò ipsò Principales liberalitates hoc culmen habeant præcipuum; Sunt verbal. *cum multa 7. C. de bon. quæ lib. Dauth. de testam. Rub. qui testam. fac. poss. Schrader. d. p. 10. sect. 1. num. 31. Paschal. de patr. potest. p. I. cap. 3. num. 47.* [Præterea, quoniam donata à Principe ad quasi Castrensia bona ea de causa referuntur; Siquidem non præsumitur, Principem donare, nisi de Republica Arte vel Marte benè meritis. Forster. *de success. ab intestam. lib. 7. cap. 27. n. 7.* Dn. Brunneman. *ad d. l. cum multa. 7. C. de bon. quæ lib. Wehner. consil. franc. I. n. 20.* [Ita de Ducissa Mantuæ Catharina, suæ Domitellæ Felicitæ donante, respondit Franc. Niger. *Cyriac. controuv. forens. 474. n. 23.*
(Quod

[Quod adeò evictum fuit, ut nullam Legitimam, Parentes in bonis hujus Domicellæ Felicitæ, prætendere potuerint. Merlin, *de Legitima*, lib. 2. tit. I. quest. 11. num. 1. & seqq.]

s. V. Donatio à Privato, Principi facta, etiamsi 500. solidos excedat, in sinuatione tamen non eget. arg. *l. sancimus. 34. cum auth. seqq. C. de donat.* Non enim æquitati conveniens est, ut nec hisce prærogativis fruatur Princeps Imperii, quæ ab eo privatis præbentur. per text. in *Nov. 52. cap. 2.* [Cùm ex æquitate causæ, iustitia donationi adjiciatur. Rittershus, *ad Novell. part. 5. cap. 11. num. 2.*] Gail. 2. *Observ. 39. num. 25.* Schneid. *ad §. aliæ 2. num. 31. Inst. de Donat.* Bocerus *de Donat. cap. 3. num. 74.* [In terminis quoque Principum Imperii Carpzov. *I. P. F. part. 2. Constit. 12. Desis. 16.*]

CAPUT XXVIII.

De Testamento Principum

Imperii oblato.

1. **C**onstitutio Impp. Honorii & Theodosii in *l. omnium. 19. C. de re-*

S 4

flam.

stam, vigorem suum obtinet, non minus in Principibus ac Statibus Imperii, quàm in ipso Imperatore; Proinde si Aulicus, vel Consiliarius, aut quivis alius privatus, *ultimum suum elogium*, per supplicem libellum Principi Imperii offerat, [illud vè ritè Princeps acceptet,] huic dispositioni firmum robur tribuitur, ac si coram septem testibus, solenniter ad hunc actum vocatis, ultimam voluntatem suam conscripsisset. per textum alibi non existentem in l. *omnium*. 19. Ubi Dd. C. de testament. arg. l. in donationibus. 31. C. de donation. Dauth. de testament. num. 442. Gilken. ad l. *omnium*. 19. C. de testament. Myns. resp. 78. num. 8. Dn. Tabor. intr. de Testament. Princip. oblat. [Reüsner de testament. part. 4. cap. 19. num. 4. Dn. Mævius lib. 2. ad jus Lubec. tit. 1. art. 2. num. 72.]

2 Nam in actibus coram Principe Imperii celebratis, omnes cessare censentur solennitates, quæ ad excludendas fraudes clandestinas, à legibus repertæ sunt. arg. cap. 1. X. de Constit. in 6. Siquidem præsentia Principis, juxta Baldum, est loco testium, omnemque solennitatem

tem supplet, & vincit. Bald. & Salyc. in l. 2. C. quand. decret. opus est. Gail. lib. 2. Observ. 39. num. 25. Carpzov. lib. 6. respons. 22. num. 22. Petr. Dominic. Magdalen. tr. de testib. testament. cap. 23. limit. 8. per tat. Mascard. de probat. conclus. 1352. num. 47. Quamvis dissentiat Pruckman. de absol. potest. effect. 3. Membr. 3.

3. Quid sit tamen dubitetur; *An testamentum apud Principem fuerit insinuum nec ne?* Hoc casu, si illud aliunde probari non possit, duos ad minimum testes ad comprobandum hoc ultimum elogium, ipsi Principi oblatum fuisse, requiri, dici potest. d. l. omnium. 19. ubi Dd. praesertim Gilken num. 7. C. de testam. l. ius jurandi. 9. §. 1. D. de testib. [Unde Baldus tradit: Horum testimonium duo complecti debere: Et *Actum* & *Notorietatem*. Actum, quod illi interfuerint; Notorietatem, quod preces Principi oblatae fuerint, idque omnibus constituisse.] Jul. Clar. §. Testamentum. ubi Giach. & Bajard. q. 56. num. 7. Myns. d. respons. 78. num. 8. Dn. Tabor. dict. tr. c. 3. n. 8. & 9. Vide Dn. Brunnenman. ad dict. l. omnium. 19. C. dict. tit.

4. Ulterius quæritur; *An testator ultimum elogium suum Principi per tertium offerre possit?* Et hoc Affirmādum censeo; Nam si quis ea, in quibus solennitates juris relaxatæ sunt, per alium agit aut petit, perinde est, ac si is per semetipsum egerit aut petierit, secundum *Can. qui facit. 27. de Reg. jur. in 6. l. ita. §. quòd si 3. ibi: videtur enim gessisse. D. de admin. & pericul. tut.* [Unde in simili dicimus, quòd insinuatio donationis quinquaginta solidos excedentis, etiam per Procuratorem fieri possit, sicuti respondit] *Carpzov. respons. 56. per tot. lib. I.* Ita in terminis *Dn. Tabor. de testam. Princ. obl. cap. 5. num. 10. Carpzov. in l. F. part. 3. Constit. 3. Definit. 23. Dissent. Moller. lib. 1. semestr. cap. 5. num. 9.*

CAPUT XXIX.

De Tutoribus illustrium Imperii Personarum.

1. **P** Rincipes ac alii Status Imperii, ut & alii immediati in Imperio Romano-Germanico Pupilli ac minores,

nones, *Tutores in Camera*, aut propter concurrentem jurisdictionem in *Aula Imperatoris* accipiant, quarum jurisdictio hoc casu immediate fundata est. *arg. tot. tit. C. de tut. vel Curator. illustr. Person. Ord. Cam. p. 3. tit. 3. Gail. 1. Observat. I. num. 47. Mind. 1. de Process. cap. 20. n. 12. Vide Bets. de pact. famil. illustr. cap. 7 per tot.*

2. Solet enim *Mater*, aut proximior *Agnatus immediatus*, Pupillo tutorem petendo, *Cameram Imperii* plerumque adire, narrando, Patrem esse mortuum, reliquisse liberos; *Tutores*, maxime proximos *Agnatos*, nominare, eorum consensum demonstrare per documentum consensus, offerre item documentum ad jurandum, ac petere, ut ordinentur. Cujus processus singularia vide apud Rosenthal. *d. cap. 10. num. 66. Gylman. tom. 3. Symph. verb. Tutela. [Guilielm. Roding. in Pandect. Camer. lib. 1. tit. 18. num. 5.]*

3. Quidò si *Pater illustris in suo Testamento* filio impuberi Tutorem dederit, hæc ceu Patris enixa voluntas erit servanda. *arg. l. si plures. 3. §. 1. D. de adm.*

min.

min. & peric. tut. Menoch. *lib. 2. de præ-*
samp. 25. num. 4. [Nam si quicquam
 est in Politica administratione, quod di-
 ligentem sedulamque curam mereatur,
 tutela certè & cura illustrium Pupillo-
 rum, hanc sibi vindicat. Nicol. Bets. *de*
pact. fam. illustr. c. 7. Johan. Gutierrez.
de tutel. part. I. c. 3. Meritò igitur com-
 mune patris votum sequendum erit:]
 Cùm nullus sit affectus, qui vincat pa-
 ternum, *per l. isti quidem. 8. §. hæc. 3. D.*
quod. met. caus. Besold. *de elect. & success.*
lib. I. dissert. 4. num. 13. Nec audiendi
 sunt illi, qui (ad exemplum *Electorum*,)
 [de quo Aur. Bull. *tit. 7.* Besold. *de tu-*
tel. c. 6. num. 2. & seqq. Limnæ. *ad A. B.*
tit. 7. §. I. Observat. 17. Gothofr. Freher.
 & Fridenreich. *de tutel. Electorali.*] tu-
 telam legitimam inter Principes Imperii,
 ad necessitatem adstringunt, ac Paternâ
 dispositione auferri non posse, tradunt,
arg. l. I. D. de Constitut. Princip. Schrad.
de feud. part. 10. sect. 19. num. 16. Quem-
 admodum nuper inter Principes *Megapo-*
litanos disceptatum fuit. [Ac hodierna
 Imperii practica hoc observat, ut nihil
 frequentius sit in Imperio Romano-
 Germa-

Germano, quàm Principum ac Comitum Imper. elogia ultima, de tutela Pupillorum illustrium disponentia.]

4. Hunc autem testamento datum Tutorem, adhuc Camera Imper. confirmatione opus habere, verius est. *per text. Ref. Polit. de Anno 1577. tit. 32. ibi: durch die Obrigkeit befohlen. Rosenthal, de feud. d. conclus. 10. n. 66. Gylman. tom. 1. Symphor. part. 2. tit. 1. Vide Nicol. Bets. de pact. famil. illustr. fol. m. 234. & seqq.*

5. Minor autem immediatus sub Curatoris patrocinio manet, donec ad vigesimum quintum annum completum pervenerit. *arg. pr. Instit. de Curat. ubi Myns. Wefenbec. Heig. Schneid. Cothman, consil. 42. num. vol. 3. [Hæc enim est ætas, quæ perfecta ad res suas gubernandas dicitur, & in persona illustri cò magis necessaria, quò & ad subditos & ad territorium regendum accedit. Dn. Mœvius ad Ius Lubec. lib. 1. tit. 7. art. 6. num. 7. & seqq.] Nec Aurea Bulla c. 7. Constitutio, quæ Electores 18. anno ætatis ad votum ac sessionem habiles esse jubet, utpote contra jus commune, omnibus*

omnibus Imperii Statib⁹ communis ascendenda est. *arg. l. nam quod. 4. in pr. D. ad SC. Trebel. Arumæus. ad A. B. disc. 4. concl. 75. Rümelin. ad aur. Bull. p. 1. disc. 7. conclus. 10. Bachov. 2. ad Trentl. 8. tr. ib. 7. lit. d. Limn. lib. 3. iur. Publ. cap. 7. n. 39. Vide in terminis Cothman. cons. 42. n. 32. vol. 3.*

[6. A. *Limitatur* Primò, hæc assertio, nisi una vel altera familia illustris, privilegium gentilitium obtinuerit ab Imperatore, quò decimo octavo ætatis annò, Minori Primogenito, regimen Ducatus aut Comitatus indulgetur, quæ privilegium Duces Brunsvicenses Luneburgenses, Pomeranos ac Principes Anhaltinos habere, tradit Dn. Limn. 3. I. P. c. 7. num. 41. & 42. Simili quoque privilegio Domum inclytam Hassiacam gaudere, attestatur Dn. Schüz. 1. I. P. disput. 7. thes. 16. lit. B. De familia Archi-Ducum Austriæ, idem asserit. Dn. Limnæ. ad A. B. tit. 7. §. 2. Observ. 25. Idem privilegium, Comites ab Ortenburg ex antiquioribus, jam olim obtinuisse, pro vero comperi.]

6. *Declaratur* secundò, hæc assertio;

Nisi

Nisi 1. Princeps minor ab Imperatore *Veniam ætatis* impetraverit; quô casu à Curatelâ liberatur, liberam rerum suarum administrationem acquirit, ac majori æquiparatur. *t. t. C. de his qui ven. ætat. l. fin. C. de Sponsal. Cothman. consil. 44. num. 16. vol. 1. Coler. de Jur. Imp. concl. 65. Nicol. Bets. dict. tr. cap. 7. fol. 275. Exempla apud Dn. Limn. lib. 2. Jur. Publ. cap. 9. num. 148.*

7. Hanc æt: veniã Principes ac Stat⁹ Imperii, etiam *ante vigesimum ætatis annum* petere, ac ab Imperatore impetrare possunt arg. *Novell. Leon. 28. in fine.* Ut potest cùm Imperator ad *l. 2. C. de his qui ven. æt.* dispositionem non adstringatur, arg. *l. Princeps, 31. D. de Legibus. Novell. 105. cap. 2. §. 4. Cothman. cons. 42. num. 51. vol. 3. Limn. lib. 2. Jur. Publ. cap. 9. num. 150.* [Et hæc ætatis veniæ concessio personis Imperii illustribus, adeò propria est Imperialis culminis, ut reservatis Imperatoris annumeretur, nec Camera Imperialis in hoc negotio sese intromittere possit. Thom. Michael *de jurisdict. thes. 32. in fin. Diss. Bas. vol. 1. Sixtin. de Regal. lib. 1. cap. 2. num. 22. Dn.*

Stam-

Stamler. *de Reserv. Imp.*] De Prīncipis supremi soluta legibus potestate vide doctē Franc. de Amaya. *lib. I. Observ. jur. cap. I. num. 90. & per tot.*

8. Quæritur autē: An Princeps Minor, qui veniam ætatis impetravit, si in ipsa administratione laesus fuerit, restitutionem in integrum petere possit? [Sane nō desunt, qui hoc Negant; Ne quispiam Imperiali authoritate decipiat. *per l. I. C. de his qui ven. ætat.* Nam, qui veniam ætatis quærit, minor nascendo, grandævus esse capit consiliō, ac quod in rebus humanis audacissimum est, beneficium annorum contemnit, sicuti ratiocinatur Cassiodor. *Regis Theodor. Consiliarius lib. 7. Rescript. 41.* Besold. *in delibat. lib. I. fol. m. 29.*] Attamen affirmativa sententia æquior mihi videtur. arg. *l. fin. C. si minor. se maj.* Francisc. de Caldas *ad l. si Curatorem, num. 57. C. de restitut. min.* modò Status Reipubl. ex administratione damnum sentiat. Ruland. *decis. contr. Jur. 5. fac.* Duaren. *ad tit. Cod. de his qui ven. ætat.* Quoniam Respubl. semper utitur jure minorum, ac pupilli loco habetur, *l. 4. C. ex quib. caus. maj. l. I. l.*

Rem-

Rempubicam, 3. *C. de Iure Reipubl. lib. II.*
Afflict. decis. 213. *Ufil. ad §. r~~o~~sus. num.*
46. Inst. de Action. Proinde dicunt Dd.
Rempubicam nunquam fieri maioren-
nem. *l. I. §. sanè. l. ubi Br. C. de off. ejus*
qui vic. alie. [Ita Matth. de *Afflict. ad*
Constit. Regn. Vtriusque Sicil. lib. 2. tit. 29.
Ruland. decis. quest. Iur. 5.] Vide Sfor-
ziam Oddum de *restit. 2. 3. art. 9. & q. 8.*
art. 9. & 14. [Dissentit Cothman. *respons.*
42. num. 49. vol. 3. Cancer. I. V. R. cap.
7. num. 15.]

9. Dantur autem Tutores, plerum-
que *Proximiores Agnati*, aut quos Testator
in ultima dispositione nominavit. *arg.*
l. verbis. 120. D. de V. S. Andr. Knichen. de
Saxon. non provoc. jur. verb. Electorum.
cap. 4. num. 37. [Vide tr. Dn. Limnæ.
ad A. B. tit. 7. §. 2. Observ. 26. Besold. de
tutel. cap. 3.]

10. Quod etiam in *Matre & Avia*
obtinet; adeò quidem, ut si illæ ipsæ pe-
tendo liberis suis Tutores, unà sese or-
dinari petant in Camera Imperiali, pro-
pter pietatis & charitatis affectionem
audiantur; Etiam in ipsius Ducatus admi-
nistratione; Modò prius renuncient se,

T

cundis

cundis nuptiis, Senatusconsulto Velle-
 jano, aliisque legum auxiliis, de quibus
Auth. Sacramenta, auth. matri & avia, cum
l. f. C. quand. mul. offic. tut. Guttier. de
tutel. cap. 8. num. 44. Gylman. tom. 3. sym-
phor. verb. Tutela. Rosenth. de feud. cap.
12. conclus. 10. n. 22. [Quo casu Mater
 vel Avia illustris, Tutrix esse potest, li-
 berorum in dignitate posteriorum, et-
 iam in bonis feudalibus, exclusis Agna-
 tis vel ipsò feudi Dominò Benekend. *de*
jur. mulier. fol. 930. Rosenthal. dict. con-
clus. 10. num. 20. Besold. de tutel. cap. 12.
num. 4.]

II. *An autem Vitricus Tutor à Patre*
dari possit, filio suo Imperii illustri? Quæri-
 tur: ac respondetur; Quòd sic, per *l. fin. C.*
de contr. tut. judic. l. 2. C. de interdic. ma-
trim. int. pupill. Wurm. in Obs. lib. 38.
Obs. 4. Bets. de Pact. famil. illustr. fol. 25.
 Quam opinionem Camera Imperialis
 sequitur, teste Gylman. *tom. 3. Symph.*
verb. Tutor. [De quo latius Dn. Besold,
de tutel. c. 18. num. 3.]

12. Dubitatur etiam: *An in Ducati-*
bus Imperii, in quibus Primogenitura jus
viget, Proximus quoque Agnatus in Tutela
remo-

remotio^{rem} excludat, adeò, ut ei remotior ad^{jun}gi aut pra^{fer}ri non possit? In tutela Legitima aut Dativa, *Affirmativa* verior est. Quoniam tutela defertur juxta gradus praerogativam. per l. quo tutela 37. D. de Reg. jur. l. ne lucrum. 5. C. de curat. furios. Rosenthal. d. c. 12. concl. 10. n. 29. Schrad. de feud. p. 10. sect. 19. num. 25. Bets. de pact. famil. illustr. fol. 241. [Vide Dn. Limnæ. ad Aur. Bull. tit. 7. §. 2. Observat. 26.]

13. Nil autem impedit, quò minus personis Illustribus *Mediati etiam* Tutores quandoque existant; Scilicet dum Pater, Imperii Princeps, Liberis suis unum vel alterum Consiliariorum, fide & dignitate probatorum, in Tutorem eligit; Ita Marchioni cuidam Badensi Paternis ex tabulis Tutor Cancellarij datus, ac An. 1589. in Camerâ confirmatus fuit. Adrian. Gylman. tom. 3. Symph. verb. Tutor. Sailer in Cammer. Gerichts Urtheil/ verb. Tutor. [Dn. Besold. in Delibet. lib. 1. Rubr. De Venia Etatis fol. m. 83.]

14. Quæ de Principibus Imperii immediatis dicta sunt, etiam in Electoribus Imperii obtinent, præterquam quòd

diversum jus seu *duo* singularia inprimis reperiam; *Primum*; Quòd Electores in *atate Minorenni* constituti, ad Electoratus dignitatem, Votum & Sessorem habiles fiant *Anno decimo Octavo*. Aur. Bull. cap. 7. Arum. ad Aur. Bull. disc. 4. concl. 11. Rümelin. ad Aur. Bull. 1. disc. 7. concl. 5. Buxtorff. ad Aur. Bull. concl. 86.

15. Quæritur autem, *An hoc tempus completum requiratur?* Affirmatur & quidem meritò; per text. d. cap. 7. ibi: *Alcheyen ganker Jofu. facit l. 3. §. 3. D. d. minor. Cothman. consil. 43. num. 14. lib. 1. Limn. 3. iur. Publ. cap. 7. num. 46. Rümelin. d. l. concl. 7.* [Dn. Limnæ. ad A. B. cap. 7. §. 2. Observ. 29. Dn. Dieterich. eod. fol. m. 54.] Dissentit Knich, de Saxon. Privil. verb. *Electorum* cap. 5. num. 39.

16. *Secundum singulare est*; Quòd Electore in pupillari etate existente, Tutore ejus legitimus sit, *Proximus Agnatus*, quam tutelam ei per *Testamentum* auferri non posse, verius videtur. per text. Aur. Bull. cap. 7. §. 2. Arum. discurs. 4. concl. 10. Rosenth. de feud. cap. 12. concl. 10. num. 19. Coler. de iur. Imp. 56. Dn.

Harp.

Harpprecht. in §. 2. *Inst. de leg. agn. tut.*
Limn. 1. *Iur. Publ. cap. II. num. 103.* [*Ac
ad A. B. cap. 7. f. 2. Obseru. 21. Dn. Diete-
rich. eod. tit. fol. m. 52. Dn. Besold. de tu-
tel. cap. 6. per tot.*] Eâ ratione irrita
visa fuit dispositio *Friderici IV. Electoris*
Palatini, quâ Anno 1610. testamento
Tutelam detulit *Joh. Bipontino*, exclu-
sô *Philippo Ludovico*, Palatino *Neobur-*
gensi, cûs causam egregiè defende-
bant ejusdem Consiliarii *Zeschlin & Fri-*
denreich. in tr. singul. Electoris Palatini
autem dispositionem, ceu causam pro
amico, tuebantur *Freherus & Gothofredus*:
Ast lite pendēte, Bipontinus in admini-
strationis possessione permansit, donec
Electo Minorennis *Fridericus V.* Admi-
nistrationem Electoralē aggressus esset.
[Testamentariam tutelam Electoralem
operosè defendit. Dn. Casp. Unrath.
apud Dn. Fritsch. in *Colleg. Iur. Publ. Ex-*
ercit. 1.]

17. Quæritur autem; *An Princeps*
Electo filio suo quoad Ducatus ac Comita-
tus Electoratus non annexos, Testamento
Tutores dare possit? Quod communiter
Negatur, & quidem meritò. Quoniam

Tutor ad certas causas, certaue negotia dari nequit. *per l. certarum. 12. D. d. testam. tut.* Ideò Tutor tam à lege, quàm ab homine datus, ad omnes res, omniaque negotia ad pupillum pertinentia, datus censetur. *l. non solum. 10. §. & quod. D. dict. tit.* Præsertim cum Tutor detur personæ, non rei. [Proinde si Lex alium, alium item Tutorem Testator daret, sanè hoc nihil aliud esset, quàm evertere ordinē gubernandi, ipsasq; leges fundamentales.] Ita Knichen. *de Sax. non prov. jur. V. Elector. cap. 4. num. 31.* Zeschlin. *de tut. Elect. cap. 8. num. 582.* [Besold. *de tutel. cap. 6. num. 5.*] Dissentit, Bocser. *d. jurisd. cap. 8. num. 78.*

CAPUT XXX.

*Principes & Status Imperii, se
scribunt, Regnare Dei
Gratiâ.*

I. **S**ANè Principum Imperii supereminentia & quasi Majestas in territorio Ducali, conspicua, præ aliis exterorum Regnorum Principibus, imprimis

primis exinde clarescit; Quòd Duces & Principes Germani immediati in Edictis, Rescriptis & Literis, ad Subiectos vel alios inferiores, directis, inscriptione, *von Gottes Gnaden*/ utantur, eisque se Gratia Dei regnare præmittunt; Sicuti communi Imperii observantia comprobatur, de qua Bocer. *de Regal. c. 2. num. 6.* Besold. *in Thesaur. Pr. lit. G. verb. von Gottes Gnaden.* Ubi *Additionator.* Dieter. *num. 74.* Klock. *de contribut. c. 4. num. 146.* Limnæ, *lib. 4. l. P. c. 6. num. 32.* *Vbi Additiones* Dn. Schulenburg. *de potest. Princip. Imper. cap. 9. fol. 134.* Dn. Burgold. *Secund. part. 1. dissert. 20. num. 17.* Sanè hâc supereminenti inscriptione, Principes Imperii immediati usi fuêre, à tempore retrò computato, immemoriali, suæve originis ferè nescia. Matth. Stephan. *lib. 2. de jurisdict. part. 1. c. 7. num. 42.* Hujus autem origo primordialis ad tempora Othonum Imperatorum probabiliter rejicimus, quo tempore Ducatus ac Marchio natus Imperii, hæreditario jure possideri cœperunt. Vide Archolog. *c. 9 per tot.* Ubi varia exempla exaltationis

T 4

fami-

familiarum Germaniæ illustrium, ad posteros transmissæ, recensentur.

2. Inter vetustiora Germanici Imperii, exempla reperi, quòd *A. DCCCCCLXXVII.* Othone II. imperante, *Otho Dux Wasgovie*, in fundationis Diplomate Monasterii Sancti Lamberti, sese Gratia Dei regnare, *Wir Otho von Gottes Gnaden/Herzog in Wasgau/* scripserit, apud Philipp. Simon. in *Chron. Episcop. Spirens. Rubr. De Episcopo Bertoldo 22. fol. m. 30.*

3. Pari modo & more, in fundatione Monasterii Lorichensis, agri Würtembergici, legimus, *Fridericum Suevia Ducem Anno MCII.* Imperatoris Friderici Barbarossæ Avum, hanc inscriptionem, Fundationis Instrumento formaliter præmisisse: In nomine Sanctæ & individuæ Trinitatis, *Fridericus*, Divina favente Clementia, Suevorum Dux & Francorum. *Docum. Rediv. D. VV. fol. m. 713.* Quæ verba, Dei Clementia, idem quod Dei Gratia denotant. Vide Eund. *Scriptor. fol. 24. & fol. 724.*

4. Ex eadem ratione, *Eberhardus Comes de VVürtemberg*, Anno *MCXCXI.* in Instrumento, quoad Monasterium Lorchen-

Lorchēse, hanc inscriptionem præfixit:
Universis præsentium inspectoribus,
tam præsentibus, quàm futuris, Nos,
Eberhardus, Dei gratia Comes de Würt-
temberg, constare volumus & profite-
mur, &c. Datum & actum *A.D. M.CC.*
Nonagesimo primo, Mariæ Madalenæ, in
Docum. VVurt. fol. 734.

5. Sanè Ecclesiastici Præsules, longo
tempore hōc titulō abstinuerunt; me-
mores professionis suæ humilitatis. Nec
sub Carolinorum regimine ullum repe-
ries Episcopum, tali inscriptione usum
fuisse: Memorabilis est Titulus, quem
suo Testamento præposuit Episcopus
Argentinensis *Heddo*, hisce formalibus:
Ego Dei nomine *Eddo*, peccator, per mi-
sericordiam Dei vocatus Episcopus,
hoc testamentum à me factum, relegi,
apud Francisc. Guilleman, *de Episcop. Ar-*
gent. in Eddon. fol. m. 112. Subsecutis
temporibus, Episcopi communiter se
divina permissione vel indulgentia, auß
Gottes Verhängnuß/ oder auß Gottes Er-
barmung/ tale officium se gerere scripse-
runt. Vide Simon, *de Episcop. Spirens.*
passim, Act. Lindavienf. fol. 585. & 551.

6. Postquam verò, Episcopi & Ab-
 bates, integros Pagos, districtus, in:ò ter-
 ritoria, cum jurisdictione, appetere, ea-
 que ab Imperatoribus obtinere cœpe-
 runt. De quo vide Vadian. apud Gol-
 dast. *in Alleman. tom. 2. part. I. fol. m. 84.*
 Archolog. c. 13. Titulo & inscriptione,
Dei gratia, uti ambierunt; Sicuti de E-
 piscopo Constantiensi in Instrumento
Anno MCCCLXXXV III. confecto legim⁹:
Wir Burchhardt/von Gottes Gnaden/Bi-
schoff zu Costanz. Quod extat in Act. Lin-
 daviens. *fol. m. 927.* De Archi-Episcopo
 Moguntino, legimus, *quod Anno Christi*
MCCCLIV. in attestato publico parilem
 titulum præscripserit: **Wir Gerlach/von**
Gottes Gnaden/ des H. Reichs zu Mainz
Erz-Bischoff. in Artic. Werthem. *fol.*
14. in Append. Exempli vetustiora repe-
 ries apud Trithem. *in Chron. Sponhai-*
mens. sub Adelberto, Archi-Episcopo,
Anno MCXXVII. fol. m. 244. in operibus.
 Quò titulò sensim irrepto, Ecclesiastici
 Principes immediati in hunc usq; diem
 utuntur fruuntur,

7. Ideò etiam hoc pro Gloria Princi-
 pum Imperii immediatorum asseren-
 dum,

dum, quòd hac inscriptione, nulli alii Duces aut Comites subalterni, cuiuscunque Regis aut Monarchæ existant, utcunque se Liberos esse pronunciant, suis rescriptis aut Instrumentis publicis, absque Læsæ Majestatis crimine uti audeant. *arg. traditorum Anton. de Padilla ad l. sacri effectus. 6. num. 3. C. de rescript.* Nam de Ludovico XI. Galliarum Rege, refert Bodinus, eum sub gravi pæna Francisco Armoricum Duci, mandasse, ut hanc inscriptionem, suis rescriptis præmissam, detraheret. *Bodin. de Republ. lib. I. cap. 7. num. 772.*

8. Testatur quoque Petrus Ærodius, Comitem Armenacum, quòd se Gratia Dei inscriberet, sub Carolo Galliarum Rege, propterea læsæ Majestatis crimine accusatum fuisse, eò quòd hisce verbis, à Regia potestate se liberare videretur, unumque se, non Carolum Regem velle observari præsumeretur. *Petr. Ærod. Rer. judicat. lib. 7. tit. 3. cap. 9. fol. m. 563. Vid. Draco de jur. Patric. lib. 3. c. in appendic. num. 8. Sixtin. de Regal. lib. I. cap. 3. num. 18. Theod. Hoppinck, de jur. insign. cap. 32. num. 33. & seqq.*

9. Et

9. Et hac inscriptione utuntur, *tum ex* longissima observatiâ, quæ privilegii ac juris constituti loco habetur. *juxta l. 3. §. 4. D. de aq. quot. & asliv. Tiraquell. de Jur. Primogenit. q. 4. n. 45. [Quæ temporis vetustas Imperatoris consensum involvit. Dn. Limnæ. 4. I. P. cap. 6. n. 33.]*

10. *Tum* propter autocraticæ potestatis eminentiam; Cùm Principes & Status Imperii in consortium quasi summi Imperii, ab Imperatore assumpti sint, ac eâdem in territoriis sublimitate gaudeant, quâ Imperator ipse in Imperio, unde ~~Exorte~~ *und Mitglieder des Heil. Röm. Reichs* nominantur, ac revera existunt, secundum ea, quæ tradit doctè Bachov. *I. ad Treutl. disp. 3. th. 6. lit. e. latè Klock. de Contribut. cap. 4. num. 143. Bœckel. d. disquis. 4. num. 7. Limn. lib. 4. Jur. Publ. cap. 6. n. 32. [latè Burgold. secund. part. 1. Dissert. 10. num. 18.]* Hinc illud est, quod ad *Campegium* Cardinalem scripsit *Erasmus Roterodamus*; Germaniæ Principes agnoscere quidem Imperatoris potentiam, sed tali modo, ut imperent veriùs, quàm pareant. *Sleidan. lib. 8. histor. Vide hoc & aliud testimonium*

monium apud Carpzov. *ad Capitul. cap. I. sect. II. num. 4. seqq.*

II. Propter hanc summæ potestatis communicationem, Electoribus in *Aur. Bull. c. 24.* Majestas tribuitur. Quasi eam unà cum Imperatore teneant. Vide *Decretum Imper.* apud Brunning. *de jur. Univ. concl. 10.* [Rümelin. 3. *ad Aur. Bull. Dissert. 4. thes. 1. Vbi Addition. mea.*]

12. Imò etiam cæteri Imperii Principes, Majestatis quasi participes effecti, sunt, ac Majestatem in suo territorio habere videntur. Bœckel. *disq. criminal. 4. num. 7. f. 41.* Cluten. *in Syllog. concl. 26. tit. a.* Schrad. *de feud. p. 10. sect. 1. num. 33.* Adeò ut Dn. Carpzovius asserat, *Principes & Status imperii in suis Provinciis Majestatis imaginem habere.* Carpzov. *dict. 11. c. I. sect. 13. n. 3.* [Vide Lampad. *de Imper. R. G. part. 3. cap. 3. §. 5.* Ac non abs re dici potest, quòd Superioritas territorialis Imperii Principum & Statuum, æmuletur summam Imperii Majestatem. Burgold. *Secund. part. 2. Dissert. 5. n. 7.*]

13. Ex hisce præmissis facile est decidere Quæstionem; *An subditus in Imperii Statum crimen læsæ Majestatis commite-*

tere

tere possit, ad eum effectum, ut poenæ
 quisquis. s. C. ad l. Iul. Maj. subiciatur? V.
 G. Si veniat ad impugnandam Patriam,
 vel consilia contra personam Principis
 subministret? Quod *Affirmatur*: arg.
 Constitutionis *Henric. VII. Imper. Tit.*
qui sint rebelles. in extravag. l. i. §. i. ubi
 Gothofr. & Dd. D. ad l. Iul. Majest.

14. Ubi enim adest subiectio, ho-
 magii præstatio, ac reverentia quasi Ma-
 jestatica, ibi offensio non pro simplici
 delicto æstimatur, sed pro crimine læsæ
 Majestatis. arg. l. nemo. 3. ibi: *Reus etiam*
Majestatis de Domino adversus quem. C. de
Episc. aud. Schrader. de feud. p. 10. sect. i.
num. 31. Ac consil. 23. num. 178. Bocer. de
crim. læsæ Majest. cap. 2. num. 91. & seqq. ac
de Regal. cap. 3. num. 103. Boeck. d. disquis.
4. n. 7. In hujus assertionis confirma-
 tionem præjudicia de Duce Sabaudia
 adducit, Ant. Fab. s. *Cod. tit. 6.* Eamque
 sententiam quoque Assessores Camera
 tenent, inter quos reperies Herm. Stam.
de Person. serv. lib. 3. c. 10. fol. m. 700. [Ita
 in casu, quò quatuor mulieres Ducem
 B. veneno necare attentaverant, consu-
 luit latè & eleganter Georg. Everhard.
consil.

Pr. & Stat. Imp. se, scribunt, Reg. Dei Gr. 303
consil. 2. num. 92. & seqq. vol. 1. Ac de
subdito, non revelante machinationem
contra Principem agit Consult. Saxon.
part. 4. Quest. 7. & 46.] Quamvis dis-
sentiat Dn. Harpprecht. qui Authores
pro & contra recenset *in §. 3. num. 19.*
Inst. de Publ. lud. Idque non solum verum
est, quoad *Bonorum confiscationem*, sed
etiam quoad *Memoria damnationem*; Dn.
Bocer, de crim. laesa Majestat. cap. 3. n. 76.

15. Quamvis hoc moderationem
recipiat, quoad *Liberos*; Et quidem
non sine ratione. Quippe etiam ma-
los Principes, quanquam reos Majesta-
tis puniissent, in liberos non semper ani-
madvertisse, ex Historiis constat. Eam-
que ob causam *Cosmum Medicæum*, pru-
dentissimum Principem, majestatis da-
mnatorum bona liberis, & agnatis sem-
per reliquisse, fertur. Vide Georg Ever-
hard *consil. 2. num. 96. vol. 1. post pl. Ro-*
fenthal. de feud. cap. 5. conclus. 69. num. 2.
lit. E. Knichen. de Saxon. Privileg. verb.
Ducum. cap. 5. num. 479. Anton. Matth.
de crimin. tit. Crim. Laesa majest. c. I. num.
4. in fin.

16. Quod de Principe diximus, idem
verum

verum est & obtinet in *Civitatibus Imperialibus*. arg. d. l. 2. ubi *Castr. & Dd. C. d. Episcop. aud. Casp. Klock. de Contribut. c. 5. n. 42.* Proinde si civis ad oppugnandam Patriam veniat, crimen læsæ Majestatis vix evitare poterit, l. pen. D. ad l. Jul. Majest. Dn. m. Præc. Bocer. d. tr. c. 2. num. 110. & III. Dn. Daniel Haider. in act. Lindav. fol. 179. [Ita de Cive ad hostem profugiente Dn. Mevius ad jus Lubec. lib. 1. tit. 2. art. 3. num. 20. & seqq. Quamvis dissentiat Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. c. 15. num. 28.]

17. Hoc tamen delictum, ad non Subditos, extendi non potest; Cum soli illi, qui ratione Originis aut Domicilii subditi sint, tale crimen committant. Si quidem crimen læsæ Majestatis, aliquam relationem subditi erga Principem, ratione reverentiæ debitæ ex homagio ortæ, requirit. Clem. Pastoralis. §. rursus. ubi præcipuè Bonifac. de Vitallinis. vers. Verum. num. 39. & seqq. de sent. & rejudic. Sixtin. 2. de Regal. c. 20. n. 29. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 69. n. 4. lit. R. Gail. 2. de P. P. c. 13. num. 19.

18. Hinc is, qui vel ratione feudi, vel
ratione

*ratione Officii, Domino obligatus est, si-
quid molitus fuerit contra Principem,
cum in crimen læsæ Majestatis vix inci-
dere, dicendum esse videtur. per d. Clem.
2. verb. subfuit. Gigas de Crim. læsa Ma-
jestatis, q. 68. Rosenthal. d. c. 5. concl. 69.
num. 5. lit. h. [Ant. Matth. dict. cap. 1.
num. 10.] Præjudicia de Vasallo & Of-
ficiali refert in Duce Sabaudia Anton.
Faber, lib. 9. Cod. 6. def. 10. & 11.*

19. *Quæritur autem; An tale crimen
committat is, qui in Principis Imperii terri-
torio bona possidet? Cujus quæstionis
decisio dependet ex resolutione dubii
illius; An bona subditum faciant? Ac ve-
rius respondetur; Quòd non; Quia bona
subditum non aliter efficiunt, nisi quo-
ad realem actionem. Vide Paurmeist.
de jurisd. lib. 1. c. 9. num. 119. Ziegl. ad §.
Landsass: Conclus. 1. num. 39. Ritter. de
homag. c. 7. num. 135. post alios Stamm.
de Servit. person. lib. 1. cap. 5. num. 29. &
& per tot. [Vide Casp. Klock. de Con-
tribut. cap. 13 num. 16. & seqq. Bern. Ba-
cilis de potest. Leg. municip. in Advenas
Disq. 1. §. 4. num. 35.]*

CAPUT XXXI.

*De Matrimonio Principum &
Statuum Imperii, ubicunque
liberrimo.*

I. **N**on foedera tantum, sed etiam *Matrimonia*, Principes & Status Imperii liberrimè inire possunt; & quidem *sine Imperatoris* autoritate & præscientiâ, cum consensus ejus ad hæc parum proficiat; Frustra enim expectatur scientia aut consensus ejus, qui dissentiendo nihil potest impedire: *l. aliquando. 13. §. f. D. ad S. Ct. Vellej. l. qui potest. 26. D. de Reg. jur.* [Ac inhonestum, veteribus, visum fuit, vinculo poenæ matrimonia obstringi, teste Jure-Consulto in *l. Titia qua. 134. D. de V. O. Sanchez. de matrim. lib. 1. disput. 30. Vide Gamolog. meam. c. 2. num. 7.*]

2 Hac ratione multi Principes Germaniæ, qui cum antea inimici ac hostes essent infensissimi, *mutuâ affinitate* se sibi invicem devinxerunt, ac pace factâ veterem amicitiam matrimonio corroboraverunt, Vide Matth. Castrit. *de Heroic.*

voic. Virtut. Princip. German. l. 2. cap. 7.

[Plures namque Principes hoc sæculo,
Conjugum blanditiis expugnati, minus
hosti nocuerunt, vel apertè transferunt
ad partes, Jacob. Zevenc. in *Obs. Polit. ad*
Sueton. Cas. c. 1. §. 2. Gamolog. c. 2. n. 8.
Vbi varia exempla reperies.]

3. Imperii autem Proceribus non
solum in Imperio affinitate sese jungere,
sed etiam *apud externos Reges & Principes*
matrimonia quærere pro lubitu, lici-
tum est; quod vel exinde liquet, dum
vix ulla Principales Imperii familia
(quarum præcipuè sedecim in Germa-
nia hodiè numeramus) reperiri possit,
quæ non aliquoties, cum Regibus &
Principibus exteris affinitates con-
traxerit, [Exemplo sit vel unica familia
Palatina, quæ bis tervè cum Regibus
Polonia: cum magno Moscovia Duce:
cum Rege item *Sicilia: cum Rege Ara-*
gonia: cum Burgundia Ducibus: bis cum
Dania: bis cum Anglia Regibus: bis
cum familia Regum *Gallia: bis cum*
Suecia Regibus, affinitatem & connu-
bia inivit. Auth. *Reip. Imp. Germ. part.*
2. c. 6. fol. m. 270. Vide Gamolog. cap. 3.

num. 4. & 5. Alia exempla passim collige, [ex operibus Genealogicis *Henningi Scipionis Amirati Albizzi. Dn. Rittershusii & Dn. Speneri*; Et aliquando prodituris jam diu desideratis Principum Germanicorum Genealogiis *Dn. Rauscheri Profess. quondam Publ. Tübingensis* patebit.

4. Hoc certè non modicum est argumentum maximæ libertatis principum Germaniæ; cùm in *Gallia. Hispania ac Anglia*, non solum Principes, sed ipsi met, *Regum fratres*, sine Regis præcedente consensu, matrimonia contrahere, aut filia illustres pro lubitu nubere, prohibeantur; Ren. Choppin. *de doman. lib. 3. tit. 9. num. 11.* Skenæ *de leg. Regn. Scot. lib. 2. cap. 41. & 48.* [Exempla in *Gainolog. cap. 2. n. 4. 5. & 6.*] Et hoc non *sine ratione*: Cùm Principis potentioris, rerum novarum cupidi, affinitas animum facillimè ad turbas movendas flectere possit, dum ab Exteris affinibus & consilia & parata auxilia sibi spondere licet. Jacob. Zever. *in Sueton. Caesar. vers. 2.* Anton. Diana *Var. Resol. part. 6. tr. 1. Res. 27. per tot.* [Rationes vide

De Matr. Pr. & Stat. Imp. ubicunq; liberr. 309
vide in mea Gamolog. cap. 3. num. 8.]
Quæ causæ ferè unica fuit nuperi di-
vortii in Gallia, inter Principem *Gasto-*
nem Borbonium, Régis fratrem, ac *Marg-*
aritham Lotharingicam. Gamolog. cap.
2. num. 5.

5. De eo casu dubitari posset; *An*
Princeps Imperii, matrimonia inire possit,
etiam dissuadente ac invito Imperatore? Et
licet affectatio affinitatum extranea-
rum Populis semper fuerit suspecta;
Vide Arnif. lib. 2. de Republ. cap. 3. sect. 8.
num. 87. Maximè si natio illa vel clam
inimicitias foveat cum Imperio Roma-
no-Germanico: arg. traditorum à Schra-
der. de feudis part. 9. cap. 5. num. 27. [Dn.
Am. Hieron. in Hof. de Rat. Stat. cap. 2.
Veruntamen cùm matrimonia Viro-
rum Imperii illustrium debeant esse li-
berrima, arg. cap. requisivit. cap. gemma.
X. de sponsal. Salmuth. de matr. Princip.
cum Virg. Nob. fol. 38.] ac leges Imperii
hoc nullibi expressè vetent, ideò stan-
dum est regulæ affirmativæ. arg. l. præsi-
pimus. 32. §. f. C. de Appellat. Zasius lib. 1.
consil. 4. num. 8. Schrad. de feud. p. 10. sect.
20. num. 110. [Nicol. Bets. de pact.
V 3 famil.

famil. fol. 392. Vide latè Gamolog. cap. 3. num. 6. & 7.]

6. Quæritur autem; *An Nobilis Virgo, quam Princeps aut Comes Imperii in uxorem duxit, titulo Comitissa der Wohlgebornen gaudeat?* Quod meritò *Affirmamus.* Uxor enim nobilis, etiamsi minoris ordinis sit, Mariti tamen dignitatem, non tam Principis, quàm legis, beneficio, adquirit & obtinet. *l. fin. ubi Amaya. C. de incolis. l. famina. 8. D. de Senat.* [Ita namque Imperatores Diocletianus & Maximilianus Paulinæ rescripserunt; Cùm te non à Senatore procreatam, sed ob matrimonium cum Senatore contractum, clarissimæ feminae nomen adeptam dicas, claritas hæc beneficio mariti tibi parata est. *in l. cum te. 10. C. de nuptiis. Azevedo in Recopil. leg. 1. tit. 11. lib. 2.]* Ita in terminis Besold. *Consil. 88. per tot. Francisc. Pfeil. Consil. 78. num. 16. cent. 1. Surd. decis. 330. n. 15. Vide infra cap. 34. [latissimè ego in Gamolog. cap. 5. num. 12. & seqq.]*

CAPUT XXXII.

De Emptore honorum fiscalium.

Principis Imperii, statim post Contractum securo.

I. **C**onstitutio Imperatoris in *l. benè* à Zenone. *f. C. de quadr. præscript.* etiam in Principibus & Statibus Imperii locum habet. Jason. in *term. Consil.* 227. col. 8. vol. 2. Anton. Fab. lib. 7. Cod. tit. II. d. 1. Schrad. de Feud. part. 10. sect. 1. num. 29. Respons. jur. in Caus. Agr. Biltens. num. 49. Nicol. Burgund. de evict. c. 36. per tot. [Requisita *L. benè* à Zenone. 3. refert Carol. Tapia de Constit. Princip. in Rubr. cap. I. num. 16. & seqq.] Emens enim rem aliquam à Principe, aut ejusdem fisco, adversus omnes actiones perpetuò tutus est ac invincibilis, adeò, ut ne quidem à Vero Domino inquietari possit; Sed si quispiam se læsum esse, aut in re illa jus habere, sibi præsumat, pro pretio & indemnitate intra quadriennium contra Principem actionem movere necessum habet, postea amplius non auditur. *l. 2. & 3. C. de quadrienn.*

prescript. Baldus *in terminis Consil.* 363.
Honded. cons. 67. *num.* 28. *vol.* I. Schneid.
ad Inst. Rubr. d. spec. ann. presc. num. 42.
Gratian. discept. for. 607. *num.* 24.

2. Quæritur autem; Idemne juris obtineat in eo, qui titulo lucrativo, veluti Donatione, rem alienam à Principe adquisivit? Affirmatur & hoc per text. in dicta l. 2. in pr. ibi: *Munificentia nomine. C. de Quadr. Prescript.* Hoc enim medium est, inter Privatam fortunam, & Regale culmen, ut æquè Donatarius post Principis donationem sit invincibilis, nec quisquam contra eum sibi viam aliquam apertam esse sperare possit. Quoniam donatarius factus est per traditionem novus Dominus, & perpetuus Possessor. Bald. *d. Consil.* 363. Jason. *d. consil.* 227. *col.* 8. *vol.* 2. Resp. Jur. *in Caus. Biltens.* *num.* 52. Dissentit Johan. Anton. Mangil. *de subhastat. quest.* 136. *num.* 6.

3. Aliud sequitur Dubiū; An dispositio d. leg. benè à Zenone. locum quoque habeat in venditionibus rerum fiscalium, quæ à Principalibus Rationalibus, von dem Fürstl. Beampfen/ fiunt, speciale mandatum ad vendendum non habentibus? Ita videtur
 tur

tur quidem Juris-Consulto Ulpiano in *l. si Curator. s. D. de jure fisci.* Attamen *Negativa sententia* verior mihi videtur. Quoniam alienationes Procuratorum Cæsaris non habent dictum beneficium *l. benè à Zenone.* Nec emptor securus est, nisi ex epistalmate, hoc est, ex Imperio, jussu & mandato Principis, fiant. per d. *l. benè à Zenone. §. Quæ omnia, ibi: ex epistalmate tamen nostro. C. d. quadr. prescript. Jason. in anth. quas actiones. n. s. C. de Sacros. Eccles.* Ita decisum fuisse refert Fr. de Clapperiis in *decis. Caus. 68. quest. 2.* [*De Constitutione l. Bene à Zenone.* Vide Fr. de Calda. *Quest. forens. 29. per tot. lib. 2.* Fr. de Ponte *consil. 132. num. 141.* Fr. Niger Cyriac. *Contravers. jur. cap. 531. 532. & 533. per tot.]*

CAPUT XXXIII.

De bonis Domanalibus à Prescriptione exemptis.

I. **P** Rincipum ac Statuum Imperii bona, à Prescriptione libera & exempta esse, communiter Dd. tradunt;

dunt: arg. t. t. C. Nerei Domin. vel templ. l. competit. 6. C. de Prescript. Balb. de Prescript. 3. part. 5. part. pr. q. 1. [Leonh. Less. de Iustit. & Iur. lib. 2. cap. 6. Dubit. 12.] Anton. Fab. lib. 7. Cod. 12. def. 1. Grivet. decis. Burgund. 76. [Vide omnino Renat. Choppin. de doman. Franc. lib. 3. tit. 9.] Quod de Quadragenaria prescriptione minus dubii habere videtur. per l. fin. C. de sacros. Eccles. l. fin. C. de fund. & salt. rei dom. Gravet. de Antiq. temp. part. 1. verb. absolutis, num. 40. & seqq. Berlich. 2. Pract. concl. 8. num. 1. Choppin. dict. tit. 9. num. 2. Less. dict. Dubit. 12. Vers. Quadragenta.]

2. An idem juris in immemoriali prescriptione obtineat, ut tanto temporis spatio Principis bona prescribi nequeant & maximè Dubitatur. Hujus quæstionis resolutio dependet ex diversitate principalis patrimonii; Duplex enim est Patrimonium Principis. Unum quod competit Principi ut Principi, ac apud nos *Camera Goth.* à Gallis *Domanium*, *Domaine*, vocatur, cujus proprietas pertinet ad Principem, non jure hæreditario, sed jure feudali, quatenus ab Imperatore de co investi-

De Bonis Dominialibus à Prescript. exemptis. 315
investitus est. [Vel quatenus bona familiae avita & gentilitia possidet. Renat. Choppin. *de Doctan. lib. 3. tit. 9.* Bulenger. *de Roman. Imper. lib. 3. cap. 18. & seq.*] Aliud est, quòd ad Principem pertinet, tanquam Privatum Patrimonium, *verbi gratia*, quòd titulo emptionis, velle-gati, à Principe Imperii adquisitum est. Francisc. de Amaya *in proem. tit. C. de jur. fisc. num. 17.* Jo. Sande *tr. de prohib. rer. alien. part. 1. cap. 6. per tot.* [Quæ privati patrimonii bona, olim Imperatores Romani *per Comitem & Rationales* administrari curaverunt. Cæsar. Bulenger. *de Roman. Imper. lib. 3. cap. 17. & 26.*] Sic Imperator Augustus indicem bonorum suorum conscripsit, tanquam, si homo privatus esset, teste Dione *histor. lib. 54.* Quam distinctionem notant Dd. *in l. benè à Zenone. f. C. de Quadr. prescript.* Anton. Fab. *d. de fin. num. 4.* Bart. de las Cæf. *in Quest. An Principes Subditos possint alienare.* latè Scipio Gentil. *de donat. int. Vir. & uxor. lib. 2. cap. 2.* Dn. Garfia Mastrill. *de Magistrat. lib. 1. cap. 19. num. 33.* Quamvis quinq; bonorum Principalium

cipalium genera consideret Lamb. Goris. *advers. iur. cap. 24. num. 44.*]

3. Bona Domanialia ab Imperii subdito *immemoriali tempore* præscribi posse, verius videtur. *arg. cap. super quibusdam. vers. præterea. d. V. S. Reichs-Ab-schied de Anno 1548. §. Wann auch ein Aufgezogen. in verbis: Über Menschen Gedächnuß. Zas. consil. 15. num. 44. & 54. lib. 2. Gilcken. ad auth. quas actiones. Cod. de Sacros. Eccles. cap. 9. num. 73. [Cabedo part. 2. decis. 41. num. 1. Lamb. Goris dict. cap. 24. num. 49. Francisc. de Amaya ad l. omnes. 3. num. 16. & seqq. C. de annon. & tribut. lib. 10. Qui contrariis respondet sub num. 18.]* Modò exinde non fiat *Acephalus*, id est, sine capite, adeò ut sine Superiore in Imperio esse velit: Hinc talis adquisitio intelligenda non est de exemptione ab ordinaria Principis ac Domini sui jurisdictione, *arg. c. cum non liceat. extr. de Prescript. Fachin. lib. 13. cap. 81. Dn. Bocer. de Regal. cap. num. 47. Leonh. Lçs. de iustit. & Iur. lib. 2. cap. 6. Dubit. 12. vers. in secundò.*

4. A Principe verò peregrino & Imperio non subiecto, bona hæc in æternum

num præscribi nequeunt, ut ab Imperii subjectione subducantur. *d. c. cum non liceat. Gylman. lib. 2. decis. 54. num. 94. Bocer. d. num. 47. Gilken. d. auth. c. 12. num. 14.* Adeo quidem, ut Patrimonii Principalis redimendi, æterna authoritas existat; Id quod sustinetur etiam Publicâ utilitate, secundum ea, quæ latè deducit Johan. Igneus in *l. necessarios. §. non alias. num. 650. & seqq. D. ad Sc. Syl- lan.* [Renat. Choppin. *de doman. lib. 3. tit. 9. Lambert. Goris advers. jur. c. 24. num. 47. & seqq.*]

5. Principis enim, ac Reipublicæ Rom. interest, ut omnes Præscriptiones in diminutionem Imperii cedentes, explodantur; Ne Patrimonio Imperii diractio, universa Reipubl. onera in cæteros subditos cadant. Quo casu benè judicavit *Sabaudia* Senatus in Cod. Fabr. 7. tit. 12. def. 1. ac *Burgundia* Rota apud Grivel. *decis. 76.*

6. De Privato Principis patrimonio aliud dicendum est. Siquidem illud æquè communibus commerciorum Regulis subjacet, non aliter quàm aliqujus privati patrimonium. *arg. l. fin. C. de*

de fund. limiph. l. fiscus. 6. D. de iur. fisc. Anton. Fab. d. de fin. 1. num. 2. & 3. Argent. ad Consuet. Britan. art. 266. cap. 16. num. 4.

CAPUT XXXIV.

De Uxore Illustri Principis aut Comitis Imperii.

I. **Q**Uemadmodum *Caput* influit in cætera membra : Ita oportet quoque à *Marito*, tanquam à capite, qualitates honorificas in *Uxorem*, tanquam membrum derivari. *arg. Can. est ordo. Can. mulierem. caus. 33. quest. 5. l. sicum. 22. §. 7. ibi : nil tam humanum. D. solut. matr. Alber. Gentil. de nupt. lib. 2. cap. 18. [Anton. Tessor. decis. 123. n. 9.] Francisc. de Amaya in l. fin. num. 5. C. de incol. lib. 10. Unde meritò evenit, ut Principes & Status Imperii maximam prædictorum privilegiorum partem etiam uxoribus suis communicent. arg. l. Princeps. 31. D. de Legib. l. fiscus. 6. §. fin. D. de iur. fisc. Rich. Dieter. de Majest. th. 72. disp. Bas. vol. I. Coras. lib. 2. miscell. cap. fin. num.*

num. 3. Viri enim honoribus Uxorem etiam illustrari, vulgò notum est. *per l. mulieres. 12. C. de dignitat. lib. 12. Novell. 105. cap. 2. Tiraquell. de legib. connub. lib. 1. & 2. Gratiau. discept. for. 627. num. 3. [latissimè Ego in Gamolog. cap. 7. num. 6. Quod exemplis tam Romanorū quàm Græcorum illustratur sub num. 3.]*

2, Quod verum est, & *Declaratur* Primò, ut obtineat in iis privilegiis, quæ mulieribus *ratione Sexus* convenire possunt, ac quorum *ratione dignitatis & personæ qualitatibus capaces* esse queunt, *arg. l. fœmina. s. D. de Senat. P. Peck. de testament. Conjug. lib. 3. cap. 24. & 26. Limnæ. lib. 2. iur. Publ. cap. 13. num. 9. 17. & seqq. [Ob medium enim inhabile, generalis locutio non operatur, nisi in quantum potest. Nicol. Everhard, in loc. legal. loc. 5. Unde Uxor Principis non potest Statuta vel leges provinciales condere. Cùm legum sanctiones non mulierem sed virorum Prudentum consulta dicantur in l. 1. ibi: Virorum prudentum. D. de legib. Coras. addit. Princeps. 31. num. 14. D. eod. tit. Vide latè Gamolog. cap. 7. num. 19.]*

[B.2. *Declaratur Secundò*, præfata assertio, in iis honoribus, qui *in diminutionem* Principis mariti tendunt; Chasfan. *in Catalog. glor. mund. part. 5. considerat. 39.* Ita cùm in Senatu Romano *Liviam Augustam*, per adulationem, alii Parentem, alii Matrem patriæ appellandam censerent, plerique ut nomini Cæsaris adscriberetur; *Tiberius* moderandos foëminarum honores dictitans, ac muliebrem fastigium in diminutionem sui accipiens, ne licetorem quidem, ei decerni passus est, aramque adoptionis & hujusmodi alia prohibuit; referente Tacit. *in Annal. lib. I. c. 14.* Meliori nota modestissimam *Plotinam* commendat Plinius in Trajani Panagyrico: *Vxor tua, (inquit ad Trajanum) quàm nihil sibi ex tua fortuna, nisi gaudium vindicat. Eadem, quàm modica cultu? quàm parca Comitatu? quàm civilis incessu? Mariti hoc opus, qui ita imbuat, ita instituit. Nam Vxori sufficit obsequii gloria.* Plin. *in Panagyr. Trajan. fol. m. 83.* Vide Gamolog. c. 7. num. 20. & 21.]

3. Ex quibus deducitur, quod Principe aut Comite Imperii *Nobilem uxorem*

rem ducente illa titulo Comitissæ, *den Wohlgebornen*/statim gaudet. *arg. l. fin. Cod. de Nuptiis. Nov. 105. cap. 2.* Andreas Tiraquell. *de Nobil. cap. 18.* Nolden *de Nobil. cap. 6. num. 81.* Ita in terminis nostris consuluit Besold. *Consil. 88. quest. 1. per tot.* Ac hoc modo decisum refert Anton. Fab. *in Cod. lib. 9. tit. 29. de fin. 16.* Quod adeò extendunt *Histani*, ut secundum ipsos, si Virgo *Ignobilis Regi* nubat, mox *Regina* nuncupetur, sicuti constitutum legimus in *Recopil. l. 18. tit. 14. lib. 6.* Francisc. de Amaya. *in d. l. fin. n. 6. C. de incolis.* Vide latius *Meam Gamolog. cap. 5. num. 13.*

4. Queritur autem: *An Princeps vel Comes Imperii, in Uxorem suam aliquam jurisdictionem exercere possit?* Negandum videtur; Quia Uxor per conjugium non serva, sed *Socia* effecta est, Unde etiam in Jure Civili *Consocia* vocatur. *l. 1. D. de rit. nupt. l. 4. Cod. de crim. expil. hered. Arnif. de jur. Connub. c. 7. sect. ult. n. 38.* [*Quæ Societas (juxta Cassium & Nervam,) Uxorem, quodammodo Dominam effecit. per l. 1. D. de rer. amot.]*

Qua de causa *Martia*, *Catonis Uxor*, ma-

X

ritum

ritum in auxilium secutura, apud Lucanum dixit:

Non me letorum sociam, rebusq; secundis

Accipis: in curas venio, partemq; laborum.

Parem autem in parem non habere potestatem, vulgò patet. *l. nam magistratus. 4. ibi: pari imperio nullo modo cogi potest de Recept. Arbitr. l. ille, à quo. 13. D. ad Scdm. Trebell. Bets. de pact. fam. Illustr. pag 463. [Menoch. consil. 250. num. 46. lib. 3.*

5. Præterea Principis uxor, non minus est Persona Imperii immediata, quàm ipse Princeps; ideò in causa sive controversia Principis Mariti cum uxore, (habitâ tamen differentiâ, an de vinculo, vel de iurgiis disceptetur) Immediatus, qui aliàs Judex est, adeundus erit. Vide Fichard. *consil. 69. num. 7. & seqq. vol. 2. Reinking. lib. 3. cl. 1. cap. 10. num. 50. Dn. Limnæ. 4 Jur. Publ. cap. 3 num. 69* [Unde benè scribit *Aymo Publiti*us: Quòd uxor non sit sub potestate Viri, sed potius sub ejus obsequio: Nec credendum, quòd Maritus habeat tantam potestatem in Uxorem, quantam pater habeat in filium. *Aymon, Publiti. ad Consult.*

AVERN

*Avern. tit. 14. art. 1. num. 2. Dn. Affinis
Wibel. de contract. mulier. cap. 2. n. 52.]
Ac plurimorum iudicio, vapulat Dux
Saxonix, Joban. Casimirus, quòd in causa
Uxoris suæ propriam jurisdictionem ex-
ercere maluerit. Adi quoque Anton.
Fab. Vinar. de relig. regend. lib. 2. cap. 10.
num. 25. Gylman. 3. Symph. verb. Matri-
monium.*

6. Additâ hac *Declaratione*; Quòd
Marito illustri propter potestatem ma-
ritalem brevis & discreta *correctio* in
Uxorem, etiam illustrem, non denege-
tur, arg. l. 1. C. de emend. serv. l. 1. C. de
emend. propinq. [Quemadmodum enim
fluvius continetur intra alveum, ita
debet coerceri voluntas Uxoris. Eccles.
cap. 25. in fin.] Arnis. d. tr. cap. 7. sect 4.
num. 9. Gratian. discept. forens. 738, num.
69. Paschal. de Patr. Potest. part. 3. cap. 4.
num. 20. [Goehaus. part. 2. Quæst.
Academ. 15. Vide Gamolog.
cap. 7. num. 22. &
seqq.]

CAPUT XXXV.

*De Liberis Principum Imperii,
utriusq; Sexûs.*

I. **S** Anè, quemadmodum jure Civili, *Liberi, naturales & legitimi*, Patris sui, tanquam activi principii familiam, agnationem, honores & dignitates acquirunt, & sequuntur. per l. i. §. qui ex duobus. D. ad municipal. l. lex natura. 24. de stat. homin. Tiraquel. de Nobilit. Quest. 18. n. 20. & seqq. Baro Enenckel-de privil. Par. & Liber. Privileg. 3. c. I. num. 34. Fr. de Amaya ad l. exemplo. 36. C. de Decur. lib. 10.] Ita quoque Principum ac Comitum Imperii Rom. Germanici, *Liberi utriusq; Sexûs*, ratione dignitatis ac Tituli, ejusq; præeminentiæ respectu, horum privilegiorum partem maximam obtinent. [arg. l. si furiosi. ibi: quàm iis, qui ex genere eorum nobiliores sunt. C. de nupt. Nicol. Noalis de transmiss. Cas. 29. n. 4. Ego in Gamolog. c. 20. per tot.

2. Tribuitur enim eis Titulus *Ducis vel Comitum, der Fürsten/ Grafen und Herren*

ren/ weil sie auß Fürstlichem / Gräfflichem
und Herlichem Stammen geböhren.

Ac
ratione dignitatis & præeminentia *Li-
beri illustres* non minus *Duces, Marchio-
nes, vel Comites* sunt, vocantur & hono-
rantur in allocutione, salutatione, &
literis, quàm ipse Parens Princeps, aut
Comes. *arg. l. l. Senator. II. C. de dignit.*
Bets. de pact. famil. illustr. p. 436. Nold.
de Nobil. cap. 16. num. 34. Paschal. de Patr.
Potest. part. 4. cap. 1. num. 52. & seqq. latè
Befold. d. tr. de Monarch. in consil. annex.
fol. 200.

3. Quoniam Liberi, patre vivente,
quasi Domini. rerum paternarum exi-
stunt. *l. in suis. II. D. de lib. & posth. Ma-
strill. de Magistrat. 1. cap. 5. n. 1. Paschal.*
d. tr. part. 4. cap. 1. num. 5. Eò magis
filii Principis in Ducatu æquali divisio-
ni obnoxio sunt & dicuntur *Domini*, et-
iam Patre adhuc vivente in Ducatu avi-
to. *Befold. de elect. & success. lib. 1. dissert.*
6. num. 5. latè Sesse decis. II. 5. n. 53. & seqq.
[Unde benè tradit *Glossa juris Canonici*;
Filius Regis, etiam vivente patre, Rex
dici & eodem modò vocari potest; li-
cet Regnum nondum habeat: Id quod

argumentum est pro Comitibus *Ten-
thonia & Italia*; Jam enim Dominus est,
& sola administratio deest. Gloss. in cap.
fix. caus. 24. Quest. 1. Fr. Niger. Cyriac.
controv. forens. cap. 203. n. 23. Mastrill.
de magistr. lib. 1. cap. 5. num. 1. Quod il-
lustrari potest ex traditis Springsfeld. d.
Appanag. cap. II. num. 165. Ego in Gamo-
log. cap. 20. num. 3.]

4. Quæritur autem; *An Pater illu-
stris jurisdictionem habeat in liberos, adeo
ut eos, quasi subditos suos, judicialiter tra-
ctare possit? Negatur.* Filii enim illustres
cum Patre in dignitate sunt pares; Und
seynd gleich Fürstenmässig. Pater autem in
parem non habet Imperium. arg. c. in-
notuit. de Elect. l. 4. C. de arbitr. Ziegl.
concl. I. §. Nobiles. num. 14. Modestin. Pi-
stor. q. 169. part. 4. Bets. de Pact. famil.
d. pag. 436. latè per exempla Surd. con-
sil. 47. num. 10. & seqq. vol. I. Maximè
cùm in Imperio Romano-Germanico
filii Illustres immediati, *non ultimo de-
functo, sed primo adquirenti* succedant.
Hartm. Pistor. part. 2. q. 1. n. 17. Vult. I.
de feud. cap. 8. Killing. de Ganerb. disc.
9. num. 6.

5. Proinde liberi Principis Imperii forum suum non in territorio Patris, sed ubi alii immediati cives Imperii, sc. coram Imperatore, vel in Camera, aut coram Austregis, habent, juxta Schubhard. *de Austreg. conclus. 3. lit. H.* aliter censet Merlin. *de legit. lib. 3. tit. 1. q. 16. per totum.* [Besold. *in consil. tr. de Monarch. annex. fol. 200.* Bignon. *ad formulas seu sententias Marculphi. fol m. 539.* Interminis filiorum Regis, Alphons. ab Azevedo *in l. 1. Recopil. tit. 3. lib. 2. late Ego in Gamolog. cap. 22. num. 2. & 3.]*

6. *Quid si filius deliquerit?* Idem dicendum esse videtur; Cum etiam Principum liberi Constitutionem Tit. *Vbi Senat. vel Clar. allegare queant.* [Audiamus prudentissimum Consulem Romanum: *Magna (inquit) oportet esse vitia, atque peccata filii, quibus incensus pateris poterit in animum inducere, ut ipsam naturam violaret, ut amorem illis penitus insitum ejiceret ex animo, ut denique se patrem esse oblivisceretur: Nam si inimicorum delicta toleramus, quid mirum est, etiam Filiorum.* Cicer. *pro Rosc. Amerin.* Plutarch. *de liber. educand.] Nicol. Bets.*

d. tract. pag. 434. Caspar. Ziegler. in S. Nobiles. concl. 1. Limn. num. 14. & seqq. Surd. d. consil. 47. num. 10. [Quod latè pro & contra deduxi in Gamolog. cap. 22. à num. 5. & seqq. Hinc malè audit Philippus II. Hispaniarum Rex, in Apologia Gulielmi Auriaci Principis, quod Anno 1568. Carolum, filium suum unicum, tot regnorum hæredem, paucorum Inquisitorum iudicio, capitali pœnæ submiserit. Vide Thuan. histor. lib. 43. Petr. Matth. histor. Henr. 4. lib. 1. narr. 4. num. 13. fol. 227. Famin. Strada. de bell. Belg. dec. 1. lib. 7. fol. m. 377. [Gamolog. d. cap. 22. num. 16.] Dissentiunt Stephan. de jurisdict. lib. 1. cap. 1. num. 77. Joh. Aloys. Riccius Collect. decis. 2377.

7. Cæterum ea, quæ hucusque dicta sunt, ex ejusdem juris ratione extendendo etiam *ad Principes ac Status Imperii territorio carentes, auff die abgetheilte Herren/les Cadets, qui ont leur appanage*, ac ad omnes cæteros legitimè natos ex familia illustri, quorum jus tantùm in suspenso manet. Pariter enim sicut Nobiles *alia* privilegia habent, quatenus ex nobili familia prognati sunt, *alia*, quatenus

tenus libera Imperioq; immediatè sub-
jecta castra possident; Ita etiam Imperii
illustres personæ. Vide Bets. *de pact. fa-
mil. illustr.* p. 436. & 487. Matth. Steph.
de jurisdict. lib. 2. part. 1. cap. 7. num. 20.
Besold. *de Monarch. in consil. annex. fol.*
199. [latè Gamolog. *cap. 21. n. 1. & 2.*]
Prout in Gallia, Italia, cæterisque Re-
gnis omnes ex regio ac illustri sanguine
nati, præ aliis privilegia habent quàm
multa, quæ recenset Girard. *lib. 3. de*
l'Etat de France f. 337. Pasquier. *des Re-
cherches. 3. cap. 7.* Limn. *in Notit. Regn.*
Franc. lib. 2. cap. 23. [Carol. Lofsæus *tr.*
des Ordres de France. c. 7. num. 53.]

s. Ad Comitia tamen Principes Pa-
nagiarii vocari non solent, sed Primo-
genitus omnes, qui supersunt ex familia,
repræsentât, eorumque nomine inve-
stituram petit; Uno verbo: **Ex veritate**
Sic in omnibus actibus & congressibus
publicis, ubi de eorum commodo vel
præjudicio agitur, Vide Rosenth. *lib. 9.*
de feud. conclus. 56. num. 16. Ritter. *de ho-*
mag. concl. 55. ac 85. Ruding. *1. Controv.*
feud. cap. 56. num. 11. Meichs. *tom. 2. lib.*
1. decis. 5. fol. 451.

9. Quæritur autem: *An liberi, fratres, aliivè nati ex familia illustri Imperii Romano-Germanici, ligentur Statuto provincia paterna?* Negativam sententiam judico veriore. Nam quâ ratione in generali Principis locutione non comprehenditur persona loquentis, *l. inquisitio. ubi Bl. & Cyn. C. de solut.* Eâdem quoque ratione, nec illustri sanguine junctus obligatur, quia subditus non censetur. Bets. *de Pact. Famil. illustr. pag. 437.* P. Peck. *de testam. Conjug. lib. 3. cap. 26.* Schrad. *consil. 3. num. 204.* [Besold. *in d. consil. fol. 201.* Unde in simili scribit Iason: Scilicet Leges Cancellariæ Romanæ, non ligare *Cardinales*, cùm sint pars corporis, Papæ, atque excellentia talium Dominorum, requirat specialem mentionem. Iason. *consil. 117. num. 1. lib. 4.*] Menoch. *consil. 250. per tot.* Vide tamen Merlin. *de legitim. lib. 3. tit. 1. q. 16.*

10. Ex quibus consequitur, Statutum de lucro dotis non ligare filiam Principis aut Comitis, secundum Rol. à Valletr. *de lucro dot. quest. 83.* Schultes. *lib. 1. quest. 3.* [Fr. de Solis *de lucro Dot. Quest. 15.*] Dissentit Rol. à Valle sibi

COR-

De Liberis Principum Imp. utriusq. Sexus. 331
contrarius. *consil. 86. num. lib. 1.* Bertram.
min. *ad Ludov. decis. 279. num. 22.*
[*Vide Gamolog. cap. 21.*
num. 5.]

PARS SECUNDA

Hujus Libelli, de Juribus Principum & Statuum Imp. Realibus agens.

CAPUT XXXVI.

De Territoriali Jurisdictione.

I. **N**unc de Privilegiis & Juribus, quæ Principibus ac Statibus Imperii *ratione Territorii* competunt, quædam considerata sequuntur. Horum omnium primum, imò unicum instar omnium est, summum illud ac *ferè Majestaticum* jus, *Territorialis jurisdictionis*, quæ aliàs *die Lands-Fürstliche Obrigkeit/ die Lands hohe Obrigkeit/ die Lands Hoheit und Herrlichkeit* vocatur. *Meichsner. decis. Cam. 8. num. 2. tom. 2. part. 1. Dn. & Am. Dapp. de Civit. Imper. cap. 6. n. 18. [Be-*
sold.

sold. in *Thesaur. Pract. lit. L. verb. Landes-
Fürstliche Obrigkeit*. Dn. Knipschilt. de
Civit. Imp. lib. 2. cap. 5. num. 24.]

2. Hæc, quoniam *nec* usu juris cogni-
ta, *nec* legibus Civilibus definita, sed so-
lis moribus Imperii Romano-Germanici
introducenda existit, ideo perplexa ac dif-
ficilis est cognitu, varieque à variis usur-
patur. Vide Knich. *tr. de jur. territor.*
Ming. d. ead. mater. Gylman. *tom. 1.*
Symphor. p. 1. vot. 1. num. 58. Wehner. in
Observ. verb. Landes-Fürst: Consil. Ar-
gent. p. 1. cons. 2. Reink. *I. cl. 5. cap. 1. 3.*
& 3. [Merckelbach. apud Klock. *3.*
Consil. 10. num. 11. 29. & per tot. Hæc
Jurisdictio territorialis communiter,
Superioritas territorialis, aut jus terri-
torii vel jus Principatus, vulgò *Hohe*
Landes Obrigkeit dicitur Dn. Knipschilt.
de *Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. num. 18. & 57.*
Heiden apud Fritsch. *Exerc. I. P. 10. po-*
sit. 24.]

3. Differt autem jurisdictio territo-
rialis à mixto & mero Imperio, seu à Ju-
risdictione alta & bassa, tanquam genus
à specie; Michael de *jurisdict. concl. 44.*
Knich. de *jur. territor. c. 1. num. 251.*

4. Eodem modò differt à Regalibus, tam majoribus quàm minoribus, Sixtin. lib. 1. de Regalib. cap. 1. num. 20. Dn. Lindenspür. de Imper. mutat. cap. 29. n. 55. Plura enim ad regiam potestatem pertinent, quæ non sunt de Regalibus, ut benè notavit Valascus de jur. Emphyteut. quest. 8. num. 34. Reinking. d. c. 3. num. 18. Casp. Klock. de Contrib. cap. 3. num. 152. [Acta Lindaviens. fol. m. 647. Dissentit Dn. Bocser. class. 5. disput. 10. thes. 67. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num. 143.]

5. Differt à Majestate, tanquam effectus à sua causa; siquidem jus territoriale à superioritate profluit, quo modo Majestatis jura, ab ipsa Majestate promanant. Dn. Bocser. de Regalib. cap. 2. n. 1. Arum. in jur. Publ. discurs. 1. Reinking. d. cl. 5. cap. 6. num. 117. [Besold. de majestat. sect. 3. cap. 1. num. 2.]

6. Differt item à Reservatis Imperatoris, von den Kaiserlichen sonderbahren Hoheiten und Reservaten eò, quòd ita in signum omnimodæ superioritatis, Cæsareæ Majestati, tanquam supremo omnium capiti in Imperio Rom. Germ. pro-

propria sint, ceu essentialis Imperatoris Virtus, ut ab ossibus ejus avelli, aut Imperii membris communicari, sine maxima confusione, aut Status immutatione, nequeant. latè Joh. Igneus in *l. necessarias. §. Non alias. D. ad SC. Syllan. num. 648. Zas. lib. 2. Consil. 16. n. 12. Sixtin. de Regal. lib. 1. cap. 2. num. 5. Klock. de Contribut. cap. 3. num. 33.* [Nam, licet multa & magna Principibus & Statibus Imperii sint concessa, majora tamen semper Cæsareæ Majestati sunt reservata. Mingius de Superiorit. territ. c. 4. conclus. 45. Dn. Stamler. de reservat. §. 2. num. 7. Dn. Knipschilt. dict. c. 5. n. 62.]

7. Differt quoque superioritas territorialis, à dignitate feudi Regalis, quæ cadere potest etiam in Imperii Civem immediatum; Vide *Reichs- Abschied de Anno 1548. §. vierwol auch 66.* [Multi enim sunt Comites & Barones, qui dignitate feudi regalis investiti quidem sunt, territorialem tamen Jurisdictionem non habent, sed aliorum Principum Imperii sunt Landsassii & subditi.] Dn. Reink. 1. cl. 4. cap. 14. num. 40. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 15.]

8. Sanè

8. Sanè *Jurisdictio territorialis* defini-
niri potest, *ius ac potestas summi Imperii*
ac Regalium, post Imperatorem competens
Principi aut Statui immediato in res ac per-
sonas in suo territorio particulari existentes.
Vide Knich. *de Iur. territ. cap. 1. num. 196.*
Reink. *d. cap. 3.*

9. *Potestatem Imperii summi* post Im-
peratorem, dico; Quoniam Principes &
Status Imperii in suo territorio, *quoad*
Jurisdictionem, tantum possunt, quan-
tum Imperator in Imperio, adeoque ibi-
dem Imperatorem repræsentant, ac il-
lius vicem obtinent. Zas. *lib. 2. Consil. 1.*
num. 31. Gylman. *Symph. 1. t. 3. vol. 3. n.*
15. Græv. *in proëm. Concl. num. 24. vide*
supra. cap. 14. [*Acta Linda. fol. m. 331.*
Schulenburg. in disput. Quilibet Sta-
tus tantum potest in suo territ. quantum Im-
per. in Imperio. Dn. Heiden apud Dn.
Fritsch. *in Exercit. jur. Publ. 10. num. 24.*
Et hanc superioritatem territorialem
competere quoque Civitatibus Impe-
rii immediatis, latè defendit, & contra-
riis respondet Dn. Am. quond. m. Knip-
schilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 4. n. 7.*
& *segg.]*

10. Dixi: *Principi aut Statui imme-*
diato. Nam si quis in suo territorio, a-
 lium, quàm Imperatorem, pro superio-
 re agnoscit, erit *Landsassus*, seu media-
 tus Imperii Civis, arg. c. 13. X. de Privileg.
 Mager. de Advocat. armat cap. 6. num. 101.
 Reinking. 1. cl. 5. cap. 3. num. 11 Caspar
 Klock, consil. 19. num. 17. vol. 1. Hinc
 patet, territorialem hanc superiorita-
 tem propriè competere tantùm *Imme-*
diatis Imperii Civibus, den unmittelbaren
Ständendes Reichs. Knichen de iurisd.
 territor. cap. 1. num. 337. Michael. de Ju-
 risdict. concl. 44. Wehn. in Observ. verb.
Lands-Fürstlich. [Dn. Knipschilt, dict.
 cap. 5. num. 62. & 63.]

11. Unde pro Regula in Imperio Ro-
 mano-Germanico communi traditur:
Quacumq; terra non est immediata, nec re-
peritur vel in matricula Imperii, seu in
des Heil. Reichs Anschlägen / præsumitur
esse de territorio ac Provincia Principis illius,
in qua sita est. arg. l. 1. §. initio. D. de Offic.
 Praef. urb. l. 239. §. D. de verb. signif.
 Meichsner. 1. Rer. judicat. decis. 50. n. 31.
 Reinking. in cl. 5. cap. 2. num. 49. & seqq.
 Klock, d. tr. cap. 20, num. 298. [latè
 Tenzel

Tenzel. apud Dn. Fritsch. in *Exerc. Iur. Publ.* 2. num. 89.]

12. Sanè hoc annotandum est; Quod de immediato Statu Imperii dixi, illud quoque in *Nobilibus Imperii immediatis*, der Freyen Reichs-Ritterschafft in Schwaben / Francken und Rhein locum habet. Illis enim non minus, quàm aliis Principibus ac Comitibus Imperii, jurisdictio territorialis competit. Bidenbach. *quest. Nobil.* I. num. 7. & seqq. Mager. *de Advoc. arm.* c. 6. num. 107. Siquidem etiam illi, tanquam immediati Imperii Cives, in pagis & castris suis immediatis varia Principum jura exercent, etiam si in matricula Imperii inscripti non reperiantur. latè Besold. *de Stat. Reipubl. subalt.* cap. 6. num. 5. & seqq. Dn. Treisbach. *de preced. Ord. Eq.* q. 2. num. 141. & seqq. [ac de *Civitat. Imper. immed.* lib. 2. cap. 5. num. 13.

CAPUT XXXVII.

De Personis & Rebus in Territorio sitis.

Res, bona intra fines territorii sita, Domino territorii subjiciuntur;

Y

Primo

Primò quoad iurisdictionem, ac terrēdi potestatem, quam quilibet Magistratus intra fines sui territorii exercet, l. pupillus. 239. §. p. D. de verb. signif. c. si diligens. de Prescript. Michaël. de iurisdic. concl. 59. Wescenbec. consil. 62. num. 28. Mager. de Advocat. armat. cap. 3. n. 262. [Jurisdictio enim ordinaria & contentiosa inhæret territorio; ac limites jurisdictionis, regulariter sunt limites territorii. l. fin. vers. Qui certa. C. ubi & apud quem cognit. Anton. Faber. 3. Cod. 12. Definit. 23. num. 2.]

2. Licet hæc bona etiam à Tertiò quodam, non subdito, possideantur. Vide Köppen. decis. 48. Aut talis Possessor Regia dignitate emineat: Nihilominus reali subjectione mancipatus, & ad onera realia adstrictus erit. arg. l. in-dictiones. 3. C. de Annon. lib. 10. ubi Francisc. de Amaya latè discurret. Gail. de Pignorat. Observ. 15. num. 3. Besold. de iur. territor. cap. 1. num. 1. Polit. Oper. [Unde generali præsumptione juris, Monasteria & bona ad ea pertinentia, in alterius Principis, Civitatis vel Status Imperii territorio sita, ad ejusdem jurisdictionem

nem & superioritatem pertinere iudicantur, Dn. Knipschilt. *dict. 11. de Civit. Imper. immed. lib. 2. cap. 5. num. 77.* Qui hoc exemplò Civitatis Imperii Eslingensis illustrat, Tenzel. *apud Dn. Fritsch. Exercit. Jur. Publ. 2. num. 88. & 89.* Additâ hac Limitatione; Donec exemptio & libertas liquidò probetur. *per cap. dilectus. 2. X. de Capell. l. null. 28. §. 4. C. d. Episc. & Cl. Reinking. class. 5. c. I. num. 38. & seqq.* Potest enim locus aliquis esse in territorio, qui tamen de territorio Principis non existit. *per cap. dilectus. 29. X. de rescript. Tenzel. dict. exercit. 2. num. 91. Ziegler. Comm. concl. §. Landsasse num. 29. & 32.]*

3. *Secundò quoad proprietatem;* Territorii enim Dominus vindicat sibi in ditionibus suis *omnia Regalia*, tam Majestatis quàm Fisci, & quidem jure proprietatis. *Vult. lib. 1. feud. cap. 5. num. 7. Michael. de jurisdict. conclus. 46. Reink. 1. cl. 5. cap. 3. num. 16.* Nec solùm ea, quæ in cap. unic. *Quæ sint Regal. 2. f. 56.* exprimuntur, sed etiam, si quæ alia sunt, quæ magis ex recepto usu, quàm lege aliquâ scriptâ, Regalibus annumeran-

tur; Quorum quàm plurima esse docet ex Roderic. & Ursperg. Cujac. *ad dict. cap. unic. Sixtin. de Regal. in procem. n. 17. Michael. de jurisdict. concl. 46. Rosenth. de feud. c. 5. conclus. 94. num. 1. Additâ Declaratione Dn. Tenzel. de subjeet. apud Dn. Fritsch. Exercit. 2. n. 40. & 48.*

4. *Personas* afficit superioritas territorialis, & quidem omnes, quæ in territorio Principis, Comitis, aut Status Imperii existunt; *Tum I. Ratione Domicilii*, quod omnimodam jurisdictionem & subjectionem passivam, contra subditos tribuit, *per l. haeres. 19. §. 1. & final. D. de judic. l. 2. C. de jurisdict. Zanger. de exception. part. 2. c. 1. num. 9. Gail. de pignorat. cap. 15. num. 7.* Effectus namque domicilii, est potestas conveniendi aliquem in loco, ubi domicilium habet. *per cap. dilecti. Vbi August. Barbosa. X. de foro compet. Vult. ad l. 2. num. 2. & 9. C. de jurisdict. Joseph. Sesse decis. Aragon. 30.* Adeò ut Forum domicilii, ordinarium forum, ad omnia quæcunque gesta dicatur, quod benè deducit Joh. Anton. *ab Ecclesia Observat. Pedem. 112. num. 4.* (Vide

[Vide latius Dn. Tenzel, *de subject.* apud Dn. Fritsch, *exerc. I. P. 2. num. 24.*]

5. *Tum II. Ratione Contractus*, etiam si persona ibidem non degat: Nam & locus Contractus forum tribuit: scilicet, si contrahentes ibidem reperiantur. per c. *Romana. §. contrahentes. de foro competent. in 6.* Zanger, *de except. part. 2. cap. 1. num. 107.* Radelant, *decis. 126. num. 4. & seqq.* latè Johan. Anton. ab Ecclesia *Obsev. Pedem. 113. per tot.* Ita in persona Principis scribit Hert. Capyc, *Latro. decis. 85. num. 26.*

6. *Quæritur autem; Quid juris, si Mercator advena, in transitu aliquid emerit, aut vendiderit, terminò ei à Creditore ad solvendum datò; An in loco contractus conveniri possit, si ibidem postmodum reperiatnr.* Quod regulariter negatur per d. l. *hares. 19. §. 2. D. de judic.* Zanger, *de except. part. 2. cap. 1. num. 119.* Corser. *ad Capellam. Tholosan. decis. 193.* Ummius *disput. ad Proc. 4. thes. 1. num. 5.* Besold, *in delibat. lib. 5. c. 8.*

7. *Tum III. Ratione delicti*, jurisdictio territorialis, personas in Ducatu aut Comitatu delinquentes afficit; Ut ibi-

dem à Domino territorii condigna poena plecti possint. *per l. 3. D. de offic. praesid. l. 1. cum auth. Qua in provincia. C. ubi de crimin. agi oport.* Ubi Vultejus *num. 4. Zanger. dict. part. 2. c. 1. n. 221. Peguera. decis. 87. Mingius de jur. territorial.* Unde vulgò dicitur, quod forum delicti sit potentius foro domicilii aut Originis, Vincent. de Franchis *decis. 37.* [Id quod Doctores extendunt quoque ad Comites ac Nobiles immediatos, in Civitate Imperiali delinquentes; De quo casu latè Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 79. & seqq.* Videtamen supra *cap.*

8. Hac occasione quæritur; *An Dominus territorii punire possit subditum facinorosum, propter delictum extra territorium commissum?* Pugnat hic communis opinio cum communi. *Affirmativa* tamen sententia comunior est, & verior. *per text. in l. 1. D. ad municipal. l. 1. §. interdicere. D. de interdict. & releg. cap. licet. X. de foro competent.* Officio enim Principis territorii convenit diligentem habere curam, ne delicta mancant impunita. *pr. l. si ita vulnerato. D. ad L. aquil.*

aquil. Novell. 30. Quod præclarè deducit. Hert. Capyc. Latro decis. 105. num. 1. & seqq. Aliàs quilibet sceleratus properaret in alienas Provincias, si sciret in loco, ubi delictum non est commissum, se immunem à poena futurum. Ita Magon. decis. 42. Trevisan. decis. 70. Petr. Caball. Resol. Crim. cas. 117. & 172. Dissentit Thoming. decis. 5.

9. Præterea dubitatur: *An Vagabundus, si deprehendatur in territorio Principis Imperii, propter delictum alibi commissum vigore juris superioritatis puniri possit? Et hoc Afferimus. arg. l. ejus, qui. 27. §. si quis. D. ad municipal. l. 1. ubi Vult ejus. C. ubi de crimin. Gail. de arrest. c. 8. num. 17. Zanger. de exception. part. 2, c. 1. num. 100. Hinc fur, ubicunque cum re furtiva deprehenditur, conveniri & puniri potest. Nicol. Boer. decis. 218. Petr. Caball. Resol. crim. 163. per tot. Pari modo Vagabundus, cum certum domicilium non habeat, etiam ad petitionem judicis loci, ubi deliquit, non remittitur, quamvis aliàs ex pacto, aut conventionē, remissiones in usu sint. Henr. Bocer. de adulter. c. 3. sub. num. 71.*

10. Alia sequitur nobilis quaestio: *Si Nobilis aut alia illustris persona immediata in territorio cuiusdam Principis aut Status Imperii delinquat, An Dominus territorii hoc casu iudicet?* Dominum territorii iudicem esse competentem asserimus; Quoniam reatus omnem dignitatem excludit. [adeò, ut etiam Clarissimi in Provincia, in qua deliquerunt, accusari possint.] *per l. i. ubi Salycet. & Vult. C. ubi Senat. vel Clar.* [Ac privilegium amittitur, qui concessa abutitur dignitate & potestate. *Can. ubi. 7. Distinct. 74.*] *Johan. Petr. Surd. consil. 524. num. 26. Besold. de iure Civium cap. 7. num. 4. ac consil. 49. num. 168. latè Nicol. Bets. de pact. famil. illustr. cap. 8. num. 44. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2 cap. 5. num. 92. & 93.] Dissentit Schubhart. de Austreg. thes. 5.*

II. Cæterum personæ, jurisdictioni territoriali subjiuntur quoq; *IV. Ratione Rei sitæ per text. l. quod. 38. D. de iudic. l. fin. ubi Vult. C. ubi in rem act.* *Zanger. de except. part. 2. cap. 1. num. 259. Matth. Stephan. de iurisdic. lib. 1. c. 31.* Dann was burgerliche Güter seynd/ die leiden burgerliche

gerliche Beschwerde. Unde bene Bartolus tradit: Dominus propriè ille dicitur, qui habet potestatem & jurisdictionem super inhabitatam terram suam, quivè superioritate & praeminentia fulget. Bart. in l. cum si exhibuerent. 3. §. 1. D. de publican. & vetigal. Reinking. R. S. & E. lib. 1. Class. 5. c. 3. num. 24. Quæ tamen subiectio magis realis, quàm personalis dicenda est. Gail. lib. 1. Observ. 57. n. 4. Joh. Meichner. decis. Camer. 6. num. 53. tom. 3. Reinking. d. lib. 1. class. 5. c. 4. num. 33. [Anton. Faber. in Cod. lib. 3. Cod. tit. 16.]

CAPUT XXXVIII.

De Homagio seu Juramento subjectionis.

Von der Erb-Huldigung und Lands-Pflicht.

1. **T**erritorii Dominus exigit à Personis in territorio existentibus *Juramentum subjectionis*, Die Erb- und Lands-Huldigung: quod vulgò *Hominium*, vel communius *Homagium* vocatur

catur. Wer Lando-Fürst ist/ dem gebühree
 die Erb- und Lando-Huldigung: Jurisdi-
 ctio enim territorialis secum ducit Ho-
 magium. Knich. *de iure territ. cap. 3. num.*
245. Wehn. *in Observ. verb. Lando-Hul-*
digung. Bruning, & Ritter. *in Singul.*
tr. de Homag. Dn. Am. Lindenfpür. de
success. famil. cap. 30. num. 129. [Dn.
 Knipschilt. *de Civitat. Imper. lib. 2. c. 9.*
num. 16.]

2. Definitur Homagium, juris vincu-
 lum, quo Dominus territorii subditos sibi ad
 fidelitatem & obedientiam adstringit, cu-
 jus intuitu & ipse quoque fidus esse iubetur.
 Quam definitionem explicat Ritter.
d. tr. de Homagio cap. 1. num. 21. & alii.
 Vide quoque Abrah. Fabert. *sur les Con-*
stum. de Lorrain. Tit. 5. §. 82. n. 540. fol. m.
 [Unde communiter dicimus; Quod
 præstatio homagii sit prima subjectionis
 agnitio & confessio. Gail. *de arrest. c. 6.*
num. 10. Cothman. *Consil. 47. n. 38.* Quæ
 maximum obsequii & humilitatis si-
 gnum ostentat. Knichen. *de iur. territor.*
cap. 3. num. 269. Dn. Knipschilt. *d. c. 9.*
num. 17. & 18.]

[2. B. Ex quibus præmissis facile
 decidi-

deciditur Quæstio; *An Homagium efficiat subditum?* Quod regulariter asseritur. Homagium enim Domino domicilii simpliciter quæsitum, ex parte præstantis fundamentum est subjectionis; Ex parte verò recipientis, superioritatem arguit, quod ex homagii formula evincitur. Bruning. *de iur. Univers. conclus. 33.* Hypolit. à Lapid. *de rat. Stat. part. 1. cap. 7. in pr.* Dn. Tenzel. *de subiect. concl. 85.* Dissentit Besold. *de Civitat. Imp. c. 5. n. 12.* Distingui potest, inter homagium reale & personale. Michael. *de iurisdict. conclus. 18. lit. B.* Dn. Tenzel. *dict. conclus. 85.]*

3. Exigunt homagium Electores, Principes, Marchiones, Landgravii, Comites, Barones Imperii. Georg. Ritter. *dict. tract. c. 4. num. 61. & seqq.* Nec non Civitates Imperii liberæ, cum etiam hæ in districtibus suis territorialem jurisdictionem habeant. Auth. Resp. Fridb. *c. 5. num. 151.* Dn. Dapp. *de Civitat. Imp. c. 6. num. 23.]* Dn. Knipschilt. *ead. tr. 2. c. 9. num. 11. & 21.]* Hoc jus ex universalis consuetudine Nobiles quoque Imperii immediati in Pagis suis exercent.

ercent, dum subditos suos juramento subjectionis juxta naturam & qualitatem jurisdictionis, quam in pago possident, sibi devincunt. [*Besold. in Theaur. Pr. V. Huldigung. Treisbach, de Jur. Praced. Q. 2. num. 147. Dn. Knipschilt. dict. c. 9. num. 23.]*

4. Homagium autem est *Duplex*; *Personale*, quod subditus præstat Domino ratione domicilii, ac se ejus hominem constituit. *Surd. cons. 313. num. 66. Gail. d. pignor. c. 15. num. 7. Coler. de Process. execut. pact. 2. cap. 1. num. 23.*

5. *Reale*, quod præstatur à personis, territorii Domino non subjectis, etiam immediatis, ratione *Bonorum*, quæ in alterius Territorio possident. *Alciat. Cons. 251. Cothman. resp. 4. num. 224. vol. 4. Paurmeist. d. jurisdict. c. 9. n. 118. Victor. d. exempt. concl. 29. Quod posterius nemo præstare cogitur, nisi simul etiam in hisce bonis mediatis habitet, & domicilium habeat. Rosenth. d. feud. cap. 6. concl. 85. num. 8. Vult. I. d. feud. c. 6. num. 5. Maul. de Homag. tit. 1. num. 16. Consil. Argentor. 77. num. 218. vol. I. Personam autem non afficit, nec subdi-*

Subditum efficit. *arg. l. fin. §. 25. D. de mun. & honor. Vult. d. cap. 6. n. 5. Ritter. d. tr. concl. 40. & 138. Wehner. in Observ. verb. Lands: Huldigung. Paurmeist. de iurisdic. c. 9. num. 118. Reinking. 1. cl. 5. cap. 4. num. 32.* [Ac iuramentum, quamvis generali verborum serie conceptum sit, ad ea tamen debet iura solum restringi, quæ habet is, cui præstatur. Gylman. 1. Symphor. 1. tit. 2. vol. 1. num. 95. Tenzel. dict. consil. 85. in fin.]

6. Quamvis aliàs admodum controversa sit quæstio: Ob ein Stand des Reichs/so unter eines Fürsten Lands: Obrigkeit Güter hat/ eo nomine die Erb: Huldigung zu erstatten schuldig? Tale iuramentum certè detrectavit Comes Ortenburgensis præstare Duci, nunc Electori, Bavaria. Nec sine concertatione & quidē maxima id petierunt Domini Landgravi Hassiæ à Comitibus Valdeccia. Vide Besold. in Thesaur. Pract. lit. H. verb. Huldigung num. 70. Plurimum hoc in casu consuetudini attribuendum esse assero, cum Thom. Maul. de Homag. c. 1. num 16.

7. Homagium regulariter præstare
tenen-

tenentur *Omnes*, qui in territorio reperiuntur, ut ibi habitent, ac domicilium constitutum habeant. *l. domicilium. 20. D. ad municip. l. si in Patria. l. Cives. C. de incolis. Cothm. lib. 4. resp. 4. num. 229. vol. 4. Gail. lib. 2. Observat. 35. Maul. de Homag. concl. 93.*

Quoniam domicilium propriè subditum efficit. *l. Libertus. 17. §. 5. & 13. l. domicilium. 20. D. ad municip. Rosenthal. de feud. c. 6. concl. 85. n. 9.* [Domicilium autem est locus, quo quispiam habitat, eò animò, ut ibi perpetuò subsistat, nisi aliud avocet. *l. cives. C. de incolis. l. pupillus. 239. §. Incola. D. de P. S. Vult. ad l. 2. num. 17. C. de jurisd. latè Dn. Knipschilt. d. lib. 2. c. 9. n. 32.*] Unde dicimus non propter res possessas, sed respectu Personæ præstari Homagium, ideò revera subditum efficere. *Gylman. tom. 1. Symphor. part. 3. vol. 2. n. 43. Besold. in Tbes. Pract. lit. H. verb. Subdigung. 20.*

8. Domicilium hic intelligo non *Originis seu Nativitatis*; utpotè cujus effectus hodie ut plurimum est sublatus. *Zanger. de Except. part. 2. c. 1. num. 28. Vult. ad l. 2. C. de jurisd. num. 23. latè*

Ignat.

Ignat. del. Villar. Maldonat. *respons.* 7.
q. 4. *num.* 32. [Vide Bern. Barilis *de*
Leg. municip. in Adven. part. 1. §. 4. n. 3.]
Sed Habitationis : Quo quis migravit
cum tota sua familia, ibique larem, &
rerum ac fortunarum suarum summam
constituit. l. 2. ubi Amaya. C. *de incol. d.*
libertus 17. §. *sola.* 13. D. *ad municip.* We-
senbec. *consil.* 1. *num.* 57. Goed. *ad l.* 190.
28. D. *de V. S.* Johann. Baptist. *Hodierna*
decis. 129. *num.* 3. Schwanman. *decis.* 19. n.
32. [Unde vulgo dicimus; Quòd do-
micilium Habitationis prævaleat do-
micilio Originis & Nativitatis. Tusch.
conclus. 591. *num.* 8. Jo. Anton. ab Eccles.
Observ. Forens. 112. *num.* 19. Vide Ludolf.
de Aquino apud Marinis Var. Resol. in libr.
2. *Allegat.* 102. *num.* 18.] Quod nostris
moribus, plerumque in Civitatib⁹ Ger-
maniae post annum acquiri, tradit Gai-
lius. *lib.* 2. *Observ.* 35. *num.* 8. Schönb. *lib.*
3. *Polit. c.* 34. Ritter. *d. tract. concl.* 49.

9. Hoc insuper observandum est,
quòd etiam tum demum innatus Juve-
nis homagium præstare teneatur, quan-
do ille *matrimonium* init, laremque pro-
prium fovet; Non secus quàm Advēna,
qui

qui in civem assumitur. Choppin. *ad Consuet. Paris. lib. 2. tit. 7. num. 3.* Huius assertionis ratio hæc est, quòd Juramentum subjectionis in persona præstari debeat, ac personale quidpiam existat, ideo ita ad hæredes transitorium non est. Neviza. *consil. II. num. 7.* Wehner. *in Observ. Verb. Burger.* [Præterea, per subsequens matrimonium acquiritur domiciliū ejus loci, in quo quis nupsit, si vir eò se conferat habitandi gratia; Unde uxor ibi domicilium habet, ubi vir habitat, *l. cum D. de jurisdictione, Bern. Barril. dict. tr. Disq. I. §. 4. num. 23.*] In Ducatu Wirtembergico Juramentū hoc sese quoque extendit auff die junge Burzgers Söhne / so ihre Mannbahre Jahr erreicht / und auff die Mannbahre Dienste Knecht. *Ord. P. VV. D. fol. 8.*

10. Homagium præstant subditi, non rei, sed personę nomine, *in fidem subjectionis*, quò Domino suo in omnibus & per omnia fideles sese adstringant; commodum ejus pro nosse & posse querant; & incommodum ejus pari studio avertant; vitam & corpus, honorem & utilitatem Domini sui curæ habeant;

daß

Das sie ihrem angebohrnen Herrn und dess n
Erben getreu / hold / gehorsam und unter
thänig seyn. per cap. un. feud. s. c. tibi Do-
mino. dist. 63. Cothman. vol. 4. resp. 4. n.
224. & seqq. Gail. de Arrest. cap. 7. num. 10.
Ritter. d. l. concl. 136. Bidenb. quest. No-
bil. 7. f. 53. [Dn. Knipschil. dict. lib. 2.
cap. 9. num. 47. ubi formulam homagii
Senatus Populiq; Coloniensis Archiepiscopo
præstandi refert, sub num. 48. & 49.]

II. Queritur; An Dominus territorii
possit formam homagii antiquam pro lubitu
mutare? Negant hoc communiter Viri
prudentes. Quoniam homagia non
tam jure communi, quàm jure Consue-
tuario originem sumpserunt; Idcò
secundum consuetam formam exigì &
præstari debent. per cap. dilecti. ubi Au-
gust. Barbosa. de major. & obed. Cùm
consuetudo hæcce jus tandem, exactu
uno vel altero introducat. Maul. de ho-
mag. tit. I. num. 14. M. Steph. 2. de jurisd.
pag. I. cap. 2. num. 250. Amatis. decis. 112.
per tot. [Auth. Consil. Fridb. cap. 5. n. 151.
latè Dn. Knipschilt. dict. cap. 9. num. 44.]

12. Queritur etiam: An lite penden-
te inter Dominum territorii ac Subditos ra-

tionē superioritatis ac subjectionis, subditi litigantes homagium prestare teneantur? Casus hic graviter disputatus fuit in causa Ducis Braunsvicensis contra Civitatem Braunsvigam; ac Ortenburg contra Beyern. At communiter Affirmatur; Modò Dominus litigans fuerit in quasi possessione subjectionis. Quoniam Possessor lite pendente super privilegii assertione, sua possessione amovendus non est, sed in ea quietè manuteneri debet. *per cap. nonne. & c. sapè. 44. extr. de appellat. Knich. in Encyclop. cap. I. num. 61. Maul. de homag. c. I. num. 15. Meichsn. decis. 9. num. 6. tom. 2. fol. 532. Ritter. de homag. concl. 111. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. c. 9. n. 40]*

13. Hoc sanè non minus controversitur; *An Domini prius jurent vel stipulata manu vel datis literis, quòd subditorum privilegia facta tecta servare velint; An verò subditi?* Subditos prius jurare debere, asserit Caspar. Klock. *Consil. 19. per tot. vol. I.* Dominos verò prius privilegia confirmare debere, latiùs rationibus & exemplis deducit Ritter. *de Homagio. c. 6. num. 121.* Quoniam homa-
giu

gii præstatio sit actus correspectivus. Reinking. I. cl. 4. cap. 4. num. 13. Maul. de homag. tit. I. num. II. Sanè de hac quæstione plurimum disputatum fuit. in causa Brunschw. contra Brunschw. p. I. fol. 258. [Vide Cothman. lib. 3. respons. 42. num. 18. & seqq. ubi varia de confirmatione Privilegiorum reperies.] Ideò hæc omnia ex observantia, aut ex pactis conventis, determinanda erunt cum Matth. Stephan. 2. de jurid. p. I. cap. 2. num. 258.

14. *Effectus homagii est*, ut illud præstantes in Catalogum subditorum ac Provincialium referantur, quoniam hac iuramenti præstatione se subditos constituerunt. Brun. cons. 34. num. 2. Gail. de Arrest. c. 7. num. 10. Exinde inducitur ac probatur subiectio; Quoniam homagium prima est agnitio & confessio subjectionis. Acta Ortenb. contra Beyern. fol. 465. Reinking. lib. I. cl. 4. n. 3. Gylman. decis. 46. n. 13. lib. I. Ac superioritatis recognita vera est & infallibilis tessera. arg. c. cum olim. de Privileg. [latè Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. c. 9. num. 17.] Merckelbach, apud Klock, Consil. 37. n.

49. tom. I. ubi num. 92. limitationes subjungit. Dañ auß der Erb- und Lands- Huldigung entspringt die Landsdifferen/üß ein Lands- saß; Qui alius non est, quàm *Homo jurisdictionalis*, cui in omnibus & per omnia imperari & præcipi potest. Wehner. in *Observ. verb. Landsaß*. Ziegler. §. *Landsaßi*. pag. 1. num. 39. Paurmeist. 2. de *jurisd. cap. 9. num. 119*. [Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 62. & 63.*] Exinde subditus adstringitur Domino ad ministeria & obsequia & ad alia servitia personalia. Anton. Bellon. *Consil. 5. n. 53*. Du allem unterthänigem Gehorsam: Item, zur Reiß/Folg/Musterung/ und Frondiensten. Cui persona Domini sui semper debet esse sancta & honesta. *arg. l. liberato. D. de Obseq. Patr. præst. Ritter. de homag. num. 139*.

15. Tenetur quoque Domino præstare *Reverentiam*. [Thom. Maul. *de homag. tit. 2*. Dn. Knipschilt. *dict. tr. cap. 1. num. 8. & 12*. Ac in casu indigentiae extraculpam Domini accidentis, ad legitimam subventionem & subsidium charitativum. Remig. de Gonny. *de charitat. subsid. Quest. 9. & 10. fol. m. 53. & seqq.* Thom.

Thom. Maul. *de homag. tit. 7. latè Thom. del Bene de Parlament. disquis. 8. sect. 1. per tot.*] Hinc subditi Statuum Imperii inobedientes & contumaces sese præbentes, pro *Seditiosis* censentur, quos Princeps Imperii, variis mandatis pœnalibus, coërcere potest, *juxta l. 1. D. si quis ius dic.* Adcò ut subditos dolosè refractarios, etiam pecuniariis pœnis, imò publicatione bonorum punire possit. Schrader. *1. consil. 17. num. 6. Stephan. in constitut. Carol. criminal. art. 127. Quod præjudiciis illustrat Klock. consil. 20. num. 272. vol. 1.* Obligatur item ad alia quàm plurima. Quod benè expressit *Author. Actor. Comit. ab Ortenburg.* hiscè formalibus: *Homagium oder die Erbhuldigung* habetur pro actu univèrsali jurisdictionis, sub quo de necessitate, omnes alii actus continentur. fol. 32. De quibus vide Maul. *de homag. cap. 2. & seqq. Kni- chen. de jure territor. cap. 3. per tot. Rein- king. d. cap. 4. Limn. lib. 4. jur. publ. c. 8. num. 296. & seqq. [Georg. Ritter. de ho- mag. 7.]* Quibus omnibus cùm annexi sint actus territorialis jurisdictionis, i- deò ex plurimis *quædam* adducam.

CAPUT XXXIX.

*De Statutis & Legibus Provincia-
libus; Earumve interpretatione.*

I. Tribus generibus omnia Reipublicæ vincula constare, scilicet *Legibus, Militia, ac Religione*, abunde ex Politicorum libris constat. *Possard. de Magistr. Athen. c. 2. in f.*

2. Igitur *Majestaticum* ius territoriale, in Principum & Statuum Imperii Rom. Germ. territorio, respicit negotia vel *Politica* vel *Ecclesiastica*. *Politica* negotia referuntur vel *ad Pacem*, vel *ad Bellum*; Negotia Pacis digero in tria. 1. *Justitiæ*. 2. *Gratiæ*. 3. *Emolumentum*. Ad *Justitiam* refero, 1. *Legum Provinciarum, ac Statutorum condendi potestatem*, *Lands-Recht / und Lands-Ordnungen zu machen*; Quod *ius municipale* vocamus. *arg. l. 2. C. de Offic. Praef. Prator. l. omnes populi. ubi Johan. Bolognet. num. 56. D. de Instit. & Iur. l. prohibere. 3. §. 4. D. quod vi aut cl.* [Quam Statuta promulgandi potestatem Principes & Status Imperii in

in suis territoriis, vigore juris autocratici possident, eamque quotidie exercent, sicuti constat ex *Ordinat. Camer. Imperial. part. 1. tit. 57.*] Knich. *de jur. territor. cap. 3. num. 289.* Bets. *de Pact. famil. illustr. cap. 2. benè Gail. d. arrest. c. 9. num. 1.* Meichsn. *lib. 2. decis. 3. num. 20.* Mager. *de Adv. arm. c. 6. num. 68.* [Et hoc nominatim quoque *Civitatibus Imperii Liberis & immediatis* competere, ut in suis *Civitatibus*, territoriis ac ditio- nibus *leges speciales*, *Statuta seu jura municipalia* condere possint, experien- tia quotidiana contestatur. *per. l. Anti- ochiensium. D. de reb. auth. judic. possid. Auth. consil. Fridberg. punct. 1. c. 2. n. 15.* Dn. Besold. *de jur. Univers. c. 8. num. 6. & seqq.* Dn. Knipschilt. *de Civitat. Im- per. lib. 2. cap. 10. num. 5.*

3. Nulla enim Lex in Republica sufficienter lata est; Ideò Respubl. quan- doque *leges particulares* ad naturam populi accommodatas requirit; Ac cùm Imperator non possit per genera- lem constitutionem singulis casibus & circumstantiis prospicere; Ideò singu- lis populis permisit, *leges condendi*

potestatem, juxta Provincialium mores & naturam. [Ac expedit Republicæ, ut Leges ad conditionem rerum humanarum & ad Statum populi præsentem accommodentur. *per cap. non debent. X. de consanguin. & affin.*] Afflictis ad *Constit. Sicil. in Prelim. n. 6. Card. Mantica de conject. ult. vol. lib. 6. tit. 7. n. 3. [Dn. Knipschilt. dict. c. 10. num. 53.]*

4. Dubium autem oritur: *An Princeps aut Status Imperii, Statutum condere queat, non solum præter, sed etiam contra jus commune, illud vè simul abrogare possit? Quod Affirmat communis opinio.* Quoniam jus Civile ab eo, qui leges Provinciales condendi potestatem habet, contraria lege tolli potest. *arg. l. 3. §. divus. 5. D. de Sepulchr. viol. l. item eorum. 9. §. I. D. quod cujusq. Univers. Coras. de jur. art. 12. c. 17. & p. 3. c. 2. Gail. lib. 2. Observ. 124. num. 2. Kohl. exercit. legal. cap. 1. num. 29. Reink. lib. 2. cl. 2. cap. 10. num. 5.* Hinc in Imperio Romano Germanico passim videmus Statuta contra jus Commune, de successoribus ab intestato; de solennitatibus testamentorum & contractuum; de jure retractus; de unione pro-

lium;

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 361
lum; de successione conjugum aut fratrum
exclusis sororibus, modica hereditatis par-
te pro dote acceptâ, lata & publicata.
Vide Sichard *consil. de testam. passim.* Cop-
pen. *Observ. feud. cap. 8. num. 26.* [Dn.
Knipschilt. *dict. cap. 10. num. 33.*]

5. Excipio tamen *Publicas Imperii le-
ges, communi Principum & Statuum suf-
fragio latas, aut quæ publicam Imperii
utilitatem tangunt*; Hæ enim nunquam
aut certè difficillimè per specialia sta-
tura convelli queunt. Schrad. *de feud. p.*
10. num. 140. [Ideò nec valent statuta
contra publicas Imperii sanctiones &
Recessus Imperii, Dn. Knipschilt. *dict.*
cap. 10. num. 46. Præsertim si leges Im-
perii cum clausula derogatoria & an-
nullatoria latæ fuerint, quæ contrario
statuto tolli nequeunt. Stamm. *de serv.*
person. lib. 3. c. 5. num. 14. & 17.] Vide
Frider. Martin. *de iur. Cens. c. 5. num. 24.*
Klock. *de Contribut. c. 5. num. 160.*

6. Cæterùm *Locales leges* tanti in
Imperio sunt valoris, ut in decisione
causarum, inter Provinciales, quæ di-
sputantur, *Camera Imperialis* secundum
eas pronunciare teneatur, modò ritè

Z 5

fuerint

fuerint insinuatae. Ord. Cam. p. I. tit. 57. [ibi: Und nach redlichen / erbarn und ländischen Ordnungen / Statuten und Gewohnheiten der Fürstenthumben / Herrschafft und Gerichten / da sie vorgebracht werden.] arg. c. venientes. 19. de jurejur. Gail. lib. I. Observ. 36. num. 14. Myns. decad. I. resp. 9. num. 10. [Dn. Knipschilt, dict. cap. 10. num. 76.]

[6. B. Quæritur autem; *An valeat Statutum vel consuetudo Provincia, ut res furtiva à furibus erepta, ac ibidem reperia, Fisco aut Præsidi provinciae cedant, ac ab eo absq̃ ulla restitutione occupari possint.* Sanè talis cyclopica consuetudo imprimis in Turgovia, aliisve Helvetiae partibus, sicut multa alia irrationalia, viget. Ac comuniter Respondetur *Quod Non.* Ita namque Jureconsultus: *Expulsis hostibus, ex agris, quos caperant, dominia agrorum, ad priores Dominos redire, & non publicari. in l. si captivus. 20. D. de captiv. & postl. revers.* Accùm ipse Dominus rei ablatae nihil deliquerit, crudele erit, tam funestam sententiam sustinere. arg. l. sancimus. C. de pænis. Latè Virgil. Pingiz. *Quæst.* 19. per tot. Meritò igitur hæc

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 163
hæc Consuetudo vel Statutum ab Imperatoribus reprobatum fuit, *in Constit. crim. Caroli V. art. 207.* Recess. Imper. *de Anno 1559. §. und nach dem.* Contra hujusmodi Statuta vel Consuetudines *Camera Imperialis* mandata sine clausula decernere solet; Sicuti præjudicium refert Andr. Gail. *1. Observ. 18. num. 2. & 3.* Quod si Princeps aut Respublica extra Imperium existens Civem Imperii hujus cyclopicæ consuetudinis prætextu gravet & lædat, contra talem Repressalia optimo maximo jure suscipi possunt. Vide Coler. *decis. 108. num. 43. & seqq.* Matth. Stephan. *ad constit. cr. Carol. V. art. 207. num. 1.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 10. num. 61.* Carpzov. *Pr. Crim. 2. 80. num. 10. & seqq.*]

7. Quæritur etiam; *An speciali Imperatoris sanctione posteriori, juri statuario derogari possit?* Quod *Affirmatur*; modò id fiat in Comitibus publicis Imperii, aliàs secus dicendum erit. Bets. *de pact. famil. cap. 2. fol. 34.* Talis constitutio de *successione Nepotum* in bonis Patruorum, lata fuit in Comitibus Spirensibus: Vide *Constitutionem* hanc in *Reichs-Abschied* de Anno 1529.

8. Quod

De Stat. & Legib Prov. & ear. interpretatione 368
populi. g. num 73. D. d. iustit. & iur. [Nam
exinde optimam simul legitimi &
æquissimi Regiminis formam & notam
resultare, censet & quidem meritò
Marth. Stephan. 2. *de Idict. part. 1. cap. 1.*
membr. 2. num. 10. & seqq.] Quod
nullò modò Principis Imperii superio-
ritatem, ejusvè regendi felicitatem im-
minuere, sed magis promovere, & ad
beatitudinem Imperii, ejusvè gloriam
redundare, tradit Camman. *de Regal.*
disp. 4. thes. 9. Cluten. in paradox. thes. 10.

10 Veruntamen hoc magis volun-
tatis quàm necessitatis esse, plurimi Do-
ctorum tradunt. *arg. l. 3. C. de leg. Dn.*
Bocer. cl. 1. disp. 3. th. 42. In quo tamen
puncto, Regionis observantia, das *Hera*
fommen / aut pacta conventa inter
Principes & Status Provinciales atten-
denda erunt. [Ita in Ducatu Wür-
tembergico Pactis certis ordinatum est:
Land-Recht und Lands- Ordnungen zu
machen / mit Einrahten und Zuthun einer
gesampten Landschafft / hoc est, ut cum
consilio & cooperatione Statuum Pro-
vincialium conficiantur. Eodem mo-
do in Principali Comitatu Tyrolensi
Leges

leges Locales cum consilio & cooperatione Statuum Provincialium conduntur; Sicuti constat ex Statutis Comit. Tyrolens. passim.]

II. Dubitatur autem: *An ad validitatem hujusmodi Statuti, Imperatoris quoque consensus & confirmatio requiratur? Quod utile, non autem necessarium esse, tradit Jurisconsultorum communis Schola, arg. c. 1. de Constit. in 6. l. 1. C. de emancip. [l. omnes populi. 9. D. de justit. & jur. Cum jus etiam consuetudinarium, ex tacito populi consensu conflatum, Principis superioris confirmatione non indigeat? per l. de quibus. 32. D. de legib.]* Heig. part. 1. quest. 23. num. 31. Coler. de Process. Exec. part. 1. cap. 3. num. 6. Bets. d. tr. cap. 2. fol. 37. Dn. Bocer. d. disput. 3. th. 41. Reinking. 2. c. 2. n. 5. [Attamen Doctores tradunt, quod consultius sit, ut superioris quoque adhibeatur confirmatio. Vult. 4. consil. Marpurg. 54. n. 26. & seqq.]

12. illud sanè generaliter observandum est, quòd Statutum à Principe aut Civitate Imperii in suo territorio conditum, *Ius Civile* & quasi proprium ipsius terræ

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 367
us territorii aut Civitatis fiat. *l. omnes. 9.*
ubi Bolognetus. D. de justit. & jur. Ideo-
que tale Statutum, jus commune ipsius
Provinciae aut Civitatis vocatur. Ciofi.
Consil. 132. num. 2. lib. 1. Johan. Anton.
ab Ecclesia. p. 1. Obs. for. 2. n. 4. Deinde,
quod Statuta sint *stricti juris, & strictis-*
simè ad unguem, sicuti facent & loquun-
tur, sint accipienda. arg. l. si quando. 35.
C. de inoffic. testam. Honded. Consult. 32.
num. 44. Ingn. de Villar Maldon. *resp.*
7. quest. 4. num. 5. [Unde facetè scri-
bit Franciscus Vivius: *Statuta dicuntur*
sterilia, sicut mule, quæ non pariunt. Vi-
vius *decis. Neapol. 506. n. 16.*] Nec non
propriè, ac juxta corticem verborum
intelligenda. *l. 3. §. hæc verba. D. de ne-*
got. gest. l. si verò. 64. §. 9. D. solut. matr.
Merend. lib. 2. controuv. cap. 10 & 13. No-
varr. Decis. 8. [Dn. Knipschilt. *dict. cap.*
10. n. 88.] Ac per Statutum non cen-
seatur correctum jus commune, nisi id
expresse cautum reperiat. *arg. c. cau-*
sam. de Rescript. l. precipimus. §. f. C. de
Appellat. Gail. lib. 2. Observ. 35. n. 3. Gri-
vel. decis. 86. num. 25. Novarr. decis. 232.
num. 7.

13. Quod

13. Quod si dubius sit Statuti intellectus, *de interpretatione* eius recurrere tenentur iudices *ad Principes, ac Status Imperii*, qui statutum condiderunt. [Sicuti enim leges provinciales sancienti potestas ad Principem territorii pertinet, ita eidem quoque interpretandi facultas competit.] *arg. l. f. C. de Legibus, l. Et ideo. II. D. eod. l. ex facto. in pr. D. de vulg. substit. Klock. consil. 20. num. 136. Et 324. vol. I.*

Ut inde interpretatio procedat, unde & jus prodiit. *per c. inter alia. X. de sent. excom. [ac per l. facto. 43. in pr. D. de vulg. Et pupill. substit.] Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 66. Gratian. discept. forens. c. 927. n. 19. [Michael. apud Klock. consil. 3. n. 48. vol. I.]*

14. Hoc interpretativum Rescriptum vim legis habet, imò *pro ipsa lege* in similibus casibus observandum reputatur. *d. l. f. §. 1. C. de Legib. l. 19. D. de Reg. Jur. Novell. 161. Bornit. de jur. Majestat. c. 17. Hunn. de Interpret. jur. lib. 2. cap. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 10. num. 96.]*

15. Non tamen perinde *Judicibus*, omnis interpretandi licentia, quoad jus litigatoris adempta esse censetur. *Aliud verò*

De Stat. & Legib. Prov. & ear. interpretatione. 369
verò quoad jus constitutionis dicendum
erit. l. ab executore. in pr. D. de Appell. l. 5.
C. de bon. qualib. Goedd. ad l. 6. §. 1. n. 3.
D. de V. S. Gratian. d. c. 927. n. 18. latè
Bolognet. in l. omnes populi. 9. num. 207.
D. de justit. & jur. Besold. in Oecon. jur.
quest. 13. Georg. Franzk. in Comm. ad
Pand. de just. & jur. [Vide Diodor.
Tulden. de caus. corrupt. judic. lib. 2. c. II.
& passim.]

CAPUT XL.

De Potestate publicandi Edicta & Mandata, ac de jure dandi Rescripta.

I. **L**egibus subjungo, potestatem pu-
blicandi *Edicta, Mandata & Inhibi-
tiones*. Item dandi *Rescripta*, öffent-
liche Mandata publiciren und anschlagen
lassen/ Gebott und Verbott anzulegen/ und
Rescripten zu ertheilen. Quæ cuncta
[Principibus & Statibus Imperii, jure su-
prioritatis competunt, ac in territo-
rio imperantium] vim legis localis ha-
bent, iisdemvè subditi aliivè in territo-

rio existentes obedire tenentur. Stephan. *de jurisdic. lib. 2. p. 1. c. 7. n. 350.* Wehn. *in Observ. verb. Gebott.* Knichen. *de jur. territ. cap. 3. num. 297.* Besold. *in Thesaur. Pract. lit G. verb. Gebott.* Quæ quoniam adstringunt & obligant propriè ac principaliter *subditos* intra territorii fines existentes. Ritter. *de homag. concl. 181.* Ideò necessariò inducunt, præsupponunt, ac probant, *superioris sublimitatem*, & juris territorialis quasi possessionem. *arg. c. tuam. de Ord. cognit.* Goëdd. *in resp. jur. Bat. de Valend. num. 131.* Meichsn. *tom. 3. decis. Camer. 6. num. 26.* Reinking. *lib. 1. class. 5. cap. 4. num. 181. & 199.* [latè Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 137. & 138.*]

2. Edictum Principis dicitur Jus, quod Princeps proprio motu ad subditorum utilitatem constituit. Cujusmodi multa in jure repetiuntur exempla, veluti in §. *fin. Inst. de Usucap. l. conditiones. 14. D. de condit. substit. & pass.* Donell. *in Comm. lib. 1. cap. 9. ubi Hilliger. lit. A. Claud. David ad §. sed & . num. 7. Inst. de jur. N. G. & C. Richter. decis. jenens. 4. num. 5.*

[2. B, Sanè hæc Edicta publica ob
majorem

maiores validitatem & ad inducendam strictiorem observantiam *Clausula indignationis* à Principe edicente quandoque muniuntur; Sicuti imprimis apparet ex *l. 2. ibi: indignationem nostri Numinis sustinebit. C. de petit. bon. lib. 10.* Ac ex *Recess. Imp. de Anno 1548. §. damit nun also. ibi: Bey Vermeidung unsrer schwachen Ungnad.* Quæritur autem; Si Princeps Imperii, *Edicto publico adponat, clausulam: sub poena indignationis; seu ut Itali loquuntur: Per quanto la nostra grazia tenete cara; Qualem pœnam contraveniens mereatur?* Pœnam hanc arbitriariam esse, pro indignantis Principis voluntate, censeo, *arg. Novell. 17. cap. 3. in fin.* Omnes namque pœnæ in Principe sunt extraordinariæ & arbitriariæ. *Cacheran. decis. 80. num. 18. Scaccia de judic. cap. 12. num. 18. Ita Mastrill. de magistr. lib. 3. cap. 4. num. 443. Petr. Caball. in crim. lib. 1. Cas. 30 per tot. Joan. Mar. Novar. decis. 34. per tot.* Dissentit *Zasius ad l. un. num. 5. D. si quis ius dic. non obtemp.*]

3. Quæritur etiam: *An Edicta hæc etiam Forenses ligent?* V. G. si propter penuriam annonæ, Princeps prohibear,

ne frumentum extra Provinciam portetur; *An etiam forenses in Principis territorio pradia possidentes, frumentum ex pradiis collectum extrahere prohibeantur?* Quod affirmatur, si Edictum conceptum sit in rem; Siquidem forensis possidens bona in territorio edicentis, subditus est quoad realem actionem: Nec debet forensis violare leges provinciae, in qua existit, per *l. quod. 38. D. de judic. l. f. C. ubi in rem act. l. Imperatores. 7. D. de Public. Ant. Fab. 1. Cod. 5. def. 2. Ant. Tessor. decis. 152. cum Limit. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 5. cap. 21. n. 24. Don. Ant. de Marinis in Observ. ad Reverter. 55. num. 2.] Dissentit Caball. resol. 14. ubi traait; *Votum Thesauri esse votum Consultoris Principis, non verò votum Iuris-Consulti.**

4. *Mandatum* est præceptum & monitum, quod Princeps pro tempore & renata ad certas personas veluti Magistratus, Prætores aut Judices, an die *Amptleuth/ Bøgt/ Burgermeister und Gericht* dirigit, eisque aliquid fieri mandat. De quo extat. *1. 2. C. de Mandat. Princip. Novell. 114. Gothofr. ad l. 1. lit. e. C. dict. tit. Paul.*

Paul. Christinæ, decis. Belg. 64. num. 3. vol. 2. Tuldén. in Cod. lib. 1. tit. 15. num. 1. [Carol. Emanuel. Vizzan. tr. integr. de mandat. Princip.]

5. Quæritur autem; An Prætori aut Officiali credendum sit, qui asserit, se ex ore Principis mandatum accepisse? Ob cinem Amptman zu glauben/wann er sagt/er habe mündlichen Befehl empfangen? Quod negamus; per text. in l. 1. ibi: Nisi quod scriptis probaverit. C. de Mandat. Princip. l. decernimus. 10. ibi: ut hujusmodi annotatione manifesti sint omnibus. C. de aqueduct. lib. 11. Hujus assertionis hæc est ratio, quoniam Mandatum aut jussio Superioris est facti, igitur non præsumitur, sed ab allegante probari debet. per l. un. C. de superindict. lib. 10. Natta Consil. 631. num. 19. Cujac. lib. 12. Observat. cap. 31. [Jul. Clar. in Pract. crimin. §. fin. Quest. 29. num. 1. in fin.] Merckelbach. apud Klock. consil. 37. num. 37. & seq. vol. 1. Francisc. de Amaya in Cod. ad l. prohibitorium. §. num. 2. 3. & 16. C. de jur. fisc. lib. 10.

6. Inhibitio Principis, est provisio facta judici aut parti, vel cuicunque in

territorio degenti, ne quid faciat, aut prosequatur, ad jurisdictionem, vel partium jura conservanda emissâ & publicata. *per text. in l. omnium. ibi: ne post secutam nostram inhibitionem. C. de Testament. cap. venerabili. ibi: autoritate nostra districtius interdices. X. de offic. delegat. Nicol. Boer. decis. 124. num. 2. Robert. Lancell. de attentat. lib. 2. cap. 20. n. 7. & seqq. Consil. Argentor. II. n. 103, vol. 1. Quintil. Mandosa in tr. de inhibition. quest. I. & passim.* Quę inhibitiones à Gallis passim latinè *Arresta* Gallicè verò *un Arrest*, quasi dicas; *Arrestez vous la* vocantur ac Superioris autoritate fieri debēt. Bertrand' d'Argentrè. *ad Consuet. Britan. art. 116. in proem.* [Carpzov. lib. 1. respons. 42. num. 10.]

7. *Rescriptum* dicitur, quando Princeps libello supplicantium sententiam suam subscribit, *juxta text. in l. non distinguemus. 37. §. cum quidam. 14. D. de recept. arbitr.* Vel si Princeps Prætoris, aut judicis relationib⁹ rescribit, quid facere vel omittere debeant, *secundum l. testium. 3. §. ideoque divus. D. de testib.* Unde Rescripta vim legis habere dicimus.

De Potest. publ. E. & M. ac de iure dandi R. 372
mus. per *l. rescriptum. D. d. distract. pi-*
gnor. Claud. David in *velitat. legal. §.*
sedet. num. 5. Inst. de iur. N. G. & C. Af-
flictis decis. 128. num. 14. Proinde Re-
scriptū Principis propriè definitur, *Lit-*
tera, per quas respondetur ad relationem ju-
dicis aut preces supplicantium, juxta tot. tit.
C. de precib. Imper. Offer. Petr. Gregor.
Tholosan. de rescript. lib. 2. cap. 1. n. 4. in
oper. jur. Canon. Reinking. lib. 2. class. 2.
cap. 8. num. 1. Cujus generis ingentia
in jure extant exempla, ex quibus Co-
dex Imperatoris Justiniani penitus ferè
compositus existit. Hilliger in *Donell.*
Enucl. lib. 1. cap. 9. lit. C. Philipp. Rich-
ter. decis. lenens. 4. num. 6.

§. Sanè Rescripta Principum Impo-
rii varias habent *clausulas annexas*, &
conditiones subintellectas, quas vide
apud Reinking. *dict. cap. 8. n. 2. & seqq.*
August. Barbosam ad *tit. jur. Canon. de*
Rescriptis per tot. Basil. Pont. de Leon. de
matrimon. lib. 8. cap. 17. & seqq. Uni-
versaliter autem, quodlibet Rescri-
ptum, etiam gratiosum, clausulam
hanc, veluti herbam Betonicam, an-
nexam, habet, cavè semper subintel-

A a 4

ligitur

ligitur; licet non exprimatur: *Si preces veritate nitantur. per text. in cap. dilectus. ibi: si ita vobis constiterit. 26. X. de rescript. l. 2. & seqq. C. si contra ius vel utilitatem publicam. Hartm. Vult. Consil. 35. n. 178. vol. 3. Cabedo. decis. Lusitan. 72. num. 1. part. 1. latè August. Barbosa. ad c. 2. num. 8. X. de rescript.*

9. Sanè Quæritur; *Si pars Rescriptum producat, quod ab adversario, tanquam falsis precibus obtentum, impugnatur, cui nam onus probandi, an producenti, an verò impugnanti Rescriptum, incumbat? Producenti onus probandi, quod fides precibus suis adfuerit, incumbere censemus, secundum rescriptum Imperatoris Gordiani in l. cum iniquum. §. ibi: probare, fidem vestris precibus adesse. C. de fide instrum. Quoniam impetrans, rescripto producto innititur, adeò, ut ejusdem intentione in eo requiescat; Merito igitur narrata in eo probare tenetur. l. in illa. 8. D. de Verb. Obligat. Ita Petr. Gregor. Tholosan. de rescript. lib. 2. ad cap. ex parte. 2. num. 6. quod deducit latè Philipp. Port. consil. 66. num. 7. Henr. Kinschot. respons.*

spots. 95. num. 19. Quamvis dissentiat Gail. lib. 1. Observ. 14. sub num. 2.

10. Sanè Princeps & Dominus territorii contra contumaces, ac Edicto non parentes, Mandata sua *variis pœnis & coërcitionibus* defendit: *De quibus videt. t. D. si quis ius dicent. non obtemp. Robert. lib. 2. Rer. judic. cap. 8. & lib. 4. cap. 21. Reinking. lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 118. Besold. in Thes. Pr. verb. Srevil. [Quod mulctandi ius, superioritatem probare tradit Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. n. 141. Pariratione Dominus territorii.]* Edicta & Mandata *lacerantes, corrumpentes, aut radentes* olim 500. solidis, ast hodie communiter *arbitrariè* punit, ac *extraordinariè* castigat. *per l. si quis id. 7. D. de Iurisd. §. pœnales. 12. Inst. de Act. Menoch. lib. 2. Arbitr. cas. 291. Ufill. ad d. §. pœnales. 12. Inst. de Act.*

CAPUT XLI.

De Magistratum ac Officialium Ordinatione.

I. **C**Um mundanæ potestati impossibile sit sua scientia cuncta com-

plecti, ac ubiq; fasces suas explicare; Neque enim, unius ingenium, tantæ molis capax; Igitur Administris prudentibus opus erit ei, qui cum summo Imperio Ducatui præexistit, latè Jacob Vandergræf. *de Regal. cap. II. per tot. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 8. n. 2. & seqq.* Cui consuetudinarium est] Potestas creandi custodes legis; Scilicet *Magistratus, Prætores, Officiales, ac Indices*, legum executionis faciendæ gratia; Frustra enim est leges condere, nisi adsint Viri prudentes publica authoritate armati, qui latas leges custodiant & executioni mandent. *arg. l. 1. D. ad l. Iul. de ambit. l. nam & s. de Iust. & iur. l. 2. §. 13. D. de Orig. iur. Befold. de Iur. Majest. cap. 3. n. 3. Sixtin. de Regal. lib. 2. cap. 15. Mastrill. tr. de Magistr. l. 1. cap. 3. Joh. Petr. Ceremat. de rect. Reg. administr. cap. 6.*

2. Hinc fluit, quòd Principes & Status Imperii, [vigore Superioritatis territorialis & autocraticæ potestatis, Administros & officiales, cum terrendi potestate constituere,] in eorum acta facta & gesta, inquirere, eosve ex causa deponere possint. *Amplicius/ Bôge/ Pfl. ger/*

ger / Schöpffen an : und abzusehen. per
 [tot. tit. D. ad l. lul. de ambit.] Novell. 15.
 cap. 1. §. 1. [cap. un. lib. 2. feud. 27.] Ziegl.
 in §. Landsass pag. 1. num. 128. Rosenth.
 de feud. cap. 5. concl. 52. [Dn. Knipschilt.
 dict. tr. lib. 5. cap. 10. num. 2. 9. & passim.]
 Vide Larrea. alleg. fiscal. 70. n. 9. Quod
 maximè disputatum fuit, & pro actu ju-
 risdictionis territorialis allegatum fuit
 in causa **Mann** contra **Erfurt**. Ac in
 causa **Ingelheim** contra **Chur-Pfalz**.
 Meichsn. decis. final. num. 120. tom. 2.
 lib. 2. Ritter. de homag. concl. 108. Reink.
 lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 104. [Dn. Knip-
 schilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num. 135.]

3. Quod jus Magistratus & Officia-
 les creandi, vi jurisdictionis territoria-
 lis, etiam *Nobiles Imperii immediati* in
 Suevia, Franconia & Rhenensi tractu
 possidere, benè tradit Dn. Treisbach, de
 preced. Equest. q. 2. num. 146.

4. Sanè hosce Officiales territorii
 Dominus suo periculo creat; ex facto illo-
 rum obligatur; ac scientia & patientia
 Officialium, censetur scientia & patien-
 tia ipsius Principis, eorumvè delicta præ-
 stare, secundum quosdam, tenetur, arg.
 l. 1.

l. 1. D. quod jus. l. 1. §. D. de exercit. act. l. sed & 7. in f. l. sed si. II. §. 2. in f. D. de instit. act. Vult. cons. Marp. 30. num. 138. vol. 2. Knichen. de jur. territ. cap. 3. n. 132. Klock. consil. 29. num. 444. vol. 1. [Ita namque respondit Ulpianus, Alexandri Severi Consiliarius: Procuratoris scientiam & dolum, nocere debere Domino, neque Pomponius dubitat, neque nos dubitamus. in l. sed si. 3. §. fin. l. procurator. s. D. de tribut. act. Hinc damnum, quod ex negligentia Procuratoris frumētis à pluviis illatum est, Præsidi Provinciæ imputatur, juxta Rescriptum Imperatoris in l. 2. C. de condit. in publ. horreis, lib. 10. Quem casum, ad Comites, Barones & alios, omnimodam jurisdictionem habentes, extendit Petr. de Ferrar. in append. ad Præf. Pap. Rubr. 35. num. 4. & 5. Surd. consil. 566. num. 14.] latè Herm. Stamm. de serv. person. lib. 2. cap. 15 per tot. Larrea. allegat. fisc. 91. num. 21. [Dn. Knipschilt. dict. tr. de Civit. Imper. lib. 5. cap. 5. num. 11. & 12. Quod in terminis præscriptionis latè disputat Cravetta. de antiquit. tempor. part. 4. Rubr. antiquum tempus. num. 23. fol. m. 406. Jo. Bapt. Costa. de facti scientia in-

tia Inspect. 41. num. 10. Declarationem subjicit Anton. Gabriel. Comm. conclus. 1. tit. de prescript. lib. 5. num. 61.]

5. Quæritur autem: *Vbinam Prætor aut alius Officialis Principis non subditus, forum sortiantur?* Sanè quæstio hæc valde est intricata & dubiis plena. Verùm cùm Officialis in civitate, in qua diu habitat, incolatum contraxisse videatur, ideò non absque re dici potest, quòd Officialis coram iudice loci in quo officium administrat conveniri possit. *per l. Cives. Vbi Amaya. C. de incol. lib. 10. l. 2. C. de ratiocin. Surd. cons. 106. num. 6. [Alciat. consil. 45. num. 9.] Gratian. discept. for. 134. Græven. lib. 2. concl. 35. num. 51. Dn. Mevius in Iur. Lub. lib. 1. in præl. quest. 3. num. 45. & seqq. Sanè hæc quæstio ita resoluta imprimis locum habet in contractibus aliisque negotiis & conventionibus Prætoris, cum civibus suæ præfecturæ initis. [per l. heres absens. 19. §. proinde. 2. D. de iudic. Dn. Besold. de iur. Civium cap. 2. num. 6. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 29. num. 107.]*

6. Proinde aliud succedit Dubium;
Quid juris, si quispiam Præfectum, aliumve
Officia-

Officialem de aliqua causa, personali actione convenire velit; An ille forum in Civitate in qua Officium gerit, sortiatur? Ad quod Negative respondemus; Sed Praefectus coram Principe, Domino suo, qui eum officio praefecit, conveniendus est. Quoniam Officiales ac tota Principis Aula, ejusdemve Ministri, à jurisdictione & foro urbico exempti sunt. per text. in l. non aliàs. 14. ibi: Quos Princeps evocavit. D. de judic. Evocavit autem Imperator omnes suos Officiales, per rescriptum. in l. cubicularios. in verb. ab observatione aliorum tribunalium liberamus. C. de praeposit. Sacr. Cubicul. lib. 12. l. ne ad diversa. 4. ibi: ex judicio tantummodo Viri excellentissimi. C. de silentiar. lib. 12. Ita Marc. Anton. Natta. consil. 576. per tot. Ernest. Cothman. consil. 21. num. 94. vol. I. Joh. Aloys. Ricc. in prax. for. Eccles. decis. 549. num. 9.

[6. B. Ac quamvis Officialis electus ad officium, in aliqua Civitate, civis & subditus effici dicatur à Glossa in l. cives. C. de incolis, Adeò, ut miles positus in praesidio, aut alio in loco ad exercendam militiam, civis illius loci evadat.

per

per l. municeps. §. fin. D. ad municipal.
Hoc tamen intelligendum est de privilegiis civium, ut iisdem gaudere possit, non ut forum sortiatur, & in loco conveniatur, ex iis, quæ ratione officii gessit. Menoch. 1. *Arbitr. cas. 66. num. 5.* Dn. Am. Lindenspur. *ad ius Municip. VVürt. fol. 13. num. 24.* Dn. Knipschilt. *dict. cap. 19. num. 109.* Quod in terminis Gubernatoris Civitatis *Albe* deducit *Surdus consil. 109. num. 38.* [Eodem modo in causa Comitris de *Vaila* Regni Neapolitani decidendo scripsit *Revert. decis. 7.* Quem sequitur Dn. Ant. de *Marin. allegat. 137. n. 2. & 3.*] Dissentit *Amaya. ad dict. l. Cicer. 7. num. 103.* *Hiron. de Laurent. decis. 140.*

7. *Quid verò dicendum de Pratore aut alio Officiali delinquente in Civitate Municipali merum Imperium habente?* Sane hoc casu cognitionem non ad Civitatem, sed ad Principem territorii pertinere, ad eundemque remissionem esse faciendam censeo. Quoniam in concessione jurisdictionis sive civilis, sive criminalis, semper autoritas concedentis illæsa & præservata censetur;
Cum

Cùm in eo resideat suprema potestas, *per cap. dudum. de prabend. in 6. latè Grammat. decis. 30. num. 3. Menoch. 2. Arbitrar. Cas. 40. num. 1. & 2.*

8. Ac quando persona ob dignitatem exempta est ab alicujus foro, tota quoque domus, totaq; familia, omnesque ejus Officiales exempti censentur. *per text. in l. non aliter. D. d. judic. l. 1. C. si qua prædit. potest. Ita Anton. Tessaur. decis. 22. num. 3. Anton. Macerat. lib. 1. Resolut. 25. num. 5. latè Mar. Giurb. consil. decis. 88. num. 3. & seqq. Stephan. de jurisdic. lib. 2. part. 2. cap. 2. num. 81. Dissentit Bruning. de jur. univers. posit. 27. per tot.*

9. Sanè Civitates municipales. *die Land und Ampt-Städte* non omninò destituuntur potestate distribuendi officia, sed secundum cujusque loci consuetudinem, in rebus ipsam universitatem spectantibus, sibi ipsis eligunt Consules, Senatores, Administratores, *bis sehen die Aempter* / juramentum obsequii *den Burger End* suscipiunt, etiam sine territorii Domini confirmatione. *l. 1. §. 1. D. quod cujusq. univers. Maul. de homagio tit. 12. num. 25. Everhard. apud Kirchov. consil.*

consil. 41. tom. 4. [Novar. decis. 54. num. 4. ast imprimis, præsertim in Ducatu Württembergico, nomine Principis territorii juramentum civicum exigunt. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 9. num. 24. & 25.] Bocer. de iurisd. cap. 8. num. 86. Vide de Civitatibus Municipalibus Stephan. de iurisdic. lib. 2. part. 2. cap. 2. per tot. Ast super legalitate electorum, Principem aut alium superiorem iusta ex causa inquirere posse, dubium non est. arg. l. congruit, D. de Offic. pras. c. decrevimus, c. placuit, 10. q. Vide Steph. d. l. num. 65. Pap. decis. 631. num. 7. Maul. d. t. 12.

10. *Quæritur autem: An Princeps aut Comes Imperii à civitate municipali petere possit, ut ipsi rationem reddat de bonis Universitatis? Certè, quoniam dilapidatis Municipii bonis, aut ære alieno gravatâ Universitate, onera ejusdem in singulos cives cedunt, ideò superioris maxime interest, in rationes civitatum municipalium iusta de causa inquirere, arg. c. conquerente. d. restit. spol. l. congruit. 13. D. de Off. prasid. l. f. C. de debit. Civit. lib. 11. Guid. Pap. decis. 631. n. 1. Matth.*

Stephan. *lib. 2. de iurisdic. part. 2. cap. 2. n. 65.* Besold. *de iur. Univers. cap. 5. n. 2.* [Præsertim, si fama & suspicio relevans malæ administrationis adsit, de qua conqueruntur subditi, pecuniam à Concivibus collectam in alios usus conversam aut indebitè insumptam esse. Petr. Heig. I. *Quæst. iur. 20. num. 14.* Aerod. *9. rer. judic. tit. 5. cap. 7.* Dn. Knipschilt. *dict. tract. lib. 5. c. 10. n. 16.*] Quamvis aliter sentiat Maul. *de homag. tit. 13. per tot.*

II. Exinde provenit, ut plurimis in Ducatibus, præsertim in Patria nostra *Würtembergia*, Princeps territorii statis temporibus decernat, *Ein Vogt-Gericht von der Canklen auß zuhalten*; Quo per Consiliarios seu Commissarios suos, Civitatum Municipalium *acta & gesta* examinat, in Rationes tam Tutelares quàm Universitatis, inquirat, *gravamina subditorum* audit & haud rarò exaudit, si quid fraudulenter commissum fuit, debitâ poenâ coercet. *arg. text. in l. si cuius. 13. §. aequissimum. D. de Vsufr. l. si ita. 16. §. 1. ibi: fines pradii tueri. D. de usu & habit. Gæd. consil. 13. & seqq. Bruning. de iur. Univers. thes. 89.*

CAPUT XLII.

De Ereptione Dicasterii & Iudicii Appellationis.

I. A. **D**ivinus olim Plato censuit & omni Imperanti consuluit, ut ii, qui litigant, ad vicinos primum & amicos, rei quæritur, maximè conscios se convertant: Quòd si per eos non sufficienter fuerit iudicatum, ad aliud iudicium proficisci debeant. *Plat. de legib. lib. 6.* Unde absque dubio à prima antiquitate invaluit, ut in omni prope Imperio, summum quoddam extaret *Tribunal*, ad quod extreme causarum cognitiones devolverentur, ac ut ad illud, tanquam ad sacram anchoram & asylum, à corruptis & indoctis, maleque affectis Iudicibus, confugere esset integrum. *Lipsius ad Tacit. lib. 14. num. 77. Besold. de appellat. cap. 1. num. 8.* Unde profluit, quòd summum iustitiæ Tribunal & postremum sententiæ elogium in Republica constituere, *Regium & majestaticum* ius meritò & olim & hodiè reputatū fuerit, quod *extrema Provo-*

ratio appellatur, secundum l. 2. §. 13. D. de origin. jur. Molinæ. ad Consuet. Burgund. tit. 1. §. 3. gloss. 4. Quasi Imperator sua manu, jura per extremam hanc provocationem claudat, sicuti cecinit Guntherus in Ligurino:

-- Vt præsens, quasi maximus omnia iudex,
Claudere jura manu, cunctasq; recidere lites
Debeat.

Jacob Vandergræf. de Regal. cap. 24. n. 2.]

[I. B. Hoc jus ad Principes & Status Imperii quoq; transivit, ut in territorio suo vigore superioritatis, jus habeant erigendi Dicasteria, Scabinatus, ac judicia provincialia, Hof- Gerichte und Schöpfen Stuhl anzustellen; ut totius Provinciæ appellationes eò devolvantur; Qui enim te judicat, Dominus tuus est. Unde consequitur, quòd appellatio judicis à Quo, subjectionem, & judicis ad Quem, superioritatem denotet. l. præcipimus. l. à Proconsule. C. de Appell. c. licet. in f. d. Elect. [Ord. Camer. part. 2. tit. 35. art. ult.] Ziegl. §. Landsass. p. I. num. 22. & 145. Viet. de Exempt. concl. 37. Michael. de jurisdiction. 52, Reinking. I. cl. 5. cap. 4. n. 121. de sca,

De Erect. Dicasterii & Iudicii Appellationis. 382

De Scabinatu vide Freyer, *de jur. territ. thes.* 9 *disp.* Basil. vol. nov.

2. Quod jus constituendi Dicasteria suprema, signum & *αρχή* adeò urgens jurisdictionis territorialis existere, Doctores censent, ut in dubio vel ex sola hac provocatione, superioritas ac subiectio dignoscatur. *c. placuit. caus. 2. q. 6. d. 1. à Proconsule. C. de appell.* Menoch. 3. *retin. poss. rem. 3. num. 585.* Knich. *de jur. territ. cap. 3. num. 180.* Mynsing. *dec. 13. resp. 3. num. 66.* [*Marta de jurisdict. part. 1. cap. 43. latè Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. n. 150. & seqq.*] Id quod maximè consideratum fuit in causa *Ingelheim contra Ebur. Pfsalz/ Ortenburg contra Bāyern.* Et hoc maximè deducit *Hessen/ contra Waldeck.* Idque urgent quoque *Genevenses contra Sabaudum.* Vide Gylman. 1. *Symph. p. 2. tit. 2. vol. I. num. 23. 63. Act. Ortenb. contra Bāyern. fol. 472.* Ritter. *de homag. concl. 176. & 186.* Reinking. 1. *cl. 5. cap. 4. n. 102.* Acta *Hessen contra Waldeck passim.*

[2. B. Unde subditi ab incompetente iudice extraneo citati, comparere non tenentur, ac si indebitè & contra

privilegia citantur, citatio remittitur, und wird dem Boten wider in sein Busen geschoben. Gravæus I. *Pr. conclus.* 48. *confid.* 2. *num.* 3. In honorem tamen citantis, poterit citatus excusationem & privilegii allegationem per scripturam deducere. Carpzov. *de L. Regia Germ. cap.* 9. *sect.* 4. *num.* 8. Quod si judici citanti, de privilegio de non evocando, non constet, tunc comparitionem requiri ad allegandam fori declinatoriam, refert. Mynsing. 6. *Observ. Cam.* 7. *num.* 7. Dn. Dieterich. *ad A. B. tit.* 8. *verb. minimè.* De quo casu intelligendæ sunt Additiones meæ ad Rüm. *ad A. B. part.* 2. *Dissert.* 1. *thes.* 6. Tutius tamen est, ut Dominus territorii, subditū suum per litteras, tenorem privilegii exemptionis inserendo, defendat, quo casu poenam contumaciæ licitè spernere poterit.]

3. Hanc territorii Domini jurisdictionem, Imperii Principum & Statuum subditi hodie prorogare nequeunt. Stephan *de jurisd. lib.* 1. *cap.* 25. *num.* 50. Vult. *ad l.* 1. *num.* 168. C. *de jurisd.* Rümelin. *lib.* 2. *ad Aur. Bull. dissert.* 1. *concl.* 9. *Vbi Add. mea.* Adeò ut nec ratione pacti

pacti aut interpositi iuramenti prorogatio subsistat. *per l. non dubium, s. C. de legib. Ursil. ad Afflict. decis. 155. num. 3. Grav. lib. I. concl. 40. num. 5. & 6. Wamel. consil. II. cent. 2. Petr. Fr. Tonduti in tr. de prævent. p. I. cap. II. num. 3. [Addit. m. ad Rümelin. ad Aur. Bull. 2. Diss. I. thes. 9. latè Imman. Sutor. de non Evocand. posit. 73. & 74. Adjectâ Limitatione apud Dn. Knipschilt, d. lib. 2. c. 5. num. 154.]*

4. Proinde subditi alterius iudicio, sese subjicientes, à Domino retrahuntur sub mandatis poenalibus. Ziegl. §. Land-sassi concl. 2. num. 9. Gail. I. Observ. 40. n. 4. Michael de iurisdic. concl. 148. lit. d. [Ego ad Rümelin. ad A. B. p. 2. Diss. I. th. 9.] Potest autem & debet hæc remissio causæ cum subdito peti ac fieri, etiam post conclusionem in causa. Addit. ad Franchis. decis. 417. num. 2. Non obstante Salvaguardia per Principem concessa subdito non suo. Tonduti dict. c. II. n. 5. In Würtembergiæ Ducatu carceris penâ prorogantes plerumque coercentur. Polit. Ord. VVürt. fol. 19.

5. Multò minus Principum ac Sta-

tuum Imperii subditi ab ordinario iudice *avocari*, ac è territorio Domini litis causa, *evocari* possunt Gail. I. *Observ.* 40. num. 4. Wehn. in *Observ.* verb. *Ehes* *haffin*. Gylman. lib. 2. *decis.* Camer. 32. Id quò eò arctius observetur, solent Principes & Status Imperii, subditis suis sub gravi pœna inhibere, ne ad aliena iudicia citati compareant. Mandosa de *inhibit.* quest. 123. num. 5. Addit. m. ad Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. *diff.* I. *thes.* 9. 6. Adeò, ut ne quidem ad Curiam Imperatoris, vel Cameram aut Iudicium Rotwilense litis causa citati, regulariter comparere teneantur. Quò se astringit etiam imperator in Capit. Ferd. II. art. 13. Carpz. de Capitul. cap. 9. sect. 5. num. 9. arg. tradit. à Tonduti d. cap. II. n. 7. & 8. [Limnæ. 4. *jur. Publ.* c. 8. n. 57.] Nisi in Causis, quæ Cameræ jurisdictionem immediatè fundant. Rümelin. part. 2. ad Aur. Bull. *dissert.* I. *th.* 14. & 15. De quib. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. Gail. lib. I. *Observ.* I. Frider. I. de Process. c. 22. Vide addit. m. ad Rümelin. ad *dissert.* I. *thes.* 13. Tondut. d. cap. II. num. 14 17. Quod si subditi comparent, per modum exceptionis

De Erect. Dicasterii & Iudicii Appellationis. 393
ptionis declinatoriæ fori, avocantur.
Vult. *ad l. 1. num. 137. C. de jurid. Gail.*
1. Observ. 41. num. 7. Carpzov. dict. sect.
5. num. 11.

7. *Limitatur præfata assertio I. Nisi subditi testimonii causa extra Ducatum vocentur.* Subditos enim Principum & Statuum Imperii, à Commissario Camere vel Aulici iudicii, testimonii ferendi causa avocari, citari & examinari posse, non obstante ullo de non evocando privilegio, æquum est. Quod etiam per aliterius inferioris iudicis Commissarium per litteras ad Dominum territorii requisitoriales, fieri potest. *per l. 3. in fin. D. de testib. l. 1. §. hoc autem. D. de serv. fugit. Joh. Bapt. Costa. de remed. subsid. remed. 18. Græven. 1. Conclus. 98. consid. 1. Besold. in thes. Pr. V. Compass. Brief. Vide omninò Rümelin. ad Aur. Bull. p. 2. diss. 1. thes. 22. Vbi Additiones meæ.*

[7. B. Lim. It. jus de non evocando ad aliud Tribunal, non procedere, si subditus deliquerit, modò ibidem reperiatur. *l. 3. D. de offic. presid.* Etiam si in foro ordinario lis cæpta fuerit. Sanè subditus Regni Bobemia, in causa fractæ pacis pub-

licæ, rectè in Camera Imperiali conveniri potest. Goldast. *de Regn. Bohem. lib. 4. c. 13. num. 21.* Limitatur III. in Contractibus, aliisvè conventionibus. Coler. *de Process. execut. part. 2. c. 1. num. 19.* Limitatur IV. in causis feudalibus, quoniam subditi ratione Feudi coram seniore aut Paribus Curiz, propter iuramentum Vasallaticum respondere obligantur. Rosenthal. *de feud. c. 12. cap. 1. num. 25.* Vide Dn. Dieterich. *ad A. B. tit. 8. Verb. sive possint.* Hasce & alias Limitationes latius deduxi in Addit. ad Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 2. dissert. 1. thes. 10. & seqq.]*

S. Hæc tamen Statuum Imperii Dicasteria non ita suprema sunt, ut ab eis vel ad Cameram, vel ad Aulicum Consilium vel ad iudicium Rothvvilense appellare non liceat; Nisi singulari Imperatoris privilegio ius non provocandi Imperii Principes & Status adquisierint. *arg. c. 1. in f. x. de Resc. c. Pastoralis. de Ap. l. 1. §. 4. D. à quib. app. non lic.* Coler. *de jur. Imp. concl. 21.* Brun. *de jur. Univers. concl. 56.* Prout hodiè à quibusdam Imperii Principibus & Statibus omninò non provo-

provocatur: Als das ganze Haus Sachsen / Oesterreich / Burgund / Lothringen / Württemberg / das Land-Gericht in Francken / Gröningen in Frisia; *Nisi* in causis, quæ *immediate* Camerae jurisdictionem fundant: de quibus Gail. lib. 1. Observ. 1. & seqq. Schwanman. lib. 1. Process. Cam. cap. 7. Frider. 1. Process. c. 20. [late Rümelin. ad Aur. Bull. 2. Dissert. 2. thes. 4. & seqq. *Vbi Addit. mea.*] A quibusdam verò Principibus & Statibus Imperii non appellatur nisi intra *certam summam*; Quos congeffit Frider. 1. de Process. in tit. fin. de Privileg. Roding. in Pand. Camer. part. 3. tit. 20. Gylman. lib. 6. Symphor. Coler. de jur. Imp. concl. 20. [Vide late Dn. Burgold. secund. in notit. Imp. part. 2. discurs 20. num. 19.]

9. Præter hosce Principes & Status Imperii privilegiatos, Camera Imperialis appellationes à Principibus & Statibus Imperii aliisvè immediatis, hodiè non aliter recipit, nisi *summa excedat trecentos florenos Rhenenses*. R. Abschied de Anno 1600. §. *wiewol auch*. juxta novissimum Recessum Imperii verò 400. *thaler*os seu Imperiales, Reichs-Abschied de Anno

Anno 1654. §. Bierdtens soll die *Summa* appell. II 2. Quam litigiosam summam, appellans disertis verbis narrare debet. Gail. lib. I. Observ. 103. num. 1. Græv. I. Observ. 123. *Vbi plures fallentias videbis.* [Dn. Blum. de Process. Camer. tit. 44. passim.]

IO. Quæritur autem; *An Princeps aut Status Imperii, privilegio de non provocando destitutus, provocationem extremam Statuto antiquare possit?* Quod communiter *Negatur*; per l. I. §. 4. D. de quib. ap-
pel. non lic. Appellatio enim partim in Litigantium favorem, præcipuè verò in recognitionem superioritatis introducta est. Andr. Knichen. de jur. territ. cap. 3. n. 27. Merckelbach. apud Klock. consil. 8. num. 122. vol. I. Ea verò, quæ Principi supremo sunt reservata, non sunt de potestate statuentis, nec ab eo attingi debent. per cap. cum inferior. X. de major. & obed. Zasius in l. omnes. 8. num. 4. D. d. just. & jur. Ritter. d. homag. concl. 178. Bruning. de jur. Univ. tb. 56. Reink. lib. I. cl. 4. cap. 19. num. 126. [Sesse decis. Aragon. 91. num. 27. & 31. Rumelin. ad Aur. Bull. 2. dissert. 2. thes. I. Vbi addit.

meæ

mea lit. c. latè Dn. Besold. de appellat. c. 2. num. 15. Unde benè scribit Dn. Burgoldus: Vulgatum est proverbium; übel geurtheilt/ist wol appelliert. Proinde, nisi hoc salutare remedium appellationis jura indulgissent, Deus bone! quantis iniquitatibus & gravaminibus inferendis fenestratum in inferioribus judiciis aperta fuisset. Dn. Burgold. 2. part. 2. Discurs. 20. num. 19. latè Thoming. consil. 24. quæst. 1. per tot.]

II. Quod Imperialis quoque Camera observat: ac contra similia Statuta, subditos Statuum Imperii mandatis pœnalibus defendit. *Ord. Cam. part. 2. tit. 28. in pr. & §. 1. Gail. 1. Observat. 72. num. 3. Binder. de revis. concl. 29. n. 19. Sicuti in Camera Imperiali decisum fuisse, attestatur Johan. Meichsner, tom. 3. decis. 28.*

[II. B. Quæritur autem; *An Statuto introduci possit, ne à debitis liquidis & instrumentis guarentigiatis appellare liceat? Respondeo; Quod hoc Statutū non tantum propter æquitatem, ob abbreviationem litium valeat, sed etiam Reipublicæ maximè sit salutare ac nostris temporibus, ubi debitores præcipuè sunt*

sunt lucifugi, summè necessarium, per
*l. abstinendum. 4. ibi: privati. C. quor. ap-
 pell. non recip. junct. l. 3. §. 3. D. de jur. fisc.*
 Actale Statutum vigere in *Austria, Saxo-
 nia, Holsatia, Herbipoli, Lubeca, Hamburgi,*
 ac in aliis tam in Imperio quàm extra
 Imperium locis existentibus, tradit Fri-
 der. Mindan. 2. de mandat. cap. 70. n. 11.
 Schwanman. Obs. Camer. 175. n. 9. Gyl-
 man, 1. decis. Cam. 4. num. 35. Dn. Limn.
 5. I. P. cap. 9. n. 3. Vide Addit. m. ad Rü-
 melin, ad A. B. 2. dissert. 2. thes. 1. lit. C.]

12. Insuper hoc addendum; Quod
 in quibusdam Imperii Provinciis con-
 suetudine introductum est, ut vigore *dis
 Zugrechts*/ licitum sit subditis præterire
 Curias Domjnorum, ac prorogando
 jurisdictionem, statim supremum adire.
 Ita *Vesalia* ad Camerā, vel Aquisgranum
 appellat. Ruland. 4. de Commiss. lib. 2.
 cap. 3. num. 18. Similiter *Hamburgum,*
Brunsviga, Susatū, Herfordia, directō Spi-
 ram provocant. Vide Gylman. symph.
 cap. 7. Wehn. in Observ. verbo *Zug Recht.*
 Viet. d. Exempt. concl. 36. Acta in causa
Brunf. contra Brunf. c. 6. num. 28. part. 2.
Ritter. de homag. concl. 129. [Dn. Knip.
de

De Erec. Dicasterii & Iudicii Appellationis. 399
de Civit. Imper. lib. 2. cap. 5. n. 184.] Quod
tamen magis in vim consilii quàm su-
perioritatis fieri, censet Hillig. lib. 28. D.
E. cap. 7. Stephan. 2. de jurisdic. part. 1.
cap. 7. num. 362. Reink. I. cl. 5. cap. 4. n.
127. & 129.

13. Insuper disputatur; *An iudicium
Provinciale ein Hof-Gericht/ tanquam su-
spectum recusari possit?* Ex gravioribus
causis hoc licere communis opinio cen-
set. [Recusatio enim continet defen-
sionem, quæ est juris naturalis.] per c.
qui suspecti. caus. 3. q. 5. c. pastoralis. de appell.
l. apertissimi. C. de judic. Myns. 3. Observ.
64. Pacian. de prob. cap. 45. num. 1. & seqq.
[Unde Panormitanus scribit: Recusatio-
nem jure naturali inventam esse, in cap.
inter. X. de except.] Decian. cons. 26. n. 5.
& 15. vol. 1. Raud. Respons. 8. num. 2. lib.
1. Gail. 1. Observ. 33. num. 4. Zang. de ex-
cept. part. 2. cap. 4. num. 5. & 6. [ac
quod integra Pragmaticorum Curia
tanquam suspecta recusari possit, ex justa
causa; veluti si ageretur contra Civita-
tem vel Episcopum vel Capitulum, scri-
bit Petr. Rebuff. in tract. de recusat. art.
14. Gloss. un. num. 47. in operib. tom. 2. &
ante eum Capyc. decis. 138. 14. Et

14. Et hoc adeò quidem verum est, ut idem obtineat in iudice dato *cum clausula*, appellatione remota. Marant. in prax. part. 6. act. 2. num. 26. Ruland. d. Commiss. I. lib. 2. cap. 15. num. 2. Hillig. 17. D. E. cap. 25. lit. e. in not. [Seu ut Galli loquuntur, ut iudex judicet *en dernier ressort*. Rebuff. d. tr. art. I. in prefat. num. 17. Hoc tamen observandum est, quod cum allegatio & recusatio suspecti iudicis] sit liberæ facultatis, non autem præcisæ necessitatis, ideò si suspicionis allegatio intermissa fuerit, sententia à suspecto iudice lata nihilominus valet. Vivius decis. 390. num. 1. [Proinde hanc exceptionem suspecti iudicis ante litem contestatam opponendam esse, per cap. quod suspecti. caus. 3. quest. 5. l. apertissimi. ibi: *antequam ius inchoetur*. C. de iudic. latiùs deducit Rebuff. dict. tr. art. I. Gloss. 2. num. 1.]

15. Quæritur autem; *Quisnam de causa suspicionis cognoscat?* Arbitros à partibus electos cognoscere, constat ex c. requiris. §. I. de Appell. c. cum speciali. eod. tit. cap. suspicionis. X. de Offic. deleg. Gail. I. Observ. 33. n. 14. Ipsum tamen territorii

territorii Dominum, aut quem delegaverit, cognoscere ex usu fori attestatur Knich, d. *Sax. Privil. Vb. Lit. provoc. nesc.* cap. 2. n. 14. [Vide Petr. Rebuff. dict. tr. art. II. gloss. un. num. I.]

CAPUT XLIII.

De Avocatione Causarum.

[I. A. S] Umme Potestati liberum existit, quascunque Causas coram iudicibus sui territorii pendentes, avocare, eosvè à sententia ferenda liberare; Quoniam iudicium solvitur, vetante eo, qui iudicare jusserat. *l. iudicium. verb. qui majus Imp. ubi Anton. Faber. in Rational. D. de judic.* Cum enim Princeps supremus totam jurisdictionem illis adimere possit, multò magis ejusdem particularem aliquam causam ad se trahere poterit. *per l. quæ tota. 76. in pr. D. de rei vindic.* Sicuti in arbitrio quoq; Principis existit mandatum cōcessum revocare. *l. solent. §. sicut. D. de offic. Proconsul.* Petr. Rebuff. *de evocat. in præfat. Q. s. n. 36.* Jac. van der Graef. *de Regal. c. 24. n. 4.*

Quæ avocandi potestas in Imperio R. G. Principibus & Statibus quoque Imperii competit.]

1. Nam cùm hodiernis moribus jurisdictionis facta sit patrimonialis, ac à Statibus Imperii, scilicet Principibus, Ducibus, Comitibus, ac Civitatibus, jure proprio in suis territoriis exerceatur; Ideò eodem jure, causas coram judice inferiore, *vor den Aempt Städten* pendentes, vel motu proprio, vel ad partis instantiam, territorii Dominus *avocare* ad Consilium Aulae *zur Fürstlichen Cancellen oder Hof-Rath* / vel ad Provinciæ Dicastrium remittere solet, adeò ut inferior judex in causa amplius procedere non possit. *arg. c. nostrum. X. d. appell. c. ceterum, de rescript. l. iudicium. 68. D. de judiciis. Vult. ad l. i. num. 173. C. de jurisdiction. Zang. de Except. part. 2. cap. i. num. 51. Leipold. de concur. jurisdiction. concl. 10. Gail. i. Obs. 41. num. 1. Mastrill. de magistr. lib. 3. c. 4. num. 173. [Rebuff. dict. Quest. 5. num. 38.]*

2. Ad hanc autem avocationem superior proclivis esse non debet, *nisi justa & legitima causa subsit*, videlicet si Judex

lex inferior litem protrahat, aut negligenter officio fungatur. Wesembec. in *auth. Quain provinc. C. ubi de Crim. num. 15.* Moller. *lib. 2. Semestr. cap. 30.* benè Johan. Wames. *consil. civil. II. & 13. vol. I.* [Veli allegari & probari potest, suspicio notabilis, V. G. si quispiam litiget contra Præsidentem alicujus curiæ; Quoniam ubi caput est suspectum, potest consilium recusari, sicut etiam Curia. *arg. cap. I. X. de judic. cap. Quod suspecti. caus. 3. quest. 5.* Petr. Rebuff. *dict. tr. in prefat. quest. 7. num. 66.* Vide Jac. van der Graef. *de Regal. c. 24. num. 6.*]

3. Quæritur autem; *An Princeps Imperii causas à judicio provinciali, von seinem Hof-Gerichte / avocare possit?* Negativa sententia regulariter verior est. Quoniam in Dicasterio Principis Imperii præventioni locus est; Siquidem Dominus territorii cum suo Dicasterio concurrit. Ubi autem præventio adest, avocatio locum non habet. Covarr. *in pract. 2. c. 9. num. 3.* Berlich. *d. concl. 7. num. 4.* Vult. *ad l. n. 173. C. de jurisdict.* Riccius *part. I. decis. 158. num. 3.* Grivel. *decis. 112.* Dissentit Bocer. *de jur. Dom. &*

Vasall. lib. I. c. 3. num. 31. [Et ante eum Petr. Rebuff. dict. tr. in præfat. quest. 6. num. 59. Vbi tradit; Quòd vani sit capitis, existimare, Superiorem non posse præcipere, nec evocare sine causa.]

4. Et hoc èò magis verum est; Si Dicasterium privilegiatum ac constitutum sit cum clausula, *Appellatione remotâ*; Ad exemplum Imperatoris, qui causas à Camera Imperiali avocare nequit, dann dem Cammer-Bericht sein starcker Lauff gelassen werden soll. *Ord. Cam. part. 2. tit. 35. Gail. lib. I. Observ. 41. n. 3. Magenhorst. ad Jus Camer. part. 2. tit. 35. Græv. lib. I. Observ. 41. num. 2. [Quod tamen limitatur, si intercedat gravis causa, præcipuè in publica utilitate fundata. per cap. si quando. X. de rescript. Perr. Rebuff. dict. tr. quest. 6. num. 59. in præfat. Belluga in Specul. Princip. Rubr. 23. n. 7.]*

CAPUT XLIV.

De Relaxatione jurisjurandi, ad effectum agendi.

[I. **Q**Uoniã juramenti observatio ad vitam, ejusq; vituperatio in quibusdam

De Relaxat. jurisjurandi, ad effect. agendi. 409
busdam casibus ad mortem vel saltem
ad poenam pertinet: Ideò jus absolven-
di à juramentis, publicæ potestati con-
cessum fuit, quod etiam inter Regalia
hodie eminet. Dn. Bocer. *de Regal. cap. 2.*
num. 135. Vandergræf. eod. tr. cap. 21. n. 1.
Et hoc juxta tempore Romanorum Impe-
ratorum emicuit: Ita namque Julianus
]Ct. scribit: *Qui metu criminis, in quo jam*
Reus fuerat, postulatur, nomen militia de-
dit, statim juramento solvendus est, in l. fin.
D. de re militar.]

2. Moribus Imperii hodiernis, *Re-*
laxatio jurisjurandi ad causam agendi, in-
ter jura superioritatis refertur, & qui-
dem meritò. Proinde si quispiam sub-
ditorum cujusdam Status Imperii, jura-
mentò iniquè circumventus, jus suum
prosequi velit; ne exceptione perjurii
à limine judicii repellatur, secundum
gl. in c. parvuli. 22. q. 5. Raudens. resp. 9.
num. 114. vol. 1. Surd. cons. 37. territorii
Dominum adire, & ab eo juramenti re-
laxationem petere debet. Zanger. de Ex-
cept. part. 2. cap. 1. num. 428. Stephan. lib. 3.
de jurisdict. part. I. cap. 14. num. 85. Reink.
3. cl. I. cap. 10. num. 56. Cran. de Pac. Relig.

p. 1. probl. 7. Quod latè deducit Græv.
1. concl. 22. & seqq. [Quæ potestas re-
laxandi etiam ad Civitates quoq; Imperia-
les meritò extenditur. teste Dn. Knip-
schilt. de Civit. Imper. lib. 2, cap. 3, num.
190.]

3. Quamvis enim hanc juramenti
relaxandi potestatem, ut plurimum Ca-
nonistę soli Ecclesiastico judici attribuant:
per cap. novit. 13. vers. licet autem. Vbi
Aug. Barbosa. X. de judic. c. cùm contingat.
de jurejur. Molin. de Iust. & Iur. I. disp. 149.
col. 4. Fachin. 3. Controv. c. 13. plenè Ricc.
in Praxi for. Eccles. decis. 131. Dn. m. Læl.
Mancini Patavii Prof. tr. de juram. rela-
xat. cap. 3. [Ex hac ratione, quòd hæc
concessio sit actus spiritualis, cujus secu-
laris potestas est incapax; Cùm directa
sit vinculi juramenti remissio, nomine
Dei. Castr. Palao. Oper. moral. tr. 14. di-
sp. 3. Purat. 6. num. 4. Qui hanc rela-
xandi potestatem à Christo Ecclesię re-
lictam esse, ad animarum salutem cen-
set, dict. disput. 3. punct. 3. num. 1.]

4. Verius tamen est, tam quoad Ca-
nonistas, quàm Casistas & Catholicos,
eandem relaxandi potestatem etiam ad
judi-

De Relaxatione jurisjuradi, ad effect. agendi. 407
iudicem secularem pertinere. Ideoque
Regalibus meritò accensetur. [acjudi-
cibus secularibus Superioribus submit-
titur.] arg. l. f. in pr. D. ad municip. l. adi-
gere. 6. §. f. D. de jur. patron. Bocer. de Re-
gal. cap. 2. num. 135. Mynsinger. 3. Obs. 99.
Quoniam hæc potestas relaxandi per se
non est spiritualis, sed generatim fun-
data est in potestate gubernandi; siqui-
dem sine hac potestate gubernatio ci-
vilis esset manca & imperfecta, adeò ut
quàm plurimis incommodis occurri
nequiret. Gail. lib. 1. Obs. 25. ubi Græven.
Marc. Anton. Macer. 2. Resol. 60. cas. 7.
benè Læfs. de Instit. & jur. lib. 2. cap. 42.
dub. 12. num. 66. Paul. Layman. Theol.
Moral. lib. 4. tr. 3. cap. II. num. 9. [Dn.
Knipschilt. dict. cap. 3. num. 189. & 190.]
Quod etiam in Gallia ac Hispania obser-
vatur, teste Vasq. de success. creat. lib. 2.
§. 18. num. 105. Guid. Pap. decis. 194.
Ranchin. ad Pap. decis. 140.

5. Quæ relaxandi potestas in Impe-
rio Romano-Germanico parum dubi-
tationis habet, cùm *Camera Imperialis*
hanc potestatem pragmaticâ Imperii &
Statuum sanctione sibi vindicet, *Ord.*

Cam. part. 2. tit. 4. Forster. in Process. Cam. tit. 12. Magenhorst. ad Ord. Cam. part. 2. tit. 24. Zanger. de Except. part. 2. cap. 1. num. 426. Multò magis hoc verum est apud Principes & *Status Imperii Augustanae Confessionis* addictos, cùm vigore Pacis Religiosæ constitutionis Episcopali utantur potestate, [*Dn. Georg. Besold. apud Christ. fratrem. lib. 1. Delibat. fol. m. 98.*] Exinde quotidie videmus Electores & alios Principes hanc potestatem absolvendi à vinculis juramenti exercere. *Consult. Witteb. part. 1. consult. 4. num. 13. Stephan. de jurid. 3. part. 1. cap. 14. num. 85. Cran. d. tr. part. 1. probl. 7. Finckelthaus. Observ. 9. per tot.*

6. Veruntamen, cùm promissio *sub fide Principali*, juramento realiter præstito, æquivalet; Vide *Nomolog. m. cap. 8.* Hinc quæritur; *An hoc quoque in casu, relaxatio juramenti petenda sit; æquè ac si corporale juramentum intercesserit?* Ac Ego *Affirmativè* respondendum esse, censeo. Nisi Princeps aut Comes Imperii, dignitati infamiæ maculam aspergere velit. *Rosenth. de feud. cap. 12. concl. 2. num. 57. Matth. Stephan. de iudic. 2. part. 1. c. 13. num. 130.*

De Relaxat. jurisjurandi ad effect. agendi. 409
num. 130. Mynsing. Resp. 3. Decad. II. num.
135.]

7. Sanè juramenti relaxationem petere tenetur, non solùm major, sed etiam minor natus, adeò ut ætatis imbecillitas neminem excuset, vel ab hoc beneficio excludat. *arg. l. qui jurasse. 26. D. d. jurejur. Ludov. decis. 18. num. 10. Sforz Odd. de restit. part. 2. q. 65. art. 7. num. 19. [Ideò si Juvenis vel Puella in minorennitate degens, insciis parentibus, & post scientiam contradicentibus, matrimonium hoc juramenti vinculo promiserit, hanc relaxationem impetrare tenetur. Georg. Besold. apud Christ. Fr. dict. lib. 1. fol. 99.]*

8. [Quòd si minor expressè jura-
verit, *se non contraventurum contractui,*
neque ratione minoris ætatis, neque ra-
tione læsionis, nec alia quacunque ra-
tione; Non poterit à juramento absol-
vi ratione enormis læsionis; Quoniam
huic læsioni expressè renunciavit: Se-
cus tamen erit in enormissima læsione.
Guttierrez. ad auth. Sacramenta puerum.
n. 38. Castro Palao. dict. tr. 14. disquis. 3.

C c 5

punct.

*punct. 4. num. 4. Paul. Gallerat. de renun-
ciat. lib. 5. cap. 2. num. 67.]*

9. Sanè, si quis ante obtentam ju-
ramenti relaxationem, contractui jura-
to contravenierit absolutio ei tanquam
perjuro non conceditur. Car. de Grassis
*except. 12. n. 4. Raudens. respons. 9. n. 25.
vol. 1. Mantic. decis. 267. num. 7. & 8.
Marc. Antonin. Macer. lib. 2. Resol. 17.
n. 2. Gratian. discept. for. 570. n. 18. Nisi
simul ab ipso incursum à perjurio abso-
lutionem petat. Ricc. Prax. for. Eccles.
decis. 342. Rot. Rom. in Recent. decis. 701.
num. 2. q. 1. Dn. m. Mancin. d. tr. cap. 20.
Fontanel. d. part. tot. cl. 2. gl. 2. pag. 7.
num. 8. Dissent. Marescot. V. R. lib. 2.
cap. 84. num. 17. Seraph. d. juram. priv.
174. num. 9.*

10. Quæritur: *An heres injustam de-
functi obligationem juratam, citra jura-
menti relaxationem, infringere possit? Af-
firmamus. [Quoniam juramentum est
quid personale, ideò quoad perjurium,
non est ad heredes transitorium.]* Surd.
*decis. 114. Gail. I. Observ. 27. num. 8. Vbi
Græven. conclus. 27. Berlich. part. 2. concl.
44. num. 20. Ricc. in Prax. for. Eccl. decis.*

De Relaxatione jurisjurandi ad effect. agendi. 411
345. num. 3. Paul. Layman. *Theol. Moral.*
lib. 4. tr. num. 20. [Dissentit Seraphi-
nus hac motus ratione, per Regulam
generalem, quòd toties heres possit ve-
nire contra factum defuncti, quoties
ipse defunctus posset, si viveret. Cravet-
ta *consil. 200. n. 7.* Seraph. de Seraphin.
de privileg. juram. Privileg. 68. num. 4.
Qui tamen se *sub n. 5.* declarat. Bene-
ckendorff. *in addit. num. 4.*]

II. Hanc relaxationem concedit,
vel *Judicium Curiale*, vel ipse Princeps,
quandoque etiam *Consistorium*, juxta
morem cujusque Regionis. Dubitatur
autem; *An facta à absolutione à judice secu-*
lari, ille in Principali quoque negotio cognosce-
re possit? Negat hoc fori stylus. Igitur
causa ad suum judicem remitti debet.
Nam Prætor (*juxta l. 2. §. 6. D. de judic.*)
de privilegio quidem cognoscit; At
compertâ privilegii veritate, negotium
ad forum privilegiati remittit. Ne ju-
risdictiones confundantur. O fasc. Car-
cher. *decis. 68.* Fach. *lib. II. Controv. cap.*
78. Seraph. de Privileg. 69. num. 19. Licet
aliter censeat Gratian. *decis. Roth. March.*
165. num. 5. Mancin. *d. tr. cap. ac in Sacr.*
Jur. Controv. diss. 3. cap. 2. 12. la

12. In Relaxatione juramenti *prævio* *justæ causæ examine* opus est, quæ judicem movere debet, ut juramentum relaxet; nec ea temerè indulgenda est. Sufficit autem summariè, non verò plenè, ut causa cognoscatur. *Marches. de Commiss. relax. part. 3. §. 1. num. 69. Mancin. d. tr. c. 11. Novarr. benè apud Ricc. Collect. decis. 3186. Reginald. in prax. for. pœn. lib. 18. num. 69. Layman. dict. tr. 3. cap. 8. num. 3. [Georg. Besold. apud Christ. Fr. in delib. lib. 1. Rubr. juram. relax. Castr. Palao. dict. tr. 14. disp. 3. punct. 5. num. 1. & 2. Dn. Thumm. de jurament. fol. m. 119. & seqq.]*

13. *Justa autem causa, concedendi relaxationem est; Vis, Metus, Dolus, Error, Mine, Circumscriptio simplicitatis, si quis contra leges juravit, si puer vel puella, reluctantibus Parentibus, matrimonii vinculo, mediante juramento, se adstrinxerit, si quis iniquè incarceratus, jurato elogio, bey geschworne Urphed de non vindicando carcere liberatus fuerit, aut Latroni militi in præterita Imperii ferè anarchiâ bellicâ, juratam obligationem umb Quartier/Geld dederit. Vide Less.*

de

De Relaxatione jurisjurandi ad effect. agendi 413
de iust. & iur. lib. 2. cap. 42. dub. 12. num.
62. Layman. in Theol. moral. lib. 4. tr. 3.
Græv. 1. concl. 22. Ricc. in coll. decis. 1252.
Læl. Mancin. d. tract. cap. 14. benè Fon-
tanell. de Pact. dot. cl. 7. gl. 2. p. 5. [Bal-
duin. in casib. conscient. lib. 2. c. 9. cas. 14.
Dn. Thom. Thum. P.P. Tub. tr. de jura-
ment. c. 23. per. tot. fol. m. 98.]

14. Dubitatur autem quid juris;
Si quispiam juravit, se non petiturum rela-
xationem, daß er die Sach nicht enffern
wolle/inn/ noch aufferhalb Rechtens? Du-
plici relaxatione jurato succurrendum
esse, verius est. Nec auditur, nisi prius
ab ipso perjurio absolutionem petierit,
eandemve obtinuerit. Proinde ido-
neam causam adferre debet, cur con-
tractui jurato contravenire velit. Gram.
decis. 66. num. 17. Riccius in Collect. decis.
1152 Reginald. d. lib. 18. num. 72. Græven.
1. concl. 22, num. 9. Mancin. dict. tr. c. 29.
[Paul. Gallerat. de renunciat. tom. 2. cent.
2. cap. 152.] In petenda juramenti re-
laxatione summarius tantum Processus
requiritur; ut supra dictum fuit. Cavalc.
decis. 9. num. 29. pag. 1. Gail. 1. Observ. 23.
Græv. 1. concl. 23.

15. An

15. *An autem in petenda juramenti relaxatione adversa partis citatio necessaria sit?* pugnat hic communis opinio cum communi. *Negativa* tamen sententia verior est & communior. Nam ubi nullum aut saltem modicum præjudicium vertitur, ibi citatione opus non est. *arg. c. dilect. de offic. deleg. l. D. de in jus voc. Myns. 6. observ. 84. Græv. I. concl. 22. consid. I. Fach. 8. c. 62. Gratian. decis. 156. num. 2. & 4. [Castro Palao dict. tr. 14. disquis. 3. punct. 5. num. 4. Ubi tradit: Quòd hac relaxatio, etiam ex officio concedi possit.]* Distinguit Jacob. Sbrozzi *de potest. Vicar. lib. 2. q. 187. num. 7.* Licet dissentiat Marcin. *d. tr. c. 12. Gail. I. Obs. 22. num. 3. [Dn. Georg. Besold. in Delib. Christ. Besold. lib. I. fol. m. 102. [Hoc observandum est; Quòd relaxatio hac etiam per Procuratorem peti possit, ideò superior, juranti absenti, imò etiam ignoranti hanc relaxationem cōcedere potest. per l. Labeo. D. de jurejur. Sanchez. in Moral. lib. 3. cap. 21. num. 37. Castro Palao dict. punct. 5. num. 5.]*

Caput

CAPUT XLV.

*De Conventibus Provincialibus;
von Land-Tägen.*

[1. **U**Tcunque Proceres, Ordines ac Cives mediati alicujus Ducatus in Imperio Germanico libertate quadam & privilegiis gaudeant; Non tamen Reipublicæ causa convenire, aut Conventus, nisi ex mandato supremæ potestatis agere possunt. Neque enim temerè aut passim subalternis convenire fas liberumque est, nisi facta sibi potestate à superiore. Qui si aliter coeant, conspiraturi, rebellaturi, malaque machinaturi dicuntur. Dn. Mart. Schoock. *de conjurat. lib. 3. cap. 8. num. 8.* Ideò nemo alius Comitiorum Provincialium convocandorum jus exercet, quàm is, penes quem summa Reipublicæ potestas residet, & cui omnes Reip. necessitates conspicuæ sunt. *arg. l. 1. D. quod cujusq. Univers. nomin.* Jacob, Vandergraef. *de Regalib. c. 12. num. 2.* Dn. Besold. *de consiliariis c. 19 per tot.* Unde in Imperio R. G. profluit, ut Princeps Imperii

Imperii, *Iure superioritatis*, *Conventus* quoque *Provinciales*, indicant. *Land-Tag* aufschreiben/ und die *Land-Ständ* be-
 rufen. Solent enim Principes Imperii, Provinciales suos subjectos Status, die *Land-Ständ* (qui plerumque ex triplici, nimirum *Abbatum*, *Nobilium* & *Civita-
 rum* ordine consistunt) ex iusta & urgen-
 ti causa publica, convocare, ut de pub-
 lico commodo, salute & utilitate Prin-
 cipis ac Principatus in Commune con-
 sultent. *arg. l. placet. C. de S. S. Eccles. l. s. C. de LL. Gail. de Arrest. c. 7. num. 14. Knich. de iur. territ. c. 3. n. 277, Gylman. 2. part. 1. vol. 5. num. 14. Reinking. l. cl. 5. cap. 4. num. 99. Schepliz. ad Cons. Brand. part. 2. tit. 5. §. 1. Klock, de Contribut. cap. 6. num. 6.*

3. Hi ex singulis oppidis mittunt quos-
 dam selectos Viros, einen Ausschuss; Qui in
 loco à Principe assignato universaliter
 congregati, constituunt unum Corpus,
 quod vocatur eine gemeine Landschaft/ ac
 subditos universos & singulos repre-
 sentant, eorumque nomine deliberant
 & concludunt, adeò ut quidquid consti-
 tuant, ab universo populo, & ab univer-
 sis

lis constituiffe censeatur. *arg. l. quod semel, D. de Decr. ab Ord. fac. l. si is qui. l. si rem. D. de pignor. Goedd. de jur. Civit. cons. 5. num. 10. Bruning. de jur. Univers. concl. 77. Anton. Fabr. 4. Cod. 7. def. 5. num. 9.* Plerisque in Provinciis Germanię, da die Landsasseren im Schwang gehet/ præter Cives, etiam Nobiles, die Ritterschafft/ vocantur; quandoq, etiam Prælati. Wehn. *in Observ. verb. Landsassen/ Befold. in Thes. Pract. verb. Landschafft.* [*ac in tr. de Consiliariis cap. 19. num. 36. & 37.*]

4. Subditi ad hosce Conventus vocati, comparere tenentur, Ziegl. §. Landsass part. 1. num. 139. adeò ut nisi compareant, vigore territorialis jurisdictionis ad comparandum cogi possint. Viet. *de exempt. concl. 37. Gail. d. cap. 7. num. 14. Gylman. 2. Symph. I. vot. 5. num. 14.*

5. Quæ comparitio Territorialis jurisdictionis Possessionem inducit; subjectionem plenè probat; ac Landsassum hominemque jurisdictionalem efficit. Knich. *d. cap. 3. num. 281. Cothm. resp. Acad. 47. num. 33. Roding. cap. 3. Observ. Cam. 27. n. 3. Ritter. de homag. concl. 185.*

Dd

Consil.

Consil. Argentor. 17. *num.* 37. *vol.* 1. Eò enim ipsò dum paret mandatis Principis, subditus esse censetur. Mascard. *de Probat. concl.* 546. *num.* Wehn. *in Observ. verb. Lande-Fürstl. Obrigkeit. Act. Ortenb. contra Bayern.* fol. 465. Mager. *de Adv. arm. c.* 6. *num.* 76. [Quod valde urget Author Informat. *in causa Hessen contra VValdeck.* fol. 48. Vide Auth. Baldeck. *Ehrenrettung.* *part.* 1. *cap.* 20.]

6. Necessè est autem, ut compareat *cum effectu*, aliàs sola citatio ac asserti Domini præceptum, *desß angemassen außziehens* nihil probat. Vietor. *d. exempt. concl.* 37. Gylman. *Symph. part.* 1. *vot.* 5. *num.* 14. Item, ut compareat consultandi gratia de rebus ac utilitate Principatus; Aliàs actus, destitutus debita qualitate, nihil probat. *arg. l.* 4. *§. docereq.* *D. d. vi bon. rapt.* Wesenb. *consil.* 19. *num.* 1. Gail. 1. *Observ.* 3. *num.* 6. ac 2. *Observ.* 106. & 1. *de P. P. cap.* 13. *num.* 1. Gylman. 4. *Symph.* 1. *vot.* 16. *num.* 51. Horum Statuum Provincialium authoritas viget & apparet in imponendis *Collectis, Accis, Imposten üd licenten anzulegen*; in ineundis *Fæderibus*; in alienanda certa parte Provinciae;

vinciæ;

Vinciæ; ac *Vniuersaliter*, ubi de salute & utilitate, onere ac præjudicio singulorum agitur. *arg. c. quod omnes*. Ubi Petrus Peckius *de Reg. Jur.* in 6. l. *juris gentium*. 7. §. 14. D. *de Pact. l. humanum*. 8. C. *de Legib.* Petr. Wefenb. *conf.* 2. num. 132. & *seqq.* Resp. Jur. *in caus. agri Bilthens.* num. 42. *Apologia Civit. Embden.* fol. m. 10. & *passim*. [Imprimis verò tales Conventus sunt celebrandi, ubi *de bello suscipiendo* agitur. Pro patrianamq; pugnandum, sed si sit libera, promptius hoc fieri solet, si subditorum consultationi subjicitur, justanè, an injusta sit belli movendi causa. Boccacc. *cent.* 2. *raggual.* 31. Dn. Besold. *de Consil.* cap. 19. num. 19.]

6. Hinc quamvis *Hispaniarum Rex* absolutus esse videatur, ille tamen ob necessitatem publicam tributa extraordinaria, præcipuè verò edulibus, vino, carnibus, oleo, aceto & similibus imposita, non aliter nisi in Comitibus Generalibus à Procuratoribus Civitatum, quæ *Matrices* sunt, & Capita aliarum Civitatum, concedantur, exigere potest; Ita jubente, *leg. 1. & Recopil. tit. 7.*

lib. 6. ubi Azevedo, Bobadilla Polit. lib. 5. cap. 5. num. 3. Franc. de Amaya. ad lib. 3. num. 37. C. de annon. lib. 10.

[6. Sanè nulla ferè Natio, præsertim Germanica, Senatu ordinum Provincialium caruit. Isac. Pontan. *lib. 6. de origin. Francor. cap. 11.* Imò hodiè tati adhuc dum Senatu vix carere potest, si tranquille & sine turbis intestinis vivere satagit. Bodin. *de Republ. lib. 3. cap. 6. num. 346.* Cùm juxta Politicorum observationem, omne Imperium in se, & quà tale, insidiis & odio sit expositum. Lipsius *lib. 4. Polit. cap. 6. & lib. 9. cap. 15.* Dn. Cramer, P.P. *Coll. illustr. Tub. dissert. Barclai. 1. §. 9.* Felix ideò existit Principatus vel Ducatus, ubi Princeps graviora cum ordinibus publicè peragit. Perez. *en las obras fol. m. 324.* Siquidem in Comitiorum Provincialium celebratione, Princeps cum Populo sibi subiecto, quasi in familiare colloquium descendere videtur, ut consultet de Ducatus utilitate; De familiæ illustris conservatione; de Provinciæ amplificatione; de ære alieno suscipiendo aut solvendo,

vendo; ut patriæ gravamina percipiat; ut privatorum querelas, quemadmodum sese verè habeant, citra fucum, audiat; quod propter Aulo-Politicorum fraudes & velamina plerumque aliter vix rescire potest. *Cominæ. histor. lib. 4. cap. 1.* Thuan. *histor. lib. 27.* Rex Angl. Jacob. *in Orat. 2. ad Ord. Regn. Oper. fol. m. 504.*]

7. Quæritur autem; *An Deputatus ad Comitia provincialia zu einem Landtag pro debito arrestari possit?* Quod Negamus, cum Reipublicæ causa peregrè proficiscatur, ideò meritò hac immunitate gaudet. Paul. *Christinæ. decis. 160. num. 6. vol. 2.* [Unde is, qui à superiore ad curiam vel aulam, pro negotio publico peragendo mittitur, ab arrestis meritò immunis existit, cum non spontè, sed coactè veniat; ideò jus revocandi domum, tanquam ad forum ordinarium, habet. *arg. l. 2. §. legatis. l. si quis. 8. D. de judic. Petr. Peck. de jur. sistend. c. 5. num. 9. & 10. Ruland. de Commissar. part. 1. lib. 1. c. 10. Dn. Mevius de arrest. cap. 8. num. 110. & 123.*

CAPUT XLVI.

*De Jure Constituendi Pondera,
Mensuras & Vlnas. Gewicht/ Maß
und Ehlanzuordnen.*

E**R** **O**Mnium ferè Gentium, antiqua-
tâ observantiâ invaluit, ut Reges
tantùm absoluti regia potestate circa
mensuras & pondera statuant. Renat.
Choppin. *de doman. Fr. lib. 3. tit. 22. n. 1.*
In cujus fidem extant præcipuè Rescri-
pta Imperialia in *Cod. tit. de susceptor. &*
tit. de ponderat. Et apud Cassiodor. *lib.*
10. Rescript. 14. Vide *Metrolog. meam c.*
1. & 2.]

1. In Imperio Rom. Germ. hoc jus
constituendi certa *Pondera, Mensuras,*
Vlnas; gleich Gewicht/ Maß/ Eh und Eich-
an zu ordnen und zu geben/ etiam Principi-
bus & Statibus Imperii in suo territorio,
vigore juris superioritatis competit.
Policey-Ordnung zu Augspurg / de Anno
1548. Tit. von etlichen Articulen. Knich. de
jur. territ. cap. 4. n. 282. Schepliz *ad Con-*
suet. Brand. p. 4. tit. 4. Bidenb. *29. Nob.*
7. fol. 56. Limn. *4. Iur. Publ. cap. 8. n. 257.*
Besold.

Besold. *Consil.* 233. n. 31. Klock. *de Contrib. c. 1. num.* 272. [*Quod latè defendi in Metrolog. c. 3. per tot.* Quamvis expressè dissentiat Dn. Mevius *ad ius Lubec. lib. 4. tit. 12. art. 1. num.* 26.]

2. Curare enim debet Princeps, *ut sub iusta mensura & pondere, commercia in universo territorio exercentur, ac quantum fieri potest, ut mensura sit parilis, ac ad consonantiam redigatur, quò incautorum Contrahentium deceptio evitetur. l. modios. 9. C. de suscept. lib. 10. Nov. 128. c. 15. Pap. decis. 490. Chassan. ad cons. Burg. Rubr. de Droit. de justices. vers. item ius mensurandi. Loccen. de Ord. Republ. lib. 4. c. 9.* Non enim subsistere possunt Commercium, si eorum Instrumenta, id est, Pondera & Mensuræ cum fide publica corruptæ sunt. *arg. l. f. D. de offic. ejus cui. Mevius ad ius Lubec. lib. 4. tit. 12. art. 1. num.* 12. Besold. *de jur. majest. c. 8. num.* 9. [Meritò igitur jura hæc inter Regalia & jura Regia numerantur. Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 5. c. 23. num.* 17. *Metrolog. cap. 3. §. II. num.* 1. & 2.]

3. Hanc miram per totum Imperium

rium Romano-Germanicum varietatem, ad conformitatem & unitatem redigere voluisse *Carolus M.* tradit *Avent-histor. Bojar. lib. 4.* Idem sibi proposuerat *Carolus V.* in Reformatione Politicæ zu Augspurg de Anno 1520. von Ehlen. Dn. Schüz. in *Coll. jur. publ. disput. 6. ib. 20. lit. 1.* Dn. Limn. d. c. 8. num. 259. [Metrolog. c. 3. §. 4.]

4. In Patriâ nostrâ, cùm Ducatus *Wûrtembergensis* è quibusdam variis Ditionibus, Principatibus ac Comitatibus, jure præcipuè hæreditario, in unum coagulatus, nondum autem ob Statutorum & rituum diversitatem satis consolidatus esset, *Serenissimus Princeps Christophorus* p. m. magna prudentia usus est, daß er alle Gesäz/ Gewicht/ Maß/ Ehlen und Eich gleich machte. Balth. Bidenb. in *Vit. Ducis Christ. fol. 37.* Dn. Am. Linden-spür. ad *Ord. Wûrtemb. 265. num. 5.*

5. Sanè constitutis rebus publicis solet Magistratus in loco publico, sub dio, mensuranti *Archetypum* das Land-Meß exponere, quò quilibet contrahens formam exinde sumere, ne ob mensuræ defectum, fraudem ignorantia excusare possit.

De lure Constit. Pond. Mens. & Ulas, &c. 425
possit. arg. d. l. modios. 9. C. de suscept. lib.
10. Nov. 128. c. 15. Zasius cons. 20. num. 1.
& seqq. Schepliz. ad Cons. Brandenb. part.
4. tit. 6. §. 2. num. 3. & 4. [Imò Impe-
rator Justinianus in Novell. 128. c. 15. Ar-
chitypos in Ecclesiis cujusvis Civitatis
conservari iussit. Quoniam Mensuræ &
pondera, sanctum quid in vita humana
existunt, ut ea sanctione publicâ munita
& defensa sint. Tolosan. in Syntagm. lib.
33. c. 4. & 14. Zasius consil. 20. n. 1. In
hujus fidem, viva adhuc dum testimo-
nia & vestigia in Templis, præsertim Ab-
batiarum extant. Vide Metrolog. cap. 7.
§. 2. & 4.]

6. Cura & custodia Mensuræ à Prin-
cipe constitutæ, ad cujuslibet Civitatis
Municipalis Magistratum pertinet. l. pen.
C. de defens. Civit. [Petr. Rebuff. de
pæn. mercat. art. 1. gloss. un. num. 4. Me-
trolog. cap. 9. per tot. Qui mensuras &
pōdera publico notant *stigmat* seu signo,
vel Principis territorii insigniis, *Man-
druckt der Herrschafft Wappen drauff* ad
evitandas fraudes & corruptiones. l. fin.
ibi: & *tessera* designentur. C. de frum. urb.
Alex. lib. 11. Sarayn. ad Constitut. Sicil.

D d 5 verb.

verb. pondus. 49. P. Gregor. 36. Syntagm. c. 1. [Dn. Dav. Mev. adjus Lubec. part. 4. tit. 12. num. 22. Mensura namque publica per signum Authenticum ab adulterina mensura discernitur; Ac stigmata publicum, fidem & probitatem mensurarum spondet. Kizel. de jur. monet. class. 5. 2. 1. num. 18. Mascard. de probat. conclus. 1048. num. 5. Metrolog. cap. 8. §. 2.]

7. Absoluti verò subditi coguntur ex *Archetypo* superioris formam mensuræ desumere. *arg d. l. modios. Knichen. d. tr. c. 4. num. 295. Nisi speciali privilegio huic vel illi Civitati, justa de causa indulgeat Princeps, diversitate mensurarum uti; Vel propter remissionem deß Ungels; ut quædam monasteria & Hospitalia, majores mensuras habent; Vel propter Vicini commoditatem: Ita das Kloster Sesslingen/ Ulmensium mensuras accepit. [Vide metrolog. cap. 5. §. 5. & 7.]*

8. Cæterum, Pondera & Mensuras defraudans, in *Crimen falsi* incidit, proinde punitur poena dupli, damni illius, quod defraudando dedit; ac insuper in
Insulam

Insulam relegatur. *l. pen. D. ad L. Cornel. d. fals. l. 6. D. de Extra-ord. Crimin. Quod datum est condicatur. l. arbitrio. 18. §. de eo. D. de dol. mal.* [*Vide Metrolog. cap. 12. §. 2.*] Imò tenetur etiam actione furti. *l. si quis. 52. §. maiora. 22. ff. de furt. Panormitan. in c. ut mensura. X. de empt. Damhud. in prax. crimin. c. 123. num. 2. & 6. Pet. Gregor. Syntag. 36. c. I. num. 8.* Debent item mensuræ & pondera falsa publicè frangi aut comburi. *arg. l. Item queritur. 13. §. si quis 8. D. Locat.* [*Omnia enim, quæ publicum rerum & commerciorum usum impediunt, à Præ-tore vel Ædile Curali è medio tollenda sunt. arg. l. lectos. 12. D. de peric. & commod. rei vend. Chassan. ad Consuet. Burg. Rubr. 1. tit. des justices. Verb. paribus num. 97. Unde Gregorius M. scripsit: Injusta pondera frange & nova constitue. Metrolog. c. 12. §. 4.*]

9. Quæ tamen obtinent, modò quispiam sciens, & dolosè falsis mensuris utatur. *l. f. ac t. t. D. ad L. Corn. de fals. l. arbitrio. 18. §. 3. D. de dol. mal. Knichen. d. cap. 4. num. 198. [Metrolog. c. 12. §. 13.]* Quamvis autem delicta non præsumantur,

tur, præsumptio tamen adest doli contra utentem, propter mensurarum archetypum publicè affixum, qui ignorantiam excludit. *arg. traditorum Menoch. 6. præsumpt. 23.* [Proinde ea ignorare, quæ publicè manifesta sunt, habetur pro ignorātia crassa & supina *per cap. cum tua. X. de cland. sponsal. Georg. Mund. de diffamat. c. 2. §. 3. n. 100. metrolog. c. 12. §. 24.*]

10. Hodie utens falsa mensura & pondere, *Arbitrariè* punitur, quandoque poena dupli, quandoque fustigatione. *Constit. Crimin. Carol. V. art. 113. Ubi Vigel. cap. 10. Regul. 10. Menoch. Arbitr. Cas. 317. Damhud. d. c. 117. num. 2. Gregor. Tholos. d. c. 1. num. 8. & seqq. Coler. decis. 129. num. 9. Martin. Coler. d. alim. lib. I. cap. 17. num. 33.* [Adeò ut poena falsificantis mensuras & pondera, pro qualitate & quantitate fraudis, ad mortem usque extendi possit. *Petr. Caball. Resolut. crim. 165. num. 10. & 12. Crus. de indiciis lib. 2. c. 35. num. 49. Metrolog. c. 12. §. 5. num. 1. & 2.*]

[11. Sed dubium hoc loco occurrit; *An falsi poenam incurrat is, qui in re minima,*

De Iure Constit. Pond. Mens. & Ulnas. &c. 429
minima, mensurando aut ponderando falsum commisit? Et hunc vix puniendum esse censeo. Nam propter parvitatem materiæ, plurima in jure non considerantur; & impunibilia sunt, quæ aliàs punirentur. Quoniam minima, non curat Prætor. per l. scio. D. de restit. in integr. Cujus hæc est ratio, quòd parum aut nihil æquiparentur. cap. multa. X. de præbent. Petr. Caball. Resol. crim. 260. n. 2. Dn. Sprenger. de modico c. 5. & 7. Vide Metrolog. m. c. 12. 33. per tot.]

[12. De Agrimensore, ejusque Relatione. Vide Metrolog. c. 13. De Lapide terminali & termini Motore, ejusque Poena, tractat Metrolog. cap. 14. & 15. De jure & potestate statuendi circa Molas; adi Metrolog. cap. 16. & 17. De jure Torculorum agit. Metrolog. cap. 18. 19. & 20.]

CAPUT XLVII.

De Jure Archivi.

I. **C**Æterùm Principes & Status Imperii habent hoc singulare, ut tam vigore Regalium quàm jurister-

ris territorialis *iure Archivi* gaudeant, quò scripturæ, in eorum Archivo repetitæ, contra regulas iuris, pro scribēte plenè probent, adeoque ut quasi in causa propria testes sint. Ruland, *de Commis.* p. 2. lib. 5. c. 4. Schrad, *cons.* 5. vol. 1. Cachéran, *d. decis.* 69. Ritterhus, *ad Nov.* 49. c. 2. Besold, *in thes. pract. verb. Archiv.* [Dn. Fritsch, *tr. de iur. Archivi* cap. 3. num. II. Quod ius Archivi, in specie *Civitatibus quoque imperialibus* tribuit, & quidem meritò, Joh. Adam, Dapp, *de Civitat. Imper. part.* 1. c. 7. n. 20. Dn. Knipschilt, *eod. tr. lib.* 2. cap. 12. n. 1.]

2. *Archivum* est locus seu scrinium, in quo scripturæ, Monumenta, A&A Principis aut Civitatis, reponi solent, ut ibi reserventur, sub custodia Archivariæ. *l. ult. §. hi quoq.* 10. *D. de muner.* [Siquidem de Archivi publici tam utilitate quàm necessitate Imperator Justinianus ita sanxit: *Vt constituatur in Civitatibus habitatio quedam publica, in qua conveniens est, defensores monumenta recondere, eligendo quendam in Provincia, qui horum habeat custodiam: Quatenus incorrupte maneant hæc, & velociter inveniantur à* requien-

requirantibus, & sit apud eos Archivum.]

Novell. 15. cap. 5. Nicol. à Passer. de script. Priv. lib. 1. q. 2. num. 4. Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 1. Vocatur Cancellaria, die Hof- Registratur; Libri ibi custoditi sunt, & sager-Bücher/ Landschafft-Bücher/ Urbarin/ Rauff, Steuer, und Lehen-Bücher, & similia. Schurf. cons. 99. num. 8. cent. 3. Bornit. de Instrum. lib. 2. cap. 10. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 2.]

3. Libris ex Archivo desumptis pienè creditur; talis scriptura plenissimam facit fidem, publicumque testimonium habet, quod testium probationi prævalet. *c. ad audientiam. d. prescript. l. census. 10. D. d. Probat. Auth. ad hac. C. de fid. Instr. Nov. 49. cap. 2. §. 2. Chassan. consil. 15. num. 4. Kirchoy. cons. 24. num. 47. vol. 3. Menoch. consil. 1261. num. 4. [Dn. Fritsch. tr. de iur. Archivi cap. 7. num. 5. Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 16.]*

4. Quæritur autem: An scriptura ex Archivo producta, pro producente, non solum contra subditos, sed etiam contra Tercios probet? Quod Affirmamus; Quoniam in his, quæ fidem & probationem scripturæ respiciunt, inspicitur locus, ubi

ubi scriptura confecta est, non verò persona, contra quam producitur. *per l. si fundus. 6. D. d. evict.* Car. Molin. *in cons. Paris. tit. 1. §. 5. num. 9.* Schrad. *d. cons. 5. num. 97. vol. 1.* Klock. *de Contrib. cap. 19. num. 49.* [Dn. Knipschilt. *dict. c. 12. num. 17.*] Dissentit Cacheran. *decis. 69. num. 9.* [Valasc. *de jur. Emphyteut. 2. 9. num. 29.* Distinguit Dn. Fritsch. *dict. tr. c. 7. num. 57.*]

§. Sanè scripta hæc ex Archivo prolata, nullam aliam extrinsecam probationem, vel Sigilli recognitionem requirunt, *d. auth. adhuc. C. de fid. instrum. c. pervenit. §. invenimus. caus. 30. q. 1.* plenè Nicol. à Pass. *d. privat. script. lib. 5.* Rosenth. *d. feud. cap. 12. concl. 14. num. 51.* Althus. *3. dicaolog. c. 41. num. 25.* Quòd si scriptura ex Archivo producta, destituta sit solennitate, nec diem vel consulem habeat, eandem tamen auctoritatem habere, sunt qui asserunt. Qualis est Chassan. *cons. 15. num. 2.* Kirchov. *cons. 24. num. 45. vol. 2.* [Quoniam ipsum scrinium publicum, sub Archio-
tæ jurati inspectione custoditum, scripturæ, probationis vim tribuit, *arg. cap. fin.*

fin. X. de fide instrum. l. in fraudem. 45. §. nequē. s. D. de jur. fisc. Schrader. I. consil. s. num. 25. Dn. Knipschilt, dict. cap. 12. num. 19.]

6. *Quid si Exemplum scriptura, in Archivo deposita, producat? Huic eandem vim tribui deberi, ac ipsi Originali, verius est, modò debitâ solennitate confectum fuerit. arg. c. f. de fid. instrum. l. 37. §. 5. D. de Legat. 3. l. 45. §. 5. D. de jur. fisc. Molin. ad Cons. Paris. §. 8. num. 26. Cachéran. decis. 69. n. 7. & s. Schrader. d. consil. s. num. 25. Etiam si Originalis scriptura haberi nequeat; præsertim si exemplum sit antiquum. arg. Nov. 127. cap. 2. lib. 57. D. de admin. tut. Nicol. à Passer. d. script. privat. lib. I. q. 16. num. 37. Mastrill. decis. 43. [Dn. Knipschilt, dict. cap. 12. n. 20. Dissentit latè Dn. Fritsch. dict. 11. cap. 7. num. 43. Cum Limitatione & Declaratione sub num. 47. & 48.] Vide Ruland. part. 2. lib. 5. cap. 8. num. 12.*

7. *Reperta in Archivo Scriptura, ut probet, necesse est concurrere. I. Ut Archivo præsit Officialis. II. Ut reposita sit scriptura inter autenticas scripturas, in loco publico ad hoc destinato. III.*

Ec

Ut

Ut scriptura habeat testimonium, quòd in Archivo fuerit reperta, quod fit, si manu Archiotæ corroborata fuit, qui subscriptione suâ hoc attestetur; Cui ceu Viro legali & jurato creditur. *l. in fraudem. 45. §. quoties. 7. D. jur. fisc. auct. adhac. C. de fid. Instr. Nov. 15. c. 5. Novell. 49. cap. 2. Cacheran. decis. 69. Ruland. d. tr. part. 2. lib. 5. c. 8. Schrad. d. conf. 5. num. 8. & seqq. Klock. d. tr. c. 19. n. 40.* [Alia insuper requisita adducit Dn. Knipschilt *dict. lib. 2. c. 12. num. 15.* Dn. Fritsch, *dict. c. 7. num. 8.* Hodie verò, regulariter Unicum requisitum sufficit, scilicet, quòd Archivum in loco publico & non suspecto benè custoditum habeatur ab illo, qui jure *Archivali* gaudet. Quod Camera Imperialis in causa *Sachsen und Sahlfeld* consideravit; Locus enim publicus, facit scripturam publicam. Ruland. *d. cap. 8. n. 4.* Dn. Brunnenman, *ad l. comparationes. C. de fid. instrum.*

8. Quæritur hic; I. Si quis ex Archivis Principis scripturas, als die Läger-Bücher, dolosè abstulerit, aut tempore belli easdem Officialibus publicis vi extorserit, an
pro

pro fure [aut eo, qui causam à fure habet,] *proben?* [Sanè Casus in patriæ Ducatu VVürtembergico accidit, dum post cladem Nördlingensem præter alios, etiam *Nebulones* Archivum Ducale ingressi, scripturas, libros publicos & chyrographos abstulerunt,] Ac verius est; *Quod Non.* Quoniam tota vis Archivi, ac ejusdem scripturæ dependet ab auctoritate ejus, in cuius potestate Archivum est; *Nov. 15. cap. 5. Cacher. decis. 69. Rot. Rom. in noviss. Mellin. p. 1. decis. 549.*

9. Quæritur insuper II. *An scripturæ ex Archivo productæ, extra Territorium probet, etiam inter non subditos?* Et talem scripturam ad exemplum testium, ubique locorum probare, nec personæ vel territorio alligari, assero. *per Auth. adhuc. C. de fid. instr. N. 149. c. 2. Schrader. de cons. 5. num. 97. vol. 1. Ruland. de Commiss. part. 2. lib. 5. cap. 5. Nic. à Passer. de privat. script. lib. 5. in pr. [Dn. Knipschilt, dict. cap. 7. num. 16.]*

CAPUT XLVIII.

De Jurisdictione Civili & Criminali.

[I] **J**Udicere inter suos, cum coërcendi & cogendi potestate, Regium est & Divinum negotium; Adeò ut is, qui proprio jure, causas definit, Principalem in territorio personam meritò sustineat, quem omnes subjecti venerari debent. In Imperio Rom. Germ. sicuti olim Imperatores Romani per Præsides & Prætores imperiales jus dicebant. *tit. D. & C. de offic. Præs. & de offic. Prætor.* Mart. Mager. *de advoc. armat. cap. 6. n. 189.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 6. num. 2.* Ita hodiè Principes & Status Imperii in eorum territoriis *jurisdictionem ac potestatem, die hohe und niedere Jurisdiction und Weltmässigkeit* / de omnibus causis cognoscendi & jus reddendi, proprio jure, habent & exercent. Et hoc præcipuum *jus superioritatis territorialis* meritò censetur. Knich. *de jur. territ. cap. 3. n. 401.* Rosenth. *de feud. c. 5. conclus. 4.* Michael *de*

de jurisdict. conclus. 56. Klock, de Contribut. cap. 4. num. 182.

2. Quod etiam in Nobilibus Imperii immediatis verum est, qui æquè in territoriis, pagis & districtibus suis, omnimodam jurisdictionem, non tantum civilem, sed etiam criminalem in subditos & rusticos suos exercent. Besold, *consil. 49. num. 121. Nolden de Nobil. cap. 13. num. 124. Dn. Treisbach. de Ord. Equestr. prac. q. 2. num. 129. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. cap. 6. num. 6.]*

3. Hæc olim in *Jurisdictionem simplicem, Mixtum ac Merum Imperium* dividebatur. per l. 3. & 9, D. de *jurisdict.* Bocer. de *jurisdict. cap. 3. 4. & 5. Scip. Gentil. eod. tr. lib. 1. cap. 3. Steph. eod. tr. lib. 1. cap. 3.* At quoties mutata Imperii Romani regiminis forma, toties etiam *immutata* fuit forma judicandi. Gregor. Tolos. lib. 32. Syntag. cap. 10. in f. Wehn. in *Observ. verb. Gent.* Besold de *jurisdict. Imp. Roman. German. in præm.*

4. Adeò ut hodie *jurisdictio* magis consuetudine quàm legibus scriptis dependeat, ejusque partes, secundum mores cujusque Provinciæ variè discer-

Ee 3 nantur

nantur. Obrecht. *de jurisd. cap. 2. num. 12.*
 Reinking. *lib. 2. num. 43. cl. 2. cap. 17.*
 Consil. Argent. 22. *num. 1. & 2. vol. 1.*
 Lampad. *de Rep. Rom. Germ. part. 3. c. 15.*

§. Ex usu Camerae Imperialis, ac plurimum Germaniae locorum consuetudine, pro ratione causarum civilium & criminalium, jurisdictio dividitur in Superiorem & Inferiorem, seu mutato ex Italico idiomate termino, in Altam & Bassam in hohe und nidere Obrigkeit vel hohe und nidere Erb-Gericht. Matth. Wesenb. *cons. 95. num. 20.* Michael *de jurisd. concl. 72.* Reinking. *cap. 17. n. 24.* Wehner. *in Obs. verb. Gericht.* latè Besold. *de jurisd. Imp. Rom. German. cap. 21. & 22.* [Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 6. nam. 140.*]

6. Alta Jurisdictio sub se comprehendit, merum Imperium & mixti Imperii partem maximam, alle prinliche Sachen/ Homicidium; Adulterium, Stuprum, Crimen incendii, Proditionis, Predationis, Furti, Falsi, Injuriarum atrocium, Relegationem, Itus, Contusiones, usque ad vulnera qualiacung, inclusive; Item Halßeisen/ Galgen auffrichten/ Ursehd/ Bannung in

in Zehenden / Galleen schmiden / Aliasvè
species quàm plurimas, quas vide apud
Bocer. *de iurisdic. cap. 5.* Michael. *d. tr.*
concl. 76. & seqq. Bidenb. *2. Nobil. 7.*
Coler. *part. 2. de process. execut. cap. 1. n.*
137. Berlich. *1. concl. 1. n. 10.* [Dn. Be-
sold. *de iurisdic. cap. 21. per tot.* Dn. Knip-
schilt. *dict. cap. 6. num. 17. & seqq. &*
num. 141.]

7. *Ad Bassam refero, causas omnes*
Civiles ac pecuniarias, Schuldforderung/
Geldsachen/ ubi agitur de damnis & rediti-
bus ; Executiones, item die Hülff ; Imò
etiam nonnulla ex iis, quæ sunt mixti Im-
perii, scil. Punitiones criminum minorum ;
Putæ vetitarum mercium, ludorum ; con-
tumaciam, injurias non atroces ; als Schelt-
wort / quo referunt nonnulli kleine Fre-
vel / Bruch / werffen / blau und braun schlas-
gen / Blatzen / Messerzucken. Modò
hæc fiant sine sanguinis profusione ; ca-
pere item delinquentes, ut altam iurisdic-
tionem habenti tradantur. Vide Mo-
ler. 4. Semestr. cap. 45. Coler. d. tr. part. 2.
cap. 1. num. 138. Michaël. concl. 101. & seqq.
Wehner. in Obs. verb. Bogten / Reink.
2. cl. 2. cap. 17. num. 45. Dn. Besold. dict.

tr. cap. 22. per tot. Dn. Knipschilt, dict. lib. 2. cap. 6. num. 143.]

8. Hæ jurisdictiones Statuum Imperii Romano Germanici, non amplius in commercio seu temporariæ, ut olim in veteri Republ. Romana, sed patrimoniales ac propriæ factæ sunt, ac in dominio Principis ac Status Imperii existunt. Stephan. 1. *de iurisdic. cap. 38. n. 3.* Rittershus. *de feud. lib. 2. cap. 9. q. 2.* Knich. *de iur. territ. cap. 1. n. 359.* Rein-king. *d. cap. 17. num. 95.* [Ac quod imprimis Civitates quoque Imperiales, jurisdictionem tam altam quàm bassam, proprio nomine, tam jure territorii quàm jure magistratus exercent, tradit Dn. Knipschilt. *dict. cap. 6. n. 7. & 8.*]

9. Ideò unicuique Principum & Statuum Imperii sua jurisdictio semper salva, quieta & intacta manere debet, ne jurisdictionum ordo confundatur. Adeò, ut Princeps aut Comes Imperii, capiendò delinquentem in alterius Principis vel Civitatis territorio, jurisdictionem ejusdem turbare, ac territorium violare dicatur. *cap. pervenit. caus. 11. quest. 1. l. f. D. de iurisd. Honded, cons. 95. vol.*

vol. 2. Gail. 1. P. P. cap. 16. num. 27. In poenam fractæ pacis publicæ incidat, *Const. Max. I. de Anno 1495.* Myns. 2. *Observ.* 29. *Wesenb. consil.* 33. Ac captus ante omnia ut relaxetur, in Camera Imperiali peti, vel ad satisfactionem violati territorii agi potest. l. 3. *De Offic. pref. urb.* l. 3. *D. de Offic. procons.* Nov. 134. c. 5. *Reinking. lib. 2. cl. 2. cap. 1. num.* 96. *Gail. d. cap. 16. num.* 27.

10. Quæritur autem: *An delinquentem in territorio alicujus Status Imperii, ac fugientem in Vicini territorium, ibidem capere liceat, ob die Nacheil zugesattten & Quod Affirmatur: modo in continenti fiat.* Nam quod in continenti fit, actus continuus censetur. per l. 1. *C. ubi de Crimine.* l. quod ait. 23. §. f. *D. ad l. Iul de adult. c. un.* §. si iudex. de pac. tenend. *Reichs Abschied de An. 1555.* §. würde sich aber. *Gail. 1. de P. P. c. 16. num.* 26. *Everh. cons.* 13. vol I. *Besold. in Thesaur. Pr. verb. Nacheil/Wames. consil. canon.* 516. per tot. [Quod latius pro & contra deduxi, in casu, quo Civis Württembergicus Homicida culposus ad Civitatis Reutlingensis Asylum

Ee 5

tendens

tendens, in ipso Reütlingensium territorio ab Apparitoribus deprehensus, dimitti aut relaxari non debet. *in tr. de Asylor. jur. cap. 9. num. 13.]*

II. Unde fluit decisio Quæstionis; *An delinquens in persecutione captus in alieno territorio, Domino loci ad petitionem remittendus sit?* Quod Negamus; nam quando finis habet necessariam culpam seu causam cum principio, tunc attenditur principium, non finis. juxta Bartol. *in l. damni. §. Sabini. D. de damn. infect.* Et actus in uno territorio ceptus, & in altero consummatus, jure indivisibilitatis, pro unico actu, censetur. [*Nellus de bannit. part. 2. tempor. 2. quæst. 29. Gail. 1. de P. P. cap. 16. num. 25.] Besold. de jur. territ. cap. 3. num. 3. Steinberg. de jur. territ. thes. 8. disp. Bes. vol. 5. Dissentit Wehner. consil 92. quæst. 2.*

12. Quod Limitatur in pacis publicæ turbatore, alio vè publico holle; Nam si talis fugitivus in persecutione deprehenditur in alieno territorio, Magistratui loci; ubi capitur, sistendus est, ut de eo, tanquam de publico hoste, judicet, & judicatum exequatur. *per R. A. de*

de Anno 1559 §. so nun in solcher. Ita in hisce terminis intelligendus est Mynsing. cent. 2. Observ. 28. num. 3. Wehn. in Observ. v. Srenbruter. ac consil. 92. Michael de Iurisdictione, conclus. 145. Reink. 2. cl. 2. cap. 17. num. 101. & 122.

13. *Quæritur etiam: An Princeps aut Status Imperii, aliter Statui, aut Nobili immediato das Durchführen der Malefican-ten gestatten müsse? Et hoc affirmatur. Quia nemo prohiberi debet via publica uti, siquidem exinde Jurisdictio alterius non violatur. l. 11. C. de servit. & aq. l. 13. §. si quis. D. de injur. c. omnes. dist. 1. Bidenb. 2. Nob. II. Wehn. cons. franc. 92, Reinking. 2 cl. 2. cap. 17. num. 118. bene Besold. de jur. territ. cap. 3. num. 4. in Oper. polit. [Dn. Fritsch. de via public. cap. 8. per 201.] Quod si Maleficus invocet Dominum territorii pro administranda justitia, is de jure se intromittere nequit, sed ibi finiri debet judicium, ubi cap-
tum est. l. acceptum. 30. D. de judic. Bidenb. d. q. 11. num. 6. [Marta de jurisdict. part. 2. cap. 51. num. 17. Guazzin. de Defens. reor. defens. 1. c. 37. num. 45.]*

14. *Nec quidpiam Captivo prode-rit,*

rit, etiamsi per *Camiterium Ecclesie*, aut per locum, ubi *jus asyli* viget, v. g. per *agrum Reutlingensis Civitatis Imperii*, in quo amplissimum *Asyli* jus viget, ducatur. Siquidem propter continuationem jam capte jurisdictionis, ibi finire debet judicium, ubi captum est. *arg. l. si quis. 6. C. de adif. priv. l. i. §. i. D. de mort. infer. Boër. decis. 110. num. 8. Decian. 6. pract. crim. cap. 28. Besold. de jur. territ. cap. 3. num. 4. [Quod latius defendi in tr. de jur. Asylor. cap. 10. num. 22. Quamvis dissentiat Erasmi à Cockier tr. de jurisdict. in exempt. part. 4. Q. 98. num. 1.]*

15. Illud observandum est, cum Jurisdictiones in Imperio ex inveterata consuetudine, hodiè sint *Patrimoniales* factæ, idèò illæ non tantum ab Imperatore immediatè promanant, sed etiam per subinfeudationem, concessionem, aut emptionem ad alios, etiam Mediatos Imperii Cives quandoque transeunt. *Wesenb. cons. 45. num. 36. vol. I. Coler. in process. exec. p. 2. cap. I. num. 127. Stephan. i. de jurisd. cap. 28. Paurmeist. i. de jurisdict. cap. 20. [Dn. m. Bocser de jurisdict. cap. 8. per tot,]* 16. Hinc

16. Hinc videmus tot Nobiles in Imperio jurisdictionalia exercere; Quamlibet ferè Civitatem Municipalem actus quosdam jurisdictionis possidere; Tot oppida & pagos reperiri, quorum iurisdic-
tio divisa est, ut unus habeat, die Lands hohe Obrigkeit: Alius die Nieders Gericht: Tertius die Fürstliche Obrigkeit: Alius item das Malefiz: Quidam jus Patronatus: [Vide Acta Lindaviens. in indice; verb iurisdictionio. Quæ jura particularia, à diversis possessa, totalem non inducunt subjectionem, nec ab una aliqua jurisdictionis specie, ad universalem jurisdictionem & subjectionem argui licet. V. G. Er hat die malefiz; Ergò, so hat Er die Lands, Fürstl. Obrigkeit. Joan. Gæddæus 2. consil. Marburg. 28. num. 263. & 164. Dn. Knipschilt. d. civit. Imper. lib. 3. cap. 6. num. 45. & 47. ac lib. 1. cap. 12. num. 145.]

17. Sanè, hac divisio jurisdictionis magnarum litium causa existit, ut perutile & necessarium sit, probè scire & discernere, ad cuiusnam jurisdictionis speciem & curam quilibet casus pertineat. Vide Michael. de iurisdictione, concl. 136. & seqq.

seqq. Stephan. de jurisdict. 2. part. 2. cap. 1. & 2. Ziegl. §. Civitas. per tot. Ritter. de homag. concl. 34. Leipold. de concurr. jurisdict. concl. 12.

is. Hoc insuper notandum est, quòd quædam *Civitates Municipales*, singulari privilegio, aut titulo oneroso, Imperium etiam merum habeant, ac de criminibus cognoscant. *Steph. d. jurisdict. 2. part. 2. cap. 2. num. 17. Bocer. d. jurisdict. cap. 8. num. 2. Scip Gentil. 3. d. jurisdict. cap. 21. Bruning. de jur. Univers. concl. 27. Ziegl. §. Civitas. concl. 1. num. 4. Ritter. d. homag. concl. 34.* [Quemadmodum *Civitates Ducatus VVürtembergici* ex singulari Principali concessione merum quoque Imperium possident & exercent. *Statut. Ducal. VVürt. part. 1. fol. 49. Et Ordin. Ducal. fol. 236. & 238. Dn. Bocer. de jurisdict. cap. 8. n. 85.*] Quæritur autem, si *Aulicus Principis Imperii in Civitate, habente merum Imperium, deliquerit*; An *Civitas* de hoc crimine cognoscat? Hoc casu cognitionem ad Principem pertinere suprà diximus. *arg. l. non aliter. D. de judic. l. 1. C. si quæ præd. per. l. hujus. D. qui pot. in pign. Heig. 2. q. 25. n. 13.*

§. 13. post Covarr. & Matth. Stephan. 2.
d. iurisdic. p. 2. cap. 2. num. 81.

CAPUT XLIX.

De Concessione Privilegiorum.

1. **H**ucusque de actibus territorialis
jurisdictionis quæ *Iustitiam* con-
cernunt. Nunc ad actus *Gratio-*
fos transeamus. *Ad Gratiam* præcipue
refero. I. Quod Principes & Status Im-
perii ad exemplum Imperatoris, *Privi-*
legia, & *immunitates* concedendi jus &
potestatem habeant. arg. l. 1 §. 2. l. 3. *D-*
de Constit. Princip. l. 16. *D. de legib.* Enen-
ckel. *de privileg.* 1. cap. 4. num. 21. Gyl-
man. tom. 3 *Symph. verb. Privilegium*
Tilem. de Bening. lib. 1. *Syntag. dec.* 2.
vol. 6. [Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp.*
lib. 2. c. 5. num. 218. *Vbi in specie de Ci-*
vitatibus Imperii hoc asserit. Jacob. Van
der Græf. *de Regal.* c. 15. num. 8. Id quod
regulariter arguit superioritatem *Dan-*
tis, & inducit subjectionis speciem *Im-*
petrantis. Reinking. 2. cl. 2. c. 8. num. 25.
& seqq. Dn. Klock. *de Contribut.* cap. 4.
n. 246.

num. 246. [Cum Declaratione Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 3. c. 6. num. 43.]

2. Sed quæritur hoc loco; *An Civitates Municipales privilegia ac immunitates sine Principis, ac territorii Domini consensu & permisso, alicui concedere possint?* Negativa sententia verior est. per text. in l. 1. C. d. decret. decur. lib. 10. Ubi Imperatores Diocletianus & Maximinianus rescripserunt; Quòd Decuriones, exceptis Doctõribus literarum & liberalium artium, vel Medicis, immunitatem tribuere nequeant. Quod confirmat. l. 4. D. eod. tit. l. 1. C. de his qui vacat. à Princip. lib. 10. [Leg. un. C. de vacat. mun. publ. Ne propter dispositionem privatorum, quorum loco in respectu Reipublicæ, municipia, similesque Status habentur. l. 26. D. de V. S. detrimentum patiatur causa publica, l. 38. D. de pact.] Quod etiam Hispaniæ legibus constitutum reperitur. in leg. 2. tit. 9. lib. 7. Recopil. Vbi Azevedo. Ita Natta consil. 304. num. 1. & seqq. Losæus de jur. Univers. part. 3. cap. 10. num. 6. latè Franc. de Amaya. ad l. 1. num. 39. & seqq. C. de immunit. nem. conced. [Cum distinctione, Dn. Jul. Chop. de tribut.

tribut. thes. 96. & 97. apud Dn. Fritsch in Exerc. jur. Publ. 6. Quod Declarationem admittere videtur in collecta municipali, accedente gravi causa. De qua collecta Dn. Bocet. de collect. cap. 5.] Dissentit Johan. Petr. Surdus consil. 419. num. 17. & seqq lib. 3.

3. Privilegium autem est *vel Personale*, quod intuitu personæ conceditur, nec personam egreditur, sed cum persona extinguitur. *Vel Reale*, quod propter rem datur, eamque concomitatur, actam diu durat, quam diu res ipsa subsistit. l. privilegia. 196. D. d. R. l. l. 4. D. de jur. immunit. Tiraquel. de primog. q. 58. benè Joach. Scayn. decis. 127. num. 8. & seqq. Salgado de Reg. protect. part. 1. cap. 3. num. 54. In dubio autem Privilegium potius *Personale*, quam *Reale* esse præsumitur. Nam cum Privilegium suinaturâ, sit contra vel præter jus commune, ideò quàm strictissimè intelligendum est. l. 1. §. 2. l. 3. D. de constit. Princip. l. 1. §. f. l. 5. §. immunitati. D. de jur. immunit. Gail. lib. 2. Observ. 2. num. 14. Ubi Græven. Klock. de Contribut. cap. 16 sect. 1. num. 51. & 75. Scayn. d. decis. 127. num. 13.

[Sagittar. de jur. Comit. Palat. thes. 5. lit. A. apud Dn. Fritsch. Exerc. iur. Publ. 13.]

4. Privilegiorum quædam sunt *Præcarie*, quæ ex mera Principis gratia, voluntate, & beneplacito profluunt; eaque vocantur *Gratiosæ*. [Car. Tapia de Constit. Pr. part. 2. cap. 3. num. 6. Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 4. num. 38.]

2. Quædam sunt *Conventionalia*, quæ vim contractus habent, utpote pecunia, benè meritis, vel alio titulo oneroso acquisita. [cap. 1. X. de probat. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 5. cap. 3. num. 56. Andr. Turov. apud Fritsch. Exerc. iur. Publ. 5. cap. 1. num. 80.] Quod refertur etiam *Privilegia Remuneratoria*. [Klock. de Contribut. cap. 16. num. 178. Dn. Knipschilt. d. cap. 3. num. 60. latè Nomolog. meæ cap. 2. num. 15.] 3. Quædam *Privilegia sunt Jurata*; ac vim juramenti habent, quod fuerunt confirmata. De quibus vide quoque Bar. Enenck. d. tr. lib. 1. cap. 4. Hunn. de interp. iur. lib. 1. cap. 12. Klock. d. tr. cap. 16. sect. 1. num. 151. Suarez. tr. de legibus lib. 8. per tot.

5. *Privilegii obscuri Interpretatio est vel Expressa*, quæ penes solum Principem

penam Imperii concedentem consistit, & quidem meritò: *per l. ex facto. 43. ibi: ipsi Principes solent interpretari. D. de vulg. substit. Gylman. 2. decis. 54. num. 40. Coler. decis. 56. num. 52. Reinking. d. cap. 5. num. 40. [Gæddæ. 4. consil. 16. num. 26. cum explicatione sub num. 63.]* Qui & solus cognoscit de violato Privilegio & ob id pœnam indicit & determinat. *c. cum venisset. de judic. cap. 1. de legib. Gail. 1. Observ. 1. num. 7. Besold. in delib. jur. lib. 1. fol. 46. [Carol. Tapia dict. tr. in rubr. cap. 6. Quæ tamē expressa privilegii interpretatio non semper solius est Principis, secundum tradita Turov. de jur. Pr. in privileg. cap. 5. per tot. apud Don. Fritsch. Exerc. 1 P 8.]*

6. Vel *Tacita*, quam quilibet Judex ex natura Privilegii & negotii æquitate desumit. [De quo latius dict. Turov. cap. 5 num. 26. Fr. Reverter. decis. Neapol. 351. num. 2. Ubi distinctionem magistralem refert, cumq; sequitur Don. Marinis *Observ. 351. num. 1.]* Hæ enim *Clausula* privilegiis regulariter tacite insunt; 1. *Salvo jure tertii*, ne in alterius damnum extendantur, *l. 2. §. meritò.*

D. ne quid in loc. publ. Gail. 2. *Observ.* 1. num. 14. Gratian. *discept.* 640. num. 14. Ricc. *Collect. decis.* 1010. [Jo. Gæddæ. 4. *consil.* Marp. 18. n. 26. II. *Si preces veritate nitantur.* text. in *l. universa*. 7. C. *de divers. rescript.* cap 2. & c. 20. *de rescript.* Vult. 3. *consil.* Marp. 35. num. 178. Myns. 4. *Observ.* 3. num. 6. Wames. *consil. canon.* 410. num. 4. III. *Rebus sic stantibus*, ac in eodem statu permanentibus, per *l. continens*. §. *cum quis*. D. *de verb. oblig.* Marc. Ant. Macer. lib. 2. *Var. Resol.* 55. num. 29. IV. Quoad Principem latissime, quoad tertium strictissime sunt interpretanda, d. l. f. D. *de Cōst. Princip.* l. 1. *ad municip.* Ant. Faber. 1. *Cod.* 2. *def.* 22. Carol. Tapia, *dict.* cap. 6. num. 11. & 12. Vide omnino de hac extensione Joan. Gæddæ. 4. *consil.* Marpurg. 17. num. 222. cum Declaratione sub num. 265.

7. Hinc Quæritur; *An Privilegium immunitatis à Collectis, extendatur quoq; ad casum necessitatis, ut quempiam etiam tempore belli immunem reddat?* Quod Negativè resolvitur, per *l. jubemus*. C. *de S. S. Eccles.* l. 2. C. *de quib. mun. se nemo.* lib. 10. *Surd. decis.* 275. Enenck, *de Privil.* lib.

*lib. 2. cap. 5. num. 75. Boc. d. Regal. cap. 3. num. 216. Sixtin. d. Regal. cap. 2. num. 125. Walther. tr. de metatis cap. 8. §. 51. Quod si quispiam, cum titulo oneroso tale privilegium adquisiverit, aliud dicendum esse, tradit Cacheran. decis. 39. n. 1. Myns. respons. 1. decad. 15. Sixtin. 2. d. Regal. cap. 14. num. 136. Prout & hoc notabiliter fallit, in Doctoribus ac Professoribus, qui etiam belli tempore à collectis immunes esse debere, nec ad hospitacionem teneri, & naturalis & civilis ratio suadet. per l. 6. C. de Profess. & Medic. l. ab honoribus. l. angariorum. l. sunt munera. D. d. Vacat. mun. Pap. decis. 88. Ludov. decis. Luc. 6. Thoming. decis. 55. num. 17. Græv. 2. concl. 2. Consid. 1. Klock. de contribut. cap. 15. num. 101. Quod tamen in casu necessitatis, quoad *Expensas Cibarias* locum non habere, tradit Walther. d. tr. cap. 8. num. 51.*

8. V. Privilegium personæ concessum, ad hæredes non extenditur. l. 1. §. f. l. 5. §. immunitatis. D. ad municip. Rümcilin. ad Aur. Bull. 2. diss. 4. Nisi quorum specialis facta est mentio, vel expressè, vel per necessariam consequentiam.

Gail. 2. *Observ.* 2. num. 15. [Car. Tapia dict. tr. part. 2. c. 3. num. 19.] Hinc dum quaeritur; *An Privilegium patri personaliter concessum, etiam ad filios pertranseat?* Negative respondetur per l. in honoribus. §. vacationum. D. de vacat. muner. Qui textus de Veteranis militibus loquitur. Cottet. de jur. milit. lib. 1. c. 24. Car. Tapia, dict. tr. part. 1. c. 3. num. 1. August. Barbosa ad cap. sanè. 9. num. 3. X. de privileg. [Ita in suprema Regni Neapolitani Curia decissum fuit, referente Franc. Reverter. decis. 395. num. 1. Ubi Don. Ant. de Marinis *Observ.* 1. num. 1.] Quod Limitatur in privilegio Nobilitatis patri concessio, quod ad liberos quoque porrigitur, quamvis eorum mentio facta non sit. Tiraquell. de nobilit. c. 15. Chassan. in Catal. glor. mund. part. 8. confid. 24. [Interminis privilegii militiæ Regni Neapolitani, Salon. de Paz consil. 45. num. 24.] Eadem Quæstio Limitatur, in Privilegio ob benè merita & egregia facta concessio, quod inter realia privilegia refertur. per l. in omnibus causis. 69. D. de regul. jur. l. si cum mihi. 35. D. de dolo. Ubi Bald. August. Barbosa,

bosa. *ad d. cap. sanè. 9. num. 8.* [Adcò quidem, ut illud etiam subdito concessum revocari nequeat. Fr. Revert. *decis. 409. num. 2.* Quod tamen sollicitam recipit dubitationem, juxta Suarez, *de legib. lib. 8. c. 4. pr. & num. 8.*

9. VI. Privilegium clausum in *Corpore Juris*, ac à Principe concessum, favorabilius est cò, quod ex speciali gratia conceditur. *l. in causa. 16. D. de minor. Anton. Faber. 9. Cod. 30. def. 4. num. 1.* [Faciliùs namque tollitur privilegium quàm jus commune. Johan. Gæddæ. 4. *consil. Marp. 16. num. 266.* Carol. Tapia *decis. S. C. Neap. 24. num. 15.*] VII. Privilegium *non insinuatum* judici aut parti, nihil prodest. *l. si quis divinam. 5. C. de aquad. lib. 11. Gail. I. Observat. I. num. II.* VIII. Privilegium publicæ utilitati facile opponi non debet. *l. f. C. si cont. jus vel util. Alciat. consil. 61. in pr. Surd. decis. 225. num. 3.* Hasce Clausulas vide latius apud Reinking. *dict. c. 8. num. 23. & seqq. Baron. Enenck. d. privileg. lib. 2. c. 3. & pass. Suarez dict. lib. 8.*

10. IX. Privilegia à Principe concessa temerè revocanda non sunt, ne quis

sub principali authoritate circumscribat. l. 1. C. de his, qui ven. at. impetr. Klock. de Contrib. c. 16. sect. 1. num. 16. sect. 1. n. 136.

Quod tamen juxta qualitatem privilegiorum, differentiam admittit; Privilegia enim *ad beneplacitum* auff *Wolgefallen* concessa, liberè possunt revocari, instar aliarum legum; Quo casu Princeps nemini facit injuriam, dum id tollet, quod sine causa concessit. per cap. *suggestum*. X. de decim. c. pen. de prescript. Gail. 2. Observ. 60. num. 15. Sixtin. 1. de Regal. c. 6. num. 3. Pratus contr. forens. c. 16. num. 71. & seqq.

II. *Conventionalia* verò privilegia in concedentis arbitrio non sunt; Quoniam in naturam contractus transierunt; Quæ cum Princeps absque gravi causa revocat, dicitur contra naturalem æquitatem peccasse. arg. l. 1. § 1. D. de off. Procur. l. sicut. C. de O. & A. Enenkel. de Privileg. lib. 3. c. 8. Fontanella de Pact. Dotat. cl. 4. gloss. 10. p. 2. num. 36. latè Ign. del Villar Maldon. resp. 8. num. 13. & 28. lib. 1. [Carol. Tapia de constit Princip. part. 2. c. 9. num. 1. Quod adeò verum est, ut, ne quidem Princeps successor pri-

privilegia cōventionalia revocare pos-
se, five is succedat tanquam Heres. *l.*
cum à matre. C. de rei vindic. Sive per
electionem in Principatu. Joan. Gedæ.
4. consil. Marp. 16 num. 392. & 393. Tu-
rov. apud Fritsch. Exerc. I. P. 5. c. 1. num. 3.
& seqq. Nomolog. meac. 13. num. 4. De-
cisionem refert Fr. Reverter. *decis. S. C.*
Neapol. 97. num. 2. Ubi Marinis Observ.
97. num. 2.] Proinde in Camera Im-
periali Mandata pœnalia contra Princi-
pes & Status Imperii impetrantur, qui
privilegia conventionalia & ex causa
onerosa impetrata, revocant. *arg. Cam.*
Ord. part. 2. tit. 23. Rauchbar. 2. Q. II. n. 76.

12. *Quid de remuneratoriis Privile-*
giis dicendum? Et ea irrevocabilia esse,
verius est. Quoniam antidotalis ob-
ligatio nullo casu, ne quidem ingratitu-
dinis prætenu revocari potest. *arg. l. si*
verò non, 12. in pr. D. mand. [textus ma-
gistralis in l. Aquilius, 27. ibi: officium ma-
gistri quadam mercede remuneratum. D. de
donat. c. 12. vers. licet autem, ibi: juxta
servitii meritum. X. de testam.] Sixtin. *d.*
6. 6. num. 23. [Herm. Vult. 4. Consil.
Marp. 25. num. 102. latè Ego in Nomolog.

c. 13 num. 2. fol. m. 174. ac latè c. 2. n. 16.]
 Klock. d. c. 16. sect. 1. num. 178. Carpzov.
 decis. illustr. 78. Quod notabiliter
 limitatur; nisi aliqua iusta causa subfit
 revocandi privilegium, quæ etiam ir-
 revocabilia privilegia revocare conce-
 dat. Gylman. Symph. 2. num. 67 fol. 226.
 Bar. Enenckel. d. tr. lib. 3. cap. 6. per tot.
 Heft. Cap. Latro. decis. 68. num. 26. &
 seqq.

13. Puta 1. *Delictum atrox*; Quoni-
 am talis delinquens non dignus est le-
 gis auxilio, Nov. 17. c. 9. l. 1. C. ubi senat.
 vel Cl. c. gravem. de excess præl. Sixtin. 1.
 c. 6. n. 38. [Car. Tapia de constit. part.
 2. c. 7. num. 10.] 2. Si in abusum rapiatur.
 l. II. C. de judais. c. privilegia. 2. de privileg.
 Sixtin. d. c. 6. num. 34 Fontanel. d. tr.
 cl. 4. gl. 29. part. 2. num. 25.] Joan. Gæd-
 dæ. 4. consil. Marp. 17. num. 156. Car. Ta-
 pia de constit. Princip. part. 2. c. 7. num. 1.
 Cum Declaratione sub num. 2. & seqq.
 3. Si Iniquum esse appareat, l. 2. & seq. si
 contr. ius vel util. publ. Reinking. d. cl. 2.
 c. 8. num. 31. [Joan. Gæddæ. 4. consil.
 Marp. 18 n. 27 & 64.] 4. Si per sub-
 & obreptionem impetratum fuerit, ve-
 luti

luti vera reticendo, vel falsa enarrando.
*l. sed si. 10 §. patronum. D. de in ius voc. cap.
 in litteris. X. de rescr. Vbi Tholosan.
 Gail. 1. Observ. 14. per tot. Tessaure. Eil. 1.
 Quæst. forens. 4. per tot.] Larrea alleg.
 fife. c. 91. per tot. Basil. Pont. Leon. d.
 matrim. lib. 8. cap. 17. §. fin. 5. Si causa
 privilegii finalis cesset, aut iniqua esse
 incipiat. c. suggestum. de Decim. [Tapia
 dict. tr. part. 2. c. 4. num. 1. Joan. Gæddæ.
 4. consil. 17. num. 288. Klock. d. tr. c. 16.
 sect. 1. num. 94. 100. & 198.*

14. Dubitatur autem; *An Privile-
 gium amittatur per actum contrarium?*
 Quod asserimus per *l. fin. D. de veteran.*
 Ubi hæc adfertur ratio; *Quod vetera-
 nus, cum posset se excusare à susceptione mu-
 neris & non fecit, videtur tacitè suo privi-
 legio renunciasse, ita ut ex taciturnitate eli-
 ciatur consensus, ut sponte munus suscepisse
 censeatur. l. Campanus. 47. D. de Oper. li-
 bert. Suarez. de legib. lib. 8. c. 35. Giurba
 consil. crimin. 59. num. 8. Amaya ad l. 1.
 n. 14 & seqq. C. De his, qui spontè. lib. 10. [la-
 tissimè Carol. Tapia dict. part. 2. c. 2. per
 tot. Cum variis Declarationibus. Proinde
 si privilegium alicui Civitati concessum*

sum sit *privilegium exemptionis* à colle-
ctis & datis, ac illa patiatur se inscribi
in catastrum collectarum, eo ipso sibi
præjudicat, & privilegium exemptionis
amittit. Sicut in *S. C. Neapol. decisum*
fuisse, refert Er. Revert. decis. 38. num. 4.]
Dissentit Fontanella *d. pact. nupt. cl. 3.*
gloss. 2. num. 18.

15. Quæritur insuper: *An ex Ratione*
Status privilegia irrevocabilia revocari
possint?] Et hoc Statistæ asserunt; Qui-
bus fundamentum subministrat Impe-
rator Hadrianus in *l. quod semel. s. D. de*
decret. ab ordin. fac. Ubi ita rescriptum
legimus: *Quod ordinis decreta, ex utilita-*
te publica rescindi possint. Rationes de-
ducit Andr. Turov. *de iur. Pr. circa pri-*
vileg. c. I. num. 54. Quæ præcipuè in
necessitate aut utilitate publica confi-
stunt. Senec. *lib. I. de clement. c. 4.* Hac
addita *Declaratione*; Modò præstetur
privilegiorum & jurium æstimatio. Id-
que propter naturam contractus. *per l.*
15 §. 1. & 2. D. de Rei Vindic. Rauchbar.
lib. 2. Quæst. II. num. 92. & 94. latè Pa-
schal. *de Patr. potest. p. 1. c. 1. num. 89. &*
seqq. Bar. Enenckel. *dict. lib. 3. c. 9. per*
tot.

tot. Villar. Maldon. d. resb. 8. num. 33.
[*Dissentit latè Johan. Gæddæ. 4. consil.*
Marp. 16. num. 269. Eò quòd nullum
privilegium includat casum publicæ u-
tilitatis vel necessitatis. *num. 270. Ac*
4. consil. Marp. 17. num. 213.]

16. Claudat insuper hanc materiam
hæc Quæstio ; Si Princeps alicui privi-
legium concessit cum aliqua conditio-
ne adjectâ ; *An Conditio ista per æquipollens*
adimpleri aut observari possit ? Ac quòd
Conditio apposita in forma specifica
adimplenda sit , nec æquipollentiam
admittat, verum esse censeo ; *per cap. su-*
sceptum. 6. ubi Aug. Barbosa, vum. 3. de re-
script in 6. Mandel. consil. 73. n. 2. latè
Leand. Galganetti de Condit. part. 2. c. 1.
quæst. 104. n. 23. & 24. Forster. 4. consil.
Marp. 10. num. 55.

CAPUT L.

De Dispensatione.

I. Sicuti Principes, aliq, Status Impe-
rii, jure superioritatis leges muta-
re, Ita & contra eas *Dispensare*, ac
ut
ait

ICtus) sine exemplo subvenire possunt; Si-
quidem rationi consentaneum est, ut
qui leges mutandi potestatem habent,
ii quoque earum sanctionem laxare
queant. *arg. l. 1. D. de Const. Princ. l. mi-
noris. 9. §. ista. II. D. de pæn. c. inferior. de
major. & obed. Welsenb. cons. 18. & 23.
in pr. Pruckm. de soluta potestate. c. 4. eff. 1.
Camman. de Regal. 4. th. 60. Limn. 4.
Iur. Publ. cap. 8. num. 268. Andr. Suarz.
de iur. aggratiand. thes. 3. lit. d. Dn. Daniel
Classen. eod. tr. c. 7. Qui hanc dispen-
sandi potestatem, etiam Civitatibus
Imperii quoque attribuit. cap. 8. per tot.
Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2.
cap. 4. num. 52.]*

2. Definiri potest Dispensatio; Le-
gis relaxatio, facta publicâ auctoritate ab
eo, qui legis ferenda potestatem habet, d. c.
*inferior. Pruck. dict. cap. 4. m. 1. eff. 1. n. II.
Layman. in Theol. moral. lib. 1. tr. 4. cap.
22. num. 1. & 2. [Suarz. dict. dissert. thes. 1.
Classen. eod. tr. cap. 4. per tot.]*

3. Hanc relaxationem Princeps ex-
ercere non debet, nisi Gravi aliqua ra-
tione vel causa; puta, pietate, misericor-
dia, aut majoris mali evitandi gratia
mov. a-

moveatur. [*per l. Divi fratres. D. de pœnis.*]
 Tiraq. de pœn. temp. in pr. Ricc. in Prax.
 for. Eccl. decis. 260 num. 7. Petr. Wefenb.
 cons. 23 num. 17. [Suarz. dict. diss. thes.
 5. latè Classen. eod. tr. cap. 13 per tot.]

4. Dispensatur autem plerumque
 I. In Matrimonialibus. II. In Testamentis,
 III. In Contractibus, IV. Pœnarum remis-
 sione. [Rudolph. Heiden. de Superior.
 Pr. Imper. thes. 89. apud Fritsch. E. I. P. 10.]

5 Dispensatio I. causarum matri-
 monialium in territorio Principum &
 Statuum imperii, qui Catholicam Religio-
 nem profitentur, ad Episcopum loci perti-
 net. per c. multorum 35. q. 6. [tot. tit. X.
 de consanguin. & affin.] Concil. Trid.
 Sess. 24. Sbrozz. de potest. Vicar. lib. 2. q.
 36. & 37. Basil. Pont. de matrim. lib. 3.
 per tot. [Joan. Aloys. Ricc. Var. Resol.
 226. Gamolog latius c. 8. num. 1. & 4.]

6. Augustanae Confessionis Principes
 & Status, cùm translata sint in eos jura
 Episcopalia per pacem Religiosam, ea-
 que fiduciario jure possideant, ideò cau-
 sas matrimoniales in Consistoriis suis ter-
 minant. arg. l. si Senatori. 31. l. qui in. 57. D.
 de nupt. num. 39. c. 3. n. 117. c. 6. Beust.
 de

de matrim. c. 56. Petr. Wessenb. cons. 23. Matth. Stephan. de iurisdic. lib. 3. p. 1. c. 14. num. 70. [Knipschilt. dict. lib. 2. c. 3. num. 256. Carpzov. in I. P. C. lib. 2. tit. 7. definit. 109. Gamolog. c. 8. n. 2]

7. *In gradus jure divino aut naturali prohibitos, nulla cadit dispensatio. c. non licet. 2. dist. 10. c. innotuit. de elect. Dn. m. Harppr. §. Sunt &. 21. num. 22. Inst. de nupt. Hassenref. in Com. Theolog. loc. 10. Kirchov. tom. 3. cons. 1. [Dn. Knipschilt. dict. c. 3. num. 258.]*

8. *Secuserit in gradibus jure positivo prohibitis; Quod tamen Principes sine gravi & urgenti causa peragere non debent. arg. l. si senatori. 31. l. filio 48. §. 1. D. de nupt. Modest. Pistor. cons. 35. n. 33. vol. 1. Petr. Wessenbec. d. cons. 23. Pruckm. dict. c. 4. membr. 1. eff. 2. Vide Bechstat. de gradib. fol. m. 318. & 336. Schneidew. in Instit. de nupt. R. Arb. Affin. num. 22. [Knipschilt. dict. c. 3. num. 257. Gamolog. cap. 8. n. 6.]*

9. II. *In Testamentis dispensat Princeps, cum Sardi aut Muti Testamentum validum pronunciat, modò debitæ solennitates intervenerint. per l. f. C. de repud.*

repud. hæred. l. 7. D. qui testam. fac. poss.
 [arg. l. quamvis. D. de natal. restit.]
 Mastrill. d. Magistr. lib. 3. cap. 4. num. 245.
 [Joan. Petr. Moneta de commut. ult. vol.
 cap. 5. Quæst. 2, n. 102 ac Quæst. 3. num.
 124. Petr. Dom. Magdalen. de numer. test.
 Limit. 7. cap. 22. num. 1.] Aut si Prin-
 ceptis cuiuspiam permittit, ut omisso legi-
 timo testium numero, testari possit, arg.
 l. hac consultissima. C. de testament. Myns.
 1. Obs. 20. Maul. de ult. volunt. tit. 5. num.
 7. & tit. 12. num. 8. Vincent. Fusar. tr. de
 substitut. q. 408. num. 7. [Magdalen.
 dict. cap. 22.]

10. Dubitatur autem; An Princeps
 Imperii, circa testamentum ob defectum so-
 lennitatis irritum, puta ex defectu testis
 unius vel alterius, dispensare ac pronunciare
 possit, ut illud vires obtineat? Quod Af-
 firmatur. arg. l. quod si. 24. §. 2. D. de mi-
 nor. l. 3. D. de natal. restit. Quoniam
 hæredes instituti, in tali testamento ra-
 tione solennitatis nullo, secundum ius
 Naturæ & Gentium habent jus quæsitum
 ex voluntate testatoris; Cui (quia lex
 propter defectum solennitatis refraga-
 tur) ipse Princeps assistit, nec aufert

Gg

quid-

quidquam, sed voluntatem ejus, qui bona in alium transtulit, ratam habet. *Nov. 22 cap. 46. Zas. cons. 6. num. 16. lib. 1. Mastrill. de Magistr. lib. 3. c. 4. n. 267. Maul. de ult. volunt. tit. 6. num. 3. [Petr. Domin. Magdalen. dict. c. 22. num. 77. & seqq.]* benè Lefs. *de Iust. & Iur. lib. 2. cap. 19. dub. 3. Dissentit Pruckm. d. cap. 4. membr. 1. effect. 7.]*

II. Sed Quæritur; Si Princeps alicui consensum dederit ad testandum, An impetrans hanc dispensationem, insuper mortis causa donare possit? *Negative Respondet Joannes Deckerus. Quoniam mixtum non comprehenditur sub simplici in materia stricta & odiosa: Omnibusque prohibitis, sub simplicibus concessis, non veniunt mixta. l. si ita scriptum. in pr. D. de lib. & posth. l. vim passam. §. prescriptionem. D. de verb. Obligat. Cravetta. consil. 959. num. 17. Joh. Petr. Surd. decis. 174. num. 14. Testamenti autem factio, ultimæque voluntatis indulta dispositio, ex naturæ conditionisque suæ confinio, cum Donatione mortis causa, in ullam dispensationis communionem nusquam transit. Camerac. in cap.*

cap. Imperialem. de prohib. feud. alien. fol.
m. 240. latè Johan. Decker. lib. 1. decis.
I. num. 29. & 30.

12. III. In Contractibus dispensat
Princeps, cum Conventiones minorum
aut mulierum, ex defectu solennitatum,
à legibus requisitarum, invalidæ, aut
contra leges irritæ quæ sunt, rescripto
valere jubet; qualis est *Donatio excedens*
500. solidas, facta absque insinuatione.
Vide Bertazol. consil. civil. 12. Cephal.
consil. 91. Hect. Capyc. Latro. decis. 156. n.
25. Besold. consil. 71 num. 13. & seqq.

13. IV. In Pœnarum remissione di-
spensat Princeps Imperii, dum *Reum* cri-
mine obnoxium, ex singulari Gratia
pœnæ eximit: Vel eam in totum con-
donando; vel pœnam corporalem in
pecuniariam commutando; vel con-
demnando. ac mox *Reum* restituendo.
l. moris. 9. §. ista. XL. D. de pœn. l. f. D. de
constit. Princip. l. Lucius. 17. D. ad Sc. Tur-
pill. t. 1. C. de sent. pass. & Reichs-Abschied
zu Speyer/ d. Anno 1526. §. Es soll auch.
Zaf. de Actian. §. pœnales. 22. num. 32.
Michael. de jurisdict. concl. 76. Crus. de
Indiciis. part. 4. cap. 50. Ant. Fab. p. Cod 22.

def. 1. Ac titul. 25. def. 1. & 8. Limn. 4. Iur. P. cap. 8. num. 268. [Unde Baldus scribit, quòd solius Principis honor, in damnatorum restitutione consistat. *per. l. 1. §. fin. D. de quest. & tort. Bald. in l. cunctos. C. de summ. Trin. Besold. in Delib. lib. 1. Tit. de dispensat. fol. m. 51. Heintr. Kinschot. tr. de remiss. homicid. cap. 1. num. 1. Mastrill. tr. de indult. general. cap. 2. per tot.*] Prout quotidie in Patria videmus, Serenissimo Principi nostro facinorosos, supplices preces umbrandas humiliter offerre.

[13. B. Sanè hoc dispensandi jus, in specie attribuitur quoque *Civitatibus Imperii immediatis*, quæ jus remittendi poenas quoque capitales habent & exercent. Dn. Joan. Adam. Dapp. *de Civitat. Imp. part. 1. cap. 7. num. 20.* Suarz. *de jur. aggrat. conclus. 3. in fin.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 27. num. 1. & seq.* Classen. *de jur. aggrat. c. 8. per tot.* Hoc tamen in poenarum mitigatione observandum est, quòd alia sit conditio Magistratum, alia Imperantium. Magistratum, corruptæ videntur esse sententiæ, si legibus sint mitiores: Alia Principum est

est potestas, quos decet, acrimoniam
severi juris flectere. Symmach. 3. epistol.
63. Besold. *delibat. lib. 1. tit. de dispensat.*
fol. 51. Knipschult. *dict. cap. 27. num. 34.*
Thoming *consil. 65. num. 9.* Vide omni-
no Diod. Tuld. *de caus. corrupt. judic.*
lib. 2. cap. 15. & 16.].

[13. C. In Poenarum condonatio-
ne aut mitigatione Princeps difficilis ut
sit, publicè interest, *Roman. 13.* propter
bonum publicum, ac ut aliorum exem-
plo reliqui deterreantur. *R. A. de Anno*
1567. §. Wiewol wir/ibi: ein vorgebilden
Spiegel haben. l. 2. C. de Privil. Schol. c. in-
justum. 23. q. 4. Reinking. *2. cl. 1. cap. 8.*
num. 63. & seqq. Boekel. *in Vision. disq. 2.*
q. 8. Mouchombert. *es Essais Politiq. lib.*
5. aphorism. 6. Ne nimia lenitas condo-
nandi, occasionem præbeat peccandi;
lenitas enim vitium est, non minùs
Reipublicæ perniciosum, quàm crude-
litas; Exinde namq; criminosi, & turba-
tores pacis publicæ invalescunt. Leon.
Less. *de Inst. & Iur. lib. 4. cap. 4. Publ. 5.*
num. 44. [Unde notanda sunt verba
Dn. Georg. Besoldi, Christophori fratris:
Regia hac in condonandis pænis voluntas,

Gg 3

minimè

minimè vaga, sed probabili causa & innocentia presumptione subnixa, rationeq; moderata, & non nimium frequens esse debet. Ne ex impunitate scelerum bella, pestes, & sterilitates, quæ ultione sceleratorum arcantur, accelerentur. Besold. in delibat. lib. 1. Rubr. de Dispensat. fol. m. 51.]

14. Delicta autem committuntur.
1. Vel contra *Ius Naturæ*. 2. Vel contra *Ius Divinum*. Vel. 3. contra *Ius Civile*.
Horum quædam Deum T. O. M. principaliter offendunt; Quædam proximum; Quædam ipsum Principem & Reipubl. Statum. Quorum delictorum gradus Principem nosse oportere, publicè interest. De quo eleganter, Johan. Petr. Ceremat. *de rect. reg. admin. cap. 31. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 27. num. 17. & seqq.]*

15. I. Crimina in Deum, sunt *Blasphemia, Magia, Veneficium, pactum cum Diabolo, Sacrilegium, & similia*, in quibus criminibus dispensationem nullo modo locum habere, tradit politicæ Christianæ communis Schola. Damhoud. *in prax. crim. cap. 145. num. 6. Boeck. in Vision. disq. 2. q. 8. ac disq. 4. q. 1. Limn. 4. Iur.*

Iur. P. cap. 8. num. 280. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 27. num. 19. Dn. Suarz. de iur. aggrat. posit. 10. lit. B. Dn. Classen. eod. tr. cap. 16. Conclus. 1. fol. m. 169. Quòd adeò verum est, ut talia delicta enormia, nequidem in generali indultu comprehendantur. Vide Mastrill. de indult. general. cap. 26. & seqq. Vermigliol. consil. crim. 389 num. 3.]

16. II. *Contra Proximum* jure Naturæ ac divino prohibitum est, adulterium, homicidium. *Deut. c. 22. vers. 22. Exod. 21. v. 12.* Quibus delictis cum à Deo ipso certa poena sancita sit, ideò ad authoritatem Decalogi tuendam, nec hîc regulariter dispensationi Princeps indulgeat. *arg. c. cum inferior. d. major. & obed. c. literas. de restit. spoliat. Enenck. de Privil. l. 1. cap. 9. num. 16. Eckard. de Ord. Eccl. & Polit. f. 217. [Reusner. 1. consil. 5. Dn. Knipschilt. d. cap. 27. num. 22. latè Ern. Godofr. de iur. consistor. posit. 85. Mastrill. dict. tr. cap. 30. & 31.]*

17. *Iusta tamen aliqua de causa, veluti in muliere, in pupillo, in demente, Princeps, hisce delictis impositam poenam temperare, ac ordinariam, in aliam cor-*

poris afflictivam, vel pecuniariam poenam convertere potest, *arg. l. hodie 13. D. de pæn. l. quid ergo. 13. §. pæn. 7. D. de his qui not. infam.* [*Carpzov. in Pr. Cr. part. 3. quest. 143. & pass. latè Classen. dict. tr. cap. 13.*] Decet enim in malis poenis vè inferendis non uti tota potestate, sed aliquid remittere, & infra meritum punire; Sic Deus T. O. M. dicitur punire citra condignum, & præmiare ultra condignum. *Less. de Iust. & Iur. l. 4. c. 4. dub. 5. num. 38. Limn. 4. Iur. Publ. cap. 8. num. 288.* [*Classen. dict. tr. cap. 17. passim. & cap. 19. Dn. Knipschilt, dict. cap. 27. num. 30. & 31.*] Prout hodiè videmus, si maritus adulteram recipit, aliquatenus dari veniam, & plerumque relegatione puniri; sicuti præjudicia Scab. Lips. refert. *Mausler. §. II. tit. de Nupt. Boeck. d. disq. 2. q. 8.* [*Carpzov. in Pr. Cr. Quest. 55. n. 2. & seqq. Suarz. dict. tr. posit. 10. fol. m. 72.*]

18. III. Poenam delicti, in Principem commissi, penitus consistere in Imperantis arbitrio censeo, an rigidè vel ex gratia eam exigere velit. Laudabile certè ac magni animi est, si Princeps propriam

priam injuriam merâ gratiâ vindicet.
l. un. ubi Tulden. C. si quis imp. mal. l. 2.
C. de reb. cred. c. inter querelas. caus. 23.
q. 4. cap. sanè. 7. caus. 15. quest. 1. Limn.
d. cap. 8. num. 284. [Marq. Freher. de
existimat. lib. 2. cap. 8. num. 7. Guyon. es
divers. lecons. tom. 3. lib. 3. cap. 25. fol. m.
485. Scipio Gentil. de conjurat. lib. 2.
 Hinc Theodosius Junior Imp. ab ami-
 cis interrogatus, cur neminem eorum,
 qui ipsum læsissent, supplicio capitis
 afficeret? respondisse fertur: *Vtinam*
mibi liceret, & mortuos ad vitam revocare.
Ac privatis quidem injuriis, oportet Prin-
cipem esse facile ad ignoscendum; Sed in ijs,
quæ laedunt Rempub'icam, decet esse seve-
riorem. Theodor. in Colleg. crimin. disput.
10. thes. 7. lit. B,]

19. IV. Contra jus Civile, aut Sta-
 tuta Reipubl. delicta, Princeps remitte-
 re potest pro lubitu, vel in totum, vel
 pro parte, *l. relegati. 4. d. l. divus. 27. in*
pr. l. ad bestias. 31. D. eod. Farin. in prax.
crim. q. 6. Ant. Fab. 9. C. 25. def. 1. [Suarz.
dict. dissert. posit. 12. lit. B. Classen. eod. tr.
c. 17.] Et quidem meritò; Cum Principis
honor consistat in damnatorum restitutione,

*Et ignoscendi gloria ; ac ut Galli dicunt
C' est aux grands courages à excuser des
grandes fautes. arg. t. t. C. de sent. pass. Et
restit. Danæus. lib. 6. polit. Christ. cap. 3.
Reinck. 2. cl. I. cap. 8. n. 82. Vide Carp-
zov. in Pr. Crim. quest. 150. per. tot.*

20. Quæritur hoc loco : *An Prin-
ceps delinquenti gratiam facere possit, etiam
dissentiente ac contradicente parte læsa ? Si
pars læsa egit ad publicam vindictam, sua
contradictione gratiam Principis impe-
dire nequit. arg. l. si venditor. 6. §. I. D.
de serv. export. l. locatio. 9 §. quod illicitè.
5. D. de public. Anton. Fab. 9. Cod. 25. def.
1. benè Kinschot. tr. de remiss. homicid.
cap. 13. per tot. Secuserit, si pars læsa ad
privatam vindictam agat, scilicet quanti
interest, ei nocitum non fuisse. per l.
fin. C. de abolit. Thoming. consil. 45. per
tot. Besold. in delibat. lib. 9. c. 2. Officio
tamen Principis convenit, ita conce-
dere indulgentiam, ne læsus à Justitia,
nec delinquens à misericordia penitus
excludatur. Jul. Clar. Recept. sent. lib. 5.
§. f. q. 59. num. 3. Aerod. rer. judic. fol. 566.
Reink. 2. cl. 2. cap. 8. num. 73. [Vide
omninò Don. Gars. Mastrill. de inductu
general.*

general. cap. 21. num. 7. 12. & seqq. & cap. 24. num. 50. & passim. }

21. Hæc omnia locum habent in *Delictis dolosis, notoriis, probatis & confessatis*: Aliud dicendum est, in *Delictis dubiis, incertis, nec probatis*, in quibus plenior, & laxior condonandi facultas Principi tribuitur, & meritò; Juxta regulam D. Trajani. in *l. absentem. s. in pr. D. de pæn. Satius esse impunitum relinqui facinus nocentis, quàm innocentem damnare. Causa* pœnæ remissionis sumitur ex circumstantiis personæ, ætatis, delicti, aliisque qualitatibus; *Vt si fortuitò, si defendendi animo, si ab alio provocatus, inconsultò cædes admissa sit: Si ætatis, demencia, sexus, aut similis non injusta excusatio, delicto accedat. Si merita personæ* erga Rempubl. aut egregius artifex pœnæ mitigationem efflagitet. *l. aut facta. 16. l. ad bestias. 31. D. de pæn. Tiraq. de pæn. temper. caus. 49. & pass. Heig. 2. q. 22. & 24. Ant. Fab. 9. Cod. 10. def. 5. latè Henr. Kinschot. 17. de remiss. homicid. cap. 9. & 10. [Quæ causæ propter varietatem negotiorum certis Regulis includi non possunt; cùm pro delictorum*

rum

rum & poenarum ratione, major interdum, interdum minor ratio, juri aggratiandi locum faciat. *Novell. 77. Suarz. dict. dissert. thes. 13. lit. B. Carpzov. de leg. Reg. cap. 9. sect. II. Classen. de jur. aggrat. cap. 13. per tot.]*

22. Quandoque *Publica utilitas & Reipubl. necessitas* poenæ remissionem exigit, [*arg. l. ad bestias. ubi Ludov. Carrer. D. de poenis. Gramat. consil. 29. num. 46. Dn. Classen. dict. tr. cap. 14. Caus. 22.]* Italiae Principes tempore belli, è Reipubl. bannitos, per generale indultum ab exilio revocare solent, quò in præsidiiis ac triremibus ad tempus Reipublicæ inserviant. Vide Bejard, *ad Clar. l. 5. §. f. q. 59. num. 97.* Ita perterritâ ante quosdam annos *Republ. Venetâ* belli timore, à *Turcarum imperatore*, ob victos & captos in *Portu Valona* Piratas Turcicos, Patres Reipubl. Ventæ in Patriæ auxilium Bannitos à Statu Veneto, revocare constituebant, quorum numerus *ad aliquot millia* ascendebat. [Ex eadem ratione *Pontifex Romanus modernus*, quò numerosas copias auxiliares ad defendendam *insula Candia Metropolim* mittere

tere

tere queat, omnes extorres & bannitos domum revocavit, & reditum liberri- mum sub conditione militatum abeun- di in Candiam indulgit.]

22. Claudet hoc Caput, hæc Quæ- stio; *An Gratia Principis remittens pœnam pecuniariam cum Cl. Dummodo non fue- rit executâ, nec soluta; operetur, si Reus pro pœna in carcere detineatur?* Ad quod Negativè responderetur. Quoniam Car- ceratio vocatur personalis executio, ac per incarcerationem pœna jam dicitur executâ. arg. l. 1. C. qui bon. ced. Auth. de fideiuss. §. qui autem. Bart. in l. isq. D. ex quib. caus. major. Afini. de execut. §. 2. cap. 4. num. 10. Ita decisum fuisse tradit Hæstor. Capyc. Latro decis. 72. per tot. [Ubi M. Ant. Gizzarel. Observ. 72. num. 2. Vide Don. Gars. Mastrill. de indult. ge- neral. cap. 22. accap. 12. n. 3. Vermigliol. consil. crim. 13. num. 26. & 27.] Dis- sentit Alexander in l. à Divo Pio. §. in vendi- tione. num. 8. D. de re judic. [Hac ra- tione, quod detrusio in carcerem fiat custodiæ, non pœnæ causa.]

Caput

CAPUT LI.

De Constitutione Asylorum.

[I. A. **L**ocum in Provincia aut territorio inviolabilem & consecrationis lege tutum constituere, ad quem confugientes alicujus criminis rei, sine summo piaculo aveli & abduci non possunt, apud omnes ferè Nationes consuetum fuit; Vulgò *Asylum*, Germanicè *Frenhung*/Gallicè *Franchise* appellatum. Tolosan. *de Republ. lib. 13. cap. 22. num. 1.* Georg. Rittershus. *de Asyl. cap. 2.* Ego *de Asyl. cap. 1. per tot.* Hoc jus constituendi Asyla in Imperio R. G. inter majora Majestatis jura refertur. Rittershus. *dict. tr. cap. 5. num. 6.* Georg. Besold. *in delibat. lib. 1. fol. 53.* Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 23. num. 66.* Ego *de Asyl. cap. 6.* Quod à Dn. Stamlero, reservatis Imperialibus accensetur. *in tr. de reservat. Imper. §. 60.*]

I. B. Quæritur autem; *An Princeps aut Status Imperii suo quoque in territorio Asylum constituere, ordonner Franchise, ac locum quendam ita privilegiare possit, ut homi-*

homicida illuc refugientes à pœna liberentur? Quoad subditos aliosvè, etiam Forenses in Principis territorio delinquentes, *affirmativam* sententiam æquis rationibus defendi posse censeo. *arg. l. 1. C. de h. qui ad Stat. princip. conf. l. quid sit. 17. §. apud. 17. D. de edil. edict. l. Imperialis. 23. in pr. C. de nupt. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 23. num. 23.*

2. Quoniam delinquens in Principis territorio, solummodò jurisdictionem Domini territorii, non verò alterius Principis, violare dicitur. *l. convenit. D. de Offic. Pras. l. capitalium. 28. §. famosos. 15. D. de pœn. l. sicui. 7. §. p. l. f. D. de accusat.* Ideò hanc injuriam quoque remittere potest is, in quem injuria commissa est. *l. non solum. II. §. 1. D. de injur.* Nec ullus tertius de jure suo violato conqueri potest, præsertim cùm pœnæ remittendæ potestatem, Principes & Status Imperii sibi vindicent, Heig. 2. q. 22. num. 30. Leibfrid. *de jur. asyl. concl. 9. l. C. adi Gregor. Tolos. 33. Syntag. cap. 21. num. 12.* [Quod latius variis Rationibus confirmavi in tr. *de jur. Asyl. cap. 8. à num. 1. & seqq.*]

3. Ita

3. Ita *Fridericus IV.* Elector Palatinus novæ urbi *Manheimia*; ac Dux *Württembergia* *Fridericus* p. m. novæ Urbi *Freidenstadio* parilē immunitatem concessisse dicitur. *Georg. Rittershus. de Asyl. c. 5. num. 5.* Imò tale Asylum laudem meretur, propter dictum. *Deut. c. 4. Num. 35. vers. 10 Jos. 20. vers. 2. Mart. Mager. d. Advocat. arm. c. 15. num. 80.* Qui varia exempla Asylorum, in Imperio Rom. Germ. quæ vigent. num. 94. refert. [Alia exempla vide in tract. meo *Asyl. c. 8. sub num. 8.* Dissentit *Leibfrid. de Asyl. thes. 9. lit. c. Besold. de jur. majest. cap. 4. num. 8.*]

[4. Sane hoc magis controvertitur; An Princeps Imperii in Civitate sui territorii Asylum constituens, illud tantò privilegiò munire possit, ut Forensis extra territorium delinquens, ibidem quoque immunitatem habere possit? Adeò, ut Asylum hoc, vires suas ad universi Imperii Reos criminales extendat? Quod satis probabiliter asseritur. Hac imprimis ratione, quòd avocationes & remissiones delinquentium, hodie in mera Principis territorii voluntate & arbitrio consistant,

sistunt, utrum ad instantiam requisiti, Dominus territorii Reum remittere velit, nec ne? Gail. 1. P. P. c. 16. num. 30. Belsold. consil. 131. Mod. Pistor. consil. 29. Quest. 2. num. 6. Quod latius deduxi in Asylolog. c. 8. num. 10. & seqq.]

5. Cæterum hæc Asyla tantum laudem merentur, & de jure subsistunt, quæ patrocinantur non voluntariis nec dolosis, den *Muthwilligen/und Vorsehlichen/* sed imprudentibus homicidis, so auß *Hiedesß Borns überehket.* Mager. de adv. arm. c. 8. Ego de Asylis cap. 10. per tot. Nec ut ibi omnino immunes existant, sed à carceris poena tantum liberentur, quò ex loco illò privilegiatò causam commodius defendere possint. Petr. Sarp. de Iur. Asyl. c. 3. Rittersh. de Asyl. cap. 7. num. 2. Layman. 4. Theol. Moral. tr. 9. cap. 3. num. 1. Ego de Asyl. cap. 11. & 12.

6. Quæritur autem ; *An Reus criminis, si ad Carceres, per territorium Asylo privilegiatum ducatur, & profugiat ad Magistratum Asyli, ipso jure tutus sit, ac immunitate gaudeat?* Quod Negamus. Quoniam Asylum, Reum criminis non re-

Hh

cipit

capit liberum, sed captum. [Ideò criminis Reus, etiam invitus abducitur, per l. si quis. 6. ibi: *Quamvis per muros vel etiam per mediam Civitatem eos transferri necesse sit.* C. de aedific. privat.] Cùm Asylum, confugientem ad locum securitatis, adhuc liberum tantùm tucatur, Joh. Ign. ad l. 1. in prin. num. 5. D. ad Sc. Syllan. Franc. Marc. part. 1. decis. 989. in term. Alex. Ambrosin. de immunit. Eccles. cap. 10. num. 10. [Farinac. in crimin. Q. 15. num. 201. Guazzin. de defens. reor. cap. 37. num. 45. Leibfrid. de Asyl. thes. 13. lit. E. Q. 2. Ego de Asyl. cap. 10. num. 22. Dissentit Cockier de jurisdict. in exempt. part. 4. Q. 98. num. 1.]

7. Quid verò dicendum est, de Carcerato, qui effractis carceribus ad Asylum confugit? Ac eum tutum esse, respondet Decian. arg. l. presenti. 6. C. de his, qui ad Eccles. cap. delictis. eod. tit. lib. 6. Quod pro & contra disputat Dn. Harpprecht. ad §. in potestate. num. 84. & seqq. Instit. de his, qui sui vel alien. [Vide Wames. consil. canon. 516. latius Ego de Asylis c. 10. n. 21.]

Caput

CAPUT LII.

De Constitutione Publica securitatis vulgò Burgfrieden.

1. **A**D superioritatis jura sunt, qui referunt quoque jus constituendi Pacem Burgensem, quod vulgò *Burgfrieden* appellamus. Splent enim Principes Imperii in Palatiis aliisque locis publicis, als an den Fürstl. und Gräfl. Residenzen und Schloßern / affigere signum & inscriptionem Pacis Publicæ, quo loca ista sanctificentur, & ab omni injuria ac scelere immunia fiant; Dn. Harpprecht, *ad J. sanctæ. 10. num. 22. l. de rer. divis. Mart. Mager, tr. de Advoc. armat. cap. 15. num. 36.*

[2 Hæc Pax Burgensis originem absque dubio duxit, ab ipsa Burgorum natura. Fuerunt enim Burgi, habitacula seu propugnacula, in limitibus, & parva Castella eaque turrita, præsidio militari munita. *l. 2. J. & 4. ibi: in Burgis. C. de offic. P. P. Afr. Orosius hist. lib. 7. c. 22. Jacob. Gothofred. ad l. 1. in Comm. C. Theod. de Burgariis. Stenuich, ad Veget. lib. 2*

lib. 4. cap. 10. In hisce autem Burgis & Castellis inter habitatores securitas publica acerrimè semper custodita fuit, *arg. l. quadam. 14. D. de pœnis. l. officium. 12. D. d. re milit. in pr. & §. 2.]*

3. Proinde si quispiam in loco Pace Burgenfi munito, temerè aliquid admitterit, ac quempiam vel vi vel verbis læserit, tanquam violator pacis publicæ, acrioribus pœnis, vel manus amputatione, quandoque capitaliter punitur, *per l. sacra. 9. §. propria. 3. D. de rer. divis. l. prator dixit. 7. §. f. cum ll. seqq. D. de injur. Aloys. Ricc. decis. cur. Archiep. Neap. 245. p. 3. Benè Dn. Dav. Mevius ad jus Lubec. lib. 4. tit. 15. art. 2. [Dan. Heider. in Act. Lindav. lit. eeeeeee. fol. 939. Christinæ. 5. Decis. Belg. 101. n. ult. Præjudicium pœnæ frangentis pacem burgensem, amputatione manus refert Carpzov. in Pr. Cr. 2. 40. n. 33.]* Quasi is, qui publicam securitatem turbavit, ac den **Burg-Friden gebrochen** / in ipsius Principis contemptum deliquisset; [ac Domini Palatii, tanquam Superioris, reverentiam debitam ledere attentaverit. *arg. l. Prator edixit. 7. §. fin. ibi: in conspectu*

[*specu Prætoris, D. de injur.*] Dn. Harpp.
d. §. 10. num. 22. Killiger. *de ganerb. diss.*
3. num. 55. Hering. *de jur. Burg. c. 1. num.*
723. [Ex me Dn. Knipschilt. *dict. c. 28.*
num. 11. Dn. Fritsch. *de Palatiis cap. 12.*
num. 3.]

4. Quod tamen *Declaratur*, Ut Pax
Burgensium tum demum violetur, modò
quispiam præmeditatè, & dolosè deli-
querit, ac aliquè injustè aggressus fuerit.
Injuriz enim propulsario, terminum
vel limitem non agnoscit. *l. scientiam.*
46. §. *quicum*, 4. *D. ad l. Aquil. Ricc. dict.*
decis. 245. p. 3. Hering. *de jur. Burg. c. 1.*
num. 730. Dn. Bocer. *de bell. & duell. lib.*
2. c. 10. Cl. Cotaræ. *de jur. milit. lib. 3.*
c. 24. Proinde si is, qui in loco securi-
tatis insultatus fuit, inculpatæ tutelæ
moderamen excefferit, in excessu puniri
debet. *arg. l. adulterium. 38. §. Imperator.*
D. de adult. Schneid. *ad §. 1. Inst. d. 1.*
N. G. & C. num. 18. Dn. Bocer. *dict. c. 10.*
num. 61. Ricc. *d. decis. 245. num. 5.* Gre-
gor. Caraffa. *de Duell. tr. 3. sect. 2. Q. 20.*

5. Hoc securitatis privilegio, gau-
dent *Palatia Principum & Statuum Im-*
perii sui naturâ ac per se; Ubi enim Prin-

ceps degit, ibi securitas existit, modò Princeps ibidem resideat, ac Curiam celebret vel teneat. *arg. l. I. C. d. h. qui per met. iud. l. ult. D. quod met. caus. Perr. Sarp. d. Asyl. c. 5. Hering. de iur. Burg. c. 1. num. 727. Martin. Mager. de Advoc. armat. c. 15. num. 93.* [Unde Galli proverbialiter dicunt: *Le Roy est toujours à la Cour.* Quæ securitas Burgenfis adeò viget & vires exerit, etiamsi Palatii Principum nihil pro signo securitatis adscriptum sit. *arg. l. I. C. d. h. qui per met. iud. l. ult. D. quod met. caus. Riccius d. decis. 245. num. 5.* Proinde Palatia inter Regalia connumeravit *Fridericus I. Imperator. in cap. un. lib. 2. Feud. 56. l. un. C. de Palat. & dom. Domin. lib. II. l. quicung. 17. ibi: in Palatio. C. de Oper. publ.* [Vide latissimè *Dn. Fritsch. de Palatiis cap. 8. per tot. Et ante, cum Sixtin. de Regal. lib. 2. c. 17.*]

6. Quæritur autem; *An provocans aliquem ad duellum in loco publicæ securitatis vel Pacis Burgenfis da Burg-Friden isti in pœnam violatæ Pacis Burgenfis incidat?* Negativam sententiam non desunt, qui sustinent, *arg. l. interpretatione.*

42. *D. de pæn.* Quoniam in odiosis verba constitutionis propriè sunt accipienda. *l. is qui navem. D. de Exercit. act.* Aloys Ricc. *part. 3. decis. 250. Vbi Novar. in addit. per discurs. Ambrosin. de immun. Ecc. c. 5. num. 4.*

[7. *Verior tamen est Contraria sententia*; scilicet, quòd solâ tantùm provocatione, Pax Burgensis violetur, & Reus ordinariâ pœnâ fractæ pacis impositâ affici possit. Siquidem ipsa provocatio ad duellum, est delictum, dum provocans, spontè sanguinem profunderè, & humanam cædem committere intendit; consequenter ordinarium juris remedium dispiciendo, propriam ultionem suscipere properat; Cùm tamen Magistratus officium in medio sit constitutum, ne quispiam sibi ipsi permittere valeat ultionem; juxta rescriptum Impp. Arcadii & Honorii in *l. nullus. 14. C. de judais. l. si cui. 13. §. equissimum. D. de usufr. Dn. Boccr. de bell. & duell. c. 8. num. 10. latè Pingizer. Quest. jur. 59. num. 65. & seqq. Carpzov. in Pr. Cr. Quest. 29. num. 73. Gregor. Caraffa de duello, sect. 3. Quest. 1. Tantò gravius*

vius delictum erit, si quispiam non habito respectu loci sanctificati pace Burgenfi, Titium ad duellum provocat; Eoque ipso Principis dignitatem & Palatii reverentiam læserit; Ut merito ordinaria pœna plecti possit.]

8. Quæ tamen assertio *Limitatur*; si quispiam Titium in confinibus Palatii, aut in atrio ac cortile ad duellum provocaverit; Quo casu Provocantem extraordinaria pœna afficiendum esse censeo. Ita intelligendus erit Joan. Aloys Ricc, *dict. decis. 250.* Johan. Mar. Novarius *ibid. in Discurs.*

9. Quæritur etiam; *An Pacis Burgenfis violati pœnam incurrat quoque is, qui tertium gladio non læserit, sed illum tantum strinxerit, nec manu pulsaverit, sed manum ad pulsandum tantum levaverit?* Ethoc quoque *Asserimus.* Nam si Pamphilius non quidem pugno percussus sit, sed extento brachio, porrecta manu parum abfuit, quin percuteretur, attentans, animum nocendi apertè prodidit, Pacem Burgensem turbare attentavit, ac loci sanctitatem contaminavit. Audiamus Jureconsultum: *Si quis pulsatus qui-*

tus quidem non est, verum manus adversus eum levata & sæpè territus est, eum, qui quasi percussurus, non tamen percussit, utili actione injuriarum tenetur, l. Item apud, 15. §. 1. D. de injur. Claud. Coteræ, de jur. milit. lib. 3. cap. 24. fol. 490. Quod praxis Imperii Rom. Germ. quoque observat, adeò, ut wann einer in den Residenzien nur die Hand zum schlagen aufhebt / so ist der Burg-Friden gebrochen. Ita in terminis quoque mecum censet D. Fritsch. de Palat. Pr. Imp, c. 12, num. 4.

CAPUT LIII.

De Jure Restituenda Fama.

Poenarum remissioni annexum est *jus abolende infamiae*, Quo fama & existimatio amissa restituitur, quam quis ob delictum ac factum turpe & probrosum amisit. Nam propter *furtum, adulterium, aliudvè simile delictum* damnatus, vel fustibus cæsus, infamiâ notatur, omnibus honoribus & ornamentis indignus censetur, à consortio virorum gravium secluditur, ac omnino da fide

Hh 5 desti-

destituitur, *l. quoties. C. de dignit. l. isti §. D. quod met. caus. l. 1. 2. l. 4. §. ult. l. 20. D. de his qui not. infam. c. infames. 6. q. 1. Freher. de existim. lib. 3. cap. 1. & seqq. Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 114. Mastrill. de magistr. lib. 3. cap. 4. num. 396. [Unde vulgò dicimus; quòd bona fama prævaleat auro & argento. in cap. deteriores. caus. 6. Quæst. 5. Jo. Petr. Fontanell. decis. 259. num. 17.]*

2. Hoc famæ restituendæ jus, [olim in Romano Imperio tantum Imperatoribus competebat; De quo sequentiæ Callistratus: *Divi fratres, Haruntio Siloni rescripserunt*: Non filere Præsides Provinciarum, ea quæ pronunciaverunt, ipsos rescindere. *Vetina quoq; italier scripserunt*; suam mutare sententiam, neminem posse, idque insolitum esse fieri: Quoniam id duntaxat à Principibus fieri potest. per *l. Divi fratres. 27. D. de pænis. Vide tot. tit. D. & C. de sent. pass. & restitut. Renat. Choppin. de Doman. lib. 1. tit. 8. n. 5. Besold. in delibat. 3. lit. 1. fol. m. 61. Vandergraef. de Regalib. cap. 22. n. 1.*

[3. In Imperio R. G. jus & potestas restitutionis Famæ & honoris,]

etiam

etiam Imperii Principibus & Statibus propter autocraticam potestatem competit. *arg. l. 1. §. de qua. 10. ibi: quam Princeps indulget. D. de postul. l. 1. C. de sent. pass. & restit. Sfortia Oddus de restit. quest. 92. act. 9. num. 90. & seqq. Besold. in delib. lib. 1. fol. 61. ac consil. 117. Bocer. de Regal. cap. 2. n. 115. Non quidem indistinctè quoad Omnes, id est, Forenses & externos; Sed determinatè quoad subditos. *arg. l. f. D. de jurid. Freher. de existim. lib. 3. cap. 30. num. 8. Michaël de iurisdic. concl. 47. lit. s. Coler. de iur. imp. concl. 40. Limn. 4. Iur. Publ. cap. 5. num. 302. [Quod in specie Civitatibus quoque Imperii competere, tradit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 4. num. 73.]**

4. Quæritur autem: *An subditus à Principe Imperii fama restitutus pro integra ac legali persona, ubiq; in Imperio habeatur? Si infamia lege provinciali irrogetur, non dubium est, quod sic; qui enim legem condidit, contra eam quoque dispensandi potestatem habet. arg. l. 1. §. de qua. D. de postul. Bocer. d. tr. cap. 2. num. 116. Chass. in Catal. glor. mund. part. 5. consid. 24. num. 115. [Freher. de*

existim.

existimat. lib. 3. cap. 30. num. 8. Besold. in Delibat. lib. 1. fol. 62.] Quod si lege ac recessibus Imperii alicui infamia inuratur clarum est, *quod non*; Adcò ut Princeps & Status Imperii subditum ab Imperatore Bannitum, ne quidem in territorium recipere queat. [*Besold. dict. lib. 1. fol. 62. Hinc sopitâ Anno 1525. rusticorum seditione, propter novas impositiones ortâ, Carolus V. Imperator Ordinibus Imperii specialiter indulgit, quod rebelles subditos, in bannum Imperii declaratos, infamiae notâ eximere possint. per Reichs-Abschied de Anno 1526. §. und wie wol der gemeine Mann. Dn. Knipschilt. dict. cap. 4. num. 75.]*

5. In infamia verò quæ jure communi ac civili imponitur, probabiliter defendi potest, famæ restitutum pro legali persona habendum esse, extra territorium, *l. Imperialis. 23. C. de nupt. l. 1. §. 10. D. de postul.* Sublato enim nomine, tollitur etiam præjudicium nominis. *Freher. de existim. lib. 3. cap. 30. num. 11. Grivel. decis. 32. num. 16. Fontanel. l. de pact. dotal. cl. gloss. 10. part. I. num. 170. Vide Menoch, consil. 1136. num. 29.*

6. *Causa* abolitionis infamiæ est commiseratio ætatis. *l. i. D. Imperialis. 23. C. de nupt.* Reipubl. utilitas, meritum aliquod subsequens; veluti si transfuga suos complices indicet. *l. non omnes. 5. §. ult. D. de remilit.* Freher. *d. cap. 30. num. 10.* Besold. *in delibat. fol. 62.* [Vide omnino Dom. Classen. *de iur. aggratiand. cap. 12. & 13.*] Quemadmodum Ego sæpius in variis *Italiæ* Provinciis observavi, ut si bannitus, alterius banniti caput, Magistratui offerat, eo ipso Patriæ restituatur.

7. Restitutionis *Effectus* colligitur ex formula indulgentiæ; de qua Raudens. *respons. 37. lib. i. & Grivel. decis. 7.* [Fit autem Famæ restitutio *vel expressis verbis, veluti*, dum Diplomate hæc clausula inseritur; *Wir setzen euch in den vorigen Stand/ Ehr und Würde. Reichs Abschied/ Anno 1526. §. und wiewol der gemeine Mann. Vel factis equipollentibus*, scilicet, Vexilli rotatione in Castris, qui modus inter milites usitatus est. Rudolph. Heiden. *de superior. territ. thes. SI. apud Dn. Fritsch. Exerc. l. P. 10.*]

8. Communis autem hæc formula,
Wir

Wir sehen euch in vorigen Stand und Würde/ operatur, ut impetranti priorem maculam adimat. *l. Imperialem. 23. C. de Nupt.* Restitutus famam, existimationem, ac reditum in Patriam recipiat. Freher. *d. cap. 30. num. II.* Bocer. *d. tr. cap. 2. n. 117.* [Adeò, ut testimonium deinceps ferre, ac publicis officiis præesse possit. *c. testimonium, X. d. testib.* Befold. *dict. lib. I. fol. m. 46.*]

9. Luculentam hujus Restitutionis formulam cernimus in rescripto Theodorici Gothorum Regis prudentissimi apud Cassiodorum; dum inquit: *Quia fas est Principi, maculosas notas, viriata opinionis abstergere, ideò asperitatem pœna nostrâ lenitate mollimus, statuentes, ut sex mensium patiaris exilium: Ita ut nulli post constituta nostra, sub qualibet interpretatione, tibi liceat obijcere crimen infamiae; sed hoc exacto tempore, patria, rebusq; omnibus deformato, jus tibi liberum sit, ac quod primitus.* Cassiodor. *lib. 3. Var. Rescript. cap. 64.*]

10. Dubitatur autem: An fama restitutus, etiam bona publicata & à fisco occupata recuperet? Distinguendum est, an restitu-

restitutio fiat, cum clausula illa generali;
 Wir setzen euch in vorigen Stand. An verò
 cum hisce verbis: Wir wollen euch Gnade
 erweisen. Priori casu *asseritur*. Posteriori
 verò, *Negatur*. per l. 1. §. de qua. D. de po-
 stul. l. 1. l. f. de sent. pass. Oddus de restit. q.
 99. art. 4. Menoch. 5. presumpt. 46. Bocer.
 de Regal. cap. 2. num. 117. Grivel. decis. 7.
 [Besold. dict. lib. 1. fol. m. 65. Vide
 Kinschot. tr. de remiss. homicid. cap. 2. per
 tot. Choppin. de doman. lib. 1. tit. 8.
 num. 7. & 13.]

II. Gravis autem est concertatio :
 An Bannitus restitutus generali hac formu-
 lâ, bona etiam à fisco alienata recuperet ?
 Affirmatur; Tantum enim tribuit resti-
 tutio, quantum abstulit condemnatio,
 per l. f. C. de sent. pass. l. Venditor. 13. §. 1. D.
 Commun. prad. l. 38. §. 4. D. de Vsur. Sforz.
 Oddus q. 99. art. 5. Raudens. respons. 37.
 num. 30. & 47. Bursat. consil. 128. num. 8.
 Dissentit Bocer. de Regal. cap. 2. num. 120.
 Kinschot. d. tr. cap. 4. Quo intuitu
 Viri prudentes asserunt, banno Impe-
 riali *notatum*, ac formula generali ab
 Imperatore restitutum, recuperare eti-
 am castra ac territorium jam in alium
 per

per infeudationem translatum. Vide Afflict. *in c. Domino guerram. num. 6. lib. 2. feud. 28.* Schneid. *de feud. p. 5. num. 103.* Dissentit Clar. *d. §. f. q. 59. n. 6.* Larrea *alleg. fisc. 43. num. 9. & seqq.* [Præjudicia Regni Galliarum adducit Choppin. *dict. tit. 8. num. 5.*]

12. Hoc tamen Observandum est; Quamvis Princeps Imperii infamiam ipsam cum suis effectibus tollere possit: Vix tamen est, *ut infamiam facti*, quæ in mera hominum existimatione consistit, penitus tollere possit: Quippe cum hæc infamia facti, ipsius delicti commissi comes sit & umbra: Factum autem quod est, infectum fieri nulla ratione potest. *l. in bello. D. d. captiv. & postlim. l. verba. C. de testam.* Unde Panormitanus tradit: Quod ne quidem summus Pontifex possit infamiam facti tollere. Tiraquell. *de jur. constit. possess. Limit. 3. n. 10.* Petr. Peck. *in cap. infamibus. de Reg. jur. in 6.* Freher. *de infamia lib. 3. cap. 30. n. 12.* [Dn. Georg. Besold. *dict. lib. I. fol. m. 65.*]

13. Quæritur insuper: *An Princeps Imperii, promovens infamem ad dignitates & officia, quæ non alius, nisi integer fama, gerere*

gerere potest, eo ipso, talem infamem, fama restituisse credatur? Quod asserimus per l. Imperialis. 23. §. similes. C. de nupt. gloss. inc. praterea. X. de testib. cogend. Hujus assertionis hæc Ratio redditur; quoniam Superior assumendo infamem ad officium, non obstante illa infamia, cum eo dispensare censetur. per cap. diversis. de cler. conjug. l. quidam consulebant. D. de re judic.

14. Hinc Judici aut officiali, à Principe ex certa scientia dato, non potest objici infamia; quasi Princeps eam tacite remiserit, ac judicem, commissâ exequendi potestate, habilem fecerit. Marquard. Freher. dict. tr. c. 30. n. 14. Caspar. Klock. consil. 51. num. 337. vol. 1. Franc. de Amaya ad l. 2. num. 28. & seqq. C. si servus aut libert. ad decur. lib. 10. Modò Princeps sciverit, talem promotum, infamia aliqua laborare, ac eundem scienter promoveat; Quoniam non videtur dispensare is, qui hoc non facit ex certa scientia. d. l. 2. C. si serv. aut libert. l. namq. ignorans. 14. C. de donat. Freher. dict. cap. 30. num. 14. Franc. de Amaya dict. l. 2. num. 30.

CAPUT LIV. *De Legitimatione.*

I. **A**B infamiae abolitione non longè abest *Natalium restitutio*, quæ nunc *legitimatio* dicitur; dum Princeps ac Status Imperii, incestuosis, spuriiis ac naturalibus, diffamiam à primo lucis ortu acquisitam, per *Rescriptum* abolet, eisque jura ingenuitatis concedit. *t. t. D. de natal. restit. Petr. Wessenb. cons. 18. in pr. Schrad. de feud. part. 10. sect. 1. num. 34. Coler. de iur. Imper. concl. 40. Limn. 4. iur. Publ. cap. 9. num. 142.* [Hoc legitimandi jus Status Imperii, vigore juris superioritatis exercent. Idque *Civitatibus quoque Imperii immediatis* competere, tradit Dn. Knipschilt. *d. Civit. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 100.*] Quamvis dissentiat Bocer. *de Regal. cap. 2. num. 112.*

2. . Sanè hæc legitimandi facultas summa nititur æquitate; Cùm liberis illegitimo thoro natis, naturâ nihil imputari possit, ii que in nulla existant culpa, sed eorum parentes, *can. nasci. dist. 56.* Igitur

Igitur Lex, quæ ex injusto matrimonio, potuit facere legitimum, etiam potest efficere, ut filius naturalis, certis intervenientibus solennitatibus, pro legitimo censeatur. Treutler. 1. *disput.* 2. *thes.* 6. Besold. *dict.* lib. 1. fol. 66.] Requisita perentis legitimationem, collegit Menoch. 2. *Arbitr. cas.* 203. Besold. *in delib.* lib. 1. fol. 65. Kinschot. *tr. de legitimat.*

3. Quæritur autem; *An ad filii naturalis legitimationem consensus Proximiorum quoq; requiratur?* Sanè agnatorum cognatorumvè consensum, oppositionemvè frustraneam esse, Imperatores constituerunt in *Novel.* 74. & 89. Nul- lum enim eorum præjudicium hoc loco versatur, cùm in bonis viventis, ipsi Agnati, eo vivente, nullum jus adquisi- tum habeant, nec hæredes necessarij existant. Trentacinq. 1. *Var. Resol.* 2. *de legitim.* num. 23. Jacob. Vandergraef. *de Regal. cap.* 17. num. 1. Distinguit Georg. Besold. *in delib.* lib. 1. tit. *de legitimat.* fol. m. 71. [Vide Dn. m. Boccr. *de Regal. cap.* 2. num. 93.]

4. Legitimati per Rescriptum, quoad effectum juris, legitimi dicuntur,

& habent verum legitimorum statum.
Nov. 89. cap. 9. inf. Peregr. de fidecom. art.
23. num. 30. [Cum Declaratione Don.
 Ant. de Marinis *I. V. R. cap. 254. num. 15.*]
Patria potestati subijciuntur. *d. Nov. 89.*
cap. 9. Jus *suitaris* habent, idcirco Patri
 etiam in bonis familiae succedunt. *Novel.*
74. Kinschot. de legitimat. cap. 5. Sicuti
 egregiam decisionem S. C. Neapolitani
 refert Fr. Revert. *decis. 102.* Ubi Mari-
 nis, *num. 1.* [Quod tamen disputari po-
 test, ex traditis in *Gamolog. m. cap. 25.*
num. 1. Legitimam ex bonis parentum
 petunt. *Paris. cons. 1. vol. 2. Kinschot. d.*
tr. c. 5. num. 6. Patris testamentum
 ceu inofficiosum accusare possunt. *d.*
Nov. 89. cap. 9. Stephan. de juris d. 2. part.
1. cap. 6. m. 1. num. 52. Kinschot. d. tr.
cap. 6. per tot.

[5. Gaudent nobilitate paterna,
 & per eos agnatio conservatur. *Gratian.*
discept. forens. 469. num. 9. *Molina de pri-*
mog. Hispan. lib. 1. cap. 4. num. 44. Præ-
 judicia recenset S. C. Neapolitani Don.
 Anton. de Marinis *Observ. ad Revert.*
decis. 102. num. 3. Rationes in contra-
 rium Vide in *Gamolog. cap. 25. num. 9.*

Ad

Ad officia & honores apti redduntur. Vide Forster. *de success. lib. 6. cap. 37. num. 29. & seqq.* & latius Fusar. *d. tr. q. 408.* Besold. *in delib. fol. 72.* Alia insuper beneficia & jura Legitimati per Rescriptum nanciscuntur, quæ recenset Alex. Sperell. *decis. 102. num. 26. & seqq.* Sufficit enim, quod Princeps legis obstaculum sua potestate gratiosa removerit, secundum Oliv. Razz. Seraphin. *decis. 326. num. 19. & 29.]*

[6. Quæritur autem; An legitimati filii per rescriptum insciis aut non consentientibus Agnatis, in eorum bonis succedant? Hoc asserit Dn. m. Boccr. *de Regalib. cap. 2. num. 93.* Quem sequitur Cunrad. ab Einsidel. *eod. tr. cap. 2. num. 95.* Aliter tamen censet Grævæus *2. conclus. 142. num. 8.* Gilken. *ad l. Gallus. §. & quidem. 234. C. de liber. & posth.* Quoniam iniquum esset, ut quispiam suæ soboli ex illicita conjunctione acquisitæ, per legitimationis modum, ad successionem invitati aut ignorantis, viam sternat, *arg. l. cum in. 10. §. sed ne. 1. C. de adopt.* Georg. Besold. *in Delib. lib. 1. fol. m. 71.* Et hæc

assertio magis stringit, si adsunt bona familiae & titulata.

7. Plurimis tamen in casibus *Principis Rescripto* legitimati, deterioris sunt conditionis, quàm ii, qui *per subsequens matrimonium* legitimantur. Vide *Novell. 74. Ant. Fab. 5. Cod. 16. def. 5. n. 7. Fufar. d. tr. q. 408. num. 54. & seqq.* Quod latius deducit *Flam. de Rubeis. consil. 24. n. 102. vol. 1.* [*Cresp. de Valdaura Observ. decis. 23. num. 140. Fr. Pegna decis. R. R. 471. & decis. 545.*]

8. Quæritur autem: *An à Principe Imperii legitimati per Rescriptum, in feudis succedant?* Negatur. *per §. naturales. 2. feud 26.* Quoniam Princeps jus Agnatis quæsitum, per legitimationem auferre nequit. *Schrad. de feud. part. 7. cap. 5. num. 20. Ruding. controuv. feud. lib. 1. cap. 16. Forster. d. tr. lib. 6. cap. 39. Flam. d. Rubeis d. consil. 14. num. 103.* [Quod latissimè deduxi, imprimis quoad feuda majora, titulata & dignitatis, additis variarum Gentium moribus in *tr. Gamolog. cap. 25. num. 2. & seqq.* Contrarium tamen operosè defendit *Rosenthal. de feud. cap. 7. concl. 19. n. 12. lit. O. Jord.*

Jord. Urfinus *de feud. success. part. 1. Quæst. 3. art. 1. num. 20.* Præjudicia refert Fr. Revert, *decis. 118. & 102.]*

9. Quod tamen *Limitatur*, Primò Nisi Pater post legitimatorem feudum adquisierit, Rosenthal, *de feud. cap. 7. concl. 19. num. 6.* Secundò, si quispiam expressis verbis etiam ad feuda legitimatus fuerit. Clar. §. *feud. q. 82. ubi Bajar. num. 1.* Sixtin. *de Regal. 1. cap. 3. num. 34.* Hartm. Pistor. *2. q. 40. num. 5.* Vid. Gamolog. *cap. 25. n. 11.* Tertiò, hoc secundum quosdam, *Limitatur*, in casu, quo omnes legitimi filii & descendentes deficiunt. Flor. de Mena *lib. 1. Quæst. cap. 16. act. 2. num. 8.* Gilmon. *de la motta ad Molinam de primog. lib. 1. cap. 4. num. 44.* [Francisc. Pegna, *decis. R. R. 471. num. 20.* Quartò, Nisi Agnati proximiores consentiant, quorum præcipuè interest, Cunn. ab Einsidel. *d. Regal. cap. 20. num. 103. & seqq.*] Vide Kinschot, *tr. de legitimat. cap. 3. per tot.*

10. Quæritur etiam : *An à Principe Imperii legitimatus, pro legitimato habeatur, etiam extra territorium, ubi de successione legitimati casus incidit ? Affirma-*

tur. Personam enim ressequitur, quocunque in loco existat; Et actus voluntariæ jurisdictionis ubique vigorem suum obtinet. *l. 30. § I. D. de Excus. tut. l. 2. C. eod. l. 2. D. Offic. Procons.* Gratian. *discept. for. 252. num. II.* Aliter distinguit Grivel. *decis. 32.* Aliter Stephan. *1. de jurisd. cap. 33. num. 27.* Dissentit Kinschot. *d. tr. cap. 7. per tot.* [latè Dn. Harpprecht. *ad §. in summa. 10. num. 146. Inst. de injur. Dn. Knipschilt. dict. c. 4. n. 103.*] Vide Mevium *in iur. Lubec. lib. 2. tit. 2. art. 10. num. 37. & pass.*

II. Hanc tamen potestatem *ad non subditum* vix extendere audeo. *per l. 5. C. qui tut. dar. Bocer. de Regal. cap. 2. n. 120. [Besold. in delibat. lib. 1. fol. m. 67.] Grivel. decis. 82. Dissentit Forster. 6. de success. cap. 36. Vide Maul. de ult. volunt. tit. 16. fol. 364.*

CAPUT LV.

De Rescriptis Moratoriis; von Quinquinel oder Anstands-Brieff.

[1. **D**ebitoribus ære alieno gravatis & fortunâ lapsis, gratiosâ clementiâ per Rescriptum univer-

universale, subvenire, Imperantibus semper proprium & tanquam Regale specificum, reservatum fuit. Ita namque Imperator Constantinus Maximus rescripsit: Quoties rescripto nostro moratoria præscriptio permittitur, aditus supplicanti pandatur, *in l. quoties. 2. C. de precib. Imp. offer.* Quod confirmatur *in l. universa. 4. C. eod. tit.* De quibus rescriptis vide Anton. Freundeberg. *de rescript. morat. conclus. 2. num. 7. & seqq.* Pari modo prudentissimus Gothorum Rex Theodoricus, Fausto Præposito rescripsit; Quod negotiatores de populatione vastari, usque ad tempus, non teneantur ad debitorum solutionem; *Quid enim (inquit) proficit, creditorē se urgere, quando incassum nititur, nudatos exigere.* apud Cassiodor. *lib. 2. Rescript. 37.* Unde hoc respirationis jus soli Imperatori, aut absolutis Principibus competere, tradit Trentacinq. *3. V. R. 1. in pr. Zanger. de except. part. 1. cap. II. num. 3. & 4. Besold. in delibat. lib. 1. tit. de Asylis. fol. m. 57.* Quod reservatis Imperatoris R. G. accenset Dn. Stamler *de reserv. Imp. §. 73. num. 1.*

2. In Imperio Romano Germanico, facultas dandi *Inducias Moratorias*, **Quinquinel, und Anstands-Brieff** zugestehen. Ne *Debitor* aut bona ejus, qui damno fatali, bello, incendio, aut alio casu ad inopiam redactus fuit, à Creditorebus propter debita intra certum tempus inquietetur, Principibus & Statibus Imperii, vigore jurisdictionis territorialis competit. *arg. d. l. quoties. 2. l. universa. 4. C. de precib. Imp. off. c. rescripta. caus. 25. q. 2.* Reform. Polit. August. de Anno 1545. **tit. von verdorbenen Kauffleuten** / Michael de *jurisdic. concl. 67.* plenè Wilhelm. Anton. Freudeb. *dic. tr. conclus. 2.* Heiden. *de superior. territor. thes. 83.* Ita de Duce Sabaudiaë scribit Ant. Faber. *1. Cod. 9. def. 17. num. 2.* Idem de Duce Brabantiaë tradit Kinschot. *de solut. induciis cap. 1. per tot.* [Quam dilationis indulgendi potestatem, Civitatibus quoque Imperii immediatis attribuit Dn. Knipschilt, *de Civitat. Imp. lib. 2. cap. 4. num. 67.*]

3. Vocantur autem Litteræ hæ moratoriaë, à quibusdam, *Inducie Solutionũ*, quæ in Brabantia consuetæ sunt. Kinschot.

Schot. *tr. de solut. induc. cap. 1.* Aliis, *Litteræ dilationis annales* dicuntur. Passer. *de script. privat. lib. 3. tit. Litteræ annal.* Alii, *Rescripta gratiosa Quinquennalia* vocant. Germanicè *Quinquinel*, seu *Anstands-Brief Freundenb. dict. tr. concl. 4. num 46.* A Gallis verò *Respits*, Id est *Litteræ respirationis* appellantur. De quibus vide Rebuff. *tom. 2. tr. de Litter. dilat. gloss. 1. num. 2. in oper.*]

4. Sanè hæ litteræ moratoriæ non ad exemplum Imperialium, contra quosvis Creditores totius Imperii, sed solum contra Creditores concedenti Principi aut Statui subjectos, à debitore opponi possunt. *arg. l. f. de iurisd. l. 239. D. de V. S. Limn. 4. Iur. Publ. cap. 8. n. 330.* [*Freundeb. dict. conclus. 12. n. 19. & 20. Knipschilt. dict. cap. 4. num. 67. Stamler. dict. §. 73. num. 2.*]

5. Proinde si debitor hisce litteris munitus, extra territorium reperiatur, veluti in loco contractus aut destinatæ solutionis, nihil impedit, quò minus à quovis extraneo conveniri possit. *l. heres. 19. in pr. §. 1. & §. f. D. de judic. latè Anton. Freundenb. dict. concl. 12. n. 12.*

Quod

Quod etiam verum est, in bonis alibi, quàm in concedentis territorio sitis. *l. f. D. de jurisd. t. t. C. si à non comp. jud. Stephan. de jurisd. I. cap. 33. Myns. 5. Obs. 19. [Freundenb. dict. tr. conclus. 12. n. 12.]*

6. Quid juris; Si Creditor extraneus coram territorii Domino, qui litteras hasce induciarias dedit, debitorem suum conveniat? Et huic Extraneo in territorio obstare exceptionem moratoriam, verius censeo, arg. *l. heres. 19. in pr. & §. 1. D. de judic. l. Duum virum. 53. C. de Decur. l. missi. 7. de extract. [Freundeberg. dict. tr. conclus. 50. num. 5.]*

7. *Requisita* impetrationis moratoriarum litterarum sunt 1. Ut causa infortunii petitioni inseratur, *de Reform. Polit. de Anno 1548. tit. von verdorbenen Rauffleuthen.* 2. Ut preces veritate niantur, arg. *cap. 2. X. de rescript.* 3. Ut infortunii testimonium à Magistratu loci adferatur. *d. tit. ref. Polit.* 4. Eum incidisse in infortunium, ut solvere nequeat, post debitum contractum, *c. eam te. X. de rescript. c. si eo. eod. tit. in 6. l. quod te. 5. D. de reb. cred.* 5. Ut Qualitas delicti exprimatur, *Reichs Abschied de Anno 1577. tit.*

zu den verdorbenen Rauffleuthen/ De quibus
 Ant. Fab. in Cod. lib. 1. tit. 9. def. 20. &
 pass. Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 334. Wilh.
 Anton. de rescript. morat. concl. 22. & 29.
 [Hæc requisita examinat Besold. in de-
 libat. lib. 1. tit. de Asyl. fol. 58. Stamler.
 dict. §. 73. num. 5. Formulas petendi &
 concedendi Literas respirationis vide
 apud Rebuff. dict. tract. num. 3. & 17. &
 Freundenberg. d. tr. conclus. 71. Stamler.
 dict. §. 73. n. 7. Quatenus moratorio-
 rum concessio per Rom. Imperii Re-
 cessum de Anno 1654. sit restricta, vide
 Reichs- Abschied zu Regenspurg. §. nach
 deme auch. Stamler. d. §. 73. num. 6.] De
 Mercatoribus Bancofallitis, vide Da-
 niel. Sauter. integr. tr.

8. Temp⁹ induciarum est *Annale*, ple-
 rumq; autē *Quinquennale*; Unde & Lit-
 teræ hæc nomē *Quinquinnel*, acceperunt.
l. quoties. C. de precib. Imp. off. l. f. C. qui bon.
ced. poss. Wilhelm. Anton. d. tr. concl. 48.
 num. 8. Differentias inter Annales &
 Quinquennales Litteras vide apud Re-
 buff. dict. tr. Quæst. 1. num. 52.

9. Quæritur autem: An Princeps lit-
 teras moratorias ultra quinquennium con-
 cedere

cedere possit? Et non posse, communiter Viri prudentes tenent. *per d. tit. Reform. Polit. §. daß ihnen. l. fin. C. qui bon. ced. poss.* Quoniam tempus quinquennii ab Imperatoribus pro forma præscriptum est, ideò ad unguem observari debet. *per l. scire. 13. §. 4. D. d. excus. tut.. Ant. Fab. 1. Cod. 9. def. 17. & 20. Nicol. à Pass. de script. priv. lib. 3. cap. 55. f. 560. Wilhelm. Anton. Freudenberg. d. tr. concl. 43. n. 44. [Rebuff. dict. tr. art. 1. gloss. 1. num. 6. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 4. num. 68.]* Quibus assentior; Nisi gravi aliqua de causa Princeps ad longiorem terminum indulgendū moveatur. *Limn. 4. l. P. cap. 8. num. 341. Finckel. de Rescript. Morat. q. 7.* Sicuti exemplis & præjudiciis hodiernis comprobari potest. [Sanè in Senatu quoque *Brabantia* tempus respirationis arbitrarium existere, attestatur *Kinschot. de solut. induc. cap. 12. num. 3.*

10. *Inducias moratorias excludat*
 I. *Natura obligationis, ut debitum juratum, fiscale, ex causa delicti.* *Nicol. à Passer. d. tr. lib. 3. f. 540. Caroc. de Remed. contr. Execut. Except. 168. num. 13. Besold, in de-*
lib.

lib. jur. fol. 58. II. *Qualitas Creditoris*
Veluti sunt, Operarii, Ecclesiæ, pupilli,
personæ miserabiles, qui post Rescriptū
contraxit. Anton. Faber. *lib. 1. Cod. 9.*
def. 16. Möll. 4. *Semestr. cap. 6. num. 3.*
III. *Factum Debitoris*; scilicet si Rescri-
ptum per sub & obreptionem impetra-
tum fuerit. *cap. 2. de rescript. vide plenius*
Wilhelm. Anton. *de rescript. morat.*
concl. 30. & pl. seqq. Limn. 4. *I. P. cap. 8.*
num. 342. & seqq. [Petr. Rebuff. *dict.*
tr. gloss. 1. num. 67. Kinschot. *dict. tr. cap.*
7. & 8. Besold. *in Delibat. lib. 1. fol. m. 58.*]

II. Rescripti moratorii *Effectus* est,
ut Debitor aut ejusdem *Bona*, interea
temporis nullo modo à Creditoribus
inquiètari possint. Anton. Faber. *1. Cod.*
9. def. 14. Wilhelm. Anton. *d. tr. concl. 51.*
Prout Galli literas hasce vocant, *Lettres*
de Souffrance; *Car il faut que le Creancier,*
cependant cette dilation, Souffre. [Petr.
Rebuff. *dict. tr. gloss. 1. num. 70.*]

12. Quò tamèn Creditores de solu-
tione debiti post elapsum moratorii ter-
minum securiores reddantur, ideò ido-
nea *Cautio* à Debitore præstari debet. *per*
l. 4. C. de prec. Imp. offer. c. unanversa. caus.

25. q. 2. Gail. 2. *Observ.* 45. n. 14. Joachim. Scayn. *decis.* 72. num. 1. [*Rebuff. dict. gloss.* 1. n. 11. Besold. *dict. lib.* 1. fol. m. 59.] Cujus ratio hæc est, nempe periculum, ne Debitor interim labatur in deterius, *Aut* ne ille intermedio tempore bona prodigaliter absumat, adeò ut dilatoria exceptio in peremptoriam convertatur. Wilhelm. Anton. *d. tract. concl.* 49. Kinschot. *de solut. induc. cap.* 6. *Dissentit* distinguendo inter moratorias concessas à Principe, quo casu nobiscum concludit; ac inter moratorias à parte datas, ubi cautionem excludit, Capyc. *Latro decis.* 114.

13. *Ad heredes* autem, effectus litterarum moratoriarum non transit, cum sit privilegium personale, [quod vitæ terminos non egreditur.] *arg. l. 1. D. de constitut. Princip.* Carol. de Grassis. *except.* 32. num. 47. Vinc. de Franchis. *decis.* 129. [Sicuti quoque exceptio, ne quis conveniatur, nisi in quantum facere potest, cum vita privilegiati expirat. Besold. *dict. lib.* 1. fol. m. 59.]

14. Claudat hoc caput, gravis
Quæstio

Quæstio: *An intermedio quinquennij tempore Debitoris usura currant? An verò (ut ita loquar) mortificentur?* Posterius verum esse cenſeo; *arg. l. lecta. 40. D. de reb. Credit.* Nam si Creditoris pactum nudum dilationi subsequens, cursum usurarum præcedentis stipulationis ipso jure impedit; Cur factum Principis, hoc loco non idem operaretur, quod factum Creditoris. *l. 13. C. de evict.* Carocc. *d. tr. de remed. contr. exec. cap. 168. num 22.* Besold. *in delib. lib. 1. fol. 60.* [Alioquin parum prodesſet Principis privilegium, si Usuræ conglomerentur; & in summa tandem à Debitore exſolvendæ forent, *l. non solum 2. §. illud. D. de liberat. legat.* Petr. Rebuff. *dict. tr. gloss 1. num. 72.*]
 Diss. Anton. Freudenb. *d. tr. concl. 63.*

CAPUT LVI.

De Concessione Repressaliarum.

I. **D**E Repressaliis dubitatur, *An & quatenus Principes & Status Imperii potestatem habeant eas exercendi?*
 Equidem inter Cives Imperii, sive mediatos,

K k

diatos,

diatos sivè immediatos, Repressalias de jure locum non habere, cùm sint spoli-um Libertatis, & oppressio vacationis, clarum est *per Ord. Cam. p. 2. tit. 26. Gail. de pignor. cap. 2. num. 3. Gylm. 3. Symphor. verb. Mandatum sinè clausula. fol. 105. Crus. de indicis part. 4. cap. 9. num. 18. & seqq.* [Siquidem repressaliæ & arresta sint species executionis; Ab executione autem non est inchoandum, *Coler. Process. Execut. part. 1. cap. 2. num. 133. Dn. Mevius de arrest. cap. 2. n. 8. Jo. Gæddæ. 4. consil. Marp. 16. num. 34.* Quod adeò verum existit, ut ne quidem *Electores*, repressalias concedendi facultas regulariter competat, *Sixtin. de Regal. lib. 1. cap. 2. num. 12. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2. cap. 4. num. 69.*

2. Proinde in Imperio Rom. Germ. *Camera Imperialis* vigor ac tutela, in medium est constituta, Ne quisquam sibi ipsi permittere valeat propriam ultionem, *arg. l. nullus. 14. C. de lude. l. aequissimum. 12. §. 3. D. de Vsufr.* Ideò *Camera Imperii*, partibus arresto gravatis & læsis, mandatis pœnalibus sinè clausula subvenit, eaque contra denegantes justitiam,

titlam decernit. [Quibus Reo mandatur, ut rem vel personam arrestatam è vestigio relaxet; cum annexa citatione ad docendum de paritione, vel ad videndum & audiendum se in pœnam mandati declarari. *Recess. Imp. de Anno 1570. Spira. §. wann auch die arresta. ss.]* *Ord. Cam. part. 2. tit. I. §. f. & tit. 26.* *Gail. I. Observ. 28. ubi Graven. Petr. Wesenb. conf. 17. num. 34. Matth. Wesenb. conf. 46. [Roding. in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 6. num. 8.]*

3. Sileant ergò *Statuta & Consuetudines* quarundam Germaniæ Provinciarum, quæ Repressalias contra Imperii subditos concedunt. *Heig. part. 1. q. 12. Ruland. I. d. Commiss. lib. 7. cap. 9. num. 4. Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 324. [In Brabantia verò Ducatu, Repressalias etiam adversus Civitates Imperii concedi, propter Auream Bullam Brabantinam, tradit Henr. Kinschot. de Brabant. cap. 1. num. 6. in tract.]*

4. Quoad *Exteros & non subditos Imperii, Principes & Status Imp. Rom.* jus ac potestatem habere, non solum subditis suis Repressalias concedere, sed

illis etiam in propria causa contra exte-
ros, [interveniente gravi causa, jure
defensionis] licitè uti posse censeo.
*arg. l. judices 8. C. de navicul. lib. II. c. Do-
minus. caus. 23. q. 2. Frid. Mind. 1. Process.
cap. 49. num. 8. Christina. decis. 61. n. 17.
Limn. d. c. 8. num. 322. [Ubi namque
actio juris Civilis frustranea est, ibi actio
juris Gentium opitulari debet.] Dn.
Boc. d. bello c. 6. num. 17.*

5. Modò *justa, legitima & graves ad-
sint causa*, quæ Repressaliarum usum ur-
geant; [Ideò quam cautè hic agendum
erit. Quoniam per repressalia, ad pu-
gnam tandem venire solemus.] ut puta
*si Princeps exterius sepiùs requisitus justitiã
denegaverit; vel vim ac injuriam Principi
aut Statui Imperii intulerit. d. c. Dominus.
caus. 23. q. 2. Myns. 6. Observ. 1. Anton.
Fab. 2. Cod. 9. def. in num. 6. Besold. in
Thes. Pr. Verb. Repressalien. Quas causas
Repressalias, defensionis jure excusabi-
les & licitas reddere, omni Gentium ju-
re, tradit Bart. & Laudens. tr. d. repressal.
Molin. de iust. & iur. tract 2. disp. 121.
Arum. 2. iur. Publ. diff. 8. Hugo Grot.
de Iur. bell. lib. 3. cap. 2. num. 5.*

6. Dubi-

6. Dubitatur autem, propter *Reichs Abschied*/ de Anno 1495. Auch sollen Wir. An Princeps Imperii ad Repressaliarum usum contra Exteros, consensum & auctoritatem Imperatoris vel Camera Imperialis requirere teneatur? Ubi periculum est in mora, ac occasio. Repressaliis utendi adest; Hoc negandum esse videtur. *arg. l. fin. C. in quibus caus. in integr. rest. Sixtin. 2. de Reg. cap. 1. num. 30. Pruckm. cons. 17. num. 104. vol. 1. Schrad. de feud. part. 9. princ. cap. 4. num. 74.* Tutius tamen est, auctoritatem hanc non negligere; Quoniam per Repressalias, pugna offertur & tandem ad arma pervenire solemus. *Gail. de Pignorat. cap. 2. num. 3.*

[7. In Hispania & Gallia sæpius denegatas fuisse repressalias, tradit Peguer. *decis. II. Choppin. de doman. lib. 3. tit. 25. num. 5.* Cujacius tamen de repressaliis ita scribit: *Moribus nostris hoc jure utimur, non in nostrates, sed in exteros, nec nisi permissu Principis: Veluti si negotiatori Gallo, merces diripuerant Hispani, idem quem primum offenderit Hispanum, pari jure diripiat.* Cujac. *ad l. un. C. ut null.*

vican. lib. II.]

CAPUT LVII.

De Jure Dandi veniam ætatis.

[I.] **I**ure & moribus Romanorum, Adolescentibus facultatem non fuisse, sinè Curatorum auctoritate bona sua administrare, etiam rem suam benè gerentibus, *constat. ex tot. tit. D. & C. de minor. Fr. de Amaya lib. 1. Observ. cap. 9. Hilliger. in Don. Enucl. lib. 3. cap. 18. lit. E. in not.* Quod si minor, grandævus consilio esse de se ipso præsumplerit, & audacto animo annorum beneficia contemnendo, negotiorum & patrimonii sui administrationem sibi solus sumere velit, simulvè pro majore censeri petat, Principem adire, ac Legitimam ætatem à Principali clementia impetrare debet; secundum rescriptum Imp. Theodorici *in l. eos qui. 3. C. d. b. qui ven. ætat. apud Cassiodor. lib. 7. rescript. 41.* Unde hoc jus concedendi ætatis veniam, majoribus Regalibus accensetur à Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 2. n. 3. Bocer. eod. tr. cap. 2. num. 131. latè mea Etolog. cap. 1. num. 2. & 3.* Imò ab aliis,

aliis, Reservatis imperialibus annumeratur. Dn. Stamler. *de reserv. Imperial.* §. 57. Quod imprimis de Principibus & Comitibus Imperii minoribus, ad suscipiendam Ducatum aut Comitatum administrationem intelligendum esse censeo. Dn. Stamler. *dict.* §. 57. num. II. *Ætolog. cap. 1. num. 3. Vbi varia Exempli adduxi.*]

2. In Imperio Rom. Germ. *potestas concedendi veniam ætatis*, ad jura superioritatis refertur; Quâ Princeps Imperii, minori jure legitimæ ætatis tribuit, quo tanquam Major sinè Curatore agere, conveniri, bona sua administrare ac liberè contrahere possit. *l. i. C. de his qui ven. ætat. impetr. l. ult. C. si maj. fact. alien. rat. Cothm. cons. 44. num. 21. vol. 1. Limn. 2. iur. Publ. cap. 9. num. 149. benè Besold. in delib. lib. 1. fol. 78. & seqq. Dn. Mevius in iur. Lub. lib. 1. tit. 2. art. 7. num. 8.* [Quod latè defendi in *Ætolog. cap. 2. per tot.*]

3. Unde jus dandi ætatis Privilegium non Imperii nec jurisdictionis, sed plenissima potestatis esse, tradit Jac. Vandergræf, de Regal. cap. 19. num. I. Id,

quod vel ex eo patet, quod *Scipio Africanus* adhuc minorennis affirmabat, se satis annorum habiturum, si modo *Populus Romanus* ita vellet. [Proinde hoc supremæ potestatis jure *Populus Romanus*, *Pompejo* triumphum decrevit, cum eâ adhuc ætate esset, in qua ipsi, ne Senatorem quidem esse liceret; Quæ de causa, *Sylla* eum, ut petitione desisteret, admonebat, hisce verbis: *Triumphum leges nemini, nisi Consuli aut Pratori concedere, hanc fuisse causam, cur Scipio victis Carthaginensibus sibi triumphum non postulaverit, quia nec Consul, nec Prator rem gesserat.* Plutarch. in *Pompejo*. *Ætolog. cap. 1. num. 4.*]

4. Hæc tamen, per Clementiam Principis, impetrata *Ætatis* venia, & inde promanans bonorum administratio cum moderatione. l. 3. C. de his qui ven. et at. intelligenda est, h. e. ne Minor major factus ex Privilegio, quidquam distrahere vel alienare possit. [per l. omnes. 2. §. 1. sine decreto, ne alienentur. C. eod. *Cassiodor. dict. rescript. 41.* *Choppin. de doman. Fr. lib. 3. tit. 19. num. 12.* *Ætolog. cap. 3. num. 4.*] Nisi Princeps ei specialiter

cialiter veniam ætatis ad alienandum quoque concessisset. Simocell. *de Decret. minor. lib. 3. tit. 8. inspect. 3. num. 24.* Montan. *de tut. cap. 37. num. 44. & 45.* Graf. *de Regal. dict. cap. 19. num. 1.*

5. In Patria nostra Ducatus Würtembergensis singulari Statuto concessum est cuivis Magistratui Civitatis municipalis, ad exemplum *Nov. Leo. 28.* ex causæ cognitione Minoribus bonorum administrationem concedere. *Jürst. Württemb. Land. Recht. part. 2. t. 27. fol. 314.* [Quam potestatem, non tam jure proprio, quam per delegationem & concessionem Principis exercent; Ideò si cuipiam ex tali indulgentia damnum acciderit; Nihil obest, quin suprema cognitio ad Serenissimū pertineat.]

6. Hanc ætatis veniam, minores ita demum impetrare possunt, cum *Masculus* vigesimum: *Fæmina* verò Decimum octavum annum impleverit. *l. 2. in pr. & §. 1. C. de his qui ven. at. Boccr. de Regal. 6. 2. n. 131.* [*Rebuff. de regeſt. seu libr. Bapt. art. 1. gloss. 1. n. 25. & 32. Bertazol. cons. civ. 12. n. 20. Ætolog. cap. 4. n. 4.* Id quod Parisiorum moribus convenit, quæ vi-

vigesimum ætatis annum requirunt. *Ayant d'age de vingt ans complis.* Claud. Guerin. *ad jus Paris.* art. 272. Choppin. *eod. Comm. lib. 2. tit. 3. num. 2.* Cur autem masculus ætatis indulgentiam petens, non minus decimo octavo, quam vigesimo anno audiatur, vix alia ratio, quam quod ita Imperatori placuerit, reddi potest, *arg. l. fin. §. I. C. de legib. & constit. Ætologia d. cap. 4. num. 7.]*

[7. Quæritur autem; *An Princeps Imperii, in concedenda ætatis venia ad leg. 2. C. de his qui ven. et. observantiã astrictus sit?* Ego *Negativã* responsionem amplector; Adeò, ut Princeps, minori ætatis veniam petenti, etiam ante vigesimum annum, ætatis indulgentiam dare possit. Quoniam hoc tempus vigesimi anni, est merè positivi juris, ideò quoquè ex certâ causa restringi poterit. *per l. Pretor. 3. §. Divus 5. ibi: Quid si lex municipalis permittat. D. sepulchr. violat. Hering. de fidejuss. cap. 7. num. 120. Limnæ. lib. 2. cap. 9. num. 150. Dn. Mevius ad jus Lubec. lib. I. Quæst. pralim. I. num. 56. Quod latius disputatur in Ætolog. cap. 4. à num. 5. & seqq.]*

8. Quæ-

8. Quæritur ulterius; *An Majorennis ex indulgentia Principis, in omnibus actibus pro Majore habeatur? Et quid juris in causis testamentariis; Veluti, Si cui legatum fuerit relictum, hisce Verbis: Cum ad legitimam & perfectam ætatem perveneris? Hujusmodi Major ex privilegio, sub commento impetratæ ætatis veniæ, legatum ante vigesimū quintum annum completum capere non potest. per text. in l. fin. 61. ibi: non quæ ab Imperiali beneficio. C. de his qui ven. ætat. l. cum filio. 30. D. de legat. 3.* Siquidem in dispositionibus hominum, verba naturali, non civili significatione funguntur, secundum Bald. & Dn. Brunneman, *ad dict. leg. fin. C. de his qui ven. ætat.* Sforzia Oddus *de restitut. in integr. quest. 23. num. 44.* Nicol. Bets. *de pact. famil. Illustr. cap. 7. fol. 275. & 276.* [*latè Fr. Dauren. in Comm. Cod. ad tit. de his qui ven. ætat.*] Anton. Perez. *num. 6. & Tulden. num. 3. ad eundem Cod. titul.* [*Quod latius deduxi in Ætologia cap. 6. num. 2. & seqq.*]

9. Insuper quæritur; *An Minor qui ætatis veniam impetravit, si laesus fuerit, non idoneè bona sua administrando, adversus*
sua

sus ipsam venia impetrationem, in integrum restituitur? Quod Negatur; Ne contra-
hentes Principali autoritate circum-
scripti videantur. per l. 1. C. de his, qui ven.
at at. l. 3. §. 1. D. de Minor. Sforz. Odd. de
restit. q. 23. art. 9. Stephan. 2. de jurisd.
part. 1. cap. 1. m. 2. n. 139. Besold. in de-
lib. lib. 1. fol. 79. [Præjudicium refert
Renat. Choppin. de morib. Paris. lib. 2.
tit. 7. num. 14. Additâ tamen Limita-
tione, nisi ex usu Reipublicæ minor pro
maiore declaratus fuerit. Vide Andr.
Lipski Obs. jur. Pol. 10. n. 7. latè Etolog.
mea cap. 8. num. 2.]

CAPUT LVIII.

De Institutione Nundinarum.

[I. **A**D instituendas Nundinas, Prin-
 cipis aut Senatûs auctoritatem
apud Romanos fuisse necessa-
riam, ex Plinio constat; Dum in concer-
tatione de Nundinis scribit: Solers Vir
Prætorius, à Senatu petiit, ut sibi instituere
in agris, Nundinas permetteretur, &c. Pli-
nus Jun. lib. 5. Epistol. 4. Vbi Joan. Mar.
 Catan-

Catanæus *verb. Nundinas*. Eodem modo Imperator Claudius, se ipsum legibus subiciens, ius Nundinarum in sua prædia à Consulibus petiit. teste Sueton. *in Claudio cap. 12. num. 4. Vbi Schildius*. Quod ius, subsecuti quoque Imperatores sibi reservarunt, sicuti constat *ex tot. tit. D. & Cod. de Nundinis*. Adeò ut hodie, ius concedendi Nundinas universales ad Cæsaris reservata pertineat. *Recess. Imper. de Anno 1530. & 1586. Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 240. Vandergraef. eod. tr. cap. 29. Dn. Stamler. de reservat. §. 61. num. 6. Dn. Fritsch. de nundin. cap. 4. num. 9. & 10. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 5. cap. 23. num. 1.]*

2. In Imperio Rom. Germ. ad Principum & Statuum jurisdictionem territorialem refertur quoque, Nundinarum Provincialium instituendi potestas, *Jahr Märkte anzustellen*: Ob publicam utilitatem, quæ toti ferè provinciæ ex tali institutione accedit. *arg. l. 1. D. de nundin. l. un. C. eod. ubi Zas. Sich. & Talden. Knich. de Sax. privi. verb. Ducum. cap. 5. num. 485. Wehn. in Observ. verb. Mess. Brunning. de iur. univers. thes. 38. Limn.*

Limn. 4. *Iur. Publ. cap. 8. num. 311.* Besold. *in thes. Pr. verb. Mes.* [Ac quamvis hanc potestatem ad mercatus tantum hebdomadales intelligat Dn. Knipschilt. *dict. tr. cap. 23. num. 2. ac lib. 2. cap. 5. num. 157.* Plenior tamen facultatem in Nundinarum erectione Principes Imperii gaudere, habitâ differentia inter Nundinas *solennes* & minus *solennes*, Ego censeo cum Dn. Stamler. *de reservat. Imper. §. 61. num. 7. & 8.* Heiden. *de superiorit. territ. posit. 85.* apud Fritsch. *E. I. P. 10.* Dn. Fritsch. *dict. tr. cap. 4. §. 10. num. 81.*

4. Cæterum cum Nundinæ secundum Azonem, solum Provinciâ, in qua celebrantur, pinguefaciunt; [*accommercia* sint veluti ubera Civitatis, aut districtus, ex quibus publicæ & privatæ res aluntur. Dn. Mæv. *de levam. debit. cap. 1. num. 81.*] Ideò utilitatis hujus intuitu, *varia Privilegia* Nundinis irrogari solent, quo Peregrini mercatores illuc alliciantur. *Vide* Petr. Gregor. *lib. 25. Syntag. cap. 3.* Choppin. *de doman. Franc. lib. 1. tit. 11. num. 23.* Klock. *de Contrib. cap. 3. num. 79.* Jacob. Vandergraef.

graef. de Regal. cap. 29. num. 5. [latè Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 3. & cap. 6. per tot.]

5. Præcipua autem Nundinarum privilegia secundum Quosdam sunt
 I. Ut quilibet mercator tempore Nundinarum à tributis & vectigalibus immunis sit. *l. un. ubi Sichard. C. de nund.* [Francisc. Marc. decis. 268. num. 2. part. 1. Colleg. Jur. Arg. tit. de Nundin. §. 3. Dn. Knipschilt. dict. lib. 5. cap. 23. num. 5.] Quod quidam extendunt quoque ad mercedem loci, vom Weg-Gelt/ Jahrgelt. Gothofr. ad d. *l. un.* lit. o. [Hoc tamen vix ex dicta leg. *un.* probari potest, nec moribus hodiernis observatur, secundum Klock. de contribut. cap. 30. num. 80. ac consil. 135. vol. 3. latè Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 8. §. I. num. 4.] Nisi consuetudo loci aliud velit. Wehn. in Observ. d. verb. *Weg.* [Sicuti in Nundinis Zurcensibus pagi in Turgavia siti, omnes merces à cunctis vectigalibus & impositionibus liberrimè in & evehuntur.]

6. II. Ut Nundinæ cuilibet adveniēti plenam securitatem attribuant, ne persona vel bona Debitoris prætextu privati debiti arrestari, gravariq; possint.

l. un.

l. un. C. de nund. l. 3. §. f. D. de fer. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 240. Pfeil, consil. 181. Besold. dict. tr. verb. Mess. [Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 6. & 7. Dn. Knipschilt. dict. cap. 23. num. 6. & 7. Adeò quidem, ut contra mercatores nundinarios tempore nundinarum, repressalia non concedantur Choppin. de doman. lib. 3. tit. 25. num. 5. Dn. Fritsch. d. nundin. cap. 7. §. 14. Modò debitum alibi quam in Nundinis contractum sit, arg. l. heres. 19. §. 2. Vbi Br. D. de judic. Klock. de Contribut. cap. 3. num. 79. & seqq. [Qui præjudicium Cameræ Imperialis refert sub num. 83. Dn. Knipschilt. dict. cap. 23. n. 7. Contrarium tamen, scil. Quod mercator debitor, ne quidem propter debitum nundinale durantibus nundinis arrestari posse, tradit & defendit, Dn. Fritsch. dict. cap. 7. num. 22.

5. Porro, privilegia Nundinalia tantum durant tempore Nundinarum; Quod tempus, ut melius noscatur, consuetum est Nundinas per signum Campanæ inchoare & finire; *die Mess wird ein: oder aufgelegt.* Moller. 1. Semestr. cap. 12. Berlich. part. 1. concl. 53. num. 14. Besold.

Besold. *dict. thes. verb. Mess.* Dicuntur autem Nundinae eo usque liberae, eorumve privilegia tãdiu durant, donec publica Campana auctoritate Magistratûs mota, signum expirationis datur, ut sibi interim unus quisq; providere possit. Vander Graef. *de Regal. cap. 29. num. 2.* [Dn. Knipschilt. *dict. cap. 23. num. 8.* Proinde in septimana ad debitorum solutionem destinata, in der Zahl-Woch/ Arresta contra debitorem, cuivis petenti concedenda sunt. Carpz. *in l. P. F. part. 2. constit. 17. definit. 28.* Fritsch. *dict. cap. 7. num. 69.*]

6. Quid juris autem: Si debitor ante pulsum Campana, in der Zahl-Woch/ ehe man die Mess außleutet/ suspectus sit de fuga, anne possit à Creditore arrestari? Ait hoc Græven. 2. *concl. 44. consil. n. 26.* [Siquidem in Debitore fugitivo cessant hæc privilegia; cum malitiis in tantum indulgendum non sit. *l. in fundo. 38. ibi: malitiis. D. de rei vindic.* Petr. Peck. *de jur. sistend. cap. 10. num. 6.* Klock. *de contrib. cap. 3. num. 83.* Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 7. num. 30.*] Ast vereor Ego, ne hæc opinio in Privilegia Nundinarum

impingat. Quoniam verba privilegii cum effectu sunt intelligenda, *arg. l. hac saluberrima. 2. C. de prepos. agent. lib. 12. Berlich. d. concl. 53. n. 10. Kirchof. conf. 14. num. 17. lib. 5.* [Nisi Debitor sit notoriè Bancofallitus. Vid. Dan. Sauter, *de bancofall. passim.*]

7. Quæritur autem; Quid juris, si Merx ante nundinas vendita, in nundinis tradita sit: Aut in nundinis emptæ, post nundinas evehatur, locum ne habebit Privilegium nundinarum? Prius Negatur; posterius Affirmatur. *per l. 3. §. scio. D. d. minor. Petr. Gregor. lib. 25. Syntag. cap. 3. num. 7. Vbi præjudicium refert.* [Ita mecum quoque censet Dn. Fritsch. *dict. cap. 7. num. 38.*] Quo faciunt ea, quæ tradit Berlich. *d. concl. 53. num. 9.* Hæc Privilegia etiam Nundinis Provincialibus competere *quoad subditos*, modò de voluntate Concedentis apertè constet, non dubito. Nundinarum autem erectio Territorii Domino libera existit, ut fieri possit, etiam invitis ac contradicentibus vicinis Imperii Principibus & Statibus. *l. Gracchus. 4. C. de adult. Fr. Marc. decis. 53. part. 1. Thes. decis. 264.*

3. Quid

8. *Quid si vicinis Nundinis incommodum inde nascatur?* nihilomagus impediri possunt. Siquidem qui jure suo utendo alterius lucrum impedit, adversus eum actio dari non solet. *arg. l. 1. §. Deniq.* 12. *ibi: si non animo, vicino nocendi. l. 2. §. idem. 9. ibi: sed ne sibi noceat. D. de aq. & aq. plu. v. arc. l. fluminum. 24. l. Proculus ait. 26. D. de damn. infect.* Alciat. *conf. 24. lib. 5. tom. 2. Cephal. conf. 342. lib. 3. ubi prajudicium refert.* [*Limnæ. 4. I.P. cap. 9. n. 311. Dn. Stamler. dict. §. 61. num. 9. latius Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 4. §. 10. num. 82. & seqq.*] Nisi vicini contrariò privilegio ab Imperatore muniti sint. *Gail. Observ. 69. num. 24. [Dn. Stamler. de reservat. Imp. §. 61. n. 10.]* Aut hoc principaliter ad æmulationem Vicini tendat, quo casu Vicinum contradicentem audiendum esse, censeo. *per d. opus novum. 3. D. de oper. publ. Gail. 2. Obs. 69. num. 24. Fichard. conf. 51. in fin. vol. 2. [Fritsch. dict. cap. 4. num. 83. Unde Imperator, tanquàm universalis protector privilegiorum, Civium Imperii, nunquam Nundinas concedere solet, nisi auditis vicinibus & circumjacentibus.*

Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 4. §. 9. n. 66.*
 Et ante eum Zasius in l. *fin. num. 13. & 20.*
C. de legib. & constit.]

9. Ast dubitatur insuper; *An Princeps Imperii possit Civitati Nundinas auferre, quamvis eas per longissimum tempus exercuerit?* Ac respondetur quod *Sic.* Quoniam jus concedendi & transferendi Nundinas, ad Principem jure Superioritatis pertinet, ideò hoc jus, utpote de Regalibus existens, in præscriptibile existit, sicuti in terminis respondet Marc. Anton. Natta. *consil. 511. & 512.* Præjudiciare fert Anton. Tessaure. *decis. 264. num. 3.* [Exemplum refert ex Peucero Dn. Stamler. *dict. §. 61. num. 11.*] Dissentit Andr. Alciat. *consil. 209. per tot.* Dn. Fritsch. *d. tr. cap. 12. num. 3.* [*Declaratur* hæc assertio, modò legitima & gravis, causa in publicâ utilitate & necessitate fundata hoc exigat, quæ in commodum totius Ducatus tendat. Siquidem etiam privilegia cessant, si iniqua esse incipiant. Dn. Fritsch. *dict. cap. 12. num. 20.* Aliàs Nundinæ semel concessæ & longissimo usu obtentæ irrevocabiles sunt; *Quâ Declaratione observata,*
 in

in concordiam redegi hanc assertionem
cum Addit. m. ad A. B. part. 2. dissert. 4. th.
7. lit. A. in tr. Dinner. de just. rer. pres.
Quest. 3. num. 23.]

10: Plurimis autem in Civitatibus,
 ubi Nundinæ celebrantur, usu aut lege
 receptum est, ut certus Judex, tanquam
 Conservator privilegiorum, Nundina-
 rum constitutus sit, qui in causis merca-
 torum lites definiat; [Hi Consules mer-
 catorum vocantur, ac in Emporiis *per*
totam Italiam jam olim constituti fue-
 runt, teste Bartol. Bald, & Jason. Tales
 quoque Conservatores *in Gallia* Empo-
 riis, veluti Lugduni, Briæ, & Campaniæ
 existere, ut nundinarum privilegia cu-
 stodiant, tradit Choppin. *de Morib. Paris.*
lib. 2. tit. 1. num. 8. Ac de Doman. lib. 1.
tit. II. num. 23.] Quæritur igitur; *An*
Nundinarum Judex ad instantiam Merca-
torum, duos vel plures Mercatores pro Assesso-
ribus in judicandis hisce causis assumere te-
neatur ? Quod Negamus. Quoniam
 nemo jurisdictionis vim & judicandi
 auctoritatem à Principe concessam, in
 Mercatores transferre potest, ac perni-
 ciosi & pessimi exempli res est, si judex

unicuique arti & professioni *speciales* assessores assumere tenetur. Ita iudicatum fuit apud Annæ, Robert. *lib. 2. Rer. iudicat. cap. 16. per tot.*

CAPUT LIX.

De Jure conducendi per viam publicam. von Geleits-Gerechtigkeits.

1. **S**icuti Viæ publicæ olim erant, [quoad proprietatem, Populi Romani, ac mutato Reipublicæ Statu, summi Principis, qui Curatores publico itinere conservando, suo jure constituit; Sicut Cæsar Augustus generum suum Agrippam, curatorem viarum publicarum esse voluit. Quem titulum laudabilem vocant *Imper. Honorius & Theodosius in l. absit. 4. Vbi Cujacius. C. de privil. dom. Aug. lib. 11. Vander Graef. de Regal. cap. 34. num. 3. Dn. Fritsch. de via publ. cap. 2. Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 5. cap. 26. n. 55.] Ita hodiè ex usu Imperii Rom. Germ. Viæ & Strætæ publicæ Principis ac Domini territorii*

torii universalis, sunt propriæ. *arg. l. littora* 3. *D. ne quid in loc. cap. un. lib. 2. feud.* 56. *Gail. 2. Observ. 64. num. 2.* *Mynsinger. cent. 5. Observ. 7.* *Jacob. Vander Græv. dict. tr. cap. 26.* *Dn. Fritsch. dict. tract. cap. 3.*

2. Unde non ultimum Principis Imperii competens axioma est, *jus cōducendi euntes ac redeuntes per vias publicas, & in fluminibus publicis navigantes.* die Gleitsliche Obrigkeit auff freyer Rdiserl. Reichs- und Land-Strassen; [*Quod jus conducendi vocatur communiter, das Persönliche oder lebendige Gleit; Lebendige Salva Guardia: Conductores verò, sunt die Gleits-Reuter/ welche die Rauffleuth in die Wsch begleiten.* *Faust. de arario, class. 16. consil. 151.* *Dn. Fritsch. de nundin. cap. 6. num. 36.*] Solent enim Principes Imperii, Mercatores euntes ad Nundinas, præcipuè *Lipsienses, & Francofurtenses,* durch ihre Gleits-Reuter zu führen/ auch jedes Reichs Stands Gleits-Gebiet conduciern. Reichs- Abschied *de Anno 1548. §. ferner zu nach. & de Anno 1555. §. und haben uns.* *Knich. de Sax. privileg. verb. Ducum, cap. 5. num. 104.* *Wesenb. cons. 33.*

num. 3. & 10. Michaël de jurisd. concl. 50.
 Zas. apud Kirchoy. cons. 9. & 10. vol. I.
 Maul. tr. singul. de Iur. Conduc. tit. 1. [E
 hoc conducendi jus etiam Civitatibus
 Imperii immediatis competere, vigore ju-
 ris territorialis, tradit Besold. de jurisd. et
 Quæst. 28. Klock. consil. 50. num. 135. Dn.
 Knipschilt, de Civitat. Imper. lib. 2. cap.
 26. num. 4.]

3. Huic conducendi juri annexum
 est etiam jus indagandi, persequendi &
 conquirendi depopulatores agrorum, ac
 grassatores per vias publicas, das Streis-
 fen. per l. congruit. 13. D. de off. presid. Fichard
 cons. 53. num. 8. vol. 2. Becht. de securit.
 concl. 42. Maul. dict. tract. tit. 10. Besold.
 in Thes. Pr. verb. Streissen. Interest enim
 territorii Domino, ut Provincia malis
 hominibus purgetur, ne vè via publica
 à latronibus, plagiariis & furibus infe-
 stetur. text. in l. congruit. 13. ibi: pacata
 & quieta Provincia. D. de off. presid. l. I. C.
 de littor. & itin. custod. post al. Sixtin. de Re-
 gal. 2. cap. 2. n. 3. [Quæ de causa, si tem-
 pore conducendi, rumor percurrit, aut
 periculū adsit à Depopulatorib⁹ noctur-
 nis, Princeps territorii vias publicas,
 certis

certis equitibus missariis, durch gewisse
Glits-Reuter percurrere & nebulones
hosce in latebris perquirere curat. Dn.
Fritsch, *dict. tr. de nundin. cap. 6. num. 41.*
ac de via publ. cap. 13. Dn. Knipschilt.
dict. lib. 2. cap. 26. num. 9. & 10.]

4. Quod si quispiam in Conducen-
tis territorio à latronibus spoliatus fue-
rit, is contra territorii Dominum habet
de damno actionem, ut ablata restituar,
aut eorum æstimationem solvat. *arg. l.*
1. §. quies. 12. D. de Off. Praef. Urb. Reichs-
Abschied de Anno 1559. §. damit den. Zasius
apud Kirchov. cons. 9. per tot. Gail. 2. Obs.
64. Etiam si vectigal, pedagium aut pre-
tium pro salvo conductu nec petatum,
nec solutum fuerit. *arg. l. 3. l. congruit. 13.*
D. de Off. praesid. Sixtin. de Regal. d. cap. 2.
num. 35. Pansem. d. respons. in caus. We-
nihaus, q. 1. num. 7. Maul. de jur. conduc.
tit. 7. num. 4. & 7. [Vide Dn. Fritsch.
de via publica. cap. 9. num. 8. ac de Nundin.
cap. 6. n. 42. Vander Graef. de Regal. cap.
34. num. 5.]

5. Unde prono alveo fluit Resolu-
tio Quæstionis; *An territorii Dominus*
Mercatori spoliato in suo territorio, teneatur

de damno resarciendo, seu (ut Itali loquuntur) *de Robaria*, qui nullū *Salvū Conductum* petiit? Non desunt, qui hocasserunt; Quoniam Dominus territorii ad securitatem Provinciæ, & viarum publicarum absque pensitatione, Officii necessitate tenetur. *per l. 1. §. quies. D. de Off. Praefect. urb. l. ne quid. 7. D. de incend. ruin. naufr.* [*Reichs-Abschied zu Augspurg de Anno 1559. §. damit dann die Obrigkeit. 34.*] *Sixtin. d. cap. 2. num. 32. Maul. de jur. Cond. tit. 7. num. 5. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 22.* [*Klock. de arar. lib. 2. cap. 76. num. 4. Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 5. num. 146. Dn. Fritsch. de via publica cap. 12. num. 23.*] *Aliter censet Bocer. d. tr. c. 2. n. 157.* [*Carpzov. in Prax. crimin. Quest. III. num. 64.*]

6. *Uterius*; Observandum est, quod si Mercator *Salvum Conductum* petierit, ac ille denegatus fuerit, nihilominus Dominum territorii de robaria teneri, non pauci hoc affirmant. *arg. d. l. congruit. 13 in pr. D. d. off. praef. l. 1. §. quies. D. de Offic. praef. urb. praedictum refert in Caus. Francas. contra VVürtzburg Rosacorb. Obseru. cap. 13. num. 3. Sixtin. d. cap.*

cap. 2. num. 37. [Quos sequitur Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 5. num. 148.* Dn. Fritsch. *de via public. cap. 12. num. 15.*]

7. Adjecta hac Limitatione; Nisi Provincia ita repleta esset militibus, ut eis territorii Dominus resistere non possit; adeò quidem, ut ne incolæ ab eorum deprædationibus liberi existant; [Culpa enim caret, qui scit deprædationem, sed eam prohibere non potest. *l. culpa. D. de R. l.*] Græven. 2. *concl. 64. n. 5.* Pansem. *dict. q. 1. num. 99.* Etiam si Magistratus territorii, omnem diligentiam adhibuerit: Quodei, qui jus conducendi habet, probare incumbit. *l. non est necesse. D. de probat. Zas. d. conf. 9. apud Kirchoy. post. al. Maul. d. tr. tit. 7. n. 8.*

8. In plerisque Italiæ Provinciis, præcipuè autem in Regno Neapolitano, singulari Statuto cautum est, ut incolæ ac Terreni, deprædatorum damna à latronibus perpeffa, de proprio refarciant, quò habitatores in indagandis latronibus vigilantiores existant. Bero. *quæst. famil. 128. & 130.* Anton. Monach. *decis. Luc. 1.* Quod imprimis placet Clar. 5. *sent. §. f. q. 82.* [Sicuti Cumanus Syria Procurator,

curator, plurimorum vicorum Dominis imputasse legitur, quod latrones persecuti non comprehendissent, referente Fl. Joseph. *de bell. judaic. lib. 2. cap. 20.*]

9. Quod *optima ratione* nititur; Incolæ enim Vicini puniuntur, *Tum* ex causa, quò vigilantiores existant: *Tum* propter dolum aut culpam præsumptam; vix enim fieri potest, quin incolæ hosce Prædones animadverterint. Idcò negligens in capiendo, dicitur ejus fautor. *c. quanto. X. de sent. excommun. Vide Mart. Anton. Macerat. V. R. lib. 3. Resolut. 24. num. 8. & seqq. Mancin. contr. Jur. Sacr. dissert. 11. cap. 3. num. 47. Aliter censet Amaya. ad l. 23. n. 27. C. d. Decur.*

10. Hæc vera sunt, si Viator ivit *per viam publicam, regiam, ac solitam*: aut si sequutus sit Conductores, *ist dem Geleit gefolgt*: Non tenetur autem Dominus territorii damnum resarcire, si spoliatus à via regia declinaverit, ac per viam insolitam proficiscatur, *und hat Abweg gesucht*. Quod aliàs nulli licet. *per l. 2. & 5. C. de Curs. publ. l. 1. §. 2. D. d. h. qui de jec. Gail. 2. Observ. 64. num. 11. Sixtin. 2. de Regal. cap. 2. num. 40. Maul. de*

de jur. cond. tit. 7. num. 17. Græf. d. Regal. cap. 34. num. 5. [Quoniam saluus conductus solet præstari in via publica, auff offentlicher Land: und Hecr-strass/ ideò, qui aliam viam quærun, damnum illatum sibi ipsis imputari debent. l. damnum. D. de Reg. jur. Dn. Fritsch. de via publ. cap. 12 num. 26. Marquard. de mercat. lib. 1. cap. 13. num. 4.]

*II. Quid juris, si Dominus territorij delinquentem vivum exhibeat? Dominus exhibendo deprædatorem liberatur. l. cum si exhibuisset. 3. D. de publican. l. un. §. 5. D. furt. advers. naut. [Tiber. Decian. consil. 25. num. 15. Steph. Guazzin. de defens. Reor. defens. 33. cap. 2. n. 5. Gratian. discept. forens. 625. num. 17.] Quod si is solvendo non existat, territorii Dominum in subsidium teneri, sunt qui censent. per t. t. D. de magistr. conv. Bajard. ad Clar. lib. 5. §. f. q. 82 num. 7. Bero q. 39. num. 3. Panselman. dict. respons. Q. 1. num. 199. & 244. Maul. de lar. cond. tit. 7. num. 18.] Vix tamen est, ut huic opinioni ita simpliciter accedere possim, per regulam, quâ dicimus, qui non
habet*

habet in ære, luat in corpore. Vide Mar. Giurba *consil. crim.* 36. n. 39.]

12. Hoc conducendi jus, Principes & Status Imperii habent, non tantum in suo territorio, sed etiam *quandoq; in alieno*, si Regale & jus viæ publicæ, alicui in territorio alieno competit, quemadmodum hoc quibusdam Principibus & Statibus Imperii competere, usus comprobatur quotidianus. Vide Knichen. *d. Sax. privileg. v. Ducum. c. 5. num. 109.* Sixtin. *d. cap. n. 45.* Bidenbach. *Quest. nob.* 12. [Oettinger. *noster de jur. limit. lib. 1. cap. 9. n. 29.* Dn. Seckendorff. *im Teutscher Fürsten Staat.* Dn. Fritsch. *dict. tr. de nundin. cap. 6. num. 38.* Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 26. num. 7.*]

13. Quæritur autem quid dicendum; Si Princeps jus habet conducendi per alienum territorium, der zu gleiten hat/ Civitas verò vel Nobilis immediatus, circum circa viam regiam, jurisdictionem altam & bassam habet? Quis iudex erit de crimine in via publica commissio? [Sanè delicti tempore conductus; in via publica, conductioni destinato, auff der Gleite Straß/ commissi cognitionem & poenam,

pœnam, ad eum pertinere censeo, qui securitatem publicam duxit, **der das Gleit geführet**; Quoniam ejusdem jus conducendi & securitas per delinquentem læsa est; ideò ab eo quoque debitâ pœna defendi debet. *l. congruit. 13. D. d. offic. Præs. l. 1. §. quies. D. d. offic. præf. urb. Borcholt. de Regal. num. 25. Beust. ad. l. admonendi. D. de jurejur. fol. 883. Bidentbach. Quæst. Nobil. 12. num. 3.]* De crimine verò extra actum des **Gleits** commisso, Dominus territorii cognoscit. Vide Cæpoll. *de servit. P. R. cap. 3. num. 31. q. 19. Pap. decis. 577. Alciat. cons. 1. num. 19. lib. 7. [Dissentit latè Dn. Knipschilt. dict. 17. lib. 2. cap. 26. num. 21. & 22. Dn. Fritsch. de nundin. cap. 6. n. 39. ac de via public. cap. 10. num. 16. Distinguit Maul. de jur. conduc. tit. 10. num. 6.]*

14. Præterea dubitatur; *An Iudæis transeuntibus cum litteris securitatis alicujus tertij, per territorium Principis, quo habitare non possunt, offensis aut depradatis, Dominus territorii ad damnum resarciendum teneatur? Quod Negamus.* Sed illi tanquam *Hostes* jure offendi possunt. Quoniam etiam ab illo territorii Domino,

mino, cujus territorium transcunt, securitatis litteras obtinere tenentur; Aliàs eorum bona tanquam hostium bona deprædari possunt. *l. Christianis 6. C. de pagan. Valaisc. decis. 30. Caball. resol. crim. 220. Castil. Rot. Sicil. decis. 107. tom. 2. Ricc. in Collect. 2639. [Vide Maul. de jur. conduc. tit. 4. num. 9. Dn. Fritsch. de via publ. cap. 8. num. 15. ac de nundin. cap. 6. num. 9.]*

CAPUT LX.

De receptione Judæorum, Principibus & Statibus Imperii libera.

[1. **S**ane *Judæos* Christianorum hostes semper extitisse, ac usque ad ultimum vitæ spiritum tales perman-
suros, nemo ex verè Christianis est, qui hoc ambigit. Adeò ut ii, qui *Judæos* ex misericordia in Republica tollerandos esse censent, vix est, ut eorum miseri-
cordia magis noceat, quam crudelitas. Firmo manente vaticinio *Psalms. 59. v. 12. ac Psalm. 109. v. 10.* Ut nusquam tutam libertatem aut fixam sedem habeant:
Camer.

De receptione lud. Pr. & Stat. Imp. libera. § 45
Camer. hor. succisiv. cent. 1. c. 42. Schön-
born. 3. Polit. cap. 36. Ideò ubi recipi-
untur, tantùm ex gratia Christianorum
terras inhabitant. cap. & si. 13. X. de Iuda.
Dn. Knipschilt. de Civitat. Imp. lib. 2.
cap. 30.]

2. In Imperio Romano Germani-
co, Iudaos recipiendi & protegendì po-
testas, ab Imperatore, primò per A. B. c.
9. §. 2. Electoribus tantùm attributa;
Postea verò Principibus cæterisvè Im-
perii Statibus, imò etiam Nobilibus im-
mediatis concessa fuit. *Ref. Pol. d. Anno*
1548. Tit. von Juden. ac Renov. Francof.
de Anno 1577. tit. 20. Michael. de iurisd.
concl. 48. Buxtorff. ad A. B. concl. 9. Mager.
de Advoc. armat. cap. 8. num. 221. & num.
330. Merckelb. apud Klock. consil. 37.
num. 198. vol. 1. [Quam recipiendi
facultatem, in specie Civitatibus quoq;
Imperii immediatis attribuit Dn. Knip-
schilt. dict. cap. 30. Quale privilegium
in specie civitatem Eslingensem à Ca-
rolo IV. Imperatore obtinuisse, refert
sub num. 5.]

3. Multi autem Principes & Status
Imperii, privilegio hòc non confi-
deratò,

M m

deratò,

deratò, Judæos nunquam ad hunc usque diem receperunt; Prout in nostro *Würtembergensi & Teccensi Ducatu* ne liberum quidem transitum habent, absque salvo Conductu, seu *securitatis literis*, ohne *Schirm Zettel* / quas à Præfecto loci redimere tenentur. [Quod à jure communi non alienum esse, tradit Fritsch. *de via publ. cap. 6. num. 22. & 22. Maul. de salv. conduct. tit. 4. n. 9.*] Interdictum est etiam subditis Ducatus *Württembergiæ*, sub gravi pœna, ne cum Judæis contrahant, *Ord. Würt. §. und sollen. fol. 62.*

4. Ac extat memorabile Responsum Serenissimi & Prudentissimi *Württembergiæ Ducis Christophori*, quem meritò Patrem Patriæ & cunctarum ferè nostrarum Ordinationum restauratorem appellamus, de non recipiendis Judæis apud *Gilhaus in Process. part. 1. c. 1. §. 1. n. 70 Ott. de jur. publ. cap. 19. fol. 669.* Quidam etiam huic privilegio in totum renunciarunt, ac legibus fundamentalibus caverunt, ne unquam recipiantur. *Vide Coburger Lands. Ordnung. art. 77. Weimarische Lands. Ordnung. art. 82.*

Picu

[*Preussische grosse Landes-Ordnung. fol. 431.*] Wehn, in *Obs. verb. Juden*. Limn. 3. *I. P. cap. 2. num. 15.* Mager. *de advoc. arm. cap. 8. num. 220.* [Dn, Fritsch, *dict. 17. cap. 8. num 18.*]

5. Judæi autem Recepti, in Imperio, variis *Conditionibus* per leges Imperii coarctantur, secundum quas vivere coguntur. I. Ut discreto vestitu ac caractere quodam, veluti certo *Pileo* aut *flavo annulo*, notentur, quò à Christianis dignoscantur. *Reform. Pol. de Anno 1530. tit. 22. c. nonnullis. 15. de Iuda.* Buxtoiff, *ad A. B. conc. 90.* [Dn. Knipschilt, *dict. 17. lib. 2. cap. 30. num. 34.* Hoppink. *de iur. iasign. cap. 2. num. 136.*]

II. Ut ab *usu* illicitis abstineant. *Reiche Abschied de Anno 1577. tit. 20. in pr. ibi: Nicht mehr als fänff vom Hundert.* Limn. 3. *I. P. cap. 2. num. 34.* Gail. 2. *Obs. 5. ubi Grav.* [*Quod si quid amplius exegerint Judæi, illud in sortem imputatur.* Knipschilt, *dict. cap. 30. num. 37.*]

III. Ne emant bona furto ablata, vel cum furib⁹ colludant. *Reiche Abschied de Anno 1577. tit. 20. §. I. juxta l. 2. C. de furt. vide Sichard. add. l. 2. C. de Iuda.* [Knipschilt, *dict. cap. 30. num. 43.* Stamm. *de servit. person. lib. 1. tit. 7. cap. 3.*

Am 2 6. *Quæ.*

6. Quæritur autem; *Quid si Iudæus ignoranter in nundinis publicè res furtivas emerit?* Eum hanc conditionem non violasse censeo; Vix tamen à rei emptæ restitutione, absq; pretii refusione, sese excusare poterit. Stamm. *de servit. person. lib. I. tit. 5. cap. 3. num. 6.* Dn. Fritsch. *de nundin. cap. 8. §. 5. num. 30.*] IV. Ne obligationes accipiant, nisi à Magistratu loci confirmentur. *Reichs Abschied / de Anno 1551. §. diesem.* V. Ne novas extruant Synagogas, nisi præscio Magistratu. *l. ult. §. ult. C. de Iudæ. Limn. d. cap. 2. n. 1.* Gratian. *discept. for. 658 n. 39.* VI. Ne ulla Officia publica, aut dignitates inter se ordinent. *c. nulla. dist. 54. c. constituit. 17. q. 4. præjudicia refert* Wehn. *in Observ. verb. Regierer. Sixtin. 1. d. Regal. cap. 5. num. 21.* [Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 57.*] VII. Ne Judæum, ad Christianam religionem transeuntem, prohibeant. *l. Iudæis. 3. C. de Iudæ. Decian. tr. crim. 5. cap. 12. num. 10.* [Dn. Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 5.*]

7. Imò plurimis Italiæ locis, præcipuè autem Romæ (prout ego ibidem observavi) singulis diebus Sabbathi con-

conciones Christianorum sub certa poena visitare coguntur; quod etiam rationem habet. *arg. l. 3. C. de summs. Trin. Vide Cran. de pac. Relig. part. 2. probl. 3. connex. 1. Paschal. de patr. potest. part. 1. cap. 7. num. 16. [Knipschilt. dict. cap. 30. num. 49.] VIII. Ne Christianos ad falsum eorum Dogma seducant. Vide Fælic. Cæsar. in respons. singul. [Knipschilt. dict. cap. 30. num. 53.] IX. Hæc & alia, ut certa solennitate rigorosè fuerent. *Ord. Cam. p. 1. num. 56. ubi Magenborst. Wehn. in Observ. verb. Juden. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 30. num. 33.]* Plures conditiones vide apud Becht. *de securit. concl. 92. & seqq. Limn. 3. l. P. cap. 2. num. 28. & seqq. Stamm. de serv. person. lib. 1. tit. 4. per tot.**

8. Quæritur autem; *An Iudæi à Principe aut Statu Imperii recepti, absq; causa ac pro lubitu expelli possint?* Si pacificè ac secundum leges vivant, *Negatur.* Ut enim Iudæos recipere, ab initio est libertatis; ita retinere est necessitatis, Ac sicut fidem Iudæis dare ac tutelam promittere fas est; ita eandem frangere nefas est. *l. sicut. 5. C. d. O. & A. l. Christianis.*

6. C. d. pagan. can. qui sincera. distinct. 46.
 Marq. de Sufan. d. iudæis part. I. cap. 7.
 Klock. de Contrib. cap. 10. num. 26. Pa-
 schal. d. patr. pot. q. I. cap. 7. num. 14.
 [Adeò ut Judæi hisce & aliis conditio-
 nibus si satisfecerint, nec in persona nec
 in bonis licitè offendi possint. l. nullus.
 14. C. de Iuda. Nov. 45. & 46. Mager. de
 advoc. armat. cap. 8. num. 29. Knipschilt.
 dict. cap. 30. num. 62.] Ideò contra Ex-
 pellentes, Camera Imperialis mandata
 cum clausula decernit. Præjudicia refert
 Ruland. 3. de Commiss. lib. 7. cap. 3. n. 5.
 Nisi conditiones, sub quibus recepti sunt,
 violaverint; Aut sub conditione recepti sint.
 Knich. d. cap. 12. num. 24. Mager. dict.
 cap. 8. num. 296. & seqq. [Knipschilt.
 dict. cap. 30. num. 64.]

9. In Imperio Rom. Germ. Judæi
 tam ratione bonorum, quàm persona-
 rum, insigniter privilegiati sunt ab Im-
 peratoribus, Carolo V. Maxim. II. ac Ru-
 dolpho. II. quæ Privilegia prægnantibus
 insuper clausulis custodita existunt. Vide
 Reichs- Abschied de Anno 1544. 1551. 1576.
 1582. Quæ vide apud Ayser. part. 2. Process.
 cap. 5. Roding. 3. Observ. 13. num. 14.

Sym.

Symphor. tom. 6. fol. 198. & 358. li enim
Jure Romanorum vivunt, ac pro civi-
bus Romanis habentur. l. 8. C. de Iuda.
c. gaudemus. de divort. Mynf. 5. Observ. 6.
Wehn. in verb. Juden. Liberos ha-
bent in potestate ad modum reliquo-
rum Civium Romanorum. c. f. de con-
vers. fidel. Costal. in l. 3. D. de his qui sui
vel. Philipp. Paschal. de patr. potest. part. 1.
cap. 7. num. 9. [Dn. Knipschilt. dict.
cap. 30. num. 26. & 27.]

10. In Bannum declarari & absolvi
possunt. Sailer in Prajud. Cam. fol. 79. Ju-
ramentum Calumnia præstare, Wurmbf.
1. Obs. tit. 14. Obs. 6. Ac Commercia cum
Christianis exercere possunt. l. Iudæi. C.
de Iud. R. A. de An. 1577. tit. 20. Susan. d. tr.
cap. 5. num. 1. Vivunt sub speciali Pro-
tectione Imperatoris; ac eâdem securi-
tate gaudent, quâ subditi, ubi recepti
sunt. l. 14. C. de Iudæ. l. 6. C. de pign.
Schwanm. Observ. Camer. 67. Susan. d.
tr. part. 1. cap. 12. [Fritsch. de via publ.
cap. 8. num. 17.] Dicuntur Servi fisci,
seu Cameræ Imperialis; Sie seynd der
Kaiserl. Majest. Cammer- Knecht. Sixtin.
de Regal. 1. cap. 5. num. 20. arg. c. etsi Iudæos.

X. de iuda. [Dn. Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 26. & seqq.*]

11. Imperatori Electo, wann Er das Reich antritt/ seynd sie Ihrer Rdifert. Maj. eine Cron Steuer / und Opfferpfenning schuldig. Marq. Freher. *ab Andlo fol. 186. lit. b. Wehn. in Observ. verb. Juden. Gylman. 3. Symph. verb. Iudæus. Mager. de Advoc. arm. cap. 8. num. 268. Reink. 2. cl. 2. cap. 3. Kizel. de Iudæis tr. singul.* [Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 59.*] Quibus tamen Privilegiis omnibus ab Imperatoribus Judæis concessis, Imperii Statutum juri, ac privilegiis, nihil omninò derogatum est. per R. A. de Anno 1577. tit. 20. inf. [Adeò, ut Civitate invita Judæi obtrudere ut recipiantur, non liceat. Klock. *consil. 29. num. 1031.* Knipschilt. *dict. cap. 30. num. 14.*]

12. Unicum hoc dubium addo; An Iudæis divortia ijs in locis, in quibus tolerantur, secundum legem Mosaicam connivendo sint permittenda? Quod affirmatur. Quoniam Judæi in causis ad superstitionem pertinentibus, ac animæ salutem respuccientibus, secundum leges proprias judicantur. *arg. cap. 9. sincerè, dist. 45. c. sicut.*

De Ord. Tab. & Scrib. Publ. eorumq; substitutis. 553
sicut. d. Iuda. l. Iuda. 8. C. de Iuda. Reink 2.
cap. 3. n. 8. Bullæus conf. 9. [Stamm. de
servit. person. lib. 1. tit. 5. cap. 4. num. 18.
Knipschilt. dict. cap. 30. n. 31. Vbi hoc quoq;
ad successionem & ad testamenta extendit.]
Dissentit Speck. 1. Cent. 2. q. 18. num. 9.

CAPUT LXI.

De Ordinatione Tabellionum

& Scribarum Publicorum; eorumq;
Substitutis.

I. **T**abelliones Archigrammateos & Scri-
bas Publicos creare, qui in effectu
idem sunt, quod Notarii Publici,
vulgò Stadt, Ampt- und Gerichtschreiber
appellati, ad Principes & Status Imperii
quoq; vigore superioritatis territorii, perti-
net. arg. l. actuarios. 7. ibi: non aliter, nisi
ut consueverat. C. de numer. Actuar. Nov.
44. cap. 1. Francisc. Marc. decis. 488. n. 2.
lib. 1. Sixtin. de Regal. lib. 2. §. 15. num. 14.
Stephan. de Iurisd. 2. part. 2. cap. 5. num. 7.
Becht. de securit. concl. 210. Ruland. 2. de
Commis. lib. 5. cap. 4. num. 41. [Renat.
Choppin. de doman. lib. 3. tit. 21. n. 1. & 2

Azevedo *ad Rubr. tit. 25. lib. 4. Recopilat. 9. & II. Qui Numerarii, Actuarii, Chartularii & Scriniarii olim nominati fuerunt. tot. tit. C. de numerariis lib. 12. Panciroll. lib. 2. Var. lect. cap. 188. Dn. Brunneman. ad dict. tit. C. de numar. lib. 12. Quorum usum, antiquissimum fuisse, ex historica veritate comprobatur Choppin. de moribus Paris. lib. 3. tit. 3. num. 7.]*

2. Archigrammatei autem à Notariis in eo differunt, quod Notarii, Imperiali auctoritate creati, officio suo ubique in Imperio præesse, testamenta ac instrumenta conficere queant. [Choppin. de doman. dict. tit. 21. num. 3.] Tonduti *de prævent. part. I. cap. 17. num. 4.* Qui etiam in Hispania, Anglia & ubique terrarum, Officium suum exercere possunt, modò Imperiali auctoritate creati fuerint, prout hoc deducit Surd. *consil. 255. num. 10.* Quamvis in Gallia contrarium servetur, teste Rebuff. *de litter. oblig. art. 2. gl. 1. 238.* Archigrammatei verò ac Tabelliones tantum in constituentis territorio, munere suo fungi possint. *arg. l. I. §. 4. l. f. D. Off. pref. urb. Gail. 2. Obs.*

2. *Observ.* 71. *num.* 13. *Becht. de securit. conclus.* 210. & 217. *Stephan. de Iurisd.* 2. *part.* 2. *cap.* 5. *num.* 8. *Tonduti d. cap.* 17. *n.* 8. [*De triplici Differentia inter Notarium & Tabellionem, vide Alphons. de Azevedo in Recopilat. Rubr. tit.* 25. *lib.* 4. *num.* 16.]

[3. Ad officium Archigrammatei nemo admittitur, nisi vigesimum quintum annum impleverit; cum sit officium publicum. *l. ad rempublicam.* 8. *D. de muner. & honor. Cum moderatione l. non tamen.* II. *D. de Decurion.* Nec quispiam aspirare potest, nisi examen in consilio sustinere velit; Ac ut jam recipiendus ad officium Tabellionis, iuramentum super certa capitula præstet. *De quibus requisitis vide latius Alphons. de Azevedo in Recopilat. lib.* 4. *Tit. De los Escrivanos del Consejo* 25. *per tot.* Ac quàm grave munus sustineat Archigrammateus, patet ex *Juris Provincialis Ducatus Wirtembergici, part* 1. *tit.* 6. *per tot.*]

4. Queritur autem: *An Instrumenta, vel Testamenta der Stadtschreiber quæ in territorio, ubi officio præsent, conferunt, etiam extra territorium authentica*
censu

censeantur? Affirmatur. Quoniam ea quæ sunt voluntariæ jurisdictionis, ubique locorum exerceri possunt. Ac in probatione scripturæ inspicitur locus, ubi Scriptura confecta est, *l. si fundus. 6. D. de evict. arg. l. 1. § 2. l. 52. in pr. D. de judic. Gail. 2. Observ. 123. Fr. Marc. decis. 488. num. 10. lib. I.* [Et actus gestus in loco solennitatis, sumit essentielle principium & formale adimplementum ex ipso loco. *perl. in hac sacratissima. 30. ibi: ubicunq; positarum. C. de donat.*] Schrader. *consil. 5. num. 98.* [*Fr. de Caldas consil. 50. Phanutius de inventar. part. 6. n. 137.*] *Tonduti de pravent. part. 2. cap. 17. n. 15.*

5. Ulterius Quæritur: *An Scribe publici Documentum, fidem faciat, in quo, loci dati, dieiq; mentio omissa est?* Ac tale Documentum nullam fidem mereri censeo. *per Nov. 47. cap. 1. in pr. ac per cap. Abbate sanè. 3. ubi Aug. Barbosa. de sent. & rejud. in 6.* Quoniam loci, & temporis mentio, ad contractus substantiam non nihil, sed plurimum tribuit. *per d. cap. Abbate.* Sive solennitatem hanc substantialem de jure effectam esse, sive de consuetudine dicas. Felin.

ad

ad cap. I. num. 2. X. de fid. instrum. Notarius autem, in confectione instrumenti, non debet ea omittere, quæ ex consuetudine Civitatis servari solent. Joach. Scayn. decis. 42. num. 30. & 31. Quomodo enim fieri potest, ut omissio loco, Documentum aliquod falsi non convincatur? Et quomodo aliàs is, adversus quem id profertur, docere posset, toto eo die, quo conficiebatur, sese, vel adversarium, in aliis locis fuisse? §. item verborum. I. st. d. Inutil. stipul. latè Nicol. Everhard. de fide instrum. cap. 2. num. 58. & 67. Jan. Langlæ. lib. 4. Semestr. cap. 6. per 105.

6. Quæritur denique; An Archigrammateus instrumentum inter subditos extra territorium, veluti Archig. VVürtemberg. Reutlinga in Civitate Imperiali conficere possit? Quod Affirmatur. Quoniam Archigrammatei habent, sicuti Notarii, voluntariam jurisdictionem. Carpzov. lib. 6. respons. 18. num. 21. Quam inter personas, Domini sui jurisdictioni & territorio non subjectas, ubi vis exercere possunt. Castr. in l. f. n. 4. C. d. tempor. in integr. rest. Tonduti d. cap. 17. num.

num. 10. [Unde jureconsulti tradunt, quòd *Statutum* habilitando, aut non habilitando personam ad contrahendum, aut testandum, effectum suum extendat, ad subditos ubique existentes, ac extra territorium contrahentes. *arg. l. fin. D. de decret. ab Ord. faciend.* Anton. Faber. *1. Cod. tit. 5. de fin. 4.* Joan. Grivel. *decis. 104. num. 45.*]

7. De *Substitutis der Stadtschreiber* hoc observandum, quòd gesta ab eis, non minus valeant, ac si à Domino ipso, ceu Principali confecta essent. *Nov. 44. c. 1. §. verum. in fin.* Quia non admittuntur nisi examinati & jurati; *arg. l. 1. C. de preposit. agent. in reb.* Ideò Dominum repræsentant, ejusque vices gerunt, *arg. l. 2. ibi: omnia nostra fecimus, quibus auctoritatem nostram impartimur.* *C. de vetr. jur. enucl. Nov. 128. cap. 19.* Azeved. in *Recopil. ad l. 1. num. 8.* De *los alcaldes. lib. 3. tit. 9.* Mastrill. de *magistr. lib. 1. cap. 29. num. 24.*] ac pro Substitutis in officio delinquentibus, Tabellio vel Archigrammateus tenetur, *l. un. §. f. D. furt. advers. naut. l. fin. §. 3. D. naut. caup. tabul.* Ortlep. de *exam. notar. c. 21. & 22.*
Ricc.

De Ord. Tab. & Scrib. Publ. eorumq; Substitutis. 559
Ricc. coll. decis. 2677. Nam quod Dominus ex facto & delicto famuli teneatur, si delinquat in officio, ad quod est deputatus, constat ex l. 1. in pr. juncto §. familiae. D. de public. & vectigal. [l. ad similitudinem. 21. ibi: periculo suarum facultatum. C. d. episc. & cler. Azevedo ad leg. 4. Recopil. num. 13. lib. 3. tit. 9. Herm. Stamm. de servit. person. lib. 2. cap. 2. n. 7.] Quoniam Dominus in culpa esse censetur, malos, ac negligentes hosce homines eligendo & illorum opera in tali officio utendo. per l. 1. C. ad L. jul. repetund. [Quod confirmatur Rescript. Impp. Theodosii & Valentiniani in l. nullus. 60. ibi: periculo suarum. l. neminem. 64. C. de Decur. lib. 10.] Mar. Giurba. decis. consil. 36. per tot. Henric. Kinschot. respons. 108. num. 8. & seqq. [Aldovin. consil. 19. n. 91. Fr. de Amaya ad dict. leg. nullus. 60. num. 44. Ego latius in tr. de Administris cap. 15. per tot.]

CAPUT LXII.

De Jure imponendi Collectas.

Uque huc de Actibus Superioritatis Gratias; Subsequuntur & Actus.
Vili.

Utilitatem Principum, & Statuum Imperii respicientes, Inter quos præcipuè ad emolumenta refertur Jus & Potestas *indicendi census, & collectas*. [Sanè Jus & potestas imponendi tributa & collectas antiquissimum fuisse, ex Scriptoribus constat. *Plato* pecuniæ publicæ per tributa collectæ mentionem facit. *in libr. de Legib. 10.* *Cicero*, pecuniam publicam, nervum esse rerum agenda- rum statuit, *pro Leg. Manil.* Causam elegantem per pulchram illationem adducit *Cornelius Tacitus*: *Neq; enim, quies Gentium, sine armis: nec arma, sine stipendiis; nec stipendia sine tributis haberi queunt, 4. histor. cap. 74.* Similia re- fert *Dio. histor. lib. 52.* *Choppin. de tribut. posit. 1. apud Fritsch. E. I. P. 6. Dn. Gockel. de jurib. Majest. cap. 22. num. 15.]*

2. In Imperio Rom. Germ. ius im- ponendi ac exigendi *Collectas Provinciales, Land-Steuer anzulegen*/Principibus & Statibus Imperii jure superioritatis competit. Quod fundatur activè in *Jurisdictione* territoriali, passivè in *Subjectione*; Adeò, ut collectæ solutio infal- libilis sit subjectionis tessera, ac superio- ritatis

ritatis recognita certâ probatio. c. omnis
omnia refert. X. de censib. l. 2. C. sine cens. vel
reliq. l. un. C. de superind. Dn. Bocer. d.
collect. cap. 1. n. 20. Klock. de contribut. c. 3.
num. 146. Reink. I. cl. 5. cap. 4. num. 131.
Graef. de Regal. cap. 31. [Et hoc jus
collectas exigendi, Civitatibus quoq; Im-
perialibus immediatis competere, meritò
trahit Dn. Knipschilt lib. 2. cap. 17. num.
4. & 31.]

3. Collecta est vel ordinaria, quæ
singulis annis recurrit. l. un. C. de vac.
mun. l. 3. & 4. ubi Amaya. num. 3. C. de
Annon. [l. un. C. d. collat. donat. Chop. de
tribut. posit. 67. Fr. Reverter. decis. S. C.
Neap. 227. num. 2. & 3. Ubi de Marinis
in Observ. num. 1.] Vocatur aliàs
Census, die ordentliche Steuer: Vel extra-
ordinaria, quæ oritur oriente extraor-
dinaria causâ. l. 5. C. de SS. Eccles. Sixtin.
de Regal. 2. cap. 14. num. 12. Bocer. de
collect. cap. 6. Klock. d. tr. c. 2. num. 2. &
seqq. Amaya. ad d. l. 3. num. 32. & seqq.
[Quarum prima & quidem urgentior
causa Bellum existit. Chop. dict. dissert.
6. posit. 69. apud Fritsch. E l. P. 6.]

4. Utraque regulariter per jugatio-

Nu

nem

nem indicitur, ac præstatur ratione bonorum, pro viribus patrimonii, proinde collecta *Realis* dicitur. *l. forma. §. 15. verò. 2. D. de Cens. l. f. C. d. t. l. 2.* ubi latè Amaya *C. de Annon. Klock. d. tr. cap. 17. num. 99.* [à Romanis tributum impositum per æs & libram dictum, Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 17. num. 85.* Marinis *ad Reverter. decis. Observ. 227. num. 2.*]

5. Quo casu, etiam *Forenses*, imò etiam ipsa *Ecclesia*, vel *Clerici* in alieno territorio prædia possidentes, collectasolvere tenentur. *l. 6. §. f. l. munerum. 18. §. 25. D. de muner. Gail. 2. Observ. 5. num. 16. & 20. Azevedo. in l. II. tit. 3. lib. 2. Recopil. [Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 17. num. 52. 54. & 55.]* Et quidem *summa equitate*; Quoniam hoc casu ipsa prædia magis, quàm *Ecclesia* vel *Forensis* collectatur. Naturaliter enim hoc onus censetur rerum, formaliter personarum. *l. forma. 4. §. 2. D. de Censib. l. f. C. eod. can. si tributum. ibi: agri Ecclesie. caus. II. q. 1. Klock. de Contrib. cap. 13. Grivel. decis. II. Amaya ad l. 2. num. 14. C. de annon.*

6. Quædam collecta est *Personalis*,

ac indicitur per Capitationem, quâ singula Reip. capita viritim onerantur; [Quæ olim in collationibus ad Turcicam expeditionem usitata fuit. R. l. de Anno 1500. tit. von Söldnern. Reichs Abschied zu Augspurg de Anno 1551. §. und nämlich dieser modus 2.] Eavè observatur præcipuè in Italia, quandoq; in Austria; Usitatissima verò est in Turcico Imperio, ubi Christiani pro singulis capitibus, drachmam auri, id est, aureum Ungaricum exsolvunt. l. un. C. de capit. civ. Gail. de arrest. cap. 9. num. 19. Boc. de coll. cap. 7. num. 3. Klock. d. tr. cap. 18. num. 166 Graef. de Regal. cap. 31. num. 4. [Quæ tamen vix est, ut in Republica bene constituta attendatur, secundum Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 83.]

7. *Mixtam Naturam* sapit Collecta, quæ personis imponitur propter res, tum respectu patrimonii, tum respectu personæ industriæ. l. rescripto. 6. §. f. l. f. §. 26 de muner. & honor. Sonderlich da man einem auch auff sein Handwerk und Handthierung schlegt. l. filii. 22. §. ult. D. ad municip. l. f. §. 23. D. de muner. Boter. Nn 2 de

de coll. cap. 10. num. 3. Klock. de Contrib. cap. 12. num. 18.

8. Convenit Imperii Principibus & Statibus, [antequàm ad collectarum impositionem, progrediatur, ante omnia proprium marsupium excutere. Klock. *dict. tr. cap. 7. num. 60.* Quòd si Ærarium omninò sit exhaustum, eo in casu] Collectas novas & extraordinarias à subditis magis impetrare, quàm imperare [debent, ac imprimis præcaveant, ut, quo minus fieri potest, subditi tributis onerentur. Aurca sunt verba Imperatoris Justiniani: *Deo auspice, hoc unum nobis studio est, ut publica tributa, citra querelam inferantur. Novell. 149. cap. 2. Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 91. lib. 2.]* Ideò cum consensu subditorum, aut qui eos repræsentant, *cine Landschafft* / Collectas exigere solent. Frider. *de mand. 2. cap. 44. numer. 7. & 8.* Gail. *de arrest. cap. 10. num. 17.* Bocer. *de Collect. cap. 4. num. 8.* Arnis. *de jur. maj. lib. 3. cap. 7. num. 8.* Nec mirum: Cum id in *Hispania* Regnis quoque observe- tur; Adeò quidem, ut quamvis *Hispaniarum* Rex absolutus esse videtur; Tri- buta

buta tamen indicere non potest, nisi ea in Comitibus generalibus à Procuratoribus Civitatum, quæ Matrices sunt & capita aliarum, concedantur, teste Parlod. cap. 3. num. 13. Amaya ad d. l. 3. num. 37. C. d. annon.

9. Proinde subditi ea de re suos habent particulares libros, *Steur-und Ans-
schlags-Register. Wehn. verb. Schätzung.*
[Vulgò, Æstimum, dicti; Quæ au-
tem in conficiendis libris collectarum
observandæ sint, tradit latè Jul. Chop.
de tribut. posit. 16. & seqq. apud Fritsch.
E. I. P. 6. fol. m. 239. Vide Choppin. de
Doman. lib. 1. tit. 2. num. 5. Sanè sub-
diti vix unquam Collectarum solutio-
nem recusare solent; *modo iusta adsint
causa.* Puta si vel publica utilitas Col-
lectas exigat, aut evidens necessitas illas
extorqueat. l. 1. C. de vectig. nov. l. omnes.
C. de oper. publ. Grivel. decis. II. numer. 20.
Dn. Klock. de Contrib. cap. 7. num. 16. Fr.
de Amaya d. l. 3. num. 27. Puta ob defen-
sionem Patriæ, *zur Landesrettung!* Ob aris
alieni solutionem, propter Domini Capti-
vi redemptionem; aut partis territorii
Emptionem. Sixtin. de Regal. 2. cap. 14.

num. 21. Klock d. tr. cap. 8. [Vide Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 68. & seqq. lib. 2. Dn. am. Gockel. de jur. majest. cap. 22. num. 15.]

[10. Quod extenditur quoque ad casum præstandi alimenta, secundum quosdam, si ærarium absque culpa Domini territorialis, ita sit exhaustum, ut ea subministrare non possit. Maul. de homag. tit. 7. Tenzel. de jur. detract. posit. 10. lit. B. in fin. Notabiliter hac de re scribit Vander Graef: *Non inconueniens est, exemplo parentum & liberorum, privatis Principum necessitatibus, subditos collatis subvenire, præsertim si alimentis indigeant. arg. l. 1. C. de alend. liber.* Quid enim inhumanius, quàm Principi denegare, quod patronis debetur? l. 5. §. 18. & 19. D. de liber. agnosc. Regia auferre, quod donatori ad inopiam vergenti, competeret? l. fin. C. de revocand. donat. Jacob. Vander Graef. de Regal. cap. 31. sub num. 6. *An & quatenus, exhausti ærarii assertori fides adhibeatur?* Vide meam Nomolog. cap. 3. num. 8. & 9.]

II. Quoniam autem collectæ impositio passivè fundatur in subiectione,
hinc

hinc confectarium est, neminem regulariter, nisi *subjectos collectis onerari posse. l. rescripto. 6. §. D. de muner. cap. 2. de censib. Reink. 1. cl. 5. cap. 4. num. 169. Klock. dict. tr. cap. 3. per tot.* Qui etiam absentes & contradicentes ad onus hoc obligantur. Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 75. n. 1. Grav. 2. concl. 52.* [Modò collectarum imponendi facultas à majori parte Ordinum Provincialium asserta fuerit. Refert enim ad universos, quod publicè fit per maiorem partem. *l. quod major. 19. D. ad municipal. l. 160. §. 1. D. de Reg. jur. Jul. Chop. d. dissert. de tribut. posit. 76. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 17. num. 65.* Quod etiam in Collectis Imperialibus verum obtinere contendit Dn Stamler. *de reservat. §. 30. num. 7.* Cujus assertioni firmamentum adducere licet, ex traditis Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 3. num. 95. & 96.* Distinguit Tenzel. *de jur. detract. posit. 10. lit. B. apud Fritsch. E. 1. p. 3.* De quo videbimus *infra cap. 90.*]

12. Quæritur: *An Cives propter bona extra collectantis territorium sita, collectasolvere teneantur? Negativa senten-*

Nn 4

tiamagna

tia magna equitate nititur. Agri enim tributum in eo territorio levare debet, ubi possidetur. *l. un. C. de mulier, in quo. lib. 10. l. 4. §. 2. D. de censib.* Frider. 2. *de mandat. cap. 4. num. 11.* Boë. *de collect. cap. 9. num. 7.* Græven. 2. *concl. 53. confid. 1. num. 3.* [Proinde hunc casum, dum in controversiam deductum fuisset, *suprema Camera Neapolitana* ita decidit; Ut de bonis extra territorium sitis, inhabitantes collectas, solverent, modò in loco, ubi sita erant, non collectabantur; Quia ibidem forsitan per Gabellas vivitur. Franc. Reverter. *decis. 387. per tot. Vbi Marinis. num. 1.*] Quod tamen *Civitates Imperii* non observant, dum quilibet Civis, statim temporibus omnia sua bona, si vè intra, si vè extra territorium sita, juratò in æstimum referre tenetur, quod etiam ratione sua nititur. *per l. numerum. 6. & fin. D. de muner. Diaz. de Mena. lib. 1. quest. 21. n. 55. Clapper. caus. 27. quest. 3. per tot. [Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 17. num. 54.]* Vide tamen *limitationes* apud Klock, *d. Contrib. cap. 11. num. 17. & seqq.*

13. De usufructuario dubitatur:

An

Anteneatur solvere Collectas propter prædia, quibus utitur, fruitur? Affirmativa communis est conclusio: Quoniam possessor prædiorum & qui fructus ex illis percipit, jure Domini collectasolvere tenetur. l. si pendentes. 27. §. si quid. D. de Vsufr. l. quero. 28. D. de Vsufr. legat. Gail. d. pignorat. Observ. 15. num. 11. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 14. num. 84. Boccr. de collect. cap. 10. num. 5. [Joan. del Castillo de Vsufr. cap. 56. num. 14. in oper. tom. I.] Nisi Collectæ, ususfructus redditus absorbeant; Ususfructuarius enim non tenetur, nisi pro modo reddituum. arg. §. 7. l. de nox. act. Garfias de expens. cap. II. num. 61. Klock d. cap. II. num. 130.

14. *Secus est in Conductore. Quoniam Conductor non possidet, sed tantum est in possessione, qui pro cultura & cura fructus percipit. l. 1. C. comm. d. usufr. l. hi penes. 4. C. de agricol. lib. 11. Caroc. de locat. part. 2. tit. de Collect. Klock. d. cap. II. num. 164. [Castillo de usufruct. cap. 5. num. 21.]*

15. *Qui Collectam imponit, ille quoque ab ea immunitatem concedit; l. sicut munera, 11. D. de vac. mun. l. 1. l. fin.*

D. de censib. l. un. C. de bis, qui à Princ. vac. mun. lib. 10. Myns. d. respons. num. 51. Frider. 2. d. mand. cap. 45. num. 12. Sixtus. d. Regal. 2. cap. 15. num. 129. Klock. d. cap. 16. sect. 1. num. 13. & seqq. [Carol. Tapia de constit. Princip. in Rubr. cap. 4. num. 107. Jo. Gæddæ. 4. cons. Marp. 16. n. 223.]

16. Cæterum, hæc immunitas strictè intelligenda est, [ac regulariter personalis esse judicatur. *l. forma 4. §. quanquam. 3. ibi: à personis. D. de censib. Tessaur. decis. 116. num. 5. Marinis ad Revert. Observ. 32. num. 1. Jo. Gæddæ. 4. consil. Marp. 16. num. 357. [Nec ad casum insolitum necessitatis & temporis belli regulariter extendi potest. l. cum te. 3. C. quemadmod. civ. mun. lib. 10. l. quoties. 1. C. ut nem. lic. in empt. lib. 10. l. jubemus. 10. C. d. SS. Eccles. Dn. Klock. d. Contrib. cap. 19. numer. 519. Gail. 2. Observ. 52. num. 25. Rosenth. feud. s. concl. 86. Frider. d. cap. 45. num. 14. Maul. de Homag. cap. 9. num. 77. [Fr. Revert. decis. S. C. Neapol. 130. per tot. Carol. Tapia dict. cap. 4. num. 102. & 103. Modò de vera & extrema necessitate agatur, scilicet quæ talis est, ut à cæteris subditis illi vix occurri possit.*

fit, citra opem & adiutorium immuni-
um. per l. un. C. ut nemin. liceat. ab empt.
spec. l. 11. §. 2. D. de iunior. Dn. Thabor. de
metat. sect. 2. cap. 1. num. 15. latè Dn.
Fritsch. de necessit. sect. 6. cap. 6. num. 5.]

17. Quæ tamen assertio Limitatur.

I. Nisi in genere de omni casu necessi-
tatis cogitatum aut stipulatum fuerit
tempore concessionis. arg. l. qui iure. D.
d. milit. testam. Raudens. respons. 54. num.
8. vol. I. Tileman. de Benign. Syntag. 2.
decad. 1. Vol. 5. num. 51. [Dn. Thabor.
dict. sect. 2. cap. 1. n. 17.] II. Nisi Quis
cum titulo oneroso, puta pretio vel pro-
pter servitia, immunitatem hanc acqui-
siverit. Roland. à Valle. cons. 5. num. 5.
num. 53. Cocher. decis. 39. num. 1. Myns.
respons. 1. num. 24. decis. Sixtin. 2. d. Regal.
cap. 14. num. 136. [Vel si immunitas
hæc ex Contractu proveniat. Contra-
ctus enim necessitatem præstationis ha-
bent, etiam in persona summi Principis.
Canonista in cap. 1. X. de probat. Consil.
Marp. 4. consil. 16. num. 323. Resold. consil.
175. num. 7. Dn. Thabor. de metat. part.
3. sect. 2. cap. 1. num. 14. Jo. Gæddæ. 4.
consil. Marp. 16. num. 323.] III. Nisi
immu-

immunitatis privilegium clausum sit in corpore Juris. *arg. l. 8. d. minor. Sylvan. cons. 66. num. 19. Raudens. respons. 54. num. 22. cap. I.*

17. Quæritur autem; *An Dominus territorij de prædiis allodialibus, à privatis comparatis, à Collectis immunis sit? Quod Regulariter negant Doctores.* [Quoniam bona manent in suo qualitate, & emptor bonorum rusticorum, sua contractu non potest variare naturam bonorum.] *per l. 2. C. de. Privil. dom. Augst. l. vacuatis. 13. l. nullus. 28. ibi: Qualibet dignitate fultus. C. de Decurion. lib. 10. Alber. de Rosate in Rubr. D. de muner. Jacob. de S. Georgio. de homag. num. 39. Vbi de communi opinione attestatur. Ægid. Thom. de collectis. Vers. Exactis. fol. m. 321. per tot. [Dn. am. Erhard. de oper. rusticor. conclus. 21. Walther. de metat. cap. 8. §. 64. Dissentit Tiraquell. de Nobilit. cap. 20. num. 168.]*

18. Ulterius Quæritur: *An immunitas à Collectis à Principe territorij alicui concessa, ceteros Cives oneret? Et hanc immunitatem, ipsius Principis cedentis detrimento, non verò Civitatis*

tatis imputari, deducunt Doctores. ex l. aētores. C. de exact. tribut. Nam Privilegium uni concessum, non debet redundare in alterius præjudicium. per l. cum filius. D. de testam. milit. Præsertim cum immunitas semper censeatur contra utilitatem publicam. Franc. de Amaya ad l. 1. num. 4. C. de immanun. nemin. conced. Ita Jacob. de S. Georg. de homag. num. 38. Paris. consil. 70. num. 14. Craver. consil. 945. num. 3. & seqq. Rosenthal. de feudis cap. 5. conclus. 85. lit. C. Distinguit Natta consil. 160. n. 37. Vide latè Klock. de Contribut. cap. 16. num. 23. & seqq. [Walther. tr. de metat. cap. 8. §. 49. Q. 28.]

CAPUT LXIII.

*De Jure detractiōis, vom
Abzug.*

I. **I**uri Collectarum annexum est Jus detractiōis die Nachsteuer/ Abfahre/ J uud Abzug: Quo certa portio defalcatur de bonis, quæ è territorio alicujus Imperii Principis aut Status, in aliud territorium transferuntur; Quod **exigitur**

exigitur ab eo, & quidem jure superiori-
tatis, qui domicilium mutat, idvè alibi
constituit. *Reichs Abschied/de An. 1594.*
§. und so viel Pruckm. cons. 48. Wehner.
& Besold. in Thes. Pr. V. Nachsteuer. Mager.
de Advoc. armat. cap. 10. num. 197. Klock.
de Contrib. cap. 1. num. 234. [Hoc De-
tractionis Jus, Civitatibus Imperii im-
primis quoque competere, tradit Dn.
Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 20.
num. 13 & per tot. Eichman. dissert. de
jur. detract. posit. 2. lit. D. act. posit. 7. per
tot. apud Fritsch. E. I. P. 4.] Quod
etiam Gallie & Italiae mores observant.
teste Decian. respons. 54. num. 55. Rauchb.
2. quest. 15.

[2. Vestigia juris Detractionis re-
perimus in Romana historia, adcò ut
Cæsarem Augustum, Detractione pri-
mum usum fuisse, tradat Dio Cass. *histor.*
lib. 55. Tacit. 4. Annal. 55. Leges quoque
Civiles similia ferè Detractionis vesti-
gia referunt in l. 2. §. ex his. 44. D. de
origin. jur. Quo facit. tot. tit. C. Quand.
quæ. pars. lib. 10. l. un. C. Non licer. habit.
metrocom. lib. 11. l. fin. in pr. ibi: vicefima.
C. de edict. Div. Hadr. Chopin. de d. man.
lib.

lib. 1. tit. 2. num. 5. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 6. Ratio hujus Detractionis suâ æquitate nititur, scilicet, quòd Dominus territorii in redhostimentum præstitæ defensionis, ac in compensationem imminuti aestimi, accensus annui, aliquid de bonis exportatis decerpat. Gail. 2. Observ. 36. num. 9. Klock. de arar. lib. 2. cap. 26. num. 5. Knipsch. d. cap. 20. num. 12. Eichman. dict. posit. 2. lit. D.]

3. Duas detractionis species Germaniæ usus observat, Easvè exigit; [Primo propter emigrationem: Secundo propter Hereditatis perceptionem. Dn. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 21.] Ex domicilij mutatione, detractio solvitur; Cum subditus Juri Civitatis renunciat, ac domicilium in alterius Principis territorium transfert; Quo casu, Dominus territorii ordinarius, certam bonorum portionem patrimonio migrantis detrahit. Köpp. decis. 5. & II. Gail. 2. Obs. 36. num. 10. Klock. d. cap. 1. num. 236.

4 Domicilium autem mutare, ac aliorum migrare, cuilibet liberum est, etiamsi territorii Dominus dissentiat; modò non fiat malitiosè; l. Titio. 71. §. 2.

D. de

D. de condit. & demonstr. l. f. C. d. oper. lib. Reichs Abschied de Anno 1555. §. wa aber unsern. Gail. 2. Observ. 36. num. 14. Bruning. d. jur. univers. th. 59. Mevius ad l. Lub. 1. tit. 2. art. 2. num. 69. [Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 20. num. 2. Laudat liberam hanc, emigranti facultatem, Cicero, ne quispiam maneat in Civitate invitus, & fundamentum vocat libertatis, sui quemque juris & retinendi & dimittendi esse Dominum. Cicer. pro Balbo. Eichman. de jur. detract. membr. 2. Concl. I.]

5. Quæritur autem: *An Statutum vel Edictum valeat, ne subditi extra territorium migrent, sub gravi pœna aut confiscatione bonorum? Quod Negamus; Quoniam tale Statutum aut Edictum libertatem naturalem nimium constringit; ac servitutē inducere videtur. d. l. Titio. 71. §. 2. D. de condit. & demonstr. arg. l. nec non. 28. §. 1. D. ex quib. caus. maj. Amaya. 1. Observ. jur. cap. 6. [In Principis autem potestate minimè consistit, contra ius Gentium, subditos libertatem naturalem adimere, ac pro lubitu circumscribere. Eichman, dict. membr. 2. conclus.*

*conclus. 1. Henr. Klock. de vectigal. conclus. 93. Schepliz. ad Consuet. Br. part. 4. tit. 14. §. 2. num. 8. Dn. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 4.] Dissentit [Klock. de contribut. cap. 7. num. 142. Stamm. de servit. pers. lib. 3. cap. 12. num. 11. Rümelin. 2. ad A. B. Dissert. 5. thes. 5. Et hoc operosè defendit.] Joan. Anton. Bel-
lon. consil. 5. num. 45 & seqq.*

6. Quæritur Ulterius; *An is qui ex necessitate, non propria culpa, aliò mi-
grat, detractiois lus solvere teneatur? Et
hoc Negamus; Nisi eo in casu, quo quis
seipsum spontaneè in necessitatem emi-
grandi conjecerit, scil. delinquendo.*
arg. l. 36. in f. D. de jud. l. 7. §. 1. D. qui sat.
arg. Köpp. decis. 11. num. 15. Berlich. 5.
concl. 52. num. 13.

7. Proindè Magistratum à subdi-
tis, quos ob Religionem è ditione di-
scedere jubet, tributum emigrationis
exigere non posse, æquum & justum est,
sicuti tradit Referens apud Gylman. tom.
2. Symphor. 1. tit. 3. vot. 1. num. 4. fol. 207.
Qui præjudicia refert. Cran. de pac. Relig.
part. 2. problem. 1. Rümel. 2. ad. A. B.
dis. 5. conclus. 6. [Ubi Additiones meæ.

Henr. Klock. *de vectigal. thes. 63. lit. D.*
 Quod latius deducit Dn. Eichman *de*
jur. detract. membr. 2. conclus. 2. Knip-
 schilt. *dict. cap. 20. num. 38.*] Contra-
 rium tamen *Praxis Imperii* in multis lo-
 cis, non sine gravamine tenet.

8. In Ducatu *Würtembergico* Cives
 pleniori libertate gaudent, ac vigore
Tubingensis Transactionis initæ *An. 1514.*
Tubingæ, cum Duce Ulrico, & confir-
 mata, à Duce Christophoro *Anno 1551.*
 ab onere detractionis liberi sunt; der
 Tübingische Vertrag gibt jeden Württem-
 bergischen Bürger ein freyen Zug. S. damie
 auch der. [Knipschilt. *dict. cap. 20. n. 15.*]

9. Modò Emigrans 1. cuncta de-
 bita ante discessum exsolvat. 2. Ne
 intra annum, contra patriam quidquam
 moveat vel agat. 3. Ut lites intra an-
 num judicialiter exagitet & earum de-
 terminatione acquiescat. Fürstl. Würt-
 temb. Lands-Ordnung. tit. vom Bürger-
 Recht. S. so einer. Rümelin. *d. dissert. 5.*
concl. 5. Simili privilegio etiam Cives
Spirenses, *Vormatienses*, ac *Kitzingenses*
 gaudere, tradit Gylman. 3. *Symphor.*
fol. 147. Wehn. in *Obs. verb. Nachsteuer.*

10. Quæ

10. Quæritur autem : *An Habita-
tor, vel Incola in Bensch. Qui per ali-
quot annos in Civitate aut pago VVürten-
bergensi larem fovit, ac ibidem bona ac pe-
culium aliquod acquisivit, postea sese, cum
facultatibus aliorum confert, ius detractio-
nis solvere teneatur, à quo aliàs Cives im-
munes sunt & exempti ?* Quod utique
Affirmamus. Quoniam habitator one-
ra civica non suffert, nec collectas,
aliasvè præstationes personales sustinet,
sed solvendo annum habitationis pre-
tium [Quod vulgò, *Bensch. Belt* voca-
mus,] liberatur. Quomodo ergò ci-
vica commoda & privilegia habere po-
terit? Cum propriè loquendo habita-
tor non sit Incola, nec incola sit Civis.
*l. Cives. C. de incolis. Buning. de homag.
conclus. 281. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2.
cap. 29. num. 80. & 84.]* Ideò Statu-
tum loquens de Cive, non compren-
dit Incolam, nec habitatorem: Sed strictè
ac propriè intelligendum est. *Bart. in l. 3.
§. hac Verba. D. de negot. gest. Aldr. Ma-
scard. de Statut. concl. 4. per tot.*

11. Proinde cum in lege Censoria,
portus Massiliensis scriptum erat: *Civis*

00 2 vendens

vendens Navem aut aliud lignum, portorium ne dato. Ac Gigantus de Mariano Corsus, Marsiliæ habitator Navem vendens portorium pendere recusaret, ad solutionem in supremo Aquisgrani Iudicio, majori calculo condemnatus fuit, teste Francisc. de Chapper. *caus.* 79. *quæst.* un. Quo faciunt tradita Amayæ *ad l. Cives.* 7. *num.* 110. *C. de incolis lib.* 10.

12. *Secunda species* exigendi Detractionem existit in hæreditatis perceptione. Nam Dominus territorii ex hæreditatibus, legatis aut Donationibus quæ ad extraneos, sive testamento, sive ab intestato perveniunt, ac extra territorium transportantur, certam quotam & portionem deducit. per Reichs Abschied de Anno 1494. §. und soviel. Köpp. *decis.* 5. Wehn. in *Observ. verb. Nachseuer.* Rauch. I. l. *quæst.* 15. [Knipschilt. *dict.* cap. 20. *num.* 21. Klock. de *arar. lib.* 2. cap. 69. *num.* 12. ac cap. 20. per tot.]

13. Quod ubique ferè locorum observatur, nisi Magistratus cujusvis loci, hoc jus speciali pacto sibi invicem remiserint, da die Obrigkeit sich verglichen / einen freyen Zug gegeneinander zu haben.

Haben. Sicuti Serenissimus Dux *Würtembergia* cum quibusdam Civitatibus Imperii certa pacta habet.

14. Hæc Detractionis *Quota* incerta est, ac variatur secundum locorum consuetudinem; quandoque deducitur decima pars, quandoq; *Quarta*; quandoque *Vigesima*; *Frankfurti, Bambergæ, & in Palatinatu* est decima pars: In *Marchia Brandenburgica* decima quinta; *Wehn. Observ. Nachsteuer. Köppen. decis. 5. num. 5. Klock. d. cap. I. num. 234.* In *Württembergia* Patriæ Ducatu est decima pars. *Fürstl. Württembergische Lands. Ord. fol. 7.* [Unde vulgò, der zehende Pfennig vocatur. *Dn. Knipschilt. dict. cap. 20. num. 53.*]

15. Quæritur autem: *An liberi, paterne hæreditatis decimam solvere teneantur?* Negatur, per l. ur. C. d. in ap. lucr. descript. *Forstner. de Success. lib. 2. cap. 18. num. 20. Berlich. part. 3. concl. 52. num. 23.* [*Maul. de homag. tit. 10. num. 39.* modò in patria & territorio permanent, nec alibi domicilium, ante hæreditatis perceptionem constitutum habeant; aliàs secùs erit dicendum. *Dn.*

Knipschilt. *dict. cap. 20. num. 36. & 37.*
 Besold. *in Thes. Pr. Verb. Absch. 56.*

CAPUT LXIV.

De Vectigalibus.

[1. **N**ihil vel naturâ vel arte tam solidum est & perpetuò durabile, quod longo usu non conteratur, ideò reparatione necessariò indiget. Quod imprimis in Viis & stratis publicis advertimus. Dn. Fritsch. *de viis publ. cap. 14. per tot.* Marquard. *de mercat. lib. 1. cap. 3. num. 30.*] Ac quoniam sine Viis publicis aut fluminibus, tam personæ, quàm bona, de loco ad locum vix transferri possunt, & in iisdem reparandis, providendis, tutisq; reddendis, non modicus labor, imprimis verò magni sumptus requiruntur, ideò pro earum refectione vectigalia imponuntur, ac meritò exiguntur. Græf. *de Regalib. cap. 70.* [Klock. *de arario. lib. 2. cap. 77. num. 21.* Fritsch. *dict. tr. cap. 8.*]

2. Hinc in Imperio Rom. Germ. Principes & Imperii Status in compensationem

sationum reparationis & tutelæ, superioritatis jure, *Vectigalia*, olim à Majoribus indicta, cum consensu Imperiali, aut alio titulo legitimo acquisita, hodiè liberè exigunt, ac pleno jure, secundum modum consuetum, aut quantitatem concessam percipiunt. Sixtin. de Rega. lib. 2. cap. 6. num. 14. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 33. Buxtorff. ad A. B. conc. 91. Arnif. de jur. maj. 3. cap. 7. num. 7. [Per. Fr. Mindan. de mandat. lib. 2. cap. 43. num. 26. latè Fritsch. dict. cap. 3. n. II. & seqq. Quod in specie, Civitatibus quoquè Imperii meritò attribuit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 18. num. 1. & 30.]

[3. Sicut autem, jam olim apud Romanos, *Vectigalia* sine Imperatorum præcepto, nequè Præsidi, nequè Curatori, neque Curie constituere, nec præcedentia reformare, & his vel addere vel diminuire licebat, teste Hermogeniano in l. vectigal. 10. D. d. publican. & vectigal. Bulengeri de vectigal. cap. 1. & 2. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 18. num. 2.] Ita quoque moribus hodiernis *Vectigalia* vel nova exigere, vel vetera augere in

Imperio Rom. Germ. nulli omnino licet, absque speciali Imperatoris concessionem, requisito insuper Electorum consensu. *Reiche-Abschied de Anno 1576 weiter seynd. f. t. r. C. de vectig. nov. l. vectigalia. 10. l. quanta. 12. D. de public. Dassel. conf. 3. n. 2. Carpzov. de Leg. Reg. Germ. cap. 8. Klock. d. Contribut. cap. 3. num. 116. Dn. Limn. ad Capitul. Carol. V. an. 18. [Quam concessionem raro & ægerime fieri solere & debere, tradit Vaider-Graef. dict. cap. 30. num. 12.]*

4. Proinde Camera Imperialis, si Princeps vel Status Imperii quicquam in contrarium intendit, Mandata sine clausula inhibitoria ac restitutoria præter extraordinariam poenam, decernit. *dict. l. vectigalia. 10 §. non solutis. D. de public. l. si provincialium. 4. C. de Vectig. nov. instit. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 13. num. 12. Gylman. 3. Symphor. ver. Vectigal. num. 156. Vide Rümelin. 1 ad A. B. diss. 8. concl. 25. [Mindan. dict. cap. 43. in pr. Knipschilt. dict. cap. 18. n. 4. & 15]* Hinc quilibet Circulus jubetur in R. A. de Anno 1576. §. *writers seynd* in hosce vectigalium flagellatores inquirere, ut
ad

ad debitam & condecentem poenam trahantur. Denais. *in Iur. Cam. Rubr.* 231. Frider. 2. *de mand. cap.* 42. *num.* 7.

5. Quæritur autem: An etiam Telonij translatio, de loco ad locum, prohibita censeatur? Affirmatur. Quoniam vectigaliorum reformatio, sine Imperatorum præcepto fieri non debet. Secundum Hermogenianum, *in dict. l. vectigalia. 10. in pr. l. si publicanus. 4. §. fin. ibi: ferè consuetudo. D. de public. l. si cuius. D. de servit. Boccr. de Regal. cap. 2. num. 195. Becht. de securit. concl. 59. Rümelin. ad A. B. 1. diss. §. concl. 20. Præjudicium refert in Caus. C. C. contra A. E. C. Frider. 2. *de mandat. cap.* 42. *num.* 17. [Adjecta tamen Declaratione, modò translatio hæc transeuntibus non modicum damnum adferat. Dn. Fritsch. *de via public. cap. 3. num.* 22.]*

6. Solet autem Imperator cum Electoribus quandoque uni vel alteri Statui Imperii, ex justa & rationabili causa, Telonii erectionem vel autionem concedere. arg. *l. 1. C. vectig. nov. instit. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 44. Buxtorff. d. concl. 91. lit. e.* Puta, ob publi-

cam utilitatem vel necessitatem; ob tenuitatem Ærarii; aut sumptuum magnitudinem, in sustinendis pontibus, ac reficiendis viis. *d. l. f. C. vectig. nov. Frid. lib. 2. C. 43. n. 6. Sixtin. 2. de Regal. cap. 6. num. 43. Vide Klock, d. c. 3. num. 119. [Vander Graef. dict. tr. cap. 39. num. 5. Knipschilt. dict. cap. 18. num. 30. Fritsen. de viis public. cap. 8. & 14.]*

7. Ideò supplicans pro impetratione Telonii, narrare debet. I. Causam pro impetrando telonio. II. Principes vicinos. III. Ipsum locum, in quo telonium erigere vult; ne vicinia nimis oneretur. IV. Utile etiam est attestationem habere Vicinorum Principum ac Statuum Imp. ne postea ad alicujus instantiam, Telonium, tanquam sub & obreptitiè impetratum, irritum declaretur. *Myns. 5. Observ. 31. Rosenth. de feud. c. 5. concl. 43. num. 7 Klock, de Vectigal. concl. 16. [Knipschilt. dict. cap. 18. num. 16.]*

s. Qui ad Vectigalium præstationem tenetur, obligatur ad mercium professionem, *er muß sich bey dem Zoll anzeigen*, ac ad debitæ quantitatis solutionem;

nem; [Omnes enim ii, qui securitate in viis aut portibus publicis gaudere volunt, ad solvendum vectigal prompti esse debent. *per l. 2. in fin. C. de annon. l. 1. C. de navicul.*] Alioquin merces in commissum cadunt, *sie seynd verwirckte und verfahren. l. f. §. quoties. 3. D. d. public.* Ferrar. in *Practica tit. de pedag. sol.* Sichard. ad *Rubr. C. d. vectigal.* Frider. d. cap. 43. num. 10. Dassel. d. *Consil. 3. n. 8.* Dn. m. Bocer. de *Regal. cap. 2. num. 207.* Rosenth. d. *feud. cap. 5. concl. 36.* Becht. d. *securit. concl. 57.* [Unde scribit Jacobus Vander Graef. *Qui vectigalia defraudant, Deo & mundo peccantes amissione bonorum suorum plerumq; plectuntur. l. 4. §. 5. D. de offic. procons. l. 3. C. de navicul.* Vander Graef. *dict. 1r. cap. 30 n. 10.*] Quæ poena locum habet, etiam si quis postea vectigal solvere paratus sit. *l. fraudati. 8. l. Commissa. 14. D. d. public.* Sixtin. 2. d. *Regal. cap. 6. num. 174.* Rümelin. 2. *dis. ad A. B. S. concl. 26.*

9. Quod si quis viâ usus sit non solitâ vel prohibitâ, eo ipso Vectigal fraudare censetur, nec à poena commissi liberatur, *l. cum proponas. C. d.*

navit.

naut. fœn. l. 2. C. d. Cars. publ. Rebuff. in l. qui fiscales. C. d. navic. lib. II. Coler. d. process. execut. part. I. cap. 3. num. 47. Rosenth. d. cap. 5. concl. 59. Köpp. decis. 50. num. 25. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 6. n. 164.]

10. Quid Si nauta vel Auriga, sua culpa vel negligentia non solvat vectigal, num ideo Dominus mercium, pœnam commissi sustinebit? Negativa opinio communior existit. per l. fraudati. 3. §. I. ibi: portionem ceteris non auferuntur.] l. contem. II. §. Dominus. ibi: navis Domino restituitur. D. d. publican. [Pœna enim debet tenere suos authores, nec ulterius progredi debet metus; Magnus item Antonius Caracalla, Divi Severi filius ita rescripsit: Si colonus vel servi, prædii Domini ferrum sive fabricam, illicitè in prædio fecerint, ignorante Domino, nulla pœna Dominum teneri. in] l. ult. § II. D. dict. tit. l. f. D. ad Sc. Syllan. Pap. decis. 572. Bocer. decis. 128. num. 24. Ruland. 4. d. Commiss. 2. cap. 5. num. 50. Stephan. 2. d. Iurisd. cap. 7. m. 1. num. 259. Dn. m. Bocer. d. Regal. 2. num. 211. latissimè Gæhaus. part. 3. pericul. q. 41. Dissentit Frider. 2.

Mandat.

Mandat. cap. 43. numer. 87. Vide tamen. Rosenth. d. cap. 5. concl. 23. num. 4.

II. Quamvis autem *Vectigal*, vi vocabuli à *vehendo* desumpti, latè pateat, ac omne id denotet, quicquid tributi ac pretii, à quacunque re vel persona exigitur. Vide *Bulinger. in tr. de Vectigal. cap. 1. Rosenthal. d. cap. 5. concl. 33. Arnis. 3. d. iur. Majest. cap. 7. num. 5. Frider. 2. d. mandat. cap. 42. num. 9. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 18. num. 6. Vander Graef. de Regal. cap. 30. num. 2. Klock. de arar. lib. 2. cap. 69.]* Propriè tamen & hoc loco *Vectigal* dicitur, quod *Reipublicæ* pro avectione & investitione mercium datur, & in certo loco solvitur, in recompensationem præstiti salvi conductûs, [ac reparatione viarum & pontium. *Fritsch. de viis publ. cap. 5. & 14.*] Proindè tale *Vectigal* magis *Exteros* quàm *subditos* onerat. *l. ex præstatione 7. C. d. Vectig. & Commiss. Schrad. d. feud. part. 10. sect. 5. num. 125. Bornit. d. arar. lib. 5. cap. 10. Borcholt. de Regal. n. 45. Klock. d. Vectigal. concl. 7.*

12. Sanè, *Jure civili*, *Quantitas telonii* erat pars octava. *d. l. ex præstatione.*

7. C.

7. *C. de vectigal. l. Romanae. 2. C. de Eunuch.*
 Hodie juxta tenorem privilegiorum ac
 consuetudinem loci, Vectigalis quota
 non uniformis, sed varia existit. Vide
 Rosenth. *de feud. cap. 5. concl. 35.* Becht.
de secur. concl. 71. Henric. Klock. *d. 17.*
concl. 7. Quod observandum est ad dif-
 ferentiam deß Accis, Umbgelts / Bier-
 Steuer / Fahr-zins / Bruck- und Weeg- Geld /
 oder so man etwas auffß Fleisch schlägt.
 [Hoc tamen admonendum, quod ve-
 ctigal non ex ipsis mercibus, sed in pe-
 cunia numerata solvi debeat. *l. universi.*
5. ibi: pensitationis. C. de vectigal. Sixtin.
de Regal. lib. 2. cap. 6. num. 80. Knipschilt.
dict. cap. 18. num. 49.]

CAPUT LXV.

De Accis, ac impositione Vini vectigalis, vulgò Accis und Umbgelt.

I. **V**I territorialis jurisdictionis, per-
 missum est Imperii Principibus
 & Statibus, pro Usu Reipublicæ,
 imponere & exigere, *Vectigalia seu Dacis*
Vini,

Vini, Carev: sie, aliquid carnibus impone-
re, item instituere tabernas publicas; das
Umbgelt/ Zapffengele/ Lerwerngelt/ einzu-
ziehen/ zuerhöhen / etwas auff's Fleisch zu
schlagen; Accis auffzulegen. & similes im-
positiones. De quibus Consil Argent.
2. num. 1. & seqq. vol. 1. Klock de Contri-
but. cap. 1. num. 306. ac de arario. lib. 2. per
101. Besold. in Thes. Pract. v. Umbgelt.
Quæ omnia sub verbo Gabellarum
contineri solent. Vide Joan. Guttierrez.
tr. eleg. de Gabell. in oper. Dn. Knipschilt.
de Civit. Imp. lib. 2. cap. 19. Qui jus
imponendi Accisa, etiam Civita-
tibus Imperii meritò attribuit, sub num.
6. & 31. Quod vel exinde patet, cum
quorundam Civitatum Imperialium
præcipui annui redditus in Accisorum
perceptione consistant.]

[2. Dicuntur & derivantur *Accisa*,
à verbo: *accido*, quod circumcido vel at-
tinuo denotat, quasi pretio, carnibus
aliisvè rebus vendibilibus imposito, ali-
quid accidatur, & ærario Dominico
inferatur, quo Princeps faciliùs onera
& sumptus publicos sustinere possit.
Quod verbum clarescit ex hoc *Virgilij*
versi-

versiculo: *Accisis coget dapibus consumere mensus*. Virgil. lib. 7. *antiq.*]

3. Hæc onera quoniam subditi principaliter gravant. nec forenses, nisi per consequentiam concernunt; Ideo absque *Imperatoris consensu* exigi, imponi, vel augeri posse, Doctores tradunt; Cum rationem & similitudinem collectarum habeant. Everhard. Sen. *cons.* 42. num. 39. Besold. *consil.* 234. Wesenbec. *consil.* 303. num. 62. Klock. *de Vectigal. concl.* II. Quod latè pro & contra deducit Knipschilt. *dict. cap.* 19. n. 7. & *seqq.*]

[4 Consultius tamen esse, censent nonnulli scriptores, si ad imponenda *Datia & Accisa Vini & carnis*, etiã *Imperatoris consensus* requiratur, sicut à *Civitate Imperiali Augusta & Norimberga* factum fuisse, tradit Casp. Klock. *de contribut. cap.* 5. num. 150.

[5. *Accisa* autem imponenda sunt, secundum consuetudinem cujusque regionis & *Provinciæ*. l. *locatio*. 9. §. 6. D. *de publican.* Gylman. *decis.* 20. num. 27. fol. 535. Ac cum consensu *Civium* vel *subditorum*, utpote de quorũ corio luditur; Nec non ex *justa ac urgente causa*

Maul.

Maul. *de homag.* iii. 9. num. 124. Amaya
ad l. 3. num. 37. C. de Annon.

[6. Sanè Gabellæ & Accisa, cum super rebus commestibilibus ac consumptibilibus imponantur, (unde consumptionis-*Mittel* vocantur) ac consequenter tam pauperes quàm divites gravant, ideò non facilè introducenda sint. *l. veltigalia. C. nov. vectig. Consil. Argent. 2. num. 24. vol. 1.* Unde in benè constitutis Rebus publicis accisa semper odiosa habita fuerunt *arg. l. locatio. 9. §. earum rerum. 6. ibi: quarum nunquàm prestitum est. D. de publican. l. 1. C. de annon. & tribut. Dn. Knipschilt. dict. cap. 19. num. 13. Joan. Guttierrez. de gabell. 2. l. Fritsch. de via publ. cap. 9. num. 21.]*

[7. Consuetudine autem Germaniæ, Datia Vini exigere & Accisa instituere, non ubiquè locorum Regalibus annumerari, censet Ruland. *decis. jur. quest. 12. Klock de Contrib. cap. 3. num. 123.* Cum videamus, quod propter pretii exiguitatem & parvitatem, etiam Civitates municipales, hoc exigendi jus exercent. Vander Graef. *de Regal. cap. 32.*

Pp

num.

num. 8. Vide omninò Knipschilt, cap. 3. num. 123. dict. cap. 19. num. 23.]

CAPUT LXVI.

De Fluminibus Publicis.

1. **U**s in fluminibus publicis, ac lacubus & omnis exinde proveniens utilitas, jure superioritatis, territorii Principi & Domino cedere, colligunt Doctores ex *c. un. 2. f. 56. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 23. Gryphand. de Insul. cap. 12. & 14. Sixtin. de Regal. 2. cap. 3.* [*Quod superioritatis jus in fluminibus, etiam Civitates Imperii habent, secundum tradita Knipschilt. dict. 17. lib. 2. cap. 4. num. 114.*]

2. *Flumina publica* dico, flumina majora, navigabilia, aut ex quibus alia fiant navigabilia; unde J.C. Marcianus ait: *Flumina penè omnia & portus, publica sunt. in l. 4. D. de R. D. l. quo minus. in f. D. de flum.* Bocer. *de Regal. cap. 2. num. 164.* Harpprecht. *ad §. 2. num. 3. Inst. de R. D.* Aymon. *de aluv. lib. 1. cap. 15.* [*Ideò, cum Jureconsultus, verbo, Penè, utitur,*

eo ipso, quædam excipere voluit, scilicet, ea quæ navigabilia non sunt, qualia torrentia sive non perennia habentur. Vander Graef. *de Regal. cap. 36. num. 1.* Vide Renat. Choppin. *de doman. lib. 1. tit. 15.]*

3. Hæc ad eundem Dominum pertinent, cujus territorium flumina perfluunt; Tùm quoad jurisdictionem. *l. 2. D. d. flumin.* Tùm, quoad Protectionem. *arg. l. Congruit. D. de Off. Præs. Tùm, quoad proprietatem. l. 4. D. d. Rer. Div. Schrad. de feud. p. 3. cap. 4. Capoll. d. servit. cap. 28. & 31. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 3. num. 31. Arnif. d. Iur. Maj. 3. cap. 3. num. 2. Heig. 2. q. 40. num. 36. Dn. Bocer. d. Regal. cap. 7. num. 164. Gryphian. d. insul. cap. 10. & 11. num. 17. Tilem. de Bening. 2. dec. 2. vol. 7. num. 21. & 23.*

4. Fluminum autem usus, publicus est omnibus, Gentium jure. *l. diligenter. C. d. Aquad. lib. 11. l. litera. §. 1. D. ne quid in loco publ. Harppr. ad Instit. in §. Flumina.* [Benjan. Leuber. *de jur. stapul. num. 1736.* Heberle *de libert. nat. restrict. posit. 15.* apud Fritsch. *E. I. P. 16.*] Hinc nemo prohiberi potest in publicis Flu-

minibus navigare aut piscare, *t. i. D. ut in flumin. publ. navig. lic.* Rosenth *d. feud. cap. 5. concl. 21. lit. c.* Bruning. *d. jur. Univers. concl. 22.* [Vel aurum in flumine publico repertum, sicuti etiam margaritas, colligere. §. 2. *Inst. de rer. divis.* Heberle *dict. posit. 15.*]

5. Ac Camera Imperialis contra prohibentes, aut deteriore reddentes Usus Fluminum, mandata decernit sine clausula, tam inhibitoria, quam restitutoria. *arg. t. t. ne quid in flum. publ. l. 1. ff. ut in fluv. publ.* Rosenth. *d. feud. d. cap. 5. concl. 21. num. 3.* Frider. 2. *d. mandat. 36. num. 1. & 2.* Sixtin. 2. *d. Regal. cap. 3. num. 36.* [Modò navigatio aut piscatio cum alterius injuria impediatur, ac flumen inde deterius reddatur, aliàs secùs dicendū erit. *tot. tit. D. de ripa muniend.* Vander Graef. *dict. cap. 36. n. 1.*]

6. Hunc tamen Usus navigandi aliquatenus restringi posse à territorii Dominis, sc. ex justa causa, tradit Rauchb. *part. 1. q. 23.* Sixtin. *d. cap. 3. num. 4.* Gryphiand. *d. Insul. cap. 20. num. 42.* Hering. *d. Molend. q. 16. num. 28.* Becht. *d. Secur. concl. 72.* [Sicuti videmus, hodie

omnium

omnium ferè fluminum usum restrictum esse, adeò, ut præter usum aquæ, eumque non indifferentem libertati pristinæ, nihil ferè sit relictum. Unde in specie Principes multis in locis, piscium capturam, tempore quo sobolescunt, penitus interdicunt. latè Heberle de libert. restrict. posit. 15.]

7. Quæritur autem : *An in flumine publico licitum sit absq; consensu Domini territorij, Molendinum terrestre vel fluviatricum, ein Schiff-Müller adificare?* Negat communis Prudentum Schola; Quoniam fluvius tam quoad alveum, quam aquam profluentem, non privati, sed publici juris est, in quo præter consensum publicum, nihil efficaciter agitur; Non magis, quam si in aliena terra quisquam ædificaverit. l. quemad. D. ad l. aquil. l. 1. & f. D. de flum. Frider. 2. de mand. cap. 38. Hering. de molend. q. 15. Græf. d. tr. cap. 36. num. 2. [Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 5. num. 196.]

8. Eodem jure ad territorij Domini-
num pertinent omnia incrementa fluviatrica; Veluti *Alveus* à flumine publico derelictus. l. 1. §. simili. D. de flumin. Bero.

q. famil. 94. ubi Mylius. Item *alluvionis jus*, [*die anwachs Gerechtigfeit oder der Anwurf.*] quod & in infinitum usque competit. l. 2. D. pro suo l. 1. C. d. *alluv.* Gryphiand. *de insul. cap.* 15. Aymon. *tr. d. alluvion.* Portus, quo merces importantur & exportantur, [*Eoque injussu Principis territorii, non cuivis uti frui licet.* Heberlin. *de libert. nat. restr. posit* 13. Rümelin, *ad A. B.* 3. *Dis.* 3. *posit.* 25. *Ubi Addit. mea.*] Ac *Ripatica*, jusque ripas aggeribus muniendi. [& à præternavigantibus Vectigalia exigendi.] l. 1. §. *sunt autem.* D. *de flum. t. t.* D. *de rip. mun.* [*Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 4. num.* 120. *Leuber. de jur. stapul. n.* 10.] Aliaque quàm multa jura Princeps circa flumina possidet, quæ vide apud Sixtin. *de Regal.* 2. *cap.* 5. & 13. Rosenth, *de feud. cap.* 5. *concl.* 32. Klock. *consil.* 5. *per tot.* Græf. *de regalib. cap.* 36. *per tot.*

9. De *Insula* in flumine nata, maximè disceptatum fuit in Camera Imperiali, *An ea, ratione propriæ atis ad Dominum territorij pertineat, an verò ad eos, qui propè ripam prædia possident?* Ac pro Domino territorij, Domini Camerales deciderunt,

derunt, *apud* Joan. Forster. *in process. Cameral. tit. 15. Rub. de Insula. vot. 2. fol. 38. Gylman. 1. Symph. 2. vot. 2. fol. 144. Sixtin. d. Regal. 2. cap. 3. num. 29. Tileman. de Benign. d. Vot. 7. num. 31. & seqq. Gryphiand. de Insul. c. 10. & 11. Nöc. Meurer, vom Wasser-Recht. part. 2. num 8. [De Insulis in Rheno & Rhodano natis vide Klock. de arar. lib. 2. cap. 63. num. 13. & 14.]*

10. Huc pertinet quoq; *piscationum* reditus & jus detrahendi decimam piscium partem. Sixtin. *d. Regal. 2. c. 18. Dn. m. Bocer. eod. tr. cap. 1. n. 42. Frider. 2. d. mandat. cap. 36. n. 22. [Graef. dict. tr. c. 40.]* Item Jus Rates ducendi, das Floß-Recht; Quo etiam quidam referunt, *jus Stapulae*, die Anfahrt/ Niederlag/ und Staffel-Recht/ [Leuber. *tr. integr. de jur. stapulae.*] Vide de hisce juribus Everhard. *cons. 9. lib. 1. Myns. cons. 19. dec. 2. Maul. d. jur. Conduc. tit. 3. num. 21. Becht. d. securitat. concl. 73. Klock. d. Contrib. cap. 3. num. 87.*

[Addit. ad A. B. Rümelin. *part. 3.*

Dissert. 3. posit. 24. & seqq.]

CAPUT LXVII.

*De Viis Regiis ac publicis. von
der Kdiserl. freyen Land- und
Heer- Strassen.*

1. **I**n *Viis ac limeribus Publicis, seu Regiis*, auff freyen Heer- und Land- Strassen: Sicuti olim populo, ita hodiè Principi & Domino territorii competit; Cujus enim solum publicum esse probatur, ejus quoque iter regium ac curia viæ Basilicæ erit. *arg. l. libera. 3. D. ne quid in loc. publ. Reichs- Abschied/ de An. 1548. §. ferner auch. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 21. Gail. 2. Observ. 64. num. 2. [Dn. Fritsch. tr. de via public. cap. 10. per tot. Quo superioritatis jure in Viis & stratis publicis, etiam Civitates Imperii gaudere, tradit Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 4. num. 113. & lib. 2. cap. 5. num. 14.]*
2. Et hoc Tum, quoad *Protectionem*, scilicet, itinera reddere tuta, contra quosvis grassatores, ac ea à malis hominibus purgare. *l. 3. inf. l. 12. D. de Offic. presid. Boc. de Regal. cap. 2. num. 144. Kizel. de jur. monet. theor. 1. lit. m. [Fritsch. dict.*

dict. cap. 1. & 6.] Eavè reficere ac sacra testa conservare. *l. 7. C. de Sacrosf. Eccl. Graef. d. Regal. cap. 34. n. 4 [Fritsch. dict. tr. cap. 14.]* Ubiquè liberum præbere aditum, ac expeditum servare transitum. *1. 1. D. de viapubl. Frider. 1. d. mandat. cap. 36. n. 1. [Fritsch. dict. tr. cap. 8.]* Euntes & redeuntes conducere: *arg. l. 1. §. 1. D. de his, qui de jec. Maul. de iur conduc. tit. 3. [Fritsch. dict. tr. cap. 12.]*

3. Tum, quoad jurisdictionem, scilicet, in delicta in viis publicis commissa, inquirere & animadvertere. *l. congruit. 13. D. de off. presid. Michaël, de iurisdic. concl. 50. lit. d. Kizel. dict. theor. 1. lit. m. [Fritsch. dict. tr. cap. 10. per tot.]* Proinde in Gallia, peculiaris constitutus est Regius Magistratus, *Maître des ports passages & chemins*, qui curam viarum & itinerum publicorum exercet. *Gregor. Tholosan. 3. Syntag. 13. num. 5.*

4 Hinc infero, quamvis *Nobilis* quidam, in pago mixtum & merum Imperium habeat, Principem tamen & Dominum territorii, de homicidio in via publica commisso, cognoscere, ac homicidam punire posse. *Schneid. defend.*

part. 2. num. 101. & seqq. Sixtin. 2. de Regal. cap. 2. num. 16. Vbi præjudicium refert. [latè cum distinctione Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 10. num. 16.]

5. Multò magis licitum erit, *Prædonem*, in Viâ publicâ delinquentem ac fugientem in pagum cujusdem Nobilis, aut Civitatis, quæ merum tamen Imperium in pago habet, persequi, ac ibi capere. [dann hierinnen die Nachteil nicht zu versagen ist.] Nemo enim in Imperio prohiberi potest, uti viâ publicâ, ne individua facti à se invicem separentur. *t. t. D. ne quid in loc. publ. Gail. 1. P. P. cap. 16. num. 26. Myns. 2. Observ. 28. Bruning. de jur. Univers. concl. 22. [Vult. ad leg. 1. fol. 230. C. Vbi de crimin. latè Besold. de jur. territor. cap. 3. num. 3. & 4.]* Quod adeò verum est, ut contra prohibentes sinè justa causa, *Camera Imperialis* mandata sinè clausula decernat. *Frider. 2. de mandat. cap. 36. & 38. præjudicia refert. Rosenth. d. feud. cap. 5. concl. 21. num. 3. [Vide tamen Joan. Wames. consil. Canon. 516. per tot. Asylolog. in cap. 10. n. 21.]*

6. Quæritur autem; *An Princeps aut Status Imperii, alteri Statui concedere teneatur*

tur transitum suorum militum, oder schuldig seyn den Paß zu geben? Et hoc, præstita prius cautione de non offendendo & indemnitate transeuntium, affirmandum esse censeo. per l. fluminum. 20. in pr. D. d. damn. infect. l. 2. §. vim. 29. D. ne quid in loc. publ. l. 1. d. via. publ. Novell. 130. Reichs- Abschied / de Anno 1542. §. Es sollen auch. R. A. de Anno 1555. §. wo sich aber. Reichs- Abschied. de Anno 1598. §. wo sich aber. Ord. Cam. pag. 2. tit. 15. Dn. Limn. ad Capitul. Ferd. III. art. 29. verb. Durchzug. Dn. Speidel. in Specul. Var. Obs. lit. D. Verb. Durchzug. [Vide omnino Thom. Maul. de Pac. Publ. cap. 19. fol. m. 55. Felden. ad Grot. de jur. bell. & pac. lib. 2. cap. 2. §. 5. Dn. Fritsch. tr. de via publ. cap. 8. num. 7.]

CAPUT LXVIII.

De Juribus Fiscalibus.

I. **H**ucusque de juribus superioritatis, quæ in *Bonis publicis* exercentur; subsequuntur jura, ex quibus *Fiscus* ex bonis *privatorum* commodum capit.

capit. Nam Principibus ac Statibus Imperii, *iura fiscalia* in territorio competere, vulgò notum est. Stephan. *de iurisdic. 2. part. 1. cap. 7. memb. 2. num. 1. & seqq.* Rosenth. *de feud. cap. 5. num. 52. & seqq.* Klock. *consil 32. numer. 56.* [Quod fisci Jus, *Civitatibus* quoque Imperii immediatis ab antiquo competere, multis authoribus firmat Dn Knipschilt. *de Civitat. imper. lib. 2. cap. 15. n. 1.*]

2. Proinde Principes & Status Imperii, Fisci rationibus vindicant. I. *Bona vacantia & caduca, Erblose Güter.* [Quæ in Regno utriusquæ Siciliæ, *Bona excedentia & mortitia* vocantur. *in Constit. R. V. S. lib. 1. tit 85. ac lib. 3. tit. 5.* Ubi Matth. *de Afflictis in Constit. Reg. Neapol.*] Hæc Bona, tùm demùm Fiscus capit, cum hereditas vacua existit, ob defectum hæredis, dum nullo extante hærede, ex qualibet sanguinis linea, à proprietario, bona, morte defuncti quasi deserta existunt. *c. un. 2. feud. 56. t. 1. C. de bon. vacant.* Sixtin. *de Regal. 2. cap. 9.* Graef. *de Regal. cap. 46.* [latè Arnise. *de iur. majest. lib. 3. cap. 6. num. 18.* Knipschilt. *dict. cap. 15. num. 9.* Exempla Imperii Romani, quod

quod integri Ducatus vacantes Fisco imperiali accelsere, refert Renat. Choppin. *de Doman. lib. 1. tit. 12. num. 1.*]

3 Bona tamen ista ad fiscum transeunt cum suo onere, scilicet, ut fiscus debitoribus ob defuncti æs alienum satisfaciat. Quoniam Fiscus non jure proprio, sed jure hæredis succedit. *l. 7. C. de distract. pign. l. 6. §. si fisco. D. ad Trebell. Gail. 2. Obs. 36. num. 4. Vide latè Amaya ad l. 4. num. 7. 8. 9. C. de bon. vacant. [Choppin. dict. tit. 12. num. 12.]*

4. II. Fiscus sibi vindicat *Bona Ereptitia*, quæ indignis auferuntur, v. g. si quis aliquem testari prohibuerit aut coegerit. Propterea vocantur *ereptitia*, quoniam acquiruntur quidem iis, quibus relicta sunt, sed ab indigno acquisita propter indignitatem, auferuntur & eripiuntur. *l. 1. quibus ut indig. l. cum. 47. inf. de jur. fisc. Peregr. de jur. fisc. 2. cap. 2. Rosenth. d. cap. 5. concl. 54. Sixtin. 2. de Regal. cap. 10. [Fr. Reverter. decis. S. C. N. 25. num. 1. Klock. de arar. lib. 2. cap. 138.]* Modò heres indignus hæreditatem adierit. *l. si sequens. 15. D. ad S. C. Syllan. Franc de Amaya 3. Observ. jur. cap. 3. n. 20. [Klock.*

[Klock. *de arar. lib. 2. cap. 138.* Knipschilt. *dict. cap. 15. num. 13.* Ubi differentiam inter bona incapacium & indignorum refert.]

5. Quæritur autem: Si indignus hereditatem non adierit, An fiscus substitutum, aut heredem ab intestato venientem, excludat? Negatur. arg. l. un. in pr. ibi: ut & substitutiones introducerent, ne fiant caduca.] & in §. cum. 13. ibi: si habeat substitutum. C. de caduc. toll. Fach. 4. cap. 64. Bocer. *de Regal. cap. 3. num. 47.* Græf. d. tr. cap. 44. num. 5. [Vide Conrad. ab Einsidel. *de Regal. cap. 3. num. 161.* Dissentit, in crimine Læsæ Majestatis Choppin. *de doman. lib. 1. tit. 7. num. 17.*]

6. Quæritur etiam, quid juris; Si maritus uxorem occidit; Fiscus nè, An verò proximior Vxoris heres, partem hereditatis Marito competentem (sivè ex testamento sivè ex Statuto) capiat? Pro fisco concludit Bocer. *de Regalib. cap. 3. num. 46.* Ego pro Herede respondeo; nec puto delinquere eum, qui in dubio contra fiscum respondet. l. non puto. 10. D. de iur. fisc. Ant. Bull. *consil. 1. q. 13.* cui Heideman, Corbman.

Cothman. & alij subscripserunt. [Larrea allegat. fiscal. in proem. num. 8.]

7. Ill. Fisco quoque cedunt, Bona Damnatorum ac Proscriptorum, secundum novas constitutiones. *auth. bona. C. de bon. damnat. Nov. 134. c. fin. cap. un. lib. 2. f. 56. Bocer. de Regalib. cap. 3. num. 59. Græf. d. tr. cap. 45* Quæ intelligenda sunt, de proscriptis & damnatis, propter majora delicta; V. G. propter crimen læsæ Majestatis, tam divinæ quàm humanæ. *Const. Cr. Caroli V. art. 134. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 59. lit. e. [Arnix. dict. lib. 3. cap. 6. num. 3. & seqq. Einsidel. de Regal. cap. 3. num. 151. Knipschilt. dict. cap. 15. n. 24. Graef. de Regal. cap. 45.]*

8. Quæritur: Si subditus, aut Vassallus cujusdam Imperii Principis & Statûs, in Imperatorem commiserit crimen læsæ Majestatis, Imperator ne, an verò Princeps Imperii, bona delinquentis confisces? Pro Principe aut Statu Imperii concludo. *arg. l. res Vxoris. 24. ibi: illibatas esse præcipio. C. de donat. int. Vir. & Vx. Schrad. de feud. part. 9. cap. 9. num. 16. Kohl. de subfeud. cap. 4. num. 53. ubi Freudenb. Cöppen. Obs. feud. 9. num. 24. [Renat. Choppin. de*

de doman. lib. 1. tit. 7. num. 1.] Sive delinquens bona possideat feudalia, sive allodialia; [Modò bona delinquentis in territorio Principis existant. Besold. *consil.* 153. *num.* 80. Klock. *consil.* 22. *num.* 47. Knipschilt. *dict.* lib. 2. *cap.* 15. *n.* 38.] Ita censuit Collegium Electorale Anno 1630. Ratisbonæ; in *Dupl. ad Imperatorem, teste Reink. 1. Cl. 5. cap. 8. num. 27.*

9. IV. Fisco quoque obveniunt, Bona eorum, qui conscientia criminis convicti, sibi ipsis violentas manus intulerunt. *t. t. D. & C. de bon. eor. qui ant. sent.* Bæckel. in *Vision. disq.* 6. *num.* 20. Secùs si ex impatientia doloris aut amoris, mortem sibi consciverint. [*l. qui rei postulati. 3. in pr. D. de bon. eor. qui ant. sent.* Itanamquè Papinianus scripsit: *Non facti sceleritatem esse obnoxiam, sed conscientiam metum, in reo velut confess. teneri placuit.*] *Const. Crim. art. 134. Decian. in Pr. Cr. lib. 9. cap. 3. num. 11. Ann. Robert. 1. rer. judic. cap. 12. [Knipschilt. dict. cap. 15. num. 21. & 22. Hodiè tamen poenam publicationis bonorum mortem sibi inferentium sublatam esse, scribit Klock. de erar. lib. 2. cap. 85. num. 10. ac consil.*

ac consil. 24. n. 54. Quod etiam in Gallia observatur, modò reus sibi ante sententiam mortem intulerit, sicuti tradit Choppin. dict. lib. 1. tit. 8. num. 17.]

IO. V. Fiscus quoq; capit bona spurriorum, aut ex damnato coitu natorum, ac qui incestas nuptias contrahunt. auth. ex complexu. C. de incest. nupt. Mynsing. 3. Obs. 91. Ant. Fab. 5. Cod. 16. def. 1. Grivel. decis. 82. & 144. Græf. de Regal. cap. 44. [Klock. de arar. lib. 2. 139. per tot. Einsidel. dict. tr. cap. 3. num. 171. Klock. consil. 29. num. 870. Knipschilt. dict. cap. 15. num. 18. Choppin. de doman. lib. 1. tit. 10. num. 3. Quod successionis jus jam olim Dynastas Italia sibi asseruisse, refert Castrensis. consil. 34.]

II. Quæritur autem; in casu legitimæ confiscationis, Quid Iuris; Si is, cuius bona confiscantur, in diversis territoriis bona possideat? Sanè communiter distinguunt ita Doctores; scilicet fiscum domicilii, seu Domini illius, qui condemnat, mobilia, ac nomina ubiquè existentia vindicari; Bona verò immobilia, cuiusvis loci fiscum consequi. Anton. Fab. 9. Cod. 27. def. 1. Gratian. discept. for. c. 643.

num. 16. Befold. de jur. Civ. c. 7. n. 3. Grivel. decis. 133. [Ita quoque censet Dn. Knipschilt. dict. c. 15. n. 37. Christ. decis. 37. v. 2.]

12. *Bonorum confiscationem excusat enormitas delicti, quæ tamen, ceu nimis dura & odiosa, exceptis casibus, in jure definitis, de novo introduci non debet. l. an. D. ne sine juss. princip. Casp. Klock. de Contrib. cap. 18. n. 79. Stamm. de servit. person. lib. 1. tit. 2. c. 3. & 4. Guazzin. d. confisc. passim. [Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 15. num. 34. Ubi tradit, quod Principes & Status Imperii bonorum confiscationem de novo introducere non possint.] Sileat ideò in Germania nostra & quidem meritò, irrationabilis Gallie, Italiae, aliorumq; Regnorum Consuetudo, quæ in quocunq; crimine capitaliter puniendo, cum Vita, etiam Bona delinquentibus adimit. Qui confisque le corps, confisque les biens. Chass. ad cons. Burg. Rubr. §. 5. text. s' il n' agrace. num. 135. Arnif. d. jur. maj. lib. 3. cap. 6. num. 16. [Acquamvis Renatus Choppinus, confiscationis odium, Domanii & ærarii crescentis favore mitigari censeat; Summoperè tamen Imperatoris Alexandri Severi, Adriani, An-*

ni, Antonini & Trajani moderationem in confiscationibus bonorum deprædicat; in *tr. de doman. lib. 1. tit. 7. num. 2.* In Regno Neapolitano, excepto læsæ Majestatis crimine, omnes confiscationes ex capite delictorum, singulari gratia Regum, sublatae sunt, teste Donat. Anton. de Marinis *Observ. ad Reverter. 143. num. 2.*]

13. Bonis autem Confiscatis, non venit Dos, nec Donatio propter nuptias. *auth. bona proscriptorum. C. de bon. proscriptor. l. maritorum. C. ne Vxor. pro marit.* Aut quod uni conjugum, vigore pacti, aut Statuti debetur. *l. res uxoris. 24. C. de donat. inter vir. & ux. c. significavit. X. eod. Kirchov. conf. 32. vol. 2. Surd. de aliment. 1. q. 34. num. 1. Gail. 2. Obs. 86. Franc. de Amaya. 1. Observ. jur. cap. II. num. 6.* [Varias insuper Imperantium Leges, in favorem mulierum & inson-
tium latas, recenset Choppin. *dict. tit. 7. num. 13. & 15.*] Quod adeò verum est, ut uxor occupatas jam à fisco res do-
tales, vindicare possit. *Græ. concl. 86. Confid. 1.*

14. Quæritur: An Princeps vel Status

Imperii, vigore jurisdictionis territorialis, confiscationem bonorum in certis criminibus de novo introducere possit? Huic dubio occasionem præbuit, præjudicialis quorundam Germaniæ locorum consuetudo, quâ homicidæ fugitivi bona fiscus occupat: Utrumquè Negatur. per Nov. 17. cap. 12. [in verbis: *Illum quidem punire; res autem ejus non contingere, sed sinere eas, generi, & legi, & secundum illam, ordini.* Non enim res sunt, quæ delinquunt, sed qui res possident.] Fach. lib. 7. cap. 70. Casp. Klock. de contribut. cap. 18. num. 78. Suffragante Const. Carol. art. 218. [Ubi Imperator consuetudines istas corruptelas vocat, easquè ex usu forensi extirpandas esse jubet.] Quæ assertio etiam in contradictorio Camerae Imp. judicio palmam obtinuit. Rosenth. de feud. c. 5. concl. 62. Adam Keller. de success. ab intest. tit. 28. num. 11. Vide Stamm. d. c. 3. & 4. Matth. Stephan. ad dict. art. 218. [præsertim Klock. de arar. lib. 2. cap. 140. n. 14. & seqq. Ex quibus jam traditis facile concluditur; Quod bona sagarum & veneficarum, nullo jure confiscari possint. Besold, consil. 95. per tot. Casp. Klock. L. consil.

1. *consil.* 24. n. I. Knipschilt. *dict.* 15. n. 36. latè pro & contra Klock. *dict.* lib. 2. cap. 85. num. 34. & *seqq.* Contrarium tamen per integrum tr. defendit Melch. Goldast. *De confisc. bonor. sagar.*]

15. Quæritur autem; An Fiscus bona vacantia, caduca, aut ab indigno occupans, debita, vel legata aut fideicommissa, quæ ab herede præstanda sunt, solvere obligetur? Ac respondetur quod Sic. per l. quidam testamento. 96. §. quoties. I. D. [ibi: legata & fideicommissa præstantur.] de legat. 1. l. dicitur ibi, ex quibuslibet aliis causis fisco vindicatis. D. de iur. fisc. [Cum quælibet res transeat cum suo onere.] Hieron. de Ceval. *quæst. commun.* 144. Belsold. *consil.* 178. num. 36. Sixtin. de Regal. lib. 2. cap. 9. num. 44. [Knipschilt. *dict.* cap. 15. num. 39. Ant. de Marinis. ad Reverter. *Observ.* 506. sub num. 2.] Dissentit Peregrin. de iur. fisc. lib. 4. tit. 3. num. 26.

16. Sanè in fiscalibus causis, pro communi Regula, à Modestino tradita, habetur; Quod non deliquat is, qui in dubiis quæstionibus contra fiscum respondet. in l. non puto. 10. D. de iur. fisc. Hinc de Marco Antonino Imperatore, cogno-

mine *Philosopho*, scribit *Capitolinus*; *In causis compendij, nunquam judicans favit.* *Capitol. in Vit. M. Anton.* *Johan. Anton. Merenda lib. 3. Controv. cap. 18. Honded. consil. III. num. 54. lib. I.* Quod pro & contra deducit *Gribald. in Oper. ad. d. l. non puto. 10.* [Ideò creditor agens pro consecutione debiti, præfertur fisco agenti pro pœna, etiamsi personalem tantum actionem haberet. *per l. I. C. de penis fiscal.* *Donat. Ant. de Marinis 1. Var. Resol. 148. num. 8.* Quia non dicitur lædi, si ei pœna debita aufertur. *per l. fin. C. de codicill. Vbi lason. Marin. dict. Resol. 148. num. 12. & 13.*] Hoc tamen non omnibus *Aulo-Politicis Archigogolantis & Fisci Patronis* placet.

17. Sanè ego consulerem Senatui *Camæræ Fiscalis*, ut illud *Philippi II. Hispaniarum Regis*, aliàs prudentissimi, responsum semper in scrinio pectoris haberent; Qui cum esset *in Villa del Escorial*, eumque adiret *Don Valasco* consilii supremi & *Camæræ Senator*, ut in causa, quæ maximè augeret Regale patrimonium, referret; Huic respondit Rex: *Doctior, semper in cura habe, & renuntia*
Senat 16

Senatui : In dubio, semper contra ME
judicandum esse. *Larrea alleg. fiscal. in*
proam. num. 9.

CAPUT LXIX.

De lure Metalla effodiendi.

[I. **S**icuti in prisco Romanorum Im-
perio, eximiâ quâdam prærogati-
va, metallorum Jus, Augustale fuit
& soli Principi additum. teste Sueton.
in Tiber. cap. 49. Plinio *histor. lib. 34.*
Choppin. *de doman. lib. 1. tit. 2. num. 6.*
Ita translato ad Germanos Imperio,
hoc jus, Imperatores Germani sibi re-
servarunt. *Carolus IV.* Imperator, hoc e-
molumentum solis Electoribus, tan-
quam speciale privilegium indulsit.
A. B. cap. 9. Vbi Dn. Dieterich. & Lim-
naus. Quod postmodum ad Princi-
pes & Status Imperii transivit. Adcò,
ut hodiè Jure territorii Dominus im-
mediatus *argentarias, Metallī fodinas,*
aliavè mineralia preciosiora sibi viudi-
dicet; Siquidem in metallis maximè
publica utilitas versatur. *l. i. C. de metallis.*

c. un. qua sint. Regal. 2. f. 56. Reichs Abschied de An. 1551. §. weiter so sehen. [Klock: de arar. lib. 2. cap. 27. num. 8. Quod Jus Civitatibus quoque Imperii attribuit Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 16. num. 55.]

2. Sanè metalli fodinæ in privatorum prædiis repertæ, non quoad proprietatem, hæc enim manet prædii Domino, [cum in fructu esse dicantur. *L. divortio. 7. §. Sed si. 14. ibi: in fructu habebuntur. D. solut. matr.* Imò pars fundi existunt, per *l. si fundus. 9. D. dict. tit. junct. l. 9. §. sed si. D. de Vsufr.* Henning. Gædden. consil. tit. 2. Fr. de Amaya ad *l. un. n. 30. C. de thesaur.*] Sed solum quoad Canonem Metallicum Principi ac Domino territorii cedunt, arg. *l. 2. & 3. C. de metall. lib. IX. l. 4. & 5. D. de reb. eor.* Bocér. de Regal. cap. 3. num. 166. Sixtin. 2. de Regal. cap. 16. num. 34. Buxtorff, ad *A. B. concl. 89.* [Graef de regalib. cap. 37.]

3. Pro metallico canone, quandoquæ pars decima, quandoquæ octava, quandoquæ alia portio, solvitur, secundum cujusque loci consuetudinem, arg. *l. cuncti. 3. l. per annos. 5. C. de metall.* Arnis, 3. de jur. maj. cap. 5. num. 4. Johan. Guidd.

Guidd. *tr. de miner. tit. 1. quest. 10* [Klock. *de arar. 2. cap. 27. num. 12.* Sicut in Regno Lusitania, de metallis effossis, decima tantum pars, fisco regio solvitur. Cabello *decis. Lusit. 55. num. 2. part. 2.* De Canone metallico Ego latius scripsi in *Appanolog. cap. 31. num. 7. & 8.*]

4. Dubitatur autem; An licitum sit, ad metallum eruendum, alterius hortum ingredi & argenti fodinas scrutari? Ac contra communem juris normam, alienum fundum invito Domino ingredi, & ibidem metalla fodere permissum esse, censemus. *per l. cuncti. 3. l. quosdam. 6. C. de metallar.* Quod propter publicam utilitatem in hac re metallaria receptum est, ut de metallis effossis, fisco, jure Regali certum pretium aut certa portio solvatur. *l. 2. & 3. C. de metallar.* Modò metalla effodientes, à fundamentis aliarum ædium abstineant. *l. 6. C. eod. tit.* Schneiden. *de feudis. p. 2. num. 106.* Jacob Vander Graef. *de Regal. cap. 37. num. 7.* Sixtin. *de Regal. lib. 2. cap. 16. num. 39. & seq.* [Quod latè disputat & contrariis respondet Einsidel. *eod. tr. cap. 3. 319.* Vide *Appanolog. cap. 31. n. 4.*]

Dissentit Afflictis *decis.* 321. *num.* 6. *Isernia de feudis. tit. de Regalib.* Distinguit Bocer. *de Regalib. cap. 3. num.* 167. Rümelin. *ad Aur. Bull. part. 1. dissertat. 8. quest. II.*

5. Vocabulo autem *Argentariarum*, ac metalli, intelligitur non tantum *Aurum & Argentum*, sed etiam *cuprum, stannum, plumbum*, omnisque generis metallum. *d. l. cuncti. 3. l. quaedam. C. de metall.* Mynsing. *d. respons.* 39. *num.* 8. Rosenth. *d. cap. 5. concl.* 88. *num.* 2. Græf. *d. tr. cap. 37. n. 1.* Nec minus *aluminis, & Vitrioli fodinas*, Dominus territorii sibi adjudicat. Gædd. *cons. 1. de aur. fod.* Afflict. *decis.* 321. [Paul. Balzeran. *ad tit. Quæ sint Regal. 2. F. 56. Verb. Argentaria. num.* 3. Jo. Gæddæ. *de V. S. in l. inter. 17. num.* 11.]

6. Hûc etiam refero *Venas pretiosorum lapidum*, marmorum, aliaque mineralia pretiosa. Rauchbach. *1. quest.* 22. Sixtin. *de Regal. 2. c. 16. num.* 23. Volter. *de Mineral. tit. 4.* Item *Salinarum redditus: Ac salinas in publico repertas. l. inter publica. D. de V. S. Consil. Marp. 9. vol. 1.* Volter. *d. tr. tit. 8.* Græf. *de Regalib. cap. 38.* Quò & annumerant quidam *die Steinsöhlen.*

lohlen. Wehn. *Conf. Franc.* 80. [Klock. *de arar. lib.* 2. *cap.* 9. *num.* 10. De omni & vario metallorum genere, vide latissime Bern. *Casium tr. amplissima de mineralib.*]

7. Dubitatur etiam : *An venam metallicam, inventam sub fundo vicini, persequi liceat etiam invito Domino? Quod Affirmamus, ob publicam fisci & totius provinciae utilitatem, quæ in metallis investigandis summopere consideratur.* *d. l. 1. C. de metall. l. inter. 17. ibi: vectigal metallorum. D. V. S. Einsidel. dict. cap. 3. num. 319.*] Dummodò ipse Dominus non impediatur, arando, ac serendo. *per d. l. 3. l. quosdam. 6. ubi gl. C. de metall. Castrens. conf. 5. ac 178. Socin. in l. fructus. 7. § si vir. 13. D. Sol. matrim. Cæpoll. de Servit. d. c. 22. n. 4. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 90. num. 8. Guid. Volter. de Mineral. tit. 1. quest. 26.*

8. Unde is, qui prior Argentariam instruxit, *der zu erste eine Stueß eröffnet und in dieselbe eingeschlagen/*] prohibere potest vicinum, valentem ad illam pervenire per foramen noviter factum in suo prædio, *per l. si quisquam, D. d. divers.*

Præ-

prescript. l. f. D. de Vsucap. Gædd. cons. 3. num. 20. Hartm. 2. Observ. tit. 24. Obs. R. num. 6. Sixtin. d. cap. 16. num. 52. Rümelin. d. diss. 8. concl. 15.

9. Illud obiter notandum est, metalli fodinas in feudo, aut emphiteusi repertas, non directo, sed utili Domino cedere, quia metalla fructibus accensentur. *l. aquissimum. 13. §. unde. D. d. Vsufruct.* [Modò Canon metallicus domino directo aut territorii solvatur. *per l. ob metallicum. 2. C. de metall. Zasius consil. 26. num. 11.*] Rosenth. *d. cap. 5. concl. 91. Bocer. de jur. domin. & Vassall. fol. 168.* [Vult. *d. feud. 1. cap. 5. n. 19. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 16. num. 56.* De metalli fodinis in fundo fideicommissio subiecto, latè Dn. Knipschilt. *de bon. famil. cap. 20. num. 96.* In terminis prædii emphiteutici Gratian. *discept. forens. 453. num. 1. Fulgine. de jur. empt. tit. divers. Quest. 16. num. 29.]*

Caput

CAPUT LXX.

*De Locis desertis & Decimis
Novalibus.*

[1. Sicuti Principes & Rerum publicarum moderatores, omni studio attendere debent, ut nulla terræ particula inculta maneat. Ita quoque invigilare debent, ne Agricolaë agros & vineas possessiones derelinquant. Lather. *de censu lib. 3. cap. 5.* Quod si contigerit, ut prædia fraude vel negligentia à possessoribus deferantur, Domino territorii jus fasque erit, antiquos agricultores dominio privare, ac publica auctoritate tertio sub annua pensione concedere. *per rescriptum Imp. Valent. in l. qui agros. 8. & l. si quis. 16. D. de omni agr. desert.* Heig. *I. quest. 13. num. 15.* Klock, *de arar. lib. 2. cap. 48. num. 10.*]

2. Haud dubiè unde profuit, quod prædia deserta ac inculta, si ab aliqua universitate nondum sunt occupata, utilitatis publicæ causa instar bonorum vacantium, Principi ac territorii Domino jure superioritatis cedunt, *l. i. c. de*

de bon. vacant. lib. 10. t. 1. C. de omn. ag. des lib II. c. un. 2. f. 56. Alciat. respons. 175. Klock. de contribut. cap. 1. num. 303. latè Choppin. de doman. lib. 3. cap. 15. per tot. Graef. de Regal. cap. 50. Nam cum Principum opes, & potentia Reipublicæ, à fortunis subditorū dependeat, horumvè ex prædiis, fundis, aliisvè fructibus inde provenientibus: Justissimè summa in territorio Potestas hanc curam suscipit. Jacob. Vander Graef. de Regal. cap. 50. n. 50 [Unde Stobæus scribit. Quod ager sit hominibus vivendi Pater & solus noscat abscondere paupertatem. Sermon 50. Choppin. de privil. rustic. lib. 2. cap. 3. num. 4. Knipschilt. de civitat. Imper. lib. 2. cap. 16. num. 40.]

3 De Masinissa Numidiarum Rege legimus, quod totam Numidiam ex inculta & deserta omnium fructuum abundantissimam reddiderit. Valer. Maxim. lib. 8. dictor. cap. 13. De Galliæ legibus & moribus refert Choppinus, quod Nobilium Primores, & Domini Juridici in terris vacantibus & desertis multum juris habeant. Quæ gallico idiomate, *terres vaines & vagnes*, vocantur. Renat. Chop-

Choppin. *de Doman. lib. 3. tit. 18. num. 3. & 4.*]

[4. Ex eadem publicæ utilitatis promovēde causa provenit, ut Argentifodinarum possessores, aut participantes, *die gewisse Ruckuß Theilhabere seynd* / si non gnaviter & strenuè operas metallicas promovent, sed eas incultas jacere permittunt : *Vel*, suam pro operis adscriptam pecuniam, quartaliter non solvunt ; *Vel*, si in fundo proprio metalla majora investigare neglexerunt, posthabita trina admonitione, tota sua causa cadant, ac Dominus territorii hanc partem desertam in pœnam negligentię sibi optimo jure addicit. *glossa. in l. can. li. 3. C. de metall. Peregrin. de jur. fisc. lib. 4. tit. 2. de thesaur. Rosenth. cap. 5. feud. concl. 90. n. 1. Klock. de arar. lib. 2. cap. 48. n. 10.*]

[5. Cum bonis desertis, magnam habent affinitatem *Novelletum*, sive ager, primo ligone eradicator, unde Dominus territorii in recognitionem supremæ jurisdictionis.] *Novales*, seu jus decimandi, *den Reut-Zehendē auß den Neu-bruchen* / percipit, quæ ad superioritatem territorialē, moribus Imperii hodiernis perti-

pertinet : Non verò ad Ecclesiasticos, aut eos, qui sibi ab antiquo jus decimandi adscripserunt. Nic. Everh. Jun. *consil.* 36. *vol.* 2. Mingius *de superior. territor. concl.* 75. Wehner. *consil.* 77. Klock. *de Contribut. cap.* I. *num.* 298. Quamvis dissentit Adam Keller *de offic. jurid. polit. lib.* 2. *cap.* 18. *fol.* 502. Moneta *de decimis. cap.* 4. *n.* 53. & *seqq.* Vide Decian. *consil.* 22.

6. Ac frustra hodiè in Imp. Rom. Germ. Clerici, decimarum novalium restitutionem petunt, propter pacis religiosæ constitutionem *de Anno* 1555. §. *diemeil aber etliche.* Præsertim cum jam olim Imperii Principes & Status seculares, in Comitibus Norimbergenfibus, ceu nimis grave & perdurum, contra Clericos conquesti fuerint, quod ex Novalibus decimas nunquam possessas contra jus, sibi addicant, [ac cuncta territorii emolumenta, quantum in eis est, ad se rapere attentent.] Hartman. Hartman. 2. *Observ. tit.* 53. *Obs.* 10. *num.* 12. Michael. *de jurisd. concl.* 49. Merckelb. apud Klock. *consil.* 41. [Knipschilt. *dict. lib.* 2. *cap.* 5. *num.* 171. Acta Lindav. *fol.* 154.]

7. Dicitur autem Novale, ager omnino incultus, nunc primum colitæptus. *c. 1. c. quid per novale. de V. S. l. ult. D. de term. mot. Zas. cons. 26. vol. 2. Wernle. de decim. lib. 4. cap. 3.* [Vulgò, ein Neubruch oder Neugrue; Gallicè, Terre defrichiere. Crusch. de monast. in Michael. camp. fol. 36. Cuiac. ad l. 30. §. 1. D. de V. S. Ac Novale prædium, est ager de novo ad culturam redactus. B. Hieronom. in cap. 1. X. de V. S. Moneta de decim. cap. 4. num. 50.]

8. Secus autem dicendum est, de Fundo, qui alio modo, vel diverso fructu genere colitur; Mutato enim modo colendi fundum, nihilominus decimæ ei debentur, cui antea præstitæ fuerunt. [Danneskein Neubruch/ so man Wiesen umbricht/ darauf man den Zehens den zuvor gegeben/ und anjehs Korn darcin sät. Besold, in thesaur. præct. Verb. Neubruch. Farinac. 1. decis. 23. num. 1. & 3. tom. 1. Dn. Neubronn. dissert. de Noval. posit. 10.] Siquidem mutatio culturæ, Domino decimarum, in Jure decimandi non præjudicat. *c. commissum. X. de decim.* Nicol. Everh. jun. cons. 46. num. 1.

Guttierrez. *quest. Cin. 21. num. 97. lib 2.*
 Reink. 3. cl. 1. cap. 8. num. 10. [Wernle.
 Vom *Behend-Recht. lib. 4. cap. 1.]*

9. Proinde Pastores nostri, ex prædiis
 istis, de quibus olim habuerunt, den
Neu-Behend/ nunc autem, mutata co-
 lendi ratione, frumento satis, den Korn-
Behenden/ seu decimas frumenti, optimo
 jure petunt, & percipiunt. [Nisi mu-
 ratio culturæ, in fraudem decimatoris
 suscepta fuerit.] Rebuff. *de decim. 2. 14.*
num. 14. & 18. benè Guttierrez. *d. cap. 21.*
num. 97. [Vide Covar. 1. V. R. cap. 17.
num. 13. Farinac. *part. 1. decis. posth. 252.*
 Faust. *de arar, class. 17. consil. 70. remed.*
1344.]

CAPUT LXXI.

De Jure cudendi monetam.

[I. **Q** Oniam absq; lege, usus metal-
 lorum, nullus, aut saltem non
 major, quam aliarum rerum
 erat, nec privata potestas, hujus negotii
 capax esset, remedium tamen require-
 retur; Ideò consuetudo summam Po-
 testatem

restarem monetariæ publicæ præposuit, nummisquæ nomen pecuniæ dedit, quasi nummos, *vouet* sit, id est, Lex, à suprema potestate condita. Ideò nec sigilla publica metallis imprimuntur, priusquam illud specialiter à summa majestate manderetur; sicuti eruditè ratiocinatur Jacob. Vander Graef *de Regal. cap. 25 n. 3. & 4.* Unde monetæ Jus, legis potestas vocatur ab Hotoman. *de monet. fol. 32.* Quæ causa est, ut jus cudendi Monetam summi Principis proprium, jam olim apud Romanos, extiterit. Quod constat ex l. 1. in pr. ibi: *forma publica. D. de contrah. empt. l. si quis. 2. ibi: in monetis tantummodo nostris. C. de fals. monet. Novell. Leon. 52.* Proindè cum insolenter aggressus esset monetarum Jus, Perennus, Imperatoris Commodi aliàs perfamilialis, & sua imagine percussi nummi ostenderetur Cæsari, mox Perennio caput abscissum fuit, sicuti Herodian. in *Commod. tradit. Renat. Choppin. de doman. lib. 2. tit. 7. num. 14.]*

[2. Quod monetæ jus, translato ad Germanos Imperio, proprium quoque summi Principis permansit; Ita namq;

in speculo Suevico: Wir sprechen / daß
 alle Münzen die in dem Röm. Reich seyn / die
 seynd eines Römischen Königs. Schwab.
 Spiegel. lib. 1. tit. 12. Quæ causa est, ut
 Imperator *Fridericus I.* jus monetæ in-
 ter Regalia retulerit, in lib. 2. feud. 56.
 A. B. tit. 10. Vbi. Dn. Limnæ. & Dieteri-
 cus, Afflictis, Balzaran. & scriptores ad
 tit. 2. F. 56. de Regal. meritissimus Goldast.
 de re monetar. tit. 6. Et hoc adeò verum
 est, ut Imperator, jus monetæ, Reserva-
 tis Imperialibus annumeraverit. Reichs-
 Abschied zu Regenspurg / de An 1575. §. dar-
 durch dann. Ibi: Kaiserliche Hoheit und Re-
 servaten. Rümelin. ad A. B. 1. Dissert. 8.
 thes. 29. Dn. Jo. Wolffg. Aur. de jur. me-
 net. cap. 4. axiom. 17.] Klock. de arar.
 lib. 2. cap. 84. Dn. Knipschilt. de Civitat.
 Imp. lib. 2. cap. 21. num. 3.]

[3. In Imperio Rom. Germ. hoc jus
 cudendi monetam tam auream quam
 argenteam, non omnes, sed quidam tan-
 tum ex Principibus, & Comitibus Im-
 perii habent, Carpzov. de L. Reg. Germ.
 cap. 3. sect. 8. num. 6. Et hoc non qui-
 dem vigore jurisdictionis territorialis,
 sed singulari Imperatorum gratiâ & in-
 dulgentiâ

indulgentia. De quo Reichs-Abschied zu Augspurg. de Anno 1551. §. So haben wir uns. Reichs-Abschied zu Speyer. de Anno 1576. §. Alsdann die Münz-Gerechtigkeit. ibi: Auß sonderm Vertrauen. Quam Imperatores iis præcipuè Principibus & Statibus indulgere solent, qui metalli fodinas possident. Reichs-Abschied. de Anno 1571. §. und wiewol. Cluten. in *Sylog. conclus.* 22. tit. R. Bocer. de *jur. monet.* cap. 3. num. 13. Kizel. eod. tr. class. 1. theor. 7. lit. D. Goldast. de *re monet.* tit. II. *Vbi exempla varia adducit.* Limnæ. 3. l. P. cap. 2. num. 62. De quo obtinendi jure sequentia legimus in *Speculo Suevico*: Wer die Münz haben will / Er sey Pfaff oder Lay / der muß sie haben von dem Röm. Reich / und von dem Röm. König. *Specul. Suev. lib. 1. tit. 12.* Ex eadem munificentia Imperatorum hoc monetæ jus plurimæ quoque Civitates Imperiales obtinuerunt. Dn. Aur. *dict.* cap. 4. num. 20. Dn. Knipschilt. *dict.* lib. 2. cap. 21. num. II.]

[4. Imò olim, eo deventum est, ut multi Principes & Civitates Imperii, præscriptione immemoriali, jus monetæ cudendi acquisiverint per Reichs-

Abschied/ de An. 1570. §. derothalben wollen.
Sixtin. 2. de Regal. cap. 7. num. 92. Myn-
sing. 4. Observ. 24. Quæ tacitam Impe-
ratoris voluntatem inducit. per cap. 26.
X. de V. S. l. si certis. 28. C. de pact. Brun. de
monet. limit. 4. num. 8. Aur. dict. dissert.
cap. 6. num. 26. Besold. in thes. pract. Verb.
Münz. Knipschilt. dict. cap. 21. num. 10.
benè Graef. de Regal. cap. 28. num. 12.
Quo temporis spatio, etiam regalia ac-
quiri, tradit Boccr. de Regal. cap. 4. num. 1.
Rümelin. ad A. B. part. I. Dissert. 30. Cui
tamen acquirendi modo, obicem posi-
tum esse, in Ferdinandi IV. Römische R.
Capitul. act. 35. censet Dn. Dieteric. ad
A. B. cap. 10.]

5. Proinde, absq; dubio, ad demon-
 strandam Imperatoris concessionem &
 indulgentiam provenit, ex lege Imperii,
 ut numismata Principum & Statuum
 Imperii, plerunque *Cæsaris* nomen in
 Orbe circumscriptum habeant, *aut*
Aquilam bicipitem, inserto ejus pectori
 Imperii globo, referunt. *Reichs-Ab-*
schied/ von neuer Münz-Ordnung. de An.
1559. §. wie aber vorgestellt. Boccr. de Re-
gal. cap. 2. num. 224. Carpzov. de Capit.
cap. 8.

cap. 8. sect. 8. Quod impressum stigma vel insigne, indulgentiam & potestatem concedentis denotat. Rittersh. de Asyl. cap. 3. num. 24. Peregr. conf. 75. n. vol. 1. [Sicuti ex lege Imperatoris Trebelliani apparet, in Verbis: *Monetam nostro nomine cudi iubemus.* apud Trebell. Poll. in trigent. Tyr. cap. 24. Quod comprobant Versiculi Guntheri, de Imperatore Frederico I. conscripti: *Monetam Rege figuratam, patet esse Regis: Et Caesaris imago fulget sub Casare Domino.* Gunth. in Ligu- rin. lib. 3. Vide Goldast. de re monet. tit. 15.]

6. Ideò nummi Principum & Statuum Imperii, reputantur pro moneta ipsius Imperialis Majestatis, adeò, ut eos adulterans, in crimen *diminute Majestatis* incidat, ac variis poenis sese subji- ciat. l. si quis. 2. C. de fals. monet. Const. Crim. art. III. *Reichs Abschied/ de An. 1559.* §. *Wir ordnen.* Petr. Welsenbecc. conf. 45. Bocet. de jur. monet. cap. 5. membr. 3. Kizel. d. cl. 5. q. 2. sect. 4. num. 27. Græf. d. tr. cap. 29. num. 13. [Goldast. dict. tr. tit. 52. Knipschilt. dict. cap. 21. num. 29.]

7. Exercent autem Imperii Prin- cipes & Status hoc Regale, propriis

sumptibus. Reichs Abschied *de Anno 1551* von Münz Ordnung. §. ferner als sich. R. A. *de anno 1570*. §. alsdann auch. Propter impensas tamen monetarias, ex inveterata consuetudine, licitum est Statibus Imperii, aliquid vilioris metalli monetis admiscere; interim tamen pede monetarum præscripto accuratè custodito. Reichs Abschied *de Anno 1551*. So haben wir. Schurf. *cons. 60. num. 7. cent. 2. Sixtin. 2. de Regal. cap. 7. num. 85.* Quod in toto Orbe Christiano receptum esse testatur. Covarr. *de vet. numis. collat. cap. 7. num. 5.* [Knipschilt. *dict. cap. 21. n. 18.* Anton. Faber. *de var. solut. cap. 1 n. 63.*]

[§. Præcavendum tamen, ne Status monetalis, die Münz Stände ex hoc monetæ Regale lucrum captent, cum illud, non proprii lucri causa, sed in Reipublicæ utilitatem & Imperii ac ipsius Status honorem concessum sit. Reichs Abschied zu Speyer *de Anno 1570*. §. alsdann 132. *ibi*: nicht zu ihrem selbst-gesuchten Vortheil / sondern dem Röm Reich zu Ehren und Wohlfahrt. Klock. *de arar. lib. 2. cap. 84. num. 10. 34. & 54.* Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 21. num. 23.*]

9. Præ-

9. Præfinitus autem est in Imperio Romano Germanico per monetalia edicta ac Imperii Recessus, omnibus Moneriscertus Pes, qui *Liga* vocatur, ac consistit in bonitate intrinseca & extrinseca. Molin. de *Vsur. quest.* 92. num. 696. Dn. Bocer. de *monet. cap.* 2. num. 65. Arnis. 2. *jur. maj. cap.* 7. num. 6. In Korn/ und Schrott/ halt und Gewicht/ Gang und Geb. Ut nimirum, 66. Ducati, habeant auri puri. 23. Carat. 8. grana. 72. Floreni aurei Goldgulden. 18. Carat. 6. grana. i. e. 12. Loth. 6. Gran. R. A. de Anno 1559. Neue Münz-Ordnung. §. ferner die Gulden Münz. & §. §. seqq. octo Imperiales 14. lotones, & 4. grana puri argenti in sese contineant. Reichs Abschied de Anno 1566. §. demnach haben wir uns. *Minoris moneta* pes est, ut 15. 5 $\frac{1}{2}$. halbe Baken. 8. lotones. 240 $\frac{1}{2}$. Kreuzer. sex lotones argenti puri contineant. Reichs Abschied de Anno 1559. in der Neuen Münz-Ordnung. §. im Sechsten. §. & seq. Kizel. d. l. [Knipschilt. *dict. cap.* 21. num. 18.]

10. Hisce Imperii rogationibus, cujuslibet Imperii Principis & Statūs moneta subiecta est, in cujus bonitatem

singulis annis, *Provincia Circulus* semel, vel bis, per suos *Vwardinos* publicè inquirat, auff den Probations- und Valuations-Tagen. *Reichs-Abschied/de An. 1559. In der Münz-Ordnung. §. und damit. [Goldast. dict. tr. tit. 26. & 27. per tot. Knipschilt. dict. cap. 21. num. 19. & 20.]*

II. Quæ si reproba & contra Imperii leges cusa reperiatur, Princeps vel alius Status Imperii *quingenta libras auri* pendere tenetur. *Reichs-Abschied de Anno 1559. §. hierauff sehen. Præter indignationem Imperatoris, in quam incurrit, adeò ut etiam amissione juris eundem monetæ, mit Verlust der Münz-Freyheit/ puniri possit. Reichs-Abschied de An. 1551. §. So haben wir. Sixtin. 2. de Regal. cap. 7. num. 96. Bocer. de jur. monet. cap. 4. Kizel. d. claff. 5. quest. 2 sect. 3. num. 43. [Goldast. dict. tr. tit. 9. Knipschilt. dict. cap. 21. num. 27. & 28.]*

12. Prohibentur etiam Imperii Principes & Status, Jus hoc vendere, locare, cedere, oppignorare, die Stempffel verleyhen oder verkauffen; nisi suo jure cadere velint. *Reichs-Abschied de Anno 1551. §. So haben wir. Reichs-Abschied de Anno 1559.*

in

in der Münz-Ordnung. §. zum Ersten.
Goldalt. *de re monet. tit. 9.* A caurea
verba, semper in memoriam revocan-
da sunt, in Reichs-Abschied/ *de Anno 1570.*
§. Alsdann auch. [*ibi*: die Münz-Ge-
rechtigkeit ist k. in Mercant/ sondern unser
Kaisertl. Regal, so die Münz-Stände auf
unserm sonderm Vertrauen/ nicht zu ihrem
[löst gesuchtem Vortheil haben.] *Sixtin.*
d. cap. 7. num. 52. *Bocer. d. tr. cap. 3. num.*
5. *Rümelin. 1. ad A. B. diss. 8. concl. 30.* *Be-*
sold. d. arar. cap. 6. num. 2. [*Ex hisce*
namq; locationibus aut venditionibus
grave damnum Imperium passurum
esset. R. A. de Anno 1570. §. ferner. 215. ibi:
daß der gemein Nutz hierdurch in Abfall
kommet. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 25.]

13. Curare insuper debent Imperii
Principes & Status, per se, etiam absque
Circulari concluso, *ne moneta falsa* in
eorum territorium introducatur, daß
kein falsche Münz einschleiche. *arg. Nov.*
Leon. 52. *Arnif. 3. d. jur. maj. cap. 7. num. 2.*
Loccen. d. Ord. Reipubl. lib. 4. cap. 10.
Proinde etiam monetas reprobas, ac
contra Imperii legem cufas, territorio
suo monetalibus Edictis abigunt. *R. A.*
de

de Anno 1594. §. darneben Reichs Abschied
de Anno 1603. §. und weil fast allweg. Nec
non ipsius etiam Imperatoris moneta-
tam, Principes Imperii, quandoquē
taxare solent. [Carpzov. de L. reg. Germ.
cap. 8. sect. 7. num. 14. & seqq. Knipschilt.
dict. cap. 21. num. 21.] Vide Lehn in
Chron. Spir. lib. 4. cap. 22. fol. 367.

14. Dubitatur autem à quibusdam;
*An Princeps, etiam summus, monetam de-
bita bonitate intrinseca carentem, salva con-
scientia cudere, aut maiorem moneta valo-
rem, quam revera materia valet, constitue-
re possit.* Quod regulariter *Negatur.*
Iniquum enim est, si in nummo, imagi-
nem suam solum præcipiat adorari Prin-
ceps, nec simul materiæ pretium respi-
ciat; Et quidem cum damno & decep-
tione subditorum, qui fidem publicam
sequendo, pro auro cuprum accipiunt.
*arg. l. 1. C. de vet. numism. potest. lib. II.
l. 1. ibi. perpetua aestimatione. C. de contrab.
empt. Nov. Leon. 52. Andr. de Themia &
Afflict. de Regal. num. 9. & 12. lib. 2. feud.
Qui Principem hoc casu graviter pec-
care tradunt. [Andr. de Isernia. 2. feud.
56. de Regal. num. 12.] Aug. Barbosa ad
cap.*

cap. quantic. 18. num. 3. & 7. X. de iurejur.
[Adeò, ut Bodinus scribit; Quod Principi non magis liceat, improba numismata cudere quam occidere aut grassari. Bodin. 6. de Republ. cap. 3. in pr. Klock. de arar. lib. 2. cap. 84. num. 22.]

15. Nam hoc facto Princeps tollit illud, quod ex natura rei debetur Republicæ, & sic quasi auferens alienum, tenetur ad restitutionem. Gabriel. Biel. Professor. Tubing. lib. 4. distinct. 15. quest. 9. Cabedo. part. 2. decis. 45. num. 4. [Dn. Auer. de monet. cap. 16. num. 136.] Hinc piè suadebat Magnæ Britannix, Rex Iacobus Filio Henrico; Ut ex puro auro, argentoq; monetam fieri curaret, nec pondere populum illudat, sed satisfaciat bonitati. Rex Jacob. de Institut. Reg. lib. 2. in oper. Besold. in delib. ad tit. de falsis. quest. 31. ac de erario cap. 6. §. 1. Bocer. de monet. cap. 3. num. 13. & 14. Kizel. de monet. in prelude. Theor. 9. lit. D. & E. [Proinde Aragonix Reges salva regia clementia, absque Curix consensu monetam mutare non possunt. Et ad hoc iuramento astringuntur. Belluga in Specul. Princip. Rubr. 38. Talia quoque Statuta in Regno Valentix & Prin-

Principatu Cathalaunico extare, probat Christ. Creps. de Valdaura *decis. Obs.* 101. *num.* 15. Imò, mutatio monete populum sæpius ad rebellionem irritat. Exemplum in Erico Daniæ Rege, refert Cranz. *hystor. Dan. lib. 8. cap. 9.*]

16. Quod Limitatur, in casu publicæ necessitatis; Unvermeidlicher zu Kriegs- und Lands Nothdurfft. Veluti si Princeps indigeat subsidio, pro defensione Reipublicæ necessaria, nec alia media adsint. Vide causas recensentes Kizel. *de Theor. 9. lit. B.* Bornit. *de arar. lib. 6. cap. 6.* Jo. Wolffg. Auer. *dict. cap. 16. num. 137. & 138. & alios.* Ita Romanorum ærarium, *Punico bello exhausto*, cum impensis Respublica non sufficeret, libræ aris pondere immutato, quinque partes lucrifecerunt, æsque alienum dissolverunt. *Besold. d. arar. cap. 6. num. 1.* Eodem jure *Henricus II. Castella Rex*, cum *Bertrando Clacbinio Gallia Connestabili* eiusque militibus auxiliariis, stipendia deberet, nec ad hosce sumptus Regalis gaza sufficeret, nova moneta vi-
lioris & exiguioris valoris cusa fuit, idque *in urbe Tolesi* consilio Procerum decre-

decretum fuit. Joan. Bapt. Larrea. *allegat. fiscal.* 13. num. 41. Idem in Gallia aliquoties practicum fuisse, tradit latè Dn. Limn. in *notit. iur. Gall. lib. 2. & cap. 7. lit. DDDD.* Limitatur, modò Populus consentiat, ac cessante necessitate, moneta exigua revocetur. Cabedo. *part. 2. decis. 45. num. 6. & 8.* [Cresp. de Valdaur. *dict. Observ. decis. 101. num. 15. & 16.*]

17. Quod tamen in casu utilitatis publicæ, vix admittendum esse censeo. Nec hanc mutationem Principibus & Statibus Imperii, ad imitationem Regum absolutorum permissam esse censeo: Publicis id vetantibus Imperii Legibus & Constitutionibus.

[18. Concludam igitur hoc caput, aureis Joannis Wolffgangi Aueri verbis: In hac mutanda moneta parte, praecludenda est fenestra adulatoribus, qui utilitate communi in necessitate fundata, posthabita, luccellum Principis, imò potius suum aucupantur, suadendo mutationes. Et dolendum est, privatas, imò publicas personas extitisse, quæ jure quasi sibi mutationem moneta vindicarunt, non veriti, maiestatem Principis violari.

violari.

violari. Dn. Jo. Wolfgang. Aur. de jur.
monet. cap. 16. num. 136. in fin.]

CAPUT LXXII.

De Angariis & Parangariis von Frohndienst.

1. **A**ngariarum & Parangariarum
præstationes, Princeps ac Do-
minus territorii jure meritoq; à
subditis exigit; quæ etiam pro subjectionis
specie habentur. per c. un. 2. f. 56. l. 2.
C. d. quib. mun. nem. Ritter. de homag.
conclus. 148. Maul. eod. tr. tit. 4. Klock. de
Contribut. c. 2. num. 38. Besold. in Polit.
lib. 1. cap. 4. num. 44. [ac de jur. majest.
sect. 3. cap. 7. num. 13 Ferrar. Montan. de
feudis. lib. 5. cap. 7. Balzeran. de feud. 2. tit.
56. verb. Angariar. Graef. de Regal. cap. 35.]

2. Ac nil aliud sunt, Quam operarum
præstationes, quæ subditis propter repenti-
num aliquod negotium, à Principe vigore
jurisdictionis territorialis indicuntur, &
equis, jumentis, plaustris, manibus & navi-
bus absoluntur, da mander Obrigkeit mit
Wägen / Pferden und andern / frohnen
muß.

mus. Dn. Balthas. de jure oper. rusticor. cap. 3. fol. m. 43. De quo Ulpianus scribit in l. via. 4. §. 1. D. de veteran. Naves eorum angariari posse, Aelio, Firmio & Antonio Claro, Veteranis, rescriptum est. Quo verbo etiam Suidas utitur in oper. Verb. *αγγαριον* Geard Joan. Voss. in etymol. verb. angariare. Jo. Bapt. Larrea allegat. fiscal. 50. n. 6. & seq.] Dicuntur propriè Angariæ ab angendo, quod astringant vel constringant subditos. Frid. 2. de mandat. cap. 45. Gail. 2. Observ. 126. num. 12. Klock. d. cap. 2 num. 52. Græf. d. tr. cap. 35. num. 8. [Et verbum angariare, idem denotat, quod cogere, ac angariæ, rectè servitutes coactæ dicuntur; Parangariæ verò summam coactionem, & perfectas operas subito præstandas significat. Græf. dict. cap. 35. num. 8. Aliter Paul. Balzeran. de feud. 2. tit. 56. num. 1. Angariæ, quomodo ab operis, præsertim extra casum necessitatis differant, vide sis Balthas dict. tr. cap. 3. fol. 48.]

[3. Sanè Angariarum & Parangariarum jure continentur non solum equorum, mulorum aliorumvè, jumentorum, sed etiam plaustrorum naviumq;

Ss

præsta-

prestationes; Ut tempore sevientis belli, vel ob aliam occurrentem necessitatem, quæ Principi aut Reipublicæ eminet, milites, currilia tormenta, militaria tabernacula, papiliones, panem ac annonam militarem, vulgò *Proviant*; cæteraque instrumenta bellica, itineri, com meatui ac expeditioni necessaria, per subditos ad loca destinata transvehantur. Rosenthal. *de feud. cap. 5. concl. 70. num. 3.* Besold. *de jur. majest. sect. I. cap. 5. num. 7.* Rümelin. 3. *dissert. 3. posit. 33. ubi Addit. mea. lit. A.* Mastrill. *de magistrat. lib. 3. cap. 10. num. 330.*]

[4. De Angariis egregium habemus rescriptum Imperatoris Anastasii ad Eufemium Magistrum officiorum: *Quoties sanè (ait) in transvectione armorum angariæ necessaria fuerint, Sublimitas tua litteras ad eminentissimam jubeat dirigere Præfecturam: & numerum ei armorum, & ex quo loco transferenda sint, indicare: ut continuò super præbendis angariis pro numero eorum, quæ transferuntur, armorum, perceptione suâ, Viros Clarissimos moderatores Provincia conveniat, ut secundum missam, à sublimitate tua notitiam*

naves

naves vel angariae, confestim de publico praebentur. in l. fin. §. fin. C. de fabricens. lib. 10. Junctā l. 2. C. de navib. non excus. l. maximarum. 12. C. de excus. muner. Christinae. decis. 60. num. 23. Jacob. Rebuff. ad dict. l. nullus. final. num. 4. Dn. Balthas. de oper. Rustic. cap. 3. fol. m. 44.]

[5. Hæc angariarum & parangariarum exactio cum paterna moderatione fieri debet, ut subditis, quantum fieri potest, parcatur. per cap. cum Apostolus. 6. vers. prohibemus. cap. prohibemus. X. de censib. Dn. Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 6. cap. 3. num. 13. Et hoc juris & æquitatis esse, tradit Jacob. Rebuff. ad d. l. nullus, fin. num. 4. C. de Fabricens. lib. II. Balzeran. ad cap. lib. 2. feud. 56. num. 1.]

[6. Quod si onera hæc ab Imperii Principibus & Statibus, immodicè ac pro lubitu indicuntur, subditi de sævitia dominorum probabiliter docentes, in Camera Imperiali, mandata sine clausula impetrare & obtinere possunt. Quæ etiam operas indeterminatas ad æquitatem reducere & determinare solet. arg. l. f. C. quemadm. Civil. mun. l. f. C. de alluv. l. pen. §. f. D. de oper. libert. Gail. 1. Observ. 17.

Mynf. 5. *Observ.* 8. Klock. d. cap. 2. n. 15.
[Vide Knipschilt. dict. cap. 3. n. 12. &
13. Stamm. de servit. person. lib. 3. cap. 34.]

7. Quæritur autem. I. *An subditi teneantur Domino operas præstare etiam extra territorium?* Negatur. Operæ enim ibi præstandæ sunt, ubi Dominus moratur. per l. opera. 21. D. de oper. libert. l. forma. 4. §. si verò. 2. D. de censibus. Husan. de hom. propr. cap. 6. Q. 4. num. 90. Ritter. de homag. concl. 153. Ziegl. §. Nobilis. num. 141. [latè Dn. Balthas. de operis. cap. 14.] Nisi ab antiquo aliter observatum fuerit. per l. Mævia. 13. §. 1. D. de ann. legat. Maul. de homag. tit. 4. num. 18. præjudicia refert. Gylman. 1 p. 1. tit. 1. vol. 6. num. 20. Klock. d. tr. cap. 2. num. 61. [Fr. Balthasar. dict. cap. 14. fol. m. 334.]

8. Quæritur. II. *Cujusnam sumptibus operæ sint præstandæ?* Subditorum sumptibus præstandæ sunt, quoniam unusquisque quod spopondit, suo impendio præstare debet; [quamdiu id, quod debet, in rerum natura existit.] l. quod nisi. 20. in pr. D. de oper. libert. Thom. Maul. de homag. tit. 4. num. 20. Stamm. de servit. person. lib. 3. cap. 21. num. 5. latè

Balthas.

Balthas. dict. tr. cap. 15. fol. m. 359. Dubitandirationem collige ex l. fin. §. fin. ibi: de publico. C. de fabric. lib. 11. Vide Dn. Tabor. in armam. jur. cap. 1. num. 16. Quod Limitatur tamen, nisi pactum aut consuetudo loci aliud velit. l. suo victu. 18. l. quod nisi. 20. D. dict. tit. de oper. libert. Schrad. de feud. p. 2. p. 9. pr. sect. 5. num. 28. Borrin. de Cavalc. p. 1. tit. 10. [Alias limitationes adjungit Balthas. dict. cap. 15.]

9 Quæritur, III. Quid, si subditi in angariarum prestatione plaustra aut na- ves destruunt, vel equos amittunt? Hoc damnum subditos, non Dominum terri- torii, pati debere, dicimus per l. 2. §. 1. D. ad l. Rhod. de jact. [Et hoc propter rationem ab Alciato allatam, Quoniam subditi præstando angarias, nec operam suam, neque instrumenta ad angariam necessaria, Principi suo locarunt, sed obligationi, à Lege impositæ satisfecerunt. Alciat. ad l. neminem. 11. C. de SS. Eccles. Sixtin. 2. de Regal. cap. 13. num. 78. Roding. lib. 2. Controv. feud. cap. 30. Bocer. de Regal. cap. 3. n. 249. [Quamvis

latè dissentiat Franc. Balthas. *de oper. cap. 3. fol. 50.*]

[10. Quæritur, IV. *Quid verò dicendum, si jumenta, plaustra vel naves ab hostibus vel prædonibus diripiantur, aut deteriora fiant?* Distinctione præsentī hæc quæstio resolvitur. Si angariarum & parangariarum præstatio subditis, ut singulis, *Kopff für Kopff/* injungitur, quilibet subditorum, *den es betroffen hat/* damnum solum pati cogitur. Quoniam impetus prædonum à nullo præstatur, *l. contractus. 23. D. de Reg. jur. l. si merces. 25. §. vis. 6. D. locat. Bocer. dict. cap. 3. num. 249. Rümelin. 3. Dissert. 3. posit. 33. ubi mea. Addit. Balthasar. dict. cap. 3. fol. m. 50.*]

[II. Sin autem angariarum exhibitio toti Civitati vel Universitati, *einer ganzen Gemein/* injungatur, universi in damno perpeſso resarciendo, concurrere debent; adeò, ut omnium contributione resarciatur, quod pro omnib⁹ datum est. *per l. 2. vers. ult. D. ad l. Rhod. de jactu. l. cum duobus. 52. §. 4. D. pro socio. Dn. m. Bocer. dict. num. 249. Leubler. de incend. cap. 5. n. 135. latè & distinctè Balthas. dict.*

dict. cap. 3. fol. 58. Quamvis dissentiat Graef. de Regal. cap. 35. num. 11.]

[12. Ab hisce angariarum præstationibus *nemo* quomodocunque privilegiatus *immunitatem* meretur; Ita namq; rescripserunt Imperatores Theodosius & Valentinianus: *Neminem ab angariis & parangariis vel plaustris, vel quolibet munere excusari præcipimus; cum ad felicissimam expeditionem nostri Numinis, omnium Provincialium per loca, qua iter arripimus, debeant nobis solida ministeria exhiberi: Licet & ad sacro-sanctas Ecclesias possessiones pertineant, in l. neminem, 11. C. de SS. Eccles. ubi Gilken & Brunne-man. [Vide Menoch. consil. 800. num. 20. ac consil. 297. num. 21. Balthas. de oper. cap. 8. fol. m. 137. Klock. de contribut. tom. 3. consil. 138. num. 65.]*

13 Verum enim verò, hæ angariarum præstationes, ob varietatem consuetudinis, pactorum ac casuum, boni viri arbitrato melius definiri possunt. *arg. l. Maxima. 13. §. 1. D. de ann. Legat. Jacob. de S. Georg. tr. d. Royd. Stamm. de serv. pers. lib. 3 per tot. [Balthasar. de oper. cap. 11. fol. m. 271.]*

CAPUT LXXIII.

De Forestali Jurisdictione, ac Venandi Jure.

I. **F**orestalis Jurisdictio, Germaniæ moribus, territoriali jurisdictioni accensetur. Id, quod jam in vim legis transivit, arg. §. *nemoretia*. s. *de pac. tenend.* lib. 2. feud. 27. Modest. Pistor consil. 14. num. 23. vol. 2. Rosenth. *de feud.* cap. 5. concl. 94. Heig. 1. 2. 15. Bocer. *de Jur. Domin. & Vasall.* lib. 2. cap. 2. num. 44. Klock. *consil.* 29. num. 59. [Et hoc latè disputat Knipschilt. *dict.* tr. lib. 2. cap. 7. num. 4. & seqq.] Quod jus in toto ferè orbe Christiano ad Reges pertinere tradit Mandosa *de inhibit.* q. 62. num. 7. Knich. *de Sax. privil. verb. Ducum.* cap. 5. num. 196. [Sicuti in specie de Galliæ Regibus, tradit Choppin. *de doman.* lib. 3. tit. 22. num. 4. Ac de aliis Regibus & absolutis Rebus publicis idem confirmat multis authoritatibus Dn. Christ. Fesch. *de re venat. part.* 2. thes. 1. lit. D. Unde scribit Vander Graef. *Et hoc venandi jus adeò invaluit moribus & consuetudine,*

De Forestali Iurisdictione ac Venandi iure. 649
tudine, ut ferè nullus Principatus, nullum
Regnum, nulla Respublica existat, quin hoc
iure publico gaudeat, plebe exciussa. Graef.
de Regal. cap. 41. num. 1.]

2. De hac Forestali iurisdictione
Principibus Imperii competente, hodiè
in Imperio Rom. Germ. eo minus du-
bitatur, cum Electores, Duces, ac ceteri
Status Imperii, ab Imperatore, *mit dem*
Wildbahn investiantur, prout ex variis
investiturarum formulis, patescit. Vide
Knich. de Sax privileg. verb. *Ducum*. cap.
4. num. 61. Wehn. in Observ. verb. *Forst*.
Klock. consil. 29 num. 247. [Besold.
consil. 212. num. 24. Christoph. Fesch. de
re venator. part. 2. thes. 1. lit. E. ac thes. 4.
lit. B.] Qui modus per regiam investi-
turam conferendi jura forestalia cum
banno ferino, etiam in Anglia, Scotia &
Hibernia ab antiquo observatus fuit, te-
ste Thom. Cragio de feud. Scotic. lib. 2.
Dieges. 8. fol. m. 192. Jacob. Waræus. in
antiquit. Hibern. cap. 27. Ubi veteres in-
vestituræ Hibernica formulas egregias
refert.]

3. Quod Limitatur, in casu, quo loci
consuetudine immemoriali receptum

est, ut Sylvæ sint publicæ seu communes; ac in eis Venatio libera existat. *Woffen: Büsch üblich ist*; Sicuti in plurimis Germaniæ Locis consuetum est; Quod consideratum fuit in causa *Schwabisch Gmünd contra Rechberg*. Ruland 4. de *Commis.* lib. 2. cap. 8. num. 10. [*Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 7. num. 20.* *Besold. in Thes. Pract. verb. Freye Büsch.* In Ducatu *Brabantia*, Status Provinciales, sibi ipsis singulari pacto tempore quo *Rex Hispania*, tanquam *Dux Brabantia*, Regimen aggreditur, certa capitulatione prospicere solent, ut quicunque Equestris ordinis, Nobiles, & quicunque *Brabantia* Incolæ, venari poterunt quas-cunque feras magnas. *Vander Graef. d. cap. 41. num. 3.*]

4. Forestalis autem jurisdictio dicitur, potestas, quam Princeps Imperii in Sylvis ac nemoribus eorumq; ratione possidet & exercet. *Modest. Pistor. consil. 14. num. 14. vol. 2.* *Michael. de jurisdictione. concl. 51.* *Besold. consil. 3. cap. 4. tit. 4. num. 16.* *Mynsing. respons. 16. num. 36.* Quæ, ut totum integrale, considerata, constituitur. I. *Banno ferino*, *Wild-*
bann/

bon quod ius venandi dicimus: ac II. *Iure Foresti, Forstrecht*/ quæ non sunt unum & idem, sed inter se specificè differunt ac separantur: cum separata quoque faciant munia, & distinctos actus. *arg. l. 130. D. de V. S.* [*Besold. in thes. Pr. verb. Forst. Knipschilt dict. lib. 2. cap. 7. n. 40. Christ. Fesch. dict. dissert. part. 2. thes. 2. per tot. Freyer. de iur. territor. posit. §. lit. C. in disp. Basil. vol. nov.*]

5. Alia enim committuntur *einem Forst-Meister*/ qui Sylvis præficitur, ne per excisionem arborum eæ devastentur. Alia item *einem Jäger-Meister*/ qui Venatoriis negotiis præest. *Stephan. 2. de iurisdict. part. 1. cap. 7. n. 432. Klock. de Contribut. in consil. ann. 3. Q. 7.* [*Cujusmodi officiorum diversitas, rei quoque diversitatem arguit. Knipschilt. dict. cap. 7. num. 41. Meichs. 2. decis. Cam. 2. num. 28.* Ac juri Foresti, non semper adhæret ius venandi, nec vicissim, sicuti hoc consideratum fuit in causa *Schwäbischen Gemünd contra Reichberg*/ teste *Ruland. d. part. 4. lib. 2. cap. 8. num. 43. Fesch. dict. dissert. part. 2. thes. 2. lit. c.*]

6. Juris Foresti proprium est; *Saltuarios* constituere, *Forst-Meister* und *Forst-Knechte* zu bestellen: *Prohibere*, ne arbores concidantur. *Lignandi & pascendi* usum concedere. Chassan. *ad Cons. Burg. Rub. 13. §. 2. num. 28.* Knipschilt. *dict. cap. 7. num. 49. & 50.* *Transgressorum delicta* Forestalia punire: item pignora capere. Meichs. 2. *Cam. part. 2. decis. 2. num. 20.* [*Avenam* saltuariam *Forst* haber exigere. Sichard. *Cons. contr. §. n. 3.* *Statuta Sylvestria* condere. *Wald- und Forst-Ordnung* zu machen. Knipschilt. *dict. cap. 7. num. 44.* Harpppr. §. 12. *num. 266 Inst. d. R. D.* Das *Ackerich*/ seu *Jus glandis legendæ*: *Eichel und wild Obs* zu lesen. *Epikigen Baun* abzuschaffen/aliaq; plura. Wehn. *in Obs. verb. Forst.* *Prohibitio*, ne *Sylvis* noviter *caesis* damnum inferatur, vel pecus ad certum tempus immittatur. Die junge *Haw* bis auff das vierdte und fünffte Laub zu verbieten. Besold. *in Thes. Pr. verb. Forst.* Steph. *de jurisdict. 1. cap. 7. num. 437. & seqq.* Gylman. 2. *Symph. 1. Vol. 1. punct. 2. num. 2. num. 1. & seqq.* Hæc & alia jura forestalia vide apud Knipschilt. *dict. lib. 2. cap.*

De Forestali Iurisdictione & Venandi Iure. 653
cap. 7. num. 44. & seqq. Fesch. dict. thes.
2. lit. B.]

7. Quæritur autem; *An Ius venandi aut Foresti habens, prohibere possit Dominum Sylvæ, das Ausstoßen / ne ligna vel annosas arbores excidat cumulati?* Quod communiter affirmatur. *per l. servitutes. 20. §. stillicidium. 5. D. de servit. præd. urb. l. certo genere. 13. §. Si totus. D. de Servit. P. R. Sebast. Medic. de Venat. part. 2. q. 3.* [Quoniam Dominus Sylvæ deteriore conditionem Foresti facere nequit, nec fararum pasculationem minuere potest. *per l. si domus. 21. ibi: si non impediuntur stillicidia mea. D. de S. P. V. Gail. 2. Observ. 67. num. 4. Præjudicia refert Frid. de mandat. cap. 4. num. 19. ac cap. 38. num. 8. Georg. Mor. de jur. venand. cap. 3. num. 11. latè Fesch. dict. thes. 2. lit. B.* Modò excisio hæc, Domino, venandi Jus habenti, sit nociva, wenn solches ihm an seiner Forst-Jagens und Gerechtigkeit nachtheilig ist. [Aliàs Dominus sylvæ prohiberi nequit, ligna tam quoad utilitatem, quam necessitatem cedere Besold. *in Th. Pr. verb. Forst. Knipschilt. dict. cap. 7. n. 49. & 96.* Quo faciunt, quæ tradidi in Gamalog.

malog. cap. II. num. 5. Knichen. de iur. territ. cap. 4. num. 362.]

8. Quæritur insuper; An is qui Forestalem Jurisdictionem habet, sibi etiam vindicare possit, ius decimarum novalium, in sylvis eradicatis, den Noval-Zehenden in den außgestockten Wäldern? Ego territorii Dominum melius fundatum esse in sua intentione, censeo. [Quoniam ex consuetudine imperii, ius percipiendi novalia, ad territorii Dominum pertinet, secundum tradita supra cap. 70. Jus autem foresti, nullam tribuit jurisdictionem. Wehner. in Observ. verb. Forst. Besold. in thes. pract. verb. Forst. Kraisser. de iur. venand. cap. 26. num. 4. & 5. Knipschilt. dict. cap. 7. num. 42.] Quamvis jurisdictionem Forestalem habens, ex fundo non petat den Noval-Zehenden/ non tamen prohiberi potest, quin ein Stock-Garb/ in recompensationem des Aufstockens/ exigere possit. Vide Klock. de arario. lib. 2. cap. 2. num. 40. Besold. in Thesaur. Pr. lit. A. num. 77.]

9. Jus venandi, ac Bannum ferinum, respicit ipsum venationis actum. Quod vulgò das Waid-werck appellatur.

arg.

arg. l. venationem. 26. D. de usur. Als Jä-
hen/ Jagen/ Jällen/ Würgen. Non tan-
tum in sylvis & nemoribus, sed etiam in
agris, in und auss'r den Hölzern. Wehn. in
Obs. verb. Forst: Recht. fol. 152. Besold. in
Thesaur. Pr. v. Forst. Etiam cum sclope-
tis, ac mit Schlen/ Stricken/ aut quocun-
que modò Domino placuerit. Wehn.
d. verb. Forst: Recht. fol. 162. Noe Meu-
rer. *Forst: Recht. part. 1. in pr. Fesch. de re
venat. part. 1. thes. 9. lit. A. ac part. post.
thes. 2. lit. C.* Ac dividitur venandi, Jus
in klein und groß Waidwerck/ oder niedere
und hohe Jagden. Knipschilt *dict. cap. 7.
num. 24.* Venatio bassa (quâ permit-
titur captura ferarum minorum) qui-
busdam in locis non inconcinnè voca-
tur, das stichende und fliegende Wildbrett
zu jagen und fahen. Fesch. *dict. part. 2.
thes. lit. C. in fin.*]

10. Quod jus sese extendit quoque
ad aucupium ac capturam avium, Weiss-
hen; structionem areæ, Vogel Weid/ und
Vogel Heerd schlagen / quæ inferioris
venationis species, des kleinen Wildbretts/
existit. Meichs. *1. decis. Cam. 1. part. 2.
fol. 8.* Gylman. *decis. 49. num. 9. lib. 1.*

[Vide

[Vide Knipschilt. *dict. cap. 7. num. 33. & seqq.* Fesch. *de venat. part. I. thes. 12. lit. G.* Graef. *de Regal. cap. 41. num. 5.*]

[II. Prohibere quoque possunt Domini, Forestalem jurisdictionem habentes, ne quispiam in suis Forestis venetur & quidem sub certa & determinata poena. Michael. *de iurisdic. concl. 51. lit. B.* Merckelb. *apud Klock. consil. 29. n. 492.* Gregor. Sayr. *in Clar. regia. lib. II. cap. 9. num. 8.*]

[12. Quâ verò poena *Feripite* afficiendi sint? non certò constat; *Menechius* talem ferarum insidiatorem dupli poena afficiendum esse, adjuncta amissione instrumentorum, censet *consil. 943. num. 48.* Medic. *de Venat. part. 2. Q. 5. num. 7.* Quam tamen poenam arbitriariam esse censeo, adeò ut vix ad mortem usque extendi possit. §. *summa. inst. de injur.* Mor. *dict. tr. part. I. cap. 4. num. II.* De qua poena sequentia legimus in *Speculo Suevico*: *kein Richter soll einem sein Leib gar nemmen/ weder umb Gewild/ noch umb Bevögel / noch umb Fisch.* Schwab. *Spieg. lib. 1. tit. 36. §. 2.* Knicken. *de Sax. privileg. verb. Ducum. cap. 5. n. 304.* Vide omninò

Dn.

Dn. Fesch. de re venat. part. post. thes. 3. li. B. Gregor. Sayr. in clau. Regia lib. II. cap. 9. num. 13. Einsidel. de Regal. cap. 3. num. 368.]

13. Sæpissimè autem in Imperio accidit, ut unus vel alter Princeps & Status Imperii, etiam in alterius territorio ac sylvis, Jus venandi habeat, prout Serenissimus Dux *Württembergia & Teccia* in quibusdam vicinorum Imperii Statuum territoriis, jus venandi, ac jurisdictionem forestalem possidet. De hinc Quæritur: *An habens jus venandi in Sylva, eam succisis lignis quoq; cingere possit, Ob das Jagen/ inferat das Hagen?* Quod communiter affirmatur. *Zasius consil. 6. lib. 2. Gail. 2. Observ. 68. num. 9. & 2. de Pignor. cap. 1. & 2. Gyland. decis. 22. lib. 1. num. 37. Forst. in proc. Cam. tit. II. vol. 4011. fol. 781. [Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 7. num. 53. Quam assertionem non semper & ubiq; locum obtinere tradit. Frider. Mindan. cap. 41. num. 1. Klock. I. consil. 29. num. 480.]* Hâc tamen addita *Declaratione*; Modò Domino prædii vel Sylvæ nullum præjudicium exinde inferatur, *Frider. dict. cap. 41. num. 1.*

Wehn. in *Observ. ubi Forst-Recht. f. 155.*
 [Dominus tamen, jus foresti habens,
 ligna ad usum cingendi ex suo nemore
 conferre tenetur. *Tilem. de Benign. 1.*
dec. 3. vot. 2. num. 9. Sixtin. 2. de Regal.
18. num. 67. Harppr. §. fera. 12. num. 272.
I. d. R. D. Quod tamen à quibusdam di-
sputatur.]

14. Huc refer etiam, quod subditi
 Domino suo obligentur ad *Operas Vena-*
torias, zu den Forst Beschwerten/als Hund-
 fähren/ fürstehen/ Garn- und Senler zufä-
 ren/ [Wildhäger/und Wild-Jaun zu ma-
 chen/ Hund aufflocken.] *arg. l. nullus. 21.*
C. de Curs. publ. lib. 12. Harppr. §. fera.
12. n. 284. Inst. de R. D. [Besold. in thes.
pract. verb. Forst. Knipschilt. dict. lib. 2.
cap. 7. num. 71.] Quæ tamen operæ non
tàm vi Juris venandi, quàm territorialis
jurisdictionis exiguntur, ac superiorita-
tis actum probant. [Ideò à non sub-
ditis vix peti & obtineri possunt, nisi
consuetudo in contrarium vigeat. Mor.
de jur. venand part. 2. cap. 10. num. 11.
latè Fesch. dict. part. post. thes. 2. lit. C.]

[15. Hoc tamen admonendum,
 quod Princeps territorii, jura forestalia
 possi-

possidens, servitia venatoria, cum benigna moderatione exercere debeat, considerando, ne subditi ad onera Venatoria, tempore, quo agrorum sationibus insistant, trahantur; ne annona cum Reipublicæ nocumento, damnum patiatur. Quod hisce verbis tradit Syriacus Spangenbergius: Zu Ende Herbst und Seeszeiten / oder da sonst nöthige und hochobliegende Geschäften eintreffen. Spangenberg. von rechtmdßigen Jagen. cap. 5. part. 1. Wehner. in Observ. verb. Forst. Besold. consil. 15. num. 6. in append. Quod Serenissimus Dux Eberhardus singulari clementia, pro innata generosa vigilantia, observare solet, [Imprimis verò præcavere debet Dominus juris forestæ, ne operæ venatoriæ Diebus festis exigantur, ne studio operarum, subditi à divinis officiis retrahantur, ac dies Domini invanum ducatur, per cap an putatis. 13. ibi: sed surgens congregat servulos, disponit retia, canes producit. Distinct. 86. l. 2. C. de feriis. Sebast. Medic. de venat. part. 1. Quæst. 3. num. 12. Covar. in Regul. peccatum. part. 2. §. 8. num. 3. Coler. in Process. Execut. part. 3. cap. 9. Barbosa ad dict.

Tr 2

dict. cap. an putatis, num. 1. Ita Serenissimus Dux Württembergiæ Eberhardus juxta innatam avitorum pietatem, & pium Religionis Zelum, suis Venationum Præfectis, acerrimis Decretis sæpissimè injunxit & præcepit, ne operas Venatorias in diebus festis instituant aut subditis imponant; Quod si quidpiam contra attentare deprehenduntur, gravem reprehensionem incurrunt, quandoq; carceris poenam sustinere tenentur. Sicut ipsæ quoque Venationes in diebus festis *in Ducatu Württembergico & Tecciaci* penitus interdictæ sunt, ne occasione Venationis, cultus divinus negligatur. Quod pium & æquum est. Pruckman. *de Regal. cap. 5. n. 1.* Ruland. *de Commiss. part. 4. lib. 2. cap. 8. num. 69.* Fesch. *de re Venator l. part. post. thes. 7. lit. B.*

[16. Solent etiam Principes & Status Imperii, Nobilibus, aliisvè benè meritis *Consiliariis* concedere Venationem precariam, *ein Gnaden Jagen/ oder auff ein Revers.* De qua concessione Henning. *Gædd. Conf. 3. in fin. Univ. Ingolstadiensis apud Kirchov. tom. 5. conf. 18.* Meichsn. *tom. 3. decis. 23. f. 1037.* Quandoque

doquè in feudum dare per investituram. Sixtin. 2. *de Regal. cap. 8. num. 47.* Knichen. *de investit. pact. cap. 2.* [Besold. *consil. 26. num. 20.* Quod regulariter privativè, non verò cumulativè intelligendum est, adeò, ut Dominus directus à conventionatione excludatur. Schrad. *de feud. part. 5. cap. 1. per tot. Surd. Consil. 210. n. 60.* Fesch. *dict. thes. 4. lit. C.* Ubi tamen tradit, quod hoc vix usu, ubi vis locorum observetur.]

17. Proinde Quæritur: *An sub concessione ac investitura territorii, ac jurisdictionis altæ, veniat etiam das hohe Jagd?* Sanè, nisi hoc ex investitura apertè constet, *Negativa sententia* verior erit. [Quoniam sub generali concessione, non veniunt ea, quæ quispiam verisimiliter in specie non fuisset concessurus. *cap. fin. X. de offic. vicar. l. quæro. 39. D. d. act. empt.*] Schrad. *d. feud. part. 3. cap. 4. num. 48.* Heig I. q. 15. *num. 54.* Gylman. I. *decis. 13.* Sixtin. *d. cap. 18. num. 52.* [Quod adeò verum est, etiamsi Territorium cum pertinentiis concessum fuerit.] Knichen. *de pact. invest. part. 2. cap. 2. num. 49.* Rosenth. *d. cap. 5. concl. 49. ac*

concl. II. num. 3. in addit. lit. C. Schrad. eod. tr. part. I. cap. 4. num. 47. [Dissentit Dn. m. Harpprecht. ad §. fera. 12. num. 187. Inst. de rer. divis. Vide omnino distinguentem Dn. Fesch. de re venat. part. post. thes. 5. lit. A]

[18. Quæritur insuper; *An Vasallus investitus cum venationibus, mit den Jagden / non tantum capturam ferarum minorum, sed etiam majorum, nach hohem Wildbret / als nach Hirsch / Schwein zu jagen / exercere possit ? Quod Negamus ; Quoniam Vasalli venationes majores non habent, nisi eam per expressam concessionem, aut temporis immemorialis lapsum obtinuerint. Gail. 2. Observ. 66. n. 7. Rosenth. de feud. cap. 5. concl. 14. Præjudicium adducit Finckelthaus. Observ. decis. 41. per tot. Vide omnino Einsidel. de Regal. cap. 3. n. 372. & seqq.]*

19. Claudat hæc quæstio præsens Caput; *An Capreolæ ad majores feras referendæ sint ? Ob die Rehe under das hohe oder niedere seu kleine Wildwerck gehöret ? Sanè Johannes Meichsnerus, has inter minores feras recenset. 1. decis. Cameral. part. 2. fol. 6. Wehnerus verò*

Capreas

De Forestali Iurisdictione & Venandi Iure. 663
Capreas ad tertiam quandam speciem re-
 fert, dum inter *hoch-roth Wildbreth* und
nider-roth Wildbreth distinguit. in *Observ.*
verb. Forst-Recht. Ego regulariter *Ca-*
preas propter ferinam generosam, feris
 minoribus vix accensere audeo; [*Dn.*
Thabor. in racemat. crim. Respons. fin. Q. 2.
fol. m. 571.] Nisi consuetudo Regionis
 & observantia possidentis aliud suadeat.
arg. l. 1. §. fin. D. de ventr. inspici. l. 7. D.
de offic. procons. iuncta l. 50. §. 3. de legat.
1. [*latè Knipschilt. de Civitat. Imper.*
lib. 2. cap. 7. num. 27.] Nam alibi ad
 maiores, alibi ad minores feras referun-
 tur. Sicuti de *Thuringia & Misnia* testa-
 tur *Neüenhan. apud Arum. 3. discurs. 19.*
Ac de Bavaria Khaifer. de jure Venandi.
cap. 9. [*Dn. Thabor. dict. respons. Q. 9.*
2. fol. 571. Weizzeneg. d. jur. Venand.
cap. 4. num. 26.]

CAPUT LXXIV.

De Negotiis Bellicis.

[I. **H**Uc usque *Politica Pacis jura & ne-*
gotia. Nunc de *bellicis juribus*
 Tt 4 Princi.

Principibus & Statibus Imperii competentibus agendum. [Bellum parandum est *maturè & in Pace*. Unde proverbium ortum; *In pace de bello cogitandum*. Facile namque *juxta Platoem*, ex Civitates ab exteris vincuntur, quæ prorsus arma deseruerunt, sequetotas otio, pacis certitudine freti, manciparunt: abjecto omni rei bellicæ exercitio, rerumquæ militarium studio. Dn. Forstner. *hypomn. pol. 1.* Dn. Besold. *de bello cap. 1. num. 3.* Sunt autem *juxta Livium*, sicut *pacis*, ita quoque *belli jura*, iustaque ea, non minus, quam fortiter gerere debes, *Livius histor. lib. 5.*]

2. Porro, cum arma omnia publici juris sint, ideò omnibus privatis interdicta est, absque Speciali Principis permissione, armifectura. *per tot. tit. C. ut usus armor. Novell. 17. cap. ult. Arnifæ. de jur. majest. lib. 2. cap. 5. num. 7.* [Dn. Bernegger. *de morib. German. Tacit. 2. 127.* Unde provenit, ut Imperantes & jus armandiæ & omnia belligerandi jura, sibi ipsis reservarint. Prospeximus (inquit Imperator Justinianus) *armifectura opus, nullum privatum operari, solos autem*

autem illos arma facere, qui in publicis deputati sunt armifactoriis, aut qui dicuntur fabricenses: in Novell. 85. cap. 1. Et hoc est, quod *Armandiam* vocamus, & armandiæ jura Principes sibi vindicarunt; Proinde Imperator *Fridericus I.* ius armandiæ inter Regalia retulit, in cap. un. lib. 2. *Quæ sint Regal.* cap. 56. Dn. Bocer. de Regal. cap. 2. num. 139. Sixtin. eod. tr. lib. 2. cap. 1. Graef. de Regal. cap. 25. num. 6.

3- In Imperio Romano Germanico, Principes & Status Imperii, ius quoq; armandiæ vigore jurisdictionis territorialis, à tempore suæ originis nescio, & immemoriali, in suis Ducatibus & Comitatibus habent & exercent. Kni-chen in *Encyclop.* cap. 16. num. 115. Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 210. Quod in specie Civitatibus quoque Imperii immediatis competere, tradit. Dn. Adam Dapp. de *Civitat. Imper.* part. 1. cap. 7. num. 8. Dn. Knipschilt. eod. tr. lib. 2. cap. 22. n. 57. Quâ armandiæ voce, vel fabricatio armorum, vel magis usus armorum publicus intelligendus est. Rosenth. de feud. cap. 5. conclus. 19. Arnisæ, lib. 2. de jur. majest. cap. 4. num. 12. Dn. latè Thabor. in

armament. cap. I. num. 3. Qui armorum
 usus Principibus & Statibus Imperii
 merito attribuitur, ad præstanda eò
 promptius auxilia circularia, damit von
 einem Fürsten und Stand des Reichs / die
 schleunige Reichs- und Kreyß- Hülff könne
 geleistet werden. Dn. Thabor. *dict. tr.*
part. 1. cap. 1. num. 18. & part. 2. cap. 1. &
2. Knipschilt. dict. cap. 22. num. 57.]

[4. Ex hoc jure armandiæ fuit,
 quod Principes & Status Imperii jus &
 potestatem habeant in suis territoriis
Armamentaria publica instituere, eavè va-
 riis armorum generibus implere, *Fa-*
bricas armorum ædificare, ac privatis
 armorum usum prohibere; Quod jus,
 publicæ securitatis gratia, Principibus
 & Statibus Imperii *ab Imperatoribus*, me-
 rito in manibus relictum fuit. Dn. Tha-
 bor. *in armam. sect. I. cap. I. num. 26.* Dn.
 Knipschilt. *dict. cap. 22. num. 59.* De
 armis, *vide* Besold. *de jur. bell. cap. 3.* Et
 hoc jus fabricandi & parandi tormenta
 bellica Statibus Imperii competere
 constat ex Reichs- Abschied / de Anno 1555.
 §. und demnach ein Kriege- Volk. Imò
 ipsis *Circulis*, eorumque inscriptis ac im-
 matri-

matri-

matriculatis Statibus Imperii, singulari Imperiali Recessu injungitur, daß in jeder Kreyß / mit seinen erwählten Obristen / zu und nachgeordneten / auch andern Beschlüssen / Leuten / Geschützen / Artillerien / munition, und was dazugehörig / in guter Bereitschaft stehen solle. Reichs Abschied zu Speyer / de Anno 1570. §. Sintermahl auf hochbewegenden Ursachen. Reinking. 1. class. 5. cap. 6. num. 15.

[5. Sanè *Armamentaria*, armorumque usum, olim nemini nisi absolutis Principibus competiisse, nec in privatorum manu exstitisse, & sacræ & profanæ litteræ testantur. Ita *Vsiam* Regem, ex armamentario suo exercitum, omni armorum apparatu, instruxisse, legimus. 2. *Chron. cap. 26. vers. 14.* Simili modo *Cicero* scribit; Ingruente bellorum necessitate, arma populo Romano, ex armamentariis publicis, à Consulibus distributa fuisse. in *Orat. pro Rabir. in med.* Parilia legimus apud *Tacit. 1. histor. cap. 38. & cap. 50.* *Livius histor. lib. 3.* Vide omnino *Dn. Thabor. in armament. sect. 2. cap. 4. num. 3.*]

[6. Ex eodem armandiæ jure provenit,

venit,

venit, *Ius prohibendi*, ne arma *Exteris*, sub gravi poena vendantur; Adeò, ut contranitentes confiscatione bonorum exportatorum puniri possint. Idque utilitatis publicæ causa, dum omnia ea, quæ in nostram perniciem redundare possunt, exportari non debeant. *arg. l. 2. C. quæ res. export. non debeant.* Menoch. *consil. 1000. num. 56. ac 2. Arbitr. casu. 585.* Hilliger. *in D. E. lib. 9. cap. 10. lit. A.* Dn. Thabor. *dict. tr. sect. 1. cap. 2. num. 5.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 5. cap. 22. num. 30.* Prohibitio autem venditionis, etiam ad permutationem, donationem ac pignoris dationem, extendenda est. Fabian. *de Monte de empt. Quest. 2. num. 9. seqq.* Quod Statutum etiam non subditos ligat; Adeò, ut ne quidem *Legatus exterus*, absque impetrata Licentia huiusmodi armorum genera, emere, & exportare possit, *per dict. leg. 2. ibi: sub specie Legationis. C. quæ res export.* Martin. Coler. *de aliment. lib. 1. cap. 17. num. 9.* Qualis prohibitio imprimis in Regno *utriusq; Siciliae & Hispania* viget, quo loco, ne quidem militare equum extra provinciam ducere permissum est.

teste

teste Andr. de Isernia *ad tit. quæ sint Regal. lib. 2. F. 56. num. 5. ubi* Nard. Liparul. *lit. D.* Id, quod ad alia quoquè ad bellum pertinentia meritò extendit Don. Garf. Mastril. *de magister. lib. 5. cap. 9. num. 53.]*

CAPUT LXXV.

De Armorum impositione & Lustratione.

[1. **P** Rincipes quoque & Status Imperii vigore jurisdictionis territorialis, hodiè absque dubio, jus habent & facultatem, *subditis armorum usum imponendi & exercitium injungendi, den Unterthanen/ die Gewehr und Waffen/ auffzulegen /* quo cum armis, ad minimum superioris nutum, parati compareant, ac contra improvisas hostium invasiones, semper prompti & quasi in expeditione existant. *arg. Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. und demnach. Knichen. de Saxon. privileg. Verb. Ducum. cap. 5. num. 575. Klock. de contribut. cap. 3. num. 232. Dn. Mævius ad lus Lubec. lib. 1. tit. 2. art. 1. num.*

num. 4. Ita *Cathalonie* Barones & Domini Castrorum, subditos suos cogere possunt, ad se ipsos armandum; quo etiam hostes & latrones persequi possint, teste Jacob. Cancer. *lib. 3. Var. Resol. 13. num. 62.*]

[2. Hæc potestas imponendi & gerendi arma apud Romanos, nemini nisi summo Principi competebat, *per l. un. ibi: nobis inscius & inconsultis. C. ut arma. usus. lib. II Novell. ss. cap. 4.* Guazzin. *de confiscat. bonor. conclus. 23. num. 88.* Bruneman. *add. l. un. C. dict. tit.* Translato ad Germanos Imperio Romano, Imperator Carolus Magnus, singulari Imperiali rescripto edixit, ut quilibet Imperio Rom. Germ. subjectus, armaturam in hostem ferat, ac omnis qui duodecim mansos possidet, *Bruniam*, id est, *galeam* habeat. Goldast. *Const. Imper. latin. tom. 3. fol. m. 156.*]

[3. Ex eodem superioritatis jure, Princeps, subditos in certas cohortes & Legiones dividere, eosque statis temporibus per Centuriones in armis exercere potest; Quod germanicè in *den Wassen zu Trillen* / voce, à Gallico idiomate, *estriller*,

estriller, desumptâ, appellamus. Ita Ro-
mani Tyrones neque in ludo, neque per
lanistas, sed in domibus, per equites Ro-
manos, ac etiam per *Senatores* armorum
peritos crudiebant: Sueton. *cap. 26*. Ve-
get. *de re militar. lib. 1. cap. 13*. Ubi Godes.
Stewech. *ac lib. 2. cap. 9. & 12*. Nec
minori cura Græci, artem bellicam tra-
ctabant, teste Xenephonte *lib. de republ.*
Lacedæm. Invieta enim est Respublica,
ubi Cives, non studio subitaneo rem mi-
litarem aggrediuntur, sed *Lacedæmonio-*
rum more, reapse bellicorum operum
artifices existunt. Besold. *de jur. bell. cap.*
2. num. 2.]

[4. Quo pertinet ius subditis in-
jungendi, ut benè *muniti* compareant,
den *Unterthanen* sich zu mündiren, (voce
à latino sermone, *munire, munitus, mu-*
nuita.) aufzuerlegē/ Eos vè debito tempo-
re, cum armis lustrare, die *Unterthanen* zu
mustern/ und die *Wehr* zu beschauen. Et
hoc *more Romano*, nam Militem benè ve-
stitum esse, armis splendidibus ince-
dere, ad laudem Præpositi pertinere, sci-
vit *Avidius Cassius*. Hic *legionibus Sy-*
riacis, luxuria diffluentibus, præpositus:

arina

arma singulorum septimo die inspexit: Vestimenta etiam, calceamenta & ocreas inspexit: *Maximinus*, legionem tyronum ab *Alexandro Severo* præpositus, iussit eam, quintaque die decurrere, simulachra bellorum agere; gladios, loricas, galeas, scuta, tunicas & calciamenta inspexit. Capitolin. in *Maximino*. Veget. lib. 2. cap. 12. God. Steuvich. ad eund. dict. cap. 12. in fin. Quæ de causa Princeps, *delectum* inter subditos instituit, Unde die erste und andere Auswahl anzurordnen pfleget. & similes actus militares exercet, quibus omnibus subditi parere & ad minimum cennum comparere obligati sunt! Quæ cuncta superioritatem territorialem comprobant. arg. l. lege. 3. ibi: *delectum* habere D. ad l. iul. majest. l. neminem. 17. C. de re milit. R. A. de Anno 1555. §. und demnach ein Krieges Volck. Reichs Abschied/ de Anno 1564. §. ferner diu weil. Bidenbach. Quæst. Nobil. 7. Ritter. de homag. conclus. 190. & 191. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 22. num. 46. & seqq. Limnæ. 6. I. P. cap. 2. num. 129.]

[s. Quæ-

[5. Quærunt autem Politici ; Satiusne sit, arma subditis permittere, eosq; in armis exercere, vel illis prorsus adimere, & in armamentariis custodire, quibus tempore ingruentis belli armari possint? Sanè, posterior sententia, non paucis placuit; Ad securitatem enim Imperantis pertinet, si arma in ejus tantùm, non autem in civium, manu & potestate sint posita; siquidem ita imperabit securè non modò volentibus, sed etiam invitis. *Aristot. lib. 5. Polit. cap. 11.* Cùm etiam arma, sæpiùs occasionem turbarum suggerere soleant; arma namq; manus otiosas lascivire faciunt: sicuti scribit *Tacit. de morib. Germ. cap. 44. vers. 4. Arnise. lib. 2. de jur. majest. cap. 5. num. 4. latè Dn. Thabor. de exarmat. sect. 2. cap. 4. num. 4. & seqq.]*

[6. Verum enim verò, magis mihi placet assertio *Dn. Berneggeri*, qui tradit, armorum promiscuam permissionem non tantùm esse licitam, sed etiam, ob majorem, cui tales *Respublicæ obnoxia* sunt, invidiam, insidiasquè, necessariam esse; Imò necesse est, ut subditis, jussione Principali arma mandantur;

Quo ii arma sua in promptu hã-
beant, contra quasvis repentinas inva-
siones; ne prius opprimantur oscitan-
tes, quàm ex armamentario ea ca-
pian. Bernegger. ad Tacit. *de morib.
German. Quest.* 12. Unde benè Seneca
scribit. [Princeps] in ipsa securitate,
ad difficilia se præparet, ut contra inju-
riam fortunæ, inter beneficia firme-
tur. Senec. *epistol.* 18. Tholosan. *Syntagm.*
lib. 23. cap. 9. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 22.*
num. 47.

[7. Ex hoc armandiæ & Arma
imponendi jure, procedit quoque *Ius
Exarmationis*, hoc est, subditos armis ex-
uere, den Unterthanen die Waffen abzunemen/
und niderzulegen/ quod vulgò, *disar-
miren/* vocamus. *arg. §. si quis rusticus. 5.*
lib. 2. feud. 27. Schenck. Baro. *lib. 3. tit. 5.*
Paul. Balzeran. *ad dict. §. si quis rusticus.*
5. num. 13. Dn. Thabor. *tr. de exarmat.*
cap. 4. per tot. Klock. 1. consil. 34. num. 6.
Nonnunquàm enim propter securita-
tem publicam Princeps, ad armorum
ademptionem pervenire solet, ubi tu-
multus metuendus est, aut si sublesta
Civium & incolarum fides existit. Ita
de

De Armorum impositione & Lustratione. 675
de Xerxe Persarum Rege, scribit Plutar-
chus, quod iratis Babylonii sob defectio-
nem, cum eos in potestatem suam rede-
gisset, armorum gestationem interdix-
rit. Plutarch. in apophteg. Ita apud recen-
tiores historicos legimus, posterioribus
seculis ademptam fuisse possessionem
armorum, Senensibus. Thuan. histor. lib.
15. Genuensibus. Guicciard. histor. lib. 7.
Florentinis. Macchiav. histor. flor. lib. II.
Idem quoque in seditione rusticorum
An. 1525. contigisse referunt Historici.
Vide Arnise. dict. lib. 2. cap. 5. num. 4. Dn.
Thabor. dict. iv. sect. 1. cap. 3. num. 16.]

[8. Imò, multis quoque Regno-
rum ac Rerum publicarum Legibus vel
Statutis sub gravi poena prohibitum est, ne
quispiam, exceptis Nobilibus, sine permissione
& licentia arma gerat. Talem Constitu-
tionem in Regno Hispaniæ vigere, con-
stat ex tot. tit. Recopilat. leg. Hisp. lib. 6. tit.
de las armas. 6. Talis constitutio in Re-
gno utriusq. Siciliae existit, quam refert
Carolus Tapia de jur. Regn. Neapol. lib. 5.
tit. 35. Vbi commentar. Afflict. ad dict.
Constit. Neapol. lib. 1. Rubr. 9. Similia
Statuta de Genuensibus, Florentinis & aliis
VV' 2 Rebus

Rebus publicis commemorantur. Arnise, 2. cap. 5. num. 9. Thabor. dict. cap. 4. n. 5. Quod Statutum valere & sua æquitate niti, tradit Balzeran, lib. 2. feud. 27. §. si quis iusticus. num. 13. Quoniam portatio armorum præstat causam ad violentias & ad homicidia. pr. l. si servus. C. de his, qui ad Eccles. confug. Et semper removenda est occasio ad maium. l. un. §. sed ne. C. de latin. lib. tollend. Quod latius deducit Alph. de Azevedo ad Rubr. tit. 6. recopil. lib. 6. num. 9. & 10. Vide Menoch. 2. Arbitr. cas. 394. num. 13. & seqq.]

CAPUT LXXVI.

*De Jure Sequela, vom
Auffordern.*

1. **L**ustrationis effectus ac necessarium consequens est, *Ius Sequela*: die Herren Folg/und Reiß/oder das auffbieten. Quo subditi, Domino territorii bellum movente, ad præceptum comparere, ei armis assistere, ac eundem armati sequi tenentur; Et hoc exercet Prin-

Princeps & Status Imperii, sive ipse bellum moveat, sive contra eum moveatur. Klock. *de Contrib. cap. 3. num. 273. & 301.* Buxtorff. *Cons. ann. 2. quest. 3.* [Jus enim *sequela*, est quasi effectus *Lustrationis* ac in classem jurium superioritatis territorialis refertur. Knichen. *de jur. territor. cap. 3. num. 257.* Reinking. *1. class. 5. cap. 6. num. 20.* Quod jus *sequelæ* Civitatibus quoque immediatis competere, meritò asserit Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 22. num. 50.* Qui *sub num. 51.* tradit, quod Cives & subditi, etiam inviti, Dominum territorii sequi teneantur; Quamvis dissentiat Cabedo *decis. 44. num. 2. & 5. part. 2.*]

2. Subditi autem Principem territorii sequi tenentur, non tantum in territorio, sed etiam *extra territorium*. Knipschilt. *dict. cap. 22. num. 53.* Menoch. *consil. 1003. num. 63.* Dissidentium rationes, vide apud Balthas. *de oper. cap. 14. fol. 350.* Nec solum, si Patriæ defensio hoc exigat, sed &, si Dominus *pro vindicanda injuria*, vel *tuendis ditionibus* extra territorium sitis, bellum suscipere cogatur, aut ablatorum recuperatio id

exigat. *Nisi aliud consuetudo loci, aut Pacta Conventa velint. arg. l. quod nisi. 20. §. 1. D. de Oper. libert. Reichs-Abschied de Anno 1564. §. ferner diemeil. Rosenthal. de feud. cap. 8. concl. 25. Andr. Khol. de serv. feud. cap. 5. num. 9. Maul. de homag. tit. 5. num. 30. Ritter. eod. 11. concl. 193. Hæc tamen addita prudenti consideratione, quod subditi non facile extra territorium, vel ad loca dissita evocentur per l. opera. 21. D. de oper. libert. Nisi contra pacis publicæ turbatores agendum sit Reichs-Abschied/ de Anno 1559. §. und wie wol. 21. Gail. 1. d. P. P. cap. 16. n. 26. Dn. Knipschilt. dict. cap. 22. num. 53.]*

3. *An autem subditus Principem territorij sequi teneatur personaliter? Dubitatur. Et hoc Affirmamus; Modò Principis maximè interfit, ob egregiam subditi experientiam militarem Domino assistere & ejusque personalem comparitionem opus habere. arg. cap. 1. Hic finitur Lex. 2. F. 28. in pr. cap. un. L. ibi: quia sub jurisdictione. 2. F. 5. Adeò quidem, ut subditus ne quidem præstando, interesse liberetur: Cum in hoc jure sequelæ, electa censeatur personæ industria*

industria. arg. l. un. §. 9. vers. fin. C. de Caduc. toll. l. ult. §. 1. D. de mun. & honor. Ritter. de homag. concl. 194. Bidenb. Quest. Nob. 21. num. 3. Klock. de contrib. cap. 3. num. 280. [Concessio enim feudi vel præstatio homagii continet fidelitatem de substantia, & servitium de natura, quod sine Principis consensu, subditus declinare nequit. per cap. un. Qual. iur. deb. Vassall. ibi: quia sub jurisdictione. lib. 2. F. 5. Andr. Capan. de iur. adoha. Quest. II. num. 1. Balthas. de oper. rustic. cap. II. fol. m. 289. Quod si Principis territorii interesse non magnoperè industriam subditi requirit,] per substitutum, Dominum pro lubitu sequi non prohibetur, ad exemplum duorum reorum promittendi. l. nemo est. §. D. de duob. reis. l. 21. C. de Episcop. & Cler. Bocser. de Iur. Dom. lib. I. cap. 4. num. 6. Borin. de Cavalcat. part. I. tit. 18. Magcr. de Advoc. arm. cap. II. num. 621.

4. Subditum autem Domino offerendo *Pecuniam* loco auxilii, regulariter non liberari von der *Auswahl*/verius esse videtur; Quoniam obligatus ad faciendum, id præcisè præstare tenetur. l. 11. §.

*f. D. de Legat. 3. l. si non. 26. & §. 12. D. de
condict. indeb. Kohl. de servit. Vasall. part.
6. num. 25. Maul. de homag. tit. 5. num. 39.
Klock. de Contrib. cap. 2. num. 64. Franc.
Balthas. de oper. cap. 16. fol. 376. [Ex
singulari Regum utriusq; Siciliae munifi-
centia, imprunis Conradi Imperatoris ex
Nobili Suevorum genere, constitutum
est, ut Vasalli & subditi tempore belli
Regi vel in persona in bello assistant, vel
aliud Domino acceptabilem in sui lo-
cum, sistant, vel redditus unius anni pro-
ventuum persolvant. Carol. Tapia de
jur. Regn. Neapol. lib. 6. tit. 13. Andr. Ca-
pan. de jur. adobe. Quast. I. num. 2. 3.
& 4.]*

5. Quid juris autem; si Princeps ter-
ritorij pro auxilio personali, pecuniam, non
verò personalem praestationem exigere velit?
Subditos ad solutionem pretii non obli-
gari, ex ea ratione dicendum esse censeo,
sicuti enim invito Creditori aliud pro
alio solvere non licet: Ita è diverso De-
bitor urgeri nequit, ut aliud pro alio
solvat, nec peti potest, quod non debe-
tur. §. praeterea. Inst. de action. [l. mani-
feste. 17. ibi: tam alio pro debitore solvente.
l. cum

l. cum pro. 24. C. de solut.] Joan. Bolognet. *adl. 2. §. mutui datio. num. 44. D. de reb. credit.* Nam Creditor & Debitor sunt relata & correlata, ideò Correlatorum eadem debet esse ratio, ac æqualitas inter Creditorem & Debitorem servanda est. Besold. *consil. 62. n. 14.* Imò Debitoris partes favorabiliiores sunt, quam Creditoris. Harppr. *ad pr. Instit. quib. mod. re contrah. oblig. n. 365.* Ita Thom. Maul. *de homag. tit. 5. num. 40.* [Sixtin. *de Regal. lib. 2. cap. 13. num. 76.* Schepliz. *ad Consuet. Brandenb. part. 4. tit. II. §. 7. num. 3.* Casum tamen, extremæ necessitatis admittendum esse, censeo. *per l. si ita. 39 §. 1. D. de oper. rustic.* Balthas. *de oper. cap. 16. fol. m. 379.]*

6. Quæritur etiam : Cujus sumptibus subditi, Principi ac Domino territorij militare teneantur ? Sanè, regulariter Princeps bellum gerens der *Feld-herz*/subditis militantibus stipendium & annuam solvere tenetur. Quoniam justum est, ut illi consequantur stipendium, quo tempore reperiantur suum commodasse obsequium, præsertim, cum ne quisquam propriis cogatur impendiis

militare, *per cap. un. 2. feud. 107. l. opera: 21. D. de oper. libert. Rosenthal. eod. tr. cap. 8. concl. 24. num. 2. Finckelthaus. Obs. decis. 87. Balthas. de operis cap. 8. fol. m. 144. Quod si ærarium Domini territorialis sit exhaustum, æquum est, ut totus Ducatus in subministrandis expensis militaribus pro posse succurrat. arg. l. omnes. 12. C. de oper. publ. Pacian. consil. 101. n. 30. Becht. de securit. publ. concl. 50. latè Thom. del Bene de Parlament. Dubit. 8. sect. 1. per tot.*

7. Quod tamen juxta consuetudinem regionis aut pacta conventa moderationem recipit. [Sicuti expressè *Feudista* contractus pactioni insertos excipit. *in dict. cap. un. 2. F. 107.*] Bocér. *de jur. Dom. & Vasall. I. cap. num. 115.* [Unde de Vasallis ita tradit Carpzov. *De consuetudine hodierna, Dominus pro servitiis præstandis Vasallo sumptus suppeditare debet. Der Herr gibt seinen Lehen Leuthen/ wann sie bey Ihme ankoffen seind/ und mit Ihme zihen/ Futter/ Mahl und Hufschlag. Carpzov. 3. l. F. constit. 28. de fin. 18. num. 11. Dn. Reichenbach. ad Snobel. Jus feud. disput. 7. thes. 16. lit. CC.* Quæ tamen

tamen consuetudo universalis non est, nec in *Ducatu VVürtembergico* observatur.] Vide latè Franc. Balthasar. de oper. cap. 15. cum variis Declarationibus & Limitationibus fol. 361. Borrin. de Cavale part. 1. tit. 10. Klock, de Contrib. cap. num. 312.]

8. Vestes autem, arma, equos, & alia ad instructionem necessaria, sich auß *zu montiren*, subditus de suo comparare tenetur; Unusquisque enim, quod spondit, de suo præstare tenetur. l. suo victu. 18. l. quod nisi. 20. D. de oper. libert. Rosenthal. d. cap. 8. concl. 22. num. 1. Kohl part. 6. num. 23. Maul. de homag. tit. 5. num. 35. [Vide latè Balthas dict. tract. cap. 3. fol. m. 55.]

9. Quæritur amplius; An obligatus ad sequelam & defensionem, militem quoq; equestrem sistere teneatur, si usq; huc pedestris tantum miles à territorij Domino requisitus fuerit? Si defensionis necessitas hoc exigat, Affirmativè respondendum esse censemus. Nam auxilium & defensio ad offensionem debet esse proportionata, id est, ut eo modò vis reprimatur, quo infertur. Mart. Mager. de ad. voc.

voc. arm. cap. II. num. 605. Ac Sicuti operæ à liberto præstantur ad commodum & necessitatem Patroni. *l. quoties. cum seq. D. de Operib. Andr. Kohl. de serv. feud. part. 5. num. 2.* Ita quoque defensio debetur secundum indigentiam & necessitatem Domini; prout etiam servitia vasallatica Domino feudi à Vasallo præstantur. *cap. un. 2. feud. 7.*

10. Nec videtur verisimile, Dominum requirendo certum servitium, cætera jure communi debita remittere, jusque suum temerè jactare voluisse. *per l. cum de in debito. vers. qui enim. D. de probat.* Cum plùs ex actu voluntario non sit inferendum, quàm inde necessariò sequitur. Andr. Kohl. *d. tr. part. 4. num. 151.* Hùc faciunt tradita Mageri *dict. tr. cap. 19. n. 104.* [Præsertim, cum præstantia & vigore equitatûs militaris, ad obtinendam Victoriâ, in bello, præterito Germaniæ tricennali, satis comparuerit. Vide de equitatu Besold. *de jur. bell. cap. 2. num. 12.* Carol. Tapia *ad constitut. Regn. Neapol. lib. 6. tit. 29. fol. m. 308.* Rationes dissentientium collige ex traditis Vult.

Vult. 2. consil. Marp. 30. num. 212. & Balthas. d. oper. cap. 11.]

[11. Quod Limitatur ; Nisi pactis Provincialibus aliter conventum fuerit. Pacta enim conventa inter Dominum & subditos omnem contractus naturam informant & reformant. per cap. un. ibi: contractus pactioni insertus. 2. F. 107. L. iur. gentium. 7. §. quinimo. 5. D. de pact. Klock. 3. consil. 133. in pr. Balthas. de oper. cap. 11. fol. m. 263.]

CAPUT LXXVII.

De Jure muniendi Civitates vel Castella; vulgò fortificaten.

[1. **Q**uod Clypei & arma singulis, hoc præstant Munimenta universis. Eaque, sunt loca contra omnem vim externam munita, quibus Provincia defenditur. Quorum usus antiquissimus existit. De quibus iudic. cap. 6. vers. 2. ac cap. 9. vers. 46. Et hæc muniendi potestas ex jure Gentium procedere, constat autoritate Themistoclis, de quo sequentia Cornelius
lius

lius Nepos : Athenienses suo consilio, quod communi Gentium jure facere possent, Deos publicos, suosq. patrios ac penates, quo facilius ab hoste possint defendere, muris sepisse. Nam illorum Urbem, ut propugnaculum, oppositam esse Barbaris. Corn. Nepos in The- mist. cap. 7. num. 5. Althus. Polit. cap. 24. num. 45. Besold. de jur. bell. cap. 4. n. 3.]

2. In Imperio Romano-Germanico, Principes & Status Imperii, vigore Juris superioritatis, *ius muniendi territorium*, ac Civitates fortificandi habent. arg. l. sacra. 9. §. muros. 4. D. de rer. divis. l. per provincias. 10. C. de adif. privat. Knich. in epops. num. 483. Bruning de iur. univers. concl. 21. lit. c. [Burgold. secund. de notit. Rom. Imper. part. 3. discurs. 2. num. 6.] Quod ius à Politicis, regium ius, vocatur; Arnisæ 2. de jur. majest. cap. 5. num. 8. Dn. Fritsch. de jur. fortalit. cap. 4. num. 1. [Quo merito quòquè referendum est, ius extruendi arces & Castella, vel prædia vel pagos murali ambitu circumvallare; Ita rescribente Imperatore Honorio & Theodosio in dict. l. per provincias. 10. ibi: cunctis volentibus, permittatur. C. de adif. privat.]

cap.

cap. piscanis. X. de restitut. spoliat. Reichs Abschied/ de Anno 1567. §. wievol wir nun Killig. de Ganerb. dis. 4. num. 147. Klock. de Contrib. cap. 9. num. 23. Cancer. 3. V. R. cap. 13. num. 2. [Ac illud in specie Civitatibus Imperii quoque attribuit Dn. Knipschilt. de Civit. Imperii lib. 2. cap. 22. num. 75.]

3. Quod Fortalitii Jus Imperii Principibus & Statibus competere, etiam non requisito Imperatoris consensu, dicendum esse videtur. Modò hoc fiat sui defensionis gratia, nec ad æmulationem alteriùs vel contra Vicini privilegia. *d. l. provincias. 10. C. de edif. priv. l. 2. C. de fund. Limitroph. lib. 11. Gail. 2. Obs. 69. num. 18. Raudens. cons. 10. num. 273. vol. 1. Limn. 4. I. P. c. 3. num. 235. [Quod latè defendit, & contrariis respondet Dn. Knipschilt. dict. cap. 22. à num. 58. & num. 90. & seqq. Dissentit Arniszus dict. lib. 2. cap. 5. num. 8. Latiùs Dn. Stamler de reservatis Imper. §. 64. Quod tamen declarando ulterius defendit Dn. & Am. Fritsch. dict. tr. cap. 4. num. 15. & 35. Et ante eum Dn. Balthasar. d. oper.*

oper. cap. 8. fol. 146. Vide quoque Instrument. Pac. art. 8. vers. Gaudeant.

3. Quæritur autem; *An liceat Principi ac territorij Domino in extruendis propugnaculis, vel dilatandis fossis subditorum agros, ob publicam necessitatem destruere, ac occupare? Affirmatur.* Modò ex publico pretium refundatur. *arg. l. si quando. 9. l. 15. de oper. publ. l. item si. 15. §. 2. D. de rei vindic. Dassel. cons. 1. Gail. 2. Obs. 56. Johan. Sande. lib. 5. tit. 7. def. 8. [Becht. de securit. public. cap. 3. conclus. 47. Balthas. dict. cap. 8. fol. 149. Cum Declaratione adjecta in cap. 3. fol. 52. Dn. Eritsch. de fortalit. cap. 5. num. 15.] Dirutis ideò suburbiis, ne ea hostibus adjuumento esse possint, Principem destructionis damnum refundere teneri, respondit Modest. Pistor. cons. 16. vol. 1. Köppen. quest. 61. num. 13. Modò Principem belli ipsum negotium attingat; Quod si verò hostium vi aliquid dirutum fuerit, aliud dicendum erit. Græv. 2. concl. 56. in Coron. [Knipschilt. dict. cap. 22. num. 131.]*

[4. Quæritur adhuc & disputatur; *An Dominus feudi tempore belli, pro tuitione*

tuitione Statûs sui, Castrum Vasalli, ipso invito, occupare, fortificare & praesidio munire possit ? Non desunt, qui hoc asserunt. Pro quib⁹ adduci potest constitutio Imperatoris in cap. un. lib. 2. feud. 5. Ubi juramento Vasallus obligatur, vitam Domini sui nominatim, membra, mentem & ejus rectum honorem custodire; Utiquè igitur tempore necessitatis Dominum, Castri munitione adjuvare obligatus erit. Brun. consil. feud. 28 num. 18. Capyc. decis. 24. in pr. Hering. de jur. Burg. num. 683. Dn. Fritsch. de jur. fortalit. cap. 4. num. 57. Ubi declarationem adjicit. sub num. 58.]

5. Quæritur ulterius: *Si Vasallus in pradio feudali fortalitium extruit; An Princeps territorij vel Dominus feudi, aperto feudo, expensas fortalitiij defuncti heredibus restituere teneatur?* Nego: Nisi Dominus feudi consenserit. Quoniam de jure communi nemo potest construere Castrum seu Fortalitium, sine expressa Principis & Domini directi permissione [*arg. l. si quando. 9. l. nemo. 13. ibi: in consulta nostra pietate. C. de oper. public. Brun-*

neman. ad l. 4. C. eod. tit. Azevedo in

Recop. Leg. Hispan. leg. 8. num. 6. lib. 6. tit. 5.
 Præsertim cum ea, quæ feudo inseparabiliter unita sunt, feudo inseparabiliter affixa permanent. *Schrad. de feud. 2. part. 9. pr. sect. 2. Capan. de jur. adoha. 2. 30.]*
 Quod eò magis procedit, si exinde publica securitas dubia redditur. *per l. opus. 3. ubi Bart. D. de oper. publ. Laudens. de Castell. quest. 9. Niviza. inter Cons. Bruni. 12. num. 59. Ita tradit in terminis Johan. Anton. Bellon. Præses. Cons. 76. num. 54. & seqq. [Schrad. de feud. part. 7. cap. 3. num. 38. Vide Boer. decis. 47. num. 4. Peregrin. consil. 42. n. 21. Jacob. Cancer. 3. Var. Resol. cap. de Castris. 13. num. 15. & seqq. In terminis Fidecommissarii Knipschilt. de fidecommissis famil. cap. 12. V. 195.]*

6. Quæritur etiam: Si Princeps Imperij expensas fecerit, in muniendo Castro Nobilis cujusdam Vasalli sui, contra incursiones hostium; Annè finito bello, Princeps, sumptus hosce expetere possit? Negatur; [Quoniam meliorationes & impensas, quas quis sua culpa præstitit, repetere non potest. Ac Dominus directus muniendo castrum feudale, sibi & Ducatui, non Vasallo

Vasallo negotia gessit, ideò in feudi utilitatem ista munimenta cedere debent.]

l. 22. D. de negot. gest. l. si ex absente. 48. in pr. D. de Vsufr. [Nicol. Mozz. de natural. feud. num. 27. in fin. Cravetta. consil. 933. num. 17.] Becht. de secur. concl. 51. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 2. num. 10. Klock. de Contribut. cap. 7. num. 114. [Quo faciunt tradita Dn. Knipschilt. de fidecommis. famil. cap. 12. num. 295.]

7. *An Principi Imperii tempore belli & necessitatis liceat templa munire, & ex iis fortalitia construere? Quod communiter asseritur. Argumento desumpto ex §. Sacra. Inst. de rer. divis. Nov. 7. cap. 8. Si enim pro redemptione captivorum, res sacrae alienari, & in ejusmodi casibus Vasa sacra frangi possunt. arg. Can. sacrorum. 15. caus. 12. quest. 2. Can. 20. eod. quest. 2. Vbi August. Barbosa num. 4. Gratian. desc. for. cap. 108. num. 1. Cur non aequè concedamus, posse animas hominum conservari & defendi muris templorum, potiùs, quàm ut vel homines interficiantur, aut in captivitatem detrudantur? [Ita Cynus in *l. nemine. C. de Sacro S. Eccl.* Necessitas enim supra leges*

& privilegia existit, justeque fiunt, quæ necessaria sunt, Dn. Fritsch. *de presid. necessit. sect. 6. conclus. 5. & 6.* Cels. Mancin. *de jure principat. lib. 6. cap. 22. fol. m. 288.* Pruckm. *de potest. Princip. membr. 2. cap. 4. Effect. 6.* latè Johann. Hering. *de jur. Burg. cap. 1. num. 608. & seqq.* Et hoc multoties in Belgio, durantibus bellis Civilibus, accidisse, in historiis legimus. Quam quæstionem latè deducit Joan Hering. *de jur. Burg. num. 587. & seqq.* Contrarium statuitur quidem, in *Can. sanctorum. 14. caus. 10. Q. 2.* Cui responderet Dn. Fritsch. *de jur. fortaliti. cap. 5. num. 17.* Quæ tamen assertio, hanc *Declarationem* habet; Quòd cessante necessitate, templa in pristinum Statum reponenda sint. *per cap. fin. ibi: in pristina loca. X. de custod.* [Hering. *dict. tr. num. 621.*]

[8. Sanè, hoc imprimis consulere solent Prudentes Consilarii, ne Principes precipuam fiduciam in fortalitiis suis ponant, aut ne nimis sint solliciti, in extruendis novis Castellis. Numine enim laeso iratoq; Deo, nec prosunt artes, nec arces. Item, offenso Creatore, offenditur omnis

omnis creatura : Sicut offenso Rege offenduntur omnes famuli. Gregor. Magn. Ita namque Deus T. O. M. de Edom apud Jeremiam : *Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui, qui habitas in cavernis petra, in den Felsen Klüfften/ & apprehendere niteris altitudinem collis, und hast hohe Gebürge innen. Cum exaltaveris quasi Aquila nidum tuum, inde detraham te, dixit Iehova. Jerem. cap. 49. vers. 16. Vbi Robert. Stephan. num. 16. Et Abdias : Si exaltaveris locum tuum, ut aquila, & si inter stellas posueris nidum tuum, inde descendere faciam te, dixit Iehovah. Abdia cap. 1. vers. 4.]*

[9. Ex quibus dictis concludit Lucas Osiander, Concionator Aulicus VVürt. Duc. Nullam esse munitionem in orbe terrarum, quæ non (irato Deo) expugnari & dirui possit. latè Dn. Reinking. in aurea Polit. Sacr. lib. 2. axiom. 140. per tot. Quo pertinet apophthegma VVilhelmi Ducis Juliensis, qui ab Imperatore Maximiliano interrogatus; *Cur munitiones nullas in ditionibus suis extrueret ? Respondit : Ego fretus primum, pace & amicitia meorum vicinorum, nemi-*

*nem laceſſo: deinde ſto fidei & virtuti meo-
rum ſubditorum. Beſold. de jur. Vniuerſit.
cap. 2. num. 4. in oper. polit.]*

CAPUT LXXVIII.

*De Jure Preſidii, id eſt, Preſidia-
rios Milites ponendi, Beſatzung ein-
zulegen/ & Excubias inſti-
tuendi.*

[I. V] Igore jurisdictionis territoria-
lis & armandiæ, Principibus &
Statibus Imperii jus & potestas
competit, *Preſidarios Milites in Civitates
ac arces ponendi, die Stadt und Beſun-
gen zu beſetzen/ quo excubias agant, Civi-
tatem defendant, & ea omnia peragant,
ut ab omni hoſtium incurſione ſubditi
illæſi conſerventur: [Sicuti enim
olim ſub Romanis Imperatoribus, ad
deſenſionem Provinciarum & limitro-
phorum fundorum, milites pro custo-
dia incolarum ponere & habere ne-
ceſſarium erat. l. in nomine. §. in Sardinia.
3. & ſeqq. C. de Preſect. prat. Afr. Ita
quoq;, translato ad Germanos Imperio,
& con-*

& concessis ab Imperatoribus integris Ducatibus, Marchionatibus, ac Comitatus cum superioritate territoriali, jus hoc, præsidia ad defendendos hosce Ducat⁹ aut Marchionatus, marcas seu limites, ponēdi ad Principes Imperii transivit, arg. l. si ita. 16. §. i. ibi: ad eas custodire D. de Vsu & habitat.] Knich. de jur. territ. cap. 3. num. 252. & 400. Becht. de secur. concl. 46. Walther. tr. de metat. cap. 15. §. 129. Dn. Fritsch. d. jur. fortalit. cap. 5. num. 20. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 22. num. 52. Polydor. Ripa de tempor. noctur. cap. 75. & 78. Joan. Hering. de jur. Eurg. num. 681. Dn. Thabor. de metatis. cap. 3. fol. m. 16. Ac quod ex hac custodia militari castrorum & locorum territorij confinia probentur, tradit Mascard. de probat. concl. 402. num. 1. Menoch. consil. 147. num. 17.]

[2. Quæritur autem; Cujusnam sumptibus, Civitationē? An verò ipsius Principis, milites præsidiales sint alendi? Ipsius Principis territorij, respondeo. arg. l. fin. C. de Statuis. l. suo victu. 15. ibi: proprio sumptu. C. de oper. publ. l. pen. ibi: operas edentem alendum. D. de oper. libert.

Nam cibariorum impensa (ait Gaius] Ct9) naturali ratione ad eum pertinent, qui utendum accepit, in l. in rebus. 18. §. possunt. 2. D. commod. Boer. decis. 212. num. 11. Surd. consil. 289. num. 5. Berlich. 2. concl. 64. num. 24. Gail. de arrest. cap. 10. num. 6. Polyd. Ripa de tempor. noct. cap. 75. num. 14. Quod pro & contra disputat Dn. Balthas. de oper. cap. 8. fol. 148. & cap. 15. fol. 364.]

3 Ex eodem superioritatis territorialis jure, Principes, Comites, ac Civitates Imperii immediatæ, *subditis quoque* indicunt, ut tempore belli, vel imminētis periculi, in Civitatibus & Castris ipsius territorii, *Excubias* agant. *arg. l. si ita. 16. §. 1. ibi: ades custodire. D. d. Vsu & habit. tot. tit. D. & C. d. offic. praefect. Vigil. Gail. de arrest. dict. cap. 10. num. 6. Maul. de homag. tit. 4. num. 10 Klock. de Contribut. cap. 3. num. 305. Hering. d. jur. Burg. num. 684.* Quod in Principatu quoque *Cathalonie* Baronibus tanquam Castrorum Dominis competere, tradit Cancer. 3. *V. R. cap. 13. n. 234.* Nam ex jure sequelæ fuit jus Excubiarum, scilicet, quod subditi obligati sint, ad arces custodien-
dum

dum & excubiarum onus subeundum. arg. cap. un. lib. 2. F. 5. ibi: *vitam & mentem custodire jurabit.* Jacob. de S. Georg. de homag. num. 43. Borell. de magistr. lib. 4. cap. 11. Dn. Knipschilt. de Civitat. Imper. lib. 6. cap. 3. num. 5. & 8.

4. Quæritur autem; An subditi ad excubias peragendas & ad custodiendum Castrum etiam inviti teneantur, adeò ut refractarij, ad excubias cogi possint? Quod regulariter Negatur. arg. l. un. C. ne oper. à colleg. exig. lib. 10. Ubi Imperator rescripsit: *Operarum præbitio, illicitè hætenus, à Provincialibus exacta est, Syn-ceritas tua cessare præcipiat.* l. si qui. 2. C. ne rustic. ad obsequi. evoc. Maul. de homag. tit. 4. num. 9. Sixtin. 2. de Regal. cap. 13. num. 69. Carpzov. 2. lur. For. Const. 51. Definit. 1. Balthas. de oper. cap. 11. fol. 286. Quod legibus quoq; Hispaniæ, Baronib⁹ Regni denegatum esse, per leg. 1. Recop. tit. 14. lib. 6. tradit Fr. de Amaya ad d. l. un. C. ne rustic. ad obsequi. num. 17.

[5. Limitatur tamen hæc assertio in casu eminentis periculi, aut belli necessitate ingruente, Nam salutem Reipublicæ tueri, nulli magis creditur convenire,

nec alium sufficere ei rei, quam Casarem, ait
 JCt9 Paulus, *ideò imperans omnes inqui-*
linos admonere debet, ut vigilando curam
Reipublice aut Civitatis habeant. in l. nam.
3. §. sciendum. 2. cum l. seq. D. de offic. pra-
fecti. Vigil. Quo cuncti in Civitate se-
 curè vivant, & aliquibus Vigilantibus,
 reliqui quietè dormiant ordinatè. Boer,
de Custod. clav. num. 2. & seqq. Hering. *d.*
tract. n. 686. Dn. Crus. *de nocte cap. 5.* Ita
 in terminis Natta. *consil. 185. per tot.* Surd.
consil. 283. num. 6. Gylman. 3. *Symphor.*
Verb. subditi. Hering. *dict. tr. num. 681.*
 Knipschilt. *dict. cap. 3. n. 12.* Dn. Eritsch.
de jur. fortalit. cap. 5. num. 21. Quod juri
 Saxonum quoque congruum est, teste
 Carpzovio, *in l. F. part. 2. Constit. 51. def.*
2. & 3. Qui præter necessitatis casum,
 etiam alios casus refert *Definit. 1.* Bal-
 thas. *de oper. cap. II. fol. 287.*]

[6. Sanè, hæ excubiarum præsta-
 tiones tempore necessitatis adeò præva-
 lent, ut ne quidem à Principe, immuni-
 tatem & exemptionem ab operibus ha-
 bens, ab excubiarum onere sese liberare
 possit; quamvis Magistratûs officio
 fungatur. Ita namque rescripserunt
 Impp.

Impp. Theodosius & Valentinianus: Nullus penitus cujuslibet ordinis seu dignitatis, vel sacrosancta Ecclesia vel domus regia tempore expeditionis, excusationem angariorum seu parangariorum habeat, in l. nullus. 21. C. de Curs. publ. l. in excortione. 2. ibi: nullius excipiat personae C. de excort. & transl. mil. ann. lib. 12. Boer. decis. 212. n. 6. Tessaure. decis. 234. num. 10. Carpzov. 5. Respons. 52. num. 37. Klock. de Contrib. cap. II. num. 198. Ita decidit supremus Galliae Senatus Parisiensis apud Annae. Robert. lib. 2. rer. judic. cap. II.]

[7. Quid dicendum de Clericis? Tenentur ne illi, tempore necessitatis aut obsidionis excubiarum onus subire? Ita rescripsit Gregorius Papa in cap. pervenit. 2. X. de immunit. Eccles. Fraternitas tua (inquit) nullum per nostra vel Ecclesiae suae nomen, aut aliamodò excusari à murorum Vigiliis patiatur: sed omnes ad hoc generaliter compellantur: quatenus cunctis Vigilantibus melius valeat Civitatis custodia procurari. Joan. Gutierrez. Pract. Quaest. lib. 3. Q. 3. num. 4. Et ad hasce excubias, Clericos per Episcopum cogi posse, tradit

tradit Chassanæ. *ad Consuet. Burg. Rubr.* I. §. 3. *num.* 16. & *seq.* Azevedo *ad l.* II. *num.* 7. *Recopol. tit.* 3. *lib.* I. Barbosa *ad dict. cap. pervenit, num.* 2. Dissentit Balthas. *de oper cap.* II. *fol.* 290. Veruntamen dictum *cap. pervenit*, de hisce Civitatum obsessarum excubiis intelligendum esse censeo, in quibus Clericorum & Monachorum multitudo ingens communiter reperitur. Secus erit dicendum de Pastoribus Evangelicæ religionis, qui semper exiguo numero in Civitatibus existunt; adeò, ut tempore obsidii vix ordinario officio & publicis precationibus sufficere queant. Ita Berlich. *part.* 2. *concl.* 64. *num.* 12. De Forensium exemptione vide Gail. *de arrest. cap.* 10. *num.* 6. De Advenis Boer. *decis.* 212. *n.* 7. Carpzov. *dict. Constit.* 51. *def.* 4.]

[8. Sanè; Cujusnam sumptibus tam Cives quàm incolæ & circumhabitantes, excubias agere teneantur? Dubitatur; propter l. *suo victu.* 18. D. *de oper. libert.* Æquitati naturali magis consentaneum est, ut stipendium & alimenta è publico, instar militum, percipiant; sufficit enim, ut diu noctuque in expeditione

tione

De lure Prasidi, id est, Prasidarios &c. 701
 tione existentes & vigilantes, & cum periculo vitæ & sanguinis, personaliter inservientes, ab ulteriori onere immunes evadant. Nemo enim propriis impendiis militare *per cap. un. 2. feud. 107.* aut alia negotia expedire cogitur. *l. idemq. 10. §. idem Labeo. 9. D. mandat.* Finckelthaus. *Observ. decis. 87. num. 10.* Walther. *de metat. §. 129.* Balthas. *de operis. cap. II. fol. 296.* In Saxonia rusticis excubias agentibus, panis & caseus pro victu quotidiano præstatur, singulari id exigente Saxonica Constitutione; teste Carpzov. *2. Constit. 51. Definit. 5.]*

CAPUT LXXIX.

De Conscribendis Militibus, *Soldaten zu werben und anzunehmen.*

[I.] **I**N Imperio Romano-Germanico, ante tempora Imperatoris *Maximiliani I.* Principes Imperii, bellum moturi milites, non per sonū tympani hinc inde, in territorio vel apud externos colligebant; sed ii, urgente bello, pedite

pedite ex oppidis & agris sui territorii,
 excito, *ihres eigenen Lands Bolets* ute-
 bantur : qui hoc modò, exiguâ, aut
 aliquando nulla mercede militabant:
 confectoquè bello, positis armis, do-
 mum ad sua, suosquè agros vel opificia
 redibât Pont. Heuter. *in histor. Burgund.*
lib. 7. Qualem belligerandi rationem
Helvetij quoque tuendo libertatem, ob-
 servarunt. Stumpff. *in histor. Helv. lib. 4.*
cap. 6. Attamen successu temporis, sub-
 ditis opes longâ pace acquirentibus &
 armorum exercitia obliviscentibus,
 bello oborto, pedites tympani sono,
 tam in Germania, quàm alibi colligi &
 conscribi cœperunt. Sebast. Franck. *in*
Chron. sub Maximil. I. fol. 217. Besold. *de*
jur. bell. cap. 2. num. 4.]

[2. Quem modum colligendi milites
 è re imperii haud esse, prudenter ad-
 monet Dn. Burgoldus secundus ; Dum
 scribit: Certè, si Respublica nostra perrexe-
 rit vim militarem in milite mercenario col-
 locare, vix fieri poterit, ut libertas publica
 salva sit, etiam à civilibus invasoribus;
 idq; defectu pecunia, sine cuius immani co-
 pia, miles mercenarius conducì & haberi
 nequit.

nequit. *Vt proinde summè intersit Reipublicæ Germaniæ, redire ad pristinos mores, & pro milite mercenario, uti delecto.* Burgold. *de notit. Rom. Imper. part. 3. Dissert. 2. §. 3. fol. m. 19.]*

3. in Imperio Rom. Germ. Principes & Status Imperii, ad modum & morem absolutorum Regum, jure superioritatis, milites conscribendi potestatem tam in suo, quàm alterius Imperii Status, ad id consentientis, territorio, in propriam, Imperii & aliorum salutem & defensionem habent, eamque indies suo jure exercent. *Reichs-Abschied de An. 1521. §. darzu sollen. Reichs-Abschied / de Anno 1530. §. demnach soll auch. Reichs-Abschied de Anno 1542. §. Wann nun aber & §. Es soll auch.* Waremund, *ab Ehre mb. de fæd. lib. 1. cap. 2. num. 56.* Reinking. *1. cl. 5. cap. 6. num. 14.* Idem *de Civitatibus Imperii. tradit Knipschilt. d. lib. 2. cap. 22. num. 6.*

4. Adjectâ tamen *Declaratione*, modò hæc militum collectio fiat secundum Constitutiones Imperii, quæ requirunt 1. Ut Imperatoris consensus adsit. *arg. l. Lex. 3. ibi: injussu Principis delectum habet.* *D. ad. l. lul. Maj. l. hostes.*

24. *D. de Captiv. Ord. Cam. Imp. part. 2. tit. 15. Reichs- Abschied/ de Anno 1555. §. Wo sie aber.* [*Quod Ego de collectione, militum offendendi causa, haud verò in propriam defensionem sui & suorum intelligendum esse, censeo. Vide Knip. schilt. dict. cap. 22. num. 6.*]

[*§. II. Ut Princeps militem conscripturus, gravi causa, durch eine wissenschaftliche und betrangte Ursach/ ad hanc collectionem urgeatur, dict. Reichs- Abschied/ Anno 1555. §. wa sie aber.* Maturo enim & lentò consilio, ad militum collectionem progrediendum est, ad evitandas vicinorum suspiciones & parcendum militum stipendiis.]

6. Daß solche Werbungen mit vorwissen des Krenß- Obristen geschehe. Et Reichs- Abschied/ de Anno 1560. tit. Verzeichnuß etlicher puncten. §. 1. ibi: [Daß niemand/ was Wesens der seye/ im H. Röm. Reich/ Hohes/ Mittlers/ oder Nidriges Standes/ ohne vorwissen/ Bewilligung und Erlaubnuß desselben Krenß- Obristen/ auch vor dem Er sich/ mit Ihnen der caution halber endlich verglichen/ einigen Kriegsmann anzunehmen/ zu bestellen/ oder auch/ Anrüh:

Antritt: oder Lauffgelt zu geben/ zugelassen
seyn soll.] Reichs Abschied/ de An. 1564.
S. demnach. Limn. 4. l. P. cap. 8. num. 246.
[Maul. de pac. publ. tit. de collect. milit.
fol. m. 90.]

7. Superfluum autem videtur ad-
monere, quod Imperii Princeps aut Sta-
tus habens *Ius Sequele* in alterius terri-
torio, habeat quoque *jus conscribendi mi-
lites*; das umbschlagen; Nisi præterlapsis
annis *Abbas Zuifaltensis* Serenissimo no-
stro Principi Württembergiæ hoc poste-
rius denegâset; Ast ut nullo jure, ita ir-
rito conatu [Siquidem *Ius Armandiæ* ha-
bens in alterius territorio, jus quoq; se-
quelæ, jus delectum instituendi, jus ar-
ma imponendi, jus milites colligendi,
& omnia ad defensionem territorii ne-
cessaria, sibi optimâ ratione addicit.]

8. Quod si quidam Principum Im-
perii, per territorium alteriûs milites
ducere velit, obligatur ad cautionem
de omni futuro damno resarciendo [No-
vell. 130.] Reichs Abschied/ de Anno 1598.
S. Betreffend aber. Ord. Cam. part. 2. tit.
15. Instrum. Pacis, art. 15. Denais. in Jur.
Cam. tit. 190. num. 7. [Dn. Georg.

Y y

Christ.

Christ. Walther. *de metat. cap. 3. num. 8.*]

[9. Cavendi modi & rationes, præ cæteris hæ sunt ; ut omnium primò à nobis postuletur transitus: 2. ut inermes aut divisis manibus, milites transmittantur: 3. ut impensa transeuntium solvantur: 4. ut de innoxio transitu caveat: 5. ut obsides dentur. Quibus conditionibus, si militem traducens satisfacere non vult, justè transitus denegari potest. Grot. *de jur. bell. lib. 2. cap. 2. §. 13.* Maul. *de Pac. Publ. tit. de collect. milit. fol 91.* Dn. Fritsch. *de via publ. cap. 8. num. 8.*]

10. Quæritur autem : *An, præstita hac cautione, Imperii Status alteri Statui transitum suorum militum denegare possit, und den Paß abschlagen könne?* *Negativa* verior est ; Quoniam nemo prohiberi potest via publicâ uti [modò de innoxio transitu cautio præstetur.] *per l. 2. D. de damno infect. l. 1. D. de via publ. R. A. de Anno 1555. §. wo sich aber. Reichs Abschied/de Anno 1598. Wehn. cons. fr. 92. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 21. num. 3. Frider. 2. de mandat. cap. 36. & 38. Vide Walther. dict. tract. cap. 3. §. 12.*

11. Principes autem & Status Imperii

perii conscribunt quoq; & ducunt milites in opem & auxilium *Exteriorum Principum*, vigore antiquæ libertatis Germanorum, prout loqui. *R. A. de An. 1570. tit. Verzeichnuß etlicher Punkten. §. 1.* Modò debitus Imperatoris consensus præcedat. *Modest. Pistor. consil. 51. num. 17. vol. 2. Reink. 2. cl. 3 cap. 2. num. 39.* Id, quod historiæ passim attestantur. [De transitu exteriorum Principum, militum, omninò prohibito, vide *Reichs Abschied/ de Anno 1559. §. deme zu begegnen. Dn. Fritsch. dict. tr. cap. 8. num. 9. & 10. Hortleder. de caus. bell. germ. lib. 4. cap. 9. num. 22. & poss.]*

[II. Quæritur autem; *An damna & expensæ in transitu militum erogatæ, à tota universitate aut integro Ducatu, resarciendæ sint?* Negat hoc Anton. Thesaurus; in *Quæst. forens. 73. num. 6. lib. 1.* Ubi tradit; Quod bellum vel transitus militaris, sit instar pestis, qui non nocet, nisi tacto. In cujus fidem præjudicium Senatûs Pedemontani refert. *Affirmativa* tamen resolutio æquitati magis convenit. Non enim sustinemus (ait Imperator Justinianus) aliorum onus, ad

alios deferri. *Novell. 143. cap. l. i. D. adl. Rhod. eod. de jact. l. solvendo. C. de negot. gest. Klock. de contribut. cap. 17. num. 260. Walther. de metat. cap. 3. §. 9. Q. 4.]*

CAPUT LXXX.

De Jure Aperturæ & Metationis.
 von Öffnungs-Recht / und Ein-
 quartierungen.

i. **S**uperioritatis juri annumeratur
 quoque *Jus Aperturæ*, die *Öeffnung* /
 quo Civitates, Castra ac Fortalitia,
 Principi territorii unà cum familia o-
 mni tempore aperta esse, ac securam re-
 fugiendi commoditatem præbere te-
 nentur, Ihme jederzeit zur Retirada, offen
 zu stehen. Wehn. & Besold. *d. tr. Observ.*
verb. Öeffnung. Meichsn. l. decis. Cam.
fol. 853. Bruning. d. tr. concl. 21. lit. 6. Rit-
ter. de homag. num. 182. [Adeò, ut
aperturæ jus, belli tempore instar asyli
esse videatur, dum ii, qui armis laceßiti
sunt, securam refugiendi commodita-
tem in castris quærere possint. Dn.
Fritsch. in tr. eleg. de jur. apert. cap. i. n. 10.]
 Quod

Quod iustamen non semper superiori-
tati accensendum esse, tradit Mager. *de*
advoc. armat. cap. 10. n. 597. Klock. *de*
Contribut. cap. 7. num. 116. [Idque ex-
emplo Castri, in Comitatu Ortenbur-
genfi comprobatur. Act. Ortenb. con-
tra Bajern. *fol. 192.* Dn. Fritsch. *dict. 11,*
cap. 2. num. 7.]

2. Huc pertinet etiam *Ius metatorum*,
seu hospitandi milites, *die Einquartie-
rung* / quo Dominus territorii jure su-
perioritatis, milites in domos recipere,
subditis & Civibus injungit. *arg. l. 3. §.*
eos. 13. D. de mun. & honor. l. 2. C. de me-
rat. Bornit. *de AErar. lib. 8. cap. 5.* Knich.
de jur. territ. cap. 4. n. 489. Dn. Thabor.
& Walth. *11. de metat.* Id, quod oneri-
bus realibus annumeratur. *d. l. 3. §. mu-*
nus. 14. l. fin. §. perp. D. de muner. Grivel.
decis. 11. n. 2. à quibus regulariter nemo
excusatur. *l. 11. D. de Vac. mun.* Wesemb.
cons. 40. num. 11. Klock. *de Contrib. cap. 17.*
num. 206.

3. Nisi alicui à lege immunitas in-
dulta & concessa sit; Prout hæc exem-
ptio Professoribus ac Doctoribus me-
ritò competit. *l. 8. C. de metat. lib. 12. l.*

Professores. 6. l. f. C. de Profess. lib. 10. Petrus Gregor. 19. Syntagm. c. 8. Vivius decis. 162. Thesaur. fol. quest. Forens. 93. lib. 1.

4. Quæritur, *An incasu extremae necessitatis, Doctores immunes sint etiam ab hospitalionibus?* Afferit hoc Klock. *de Contribut. cap. 15. num. 101. & seqq.* Negat hoc Tiraquell. *de Nobilit. cap. 20. num. 169. Johan. Coppen. decis. 59. n. 27.* Quod in expensis cibariis locum haberet tradit Walth. *de metat. cap. 8. §. 52.*

[5. Quæritur adhuc; *An miles in castris operam dans, ab onere metatorum liber existat?* Quod asserimus, per *l. ab his. 10. §. angariarum. D. de vacat. muner.* Ubi, recipiendi hospitis necessitas, militi in expeditione constituto, remissa est. Quod si metatorum onus patrimonio inhæret, ac in pecuniæ solutione consistit, aliud dicendum erit. *l. a munere. 7. C. de vacat. mun. Tholosan. de Republ. lib. II. cap. 8. num. 1. Walther. de metat. cap. 8. §. 65. Q. 33.]*

6. Quæritur ulterius: *An immunis à lure Collectarum, von der Contribution, immunis etiam sit von der Einquartierung.* Negandum videtur. per *l. & qui. 3. §. 14. l. f.*

l. f. §. pen. ibi: neq; ab hospite recipiendo. & ult. D. de muner. l. 2. l. f. C. siue cens. Kōppen. decis. 69. num. 27. Klock. d. tr. cap. 17. num. 207. [Walther. dict. tr. cap. 6. num. 27.]

[7. Ab hoc iure autem differt *jus Albergariæ*, *die Aljung*/ aliàs *Außspann*/ quod quidam Imperii Principes & Comites in Monasteriis habent. Klock. d. cap. 17. num. 24. Mager. de Advoc. armat. cap. 10. num. 38. Walther. de Metat. fol. 192. [Dn. Fritsch. de jur. apertur. cap. 5. num. 3. & 4. Quod ius etiam Nobiles quoquè habent & exercent, nec tantùm in Monasteriis, sed etiam in pagis. Ac definiri potest; *Onus & præstatio alimentaria*, quam *Incolæ Dominis*, cum familia & Comitibus advenientibus, debent. Et quidem plerumquè, cum ad audiendas subditorum querelas comparent. Menoch. consil. 302. num. 23. Sola ad Consuet. Sabaud. tit. de jur. emphit. part. I. gloss. 4. n. 3.

Dn. Fr. Binder. Dissert. eleganti de
jur. albergar. posit. 2.
& 6.

CAPUT LXXXI.

De Jure Belligerandi.

I. **C**oncessa est etiam Imperii Principibus & Statibus Potestas *Belligerandi*, seu bellum movendi. *R. A. de Anno 1555. §. nachdem aber. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. und ob sichs zutridge. Matth. Stephan. de Jurisdictione. lib. 2. part. 1. cap. 1. m. 2. num. 56. Rosenthal. de feud. cap. 8. concl. 20. num. 12. lit. f. Mager. de Advoc. armat. cap. 11. num. 254. sive id fiat defensivè, sive offensivè, modò utrumque iusta de causa. A. B. cap. 17. §. f. Reichs Abschied de Anno 1541. und damit. Gail. de pac. publ. lib. 1. cap. 1. Limn. 4. Iur. Publ. cap. 8. num. 247. [Quod jus in specie Civitatibus quoque Imperii attribuit idque exemplis comprobatur Knipschilt. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 22. n. 7. & seqq. Nam cum multa sint belli mala, ideò pax etiam iniqua, bello etiam justissimo præferenda videtur. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 4. num. 43. Carpzov. de L. R. G. cap. 4. sect. 1. num. 6.]*

2. *Iusta belli movendi causa in Imperio*

perio censetur. I. *Defensio* contravim
injustam, qui enim injustè offenduntur,
justè se defendunt. *arg. l. ut vim. 3. D. de
iust. & iur. Gail. 1. de P.P. cap. 16. n. 10.
Goëdd. cons. Marp. 28. num. 201. vol. 2.
Mager. de Advoc. arm. cap. II. num. 255.*
II. Subditos inobedientes, refractarios
& contumaces in ordinem redigere. *arg.
l. 6. §. I. D. de pæn. Gail. 1. d. P.P. c. 2. n. 20.
Bocer. de bello. cap. 6. n. 6. Reinking. cl. 3.
cap. 2. num. 38.* III. In alterius Imperii
Principis aut Status auxilium, arma su-
mere; vel ipsi contra illius subditos re-
belles, armata manu assistere. *Reichs-Ab-
schied de Anno 1526. §. darauff so haben wir.*
Vel IV. contra alium quemcunque pa-
cem publicam turbantē arma movere.
*Reichs- Abschied de Anno 1555. §. nachdem
auch aber. Consil. Marpurg. 23. num. 202.
vol. 2. Gail. 1. de P. P. cap. 17. num. 26.
Limn. 4. I. P. cap. 8. n. 250. & seqq. [Dn.
Knipschilt. dict. cap. 22. num. 15. & seqq.
Godofr. Peschuiz. eleg. tr. de repressal.
cap. num. 15. Vbi requita legitimi belli
trahit.]*

2. Quibus casibus, ut & in omni
bello defensivo, Imperatoris cōsensum

necessario non requiri censeo. [permittentibus id publicis & naturæ & Imperii legibus.] Siquidem defensivum bellum propriè non est bellum, sed defensio, unicuique Jure naturali licita. *l. 1. & 2. C. quand. liceat. unic. sin. judic. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. 2. Gail. 1. de P. P. cap. 10. num. 10. Steph. 2. de Jurisdic. 2. cap. 1. m. 2. num. 56. Mart. Mager. de Advocat. arm. cap. 11. num. 253. [Knipschilt. dict. cap. 22. num. 16. Thom. Maul. de Pac. Publ. tit. de bello indicend. fol. m. 101.]*

4. Ast in bello offensivo ante omnia, Imperatoris præscientia, auctoritas & consensus requiritur. *Räisrlicher Land-Fried. de Anno 1498. wo sic aber. Ord. Cam. 2. tit. 9. & 15. Reichs-Abschied de An. 1555. §. wo sich aber. Rosenthal. de feud. cap. 5. concl. 19. lit. c. Bocer. de bell. 1. cap. 4. & 5. Mager. d. cap. 11. num. 247.*

5. Quod si aliter in Imperio à quopiam arma suscipiantur, in crimen fractæ pacis publicæ incidit; Ideò in Camera Imperiali vel aula Caesaris mandata advocatoria, eine Abforderung contra eundem decernuntur, sub poena banni ac publicationis bonorum, ut milites dimittat, quæ

que missa plerumque per Fecialem, eines
Kaiserlichen Herolds/insinuantur. Reichs-
Abschied de Anno 1529. §. und damit an sol-
chen. Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. und ob sich.
Gail. 1. de P.P. cap. 4. num. 2. Gylman.
tom. 3. V. Mandata advocatoria: Præjudicia,
refert Sixtin. 2. de Regal. cap. 1.

[6. Admonere autem debent Consi-
liarij, suos Principes, ne in quovis defen-
sionis casu ad arma capeßenda prosi-
leant; Sed omnes priùs circumstantias,
maturè examinent, an plus lucri vel
damni, propter dubiam *Martis* aleam, ex
armis expectandum sit. Præsertim, cum
temerarium sit, adversus eos, qui poten-
tiâ & viribus nobis sunt longè superio-
res, arma capere. Consultius igitur
erit, tali in casu pacis conditiones, etiam
duriores acceptare, quam de summa rei,
cum exitii periculo decertare. Vide
latè Maul. dict. tr. de bell. judic. fol. 99.]

7. Cæterum Imperii Rom. Germ.
interesse præcipuum in eo versatur, ut
Bella Civilia quovis modo evitentur, ac
quasi in herba sopiuntur. Ad præca-
venda igitur civilia arma in Imperio
nostro, imprimis *Duo* summo studio
obser-

observanda esse, admonet *Burgoldus*.

8. *Primò*, Ne Principes ac Status Evangelici, & ii, qui per Instrumentum Pacis sunt restituti, aut adhuc restituendi sint, amplius ob religionem, instinctu Papæ, à Catholicis premantur. Quod si hoc fuisset sanctè observatum, superius seculum, nec bellum *Smalcaldicum*, nec *Saxonicum*, nec *Cæsareo-Suecicum*, sensisset.

9. *Secundò*, Ne ullus ex Principibus & Statibus Imperii, qui adversus Constatum suum actionem habet, *ferro* agat; Sed *in Iudiciis* Imperii jure experiatur. Id quod etiam in Instrumento Pacis salubriter sancitum est; Quod non exactè nuperrimè fuisse observatum, graviter conquestus fuit Dn. Elector Palatinus, dum arma ob Jus Wildfangiatus ipsi intentarentur. Hæc *Burgold. secund. de notit. Imper. pact. 3. Discurs. 2. num. 3. fol. m. 19.]*

CAPUT LXXXII.

De Rebus & negotiis Ecclesiasticis, quatenus eorum cura ad Principes & Status Imperij pertinet.

I. Hæc.

I. **H**Actenus de negotiis Politicis; Sequuntur Negotia Ecclesiastica; territorii Jure, Principibus & Statibus Imperii competentia. Hæc summarie in hoc singulari consistunt; Quod Imperii Principes & Status, jus habent circa sacra quasi regium, attamen, juxta Instrumentum Pacis modificatum & modulatum.

2. Sanè, hæc Politica circa sacra potestas, in Imperio Romano Germanico, Religionis Pacificationi adscribitur, quæ *An. 1532. Norimbergæ* cœpta: *Schleid. Comm. de Stat. Relig. lib. 8. Anno 1552. Passavi* repetita: Tandemque *An. 1555. Augustæ Videlicorum*, Imperatoris, Electorum & Statuum utriusque religionis unanimi consensu sancita: In omnibus denique *Comitiis* repetita: (Vide R. I. August. 1566. §. und nachdem. Resolution Rudolphi II. 27. Julij Anno 1590.) Ac Executioni Camerae Imperialis Judicii tradita fuit. R. I. Aug. Anno 1555. §. wir befehlen. Dn. Busch. *de bonis Ecclesiast. part. 2. fol. 278. Burgold. secund. part. 2. de notit. Imper. Rom. Discurs. 2. per tot.*

3. Cum verò, de dubio sensu ipsius
Pacis

Pacis religionis, tam inter Principes & Status Imperii ipsos, utriusque religionis, quam in ipsis summis Imperii Judiciis, graves controversiæ oriebantur, utraque pars suis principiis & opinionibus insistendo; *Dillingenses* Jure consulti, seu mavis, Jesuitæ, suum Libellum *de Compositione Pacis: Saxones* verò suam Imperii Rom. Germ. *Pupillam* edentes. Imperator *Ferdinandus II* sequendo penitus ferè *Dillingensium* interpretationem,, hascè controversias, ad importunas instantias Confessoris *Laimermani*, pennam dirigente Dn. D. *Gebhardo* Consiliario Aulico, *Publico Edicto* decidit, easque tanquam nodum gordium, gladio Alexandrino dissolvit. Cujus Edicti tenorem refert ad verbum Dn. *Limnæ. 1. ad. 1. P. in addit. ad cap. 13. sub num. 64. fol. m. 145.*

4. Cui decisioni, cum Principes & Status Imperii A. C. (partitionem præstare recusantes,) *Rationes* gravissimas contra hoc Edictum, aut sine fructu, prædicto Imperatori obtulerint; Quas vide apud Dn. *Limnæ. in addit. ad dict. cap. 13. fol. m. 160.* Illi tandem coactè instructas

structas acies, licet eo tempore, quo vires eorum plus nimium videbantur attritæ, opposuerunt. Adeò, ut tota causa in exitiale bellum civile exarserit: Quæ tam diu & quidem octodecim annos, armis intestinis exagitata fuit, donec cuncta civilibus discordiis fessa, Imperator *Ferdinandus III.* ac Principes & Status Imperii utriusque religionis, mediante *Corona Suecica, Osnabruggi*, in unum convenerint, singulari Constitutione in Instrumento Pacis. *art. V.* edita ac simul definita, quid Juris cuilibet parti utriusque religionis, in futurum in causis religionem concernentibus competat: Vide Burgold. *secund. part. 2. Notit. Imp. R. Dissert. 2. & 6.*

5. Hoc Instrumentum Cæsareo-Suecicum, (confirmans Pacem religionis Anno 1555. conclusam) publicatum ab Imperatore *Ferdinando III.* (Pontificia protestatione, 26. Octobris. Anni 1648. interposita, susque dequè habita per dict. Instr. Pac. art. 8. §. 1.) ac per Edicta executorialia, die 7. Nov. Anno 1648. & 2. Martij. 1649. executioni pœnaliter mandatum & confirmatum fuit. Id, quod deni-

denique ab invictissimo Imperatore nostro Leopoldo I. *in capitul. §. wir sollen.* juratâ fide acceptum, & pro lege Fundamentalî Imperii, optimo jure constitutum est.

§. Sanè, vigore, non tantùm pacis religionis, sed etiam prædicti instrumenti pacis, tanquam muri ahenei, Principes & Status Imperii & *Religionis libertatem* habent, & jure superioritatis *Episcopalia jura*, tanquam Fiduciarîi possessores obtinent & possident: *Lege Diocesana quiescente R. A. de Anno 1555. §. sehen darnach. Instrum. Pac. art. 5. §. Jus Diocesantum. 16. ibi: suspensa est. Knichen Encyclop. cap. 13. Frider. Mindan. 1. Process. cap. 28. Gylman. in Symphor. tom. 3. Verb. Religion: Fried. Reinking. de R. S. & E. lib. 1. cl. 5. cap. 4. num. 228. ac lib. 3. cl. 1. cap. 10. num. 2. Besold. de jurisdic. Imper. Rom. cap. 18. Dn. Burgold. secund. dict. tr. paci. 2. Discurs. 17. per tot. Quod Jus Episcopale, cum Religionis libertate, Civitates quoque Imperiales habere, meritò asserit Dn. Knipschilt, de Civitat. Imper. lib. 2. cap. 3. num. 178. Quamvis Imperii Principibus & Statibus prote-*

stantibus

stantibus, supremam circa sacra potestatem, non tam tributam quàm restitutam fuisse, asserat Dn. Thabor. *de regim. circa Eccles. lib. 23.* Dn. Bœckelman. *meditat. 1. axiom. 8.* De cujus tamen assertionis vero sensu, forsitan alibi dicemus.

CAPUT LXXXIII.

De Religionis mutatione, von der Religions Enderung/ Principibus & Statibus Imperii modulatè competente.

I. **C**Æterum hæc Politica, Principum & Statuum Imperii potestas circa sacra, consistit, in libera religionis mutatione, & ipsius jurisdictionis Ecclesiasticæ exercitio. Primum ac præcipuum Jus in Causis Ecclesiasticis, hoc est, quod quilibet Princeps & Imperii Status, liberum Religionis exercitium in sua ditione vel territorio, non solum introducere, sed & introductum mutare possit, juxta *Constit. Pac. Relig. Anno 1555. §. und damit solcher Fried.* Dann die Freyheit in Religion

Religionis Sachen ist der Stand höchstes Regale, dicente Landgravio Mauritio apud Hordlederum, teste Gran. in proæm. de pac. Relig. Ming. de jur. territ. cap. 5. concl. 61. Ritter. de homag. concl. 150. & 201. Reink. 1. cl. 5. cap. 4. num. 228. Limnæ. 1. 1. P. cap. 13. num. 16. Dn. Seckendorff. de stat. Pr. Germ. pact. 2. cap. 15. n. 5. [Dn. Thabor. de regim. imper. Eccles. posit. 23. Quod in specie quoque Civitatibus Imperii immediatis competere, latius deducit Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 3. num. 23. 72. & 75.]

2. Hinc firma & perpetua cense-
tur Regula; Quod Religionis mutatio sit
sequela territorialis Jurisdictionis, ac inha-
reat territorio, (sicuti vulgò dicimus) sicut
Nebula paludi. Rosacorb. in praxi forens.
cap. 29. num. f. Reink. 3. cl. 1. cap. 9. n. 3.
Mager. de Advoc. armat. cap. 16. num. 596.
Varia præjudicia vide apud Lehmann. de
pac. Relig. lib. 3. cap. 15. [Reinking. lib.
1. class. 5. cap. 4. num. 228.] Quæ Re-
gula confirmata & declarata fuit, juxta
statum Anni 1624. primi Januarij, qui Re-
ligionis Status in æviternum firmus &
immutus esse jubetur. per Instr. Pac. Os-
nabrug,

mabrug. art. 5. §. Bona. 3. & §. Quantum. 12. ibi: Vſitata praxi, etiam ius reformandi. [Vide Dn. Burgold, ſecund. part. 2. Diſcuſſ. 6. num. 1.

3. Quæ Religionis mutandæ libertas reſpicit non tantum propriam Principum & Statuum Imperii perſonam; Sed & ſubditos; ut ad eam Religionem, quam Dominus territorii profitetur, omnes ſibi ſubjectos blandè ducere poſſit, reformando, ac antiquæ Religionis exercitium publicum contringendo. [*Inſtrum. Pacis art. 5. §. Quantum. 12. Gylman. 2. deciſ. Camer. 59. num. 4. Carpzov. de leg. reg. Germ. cap. 3. ſect. 10. num. 33. De Civitatibus Imperii idem aſſerit latius Dn. Knipſchilt. dict. lib. 2. cap. 3. num. 53. & ſeqq.* Quo tamen caſu, ſubditi blandimentis & prædicatione verbi divini, non verò aſperitatibus, ad cognitionem veræ religionis duci debent; juxta Gregorium M. in can. *Qui ſincera. 3. ibi: blandimentis non aſperitatibus debent ſtudere: Nam quicumq; aliter agunt, ſuas illi magis, quam Dei cauſas probantur attendere. Diſt. 45. l. 2. ibi: coarctanda, D. de oper. libert. Carpzov. dict. tr.*

cap. 4. sect. 6. Dn. Thabor. *de regim. imperant. in sacr. sect. 2. posit. 9.*]

4. Quod si subditi, Domini Religionem amplecti nolint, illius intuitu à Domino territorii nullo modò vexare, inquietari aut ad illam cogi possunt. Modò subditi quietè vivant. Frider. I. *de mandat. cap. 30.* [Knipschilt. *dict. cap. 3. num. 156. & 157.* Gotofr. Suev. *de Pac. relig. dissert. 7. posit. 9.*] Prout Camera Imperii mandata poenalia finè clausula de non offendendo, super pacem Religiosam decernit. Johan. Forstner *in process. Cam. tit. 5.* Gylman. *Symphor. I. tit. 3.* Leheman. *d. tr. lib. 3. cap. 26.*

5. Porro, si subditi diutius in territorio Domini habitare nolint, liberum habent *Beneficium Emigrandi* & solum vertendialiorsum. *Constit. Pac. Relig. in Reichs Abschied/ de Anno 1555. §. wo aber unsern.* [Rümelin. *ad A. B. 3. dissert. 2. concl. 7. Vbi Addit. mea.* Carpzov. *decis. 83. Qui sub num. 6. tradit.* Sicuti civibus permissum est, solum vertere si velint; igitur, si velint in antiquis sedibus permanere, remanere poterunt.]

6. Graviter autem disputatum fuit à Statibus Imperii Catholicis: *An hoc beneficium Emigrandi sit Voluntatis, An necessitatis?* Voluntatis esse, non verò necessitatis, & æquitati & rationi conveniens est; Quam assertionem etiam Camera Imperialis decidendo observavit. *per Pac. Relig. de Anno 1555. §. wo aber unsern. ibi: nider thun wolten.* Frider. 1. de *mandat. cap. 20.* Cran. de *Pac. Religios. part. 2. probl. 1.* Limn. 1. *I. P. cap. 13. num. 61.* Rümelin. 3. *ad A. B. dissert. 2. Coroll. 7.* [Gothofr. Suev. de *pac. relig. dissert. 7. posit. 6.* Eichman de *jur. detract. membr. 2. concl. 2.* apud Fritsch, *E. I. P. 4. fol. m. 152.* Cui assertioni operosissimè contradixerunt *Catholici*, quorum rationibus jam dudum occurrit Cran. *dict. probl. 1.* Veruntamen huic concertationi obicem & repagulum meritò posuit, *Instrument. Pac. art. 5. §. Quantum. 12. vers. Hoc tamen non obstante.* Cui, frementibus quamvis malevolis, tenaciter in hærendum est. *De quo infra latius cap. 85.]*

7. Sanè, hæc conscientia libertas, non omninò est libera, nec sumitur pro licentia quamcunq; Religionem amplecten-

di; [Libertinismus namque & adia-
phoria, scilicet Confusio religionum,
in Republica nequaquam ferenda est.
Ne in Puccianam vāsaniam incidamus.
Dn. Thabor. *de regimin. Imper. in sacr.*
sect. 2. posit. 9. Dn. Burgold. *secund. ad*
part. 2. Discurs. 22. n. 3.] Sed Anno 1555.
tantum ad Confessionis Augustanæ &
Catholicæ publicum exercitium adstri-
cta fuit. *Const. Pac. Relig. §. doch sollen alle*
andere. Cran. *de Pac. Relig. part. I. Probl. 13.*
Referens apud Leheman. *de Pac. Relig. 3.*
cap. 2. vot. 9. fol. 167.

8. Proinde, ii Principes & Status
Imperii, qui Calvinii dogmata secuti
fuerunt, qui communiter *Reformati*, vo-
cantur, publicā hac tranquillitate usq;
huc non gaudebant, cū expressa Con-
stitutionis Religiosæ verba contradi-
cebant. §. doch sollen alle. [Carpzov. *de*
Leg. reg. Germ. cap. 6. sect. 4. n. 23. Gottofr.
Suev. *de Pac. relig. disput. 3. thes. 1. & 2.*]
Multò minus Princeps Calvinianæ Re-
ligioni addictus, subditos suos Augusta-
na Confessionis addictos, in Religione
turbare, aut eis Calvinianismum obtru-
dere poterat. Frider. 1. *de Process. cap. 29.*
num.

num. 3. Donawert. *Relat. part. 2. fol. 109.*
 Rümelin. 3. *ad A. B. dissert. 2. Coroll. 2. & 3.*
 Cran. *d. problem. 13. Limn. 1. I. P. cap. 13.*
 num. 32.

9. Exemplata tamen præterita in Imperio Romano-Germanico, sive de jure sive de facto, contrarium docuerunt; præcipuè cum *Fridericus Elector Palatinus, Anno 1566.* ac postea *Iohannes Casimirus Tutor Electoralis, Anno 1578.* Calvinianorum dogma in palatinatu introduxerit. Vide *Leheman. d. tr. lib. 5. c. 1. & seqq.*

10. Huic contentioni longævæ, finem imposuit *Instrumentum Pacis Germanicæ*, in quo constitutum fuit, ut Reformatæ Religioni addicti, Constitutione Pacis Religiosæ quidem gaudeant, at publicum religionis exercitium, in propriis territoriis jam receptum, *immutare* non possint. *Instrum. Pacis art. 7.* [*Gottfrid. Suev. dict. tr. disput. 3. posit. 4. latè Burgold. secund. part. 2. Discurs. 22. per tot.* Ideò hodiè tres tantùm Religionēs, nempe *Catholica, Evangelica & Reformata*, pro licitis Confessionibus in Imperio Rom. Germ. judicantur. *dict.*

*art. 7. ibi: prater Religiones supra nomina-
tas. Dn. Thabor, dict. sect. 2. posit. 8. Bal-
duin. in cas. conscient. lib. 2. cap. 6. cas. 3.]*

II. Hinc facile fuit Decisio Quæ-
stionis; *An Calvinianis in Imperio Processus
decernendi sint? Quæ inter Dubia Cameræ
super Pacem Religionis relatum fuit
apud Leheman. d. l. 3. cap. 30. Sed hoc per-
dict. art. 7. declaratum f.*

CAPUT LXXXIV.

De Jure Reformandi.

I. **H**Æc libertas mutandi publicum
Religionis Exercitium in terri-
toriis suis competit, secundum
supra traditam moderationem, post im-
peratorem, *Omnes Principibus & Imperii
Statibus* immediatis, tam Politicis quàm
Ecclesiasticis. *Reichs- Abschied/ de Anno
1555. §. und damit solcher Fried. [Rein-
king. lib. 1. class. 5. cap. 4. num. 229. Le-
heman. de Pac. relig. lib. 2. cap. 65. & pas-
sim. Suev. de Pac. relig. disput. 8. thes. 1.
Quod jus reformandi, Principibus Imp.
competit immediatis, etiam si Anno 1555.
in*

in possessione, confessionis Augustanæ non fuerint. Quod latius contra Jesuitas *Dillingenses* defendit Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 3. num. 17. & seqq.*]

2. Hâc tamen singulari differentiâ in favorem Catholicorum quoad Ecclesiasticos, in dicta Constitutione *de Anno 1555. §. nachdem aber.* posita & ordinatâ, ut si *Archiepiscopus, Episcopus aut Prelatus* à prisca Religione recedens, Augustanam Confessionem amplectebatur, ab Archiepiscopatu, Episcopatu vel Prælatura exauctoratus discedere jussus fuerit, restituendo beneficia omnia cum redditib⁹; sinè tamen honoris sui iactura; Hoc est, quod Catholici vocant, *Reservatum Ecclesiasticum*, den *Geistlichen Vorbehalt*; [In Reservato autem Ecclesiastico, hoc *arcanum politicum* consistit, scilicet, ut ex personis Ecclesiasticis aut nemo accedat ad Evangelicam religionem, aut si quis accesserit, saltem bona Catholicis reservarentur. Dn. Textor. *de ration. Stat. Germ. fol. 657.* Dn. Burgold. *dict. 1r. part. 2. Dissert. 10. num. 1.*]

3. Cæterum, huic Reservationi Principes & Status Imperii Augustanæ Confessionis, etiam in ipso Constitutionis actu, semper contradixerunt; ut ibidem innuunt verba: *sich nicht vergleichen können.* Ac quamvis *Imperator* in favorem Catholicorum pronunciaverit; *Principes* tamen & *Status* Augustanæ Confessionis, Cæsareæ Majestati acriter sese supplicationibus, protestationibus, replicationibus opposuerunt, usque dum Instrumentum Pacis Osnabruggæ confectum. Burghard, *de autonom. Compos. Pac. 2. 9.* Lehenman, *de Pace Relig. lib. 3. cap. 38.* Vide quoque apud eundem *der Stände. Gravamina wegen des Geistlichen Vorbehalts. lib. 1. cap. 10.* Springer, *de pac. Relig. concl. 37.* Ut non immerito de validitate hujus §. *des Geistl. Vorbehalts.* dubitatum fuerit.

4. Cum igitur Principes & Comites Imperii, contradicendo sese semper opposuerint, ideò reservatum hoc eos invitos, tanquam partem transigentem ligare non potuisse, sed protestando huc usque jus suum conservâsse, ac hunc §. exauctoratum & invalidum esse pronuncia-

nunciarunt Cran. *de pac. Relig. part. 1. probl. 10.* Frider. 1. *de Process. cap. 29. num. 6.* Rümelin. 3 *ad Aur. Bull. dissert. 6. Coroll. 3.* Limn. 1. 1. *P. cap. 13. num. 38.* [Burgold. *dict. part. 2. Discurs. 10. num. 4. & per tot.* Quod & inter Statuum Evangelicorum *Gravamina*, in Comitibus Ratisbonæ habitis *An. 1613.* Imperatori oblatum fuit. Vide Lundorp. *act. publ. part. 1. fol. 68.* Aliter semper censebant Catholici omnes. Vide *Composit. Pac. Q. 5.*

[5. Cæterum hæc tandem controversia de Reservato Ecclesiastico per Instrumentum Pacis *art. 5. §. 3.* ad æqualitatem utrinque perducta fuit; Ita ut si Catholicus ad Evangelicam religionem, vel contra, Evangelicus Episcopus ad Catholicam religionem accesserit, eo ipso Episcopatum & bona Ecclesiastica amittat, salva existimatione. Burgold. *dict. Discurs. 10. num. 5. fol. 89.*]

6. Competit etiam hæc Religionis libertas (ast hodiè juxta dispositionem Instrumenti Pacis. *art. 5. §. libera.*) *Civitatibus Imperij liberis, den Reichs-Eddien; Reichs-Abschied de Anno 1555. §. nachdem aber.* Cran. *de Pac. Relig. part. 1. probl.*

probl. 3. connex. 2. Reinking. 1. cl. 5. cap. 5. num. 13. Limn. 1. l. P. cap. 1. num. 52. Burgold. dict. part. 1. Discurs. 14. num. 4. [Quod reformandi Jus, Civitatibus Imperii etiam tum demum competere, etiamsi tempore pacificationis Religionis Anno 1555. in possessione Augustanæ confessionis non fuerint, latius deducit Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap. 3. num. 17. & seqq. Gottfr. Suev. de Pacis Relig. disput. 5. posit. 3. & 5.]

[7. Quo tamen loco observandum est, quod Civitates Imperiales mixtæ religionis, scilicet, ubi & Catholicæ & A.C. religio in usu erat, ad Statum Anni 1624. per Pacem Osnabrugensem restitutæ sint, adeò ut in regimine & quibuscunq; officiis publicis politicis, paritas introducta fuerit. Cui tamen paritati, Senatores Catholici Civitatis Augustæ, in ipso executionis actu, graviter & minabundæ sese opposuerunt; Qui tamen, tandem saluberrimo Pacis publicæ Instrumento, cedere jussi fuerunt. Dn. Knipschilt. *dict. tr. lib. 3. cap. 3. num. 36. & seqq.* Burgold. *dict. part. 2. Discurs. 7. num.*

num. 3.] Quamvis contrarium asserat
Compos. Pac. Q. 34.

8. Graviter autem olim concertatum fuit inter *Senatum ac Cives Colonien-*
ses; *Civiumne, an Senatûs major sit pote-*
stas, circa Religionis mutationem? Ac an
Cives etiam invito Senatu, vel Senatus in-
vitis Civibus publicum Religionis exerci-
tium mutare possint? Civium causam po-
tiores & æquiores censeo, nisi Regi-
men Civitatis Imperialis aristocraticum
existat, *Cran. de pac. Relig. part. I. probl. 3.*
Arnif. 2. de Iur. Majest. cap. 6. n. ult. Limn.
7. Iur. Publ. c. 1. num. 53. V. Consil. pro Civit.
Hagenov. apud Leheman. de pac. Relig.
l. 3. cap. 47. Ac Vota Civ. Colon. d. lib.
3. cap. 27. [latè Dn. Knipschilt. de Ci-
vit. Imp. dict. lib. 2. cap. 3. num. 113. & seq.
Dissentit aliquatenus Suev. de Pac. Relig.
disput. 5. posit. 4.]

9. Specialiter etiam provisum est
in dicta *Constit. Pac. Relig. §. und in solchen*
Frieden/ ut Nobiles Imperij immediati, die
Freye Reichs Ritterschafft in den dreyen
Creysen Sueviæ, Franconiæ, & Rheni,
hac Religionis mutandæ libertate in
pagis ac Castris suis gaudeant, *Nolden.*

de

de Nobilit. cap. 17. num. 99. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. 5. Coroll. 1. Bidenb. q. Nobil. 4. Limn. 6. 1. P. cap. 3. num. 37. consil. apud Lehenm. d. tr. lib. 2. cap. 21. & 53. Quod in Instrumento Pacis confirmatum fuit. Parum enim Nobiles immediati ab Imperii Statibus differre, censet Leopold. apud Arum. dis. 9. conclus. 58. Reinking. 1. cl. 5. cap. 19. num. 4. & seqq. [Hypolit. à Treisbach. de preced. equest. ordin. Quæst. 2. num. 137. Suev. de Pac. Relig. Disput. 5. posit. 7.]

10. Quæritur autem : *An Nobilis Imperij immediatus, in feudo, quod ab alio Imperij Statu possidet, Religionem, sicut in propriis pagis, liberè mutare olim potuerit ? Quod communiter affirmatum fuit. Cran. de pac. Relig. p. 1. probl. 1. Lehenman. dict. tr. lib. 3. cap. 48. Nold. de Nobil. cap. 17. num. 82. [Quoniam Nobiles Imperii immediati, quoad jus mutandi Religionem, Statibus Imperii æquiparantur. Quod pro & contra deducit Dn. m. Bocer. de jur. Dom. & Vasall. lib. 2. cap. 6. n. 5. seqq.*

Caput

CAPUT LXXXV.

*De Mediatis Imperii Comitibus,
Landsassis, Vasallis, Civitatibus &
subditis, quatenus Religionis Ex-
ercitium & conscientia liber-
tatem habeant.*

1. **E**X supra dictis à contrario colligi-
tur, Status Provinciales aut Civi-
tates Municipales, non habere
potestatem reformandi Religionem
quoad Exercitium publicum. Pax Re-
lig. in Reichs Abschied/ de Anno 1555. §.
und damit. Forster. in Proceß. Cam. tit. 4.
[Deficiente namque jure vel superio-
ritate territoriali, deficit quoque jus
mutandi Religionem. Michael. de juris-
dict. thes. 49. lit. C. Vide latius Dn. Bur-
gold. dict. part. 2. Discurs. 16. num. 1. Dn.
Ernest. Gotofr. de jur. consistor. posit. 69
apud Fritsch. E. I. P. 8.]

2. Nisi hoc singulari Privilegio aut
contractu à territorii Domino acqui-
verint. Bruning. de iur. Univers. concl. 20.
lit. A. Cran. de pac. Relig. part. 2. probl. 8.
Gylman, 22. Rer. Judic. lib. 2. n. 4. fol. 724.

Quale

Quale jam olim *Austriaci* Comites Nobiles & Civitates ab *Archiducibus Austria* obtinuerunt, Idque nuper in publicum divulgavit. [Vide omnino Burgoldum *dict. part. 2. Discurs. 15. n. 6.* Quod Instrumento quoque Pacis roboratum fuit in *art. 5. §. Quantum. 12. ibi: Pacta.* Qui de pacto Civitatis Hildesiensis, cum Episcopo, ratione Exercitii Religionis latius agit *sub num. 2.* Quod *Acta quoque Hildensia* latissime demonstrant.]

3. Secus autem est, *quoad liberam Religionis professionem* : Mutatio enim Religionis, juxta §. *sehen demnach. & seqq. in Constit. Pac. Relig.* In Imperio Romano-Germanico, omnibus personis ac subditis, etiam Ecclesiasticis ac Clericis, per §. *und nachdem* libera existit; Nec quispiam propter mutationem Religionis, in Imperio Romano-Germanico permixta, mulctari, incarcerari aut ullo modo turbari potest. Frider. 1. *de Process. cap. 30. n. 6.* Cran. *de Pac. Relig. part. 1. probl. I. connex. 1. præjudicia refert.* Forster. *in Process. Cam. tit. 4. vol. I.* Quo intuitu vera est quorundam juris publici Consultorum conclusio; Religionis
Pacem

Pacem etiam mediatos ac subditos comprehendere, scilicet quoad libertatem conscientiae, in pacis instrumento determinatam & modulatam. Rümelin. 3. A. B. dissert. 9. Coroll. 8. Frider. r. de Process. cap. 28. Prajudicia habet Gylman. 3. Symphor. verb. Religions. Fried Referens apud Lehemann. d. tr. lib. 2 cap. 27. vol. II.

4. Nec coguntur subditi aut Status mediati, veluti Comites aut Nobiles Landsassi, à Domini Religione dissentientes, propter disparitatem Religionis secundum genuinum pacis religiosae sensum *ſ wo aber unsere: in Verbis: nider thun wolten:* aliorum domicilium transferre. *Vide Referentem apud Lehemann. d. tr. lib. 3. cap. 22. vol. 3.* Sed licitum est eis, diebus Dominicis, aliove tempore festivo, Civitate exire, ac in proximis pagis Religionis suae exercitiis apicè expedire; Prout interdissona Camera-
lium vota, communis Protestantium conclusio fuit. Frider. de Process. cap. 30. n. 9. Adeò ut à Principe vel Magistratu loci, in hac libertate impediri nequeant. [Siquidem Pax religionis, omnem vim sive explicitam sive implicitam remo-

tam esse, præcipit] *Reiche=Abschied/ de Anno 1530. §. Ziemetliche Obrigkeit. §. Auß solchem allem [in Verbis: Die Stämde und Untertthonen in Fried und Ruhe zu stehen.]* Gylman. 1. Symphor. 1 tit. 3. vot. 2. part. 217. ac p. 171. Springer. de Pac. Relig. cap. 11. Cran. eod. tr. p. 2. probl. 3. Hensler. de cura Relig. mag. concl. 24 Referens apud Lehemann. d. tr. lib. 3. cap. 37. vot. 8. cum præjudiciis [latissimè Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 3. num. 145. & seqq. Qui simul omnibus contrariis argumentis respondet.]

5. Acriter autem olim, in causa *Droßhagen contra Episcopum Monasteriensis*, disceptatum fuit in Camera; *An Illustris, vel Nobilis Landsassus, domi in arce sua, pro se, liberis, & familiâ privatim; diversum à territorij Domino Religionis exercitium habere, ac infantes suos baptizari, curare possit?* Affirmativa sententia, jam olim majoritate votorum obtinuit. *Fri- der. 1. de Process. cap. 30. num. 10. Cran. de Pac. Relig. part. 1. probl. 2. Meland. ad Meurer. Cam. Process. §. 2. pag. 401. Præjudici um habet Gylman. 1. Symphor. tit. 3. vot. 5. num. 3. pag. 223. Vide Christ. Lehc-*

Lehemann. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 22.*
Contrarium tamen in praxi, ante tempora Pacis Publicæ Osnabruggensis, observatum fuit. Bidenb. 9. Nobil. 2. & 4.
Quod Anno 1582. inter dubia Camera relatum, ac Principibus & Statibus Imperii decidendum, referebatur. Lehemann. *d. lib. 3. cap. 30.*

[6. Veruntamen ad reducendam & stabiliendam Pacem Imperii publicam, inter Principes, Comites, Civitates Imperii eorumvè Landsassos. Vassallos, Cives & subditos, hæ discordia Civiles, & Concer-tationes intestina, ne in posterum animos Concivium in amaritudinem trahendo, quietem publicam turbarent, per Instrumentum Pacis, certis regulis definitæ sunt, in art. 5. §. quantum. 12. vers. Hoc tamen non obstante ibi: Retineant, in posterum. & vers. Placuit. ibi: patienter tolerantur, sine turbatione. Et vers. Quod si. ibi: Spontè emigrare voluerit. Ubi præcipuè subditorum exercitia sive publica sive privata ad Statum Anni, integraliter considerati, 1624. reducta fuerunt; Quò subditis quoque, qui post pacem publicatam, in futurum religionem diversam

à Domino territorii amplectuntur, ratione conscientiae libertatis, sufficienter provisum est. Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 3. num. 164.* Qui etiam, genuinum sensum *dict. art. 5. §. Quantum 12. vers. Conventum est. Verba:* jussus fuerit, scilicet, ex gravissima causa; juxta implicitam paciscentium mentem & rationem, declarat *sub num. 165. in fine.* Dn. Burgold. *de notit. Imp. R. part. 2. Dissert. 15. num. 1. fol. 126. num. 3. & 5.]*

[7. De exercitio Augustanae religionis in hæreditariis *Archiducum Austria* Provinciis, penitus denegato; ac quatenus illud in *Ducatibus Silesia* restrictivè concessum sit, ejusvè causas, vide Burgold. *dict. Discurs. 15. num. 6. 7. & 8.]*

CAPUT LXXXVI.

De Jure Episcopali.

I. PER hanc Pacem Religionis, *jurisdictio Ecclesiastica*, quæ penes Catholicos erat, in Principibus & Statibus Imperii Augustanae Confessionis addictis, eorumvè territoriiis, in omnibus

in quibus negotiis & causis Religionem concernentibus, plenè suspensa est, ac quiescit. *Constitut. Pac. Relig. in Reichs Abschied de Anno 1555. §. Damit auch obbeschränkt.* * Syring. *de Pac. Relig. conclus. 29. Besold. de jurisdict. cap. 18. Reinking. lib. 3. class. 1. cap. 10. num. 2.* [Quæ suspensio etiam in Civitatibus Imperii liberis locum habet, teste Dn. Knipschilt. *dict. lib. 2. cap. 3. num. 178.*]

2. Ideò jus Episcopale una cum Ecclesiasticorum actuum cognitione, penes territorij Dominum residet, tanquam penes fiduciarium possessorem, usque ad Christianam & amicabilem Religionis compositionem. *Instrument. Pac. art. 5. Ius Diocesenum. 16. ibi: Suspensa est Gylman. 3. Symphor. Verb. Religion. Fried. Leheman. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 20. Klock. de Contrib. cap. 10. sect. 1. num. 82.* [Ant. Faber. *de relig. reg. lib. 2. cap. 1. Vbi Dn. Fritsch. in notis.*]

[3. Quod adeò verum est, ut jam à tēpore transactionis Passaviensis, Principes & Status Imperii seculares A. C. duplicem personam, scilicet Principis secularis & Episcopi, sustinere cœperint.

Syring. *dict. conclus.* 29. lit. B. Kizel. *de matrimon. cap.* 10. *thes.* 8. lit. D. Quod novum non esse, ex omni antiquitate probat. Hug. Grot. *de jur. Imper. circ. sacr. cap.* 3. & 4. Arnisæ. *de exempt. cler. cap.* 1. num. 4. Quæ tamen jurisdictiones, per promiscuum usum, confundî non debent, sed distinctè & ita quidem expediendæ sunt, ut altera alteram potius adjuvet, quam turbet, Gisen. *de regend. acad. disp.* 13. *thes.* 34. Gothfr. *de jur. Constit. posit.* 29. & seqq. apud Fritsch. *E. I. P. dissert.* 8.]

4. Cæterum, cum præteritis temporibus *Episcopi* in Imperio R. G. jûs Dioecesanum nimium extenderent, ac Pacis religionis constitutionem, in *ambiguum sensum* trahere anniterentur; sicuti ex gravaminibus Principum & Statuum A. C. Anno 1646. Osnabrugæ porrectis constat: Ideò, hoc Dioecesanum Jus in *Instrumento Pacis*, de novo suspensum ac saluberrimè *hiscæ Verbis* constitutum est: *Ius Dioecesanum & tota jurisdictio Ecclesiastica, cum omnibus suis speciebus, contra A. C. Principes & Status Imperij suspensa esto.* Instr. Pac. art. 5. §. *Ius Dioecesanum.*

sanum. 16. Burgold. *de notit. Rom. Imp.*
part. 2. discurs. 17. num. 1.

5. Sanè ex hac jurisdictionis Ecclesiasticæ suspensione, imprimis *fuit*,
I. Quod non licet *Magistratui Catholico*
aut *Episcopo loci*, in subditos de Augusta-
na Confessione suspectos, tanquam in
hæreticæ prævinitatis *Reos*, inquirere, vel
eos ad censuram Ecclesiasticam trahere,
multò minus in eos animadvertere; Ali-
ter si fiat, ad instantiam gravati, *Camera*
Imperialis, competentibus mandatis vel
citando vel inhibendo subvenit. Frid.
1. de Process. cap. 29. num. 2. Gylman. *1.*
Symphor. part. I. tit. 3. vot. 6. & 8. Rü-
melin. *3. ad A. B. dissert. 6. Ceroll. 8.* Le-
henmann. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 20. &*
22. vot. 8. 13. ac. 26. [Et hoc etiam
in Civibus, Civitatis Imperii, quæ Ca-
tholicam Religionem profitetur, asserit
Dn. Knipschilt. *dict. cap. 3. num. 154.*]

[6. Quod adeò verum est, ut etiam
Clericus, sive regularis sive secularis, Au-
gustanam Confessionem amplectens, ea
propter ab Episcopo vel Abbate, nulla
censura notari, nulla vi persequi, multò
minus carceri mancipari possit per 6.

und nachdem. *Const. Pac. Relig. Lehenmann. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 23.* Quod præjudicio firmat Fortter. *in Process. Cam. tit. 4.* [Quamvis Abbates & alii Ecclesiastici Præsules, huic publicæ conventioni præter jus & fas contravenire soleant, adeoque *Conventualem* amplectentem religionem A. C. depræhensum, gravissimis poenis afficiant; sæpissimè verò ipsius Clerici avocationem & remissionem, importunis litteris petere, solent; qui tamen meritò repulsam ferunt.]

7. Præterea II. *fuit* ex dicta suspensione; Ut si quispiam Imperii Princeps aut Status immediatus, ab alio immediato diversæ Religionis in Religionis exercitio, possessione vel quasi, in ordinatione vel reformatione ministerii, vel alio jurisdictionis Ecclesiasticæ actu, turbetur, *Camera Imperialis*, tãquam in causa fractæ pacis Religiosæ, competens Judex est, nullâ prorsus causæ principalis ad Ecclesiasticos remissione concedenda. *Reichs Abschied/ de Anno 1555. S. wir befehlen auch. Gail. 1. Observ. 2. Frid. 1. de Process. cap. 29. num. Rosacorb. Pract. Obs.*

Observ. cap. 29. num. 4. [Guilielm. Roding. in pandect. Cameral. lib. I. tit. 6. num. 7.]

[8. Quæritur autem; *An in causis, quæ contra Pacem religionis vel Instrumentum Pacis fiunt, Austrega ac primæ instantiæ locum habeant !* Quod Negandum esse censeo. Quoniam pœna banni Imperialis, non alium Judicem habet, quam Cameram Imperialem vel ipsum Cæsarem. *Constit. P. P. tit. daß von wegen überführung des Kaiserlichen Land-Friedens am Cammer-Gericht. Ord. Camer. p. 2. tit. 9. §. wir wollen. Gail. de Pac. Publ. lib. 1. cap. 11. ac lib. 2. cap. 1. num. 27. Ruland. part. 1. de Commiss. lib. 3. cap. 11. num. 8. Contraveniens autem Instrumento Pacis, pœnam fractæ pacis, ipso jure & facto incurrit. I. P. art. 17. §. Qui verò ibi: ipso jure & facto. Cran. part. 2. Pac. Relig. publ. 1. in Consil. Guilelm. in Pand. Camer. lib. I. tit. 6. sub num. 8.]*

9. Gravis etiam occurrit Quæstio; *An in causa Pacis Religiosæ Aulicæ Imp. Consilium, cum Camera Imperiali concurrentem habeat jurisdictionem ?* In Negativam, sententiam inclinarunt, Cran. de

Pac. Relig. part. 3. probl. 1. Rümelin. 3. A. B. diff. 6. Coroll. 5. Limn. 9. I. P. cap. 2. num. 127. Civitas Aquens. apud Lehmann. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 28. q. 2. Quibus contradictum fuit ab aliis, veluti Leipold. de Concurr. jurid. Q. 19. Springer. de pac. Relig. cap. 14. Donas wertisch Erinnerung. fol. 114. & seqq. [Diligentes in Compos. Pac. in prefat. lit. Oo. ac cap. 10. Q. 64.]

10. Adcò ut hæc quæstio ab *Assessoribus Cameralibus Anno 1552. inter Camerae Dubia*, Imperatori ac Statibus Imperii in Comitibus decidenda, rejecta fuerit. Vide *Lehemann. d. lib. 3. cap. 30. num. 4. Quæ etiam in Comitibus Ratisbonæ An. 1613. habitis*, cum aliis Gravaminibus Imperatori oblata fuit. Vide *Londorp. part. 1. Act. Publ. fol. 68. [Sanè de hac Judicii aulici cum Camera Imperiali, concurrentia, etiam in causis Religionem concernētibus, Rationes pro & contra, sine decisionis adjectione, scribit Dn. Cancell. Schuz. in part. 2. I. P. disput. 4. possit. 17. lit. B. Qui tamen in concurrentiam, etiam in causis religionem*
con-

concernentibus inclinatur in disput. 2. posit. 7. lit. B part. 2. fol. m. 66.]

[II. Adjecta Declaratione: Modò Affectores aulici consilii utriusque Religionis adsint, & lites sine suspitione procedant. per l. apertissimi. 16. C. de iudic. Adi de hac concurrentia Suev. de pac. Relig. disput. 12. posit. 6. I. P. art. 5. §. Præterea. 20. Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 33. num. 27. Frider. von Heerden. in Fundam. struct. R. Imper. part. 3. cap. 5. fol. 271. Burgold. de notit. Imp. R. part. 2. Discurs. 20. num. 17. fol. m. 220.]

CAPUT LXXXVII.

De Jurisdictione Camerae Imperialis in Constitutione Pacis Religionis.

I. **A**D fundandam Camerae Imperialis jurisdictionem ex causa fractæ pacis Religiosæ, requiritur, Primò, ut Turbatio ac gravamen aliquod intuitu Religionis illatum sit. Rosacorb. in Prax. Cam. cap. 29. n. 4. Otto Meland. ad Meurer. Process. p. 2. fol. 445. Etiam si illud

illud vi armata factum non fuerit. *X. A.*

Anno 1555. §. Dargegen sollen. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. 6. Coroll. 7. Cran. de pac. Relig. part. 3. probl. 4. conn. I. [Gothofr. Suev. de Pac. Relig. disput. 12. posit. 5.]

Quo etiam offensionem injuriosam re-fero. *per verb. §. und damit beschwehren oder verachten. Cran. d. tr. p. 3. probl. 3. Springer. de Pac. Relig. cap. 14. num. 3. [Gail. 1. Obs 2. Vbi Grævæn. 1. conclus. 1.]*

2. Hoc tamen observandum, quod supplicans in Camera Imperiali, pro Mandato auff den Religion-Friden/ in libello utens verbis, *Papistisch/* præter libelli rejectionem, etiam poenâ pecuniariâ puniatur; Sicuti præjudicia refert. *Frider. 1. de Process. cap. 33. num. 6. Syring. de Pac. Relig. thes. 56. lit. P. [Dn. Cancell. Schuz. dict. disput. 4. posit. 17. lit. C. part. 2. Suev. dict. disput. 12. posit. 9.]*

3. *Secundò;* Ut turbans & Turbatus *diverse sint Religionis;* si enim ambo sint Augustanæ Confessionis, tunc Processus in Camera non decernuntur, super constitutionem Pacis Religiosæ, sed *fractæ Pacis publicæ,* in communi forma. *Rosacorb. pract. quest. 17. m. f. Gylman.*

3. Sym-

3. *Symphor. Verb. Mandata Imper. Const.*
Schuanman. Observ. Cam. 145. num. 13.
[*Roding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 6.*
num. 5. lit. B.]

4. *Tertio* requiritur, ut gravans sit Princeps aut Status Imperii, vel Nobilis immediatus. *Reichs-Abschied de Anno 1555. §. setzen demnach. §. und in solchem Frieden.* *Schuanman. in Process. Camer. cap. 8. Cran. d. 11. pag. 3. probl. 2.* Quod si Gravans alterius Principis aut Status Imperii subditus sit, ordinarii Magistratus officium erit, vim illatam sui subditi debitis mediis coercere. *l. 1. §. quod. 15. D. de Vi & Vi. Frider. 1. Process. cap. 29. num. 50.* [Quo casu verum est, quod in Camera Imperiali dicitur, Principem & Statum Imperii, etiam subditorum suorum nomine, in Camera, ex Cōstitutione Pacis Religionis, agere posse. *Guilielm. Roding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 6. num. 8. Dn. Cancell. Schuz. 2. disput. 1. P. 4. posit. 17. lit. C.* [Attamen si Ordinarius officio desit, ipse Gravatus, per viam denegatę Justitię, statim in prima Instantia Cameram adire potest. *Novell. 7. cap. 3. Frider. d. 1. cap. 28. num. 6.*]

5. Quæ-

5. Quæritur autem; *An Gravans* sive *subditus* sive *Status mediatus*, à *Gra-
vato* statim in *prima instantia*, præterito
proximè immediato iudice, in *Camera Impe-
riali* conveniri possit? *Affirmativa* opinio
majoribus votis in *Camera Imperii*
conclusa legitur apud *Schwanem*. *Obs.*
Camer. 146. num. 9. *Forster.* in *Process. Cam.*
Tit. 4. *Vot.* 3. *Gylman.* 1. *Symphor.* 1. *tit.* 3.
num. 23. *Springer.* de *pac. Relig.* cap. 14.
Quibus à plurimis contradic- tum fuit.
Frid. 1. *Process.* cap. 24. num. 4. *Cran.* d. tr.
part. 3. *Rümelin.* 3. ad *A. B.* dissert. *Coroll.* 6.

[6. Veruntamen, juxta hodiernum
Camera Imperialis stylum, in persona
Aſtoris non observatur, ut is immédia-
tè *Imperio Romano* sit subjectus. Ad
Religionem enim *Præsidis* pertinet, ne
potentiores *Viri*, humiliores *injuria* af-
ficient. *p. l. illicitas.* 6. §. *ne potentiores.* 2.
D. de offic. præsid. *Dn. Cancell. Schuz.* in
Coll. 1. *P. part.* 2. *disput.* 4. *posit.* 17. *lit.* C.
Goroſfr. Suev. de *pac. Relig.* *disput.* 12.
posit. 7. Ubi tradit, quod etiam *mediate*
subjecti, in *Pacem Religionis* delinquen-
tes, in *prima instantia*, omisso iudice or-
dinario, in *Camera Imperii* conveniri
possint.

[7. Ca-

[7. Cæterum hoc quoque sciendum est, quod non tantum seculares mediati vel subditi, sed etiam *Canonici, Clerici & Monachi*, (qui alias *secundum Canones* à jurisdictione seculari exempti esse volunt.) Pacificationi Religionis ac Instrumento Pacis contravenientes, iudicio seculari subjiciantur, nec à *Iurisdictione Camera Imperialis*, sese eximere possunt. Indistinctè enim, contra mediatos, etiam *Canonicos*, super constitutionem Pacis Religionis, Pacis Publicæ & pignorationis, mandata in Camera decerni, tradit Springer. *de pac. Relig. cap. 14.* [Quod corroboratur *Instr. Pac. art. 17. §. Qui verò. ibi: si vè clericus si vè laicus fuerit.*] Gotofr. Suv. *cod. tr. disput. 17. posit. 8.*

8. Ex quibus assertis profluit, quod *necessum non sit*, ut ambæ partes litigantes immediatè Imperio subsint, sed Actori Gravato, mediato ac subdito, *Cameram Imperialem* mandata decernere, constat passim ex Gylman. *in Symphorematis. per Reichs Abschied/ de Anno 1566. §. wir wollen auch.* Springer. *d. tr. th. 55. Instrum. Pac. art. 17. §. Qui verò*

verò huic transactioni. Cran. eod. tr. part. 3. probl. 2. in art. neg. 5.

9. Cæterum, si subditus à proprio Magistratu, Religionis intuitu gravetur, immediatè Cameram adire potest. *arg. l. 6. §. 2. D. de off. Pras. Frid. 1. de Process. cap. 29. num. 2.* [Per iniquum enim foret, subditis à Magistratu propter Religionem durius tractatis, auxilia juris denegare; *Axioma enim Camerale est: Welche Obrigkeit ihre Unterthanen durch Straff oder Gefängniß/ zu ihrer Religion zwingt/ die bricht den Religion-Friden/ Ita decisum fuisse in causa Drenburg. contra Banern: Drolshagen contra Münster; Sicuti scribit Dn. Cancell. Schuz. diff. part. 2. Disput. 4 posit. 17. lit. C. Cui assertioni robur addit. Instr. Pac. art. 5. §. Quantum 12. vers. Pl: cuit. ibi: patienter tolerentur. art. 17. §. Qui verò. ibi: gravare tentaverit.*]

10. Quod si subditus gravetur à Tertiò, tunc Actor sequitur forum Rei, ac Magistratus nomine subditi agere potest. *Frid. 1. Process. cap. 28. num. 5. Rümelin. 3. ad A. B. diff. 6. coroll. 9. Et hoc secundum tradita. Gail, 1. Observ. 125. Ubi*

Ubi Grævæus *conclus.* 125. [Quo casu verum est, quod Rodingius tradit: Magistratum quandoque & suo, & subditorum nomine super Constitutione Pacis Religionis agere posse, in *Pandec. Camera*, lib. 1. tit. 6. num. 8. Dn. Schüz. *dict. part.* 2. *disput.* 17. lit. C.]

[II. Quæritur: Quid si subditus gravatur à Magistratu, non tam respectu Religionis, quàm bonorum? V. C. cum Princeps aut Status Imperij Augustanae Confessionis, Monasteriis mediatis, exercitum Religionis adimit, eorumq; bona & redditus occupans, aliis pijs usibus addicit? Hoc casu Processus in Camera Imperii concedendos non esse; Augustanae Confessionis addicti Assessores Camerae constanter & semper asseruerunt, Gylman. 2. *Rer. Iudic.* 59. Roding. 4. *Observ. Cam.* 37. Cran. *de pac. Relig. part.* 3. *probl.* 2. *connex.* 2. Leheman. *lib.* 3. *de Pac. Relig. cap.* 36. Adeò quidem, ut licitum fuerit Principibus & Statibus Imperii immediatis, bona Ecclesiastica mediata, etiam post Pacem Religiosam occupare, eaque ad alios pios usus applicare. Springer. *d. tr. cap.* 9. Cran. *d. probl.* 2. *conn.* 2. [Quorum ra-

tiones refert Dn. Burgold. *part. 2. Discurs. 13. num. 1. & 2.]*

[12. Quibus tamen à Catholicis semper contradietum fuit. *Referens apud Lehemann. d. lib. 3. cap. 25. Composit. Pacis cap. 8. quest. 55. num. 35. Proinde hoc dubium inter gravamina Protestantium relatum, extat apud Christ. Lehemann. d. tr. lib. 2. cap. 64. fol. 491. Hoc tamen dubium per Instrumentum Pacis resolutum, ejusve decisio ad Statum Anni MDGXXIV. 1. Jan. reducta fuit. Dn. Blum. de process. Camer. tit. 18. n. 73. Dn. Burgold. secund. part. 2. notit. rer. Imp. Discurs. 13. per tot.]*

13. Simile Dubium ortum adest: *An Ecclesiastici immediati, qui Status Imperij non sunt, sed in Principum ac Statuum territorio una cum bonis domicilium habent, veluti welche dem Papst allein und keinem Bischoff unterworffen seind/ in Constitutione Pacis Religiosæ comprehensi sint?* Nodus hic sæpius à Cameralibus tentatus, at nunquam solutus fuit, cum utraq; Religio suos defensores habuerit. Gylman. 2. rer. jud. cap. 59. Cran. d. tr. part. 3. probl. 2. Connex Inform. apud Lehemann.

henman. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 36.* Ideò & hoc dubium Collegio Imperiali reservatum fuisse, asserit Springer, *d. tr. cap. 10.*

14. [Cæterùm, fluctuantibus hisce controversiis, *Imperator Ferdinandus II.* importunis flagitationibus victus, secundum Alphonsum de Vargas *in relat. ad Reges. cap. 38. fol. m. 243.*] hæc & similes circa religionem concertationes, *Anno 1629.* per publicum Edictum, in favorem Catholicorum determinavit, & per sententiam, *Durch ein Edictalische Sentenz,* celeri processu executionem suscepit. Non attentis Principum Protestantium exceptionibus; De quo exequendi modo Burgold. *in dict. tr. part. 1. discurs. 1. num. 89.* Ubi hæc subjicit: *Cæsar hujus cause Decisionem ad se solum spectare, testatus, propositum tenuit, misitq; per omnes Circulos Imperii, qui rem, [manu militari] ad effectum deducerent.* Ac latè *in dict. part. 1. discurs. 14. num. 3.* Dn. & Am. m. Wagner. *Instit. hist. lib. 7. fol. 583.*]

[15. Veruntamen, cum per tot reiteratas contradictiones Principum &

Statuum Imperii A. C. graves hæc Civiles discordiæ, in exitiale bellum intestinum transierint; Tandem *Pace Osnabruggenſi* super hiſce concertationibus ita transactum eſt; Ut Principibus & aliis Evangelicis Imperii Civibus reſtituerentur, ab iisq; retinerentur omnia bona Eccleſiaſtica ſivè mediata ſivè immediata, *quæ Anno 1624. die 1. Jan. poſſederunt*; Non attentis exceptionibus, ſive ante ſive poſt transactionem Paſſavienſem aut pacem Religionis, reformata, ſivè occupata: Aut, quod non de, vel in territorio A. C. Principum & Statuum, vel exempta, vel aliis Statibus obligata fuiſſe, dicantur; Nec Status Imperii A. C. addicti, poſt hac in habita vel recuperata poſſeſſione, ullo modo turbentur, ſed ab omni perſecutione, juris & facti, perpetuò tuti ſint. *Inſtr. Pac. art. 5. §. Quæcunq; Monasteria. 9.* Et hoc Inſtrumentum pacis eſt *columna Imperij*, quâ tota Imperii *ſtructura* innititur. Cujus authoritas meritò *Sacro ſancta* eſſe debet, adeo ut ſi quiſpiam, cujuſcunq; Ordinis ei contravenire præſumpſerit, *in penam fractæ Pacis publicæ ipſo jure & facto* incurrat. *Inſtr. Pac. art. 16. & 17. Burgold. p. 3. diſc. 1, Blum. in Pr. Cam. tit. 28. n. 73.* Ex-

De Iurisdictione Camera Imperialis &c. 757
plosa Innocenti; X. P. M. protestatione à P.
Caramule in Pac. licit. à Hornbeck & Dam,
Conring.

CAPUT LXXXVIII.

De Iurisdictione Ecclesiasticâ, quam Principes & Status Imperij in territoriis exercent.

I. **Q**Uoniâ Iurisdictione Ecclesiastica,
quam quilibet Episcopus Catho-
licus in sua Diocœsi exercet, in
Principum & Statuum Imperij A. C. ter-
ritoriis penitus suspensa est & quiescit,
Eave suspensio repetita & confirmata ex-
istat. *in Instr. Pac. art. 5. §. 16.* Ideò vigore
huius suspensionis, Principes & Status
Imperij Aug. Conf. [connumeratis
quoq; Civitatibus Imperij] *Krafft haben
der Lands-Fürstl. hoher Obrigkeit/ Consisto-
ria ac Iudicia Ecclesiastica constituunt*, quæ
in causis Spiritualibus & ad Religionem
pertinentibus tanquam Delegati ipsius
territorii Domini cognoscunt & judi-
cant. *R. A. de Anno 1555. damit auch obbe-
rühret. Stephan. de Iurisdic. lib. 3. part. 1.
cap. 16. Reink. l. 3. cl. 1. d. cap. 10. Ritter. de
homag. concl. 204. [Dn. m. Knipschilt. p.
m. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 3. n. 183. latè
Ernest. Gothofr. de jur. Consistor. posit. 10.*

illud vi armata factum non fuerit. *R. A.*
Anno 1555. §. Dargegen sollen. Rümelin. 3.
ad A. B. dissert. 6. Coroll. 7. Cran. de pac.
Relig. part. 3. probl. 4. conn. I. [Gothofr.
Suev. de Pac. Relig. disput. 12. posit. 5.]
 Quo etiam offensionem injuriosam re-
 fero. *per verb. §. und damit beschwehren*
oder verachten. Cran. d. tr. p. 3. probl. 3.
Springer. de Pac. Relig. cap. 14. num. 3.
[Gail. 1. Obs 2. Vbi Gravzn. I. conclus. 1.]

2. Hoc tamen observandum, quod
 supplicans in Camera Imperiali, pro
 Mandato auff den Religion-Friden/ in li-
 bello utens verbis, *Papistisch/* præter li-
 belli rejectionem, etiam poenâ pecunia-
 riâ puniatur; Sicuti præjudicia refert.
Frider. I. de Process. cap. 33. num. 6. Syring.
de Pac. Relig. thes. 56. lit. P. [Dn. Cancell.
Schuz. dict. disput. 4. posit. 17. lit. C. part. 2.
Suev. dict. disput. 12. posit. 9.]

3. *Secundò;* Ut turbans & Turba-
 tus *diversæ sint Religionis;* si enim ambo
 sint Augustanæ Confessionis, tunc Pro-
 cessus in Camera non decernuntur, su-
 per constitutionem Pacis Religiosæ, sed
fractæ Pacis publicæ, in communi forma.
Rosacorb. pract. quest. 17. m. f. Gylman.

3. Sym-

3. *Symphor. Verb. Mandata Imper. Const.*
Schuanman. Observ. Cam. 145. num. 13.
[*Roding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 6.*
num. 5. lit. B.]

4. *Tertio* requiritur, ut gravans sit Princeps aut Status Imperii, vel Nobilis immediatus. *Reichs-Abschied de Anno 1555. §. setzen demnach. §. und in solchem Frieden.* *Schuanman. in Process. Camer. cap. 8. Cran. d. tr. pag. 3. probl. 2.* Quod si Gravans alterius Principis aut Status Imperii subditus sit, ordinarii Magistratus officium erit, vim illatam sui subditi debitis mediis coercere. *l. 1. §. quod. 15. D. de Vi & Vi. Frider. 1. Process. cap. 29. num. 50.* [Quo casu verum est, quod in Camera Imperiali dicitur, Principem & Statum Imperii, etiam subditorum suorum nomine, in Camera, ex Cōstitutione Pacis Religionis, agere posse. *Guilielm. Roding. in Pand. Camer. lib. 1. tit. 6. num. 8. Dn. Cancell. Schuz. 2. disput. 1. P. 4. posit. 17. lit. C.* [Attamen si Ordinarius officio desit, ipse Gravatus, per viam denegatę Justitię, statim in prima Instantia Cameram adire potest. *Novell. 7. cap. 3. Frider. d. 1. cap. 28. num. 6.*]

5. *Quæ-*

5. Quæritur autem; *An Gravans* sive *subditus* sive *Status mediatuſ*, à *Gravato* statim in prima instantia, præterito proximè immediato iudice, in Camera Imperiali conveniri possit? Affirmativa opinio majoribus votis in Camera Imperii conclusa legitur apud Schwanem. *Obs. Camer. 146. num. 9. Forster. in Process. Cam. Tit. 4. Vol. 3. Gylman. 1. Symphor. 1. tit. 3. num. 23. Springer. de pac. Relig. cap. 14. Quibus à plurimis contradicturn fuit. Frid. 1. Process. cap. 24. num. 4. Cran. d. tr. part. 3. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. Coroll. 6.*

[6. Veruntamen, juxta hodiernum *Camera Imperialis stylum*, in persona Actoris non observatur, ut is immediatè Imperio Romano sit subjectus. Ad Religionem enim Præsidis pertinet, ne potentiores Viri, humiliores injuria afficiant. *p. l. illicitas. 6. §. ne potentiores. 2. D. de offic. præsid. Dn. Cancell. Schuz. in Coll. 1. P. part. 2. disput. 4. posit. 17. lit. C. Gotofr. Suev. de pac. Relig. disput. 12. posit. 7. Ubi tradit, quod etiam mediatè subjecti, in Pacem Religionis delinquentes, in prima instantia, omisso iudice ordinario, in Camera Imperii conveniri possint.*

[7. Cz-

[7. Cæterum hoc quoque sciendum est, quod non tantum seculares mediati vel subditi, sed etiam *Canonici, Clerici & Monachi*, (qui alias *secundum Canones* à jurisdictione seculari exempti esse volunt.) Pacificationi Religionis ac Instrumento Pacis contravenientes, iudicio seculari subjiciantur, nec à *Iurisdictione Camera Imperialis*, sese eximere possunt. Indistinctè enim, contra mediatos, etiam Canonicos, super constitutionem Pacis Religionis, Pacis Publicæ & pignorationis, mandata in Camera decerni, tradit Springer. *de pac. Relig. cap. 14.* [Quod corroboratur *Instr. Pac. art. 17. §. Qui verò. ibi: si vè clericus si vè laicus fuerit.*] Gotofr. Suev. *cod. tr. disput. 17. pos. 8.*

8. Ex quibus assertis *profluit*, quod *necessum non sit*, ut ambæ partes litigantes immediate Imperio subsint, sed Actori Gravato, mediato ac subdito, Cameram Imperialem mandata decernere, constat passim ex Gylman. *in Symphorematis. per Reichs Abschied/ de Anno 1566. §. wir wollen auch.* Springer. *d. tr. rh. 55. Instrum. Pac. art. 17. §. Qui verò*

verò huic transactioni. Cran. eod. tr. part. 3. probl. 2. in art. neg. 5.

9. Cæterum, si subditus à proprio Magistratu, Religionis intuitu gravetur, immediatè Cameram adire potest. *arg. l. 6. §. 2. D. de off. Pras. Frid. 1. de Process. cap. 29. num. 2.* [Per iniquum enim foret, subditis à Magistratu propter Religionem durius tractatis, auxilia juris denegare; *Axioma enim Camerale est: Welche Obrigkeit ihre Unterthanen durch Straff oder Gefängniß/ zu ihrer Religion zwingt/ die bricht den Religion-Friden/ Ita decisum fuisse in causa Orenburg contra Bayern: Drolshagen contra Münster; Sicuti scribit Dn. Cancell. Schuz. dict. part. 2. Disput. 4 posit. 17. lit. C. Cui assertioni robor addit. Instr. Pac. art. 5. §. Quantum 12. vers. Pl: cuit. ibi: patienter tolerentur. art. 17. §. Qui verò. ibi: gravare tentaverit.*]

10. Quod si subditus gravetur à Tertiò, tunc Actor sequitur forum Rei, ac Magistratus nomine subditi agere potest. *Frid. 1. Process. cap. 28. num. 5. Rümelin. 3. ad A. B. diff. 6. coroll. 9. Et hoc secundum tradita. Gail, 1. Observ. 125.*

Ubi

Ubi Grævæus *conclus.* 125. [Quo casu verum est, quod Rodingius tradit: Magistratum quandoque & suo, & subditorum nomine super Constitutione Pacis Religionis agere posse, in *Pandec. Camera*, lib. I, tit. 6, num. 8. Dn. Schüz. *dict. part.* 2. *disput.* 17. lit. C.]

[II. Quæritur: Quid si subditus gravatur à Magistratu, non tam respectu Religionis, quàm bonorum? V. C. cum Princeps aut Status Imperij Augustanae Confessionis, Monasteriis mediatis, exercitum Religionis adimit, eorumq; bona & redditus occupans, aliis pijs usibus addicit? Hoc casu Processus in Camera Imperii concedendos non esse; Augustanae Confessionis addicti Assessores Camerae constanter & semper asseruerunt, Gylman. 2. *Rer. Iudic.* 59. Roding. 4. *Observ. Cam.* 37. Cran. *de pac. Relig. part.* 3. *probl.* 2. *connex.* 2. Leheman. *lib.* 3. *de Pac. Relig. cap.* 36. Adeò quidem, ut licitum fuerit Principibus & Statibus Imperii immediatis, bona Ecclesiastica mediata, etiam post Pacem Religiosam occupare, eaque ad alios pios usus applicare. Springer. *d. tr. cap.* 9. Cran. *d. probl.* 2. *conn.* 2. [Quorum ra-

tiones refert Dn. Burgold. *part. 2. Discurs. 13, num. 1. & 2.]*

[12. Quibus tamen à Catholicis semper contradietum fuit. *Referens apud Lehemann. d. lib. 3. cap. 25. Composit. Pacis cap. 8. quest. 55. num. 35. Proinde hoc dubium inter gravamina Protestantium relatum, extat apud Christ. Lehemann. d. tr. lib. 2. cap. 64. fol. 491. Hoc tamen dubium per Instrumentum Pacis resolutum, ejusve decisio ad Statum Anni MDGXXIV. 1. Jan. reducta fuit. Dn. Blum. de process. Camer. tit. 18. n. 73. Dn. Burgold. secund. part. 2. notit. rer. Imp. Discurs. 13. per tot.]*

13. Simile Dubium ortum adest: *An Ecclesiastici immediati, qui Status Imperij non sunt, sed in Principum ac Statuum territorio una cum bonis domicilium habent, veluti welche dem Papst allein und keinem Bischoff unterworffen seind/ in Constitutione Pacis Religiosa comprehensi sint?* Nodus hic sæpius à Cameralibus tentatus, at nunquam solutus fuit, cum utraq; Religio suos defensores habuerit. Gylman. 2. rer. jud. cap. 59. Cran. d. tr. part. 3. probl. 2. Connex Inform. apud Lehemann.

henman. *de Pac. Relig. lib. 3. cap. 36.* Ideò & hoc dubium Collegio Imperiali reservatum fuisse, asserit Springer, *d. tr. cap. 10.*

14. [Cæterùm, fluctuantibus hisce controversiis, *Imperator Ferdinandus II.* importunis flagitationibus victus, secundum Alphonsum de Vargas *in relat. ad Reges. cap. 38. fol. m. 243.*] hæc & similes circa religionem concertationes, *Anno 1629.* per publicum Edictum, in favorem Catholicorum determinavit, & per sententiam, ~~durche~~ *Edictalis* ~~sch~~ *Sentenz*, celeri processu executionem suscepit. Non attentis Principum Protestantium exceptionibus; De quo exequendi modo Burgold. *in dict. tr. part. 1. discurs. 1. num. 89.* Ubi hæc subjicit: *Cæsar hujus causæ Decisionem ad se solum spectare, testatus, propositum tenuit, misitq; per omnes Circulos Imperii, qui rem, [manu militari] ad effectum deducerent.* Ac latè *in dict. part. 1. discurs. 14. num. 3.* Dn. & Am. m. Wagner. *Instit. hist. lib. 7. fol. 583.*]

[15. Veruntamen, cum per tot reiteratas contradictiones Principum &

Statuum Imperii A. C. graves hæc Civiles discordiæ, in exitiale bellum intestinum transierint; Tandem *Pace Osnabruggenſi* super hiſce concertationibus ita transactum eſt; Ut Principibus & aliis Evangelicis Imperii Civibus reſtituerentur, ab iisq; retinerentur omnia bona Eccleſiaſtica ſivè mediata ſivè immediata, *quæ Anno 1624. die 1. Jan. poſſederunt*; Non attentis exceptionibus, ſive ante ſive poſt transactionem Paſſavienſem aut pacem Religionis, reformata, ſivè occupata: Aut, quod non de, vel in territorio A. C. Principum & Statuum, vel exempta, vel aliis Statibus obligata fuiſſe, dicantur; Nec Status Imperii A. C. ad dicti, poſt hac in habita vel recuperata poſſeſſione, ullo modo turbentur, ſed ab omni perſecutione, juris & facti, perpetuò tuti ſint. *Inſtr. Pac. art. 5. §. Quæcunq; Monasteria. 9.* Et hoc Inſtrumentum pacis eſt *columna Imperij*, quâ tota Imperii *ſtructura* innititur. Cujus authoritas meritò *Sacro ſancta* eſſe debet, adeo ut ſi quiſpiam, cujuſcunq; Ordinis ei contravenire præſumpſerit, *in penam fractæ Pacis publicæ ipſo jure & facto* incurrat. *Inſtr. Pac. art. 16. & 17. Burgold. p. 3. diſc. 1, Blum. in Pr. Cam. tit. 28. n. 73.* Ex-

De Iurisdictione Camera Imperialis &c. 757
plosa *Innocenti*; X. P. M. protestatione à P.
Caramule in *Pac. licit.* à Hornbeck & Dam,
Conring.

CAPUT LXXXVIII.

De Iurisdictione Ecclesiasticâ, quam Principes & Status Imperij in territoriis exercent.

I. **Q**Uoniâ Iurisdictione Ecclesiastica,
quam quilibet Episcopus Catho-
licus in sua Diocœsi exercet, in
Principum & Statuum Imperij A. C. ter-
ritoriis penitus suspensa est & quiescit,
Eaye suspensio repetita & confirmata ex-
istat. in *Instr. Pac. art. 5. §. 16.* Ideò vigore
huius suspensionis, Principes & Status
Imperij Aug. Conf. [connumeratis
quoq; Civitatibus Imperij] *Krafft haben
der Lands-Fürst. hoher Obrigkeit/ Consisto-
ria ac Iudicia Ecclesiastica constituunt*, quæ
in causis Spiritualibus & ad Religionem
pertinentibus tanquam Delegati ipsius
territorii Domini cognoscunt & judi-
cant. R. A. de Anno 1555. damit auch obbe-
rühret. Stephan. de iurisdictione, lib. 3. part. 1.
cap. 16. Reink. l. 3. cl. 1. d. cap. 10. Ritter. de
homag. concl. 204. [Dn. m. Knipschilt. p.
m. de Civit. Imper. lib. 2. cap. 3. n. 183. latè
Ernest. Gothofr. de jur. Consistor. posit. 10.

& 26. *apud Dn. Fritsch. E. I. P. 8.* Qui hoc ius constituendi Consistoria, ex antiquitate Christiana Ecclesiæ orientalis deducit, *posit. 35.* Ac præjudicia Camera-
lia adducit *posit. 40.* Vide Dn. Reinking. *in Polit. Sacra lib. 1. axiom. 45.]*

2. Hæc Consistoria ex *Prudentibus Ecclesiasticis*, ac *pijs Politicis* constituuntur, & quidem meritò. Cypræus de *Sponsal. cap. 14. §. ult. num. 9.* Zanger. de *excomm. p. 21.* Bertram. de *Comit. apud Arum. thes. 68.* Weber. de *Iur. Consistor.* Quod gravem rationem habet, præsertim, cum in Consistoriis tractentur quoq; causæ, quæ sunt mixti fori [scilicet, quæ religionis exercitium, ministrorum examinationem, eorumque mores & vitam concernunt. Reink. *dict. cap. 10.* [Ummius in *Process. disp. 4. thes. 13. n. 24.* Vide Gothofred. *dict. dissert. 8. posit. 57. & seqq.* Dn. Burgold. *part. 2. Discurs. 15. num. 1. fol. m. 127.]*

3, Prout, nec *Venetorum* Respublica, liberam judicandi potestatem in causis Ecclesiasticis Inquisitioni concedit, sed Ei simul *duos Nobiles Senatores* adjungit, quibus inconsultis, Inquisitores nihil con-

concludere audent. [Vide Cævallos in *præfat. Comm. contr. comm. tom. 4.* Joseph. Sesse. in *præfat. decis. Aragon.* Besold. de *jur. Majest. sect. 2. cap. 2. & 3.*]

4. Cæterum in Consistorio Ducali Princeps territorii prora & puppis existit; ideò huic *Judicio Præsidentem politicum* proponit, quam *Directorem* vocamus, eo quod cuncta negotia nomine Principis autoritate Principali regat & dirigat. Dn. Relvens. *tr. de Summ. Pr. Germ. pot. cap. 5. fol. 73.* Tractat autem Consistorium propriè causas merè Spirituales, ac quæ exindè dependent; ut *Ministros Ecclesiæ* vocare, eosque ex causa deponere; de *Blasphemia*, ac *heresi* judicare; de *ritibus ac ceremoniis Ecclesiæ* statuere; In causis etiam *matrimonialibus* cognoscere, ac in *gradibus prohibitis* dispensare. Cran. de *Pac. Relig. p. 3. probl. 7.* Arnis. de *jur. Majest. lib. 2. cap. 7. n. 10.* Springer. de *Pac. Relig. cap. 6.* Lehmann. de *Pac. Relig. lib. 3. cap. 20.* Schepliz. ad *Cons. Brand. p. I. tit. I. §. 19.* [Vide omninò Dn. Knipschilt. *dict. cap. 3. num. 194. & seqq.* Gothofred. *dict. dissert. 8. posit. 60.*]

5. Quæritur autem: *An Ministri ac Sacerdotes Augustana Confessionis, adhuc habeant excommunicandi potestatem?* Affirmat hoc Kirchov. *consil. 5. per tot. vol. 1. fac. Arnif. 2. de Iur. Majest. cap. 6. num. 6. Chemnit. in Exam. Conc. Trid. p. 4. Tit. de Indulgent. cap. 3. arg. 2. Bucan. Institut. Theolog. Loc. 44. Q. 22. Meichs. de legib. lib. 4. sect. 2. q. 3. Modò id fiat cum causæ cognitione Territorii Domini; Sicuti hoc tradit Ziegl. §. Landsasse. num. 185. Siquidem Principes & Status Imperii hodiè jura Episcopalia in territoriis suis exercent. Reink. 3. cl. 2. cap. 2. num. 31. Bert. apud Arum. de Iur. Majest. cap. 3. concl. 38. [Ideò excommunicationem ab Ecclesiasticis A. C. sine cognitione & decreto Magistratus Politici, fieri nec debere nec posse, tradit Dn. Knipschilt. dict. lib. 2. cap. 3. num. 240. & seqq.]*

6. Eâdem ratione Principes & Status Imperii, Jurisdictionem in Ecclesiasticos exercent, eos judicant, ac poenis condignis coercent, qui etiam legibus civilibus ac Statutis locorum parere tenentur. *arg. Rom. 13. l. repetita. 41. C. de Episc. & Cler. Novell. 123. c. magnam. 28. caus.*

caus. 12. q. 1. [*Besold. de jur. majest. Eccles. cap. 2. & 3.* *Gothofr. Suev. de pac. Relig. disp. 4. posit. 3. & 9.*] Et quidem meritò; Omnis enim anima potestati civili subdita esse jubetur: quod jam olim benè animadvertit antiquus Doctor *Petr. de Ferrariis in Prax. Tit. act. Confess. 30. gl. 7. n. 1.* *Petr. Molinæus, de Monarch. cap. 18.* *Arnis. de subject. Cler. c. 3. & 4.* *Reink. 3. cl. 1. cap. 1. n. 32.* [*Dn. Knipschilt. dict. cap. 3. n. 234.* latè *Gothofred. dict. dissert. 8. posit. 63.*] *Ord. Eccles. VVürt. fol. 178. ibi: Befürkennung.*

7. Laudabili tamen Patriæ Statuto provisum est in Ordinatione Ecclesiastica, ne Ministri Ecclesiastici aliud forum, præter coram *Decano*, (quem *Specialem Superattendentem* vocamus) sinè Consistorii consensu haheant, [Quâ ordinatione, authoritatis interesse, ait *Dn. Conringius*, versatur, quæ meritò debet competere Sacrorum ministris, ne sint subiecti cuilibet iudicio seculari; id eoq; omninò in qualibet Civitate, ita sunt constituenda Judicia, saltem de personis sacris, ut autoritati illis sit consultum. *Conring. ad Lampad. part. 3. cap. 11. num. 40.* Vide *Dn. Burgold. dict.*

tr. part. 2. discurs. 15. num. 1. fol. m. 127.]
 Quæ fori exemptio etiam in Saxonia
 observari, testatur Leipold, *de concurr.*
jurisdict. Q. 20.

[s. Hoc insuper notandum; quod
 in Ecclesiis Imperii A. C. & Reform.
 relig. nomen *Episcopi* ferè desierit, & in
 locum ejus, nomen *Superintendentis* suc-
 cessit. Quod vocabulum jam *Augustini*
 temporibus notum fuisse, constat ex lib.
 19. *de civitat. Dei. cap. 19.* Ubi ait: *Ver-*
bum Episcopi, græcum est, & inde deductum
vocabulum hoc, quod ille, qui præficitur, eis,
quibus præficitur, Superintendit: Episco-
pum, si velimus, latinè, superintendere pos-
sumus dicere, Ludov. Vives in notis ad dict.
cap. 19. lit. A. In Ducatu *Brunsvicensi &*
Würtembergico, Superintendentes, alii
 sunt *Generales*, alii *Speciales*: Priores *Ar-*
chiepiscopis, posteriores *Episcopis* quodam-
 modo assimilare possum⁹. Dn. Burgold.
secund. dict. tr. part. 1. discurs. 20. num. 6.
 Quæ tamen tituli divisio non placet Dn.
 Relfens. *de Princip. Germ. cap. 5.* Episco-
 pi autem, nomen, est titulus sollicitudinis
 & cura. *act. 20, Attendite*, scribit Apo-
 stolus, *vobis & universo gregi, in quo S.*
Sanctus

Sanctus posuit Vos Episcopos, regere Ecclesiam, quam acquisivit suo sanguine. Vide Leonh. Coque. addict. cap. 19. lit. n. verb. Gracum.]

9. Veruntamen Quæritur; *An Princeps aliusvè Status Imperii, Religioni Catholica addictus, in delictis gravioribus contra Clericos inquirere, eosvè legitimis pænis afficere possit?* Hoc dubium acriter ante quinquaginta annos inter *Paulum V. P. M. & Rempublicam Venetam* disputatum fuit. Ac pro *Rep. Veneta* plurimùm Theologi quàm Jure-consulti Catholici, *affirmativè* responderunt; Ea potissimùm ratione. Quod hanc iudicandi potestatem ex singulari privilegio Pontificum obtinuerint. *Vide Acta & Confid. super Censuram Pauli V. Peregrinum, Ortelium & Scaynum in respons. fol. m. 182. 205. ac 241.]*

10. Ast huic privilegio, licet immemoriali, Pontificem derogare posse. *arg. l. iudicium. D. de iudic. latè deducere conatur Ambrosin, tr. de immunit. Eccles. c. 28, num. 10. & seqq. Cui consentit Lel. Baglione in Apolog. pro Paulo V. P. M. [Joan. Drezzan. in respons. ad Libell. pro Venet.*

Venet. per tot.] Quibus tamen acriter contradicunt Peregrin. & alii in *Act. Venet. contra Paulum. V.* [Adde Arnise. *de exempt. clericor. cap. 3. per tot.]* Sanè in Imperio Rom. German. hac in Quæstione Jus Canonicum observari, interminis tradit Nicol. Everhard. Jun. *confil. 67. quest. 1. 2. & 3. vol. 1.*

II. Cæterum ex supra dicta *suspensione* Juris Episcopalis Principes & Status Imperii, Provisionem, administrationem, ac defensionem *Bonorum Ecclesie*, habent; scil. Cœnobiorum, decimarum, Hospitaliorum, aliorumque reddituum. Quæ pro ratione temporis ad alios non minus pios usus transferre possunt & debent. *Constit. P. R. in R. A. de Anno 1555. §. als auch dann. Schurff. conf. 48. cent. 1. Weseemb. conf. 37. Cothman. conf. 100. volum. 2. Klock. de Contrib. cap. 10. sect. 1. num. 103. [latè Anton. Faber. de relig. regend. lib. 2. cap. 7. num. 20. Vbi Dn. Frutich, Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 5. cap. 8. num. 9.]*

[12. Bonorum autem Ecclesiasticorū *Dispensatio* à Principibus & Statibus Imperii ita fieri debet, *Primò*, ut *Ministri Ecclesie*

clesia exinde sustentationem legitimam & debita salaria percipiant, *Secundò*, ut *Scholarum* institutio & cura, utpote, quæ sunt veræ pietatis seminaria, ex hisce redditibus debitè habeatur; vocatis ad has partes, Præceptoribus & moderatoribus solidâ artium scientiâ eruditis. *Terziò*, ut exinde *Pauperum* necessitatibus subveniatur, qui quotidianis indigent subsidiis. *Quartò*, ut redditus Ecclesiastici, fabricis, id est, Ecclesiis reparandis, aliisve piis domibus ædificandis applicentur. *Vide cap. Vulturana. 25. cap. quatuor. 27. cum seqq. caus. 22. Q. 2. Anton. Faber. de Relig. regend. lib. 2. cap. 7. num. 4. 15. & seqq. Vbi Dn. Fritsch. in notis Dn. m. Theod. Thum. P. P. T. de bon. Eccles. Quest. 5. per tot. Dn. Brusch. de bon. Eccles. part. 2. §. 5. Burgold. part. 2. dissert. 9. num. 13. & 14. Varia Exempla heroica in dispensandis bonis Ecclesiasticis, ad æquè pios usus Procerum Imperii aliorumve Magnatum recenset. Dn: Hornbeck. in tr. contr. Bull. Innocent. X. fol. m. 89.]*

[13. Proinde piè sanè *Divus Christophorus Dux Württembergia p. m.* meritò

Pater

Pater Patriæ appellatus, in ordinatione Ecclesiasticâ seriò mandavit, ne redditus Ecclesiastici aliter, quàm ad hæc necessitates expendantur. *Ord. Eccles. Duc. VVürtenb. in rescript. pralim. ibi. sondern allein. fol. m. 4.* Verè igitur scripsit *Dn. Burgoldus*; Quod omnes redditus Cœnobiorum in Ducatu VVürtembergico ad pias causas in hunc usque diem convertantur. *in tr. de notit Imper. R. part. 2. dissert. 9. num. 14. fol. m. 80.* Ac quod nullibi in in Germaniæ partibus, bona Ecclesiastica tam benè, quàm in patriâ Ducatus Württembergiæ impendantur, tradit *Dn. Relfens in tr. de Princip. Imp. potest. cap. II.*

[B.13. Hoc sanè certè attestari possum, quod ex redditibus Ecclesiasticis (quorum administratio, penes Cameram Ecclesiasticam existit, ejusque Consiliariis commissa est,) non tantum *trecenti*, & quod excedit, studiosi adolescentes bonæ indolis, quotidie certis horis, Doctis Præceptorib⁹ erudiantur, & in sacris informantur, exindeque unicè ad munera Ecclesiastica subeunda Victum & amictum percipiant, sed insuper *mille ferè familie* personarum Ecclesiasticarum, con-

connumeratis quoque Inspectoribus, moderatoribus, reddituum administris, sustentationem habeant legitimā. Præter impensas fabricarum, eleemosinas, & subsidia patriæ, ex antiquis compactatis pro parte debitâ conferendâ, ut in fine anni fere nil supersit. Quod pluribus satis abundè demonstrari posset, contra *malevolos & invidos* obtrectatores, qui hos redditus ad profanos usus adhiberi autumant, aut deblatterant.]

14. His jam dictis consequens est, si ex bonis Ecclesiasticis sustentari antea soliti sunt Ministri Ecclesiæ, aut Scholarum, idem onus etiam Possessoribus meritò incumbere. *per d. G. Alodann auch. Spring. de Pac. Relig. c. 9. Gylman. 1. Symphor. 1. tit. 3. supplic. 7.* [Ideò ex redditibus Ecclesiasticis, Dominus territorii, sicut olim, ita hodie adhuc dum, Sacerdotibus & Ministris Ecclesiæ sua salaria, Scholis debita stipendia, *non attentâ Religionis diversitate*, exsolvere debet. *R. A. de Anno 1555. G. Gosoll doch. Dn. Suevus de Pac. Religion. disput. 9. posit. 7.*]

15. Bona autem Ecclesiastica, Sacris usibus destinata, deficiente usu, in quem
data

data fuerunt, in formam *patrimonialium* redigi, minimè possunt. *l. inter. 93. §. Sacram. s. D. de Verb. Obl. l. 30. §. 1. de acquir. poss. Schurff. apud Kirchov. cons. 31. vol. 2. Cothman. d. cons. 100. Rümelin. 3. ad A. B. dissert. 3. coroll. 3. Peträus apud Leheman. de Pac. Relig. lib. 3. cap. 34. [Quam assertionem hoc axioma exprimit Dn. Buschius : *Bona & possessiones, quæ olim à piis Christianis ex singulari devotione, ad Sacros & pios Vsus, dedicata & donata sunt, ea in privatos & profanos usus non sunt convertenda. Busch. dict. part. 2. §. 4. Unde sine dubio vetustum proverbium ortum est : Kirchen-Gut hat eyserne Zähne/ es frißt eines mit dem andern hin ; und bringet dem dritten Erben kein Gewinn. Klock. de arar. lib. 2. cap. 83. num. 12. Qua de causa Divus Christophorus Dux VVürt. seriò contestatus est, se nolle quidpiam reddituum Ecclesiasticorum, in privatam utilitatem Camerae, convertere. Ord. Eccl. in rescript. primordial. ibi : Uns zu eigenem Vortheil nicht einzuziehen. fol. 4.]**

16. Etiam si bona ista ad *superstitiosum cultum* destinata fuerunt ; Siquidem iniquum est, legata cedere lucro territorii

torii Domino contra voluntatem testatoris. Sed potius in meliorem pium usum converti debent. *Nov. 37. l. legatum. 16. D. de Vsufr. legat. Wefenb. conf. 37. num. 8. Hortled. in Reichs Handlungen. lib. 4. cap. 7. num. 10. Cran. de Pac. Relig. part. 1. probl. 5. [Dn. D. Thum. de bon. Eccles. Quæst. 7. Quod pro & contra latissimè deducit M. Busch. de bon. Eccles. part. 2. §. 7. & seqq. Ubi Distinguit inter destinatum Usum impium, & Usum superstitiosum. per l. omnia. 5. C. de pagan. Rudolph. Heiden. de superior. Princip. posit. 48. apud Dn. Fritsch. in E. 1. P. disp. 10. part. 1.]*

17. Limitatur præfata assertio; Nisi justa aliqua vel gravis causa & urgens Reipublicæ necessitas aliquando contrarium suadeat; Aut Pax Imperii publica aliud exigat. Dn. Lans. *tr. de Relig. cur. fol. 70. Frider. lib. 3. Process. cap. 18. num. 51. Reink. 3. cl. 1. cap. 3. [Unde optimè scribit Hugo de S. Victoria. Nunquam possessiones à Regia potestate ita elongari possunt, quin si ratio postulaverit, & necessitas, & illis ipsa potestas debeat patrocinium, & illi, ipsæ possessiones debeant in*
ccc *necessita*

necessitate obsequium. Hug. de S. Victor. lib. 2. *sacr. fid. part. 2. cap. 7.* Dn. Fritsch. *de necessit. conclus. 5. §. 5.* Abbas Caramuel. *de Pac. licit. German. Rat. 7. fol. m. 146.* Quicquid cum suis Fabiis & Ernestis dixerit P. Innocentius X. in sua Bulla; Cui satisfecit Dn. Hornbeck, Dorscha, Conring, & Dn. Wagner. Dn. Rothmahler. *de secularisat. bon. Eccles. cap. 4. per tot. qui exempla adducit cap. 7.]*

18. *In Marchia Brandenburgica singulari constitutione Fiscali* injungitur, ut circa alienationes bonorum Ecclesiasticorum invigilet & eas impediat. Schepliz *ad Consuet. Brand. p. 1. tit. 1. §. 13.*

[19. Gloriosa & valdè pia existit constitutio Divi Christophori, Ducis Würtenb. quâ perpetuò & irrevocabiliter & quidem sub juramento Præsidi Ducali ac Consiliariis Ecclesiasticis mandat, ut invigilent, ne quidpiam bonorum vel reddituum Ecclesiasticorum alienetur, aut in profanos usus convertatur. *Ord. Eccl. Würt. Tit. wie und wovon. ibi: unsere Lands, Hofmeister und Kirchens-Räthen/ bey ihren Pflichten. fol. m. 415.]*

20. Dubium autem hoc loco oritur; An

tur; *An non aliquando Domino territorij
ius & fas sit, ingruente necessitate publica,
aliquid ex redditibus Ecclesiasticis pro Repu-
blica insumere?* Hoc utique asserimus;
modo omnium primò, ordinariis one-
ribus fuerit prospectum; Ecclesia enim
non habet aurum, tam ut servet, quàm
ut ad conservanda fidelia Christi mem-
bra eroget; Cùm in Reipublicæ salute,
Ecclesiæ quoque salus contineatur. Ex-
empla V. T. nobis exhibet Rex Joas. 2.
Reg. 12. vers. 17. Rex Ezechias. 2. Reg. 18.
vers. 14. Anton. Faber, de Relig. regend.
lib. 2. cap. 7. num. 16. Vbi Dn. Fritsch, in
addit. Dn. Busch, de bon. Eccles. part. 2. §.
5. fol. m. 311. Ita in Compactatis Ducatus
Württembergici ordinatum est, daß was
über der Unterhaltung Kirchen und Schulen
bevor seyn wird/ solle zu Ablösung der was-
chenden Schulden und Gültten: und wann
das Land gelediget/ zu Trost/ und nothwen-
digem Schutz und Schirm der Land und
Leuth auffgehalten und verwendet werden.
L. A. de Anno 1565. & 1566.

21. Sed maximè dubitatur; *An Prin-
ceps aut Status Imperij Catholicus Statuto
prohibere possit, ne bona immobilia per sub-*

ditos in personas Ecclesiasticas alienari possint? Ac pro Republica Veneta in terminis, non obstante Censura Pauli V. P. M. responderunt gravissimi Viri tam Theologi quàm Iuris periti. Nam cum quilibet possit imponere legem rei suæ, ne transeat in Ecclesiam. arg. l. si ita quis. 135. §. ea lege. cum Gloss. D. de Verb. oblig. Hoc utique Principi licebit. Cum non minor autoritas esse debeat statuendi de suis bonis Principis ipsius quam privati. l. non solum C. de nov. oper. nunc. l. non impossibile. D. de pact. Ita Peregrinus, Otthelius & Scaynus in responsis pro Republ. Veneta. fol. 167. & seqq. Aldran. Mascard. de Statut. conclus. 1. num. 140. Ac talia Statuta vigere in Gallia, Lombardia, aliisvè in Provinciis testatur ibidem Scaynus fol. 129. Vide Consider. & scripta super Censuram Pauli V. P. M. passim. [Talia statuta in Imperio quoque Rom. Germ. passim, imprimis in Ducatu Iuliacensi vigere, ne subditi Ecclesiasticis, bona immobilia vendant, eaquè in Camera Imperii approbata esse, tradit Klock. de contribut. cap. 12. n. 89. Simile statutum in Civitate Coloniensi & Eslingensi existere, asserit

asserit Dn. Knipschilt. *dict. tr. lib. 2. cap. 10. num. 54.*] Dissentit Zabarell. *consil. 114. num. 5. & alij.* Ottav. de Franceschi *in Ducent. Calumn. contra Marsil. Patav.* Petra *de absolut. potest. cap. 4. part. de Stat. valid. 2. num. 25.*

22. Quamvis autem Jurisdictio Ecclesiastica quoad Principes & Status Imperii Aug. Conf. per Pacem Religionis suspensa sit ; Permansit tamen semper saluum & illæsum in Imperio *Ius Patronatus*, quo jus illud habens, Ministrum Ecclesię nominare ac præsentare potest, etiam in Catholicæ Religionis Ecclesiis & vice versa.] *Instrum. Pac. art. 5. §. Quantum. 12. ibi: Ius Patronatus.* Stephan. *de jurisdict. lib. 3. p. 1. cap. 17.* Reink. *3. cl. 1. cap. 9.* Mager. *de Advoc. arm.* Weber. *tr. de Consistor.* [latè Anton. Faber. *de relig. regend. lib. 3. cap. 1. per tot. cap. 1. num. 6.*

23. Quæritur autem: Si Patronu. Catholica sit Religionis, Territorii verò Dominus iura Episcopalia habens, Augustana Confessionis, An Ministrum Catholica Religionis addictum præsentare possit, eumq; Dominus territorii recipere teneatur? Præsen-

774 Pars II. Caput LXXXVIII.
tatum Domini territ: Religionem con-
fiteri debere, rationibus & ex stylo pra-
ctico tradunt Viri Prudentes; Quoniam
Patronus præsentrare debet idoneum;
Idoneus autem is dicitur, qui censuram
Episcopi, vel ejus, qui Jus Episcopale ha-
bet, sustinere potest. [*per cap. quod au-
tem. 5. cap. illud. 8. X. de jur. patron. Novell.
123. cap. 1. & 12. R. l. de Anno 1555. S. Damit
auch. 7.] Springer. de Pac. Relig. cap. II.
Cran. de P. R. part. I. problem. 9. Reink.
3. cl. I. cap. 9. num. 22. [latè Finckel-
thaus. de jur. patron. cap. 6. num. 73. & seq.]
Præjudicia habet Gylman. 1. Sympbor. I.
tit. 3. vot. 12. pag. 257. Dissentit Dillin-
gens; in Compos. Pac. cap. 6. Q. 32. n. 16,*

24. Claudit hoc caput aliud du-
bium; *An Princeps aut alius Imperii Sta-
tus Catholica Religioni addictus, prohibere
possit, ne quispiam Ecclesias aut Monasteria,
sinè ejusdem consensu & licentia adificare
possit?* Ac pro Republica Veneta pronun-
ciarunt Viri Doctissimi. Est enim Prin-
ceps, territorii sui Dominus, ac in eo ju-
risdictionem statuendi habet. *arg. l. ex-
tra. f. D. de Jurisd.* Proinde eam exercen-
do circa bona temporalia nihil contra
personas Ecclesiasticas earumvè liber-
tatem

tatem attentare censetur. Nec dicitur Princeps sese immiscere rebus Ecclesiasticis, sed tantummodo cavere, sibiq; ipsi consulere, ne cum detrimento Status sui, ejusmodi ædificia erigantur. Ita Peregrius, Orthelius & Scayn⁹ *pro Republ. Veneta responderunt.* [Unde in simili dicimus, quod nec diruta civitatis mœnia nisi auctore Principe, restaurari queant. Rebus. *ad l. restorationi. 3. C. divers. prad. l. 11. Ren. Choppin. de doman. lib. 3. tit. 29. n. 24.*] *Dict. Act. Venet. part. 179. 202. & 237.* Quo facit Ruinus *consil. 39. n. 16. lib. 1. Cephal. consil. 13. n. 40.* Vid. Fr. Paul. *Consider. sup. Cens. Port. Pauli V. Ac Tract. sept. Theol. de hoc interdicto Pauli V. contra Rempub. Venet.*

CAPUT LXXXIX.

De Effectu Jurisdictionis

Territorialis.

I. **H** *Isce actibus* hucusq; enarratis, jus superioritatis ejusque possessio vel quasi, *exercetur & explicatur;* Qui etiam superioritatis jura probant, veluti *effectus causam.* Kirchov. *cons. 8. num. 28. vol. 5. Knich. de jur. territ. cap. 3. n. 200.* Possessionemque vel quasi manifestò demonstrant. Menoch. *cons. 725.*

num. 10. Alb. Brun. cons. 34. num. 14. Michael. de Iurisd. concl. 59. [Omni modò namq; jurisdictio superior, suo ambitu, complectitur omnem quamcunq; notionem, & executionem, merum & mixtum Imperium, seu, ut hodiernis temporibus dicimus, altam & bassam jurisdictionem. Coppen. decis. 42. num. 10. Freyer. de superior. territ. possit. 10. Disput. Basil. vol. nov.]

2. Cæterum hujus jurisdictionis *Territorialis Effectus* [consistit in universali jurisdictione radicata in territorio, & universali subjectione omnium de territorio. Gylman. 1. decis. 13. n. 33. Henn. Gædden. consil. 42. num. 13.] Unde profluit, quod Principes & Status Imperii, juris præsumptione, fundatam habeant intentionem in omnes territorii sui personas ac res, tam in petitorio, quàm in possessorio judicio; *Vt quæcunq; in territorio sint, etiam de territorio esse præsumantur.* Et subiecta sint territorii Domino; Etiam si territorium clausum non sit. *l. 1. §. initio. 4. D. de Offic. pref. urb. l. incola. 29. D. ad municipal. Knich. de jur. territ. cap. 2. n. 4. Wefemb. cons.*

cons. 42. num. 3. Michael. *de jurisd. concl.* 59. *lit. E.* Klock. *de contrib. cap. 20. num. 298.* Ac cujus est districtus, ejus etiam censetur *protectio, custodia ac jurisdictio*, in districtu, quorum intuitu omnes ter-
rere potest. *l. pupillus. 239. §. pen. D. de V. S.* Menoch. 3. *presumpt. 100.* Gail. 2. *Observ. 61. num. 9.* Mager. *de Advoc. ar-
mat. cap. 8. num. 430.*

[3. Hinc vulgò dicitur, jurisdictio-
nem territorio *passivè* & materialiter in
esse, sicuti in persona Magistratus, *activè*
& formaliter. Stephan. *de jurisdict. lib. 1. cap. 33. num. 2. & 6.* Ac quod, tota ju-
risdictio suprema, in toto territorio, &
tota in qualibet ejus parte, consistat,
propterea, quod territorium possidens,
dicatur possidere etiam illius partem,
tradit Carpzov. 2. *l. F. tit. 3. definit. 27.*
Adeò, ut etiam in angulo, vel gleba ter-
ritorii tota jurisdictio exerceri possit.
Stephan. *dict. lib. 1. cap. 63. num. 3.* Besold.
consil. 238. num. 1. Nisi quispiam exem-
ptionem, singulari privilegio vel præ-
scriptione habeat; Unde diversa esse
dicimus: *In eines Fürsten Land und
Obrigkeit stehn. Und unter eines Fürsten
Ecc 3 Landes*

Lands und Obrigkeit seyn. Quod exemplis illustrat Freyer. *de super. territ. posit.* 10. lit. B. latè Tenzel. *de jur. subject. cap. 3. num. 99.*]

4. Exinde profluit *ulterius*, ut is, qui contra hanc juris præsumptionem in territorio alterius jura superioritatis, aut totalem Exemptionem sibi arrogat, vel à Domino territoriali, jurisdictione se spoliatum aut turbatum esse asserit, gravissimum *Onus probandi* meritò subire, in specie, *Exemptionem* docere, ac Titulum suæ possessionis dicere teneatur. *arg. c. dilectus. de Capell. l. 12. D. de petit. hered. Frider. tr. interdict. cap. 28. n. 44.* [Meischner 2. *decis. 9. num. 6. & 7. lib. 1.*] Klock. *de Contrib. cap. 20. num. 260.* Adeò quidem, ut nisi dicat ac doceat titulum suæ possessionis aut exemptionis, statim expelli, & ad *subjectionem* reduci possit; Nec quicquam possessionis emolumento adjuvetur, nec in remedio redintegrandæ audiatur. *l. vis ejus. 15. C. de probat. cap. 1. de prescript. in 6. Reink. l. 1. cl. 5. cap. 1. num. 44.* Klock. *d. cap. 20. n. 267.* [Quod latius distinguendo declarat Tenzel.

Tenzel. *de jur. subject. cap. 4. num. 92. & seqq. apud Dn. Fritsch. I. E. I. P. 3.*]

5. Queritur autem: *An Spoliatus territoriali Jurisdictione, Verum ne, An coloratum titulum, contra Dominum territorij probare astringatur, ut restitutio ei indulgeatur?* Prius Aff. per l. 2. §. *quedam*. [ibi: proprietatis causam, continet hoc interdictum.] D. d. *Interd. l. I. §. permittitur. D. d. aq. quot. & astitv.* Frustra enim intentatur possessorium jurisdictionale contra territorii Dominum, nisi deducatur quoque petitorium ac possidendi argumentum. Peregrin. *Conf. 2. num. 2. & 3. Nicol. Everh. conf. 76. num. 4. Pistor. lib. 2. q. 2. & 40. num. 6. Steph. de jurid. 2. part. 1. cap. 7. num. 80. Michael. de juridict. conf. 67. lit. a. Reink. I. cl. 5. cap. I. num. 93. & seqq.* Ita deciderunt Rotæ Romanæ apud Franc. Marc. p. I. *decis. 80. Ægid. Bellarin. decis. 17. & 48. Achil. de Grass. decis. 5. d. restit. Spol. Diff. Menoch. de Retin. poss. rem. 3 num. 593. Knich. de jur. territ. cap. 5. num. 12.* [De modo probandi exemptionem vel subjectionem, Vide omnino Freyer. *de superior. territor. posit. II. lit. A. in disp. Basil. vol.*

nov. Dn. Tenzel. *de subject. cap. 4. num. 94. & seqq.*

CAPUT XC.

De Acquisitione iurisdictionis territorialis.

I. **P**robatur etiam Jus superioritatis præcipuè per Titulum *Acquisitionis*: *Acquiritur* autem Jurisdictio territorialis. I. Per *Investituram* Imperatoris, factam Duci, Marchioni, Comiti; Omnis enim Jurisdictio & potestas ab Imperatore fuit in inferiores Principes & Magistratus per concessionem; Et ad eundem refluit per appellationem. Klock. *tr. de Contrib. cap. 20. num. 15.* Reink. I. cl. 5. *cap. 2. num. 9.* Stephan. 2. *de iurisdic. part. I. cap. 7. n. 123.*

2. *Formula Investitura*, quâ superioritas territorialis confertur, communiter talis est; Wir belehnen Euch/ mit dem Herzogthumb/ Landschafft/ Landen/ Leuten/ Lehen/ Lehen-schafften/ Aemptern/ Stædten/ Stucken und Gütern; Zöllen/ Gelaiten/ Schulden/ Renten/ Zinsen/ Nukungen/ Be-
richten/

De Acquisitione iurisdictionis territorialis. 781
richten/ Obrist: und Nidrist/ Bergwercken/
Salzwercken/ Wildbann/ sampt allen derg-
gleichen Lands, Fürstl. Hochzeiten/ Rega-
lien / Herrlichkeiten und Gerechtigkeiten.
Knichen. *de Sax. privileg. Verb. Ducum.*
cap. 4. num. 61. Imperator autem, non
tantum superioritatem territorialem,
per investuram concedit, sed etiam per
investituræ renovationem concessam
confirmat, tanquam caput Imperii.
Freyer. *de superior. territ. posit. 2. lit. A.*
Disp. Basil. vol. nov.

3. II. Per praescriptionem & Consue-
tudinem quoque Jurisdictio territoria-
lis acquiritur; Quæ loco investituræ
censetur, si modo usu & exercitio pos-
sessionis vel quasi [per certos actus] fir-
mata sit. Knich. *de Iur. territ. cap. 3. n. 53.*
Goedd. *in resp. Iur. Bar. Vallend. num. 175.*
[Actus autem in præscribenda hac su-
perioritate requiruntur, congrui & cor-
porales, in quibus Jus istud representa-
tur, veluti, Homagii præstatio, collectarum
impositio & similes. Actus enim genera-
les, vagi & indifferentes minus idonei
iudicantur. Thoming. *consil. 26. n. 124.*
Freyer, *dict. disput. 10. posit. 2. lit. B.*]

4. Prae-

4. Præterea præscriptio talis requiritur, *cujus initium, memoria* hominum non extat, hæc enim vim Privilegii & concessionis habet. *l. f. D. aq. plu. arc. l. hoc jure. D. de aq. quotid. [cap. vigilant. s. cap. fin. X. de præscript.]* Menoch. 2. Arbitr. cas. 43. Sixtin. 1. de Regal. cas. 5. Wames. 1. consil. civ. 19. Wesembec. consil. 8. num. 35. Metrolog. cap. 19. §. 18. & 19.]

5. Tempus autem immemoriale dicitur spacium centum annorum. *arg. l. f. C. de SS. Eccl. l. an usus fr. D. de usufr. Prout tradit Communis DD. opinio. Cyn. in l. 2. C. de servit. num. 9. Gæpoll. de servit. Urb. cap. 19. num. 4. Balb. de præscript. part. 3. pr. p. 2. Q. 6. num. 4. Wesemb. cons. 2. num. 77. Myns. decad. II. resp. 8. num. 23.* Plerumque tamen hoc discreto Judicis arbitrio committitur, secundum Menoch. *de præsumpt. lib. 2. præf. 3.* Honded. *cons. 12. num. 59. lib. 1. Reink. d. cap. 2. num. 43.*

6. In præscriptione autem immemoriali de Jure Canonico requiritur bona fides. *c. 1. ubi gloss. de præscript. in 6. Cravett. d. Antiquit. Tempor. part. 4. §. materia. num. 29. Balb. d. q. 6. Stephan. de*

de iurisdic. 2. part. I. cap. 7. num. 165.
Gilken. de prescript. p. 2. m. c. I. num. 6.
[*Freyer. de superior. territ. posit. 2. lit. B.*
disj. Basil. vol. nov.] Quod & in foro
practico observari, testatur. *Myns. 4. Obs.*
6. Gail. 2. Obs. 18. num. 6. & 10. Rittersh.
d. diff. Iur. Civ. & Can. tit. 4. cap. 13.
Secus de Jure Civili. per l. 3. 4. 7. & 8. C. de
presc. 30. tit. I. Ferrar. in Prax. lib. 4. gloss.
20. num. 43. Wesenb. cons. 5. num. 31. Cui
non minus Usus fori accedit. secun-
dum Papæ. decis. 199. Capella. Tholos.
decis. 74. Quod & rationem habet, cum
ex spacio centum annorum bona fides
præsumatur, adeò quidem, ut probatio-
nem in contrarium non admittat.
Myns. I. Observ. 30. Vide Bachov. 2.
ad Treütt. 22. thes. 6. lit. b. inf. Dassel.
cons. 41. num. 10. [Tonduti. 2.
V. R. cap. 169. num. 8. Dexart. decis. Sardin.
83. per tot. Metrolog. cap. 19. §. 19. n. 9.
De jure communi Regni Gallix, omnes
præscriptiones reductæ sunt ad trigenta
annos, quibus præter lapsis, etiam mala
fides purgatur. Car par tel temps, la mau-
naise foy, est convertie en bonne foy. Bou-
vot. ad consuet. Burg. tit. de presc. fol. 579
Metrolog. cap. II. §. 5. n. 4.] 7. Ac-

7. Acquiritur III. Superioritas territorialis per spontaneam submissionem & subjectionem; Quod fit vel exprèsse, dum Comes vel Baro Imperii unà cum territorio alteri se subjicit: *Vel tacitè*, dum Principi Imperii in territorio alterius jura superioritatis exercenti, Dominus territorii acquiescit. *arg. l. f. D. de servit. l. 1. §. 2. D. de serv. P. R. l. 3. D. de Vsufr. c. pervenientes. de iurejur. Coler. in c. ad accedentes. n. 9. de præscr. Stephan. 2. iurisd. part. I. cap. 7. num. 171.* Ideò si Princeps Imperii potentiâ pollens, in territorio alterius Statûs, tempore immemoriali jura superioritatis exercuerit, *post tempus immemoriale*, Princeps aut Status Imperii sua Jurisdictione privatus, restitutionem petendo audiendus non erit: Quoniam tale tempus loco traditionis est. *Knich. de jur. territ. cap. 3. num. 233. Mastrill. decis. II4. num. 53. [latè Freyer. dict. diss. 10. posit. 2. lit. B. Metrolog. cap. 29. §. 19. per tot.]*

§. IV. Cooptatione ac relatione in numerum Statuum Imperii, acquiritur quoque Jurisdictio territorialis, ne Status Imperii nomen, sit nomen inane. *Stephan.*

Stephan. *de Iurisd.* 2. part. I. cap. 7. n. 186.
Reink. 1. cl. 4. cap. 1. num. 35. [Freyer.
dict. *dissert.* 10. *posit.* 2. lit. G.] Quod
non aliter nisi in Comitibus [cum con-
sensu Imperatoris, ac Ordinum Imperii]
hodie fieri posse, docet [*Capit. Cas. Maj.*
Imp. Leopold. I. art. 44. Vide *supra* cap. 10.
num. 5.] Huic tamen cooptationi, ter-
ritorii Dominum, sub quo is, qui iura
Status Imperii acquirit, Domicilium
habet, consentire, debere æquum
esse censeo, cum Knichenio in
Eposi. n. 189.

P A R S III.

CAPUT XCI.

*De Oneribus Principum & Sta-
tuum Imperij. Vbi imprimis, de peti-
tione Investitura.*

I. H Actenus Jura, commo-
da ac Privilegia Principum &
Statuum Imperii deduximus.
Nunc eorum quoque Onera
considerabimus. Quorum omnium
Ddd Primum

Primum est, quod Principes & Status Imperii, Imperatoris & Imperii sunt Vasalli: proinde suorum Principatuum ac Ditionum, investituræ renovationem intra terminum à legibus præscriptum hoc est, intra annum & diem, ab Imperatore petere tenentur, debita cum reverentiâ, id est: Humiliter, devotè, ac cum honoris præfatione. arg. c. un. 2. f. 40. c. un. 2. feud. 24. Bocer. de investit. cap. 4. Knich. de Saxon. privil. verb. Ducum. c. 4. Limn. 4. l. P. c. 7. num. 1. & seqq.

2. Veteris autem investituræ renovatio in feudi jam constituti & accepti beneficii recognitionem petitur & elargitur. Sylvan. tr. de feud. recogn. q. 12. Rosenth. de feud. c. 6. com. l. 29. [Vult. feud. cap. 7. num. 7.]

3. Quam Imperii Principes & Status petunt, cum vel Imperatore mortuo alius in vicem ejus eligitur; Vel cum persona Vasalli [sive alienatione, sive divisione] mutata est. So oft sieht ein Fall begibt. [Scilicet, quando cunque vel novus Dominus vel novus Vasallus constituitur.] c. un. 1. feud. 22. Schrader de feud. part. 6. c. 1. Borrin. de Cavalca.

p. 4. cap. 8. Coppen. Observ. feud. s. n. 28.
[*Dn. Reichenbach. ad Snobel. de feud.*
disp. 5. posit. 14. lit. Q.]

4. Omnia autem feuda immédiata, Imperio ac Imperatori aperta, Investituræ Renovationem requirunt; Sive sint *feuda Regalia*, ut Electoratus Ducatus, Comitatus: [aut Baronatus Germanicè *Fahnen-Lehen* vocata:] *Sive non Regalia*, quæ minora vocantur. *arg. A B. tit. 5. Verbo Fahnen-Lehen. Reichs-Ab-schied/ de Anno 1521. §. Andern auch dergleichen. Schrad. de feud. part. 2. cap. 3. n. 3. Niell. disp. feud. 8. thes. 3.*

5. Regalia Imperii feuda sunt vel *secularia vel Ecclesiastica* *vid. Specul. Saxon. lib. 3. cap. 6. Secularia* feuda sunt feuda dignitatis, Principum ac Statuum Imperii Politicorum, *Fahnen-Lehen*; Exindè vulgò appellata, quod Vasalli de iis cum Vexillo *durch einen Fahnen/* investiantur. *Otto Frising. lib. 2. cap. 5. de reb. gest. Imp. Friderici I.* [De quo investimenti modo sequentia *Speculum Suevicum*: *der Kaiser soll lehen allen Geistlichen Fürsten ihr Rechte mit dem Scepter: und allen Weltlichen Fürsten/ mit dem Fahnen.*

Specul. Suev. lib. I. cap. 32.] *Reichs Abschied/ de Anno 1521. von Kaiserl. Majest. Regim. nt. Wir behalten uns vor. Schrad. de feud. p. 2. cap. 3. num. 6. Arum. ad A. B. disc. 3. thes. 38. Buxtorff. ad A. B. concl. 68. [Vide Dn. Limnæ. 4. l. P. in addit. ad lib. I. cap. 14. ac ad A. B. cap. 5. Obs. 22. Dn. Dieterich. ad dict. tit. A. B. 5.]*

6. Qui tamen investiendi modus ab aula Cæsaris recessit, ac Imperator, præstito prius à Vasallo in genua procumbente fidelitatis juramento, aut circumstans Imperatoris *Mareschall* Vexilli loco apprehensam *Ensem* porrigit, cujus capulo prehenso, Vasallus extremum, conum *den Knopff*/ osculari tenetur. Knich. de Sax. privil. verb. Ducum. c. 4. Reink. i. cl. 4. cap. 16 num. 16. Limn. 4. l. P. cap. 7. num. 32. *Vbi ejusdem Additiones.*

7. *Ecclesiastica Feuda Regalia sunt Archiepiscopatus, Episcopatus, Abbatis, quæ Scepter. Lehen* vocantur; quia Ecclesiastici Imperii Status de hisce olim *per Sceptrum* investiebantur. Spec. Saxon. lib. 3. art. 60. [Specul. Suev. dict. cap. 32. Juxta Litteras reversales Imperatori *Henri-*

Henrico V. à Pontifice Calixto data apud
 Urspergensem in *Chron. fol. m. 204.* Hei-
 der. in *Apolog. fol. m. 130.*] Bocer. de in-
 vestit. cap. 3. num. 120. Lehenman. in
Chron. Spir. lib. 5. cap. 104. Qui modus,
 & hodiè adhucdum observatur. Bux-
 torff. ad *A. B. d. concl. 69. lit. b.* teste Reink.
d. c. 17. num. 17. [Dn. Limnæ. 3. l. P.
 12. num. 78. Ideò Principes Ecclesiastici
 (qui antiquitus ad differentiam Princi-
 pum secularium, *Pfaffen-Fürsten* vocati
 fuerunt, in *Spec. Suer. lib. 2. cap. 1.*) ra-
 tione regalium & bonorum Imperii,
 Imperatorem pro Superiore recogno-
 scunt per cap. si *Episcopus. dist. 18.* Gail. l.
 P. P. cap. 8. num. 8. Vide latius *Archolog.*
cap. 15. num. 5. & 6. In Regno Galliæ,
 Episcopi etiam olim à Regibus, & Sci-
 pionem sacrum, & Annulum pastora-
 lem assumebant. Choppin. de *doman. lib.*
2. tit. 10. num. 9.

8. Investituræ renovationem de
 Jure communi feudali, Senior per *Pro-
 curatorem* dare, ac fidelitatis juramen-
 tum recipere potest. c. un. 2. *feud. 3.* Schr.
d. feud. p. 5. cap. 3. num. 102. [Carpzov.
 in *jur. feud. disput. 6. n. 29*] In Imperio

nostro *Feuda majora*, & titulata, ut Ducatus, Principatus, ipse Imperator solus confert. *Minora autem Feuda*, veluti Comitatus & Baronias, Consilium Aulicum, *der Reichs Hof Rath*/ concedit. War. ab Ehrenb. 2. *de Feud. cap. I. n. 164.* Reink. *d. cap. 16. num. 19.* Limn. 4. *l. P. cap. 7. num. 24.* [Nisi Comitatus Principalis einer *Gefürsteten Grafschafft* / investitura petatur. Knichen. *de Sax. non prov. privileg. V. Ducum. cap. 4. num. 52.* Sicuti nomine & mandato Dn. Leopoldi Friderici *Vürtembergiae Ducis*, p. m. An. 1659. investituram Comitatus Principalis Montis pelgardiensis, coram Throno Cæsareo, in praesentia infinitorum, Procerum tam Ungariae, quam Germaniae Ego in genua procumbendo perorans, *Posonii* obtinui.]

9. Petere debet Princeps aut Comes, Imperii Vasallus. feudi recognitionem congruo *Loco & Tempore. arg. l. Si soluturus. 39. D. de solut.* Sylvan. *de feud. recognit. Q. 18.* Schrad. p. 6. *cap. 3. num. 10.* Jure communi feudali *in Curia Domini* ac moribus Imperii *in Aula Imperatoris*, investitura, aut ejusdem renovatio impetratur. Vult. 1. *de Feud. cap. 6. n. 99.* [Dn. m. Bo-

m Boccr. *de investit. cap. 6. n. 13.*] Nisi Privilegio aut Privilegio aliud sit receptum, Cuiac. 2. *de feud. tit. 4.* Prout *Domus Austriaca* singulari Privilegio, extra Austriam feuda requirere non tenetur. Cuspien. *in Vit. Frid. 2. Imper. Limn. 5. l. P. cap. 2. n. 30.* Simile Privilegium *Bohemia Rex* habet, ne ultra decimum quintum milliare Germanicum, extra Regnum investituram petere adstrictus sit. Goldast. *de Regn. Bohem. lib. 3. cap. 3. num. 4.*

10. Congruum *Locum* dico, ad quem Vasallus tutò venire potest; quod si ipse tutò Dominum accedere nequeat, meritò excusatur. *c. statutum. 5. §. cum verò d. rescript. in 6. lib. 2. §. pen. D. si quis caut.* Schrad. *de feud. part. 6. cap. 2. num. 34.* Grammat *decis. 18.* Ricc. *in Collect. decis. 2150.* Proindè, si Imperium Romanum propter bella intestina in duas pluresvè factiones dividatur, adeò ut Vasallus Curiam seu Aulam Imperatoris, tutò adire nequeat, meritò venia dignus erit. Sylvan. *de recog. feud. q. 50. & 62. num. 3.* Schrad. *de feud. part. 6. cap. 2. num. 34.* Vult. *d. cap. 7 num. 83.* [Dn. Boccr. *de investit. cap. 6. num. 13.*]

II. *Terminus* repetendi investituram est intra Annum. *Ord. Regim. de Anno 1521. §. und behalten uns.* Cuius feudale diem adiecit. [*Specul. Suevic. lib. I. cap. 44. ibi: Inner Jahr und Tag.*] Qui terminus à tempore scientiæ currit. *c. un. in pr. 2. feud. 24. c. un. 2. feud. 40. Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 43. Myns. 5. Obs. 9. Riccius Coll. decis. 2150. Surd. decis. 221.*] Hoc autem diei spatium, non *naturaliter*, sed *civiliter*, id est, cum mensis adiectione intelligendum esse, per *cap. un. 1. Feud. 22.* censet Heig. 1. 2. 16. num. 20. Reichenbach. *dict. disput. 5. posit. 14. lit. R.* Distinguit. tamen inter Vasallum paganum & militem Carpzov. *de feud. disput. 6. posit. 40.* latè Dn. Bocser. *de investit. cap. fin. num. 7.*]

12. Quod si Vasallus præfinitum terminum negligat, *feudo cadit*, idque Imperatori & Imperio aperitur. *in f. 2. f. 55. §. quoniam. 2. f. 52.* [*Schnobel. dict. disput. 5. posit. 16. Reichenbach. ad eandem disput. 10. posit. 31. lit. KK.*] Nisi aliqua iusta de causa, puta propter absentiam aut ignorantiam excusetur. *Quas vide apud Schrad. d. part. 6. cap. 2. num. 15.*
Rosenth.

Rosenth. d. cap 6. 47. Schneid. de feud. part. 5. num. 42. Cöppen. Observ. feud. 5. num. 38. Ricc. in Collect. decis. 2150. [Vide Carpzov. dict. disput. 6. posit. 39. & 41.]

13. Hoc tamen in Regno Neapolitano non observatur; Siquidem ex consuetudine dicti Regni utriusque Siciliae, Vassallus omittens petere investituram intra annum & diem, feudo non privatur, sed *Relevium seu Laudemium duplicatum*olvere tenetur. Liparul. ad Andr. de Isernia ad cap. 1. §. sancimus. §. Quo tempore miles. Johan. Bapt. Hodierna ad Surd. decis. 342. num. 3. [Vide Carol. Tapia ad lus Regn. Neapol. lib. 6. tit. 20. num. 1. & seqq.]

14. Quæritur autem: *An Vassallus intra debitum terminum feudi renovationem non petens, moram purgare possit?* Communis Schola id Negat: Quoniam dies simul cum poena in obligationem deducta est. arg. l. magnam 12. ibi: adiecerit. C. de contrah. stipul. l. trajectitia. D. de O. & A. Rosenth. d. cap. 6. concl. 59. Schrad. eod. tr. part. 6. cap. 2. num. 9. Surd. decis. 221. Niell. disp. feud. 8. thes. 4. lit. d. [Snobel. de feud. disput. 10. posit. 27.] Nisi

Ddd 5

celeri

celeris satisfactione hoc fiat, Quod Judicis Arbitrio terminandum. Quoniam paucorum dierum mora non spectatur. *text. in l. si ita quis. 135. §. Seja. 2. D. de Verb. Oblig. Schrad. d. l. num. 12. doctè Khol. in exercit. legal. cap. 15. Laur. Sylvan. de feud. recognit. quest. 27. per tot. Anton. Monach. de recta feud. interpret. cap. 47. num. 50. [Jo. Theod. Sprenger. de modico cap. 6. & 7.]*

15. Quæritur autem : *An Principis & Status Imperij negligentia, in petenda investitura renovatione, Agnatis quoq; in formula investitura comprehensis noceat?* Quod Negamus; Quoniam feuda Imperii majora & titulata, sunt Feuda ex Pacto & Providentia Majorum acquisita, in quibus Agnati jus quæsitum à primo acquirente habent; quod Possessoris negligentia ipsis auferre nequit. Præsertim cum negligentia ista cum contemptu Domini conjuncta non sit. Ita latè Schneidev. *de feud. part. 5. cap. 5. num. 59. Sylvan. de recognit. feud. Quest. 87. per tot. Roland. à Valle consil. 64 lib. 3. Cöppen. Observ. feud. 5 num 31. Ubi hoc de jure Saxonia minorem dubitationem*

nem

nem habere tradit. [Carpzov. 3. l. P. F. constit. 27. definit. 6. 8. & 11.] latè Anton. Monach. *tr. de recta feud. interpret. cap. 47. num. 51. & seqq.* Dissentit Rosenth. *de feud. cap. 11. concl. 17. num. 13. & 14. autoritate §. præterea.* (cui respondit Alvarotus) *lib. 2. feud. 55. Aliter Dn. m. Bocer. quest. 3. in tr. de mod. amitt. feud. Aliter Pistoris, qui ad dies vitæ Vassalli feudum Domino cedere tradit. lib. 2. quest. 18. num. 8.* [Aliter item Reichenbach, distinguendo inter feudum antiquum & novum, ad Snobel. *de feud. disput. 10. posit. 31. lit. KK. MM. NN.*]

16. Major Dubitatio oritur de filio Principis Vassalli, *An non Principis Patris negligentia Filio obsit, adeò ut feudum titulatum & ex pacto & providentia, hoc casu etiam & ei adimatur?* Et hoc Negamus; Ex satis benigna juris ratione. Quoniam hæc Patris negligentia est personalissima culpa & imputatio: Pœnæ autem debent tenere suos Authores. *l. sancimus. 22. C. de pœnis.* Præsertim cum Filius, primo acquirenti, non ultimo defuncto, in Feudo titulato succedat. Quod latè deducit Rusdorff. *in Vindic.*

Vindic. caus. Palat. cap. 1. num. 27. & seqq.
 Ita *Surd. consil. 76. n. 12. & 17.* *Menoch. consil. 304. num. 42.* latè *Thom. de Marinis. de feud. lib. 1. tit. 2. num. 46.* *Schneidew. dict. num. 59.* *Monachus. dict. cap. 47. num. 75.* Ubi hanc opinionem in hoc individuo communem dicit. *Dissensit Hartm. Pistor. dict. lib. 2. quest. 16. num. 9.* [*Carpzov. 3. l. P. F. constit. 27. defin. 6.* *Reichenbach. dict. disput. 10. posit. 31. lit. NN.*]

17. Casu tamen, quo Princeps aut Status Imperii, propter justum ac legitimum impedimentum, tempore legali feudi recognitionem petere nequit, ab Imperatore literas moratorias, (Quas *Indultum*, vulgò *Gonls-Brief*/vocamus) impetrare solet, quo ei feudum *Urlaubswisß* possidere liceat, donec impedimentum cesset. *c. indultum. d. Reg. Iur. in 6. DD. in c. un. quo tempore mil. lib. 1. F. 22.* *Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 57. num. 5.* *Cöppen. Observ. feud. 5. num. 31.* Prout quotidiana praxis Imperij hoc comprobat. *Reink. 1. cl. 4. cap. 16. num. 57.*

18. Quamvis autem Dominus feudum apertum, jure feudali liberè cui velit,

velit, reintfeudare possit; Specialiter tamen in Imperio Romano Germanico provisum est, *ne Imperator*, feuda titulata aperta, sinè Electorum consensu reintfeuder, sed Camera Imperiali zu Unterhaltung des Heil. Röm. Reichs addicat. [& incorporet; Quo exinde Cæsareæ Majestati, honestus census constitutatur] *Capit. Caroli V. art. 24. & Ferd. II. art. 28. Rosenth. de feud. cap. 10. concl. 11. num. 11. Clut. in Syllog. concl. 20. lit. n. Reinking. 1. cl. 2. cap. 9. num. 165. [Carpzov. de L. R. G. cap. 7. sect. 3. num. 8. & 9. Dissentit Dn. m. Bocer, de investitur. cap. 3. num. 71.*

19. Quod tamen in feudo Electorali limitationem recipere, tradit Carpzov *de Capitul. cap. 7. sect. 3. num. 18.* [adeòque, ut Electoratûs collatio nova, in libero Imperatoris arbitrio consistat, propter *A. B. tit. 7. §. fin.* in Verbis: *Si verò aliquem ex ejusmodi Principibus ipsorum, Imperio sacro vacare contingeret, Imperator de ipso providere debebit, tanquam de re ad se & Imperium devoluta,* Casp. Klock. *rr. d. contrib. c. 3. num. 68.* [Dn. Dieterich. *add. A. B. tit. 7. §. fin.*
fol.

fol. m. 55. Huic tamen Limitationi acriter disputando contradicit Dn. Limnæ. *ad Capit. Carol. V. art. 24. Verb. Fürstenthumb. num. 16. & seqq. fol. m. 267. ac in Addit. ad I. P. lib. 3. cap. 7.* Qui contraria in Imperio Exempla, inter exorbitantia, ut multa alia, refert cum Riemero *de jurisdict. Imp. R.* Vide Burgold. *I. discurs I. § 87. & discurs. 24. & 2.]*

20. Cæterum *modum* petendi renovationem Investituræ Feudi Ducalis, & quæ solennitates intervenire soleant, latius tradit Dn. Limnæ. *in Addit. lib. 4. I. P. cap. 7. num. 23. fol. 429. Arumæ. de Comit. cap. 8. num. 73.* Has quoque ceremonias succincte enarrat Dn. Reichenbach. *ad Snobel. disp. feud. s. posit. 18. lit. Y.* Quas proprio exemplo edoctus & Serenissimi D. D. E. D. VV. & T. nomine Anno 1659. *Posonia* coram throno Cæsareo, investituræ renovationem *Ducatus VVürt. & Tecc:* cum Collega Generoso Dn. Joh. Eberh. à *Stokheim* petendo, in perorationibus non modica sollicitudine, accurate observavi. Hæ tamen ceremoniæ in aliis Regnis aliter observantur. *In Regn. Gallia*, Rex, eos, quos investit, osculo excipit,

excipit, & jurantis manus complicatas, suis inserit.

21. Quæritur insuper: Si Princeps Imp. Vasallus moriatur intra Annum & diem, non petiti à investitura, an filio vel Agnato succedenti in feudo, integer adhuc dum annus & dies, ad petendam investitura renovationem supersit? Ac communiter responderunt quod Sic. Quoniam actus petendi renovationem investituræ ac præstandi fidelitatem est personalissimus; Exinde, quod Dominus, dum iuramentum fidelitatis à Vasallo ipso personaliter postulat, animam ejusdem illaqueare procurat, & fortius obligetur. Ita Laurent. Sylvan. de recognit. feud. 2. 88. per tot. Franc. de Caldas de emphiteus. renovat. quest. 5. num. 15. Rosenth. de feud. cap. 6. conclus. 29. num. 6. & seqq. Quod latè examinat Anton. Monach. de recta feud. interpret. c. 47. num. 85. & seqq. [Ubi sub num. 102. adjicit: Licet filii succedant, ex facto patris, hanc tamen investituram, non ex patris, sed ex propria persona petunt. Vult. de feud. 1. cap 7. num. 86. Diss. aliquatenus Alvarot. ad cap. un. num. 8. l. F, 22.]

Caput

CAPUT XCII.

*De Juramento Fidelitatis, quod
Principes Imperij præstant.*

1. **S**ANè in ipsa investituræ renovatio-
ne, Imperii Principes & Status,
propter feuda, quæ tenent, Impe-
ratori ac Imperio *fidelitatem* jurare re-
nentur; ad exemplum Vasallorum; quod
les omnes Imperii Principes & Status
existunt. Rusdorff. *in Vid. Palat. cap. 23.*
num. 25. [Hac namque Sponsione
ait Speculator, promissor efficitur homo
illius potentioris, id est, persona ejus
jure subjectionis illi obligatur. *Specul.*
tit. de feud. cap. de homag. num. 2. Dn.
Bocer. *de investit. cap. 4. num. 7.*] Jura-
menti hujus formam Vide [*in Specul.*
Suevic. lib. 1. cap. 44. & 343.] apud Si-
gonium *lib. 7. de Reg. Ital.* Warcmund.
ab Ehrenberg. *de fœd. lib. 2. cap. 1. num.*
61. Limn. 4. I. P. cap. 7. num. 36. & 37.

2. Ejusque tenor in eo potissimum
consistit; *Damna Imperatoris & Imperij*
avertere, ac commoda promovere. Ju-
rant enim Imperii Principes & Status.

Ihr Kaiserl. Majestät und dem Heil. Reich
treu/hold/gehorsamb und gewärtig zu seyn/
auch nimmermehr wissentlich in dem Rath
seyn noch einwilligen oder befehlen/ da ichs
was wider Ihr Kaiserl. Majest. oder das
Reich gehandelt wird / im einigen Weeg:
Sondern dessen Ehr/ Nutzen und Frommen
befürdern / und Ihne vor Schaden war-
nen. Quæ omnia coincidunt cum for-
ma fidelitatis. *De qua in c. un. tit. 2. ac
duob. seqq. lib. 2. feudor. Vide Schrad. de
feud. part. 6. cap. 2. 5. & 6. Rosenth. eod.
cap. 6. concl. 86. Johan. ab Arcedura de
feud. cap. 3. concl. 6. [Petr. Gudelin. de
feud. part. 2. cap. 7. n. 7. & 8. Knichen.
Encyclop. cap. 4.] Cöppen. Observ. 6.
num. 32.*

3. Quibusdam in locis consuetum est, ut Fidelitatis Juramento execrationes quoque anneſtantur. Sicuti de *Philippo de Croy, Duci Arschottano* legimus, qui cum de *Castello Antuerpiensi* fortiter tuendo Juramentum præstitisset: Huic Secretarius Hispanicus *de Escovedo* subjunxit sequentia: So ihr das thut/ so wolle euch Gott helffen: Wo aber nicht/ so hole Euch der Teuffel mit Leib und Seele/

Gee

dara

Darauff sagte ein jeder Amen. Referente Wilhelm May. *de bello Belgic. fol. 314.* [Mæteran. *lib. 6. de bell. Belg. fol. 336.* Dn. Reichenbach. *dict. disput. 5. posit. 23. lit. CC.*]

4. Illud tamen adhuc notandum est, quod Principes & Status Imperii, propter feuda Imperii, Imperatori ac Imperio *Ligia fide*, durch eine unausslößliche Bündnuß obligentur, contra omnes mundi homines, seu contra quoscunque Imperii hostes, nullo exempto; Quo respectu verum est, quod dicitur, *omnia Imperij feuda esse ligia*, seu arctissimo foedere Imperatori & Imperio annexa. Besold. *in Th. Pr. V. Ligia* Leben. Cöppen. *Observ. feud. cap. 2. n. 36.* [Unde sinè dubio, hoc commune dogma ortum est; Feudum Ligium existere nullum, nisi quod á supremo Principe recognoscitur. Knichen. *de vestit. part. 2. cap. 5. num. 65. & seqq.* Gudelin. *dict. part. 2. cap. 7. num. 9.* Reichenb. *disput. 2. feud. 2. posit. 15. lit. BB.* Dissentit Hotoman. *3. de feud. cap. 7.*]

5. Juramenti præstationem multa comitantur *Solennia*; Si in privato Imperatoris conclavi fidelitas juratur, præsertim

sertim per Procuratorem, tacto libro *Novi Testamenti*, & addito osculo gladij, peragitur: Præstatur etiam iuramentum à Vasallo devotè, humiliter, cum debita reverentia, capite nudato, depositis armis, ac in genua procumbente, auff den Knien. arg. gl. c. un. §. *fæminam. 2. feud. 3.* Zas. de feud. part. 7. num. 13. Schrad. eod. tr. part. 6. cap. 1. num. 19. Gudelin. de feud. part. 2. cap. 8. Limn. d. cap. 7. n. 37. Quod observatur sive coram Imperatore, sive coram *Aulico Consilio*; sive in propria persona, sive per Procuratorem feudi recognitio petatur.

[6. De antiqua ceremonia petendi investituræ renovationem sequentia legimus im Land und Lehen- Recht/ vulgò *Speculum Suevicum* dictum. Es erbet niemand Lehen/ wann der Vatter auff den Sun. Das heisset Erb- Lehen; Nach des Vatters Tod/ kommet der Sun inner Jahr und Tag/ für synen Herrn/ und beüet im syn Mannschafft mit zusamen gefallten Händen/und gáng im als nahen/ob er stand/ daß er im reichen müg: Sitzt aber der Herr/ so soll er für ihm knien. Wann der Mann gat für synem Herrn/ da er stat oder

E e e 2

sitzt/

fixet / so kenne für in / und neige sich aller syn
 Lyb / sonenget sich auch die Händ / und be-
 ger synes Gutes / mit gefallen Händen.
 Schwab. Spiegel. lib. 1. cap. 44.]

7. Possunt enim Principes & Sta-
 tus Imperii investituræ Juramentum
 etiam per Procuratorem petere ac præ-
 stare. *arg. c. un. 2. f. 3. Arnif. 1. de Iur. Maj.*
cap. 5. num. 19. Rosenth. de feud. cap 6.
concl. 37. Schrader eod. tr. part. 6. c. 3. n. 1.
Laurent. Sylvan. de feud. recognit. quæst.
94. Secus quam in Gallia observatur.
Molin. ad Cons. Paris. tit. 1. §. 49. num. 1.
& seqq. Limn. d. cap. 2. num. 26. Modò
procurator ad hunc actum speciale
mandatum in Aula Cæsaris exhibeat.
Schrad. d. part. 6. cap. 4. num. 31.

[s. Quo casu Procurator Ablega-
 tus feudi renovationem accipiens , in
 animam Domini sui in die Seele und Ge-
 wisse seines Principalis jurat. Finkelthaus.
de feud. disput. 7. thes. 21. Dn. Struv. eod.
tr. cap. 8. posit. 6. num. 5. Quod manda-
tum præsupponit, Dominum mandan-
tem , hoc scripto in propriam animam
jurasse. Rosenth. d. concl. 37. lit. e. Prout
quotidiè in Aula Cæsaris, Principes ac
 Status

Status Imperii per suos Residentes & Agentes feudorum renovationes requirunt. Vide Arumæ, *de Comit. cap. 8. num. 73.* Reinking. *1. Class. 4. cap. 16. num. 16.*

9. Peractis omnibus hisce solennitatibus, publicum instrumentum renovatæ investituræ confici solet, man fertig und erneuert die Lehen-Brieff. Schneid. *de feud. part. 5. num. 29.* Cöppen. *Observ. feud. 5. num. 23.* Ruding. *1. Contr. de feud. cap. 48.* [Quod Jure feudali, *breve testatum*, id est, brevis adnotatio, vocatur in §. 1. lib. 1. F. 2. ac cap. un. 2. F. 32. Prout, in jure Civili, scriptura in fidem confecta, *Breviculum* vocatur in l. 5. C. de conv. fisc. debit. Idque non ad solennitatem, sed ad probationem tantum pertinere, tradit Dn. Struv. *dict. tr. cap. 8. aph. 8. num. 2.*]

10. Sanè etiam illud observandum est, quod [prima Investitura, tanquam radix omnium subsequentium investiturarum, imprimis in dirimendis controversiis feudalibus attendenda sit. cap. 1. §. 5. fin. 2. F. 14. Schrader. *de feud. part. 5. cap. 2. n. 37.*] Proinde, si Investituræ posteriores alia forma & strictius

quam primæva concipiantur, veluti, si verba primæ Investituræ *Lehen Erben* in posteriori convertantur in *Leib Erben*: Et hoc vel *dolo & astutia* Senioris vel errore Vasalli acciderit; Quod hæc mutatio & alteratio investituræ feudalis successoribus in feudo non noceat. *per cap. un. lib. 2. feud. 5. Gail. 2. Observ. 49. num. 3. Sylvan. de feud. recog. quest. 38. Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 69.* Quod adeò verum est, ut etiam voluntaria Vasalli mutatio feudi antiqui in novum, agnatis præjudicare nequeat. *Mynsing. 4. Observ. 83. Vultejus de feud. lib. 2. cap. 8. num. 7. Præjudicia refert. Rosenthal, dict. tr. cap. 2. concl. 17. [Nisi Agnati quoque consentiant. Schrader. part. 7. cap. 4. n. 54. Struv. eod. tr. cap. 10. aphorism. 6. num. 2. Dissentit Alb. Brun. consil. feud. 10. num. 29. Hinc pro Regula traditur, quod Primæva investitura sit fundamentum & radix omnium sequentium investiturarum. Menoch. consil. 1. num. 25. Rusdorff. in Vindic. Caus. Palat. in præfat. num. 23. Ideò cum quid in sequentibus investituris immutatum vel innovatum deprehendatur, hoc per errorem*

errorem factum esse præsumitur. *Alexand. consil. 55. num. 18. lib. 4. Joh. Cöppen. Observ. feud. 5. num. 25.*

II. Præterea etiam hoc mente tenendum, ut quamvis Vasallus Imperii pro Investituræ recognitione laudemium solvere non teneatur. *Schneid. part. 5. de feud. num. 61. Sylvan. de feud. recog. Q. 20. num. 6. Hartm. Pistor. part. I. Q. 50. num. 61.* [Sicuti latè respondendo deduxit *Jur. Fac. Jenensis apud Dn. Struv. dict. tr. cap. 10. aphor. 14. num. 1.* Consuetudo tamen ferè Universalis contrarium introduxit, ut etiamsi non ubivis Laudemium exsolvatur, sub laudemii tamen nomine, Honorarium exigitur; *Wehner in Obs. Verb. Handlohn. Carpzov. respons. 88. num. 12.* Quæ consuetudo sicuti strictè intelligenda est, ita moribus quoque observanda erit. *Petr. Gudelin. d. feud p. 3. cap. 6. n. 13. Wesenb. consil. 16. Cöppen. Obs. 5. n. 39. Struv. dict. cap. 10. aph. 14. & 15.]* Ita consuetudine quoque Imperii invaluit, ut investituræ literæ in Aula Imperatoris, certo precio redimantur, den Lehen- Brieff auß der Reichs- Hof- Canslen zu lösen/ und den Lehen- Tar

See 4 hen- Tar

hen-*Tax zu erlegen/* prout & in *Actu re-*
novationis investituræ Serenissimus
 Dux Württembergiæ Joan. Fridericus,
 per suos Consiliarios *Anno 1608. die Le-*
hen-Brieff/nachdem Reichs-Hof-Cantley
Tax. 1292. florenis aureis redemit;
 [*Quæ tamen erogationes, non sub ti-*
tulo Taxæ, sed magis Honorarij, vulgò die
Lehen-Regalien exolvuntur.] *Quam-*
vis hanc summam, cum onere Princi-
pum Imperii, indies crescere à quibus-
dam questum fuerit, Adeò ut hic dispu-
tari possit: An Dominus antiquum cen-
sum Vasallorum augere possit? cum
Schurff. Cent. 3. consil. 21. [Thom. Maul.
de homag. tit. 15. per tot.]

CAPUT XCIII.

Principes & Status Imperii sunt
Imperatoris & Imperij subditi.

I. **P**Ræter feudi conditionem & le-
 gem, Principes & Status Imperii
 etiam *Persona nomine*, Imperio &
 Imperatori obligati sunt, nec tam *Bono-*
rum, quàm *Personarum* intuitu, subditi
 Imperii

Imperii existunt. Rosenthal, *de feud. cap. 5. concl. 28. n. 7.* Bets, *de Pact. famil. Illustr. fol. 448.* [Dn. Stamler, *de reserv. Imp. §. 12. num. 1. & seqq.* Joan. Christ. Tenzel, *de subject. posit. 48. & seqq. apud Dn. Fritsch, E. I. P. 3.*] Sunt enim Imperii Proceres Imperii & Imperatoris *Homologi*, & arctissimâ fide astricti. Unde in fidelitatis Juramento, quod illi, feudi titulati ratione, Imperatori præstant, quædam verba inseruntur, quæ subjectionis speciem demonstrant, Knich, *de pact. vestit. part. 2. cap. 5. num. 77.* Besold, *in Thesaur. Pr. verb. Eigisch Lehen:* [Vbi Diether, *in addit. ac de Stat. Subalvern. fol. 93. in oper. Polit.* Rittershus, *de feud. lib. 1. cap. 4. num. 10.* Ideò non tantum Vasallorum onera, sed etiam subjectorum munera subire, necessum habent.] Viet, *de Exempt. concl. 22.* [Knichen, *de jur. territor. cap. 6. num. 6. & seqq.*]

2. Id quod evincunt verba investituræ recognitionis, quâ juramento se obligant, wie einem gehorsamen Fürsten des Reichs und getreuen Lehenmann gebühret. Quod abundè patet ex resolutione *Henrici VII.* Cæsaris Augusti, quam Ablega-

approbari debet. Dn. Limnæ *in Capit. Ferd. III. art. 30. num. 3. & 4.* Dn. Burgold, *in notit. Imper. Rom. part. 3. discours. 6. fol. 52. & p. 2. Disc. 20. fol. 182.* Veruntamen hujus Dubii resolutionem in præsentibus Comitibus expectamus. Vide supra *cap. 20. num. 24. & 25.* Rationes dubitandi tradit Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 77.]*

6. Aliud dubium oritur, propter Concilium Tridentinum : *Si Imperii Status Ecclesiasticus, puta Elector vel Episcopus, crimen læsæ Majestatis committat, num ab Imperatore ac Imperio puniri possit? Quamvis hoc negent quidam ex Catholicis. per Conc. Trid. Sess. 24. cap. 5. Vide Tholos. 35. Syntag. cap. 3. num. 7. Ricc. decis. C. A. N. 72. & in Coll. D. 1466. Distinguit in hac quæstione Mart. Mager. de Advoc. arm. cap. 17. num. 180. Contrarium tamen verum est. per Constit. Imp. Friderici III. in act. Hildes. lit. GG. fol. m. 359.]* Et quidem etiam de Jure Canonico. *per c. perpendimus. X. de sent. excomm.* Præterquam, quod ex consensu Imperatoris, Clericus ad Judicem laicum trahi possit. *per Nov. 123. cap. 8. Arnst. in tr. de subj.*

Subj. Cler. Boc. de Reg. cap. 3. num. 102. Klock. de Contrib. cap. 4. n. 173. [Omnes namquē Episcopi & Abbates Imperii, hodierno jure & modo, propter Regalia, bona feudalìa & alia ab Imperio & Imperatore jura possessa in temporalibus, ipsi Imperatori subiecti sunt, eique obedire tenentur. per cap. si Vobis. 28. Dist. 1. Dn. Conring. de Episc. Germ. Haider. in apolog. cap. 10. fol. 351. Archolog. cap. 15. num. 6. Burgold. dict. tr. par. 2. Disc. 20. num. 6. fol. 194.] Aliter censet in Episcopo, aliter in Privato. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 1. num. 14. & 20. Adeo ut non tantum feudi privatione, sed etiam corporaliter puniri possit. Vide Crus. de iudiciis p. 1. cap. 64. num. 10.

CAPUT XCIV.

De Bello suscipiendo contra Bannitos Imperij.

[1. **Q**Uoniam cōtra Bannitos & Proscriptos Imperii Cives, justè bellum geritur. Maul. de Pac. Publ. tit. de Banni execut. Nec Proscripti ab Impe-

Imperatore, ab ullo Imperii Cive fovendi sunt. Gail. 2. P.P. cap. 10. Stamm. de servit. person. lib. 1. tit. 3. cap. 2. & 3. Burgold. dict. tr. part. 1. discurs. 1. n. 49.] Ideò Imperii Principes & Status, Cæsaris mandato, contra *Bannitos* Imperii *Bella* suscipere obligati sunt; Wann einem die Execution gegen den Aechtern anbefohlen wird. Reichs Abschied / de Anno 1567. §. So hätten wir. Quo tamen casu bellum conficiunt sumptibus Imperii, si bona Banniti non sufficiant. d. Reichs Abschied / §. und ob wol. Reichs Abschied / de Anno 1520. §. wann auch. [Capiendi enim Bannitum, Fiscus expensasolvere tenetur. arg. l. mulier. 6. D. de captiv. & postlim. Knichen. de vestit. part. 2. cap. 1. num. 139. Qui rationem adjicit sub num. 140. Gail. 2. P.P. cap. 17.]

2. Tenentur item Imperii Status alium Statum Imperii contra *Pacis publicæ violatores* defendere. R. A. de Anno 1512. §. Ob jemandes. Reichs Abschied / de Anno 1555. §. Nachdem aber. Nec non contra proprios *subditos rebelles* Ordinarium Magistratum tueri. R. A. de Anno 1536. §. Desgleichen. Reink. 2. cl. 2. cap. 2. num. 36.

De Bellis suscipiendis contra Bann. Imp. 815
num. 36. Conf. Marp. 28. num. 202. vol. 2.
 [*Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap.*
22. num. 31.] Qui tamen propriis sum-
ptribus per mensem, non autem ultra au-
xilium præstare obligati sunt. Reichs
Abschied/de Anno 1526. §. Damit auch. Vid.
Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 250. Alias vè
(Executiones Imperii Status) suscipere
tenentur; Nisi justa de causa sese excu-
sare velint, quo casu quoque exaudiun-
tur. [Ordin. Camer. part. 3. tit. 49. §.
ferner und nämlich. Thom. Maul. dict. tr.
tit. de Banni Execut. fol. m. 63.] Scipio
lib. 3. decis. 54.

3. Also war Herzog Ulrich zu Würtens-
 berg im Jahr 1504. durch Kaiser Maximi-
 lian dem ersten / dem Bund zu Hülff wider
 die Pfalz zu ziehen / auffgemahnet / welcher in
 dem siebenzehenden Jahr seines Alters den
 ersten Harnisch angelegt / und mit 10000. zu
 Fuß / und 500. zu Roß / dem Reich in Pers-
 son zu Hülff zuzog. Sicuti Annales Würt-
 tembergici. M. S. Stutg. in Vita Vdalrici
 contestantur. fol. 534.

[4. An autem & quatenus Banni
 executio alio Circulo, quam ei, in quo Banni-
 tus domicilium & bona possidet, aut ipse
 Statuo

Status Imperii subsistit, committi & mandari possit? Graviter disputatum fuit in causa Donavertensi, cujus rationes pro & contra adfert & deducit Thom. Maul. dict. tr. tit. de Execut. bann. fol. m. 64. Negativam opinionem sustinet Gail. 2. P. P. cap. 17. num. 4. & 5.]

CAPUT XCV.

De Personali Comparitione ad Comitia.

1. **P** Rincipes & Status Imperii vocati ad Comitia, regulariter propter negotii gravitatem *Personaliter* comparere debent, tanquam Imperii ac Imperatoris Consilarii. *A. B. tit. 12. §. 2. & tit. 24. Reichs Abschied/ de Anno 1576. §. Wann dann auch. ibi: Sie sind schuldig gehorsamlich zu erscheinen. Comparent autem Status Imperii propriis sumptibus. R. A. de Anno 1512. §. Nachdem die Churfürsten. & de An. 1545. §. Dem allem nach. §. dieweil aber. [Arumæ de Comit. cap. 5. num. 86.*

2. Quandoque autem, Principes &
Status

Status Imperii, ut in Comititiis compareant, Litteris Imperialibus jubentur, *per verba. ernstlich befehlende. Dn. Cancell. Schüz. 1. I. P. Disput. 10. posit. 8. lit. F. ac posit. 9. lit. A.]* Sitamen iusta aliqua causa, personalem eorum præsentiam impediat, *per suos Ablegatos* comparere possunt. *Reichs-Abschied/de Anno 1542. §. Auf welchem Reichs Tag. Rümelin. 2. ad A. B. dissert. 3. concl. 12. Vbi addit. mea. Arum. ad A. B. dissert. 5. th. 15. ac de Comit. cap. 5. num. 41. Limn. 4. I. P. cap. 7. n. 45. Quo casu absentia suæ causas idoneas exponere debent, quare personaliter non comparuerint. R. A. de Anno 1512. §. Es soll auch. ibi : Wo sie in eigener Person zu erscheinen redliche Hinderung hetten/ die Sie bey ihrem Glauben/ mit Brieff und Siegel betheuren sollen. Reink. 1. cl. 5. cap. 8. num. 42. [Dn. Schüz. 1. I. P. disput. 10. lit. H. Quod aliquatenus probari quoque potest, ex traditis Arumæ. de Comit. cap. 16. num. 12. [Hoc tamen in Civitatibus Imperii limitat Dn. Knipschilt, adeò ut, earum comparitionem in Comititiis non necessitatis, sed liberi arbitrii esse, asserat in tr. de Civit. Imp. lib. 3. c. 24. num. 16.]*

Fff 3, Prin-

quam primæva concipiantur, veluti, si verba primæ Investituræ *Lehen: Erben* in posteriori convertantur in *Leib: Lehen: Erben*: Et hoc vel *dolo & astutia* Senioris vel errore Vasalli acciderit; Quod hæc mutatio & alteratio investituræ feudalis successoribus in feudo non noceat. *per cap. un. lib. 2. feud. 5. Gail. 2. Observ. 49. num. 3. Sylvan. de feud. recog. quest. 38. Rosenth. de feud. cap. 6. concl. 69.* Quod adeò verum est, ut etiam voluntaria Vasalli mutatio feudi antiqui in novum, agnatis præjudicare nequeat. *Mynsing. 4. Observ. 83. Vultejus de feud. lib. 2. cap. 8. num. 7. Præjudicia refert. Rosenthal, dict. tr. cap. 2. concl. 17. [Nisi Agnati quoque consentiant. Schrader. part. 7. cap. 4. n. 54. Struv. eod. tr. cap. 10. aphorism. 6. num. 2. Dissentit Alb. Brun. consil. feud. 10. num. 29. Hinc pro Regula traditur, quod Primæva investitura sit fundamentum & radix omnium sequentium investiturarum. Menoch. consil. 1. num. 25. Rusdorff. in Vindic. Caus. Palat. in præfat. num. 23. Ideò cum quid in sequentibus investituris immutatum vel innovatum deprehendatur, hoc per errorem*

errorem factum esse præsumitur. Alexand. *consil.* 55. num. 18. lib. 4. Joh. Cöppen. *Observ. feud.* 5. num. 25.

II. Præterea etiam hoc mente tenendum, ut quamvis Vasallus Imperii pro Investituræ recognitione laudemium solvere non teneatur. Schneid. *part.* 5. *de feud.* num. 61. Sylvan. *de feud. recog.* 2. 20. num. 6. Hartm. Pistor. *part.* I. 2. 50. num. 61. [Sicuti latè respondendo deduxit Jur. Fac. Jenensis apud Dn. Struv. *dict.* tr. cap. 10. aphor. 14. num. 1. Consuetudo tamen ferè Universalis contrarium introduxit, ut etiamsi non ubivis Laudemium exsolvatur, sub laudemii tamen nomine, Honorarium exigitur; Wehner *in Obs. Verb. Handlohn.* Carpzov. *respons.* 88. num. 12. Quæ consuetudo sicuti strictè intelligenda est, ita moribus quoque observanda erit. Petr. Gudelin. *d. feud.* p. 3. cap. 6. n. 13. Wesenb. *consil.* 16. Cöppen. *Obs.* 5. n. 39. Struv. *dict.* cap. 10. aph. 14. & 15.] Ita consuetudine quoque Imperii invaluit, ut investituræ literæ in Aula Imperatoris, certo precio redimantur, den Lehen-Briff auß der Reichs- Hof- Canklen zu lösen/ und den Le-

hen-*Tax zu erlegen/* prout & in Actu re-
novationis investituræ Serenissimus
Dux Württembergiæ Joan. Fridericus,
per suos Consiliarios *Anno 1608. die Le-*
hen-Brieff/nachdem Reichs-Hof-Canzley
Tax. 1292. florenis aureis redemit;
[Quæ tamen erogationes, non sub ti-
tulo *Taxe*, sed magis *Honorarij*, vulgò die
Lehen-Regalien exolvuntur.] Quam-
vis hanc summam, cum onere Princi-
pum Imperii, indies crescere à quibus-
dam questum fuerit, Adeò ut hic dispu-
tari possit: *An Dominus antiquum cen-*
sum Vasallorum augere possit? cum
Schurff. *Cent. 3. consil. 21.* [Thom. Maul.
de homag. tit. 15. per tot.]

CAPUT XCIII.

Principes & Status Imperii sunt
Imperatoris & Imperij subditi.

I. **P**Ræter feudi conditionem & le-
gem, Principes & Status Imperii
etiam *Persona nomine*, Imperio &
Imperatorii obligati sunt, nec tam *Bono-*
rum, quàm *Personarum* intuitu, subditi
Imperii

Imperii existunt. Rosenthal, *de feud. cap. 5. concl. 28. n. 7.* Bets, *de Pact. famil. Illustr. fol. 448.* [Dn. Stamler, *de reserv. Imp. §. 12. num. 1. & seqq.* Joan. Christ. Tenzel, *de subject. posit. 48. & seqq. apud Dn. Friisch, E. I. P. 3.*] Sunt enim Imperii Proceres Imperii & Imperatoris *Homologi*, & arctissimâ fide astricti. Unde in fidelitatis Juramento, quod illi, feudi titulati ratione, Imperatori præstant, quædam verba inferuntur, quæ subjectionis speciem demonstrant. Knich, *de pact. vestit. part. 2. cap. 5. num. 77.* Besold, *in Thesaur. Pr. verb. Eigisch Lehen:* [Vbi Diether, *in addit. ac de Stat. Subalziern. fol. 93. in oper. Polit.* Rittershus, *de feud. lib. 1. cap. 4. num. 10.* Ideò non tantum Vasallorum onera, sed etiam subjectorum munera subire, necessum habent.] Viet, *de Exempt. concl. 22.* [Knichen, *de jur. territor. cap. 6. num. 6. & seqq.*]

2. Id quod evincunt verba investituræ recognitionis, quâ juramento se obligant, wie einem gehorsamen Fürsten des Reichs und getreuen Lehenmann gebühret. Quod abundè patet ex resolutione *Henrici VII.* Cæsaris Augusti, quam Ablega-

tis Civitatis Argentoratensis **den Bürgern von Straßburg**/ dedit apud Sambf. Herzog. *in Chron. Alsat. lib. 2. cap. 37.* Nam præter servitia Vasallatica, alia in super onera, tam realia quàm personalia in salutem Imperatoris & Imperii præstare coguntur. *De quibus infra Cap. 97. & seqq.* [Non abs re tamen est, quod Dominus Burgoldus, Principes, & Status immediatos adæquatè magis, Cives quam subditos Imperii appellari, admonet *in tr. de notit. Imp. R. part. 1. Discurs. 23. num. 1. & 2.* Et hoc latius quoque deducit *dict. part. 1. Discurs. 20. num. 18.*]

3. Proinde Princeps ac Status Imperii delinquendo in Imperatorem vel Imperium Rom. Germ. non solum *Feloniam*, sed etiam *crimen læsæ Majestatis*, committit, cujus poena, præter feudi privationem, pro qualitate delicti, etiam *corporalem afflictionem* adfert. *l. quis. 5. C. ad l. Iul. Majest. Rosenth. de feud. 10. concl. 35. num. 36. Knich. de Sax. Privileg. verb. Ducum. cap. 5. num. 343. Limn. 4. l. P. cap. 7. num. 44.* Quod vera nota est, Civis aut subditi, non verò Vasalli. *Clem. Pastoralis, vers. rursus. de sent. & re judic.*

judic. Decian. tr. crimin. lib. 7. cap. 8. n. 7. Ant. Fab. 9. Cod. 6. def. 10. & II. [Dn. Bocer. de crim. læs. Majest. cap. 1. num. 47.]

4. Hinc Principes & Status Imperii etiam nullum territorium possidentes, quales sunt *Postgeniti*, (quos vulgò *Panagiarios* vocare solemus,) *les Cadets*, *die abgefundene Herrn*/ non minus crimen læsæ Majestatis commitunt, quam territorii Domini. [De modo procedendi contra immediatos Imperii Cives in crimine læsæ Majestatis & poena Banni, Vide Dn. Burgold. *dict. tr. part. 3. Discurs. 6. per tot. Ac part. I. Discurs. 7. fol. m. 221.*]

5. Quæritur: *Si Princeps aut Comes Imperij crimen læsæ Majestatis committat, quisnam eum judicare, banno notare, ac ditione sua privare possit?* Causam in Comitibus Imperii publicè deliberandam esse, censet Nic. Bets *de Pact. famil. illustr. fol. 448.* Donavert. *inform. fol. 142.* Præcipuè, si ex ea condemnatione, periculosi motus in Imperio oriri possint. Zieriz. *de Prærogat. Princip. 7.* Everhard. *consil. 17. tom. 2.* Cluten. *in Syllog. concl. 20. lit. 1.* [Ideò quod totum Imperium tangit, id regulariter à toto quoque Imperio appro-

approbari debet. Dn. Limnæ *in Capit. Ferd. III. art. 30. num. 3. & 4.* Dn. Burgold. *in notit. Imper. Rom. part. 3. discours. 6. fol. 52. & p. 2. Disc. 20. fol. 182.* Veruntamen hujus Dubii resolutionem in præsentibus Comitiis expectamus. Vide supra *cap. 20. num. 24. & 25.* Rationes dubitandi tradit Knipschilt. *de Civit. Imper. lib. 2. cap. 4. num. 77. }*

6. Aliud dubium oritur, propter Concilium Tridentinum : *Si Imperii Status Ecclesiasticus, puta Elector vel Episcopus, crimen læsæ Majestatis committat, num ab Imperatore ac Imperio puniri possit? Quamvis hoc negent quidam ex Catholicis. per Conc. Trid. Sess. 24. cap. 5: Vide Tholos. 35. Syntag. cap. 3. num. 7. Ricc. decis. C. A. N. 72. & in Coll. D. 1466. Distinguit in hac quæstione Mart. Mager. de Advoc. arm. cap. 17. num. 180. Contrarium tamen verum est. per Constit. Imp. Friderici III. in act. Hildes. lit. GG. fol. m. 359. }* Et quidem etiam de Jure Canonico. *per c. perpendimus. X. de sent. excomm.* Præterquam, quod ex consensu Imperatoris, Clericus ad Judicem laicum trahi possit. *per Nov. 123. cap. 8. Arnif. in tr. de subj.*

Subj. Cler. Boc. de Reg. cap. 3. num. 102. Klock. de Contrib. cap. 4. n. 173. [Omnes namque Episcopi & Abbates Imperii, hodierno jure & modo, propter Regalia, bona feudalia & alia ab Imperio & Imperatore jura possessa in temporalibus, ipsi Imperatori subjecti sunt, eique obedire tenentur. per cap. si Vobis. 28. Dist. 1. Dn. Conring. de Episc. Germ. Haider. in apolog. cap. 10. fol. 351. Archolog. cap. 15. num. 6. Burgold. dict. tr. part. 2. Disc. 20. num. 6. fol. 194.] Aliter censet in Episcopo, aliter in Privato. Gail. de P. P. lib. 1. cap. 1. num. 14. & 20. Adeo ut non tantum feudi privatione, sed etiam corporaliter puniri possit. Vide Crus. de indicis p. 1. cap. 64. num. 10.

CAPUT XCIV.

De Bello suscipiendo contra Bannitos Imperij.

[1. **Q**Uoniam contra Bannitos & Proscriptos Imperii Cives, justè bellum geritur. Maul. de Pac. Publ. tit. de Banni execut. Nec Proscripti ab Impe-

Imperatore, ab ullo Imperii Cive fovendi sunt. Gail. 2. P.P. cap. 10. Stamm. *de servit. person. lib. 1. tit. 3. cap. 2. & 3.* Burgold. *dict. tr. part. 1. discurs. 1. n. 49.*] Ideò Imperii Principes & Status, Cæsaris mandato, contra *Bannitos* Imperii *Bella* suscipere obligati sunt; Wann einem die Execution gegen den Aechtern anbefohlen wird. *Reichs Abschied / de Anno 1567. §. So hielten wir.* Quo tamen casu bellum conficiunt sumptibus Imperii, si bona Banniti non sufficiant. *d. Reichs Abschied / §. und ob wol. Reichs Abschied / de Anno 1520. §. wann auch.* [Capiendi enim Bannitum, Fiscus expensasolvere tenetur. *arg. l. mulier. 6. D. de captiv. & postlim.* Knichen. *de vestit. part. 2. cap. 1. num. 139.* *Qui rationem adjicit sub num. 140.* Gail. 2. P.P. cap. 17.]

2. Tenentur item Imperii Status alium Statum Imperii contra *Pacis publicæ violatores* defendere. *R. A. de Anno 1512. §. Ob jemandes. Reichs Abschied / de Anno 1555. §. Nachdem aber.* Nec non contra proprios *subditos rebelles* Ordinarium Magistratum tueri. *R. A. de Anno 1536. §. dergleichen.* Reink. 2. cl. 2. cap. 2. num. 36.

De Bellis suscipiendis contra Bann. Imp. 815
num. 36. Conf. Marp. 28. num. 202. vol. 2.
[*Dn. Knipschilt. de Civit. Imp. lib. 2. cap.*
22. num. 31.] Qui tamen propriis sum-
ptibus per mensem, non autem ultra au-
xilium præstare obligati sunt. *Reichs*
Abschied/de Anno 1526. §. d. am. auch. Vid.
Limn. 4. I. P. cap. 8. num. 250. Alias vè
(Executiones Imperii Status) suscipere
tenentur; Nisi justa de causa sese excu-
sare velint, quo casu quoque exaudiun-
tur. [Ordin. Camer. part. 3. tit. 49. §.
ferner und nämlich. Thom. Maul. dict. tr.
tit. de Banni Execut. fol. m. 63.] Scipio
lib. 3. decis. 54.

3. Also war Herzog Ulrich zu Würtens-
berg im Jahr 1504. durch Kaiser Maximi-
lian dem ersten/ dem Bund zu Hülff wider
die Pfalz zu ziehen/ auffgemahnt/ welcher in
dem siebenzehenden Jahr seines Alters den
ersten Harnisch angelegt/ und mit 10000. zu
Fuß/ und 800. zu Roß/ dem Reich in Pers-
son zu Hülff zuzog. *Sicuti Annales Würt-*
tembergici. M. S. Stuttg. in Vita Vdalrici
contestantur. fol. 534.

[4. *An autem & quatenus Banni*
executio alio Circulo, quam ei, in quo Banni-
us domicilium & bona possidet, aut ipse
Status

Status Imperii subsistit, committi & mandari possit? Graviter disputatum fuit in causa Donavertensi, cujus rationes pro & contra adfert & deducit Thom. Maul. dict. tr. tit. de Execut. bann. fol. m. 64. Negativam opinionem sustinet Gail. 2. P. P. cap. 17. num. 4. & 5.]

CAPUT XCV.

De Personali Comparitione ad Comitiam.

I. **P** Rincipes & Status Imperii vocati ad Comitiam, regulariter propter negotii gravitatem *Personaliter* comparere debent, tanquam Imperii ac Imperatoris Consilarii. *A. B. tit. 12. §. 2. & tit. 24. Reichs Abschied/ de Anno 1576. §. Wann dann auch. ibi: Sie seind schuldig gehorsamlich zu erscheinen. Comparent autem Status Imperii propriis sumptibus. R. A. de Anno 1512. §. Nachdem die Churfürsten. & de An. 1545. §. dem allem nach. §. dieweil aber. [Arumæ de Comit. cap. 5. num. 86.*

2. Quandoque autem, Principes &
Status

Status Imperii, ut in Comititiis compareant, Litteris Imperialibus jubentur, *per verba. ernstlich befehlende.* Dn. Cancell. Schüz. 1. I. P. Disput. 10. posit. 8. lit. F. *ac posit. 9. lit. A.*] Sitamen iusta aliqua causa, personalem eorum præsentiam impediat, *per suos Ablegatos* comparere possunt. Reichs-Abschied/de Anno 1542. §. *Auff welchem Reichs Tag.* Rümelin. 2. ad A. B. dissert. 3. concl. 12. *Vbi addit. mea.* Arum. ad A. B. dissert. 5. th. 15. *ac de Comit. cap. 5. num. 41.* Limn. 4. I. P. cap. 7. n. 45. Quo casu absentia suæ causas idoneas exponere debent, quare personaliter non comparuerint. R. A. de Anno 1512. §. *Es soll auch. ibi :* Wo sie in eigener Person zu erscheinen redliche Hinderung hetten/ die Sie bey ihrem Glauben / mit Brieff und Siegel betheuren sollen. Reink. 1. cl. 5. cap. 8. num. 42. [Dn. Schüz. 1. I. P. disput. 10. lit. H. Quod aliquatenus probari quoque potest, ex traditis Arumæ. *de Comit. cap. 16. num. 12.* [Hoc tamen in Civitatibus Imperii limitat Dn. Knipschilt, adeò ut, earum comparitionem in Comititiis non necessitatis, sed liberi arbitrii esse, asserat *in tr. de Civit. Imp. lib. 3. c. 24. num. 16.*]

3. Principibus & Statibus autem ad Comitia vocatis non comparentibus alia pœna indicta non est, nisi quod quilibet emanet, *suo damno*, ac absentes præsentium Constitutionibus ligentur. Reichs Abschied/ de Anno 1512. §. Es sollen auch. Rümelin. ad A. B. part. 2. dissert. concl. 12. Arum. ad Comit. cap. 5. num. 41. Dn. Stamler. de reserv. §. 30. n. 9. [Quod enim major pars decrevit, non minus absentes quàm præsentis ligat. l. nominationum. 45. ibi: duæ partes. C. de Decurion. Dn. Cancell. Schüz. 1. l. P. Disput. 10. posit. 9. lit. E. Vide supra cap. 15. n. 18. De majoritate Votorum adi Burgold. dict. tr. part. 2. Disc. 19. n. 9. ac part. 3. Discurs. 10.]

[3. B. Quid verò, si non major pars Principum & Statuum Imperii compareat? Aliud dicendum erit, per l. 3. D. de decret. ab Ordin. ac secundum ea quæ tradit Limn. 4. l. P. cap. 7. n. 46. [Addit. mæ ad Rümelin. 2. Dissert. 3. posit. 13. Dn. Heerwart. dissert. de plural. votor. num. 190. & num. 284. Aliter censet Dn. Stamler. dict. §. 30. num. 11. & 12.]

4. Quæritur autem: An Imperator Status Imperii ita vocare possit ad Comitia,

ut

ut sub certa aliqua pœna personaliter compareant? Respondetur; Si res arduæ ad-sint, responderi potest, *quod Sic. per R. A. de Anno 1545. §. und seind: ibi: daß Sie ohne Ihre Persöhnliche Gegenwart nicht wol können verglichen werden. Reichs- Abschied de Anno 1546. §. dieweil wir. Si quidem Principum ac Statuum Imperii persona-lis Industria, ab Imperatore electa & ob-ligata censetur, etiam in consilio dando, idcò obligatio personaliter adimplen-da est. §. quia. 2. f. 6. Reichs- Abschied/ de Anno 1576. §. wann dem. l. inter artifices. 31. D. de solut. Gail. 1. Observ. 97. num. 2. Vbi Græv. Limnæ. lib. 9. l. P. cap. 1. n. 98. [Addit. meæ. ad Rümcl. A. B. 2. Dissert. 3. posit. II. Dn. Stamler. de reserv. Imper. §. 28. Qui contrarius respondet sub num. 8.] Quamvis aliter censeat Bertram. de Co-mit. apud Arum. conclus. 52. [Wurmser, 7. l. P. Quæst. 6.]*

5. *Quod declaro, si in Imperio Ro-mano pacata & quieta sunt omnia, secus si turbidus rerum Status non patiatur Principem egredi Provinciam; Quo sensu percipio Rümclinum. 2. ad A. B. dissert. 3. conclus. II. Bertram. de Comit.*

th 52. *Aut personalis qualitas vel Imperatoris Privilegium aliud velit. Unde Civitas Imperialis aut Abbatisa non tenentur addere rationem personalis absentiae. Limn. 9. l. P. cap. I. num. 105. & 106. Ac singulare Privilegium præten- dit Bohemia Rex. Goldast. in Reichs- Versammlungen. fol. 30. Carpzov. de Capitul. cap. 5. sent. 3. num. 15. Arum. de Comit. cap. 3. num. 40.*

CAPUT XCVI.

Principes & Status Imperii sunt quoq; Consiliarij Imperij & Imperatoris.

I. **Q**Uoniam Principes & Status Imperii obligati sunt negotia Imperii in Comitibus *summa cum diligentia* perpendere. Reichs- Abschied/ de Anno 1555. wann dann die Chur- Fürstliche/ Ibi: Sie sich schuldig erkennen des Heil. Römischen Reichs fürfallende Sachen mit Fleiß zu berathschlagen. [Ideò meritò Imperatoris & Imperii Consiliarii dici possunt, adeò ut in Comitibus Consilia-
riorum

riorum munere fungantur. Reinking.
*1. cl. 5. cap. 6. n. 4. & passim. Limnæ. 9. l. P.
cap. 1. num. 93.]* Quam præeminen-
tiam Proceres Imperii ab Imperatore
Carolo Magno obstrenuè navatam ope-
ram militarem obtinuerunt Is enim de-
victis Saxonibus in Comitibus Germaniæ
Anno DCCLXXVII. Paderbrunni celebra-
tis, Nobilibus Francis & Germanis, hoc
Privilegium dedit, ut Regibus Germa-
niæ publico nomine in posterum con-
sulant, apud Goldast. *Constitut. Imperial.
latin. tom. 3. fol. m. 120.*

2. Proinde illi Imperatoris ac Im-
perii Consilarii etiam hodiè adhuc
dum, & quidem meritò dicuntur, ac
tales existunt. *A. B. tit. 24. [in pr. ibi:
ipsi pars corporis nostri]* Siquidem assum-
pti sunt ab Imperatore in participatio-
nem & sollicitudinem summi Imperii.
Carpzov. in Capitul. cap. 1. num. 24. Adeò
ut *συμβουλευται* locum in Comitibus obti-
neant. *Raurmeist. de Jurisd. lib. 2. cap. 2.
num. 63. [Nec Principes & Status Im-
perii, nudi tantum sunt Consilarii, sed
simul suffraganei, qui in Comitibus non
consilium tantum, sed etiam suffragium*

ferunt, Quod contra Dn. Reinking. & Dn. Stamler, *latius deducit* Dn. Burgold. *dict. tr. part. 3. Disc. 2. num. 1.* Id quod ex litteris evocatoriis ad Comititia patefcit, verba: *zuratschlagen/ zu handeln und zu schliessen.* Dn. Canc. Schuz. *1. I. P. Disput. 10. posit. 3. lit. E.*]

3. Horum namquē personæ industria non tantum ut Vasalli in auxilio ferendo, sed etiam ut *Consiliarij* in consilio dando electa censetur *arg. §. sed quia. 2. feud. 6. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 4. n. 2. Borin. d. Cavalcat. part. 2. cap. 2. §. 6. & cap. 4. §. 7. Limn. 9. I. P. cap. 1. n. 98.*

4. Hoc insuper addito, quod non tantum *in Comitibus* astricti sunt, Imperii utilitatem consultando promoverē, sed etiam *extra Comititia*, si quid præsciverint, quod in præjudicium Imperatoris ac Imperii vergat, revelare tenentur, juxta *formam juramenti fidelitatis*, in verbis: *Ihr Kaysrl. Majest. dessen unvorzugentlich warnen. Warem, ab Ehrenb. de fæder. lib. 2. cap. 1. 61.*

5. Eodem modo Imperii Principes & Statu sē Comitibus, nisi præmissis Curialibus ac *Licentia abeundi* ab Imperatore

tore impetrata, discedere nequeunt. *Ad quam civilitatem* reverentia Imperatori debita quemlibet Principem & Statum obligat: *quod & sine gravi Imperatoris indignatione à nemine prætermitti potest.* R. A. *de An.* 1546. §. *diemeil wir aber.* R. A. *de Anno* 1530. Arum. *de Comit. cap.* 8. num. 180. [Canc. Schuz. *dict. disput.* 10. *posit.* 15. *in fine.* Ita Carolus V. ab initium *Philippi Landgravii Hassiæ*, aliorumque Abligatorem è Comitibus Ratisbonensibus, sinè prævia Imperatoris licentia ægerrimè tulit. R. A. *de Anno* 1546. Sleid. *lib.* 7. *histor.* Limn. 9. l. P. *cap.* 1. n. 225.

CAPUT XCVII.

De Solutione Collectarum Imperialium. i. e. Reichs Steuer.

[I. Sicuti nec privata bona salva esse possunt, destitutâ rerum gerendarum nervo Republicâ; Ita nullum quoque Imperium tributis non collatis salvum esse potuit. *Novell.* 149. *cap.* 1. *ac Nov.* 161. *cap.* 2. Hæc sunt ornamenta

Fff 4

pacis

pacis & subsidia belli, sicuti ea à Cicerone appellantur *in Orat. pro L. Manil.* Besold *in tr. de arar. cap. I. num. 6.* Joach. Eichman. *de jur. detract. posit. I. membr. I. apud Fritsch. E. I. P. 3.*

2. Ex qua causa & ratione, Principes & Status Imperii, emergente publica necessitate, Imperatori Rom. Germ. in adjutorium Imperii *Pecuniaria subsidia*, Reichs Hülff / Reichs Anlag und Steuer / præstare obligati sunt. Reichs Abschied / *de Anno 1542. §. und nachdem.* Dann Sie seind des Reichs Hülff gehörige R. A. *de Anno 1544. §. und damit nur.* arg. l. 2. C. *de quib. mun. nem. lic. c. un. 2. feud. 56.* Mod. Pistor. *lib. 2. cons. 9. num. 8.* Bocer. *de Collect. cap. 2.* Reink. *I. cl. 5. cap. 4. num. 200.* Besold. *in thes. Pr. v. Reichs Anlag.* Limn. *4. I. P. cap. 7. num 51.* [Besold. *de arar. cap. 5. num. 49.* Dn. Knipschilt. *de Civit. Imp. lib. 2. cap. 17. n. 19.*]

3. Collecta autem Imperii *in duplici est differentia.* Constitutione Maximiliani I. Imperat. introductus fuit in Imperio Romano Germanico, *Denarius Communis*, der gemeine Pfennig / quem quilibet Imperii Civis & subditus sive media-

tus

tus sive immediatus Cæsari solvere obligatus erat, eumq; exigebat des Reichs Pfennig-Meister. Reichs-Abschied / de Anno 1494. & 1542. Wehn. in Obs. verb. Schakung. Arum. de Comit. cap. 8. n. 33. Klock. de Contribut. cap. 17. num. 160. Limnæ. in Addit. 4. l. P. cap. 7. num. 54.

[3. B. Quæ collecta communiter *Capitatio* vocatur; dum ea viritim, in singula personarum capita à Fiscali numerata, non inspectâ patrimonii quantitate, indicitur. *tot. tit. C. de capitat. civi. lib. 11.* Hujus capitalis tributi mentionem facit Cicer. *lib. 3. Epist. famil. 8.* Ac de cujus æquitate Vide Lips. *lib. 2. admirand. cap. 3.* Besold. *de arar. cap. 4. §. 18. vers. 3.* Klock. *de arar. lib. 2. cap. 19. per tot.]*

4. Successu temporis alia Collecta Imperialis invalescere cepit, [Quæ per jugationem indicitur, ac ipsis jugeribus, seu facultatibus patrimonii imponitur; Nam humanum magis est, tributa pro modo fructuum & reddituum addicere. Ita quoque Plato, maximè tributum illud probat, quod ex cujusque censu & fructibus annuis solvitur. Plat. *de republ.*

Fff 5

lib.

lib. 12. Ac iniquum foret, juxta Diocle-
tianum, quemquam ultra rerum posses-
sarum modum gravare. in l. indictiones.
3. G. de ann. & trib. lib. 10. Besold. dict.
tr. cap. 4. num. 18. vers. 1.]

5. Hæc Collecta Principibus &
 Statibus Imperii imponitur *per modum*
Executionis, ut eam vicissim à subditis
 suis subcollectando exigant; quæ Col-
 lecta plerunq̃ue sub titulo **der Rõmer**
Monat/venit. [Dum cuilibet Principi
 ac Statui Imperii certus numerus, juxta
 quantitatem in Imperii matricula defi-
 nitam, assignatur. Modest. Pistor. *cons. 4.*
Boc. de Collect. cap. 2. Arum. de Comit.
cap. 8. n. 37. & seqq. Klock. d. tr. cap. 1.
num. 224.

[5. B. Hæc collectæ species in lo-
 cum *sequelæ Imperialis des Rõmerzugs*/
 successit; vigore cùjus, juxta Consti-
 tutionem Imper: Caroli Crassi, quili-
 bet Imperii Princeps Imperatorem Ro-
 mam euntem, certo militum numero,
 propriis sumptibus sequi, & concomi-
 tari obligatus fuerat. Meichsner. *2. decis.*
lib. 1. decis. 6, num. 64. fol. m. 629. Freher.

in

in disc. de expedit. Rom. fol. 10. Höppingk. d. jur. insign. cap. 2. n. 804.]

6. Indicitur autem Collecta Imperialis ab Imperatore toties, quoties Imperii necessitas & utilitas exigit, *cum consensu Electorum*, Principum & Statuum Imperii, quo per Capitulationem se astringit. *Capitul. Ferdin. III. art. 14. D. Bocer. de Collect. cap. 2. num. 8. Reink. 1. cl. 5. cap. 4. num. 207. Carpzov. de Leg. reg. Germ. cap. 8. sect. 5. & 6.*

7. Veruntamen, cum præteritis temporibus Collectarum Imperialium indictio à quibusdam belli Ducibus passim *in abusum* raperetur, und in Zeit wehrenden leidigen Kriegs Wesens in Ansehung der Reichs Steuern/ das löbliche alte Herkommen vielfältig überschritten worden. Ideò constitutum in Capitulatione Imperatoris *Ferdinandi III. art. 14.* Ne ex aliter nisi in Comitibus Imperialibus & Circularibus, auff Reichs und Creiß Edigen/ indicentur. Vide Dn. Limn. in *Capitul. addict. art. 14. Verb Creiß. & Verb. vielfältig.*

8. Attamen & hoc in *Instrumento Pacis* clarius repetitum, ac sepositis Conventibus

ventibus Circularibus, simul decretum ne Tributa Imperialia aliter nisi *de Comitiali* liberoq; omnium Imperii Principum & Statuum suffragio & consensu fiant. *Instrum. Pac. art. 8. §. Gaudeant.* [Dn. Burgold. *in notit. Imp. part. 3. Disc. 7. num. 3.*]

[9. Sanè, Principes & Status Imperii & olim disceptabant, & in hunc usq; diem, disceptant; *Vtrum in Collectis Imperialibus, vota majora obtinere debeant?* Hujus Quæstionis decisio in *Instr. Pac. art. 5. §. 19.* ad proxima Comititia remissa quidem, sed in Comititiis *An. 1655. Ratisponæ* habitis, indecisa permanfit; Ac an durantibus præsentibus Comititiis decidenda veniat, in ambiguo est. *Pro majoritate votorum*, contra meas Additiones ad Rümelin. 2. *discurs. 3. A. B. posit. 20. lit. B.* concludit Dn. Stamler. *de reserv. §. 30. num. 7.* ante eum Klock. *de contribut. cap. 6.* contra eum, Socer ejus Dn. Cancell. Schuz. 1. *I. P. disp. 10. th. 15. lit. A.* Juxta vulgatum illud; *daß keiner auff daß andern Seel oder Seckel votieren könne.* Dn. Limn. *in addit. lib. 9. cap. 1. num. 182.* Alij distinguunt inter collectas *vota*

voluntarias & necessarias; Eichman. *de jur. detract. posit.* 10. lit. B. Quæ distinctio non placet Dn. Burgold, *part. 2. Discurs.* 19. *in fin. & per tot.* Sanè, opinioni Dn. Schüz & Limnæ. tamdiu insistendum esse videtur, donec in Comitibus aliud statuatur; cum Dn. Heerwart *in dissert. de pluralit. votor. num.* 294. Adjecta tamen Declaratione, si Imperii Status supra facultates suas obligaretur: Quo casu S. Cæsareæ Majestatis Augustum officium implorandum erit. *num.* 321.]

10. *Iusta & urgentes Causæ, Collectas Imperiales concedendi sunt* plerumque *Baukosten der Gränzhäuser*; ad conservandum Regimen Imperii; In Usus Cameræ Imperialis; contra hostes Imperii, als *Türken-Hülff*/ Legationum causa in utilitatem Imperii, pro expeditione Romana (cujus fit mentio *in. c. un. 2. f. 24.*) *des Römer-Zug.* Vide Ruland. *de Commiss. p. 4. lib. 2. cap. 6. n. 19.* Klock. *de Contribut. cap. I. num.* 225. [latè Dn. Knipschilt. *dict. 17. lib. 2. cap. 17. num.* 70. *& seqq.*]

11. Indicitur autem collecta Imperii, unicuique Statuum Imperii secundum

cundum modum & quantitatem in matricula Imperii, taxatam & definitam: Nach des Reichs Anschlags Matricul, und nachdem Römer Zug. Pro obtinenda enim olim coronatione Pontificia, quilibet Princeps & Status Imperii, Imperatorem euntem in Italiam, seu (*ut veteres Historici, praesertim Vrspergensis, loquuntur*) *transalpizantem*, quasi dicas *Alpes transcendentem*, [cum suis Vassallis & hominibus comitari obligati erant. De quo sequentia in *Speculo Suevico*: Wann die Teutschen ein König welen/ und der zu Rom nach der Wnhe fere/ die Fürsten sint schuldig mit Im zu fahren/ die ihn erkohren habent zu einem König. Auch sollen andere Fürsten und alle Freyherrn mit Im faren / der Er gebedet: und hat ein Mann des Ryches Gut zu einem Lehen verlihen/ andern Leuten/ die nötet Er wol mit fahren/ in des Ryches Dienst mit Recht. Schwaben Spieg. *part. 2. cap. 8.* Quod convenit cum Weichbild. Sax. *cap. 4. in med.* Vide Gunther. in *Ligurin. lib. 2. num. 35.*]

[12. Ne autem vires Imperatoris & Imperii in incerto essent, ideò Comitatus iste

tus iste ad viginti millia peditum. & quatuor mille equitum per sex menses alendum definitus fuit, assignatâ cuilibet Statui Imperii sigillatim sua quotâ & pecuniariè definitâ; & in certum Imperii Album redactâ.] computâdo pro equite. 12. pro pedito 4. aureos Rhenenses. Reichs Abschied/ de Anno 1521. §. Auch haben uns. §. haben wir uns. Reink. 1. cl. 3. cap. 8. n. 28. Limn. 2. I. P. cap. 4. n. 106. Casp. Klock. de Contrib. cap. 1. num. 171. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 17. num. 71.]

13. Quæ expeditio quamvis & ante & post *Carolus V.* ab Imperatoribus omissa fuerit, summa tamen in Matrícula Imperii taxata, à Principibus & Statibus in casu necessitatis præstanda mansit. Arum. de Comit. cap. 8. num. 35. & 46. Klock. d. cap. 1. num. 191. Hanc matriculam Vide apud Dn. Limn. 4. I. P. cap. 7. num. 66. & Wurffbein. in Relat. histor. 3. p. 9. [De rectificanda autem matricula, ac quod collecta Imperialis, secundum vires patrimonii præsentis non præteriti imponenda sit, considerando fructus & redditus, quos quilibet Imperii Status percipit, per l. forma. 4.

§. 1. *ibi: delato modo, ex certis causis frui non possit. D. de censib. tradit. Limnæ. ad Capitul. Ferdin. III. art. 14. Verb. vielfaltig. num. 9. Burgold. part. 3. Discurs. 7. n. 3.]*

14. Hæc indictio seu Collecta si augetur, vocatur *Superindictio*, doppelte Schakung. Sin minuatur, ein halber Römerzug: Ideò ut ea pro lubitu & liberalitate Principum & Statuum Imperii, *Vel secundum præsentem necessitatem*, in hac vel illa quantitate & qualitate ad tot, *vel* tot menses zu 100. zu 60. zu 20. Römer-Monat decernatur. Quandoque autem ob promptam defensionem Imperii collecta hæc desß Römerzugs/ Militem ipsum requirit, nec in pecunia præstari potest; da solche Reichs-Hülff in Werbung und Leuten bestehen muß. Nec non, ut expertes belli Duces mittantur. R. A. de Anno 1521. §. Item haben wir uns. R. A. de Anno 1542. §. in solchem Speyrischen. [Et hoc juxta formam & modum Comitialis conventionis.]

15. Cæterum solebant olim Principes & Status Imperii Collectas imperiales solvere, ex proventibus Camerae. R. A. de Anno 1542. §. und nach dem. & §.

Es

Es sollen auch. Mod. Pistor. *cons.* 4. n. 2. lib. 2. Dn. Bocer. *de Collect.* c. 2. num. 10. Cöppen. *Observ. feud.* 4. num. 32. Postea electio eis concessa fuit, illas à subditis sub collectando exigere. Es steht ihnen frey / Ihre Unterthanen damit zu belagen. Reichs Abschied / *de An.* 1566. §. dieweil nun diese. Sixtin. *de Regal.* lib. 2. cap. 14. n. 129. Frid. 2. *de mandat.* cap. 44. num. 4. Reink. d. cl. 5. cap. 4. num. 313. [latius Dn. Limnæ. 4. l. P. cap. 7. num. 51. Dn. Knipschilt. *dict.* lib. 2. cap. 17. num. 90.]

16. Quæritur autem: *An Princeps Imperij, Vasallum suum ratione Feudi, collectis Imperialibus onerare possit?* Distinctione hoc dubium, scilicet; An Dominus in pago feudali, *ius omnimode superioritatis* & consequenter *ius Collectarum*, sibi reservârit, nec ne, resolvitur, apud Rosenth. *de feud.* c. 5. *concl.* 78. *lit. c.* Klock. *tr. de Contrib.* cap. 14. *sect.* 2. n. 28. Bocer. *de Collect.* cap. 4. n. 12. [Bidenbach. *quest. Nobil.* 18. Dissentit Heig. 1. *Quest.* 18. num. 23.]

17. Cæterum, disputatur sæpius in Imperio Romano Germanico; *An Possessor Dynastia Imperio immediatè subjecte*

*iure Antichriseos, mit Pfand Schillinges
 Recht, interim Collectas Imperij solvere te-
 neatur? Sanè non Possessorem, sed pro-
 prietatis Dominum hoc onus sustinere de-
 bere, & Juri & æquitati consentaneum
 est. Quoniam solutio Collectarum,
 & rei tributarie adscriptio, pertinet ad
 Dominum prædii, suntque effectus Do-
 minii, sicuti singulariter scribit Butrigar
 in l. cum notissimi. C. de præscript. 30. annor.
 Ac quantum ad Jus Dominii, & illius
 effectus, Debitor intelligitur per Credi-
 torem, civiliter & naturaliter possidere:
 Ast quantum ad Jus hypothecæ & illius
 effectus, Creditor censetur naturaliter
 & civiliter pignus possidere. per l. pigno-
 ris. D. de Vfuscap. d. l. cum notissimi. §. sed
 cum illud. C. de præscript. 30. ann. l. scien-
 dum. §. creditor. D. qui Satisdar. cog. Ita
 Festas. tr. de estim. part. 2. cap. 1. num. 38.
 Ægid. Thomat. de Collect. in terminis
 Creditoris loquens. fol. m. 505. & seqq.
 Ac ita decisum fuisse in supremo Parla-
 mento Aquisgranensi, multis rationi-
 bus corroborat Francisc. de Clapperiis.
 caus. 98. quest. decis. 2. per tot. Quamvis
 dissentiat Klock, de Contribut. cap. II.
 num.*

num. 209. Carpzov. in Respons. lib. I. tit. 10. Respons. 105. num. 10. & seqq. [Vide Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 128. num. 4.]

18. Quod *Ampliando*, in tantum verum est, ut onus collectarum pertineat ad *Debitorem*, tanquam Dominum rei pignoratæ, adeò, ut si Creditor possidens prædium Jure hypothecæ, collectas solverit, eas à debitore repetere possit. per l. suum. C. de pignor. & hypothec. l. inter debitor. D. de Pactis. Festas dict. 17. part. 2. cap. I. num. 39. Fr. de Clapperiis. dict. quest. 2. num. 7. in fin.

[19. Additâ tamen hac *Declaratione*; Modo collectæ istæ sint *graves* & toti prædio imponantur; Secus erit, si sint *modica*, ac Creditori intuitu fructuum percipiendorum imponantur, adeò ut æquitas ipsa dictitet, ipsum Creditorem respectu fructuum aliquidolvere debere. Surd. de aliment. tit. 4. Quest. 16. num. 13. Castill. de Vsufr. cap. 56. num. 18. Gratian. discept. for. cap. 294. num. 20. De Herede Fidecommissario collectas solvente, vide Dn. Knipschilt. de fidecommiss. cap. 12. num. 44. & 47.]

20. Hoc tamen observandum est, quod *Nobiles Imperij immediati* Collectas Imperii quoque solvant; Ast determinatam quantitatem non habeant: *Sondern geben eine freywillige Hülff üd Reichs-Steuer/ und schütten dieselben in die Ritters-Truchsen ein. Reichs-Abchied/ de An. 1550. §. wer oder an Unser Statt. Johan. Cöppen. Observ. feud. 4. num. 32. [Mynsing. decad. 15. respons. 1. num. 33. Adi omnino Dn. Kreidenman. de nobilit. Imp. immed. Quest. 1. num. 85. Et ejusdem Generum Dn. Knipschilt. de preced. equest. Ord. 2. 2. num. 153.]*

21. Caterum, ab Imperii Collectis sive *Turcicis*, sive aliis ad Imperii defensionem pertinentibus, nullus omnino Imperii Princeps aut Status, sive Ecclesiasticus, sive secularis *immunis & exemptus est. Reichs-Abchied zu Speyr/ de An. 1544. Ubi dispositum legimus, quod omnes omnino, etiam privilegiati, Collectas Turcicas solvere teneantur. arg. l. 2. C. de quib. muner. nemo. Quo facit Reichs-Abchied/ de Anno 1549. §. nachdem nun die vorgesezte. [R. A. de Anno 1603, §. nachdem. Quo omnibus omnino con-*

conventionibus & exemptionibus contrarium itum est.] Bocér. *de jur. Collect.* cap. 4. num. 17. imprimis Besold. *in Thes. Pract. Verb. Türckisch. Steuer.* 45. [Et hoc adeò verum est, ut etiam ipse Imperator de Bonis & ditionibus suis; quas tanquam Princeps Imperii possidet, contribuere teneatur. *l. rem privatam. C. de privil. dom. aug.* Thoming. *decis.* 55. num. 21. Rövenstrunck. *de contrib.* num. 95.]

22. De aliis Imperii Collectis, unum vel alterum Imperii Principem & Statum, immunitatem & exemptionem habere posse, arguere videtur, R. A. zu Augspurg/ *de An.* 1548. Ac Reichs Abschied/ *de Anno* 1555. Ubi statuitur, ut ij qui virtute sui Privilegii, immunes sint ab onere Collectarum, non collectentur. Dn. Bocér. *dict.* cap. 4. num. 17. Modò Privilegium specialiter immunitatem à Collectis Imperialibus attribuat. De quo casu intelligi posse videtur Mynsing. 4. *Observ.* 70. D. Bocér. *de Collectis* cap. 11. num. 50. Videtamen Klock. *de contribut.* cap. 16. sect. 1. num. 112. [Jacob. Blumen. *in Process. Camer.* tit. 30. num. 13.]

23. Hoc sanè controvertitur; *An Imperatori fas sit, immunitatem à Collectis Turcicis indulgere?* Ac communiter respondetur, *Quod non.* Quoniam remissio harum contributionum, universo præjudicat Imperio: Jura enim Regia non solum pro sustentatione Regis, sed ad onera quoque supportanda destinata sunt. Quo facit. *R. A. de Anno 1582. §. 14. ibi: diuwei den. Andr. Gail. 2. Obs. 52. num. 26. & 27. Dn. m. Bocer. dict. 17. cap. 11. n. 50. Caspar. Klock. de Contrib. cap. 16. sect. 1. num. 39. & seqq. [Dissentit Quetta consil. 26. num. 1. Tilem. de Benign. Syntagm. 1. decis. 2. vot. 3. Ad-dita Limitatione, Nisi propter notoriam impossibilitatem, collecta Turcica vel Imperialis ad tempus, uni vel alteri Statui remittenda sit. Dn. Limnæ. 4. I. P. c. 7. num. 55. & 56.]*

24. Ulterius etiam hoc quæritur; *An immunitas concessa ab omnibus oneribus ordinariis, & extraordinariis, und wie die Namen haben möchten; locum habeat quoq; in Collectis ob casum insolitum indictis, vel in collectis Turcicis?* Ac communiter respondetur, *Quod Non.* Quoniam
omnis

omnis immunitas ad casum solitum restringi solet; Quemadmodū is, qui recipit ex pacto in se casum fortuitum, non intelligitur cogitasse de casu insolito. *per l. jubemus. C. de Sacros. Eccl. l. ad instructiones. C. eod. tit. Cacheran. decis. 36. Gail. 2. Obs. 52. n. 28.* [Præsertim cum naturale sit, ut quotiescunque periculum commune est, eo in casu onus quoquē commune esse debet. *l. 1. C. de muner. publ. Maul. de homag. tit. 9. num. 55. & 128.*] *Klock. de Contribut. cap. 16. sect. 1. num. 109. & passim.*

25. Quod si quispiam Principum & Statuum Imperii in solutione Collectarum morosus existat, Camera Imperialis mandata ad poenam dupli, contra eos decernit. *arg. l. f. §. divi. D. de public. & Vectig. R. A. de Anno 1566. dargegen haben.* [*R. A. de Anno 1570. §. Es sollen auch.*] *Forster. in Process. Cam. tit. 10. Bocer. de Collect. cap. 13. n. 9. Klock. tr. de Contribut. cap. 18. num. 129.* [Quod de novo confirmatum fuit in *R. A. de Anno 1651. §. wurde aber. 10*] Quid si ille ulterius contumax esse perseveraverit? *privatione bonorum vel Regalium*, imò

etiam proscriptionis poenâ coerceri potest. *R. U. de Anno 1594. §. da aber einiger. Klock. cap. 18. n. 85. & cap. 19. n. 5. Bocer. d. Collect. cap. 13. n. 10. Frider. 2. d. mandat. cap. 67. n. 7.* [Quotamen casu Status Imperii morosus, ante condemnationem citari debet. ad videndum se in poenam declarari. *R. U. de An. 1594. §. und dann. Dn. Mevius ad Ius Lubec. part. 2. tit. 3. art. 3. n. 24. Dn. Blumen. dict. tit. 30. n. 17.*]

[26. Quæritur autem; *An Camera Imperialis, Statum Imperij morosum in solvendis collectis Imperialibus, absq; Imperatoris præscitu & mandato, Banno notare possit?* Affirmat hoc *Klock. dict. tr. cap. 18. num. 141 a latius cap. 29. num. 5. & seqq. Dn. Blumen. dict. Pr. Cumer. tit. 25. num. 29. Negat hoc Petr. Heig. 1. 2. 9. num. 14.* Placet mihi *Distinctio* inter Banni declarationem; Et Banni executionem; Quæ arridet quoque *Mynsingero cent. 58. num. 9.*]

27. Sanè claudat hoc Caput præsens Quæstio; *An is, qui immunitatem habet à Collecta provinciali, exemptus quoq; sit à Collecta Imperiali?* Ac respondemus, *Quod non.* Quoniam hæc collectæ sunt species

species separatæ; Separatorum autem separata est ratio. *l. fin. D. de calumniat.* Nam etiam is, qui Privilegio contributionis Imperialis gaudet, exindè statim immunitatem à Collectis provincialib⁹ prætendere non potest. *Modest. Pistor. consi. 4. num. 5. & seqq. lib. 2. Dn. Boccr. de Collect. cap. 4. num. 23. Klock. de Contrib. cap. 4. num. 336.*

CAPUT XCVIII.

Principes & Status Imperii pro imperio militare obligati sunt.

[I. **Q**UOD C. *Julius Caesar*, apud *Dionem*, olim deprædicabat; *Duas* scilicet res esse, quibus quærat, conservetur & augeatur *Potentia; Milites & Pecuniam*; Nam & sup-
peditatione rerum necessariarum exercitus contineri, & eam armis parari, alteroque deficiente, reliquum simul concidere. *Dio. Cass. histor. lib. 42.* Hoc Veteris Germanici Imperii Structores probè quoque considerârunt.]

Ggg 5

2. Unde

2. Unde sine dubio provenit, ut præter alia onera, Principes & Imperii Status, utpote Cives & Vasalli Imperii, ab Imperatore *ad Heeribannum* vocati, pro salute & utilitate Imperii Romani-Germanici, *Servitia quoq; militaria* præstent, expeditionesq; in hostes suscipiāt; adeò quidem, ut excubias agere, equis & armis pro Imperatore & Imperio pugnare astricti sint, *umb dero Landen und Lehen getreulich zu verdienen/* id quod juxta investituræ tenorem, præstare tenentur. *arg. c. un. in pr. 2. feud. 28. l. qui cum 4. §. 10. D. de re milit. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 4. Borin. de Cavalcat. p. 3. cap. 2. Cöppen. Observ. feud. 6. num. 39. Frize de nobil. thes. 9. lit. c.*

[3. Vestigia hujus evocationis militaris in antiquis Germaniæ legibus reperiuntur: Veluti *in leg. Longobard. 2. Verb. Banniri ad Placitum. lib. 2. tit. 42.* Apud *Fredegariū* Scholasticum, *Gregoriū Turonensis*, legimus: Exercitum in auxilium Sisenandi, totum Regnum Burgundiæ bannire præcepit. *cap. 73. fol. m. 144.* Tale proclama evocatorium, *Heeribannum* vocabatur *in l. 13. Cod. Longob. tit.*

Principes & Status Imperii pro Imperio &c. 843
tit. 14. lib. 1. Capit. Carol. M. lib. 3. tit. 14.
Ac quilibet Imperii Vasallus sub certo
sibi competenti Labaro, unter seinem
gehührenden Heerschilt/militare. (*De quo*
Specul. Suevic. lib. 1. cap. 7.) Und seine schul-
dige Heersart seu injunctam expeditio-
nem peragere astrictus erat. *dict. Specul.*
Suev. lib. 2. cap. 8.]

4. Sicuti enim præcipua Princi-
pum & Statuum Imperii varia Jura [&
privilegia, ob præstita tam egregias per
militarem virtutem, operas, in fundādo
Imperio Rom. Germanico.] à *Carolo*
Magno Imperatore obtinuerunt; Ita hoc
militandi onus ex eodem fonte proflu-
xit; [juxta Recessum Imperii An. 777.
Padebrunni latum, apud Goldast. *tom. 3.*
Constit. Latin. fol. m. 120. Annal. Franc.
append. Aimoni. lib. 5. fol. 340.] Qui
præter alia, insuper etiam hoc consti-
tuit; Ut omnis homo de duodecim man-
sis, *Bruniam* habeat, ac cum debita ar-
matura in hostem pergat; apud Goldast.
Constit. Imp. latin. Tom. 3. fol. m. 156. cap. 6.

5. Proinde Principes & Status, in
matriculam Imperii inscripti ac in nu-
merum *Vasallorum*, Imperiiq; militum re-
cepti

cepti sunt, ut pro Imperio perpetuò militent: Quo intuitu (more Romanorum) Imperio semper militare dicuntur. *arg. l. ex eo. 42. D. de testam. mil.* Gail. 2. *Observ. 127. num. 9.* Knich. *de iur. territ. cap. 1. num. 161.* Limn. 4. *I. P. cap. 8. num. 141.* Exinde etiam militaria habent Privilegia. Baro Enenck. *de Privileg. milit. lib. 1. cap. 6. num. 13.*

6. Præstant autem Imperii Principes & Status, hæc servitia Vasallatica [si militaris opera personaliter non exigitur, aut in persona propter impedimenta præstari nequit,] quandoque *Hosten-ditiis*, vulgò *Osten- Dienst*/ hoc est, solvendo contributiones Imperii, *die Heers-Steuer*. De quo in §. *si milit. 2. feud. 40.* Schneid. *de feud. part. 5. num. 96.* Borin. *de Cavalcat. part. 3. cap. 2.* Klock. *de Contribut. cap. 1. n. 266.* Quæ præstatio *Reichs-Steuer* ac *Römer- Zug* vocatur, ac olim *Reiß- Geld*/ oder *Heers-Steuer*/ nominata fuit. Knichen. *diët. 11. cap. 3. n. 374.* Klock. *diët. cap. 1. num. 297.* Determinatâ quantitate, unicuique Statuum, in matricula Imperii in den *Reichs- Anschlägen*/ assignatâ. Limn. 4. *I. P. cap. 7. n. 61.* Wehn.

Wehn. *Obs. verb. matricul.* [Quod onus in antiquis Germaniæ legibus vocatum fuit; die Heerfahrt lösen; De quo *VVeichbild. cap. 4.* der Mann ist mit seinem Herrn zu zihen schuldig / oder muß die Heerfahrt lösen / mit dem zehenden Pfund des / daß er jährlich von Ihm hat. Similia legimus in *Specul. Suev. lib. 2. cap. 8. ibi*: mit dem zehenden Pfund.]

7. Quæ tamen assertio *Limitatur*, Nisi ipse Imperator servitium personale exegerit; prout decretum fuit in R. A. 1521. S. Item haben wir. R. A. 1576. S. zu demselben. Quæritur autem: *An Principes, alii vè Nobiles Imperii ab Imperatore personaliter ad militiam pro Imperio vocati, personaliter comparere teneantur?* Quod assertitur. Quoniam servitium hoc inhæret personæ Vasalli, ideò invito Domino, per substitutum præstari nequit. *arg. c. Imperialem. & c. Imperialis. 2. feud. 52. & 55. Schrad. de feud. part. 6. num. 49. Rosenth. de feud. cap. 8. concl. 24. num. 8. latè Kohl. de Servit. Vasall. part. 1. num. 159. Ritter. de homag. concl. 149.* Cum & olim Imperii Vasallus ab Imperatore vocatus, Imperatori in persona

sona assistere obstrictus erat, sub poena feudiamissionis. *Constit. Carol. III. Imperator. apud Goldast. Constit. Imp. pag. 207. Lehenman. in Chron. Spirens. lib. 2. cap. 42. Limnæ. 2. I. P. cap. 4. num. 195. [Vide Schrader. de feud. part. 6. cap. 6. num. 40. Dissentientium rationes vide apud Mager. de advoc. armat. cap. II. num. 633.]*

8. Cæterùm Gallia Leges, Nobiles istius Regni ad hoc onus maximè astringunt, *qu' en necessité de guerres, tous gentils hommes soyent tenus, de prendre les armes pour la necessité du Roy.* Barn. Brissou. in *Basil. l. 6. tit. 3. Choppin. l. 2. de leg. And. p. I. tit. 3. [Similiter constitutum est, Regni Hispaniarum legibus, quod Magnates (Los Grandes y titulados) tempore belli cum suis militibus, Regem personaliter sequi, & latusejus tegere teneantur; in Verbis: Los nuestros Vasallos, que de nos tienen tierra, son tenudos a nos servir en guerras por sus personas, y no se pueden excusar. leg. 8. tit. 4. lib. 8. Fr. de Amaya ad l. 2. C. de annon. num. 85. & seqq. lib. 10. Idem Jus in Regno utriusque Sicilia vigere*

gere, tradit Don Gars Mastrill. *de magistr.*
lib. I. cap. 29. num. 14. & seqq.]

9. Illud notandum, quod Nobiles
immediatè Imperio subiecti, die Freye
Reichs-Ritterschafft in Francken/Schwa-
ben und Rhein/in partem onerum Imperii
à Cæsarea Majestate, als der Röm. Kdiserl.
Majest. Frey Edel-Knecht / peculiariter
requirantur, ut tempore belli, *vel in per-
sona* Imperio & Imperatori assistant, *Vel*
certam pecunia summam solvant. Eine
namhafte Gelt-Hülff/ohn einigen gewissen
Anschlag bezahlen. Reichs-Abschied / *de*
Anno 1500. tit. was man mit der Ritters-
schafft. Klock. tr. de Contribut. cap. 14.
sect. I. n. 46. [Vide Dn. Kreideman.
de nobilit. Suevica Quæst. 4. num. 85. &
seqq. Ejusque Gener Dn. Knipschilt.
de preced. equest. Q. 2. n. 153. Quomodo
autem more hodierno, bellum a Impe-
ratore suscipiendum & gerendum sit?
Adi Dn. Cancel. Schüz. 2. I. P. *disput. de*
bello. 10. posit. 2. lit. E. Dn. Limnæ,
ad Capitul. Caroli V. art. II.
Verb. der Reichs-Stand.
per tot.]

PARS

P A R S IV.

CAPUT XCIX.

De Exemptione.

I. **U**Sq; hûc de Principum
& Statuum Imperii *Præroga-*
tivis ac Oneribus : Videamus
nunc, *quibus modis quispiam*
Status Imperij esse desinat. Quod im-
primis *Exemptione* accidere solet, quâ
Imperii Status ab immediata Imperii
subjectione vi bellica, vel alterius astu-
tâ industria abstrahitur, aut metu pro-
prio se ipsum Imperio Romano-Ger-
manico subducit. *Reichs-Abschied/1548.*
S. als auch durch. & Reichs-Abschied/1566.
S. demnach. [Ubi Imperator Maximi-
lianus II. conqueritur; daß so viel herr-
liche Königreich/ Fürstenthumb/ Republi-
quen und Städte/ hier mit Gewalt/ dort mit
Practiken/ dem Röm. Reich erfernet wor-
den.] Gail. 1. Obs. 21. Gylman. 1. Symph.
part. 1. Vol. 1. Knich. in Epops. sect. 2. n. 33.
[Comitolog. part. 4. num. 64. fol. m. 227.
De causis exemptionis & conversionis

Vide

Vide Dn. Knipschilt. *d. Civit. Imp. lib. 1. cap. 15. per tot.* Grot. *de jur. bell. lib. 2. cap. 22. num. 13.*

2. Exemptorum *tria Genera* in Imperio Romano Germanico reperio. *Primo*, Quidam à jurisdictione Imperii Romano-Germanici, sese totaliter exemerunt, tam quoad onera, quàm quoad recognitionem Imperialis Majestatis, [Talis est Rex Gallie, Hispania, Anglia, Polonia, alii Principes & Civitates Italia Belgij & alibi sitæ. Vide Knipschilt. *dict. tr. lib. 4. cap. 2. per tot.* Et hi Reges & Respublicæ, ad cò ab Imperio sese eximerunt] ut qui olim subiecti erant Imperio, malam ei retribuunt gratiam, ac hodiè haud rarò Imperii hostes existant. De quibus vide Clut. *in Syllog. concl. 10.* Reink. *1. cl. 2. cap. 9.* Viet. *de Exempt. concl. 9.* Limn. *1. P. cap. 9. num. 7. & seqq.*

3. Hi totaliter exempti, sese vix ullo præscriptionis, aut alio Juris titulo, adversus Imperium Rom. Germ. tueri possunt. [cum obedientia & superioritas sit materia in præscriptibilis.] *arg. c. cum inter. X. de consuet. c. f. X. de præscript. l. 6. C. eod. c. Imperialem. 2. f. 55.*

Reichs: Abschied / 1512. §. Nämlich welche.
 Reichs: Abschied / 1570. §. Als wir dann.
 Zas. 2. Consil. 16. num. 12. Gail. de arrest.
 cap. 6. in f. Reink. d. cap. 9. num. 132.
 [Unde Bodinus tradit; Quod nec
 mortales adversus Deum, nec privati
 adversus Rempublicam prescribere pos-
 sint. Bodin. de Republ. cap. 10. Cassan.
 de jur. Reg. Gall. cap. 3. fol. m. 146. Vide
 latiùs Limn. ad cap. Carol. V. art. 9. Verb.
 zum fürderlichsten. num. 2. & 3. Knip-
 schilt. dict. tr. lib. 1. cap. 18. num. 46.]

4. Ideò Exempti Status & avulsa
 Imperii membra, optimo Jure, Imperii
 stimulis & Armis ad debitum obsequi-
 um redigi posse, multi ex Juris Publici
 Consultis tradunt. Siquidem nullum
 bellum justius esse perhibetur, quam
 quod suscipitur pro rebus recuperandis.
 l. 2. C. de his, qui latr. Victor. de exempt.
 concl. 7. Reink. d. cap. 9. num. 132. [Quod
 disputat Dn. Limnæ. dict. tr. art. 9. Verb.
 zum fürderlichsten. num. 19. & 20. Adcò
 ut non sine ratione, aliter sentiat Besold.
 d. appellat. cap. 2. num. 8.]

5. Sanè aliquoties in Comitibus de-
 liberatum fuit, de Recuperandis provinciis
 ab

ab Imperio avulsis, ac quomodo exterorum rapinis obviam iri possit. *X. A. de Anno 1521. §. und als wir. ibi: auch daß jenige/ so dem Reich entzogen/ und lange Zeit in frembden Händen gewesen/ wider zu erobern. Reichs- Abschied/ de An. 1566. nach abgesetzten & de Anno 1582. §. und als wir. Warem. ab Ehrenberg. de subig. reg. c. 1. num. 22. Frider. 2. de mandat. cap. 67. n. 13. Reink. 1. cl. 2. cap. 9. num. 152. [Quod jam olim Carolus V. in sua capitulationis art. 9. in Verbis: wider darzu zu bringen/ sanctè juravit. Et hoc repetitum & declaratum fuit, in Ferdin. IV. R. Reg. capitul. art. 9. Semper enim generoso Imperatori decorum studium fuisse, scribit Procopius, pristini Imperii recuperandi desiderium: Ita Legatus Imperii Justiniani ad Theodatum. Procop. de bell. Gotb. lib. 1. latè Dn. Limnæ. ad Carol. V. capit. diot. art. 9. Verb. wider darzu zu bringen. num. 1. & seqq.]*

6. *Remedia varia* de recuperandis ab Imperio avulsis Provinciis suggerit Dn. Wurffbein. in Relat. part. 10. & II. Comitiol. part. 4. Dissert. 8. fol. 303. & seqq. Dn. Limnæ. ad Capitul. Carol. V. di. art. 9.

H h h 2

Verb.

Verb. wider darzu zubringen. Qui de reintegrandis Imperii Circulis, & reducendis avulsis Imperii membris, scribit sequentia: *Sed docuit temporum secuta series, non sufficere verba, ubi facto opus est, non Legationes, ubi Legiones requiruntur; ac propositum in mente retentum, nihil operatur. dict. art. 9. num. 8. & 9. Vide quoque Comitilog. part. 4. Dissert. 8. caus. 4. num. 3. & seqq.*

7. *Secundò*, Quidam, membra olim Imperii, nunc exempti quidem sunt, quoad onera tantum & contributiones, Non tamen spretâ penitus Imperatoris & Imperii Majestate, ut sunt *Helvetii Belge*, omnes ferè Italiae Principes; ut Magnus Dux Etruriæ, Dux Mantuæ, Mediolani, Mutinæ, Mirandulæ, Plombini: Comites & Marchiones infiniti per Liguriam & Lombardiam, Respublica Luccensis; Qui Imperii ac Imperatoris Majestatem comiter observant, se Jura Imperii habere gloriantur, nec incongruè, Imperii Romani Honorarii Cives dici merentur. Goldast. *in prefat. ad Serenissimum Ducem Würt. von Reichshandlungen*, Reink. d. cap. 9. num. 90. Cluten,

Cluten. in Syllog. concl. 13. Viet. de Exempt. concl. 2. [Besold. de Stat. Reip. subalter. cap. 7. per tot. Dn. Knipschilt. dict. lib. 4. cap. 2. num. 12. & seqq. ac lib. 1. cap. 18. num. 54.]

8. Imò non pauci Italiæ Principes ac Comites, tanquam Imperii Vasalli, investituræ renovationem ab Imperatore petere necessum habent, ac præteritis Imperii turbis intestinis, aliquoties extraordinaria collatione Imperatoriæ Majestati subvenerunt, prout ex literis Imperialibus per Cæsareæ Majestatis Legatum *Comitem di Ravatta* ad Italiæ Principes & Vasallos Imperii missis, dum Romæ eram, cognovi.

9. *Tertiò*, quidam Imperii Comites & Status, ab immediata Imperii subjectione, salvâ tamen manente jurisdictione Imperii, eximuntur, ac mediati Cives Imperii per exemptionem alterius Imperii Status immediati Landsassi efficiuntur. Veluti, si Princeps Imperii, Dux, vel Marchio, Comitem, Baronem, Abbatem, Civitatem Imperio immediate subiectam, suum Landsassum, suamque Civitatem Provinciale[m] esse,

asserit, eamque sibi subjicit; Wann ein
 Stand des Reichs den andern / auß den
 Reichs Anlagen und Matricul außziehet/
 und Ihme auff den Reichs Tügen vertritt.
 Reichs Abschied/ de Anno 1541. §. doch
 sollen die. Reichs Abschied/ de Anno 1548.
 §. als auch durch. & §§. seqq. Gail. 1. Obs.
 21. Roding. in Pand. Cam. 1. tit. 8. §. 16.
 Knich. in epops. num. 133. Tilem. de Be-
 nignis. Synt. 40. dec. 2. vot. 4. num. 24.
 [Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 8. num. 55.
 Gothlib. Von Herden. in Comitolog.
 part. 4. caus. 3. dimin. Imp. num. 3. fol. 220.]

10. De qua creberrimæ lites, ac gra-
 vissimæ controversiæ in Imperio Ro-
 mano-Germanico ortæ, ac plurimæ nec-
 dum decisæ existunt. Vide Reichs Abs-
 chied/ de Anno 1576. §. Bey Berathschlos-
 gung. cum §§. seqq. [Interest enim
 Imperatoris & Imperii, egregios habere
 Vasallos, eximias & locupletes Civita-
 tes ac subditos, quò tempore necessita-
 tis viris & viribus assistere queant. Dn.
 Knipschilt. dict. tr. lib. 1. cap. 18. num. 41.
 Comitiol. dict. part. 4. Dissert. 8. caus. 3.
 fol. m. 243. Proinde Fiscalis Imperii
 invigilare jubetur, ut contra exemptos
 processus

processus in Camera Imperiali extrahat. in R. l. de Anno 1548. §. und als durch. 52. & seqq. latè Dn. Blum. in Process. Camer. tit. 30. num. 46. & seqq.]

II. Sanè in Comitibus Augustanis Anno 1568. celebratis, Cæsareæ Majestati traditus fuit Catalogus, quo ultra Centum Imperij Status enumerantur, so außgezogen seind/ und nach täglich außgezogen werden wollen; ac sola Domus Austriaca, unum & Viginti Status eximit. Vide Acta Brunsvic. tom. 2. num. 180. Arum. de Comit. cap. 8. num. 61. Gylm. 3. Symphon. v. Exemptio. [Limnæ. 1. l. P. cap. 7. num. 73. Addit. Limnæ. 1. l. P. cap. 7. per tot. & 9. Adeò, ut Author Comitologix scribat; daß sich nie ein Eximirer Stand/ bey der Exemption wol befunden. in dict. part. 4. Dissert. 8. caus. 3. num. 169. fol. m. 245.]

12. Quamvis autem multi prodiderint, fieri non posse, ut quispiam ab Imperio Romano-Germanico justè eximatur; Veruntamen, quia in præsentī casu, Exemptio intelligitur, *salvâ suprema jurisdictione Imperatoris & Imperij*, adeò ut Provincia exempta maneat pars

Eximentis Status sub Imperii fide; Ideò eadem tolerabilem quodammodò esse, suadent usus ævi, & exemplorum frequentia. Viet. *de Exempt. concl.* 12. Resp. *in Caus. Vinariensi num.* 50. Gylman. 1. Symphor. 2. tit. II. vot. 4. num. 112. & 2. Symphor. 1. vot. 7. num. 7.

13. Maximè cum harum Exemptionum determinata decisio, in Imperii Recessibus non proffet; Imò in eis Exemptiones præteriti temporis magis approbentur & confirmentur, per verba: Die senige so von Alters her / durch andre Ständ in den Reichs Anlagen billich außgezogen / bey altem Herkommen zulassen. in Reichs Abschied / de Anno 1541. §. doch sollen die. Reichs Abschied / de Anno 1542. §. und wiewol. R. A. 1567. §. damit auch. Reink. 1. cl. 2. c. 9. num. 118. Limn. 1. P. 1. cap. 7. num. 73. [Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 18. num. 37.]

14. Quoniam exinde devotioni publicæ (quam quilibet Imperii Princeps & Status Imperio Romano Germanico debet,) parum decedit, sed exemptus Status unà cum onere tam Contributionis, quàm Recognitionis in Principis

cipis eximentis humeros redundit, daß der Aufgezogene dem Aufzieher cum onere seines Anschlags heimfallen solle/ und er Ihme auff den Reichs: Tügen verrette. [Reichs: Abschied/ de Anno 1548. §. und als durch der. 25. in Verbis: Auch dem H. Reich an seiner Anlag und Gerechtigkeit nichts abgehet. & seqq.] arg, l. alienatio. 67. ibi: cum sua causa. D. de contrah. empt. R. A. 1582. §. wann auch in diser. Gail. 1. Obs. 21. num. 11. Meichsn. tom. 2. lib. 1. decis. 9. fol. 847. Viet. de Exempt. concl. 9. & 19. [De processu contra eximentes vide Blumen. in process. Camer. tit. 30. num. 49. & seqq.]

[15. Quærit autem & disquirit Dn. Knipschiltius; An Civitas Imperij, sese propriâ authoritate ab Imperiali jurisdictione eximere, & alteri Imperij Principi, vel etiam Extero, se planè submittere possit? ac Negativam sententiam meritò sustinet in dict. tr. lib. 1. cap. 18. n. 39. & seqq. Nulla enim Civitas vel Castrum alterius superioris jurisdictionem, sine Domini sui consensu prorogare potest. Kirchov. §. consil. 1. num. 21, latè Dn. Heider. in act.

*Lindav. lit. mmm. fol. m. 619. Stephan. de
jurisd. 2. part. I. c. 4. n. 49.*

CAPUT C.

De Causis Exemptionis ab Imperio.

I. **C**AUSÆ Exemptionis præcipuæ sunt;
Primò, *Mortalitas Principum*; Ut
enim omnium, ita Statuum Im-
perii ac Provinciarum sua est mortali-
tas, quæ de manu ad manum, sicuti cun-
cta, ita quoque Principes & Status Im-
perii propellit; Omnis ævi fata testan-
tur, inclytas familias, maximè in Civili-
bus discordiis, plenè pessum ivisse; [Res-
publicæ enim & familiæ, etiam optimè
constitutæ, fatali huic rerum vicissitu-
dini obnoxia sunt. Plato *in libr. de repu-
blica*. Omnia enim orta occidunt, &
aucta senescunt. Besold. *de republic. cu-
rand. cap. 1. num. 3*. Unde Ovidius: *Sic
omnia vectis cernimus, atq; aliàs assumere
robor agentes, concidere hos*. Kirchner. *de
Republic. disput. 21. thes. 1. lit. A*. Com-
probat hoc ipse Imperator in Reichs-
Abschied

Abschied/ *de Anno 1548.* §. als auch durch. *ibi:* daß etliche Ständ in des Reichs Anschlägen befunden/ aber unbewußt/ wer dieselben oder welcher Ende sie zu finden. [*Dn. Knipschilt dict. tr. lib. 4. cap. 1.*] Vide Catalogum membrorum Imp. apud Goldast. *tom. 1. Constit. Imp. part. 12.* Quem etiam Limn. refert. *1. I. P. cap. 8.* latè Wurffbein. *in Relat. histor. part. 7.*

2. *Secundà causa est, Delictum ac Perduellionis crimen;* propter quod Status Imperii, Cæsaris & Statuum voluntate, banno notatur, ex numero Statuum ac Imperii matricula deletur, ejusque Territorium alii Principi assignatur. *arg. l. 2. §. 2. D. d. h. qui not. infam. l. si vsusfr. 21. D. quib. mod. vsusfr. Gail. 1. Observ. 21. num. II. Frider. 2. de mandat. 67. num. 15. Vietor. de Exempt. concl. 17. & 39. Klock. de Contrib. cap. 19. num. 63.* [Nam propter crimen læsæ Majestatis, non tantum bona, sed etiam jus Civitatis amittitur. *Ord. Cam. part. 2. tit. 9. §. So jemand. Mynsing. cent. 3. Obs. 30. Knipschilt. d. tr. lib. 1. cap. 18. num. 6. & 7.*]

3. *Tertia causa est, Prescriptio. R. A. 1548. §. Wann auch ein außgezogener.*
Non

Non quidem contra Imperium, sed dum quispiam Principum Imperii, alterum Statum Imperii à tempore immemoriali in Comitibus repræsentat, eumvè eximit; Quæ præcipua, ac ferè unica exemptionis causa in Processu fiscali hodiè maximè attenditur. [*Reichs Abschied/ de Anno 1548. §. wann auch. 56. ibi: wider die Reichs Hülff und Anschlag legitimè præscribiret habe.*] Scipio. lib. 4. decis. Camer. 126. Meichsn. decis. Camer. 61. num. 71. lib. 3. Gylman, 1. Symphor. 2. tit. II. vot. 4. num. 58. Viet. de Exempt. conclus. 17.

4. Quæritur autem: *Quale tempus requiratur, ad subducendum Statum Imp. è Jurisdictione immediatâ Imperatoris & Imperij?* Vetustatem, omnem memoriam excedentem, præsens Imperii constitutio, & usus requirit. per *Reichs Abschied/ 1548. §. Wann auch ein Außgezogener. 56.* [*in Verbis: und dargegen wider ihne dargebracht werden möchte / daß er je in Menschen Gedächtnuß / in des Reichs gemeinen Hülffen contribuiret.* arg. cap. super quibusdam. §. praterea. X. de V. S. Gail. de Arrest. cap. 8. num. 24. & cap.

cap. 7. num. 16. Tilem. de Benign. Synt. 2. dec. 4. vot. 1. num. 59. Myns. 5. Observ. 59. num. 11. Mastrill. decis. 114. num. 19. Fr. de Amaya. in Cod. tit. de annona lib. 10. fol. m. 218. [Dn. Knipschilt. dict. tr. lib. 1. cap. 18. num. 59. Blumen. dict. tr. tit. 30. m. 48.]

5. Quæritur etiam; *Quodnam tempus dicatur immemoriale?* Sufficiunt, testes laudabili canitie venerabiles, qui à majoribus semper audivisse ac se ipsos vidisse, Eximentem actus superioritatis exercere, in districtu exempti profiteantur. *arg. l. si arbiter. 28. D. de probat. Mascard. concl. 1042. Mastrill. decis. 114. num. 47. Bening. 2. dec. 4. Vot. 1. num. 117. Mar. Anton. Var. resol. lib. 2. resol. 55. n. 25. Fontanell. de pact. dot. cl. 4. Gloss. 17. n. 51. Quod plerumque centum Annorum spacio definitur. arg. l. f. C. de SS. Eccles. Cynus ad. l. 2. num. 9. C. de servit. Myns. 13. resp. 3. num. 117. Reink. 1. cl. cap. 2. num. 40.*

6. Post tempus immemoriale, Comes vel Abbas petens, ut in numerum ac dignitatem Statuum reponatur, amplius non auditur, per R. A. de Anno 1541. §. doch

doch soll die. ibi : die billich Außgezogene
bey altem Herkommen bleiben zu lassen. *Et*
quidem merito; Quoniam præscriptio
hæc immemorialis, habet vim Privilegii
ac specialis concessionis. *per cap. 1. de*
præsc. in 6. c. super. 46. §. præterea. X. de V. S.
l. hoc jure. 3. §. ductus aquæ. D. de aq. quot.
& astiv. Cothm. cons. 79. num. 72. Sixtin.
1. de Regal. s. num. 139. Reink. 1. cl. s. cap. 2.
num. 26.

7. Quod adeò quidem verum esse,
Doctores ajunt, ut quamvis ab initio, à
parte Eximentis, *violentia, aut mala fides*
intervenisset, si tamen Exemptus sciens
prudens non contradicendo tacuerit,
tempore immemoriali omnis violen-
tia & mala fides purgata esse censea-
tur. *arg. l. f. D. de aq. plu. v. l. 3. in*
pr. D. de Vsufr. Tessaur. decis. 16. num. 7.
Myns. 1. Observ. 30. Knich. de lur. territ.
cap. 3. num. 232. Bachov. 2. ad Treutl. 22.
thes. 6. lit. b. [Knipschilt. dict. lib. 1. cap.
18. num. 60. cum num. 57. Hering. de fide-
juß. cap. 7. num. 529 & 532.]

8. Quarta exemptionis causa, Vo-
luntaria subjectio existit, quâ Status Im-
perii, tum ratione domicilii, tum ratione
bono-

bonorum, alteri Statui sese subijcit, ejusvè Landfassum sese facit & nominat, sive bona habeat allodialia, sive non; Id quod olim licuisse, etiam non impetrato Imperatoris & Statuum consensu, docet Reichs: Abschied/de An. 1548. §. und als auch. ibi: Bevorab so die außgezogene Ständ solches außziehens und vertretens zu friden seind. *arg. trad. Steph. 2. de Iurisd. p. I. cap. 4. n. 50. Viet. de exempt. concl. 12. Rosenth. de feud. cap. 2. concl. 24. [Hodiè tamen secùs esse tradit Knipschilt dict. cap. 18. num. 39. Vide cap. 99. num. 15.]*

9. Quæritur autem; *An Imperiis Princeps aut Status Imperii, ultrò offerens territorium suum in feudum, alteri Statui Imperii, personam quoq; suam subdere censeatur?* Quod Negatur, nisi etiam hoc expressè cautum fuerit. *arg. c. quamvis. de præbend. in 6. l. cum scimus. 22. §. I. ibi: quodammodo. C. d. agricol. lib. II. Molin. ad cons. Paris. tit. I. §. I. gloss. 5. num. 21. Stephan. de Iurisd. 2. p. I. cap. 7. num. 177. Sixtin. I. de Regal. cap. 8. num. 59. Anton. Fab. 7. Cod. 3. def. 5. Gylman. 3. Symphor. f. 120. Viet. de exempt. concl. 23.*

10. Hoc tamen observandum, quod
in

in alterius Imperii Principis, territorio *habitans*, non subito territorii Domini subditus ac Imperio exemptus censetur; Quia aliud est, esse *interritorio*, aliud, esse *de territorio*. Schrad. *de feud. part. 9. 2. p. pr. sect. 3. num. 157.* Surd. *cons. 129. num. 17.* Köpp. *decis. 48.* Bidenb. *2. nob. 1. num. 17.* Meichsn. *2. lib. 1. decis. 8. num. 42. fol. 807.* Viet. *de exempt. concl. 27.* [Multi enim in Imperio Rom. Germ. reperiuntur Comitatus, Baronie aut Prælaturæ, quæ in aliorum Principum territoriis sitæ sunt, & tamen exemptæ, & ab alteri⁹ jurisdictione immunes existunt, dum nemini nisi Imperatori immediatè parent. Michael *de jurisdict. conclus. 60.* Knipschilt. *dict. lib. 1. cap. 12. num. 107. Vbi exempla adducit.*] Nisi talis Status, simul ut subditus & Landsassus à Territorii Domino fuerit judicatus, illiusvè mandatis absq; contradictione obedierit, quod tempore immemoriali verum subditum efficit.

II. *Quinta* exemptionis causa est, *Specialis Imperatoris Concessio*, Principi Imperii jam à plurimis retrò computatis annis facta; [non ut omnimodo ab
Imperio

Imperio eximeretur, Cöppen. *Observ. feud. 2. n. 10. sed*] ut hunc vel illum Imperii Statum, tanquam *Landsassum*, in Comitibus aliisve actibus Imperii repræsentet, ~~und vertrete~~ / ac pro subdito habeat. Tilem de Benign. *Synt. 2. dec. 4. vot. 1. num. 45.*

12. Quam concessionem olim valuisse, maximè consentiente ipso Statu exempto, non est quod dubites, ac plurimis exemplis doceri potest. Hodie restrictâ hâc potestate per *Capitulationem Imperialem Ferdinandi II. & III. art. 3. ibi: einen jeden/ nach seinem Stand verbleiben zu lassen.*] concessionem hanc non valere, tot Statuum querelæ in *Causa Donauvertensi* satis arguunt. Klock. *de Contribut. cap. 19. num. 58. Assert. jur. Archiep. contr. Brem. fol. 69.* [Quod latius deducit Dn. Knipschilt. *dict. lib. 1. cap. 18. num. 61. & 62. Dn. Limnæ. ad Capit. Carol. V. art. 9. Verb. verschreiben.*]

CAPUT CI.

De Probatione Exemptionis.

1. **H**Æ præcipuæ sunt causæ, quibus Imperii Civis immediatus ac Liber Imperii Vasallus, *Landsassus* efficitur,

efficitur. Quod si Exemptus jure suo fretus, diutius parere nolit, sed in libertatem Imperii immediatam sese asserere velit, gravissimum Onus probandi subire cogitur. *arg. l. si de possessione. 22. ibi: de libertate proclamat. C. de probat. l. 1. C. ubi caus. Stat. can. contra morem. dist. 10. Knich. in Eposf. num. 139. Meichsn. 2. l. 1. dec. 9. num. 6. fol. 832. Gail. de Arrest. cap. 7. Reink. 1. cl. 5. cap. 3. num. 4.*

2. Nisi Princeps aut Status Imperii eximendus, in libertatis possessione vel quasi Cæsaris decreto constituatur; Aut Princeps eximens ad subjectionis probationem pacto vel transactione astringatur. Quam expediet, probando Exemptum paruisse & comparuisse. In hisce enim duobus actibus omnis subjectionis consistit. Thom. Mich. de jurisdic. concl. 52. & seqq. Schrad. cons. 1. num. 523. vol. 1. Gylman. 2. Symphor. 1. vot. 5. Viet. de Exempt. concl. 36. & 37. [latè] Joan. Chr. Tenzel. de jure subject. cap. 4. per tot. apud Dn. Fritsch. E. I. P. 2.]

3. I. Parendo, Qui enim parer, subditus præsumitur. Benign. 2. dec. 2. vot. 6. num. 21. Ac per obedientiam, acquiritur

titur quasi possessio subjectionis. Afflict. decis. 26. num. 1. Klock. *consil.* 9. num. 60. vol. 1. [Obedientia enim est obsequium, quod magistratibus à Deo ordinatis præstandum est. *Ep. ad Tit.* 3. Georg. Ritter. *de homag.* cap. 7. num. 142. Defens. Waldec. *part.* 1. cap. 9.]

4. Obedientia ista clucet: *Primò*, Si quis *homagium* præstiterit: c. cum olim. *de Privil.* Gail. *de Arrest.* cap. 7. num. 10. Viet. *d. concl.* 36. [Ex hujus enim præstatione, quispiam homo alterius efficitur. Georg. Ritter. *dict.* 17. cap. 7. num. 166. & 185. Defens. Waldec. *part.* 1. cap. 11. Vide *supra* cap. 38.]

5. *Secundò*, Si pareat *Mandatis*, *monitis*, *Statutis*, à Principe emissis. *Raudens. respons.* 2. num. 241. *Pacian. de probat.* lib. 2. c. 37. n. 25. [*Tenzel. dict.* cap. 4. num. 108. Wann einer den öffentlichen Mandaten/ Gebotten/ inhibitionen/ Gehorsam leistet. Gylman. 1. *Symphor.* part. 2. tit. 6. vot. 1. num. 46. Ritter. *dict.* cap. 7. num. 181. Vide *supra* cap. 40.]

6. *Tertiò*, Si pareat, *multam* solvendo, *pœnas* luendo. [Quæ fructus sunt jurisdictionis] *Sixtin. de Regal.* lib. 2.

*cap. 8. Ritter. de homag. concl. 175. [Stra-
vel und Buß erlegen und bezahlen. Quo-
niam nemo regulariter multam sol-
vere tenetur, nisi ei cujus dominium
quispiam agnoscit. Tapia ad l. fin. part. 3.
cap. 2. n. 48. Victor. de exempt. conclus. 36.]*

7. *Quartò; Si pareat, appellationem
admittendo, tam activè quàm passivè.
c. placuit. caus. 2. q. 6. l. à Pretore. l. praci-
pimus. C. de appellat. Gail. de arrest. cap. 7.
num. 14. Ruland. 4. de Comm. lib. 2. cap. 3.
num. 18. [Ubicunque enim appella-
tio ad Dominum territorii tanquam
proximè superiorem derivatur, ibi sub-
jectio arguitur. Ant. Quetta. consil. 71.
num. 2. latè Ritter. dict. cap. 7. num. 176.
Quod explicat Defens. Waldec. sive
Waldeckische Ehren-Rettung. part. 1.
cap. 16.]*

8. *Quintò; Si pareat in negotio Re-
ligionis; Nam cujus est Regio, ejus etiam
est Religio. Knich. Encyclop. cap. 13. Ro-
sacorb. in prax. cap. 29. [Ritter. dict.
cap. 7. num. 180. Tenzel. de jur. subject.
cap. 4. num. 104. Quod tamen juxta di-
spositionem Instrum. Pacis art. 5. §. 12.
intelligendum est,]*

9. II. Comparendo probatur subiectio; *Primò*, si vocatus ad Comitia Provincialia compareat cum effectu. Gail. de Arrest. cap. 7. n. 14. Wehn. in Obs. verb. Landsaß. Knich. Encyclop. cap. 14. [Ritter. dict. cap. 7. num. 155. Juxta moderationem traditam in Defens. Waldecc. part. I. cap. 20. Vide supracap. 45.]

10. *Secundò*, Si compareat in Tribunali, activè & passivè: Subditus enim est, qui cogitur, per judicium. c. licet. in f. de elect. Ziegler. §. Landsaßi. concl. 1. num. 145. Reinking. 1. cl. 5. cap. 5. n. 102. [Qui enim te judicat, Dominus tuus est. Michael. de jurisdict. conclus. 52. lit. A. latè Ritter. dict. cap. 7. num. 156. Defens. Waldecc. part. I. cap. 17.]

II. *Tertiò*; Si compareat citatus ad Sequelam, delectum, & bellum, zur Reiß/ Solg und Außwahl. Knich. de jur. territ. cap. 5. num. 33. Wehn. in Observ. verb. Solg. Viet. d. concl. 36. [Astringuntur namque subditi & Landsaßi tempore belli, Dominum juvare & personaliter & realiter; id est, cum patrimonio. l. fin. §. 2. D. de muner. Ritter. dict. cap. 7. n. 190. Vide supracap. 74.]

12. *Quarto; Si compareat solven-* juri
do Collectas & Contributiones, Jährliche uni
Land: Steuer, c. cum omnis anima. de censib. scar
l. nulli. 28. §. quod si 3. C. de Episc. Knich. En- Kö
cyclop. cap. 10. Klock. de Contribut. cap. 20. cap
n. 159. [cap. magnum. caus. II. Quæst. I.
Imponuntur enim hæ collectæ provin- dis
ciales, Landsassis, vigore præstiti homa- [
gii & subjectionis. Ritter. dict. cap. 7. Vi
num. 160. Defens. Waldecc. part. 1. cap. lib
21. Vide supra cap. 42.]

13. *Quot autem actus partitionis &* pr
comparationis requirantur, ad inducendam sti
quasi possessionem subjectionis? Dubita- V
tur, Plures actus & quidem proportio- u
nabiles, subjectionem quodammodo in- [
ferentes requiri, tradunt Doctores in l. t
si certis, 28. C. de pact. Alciat. 2. præsumpt.
3. Knich. de jur. territ. cap. 3. num. 208.
Vide Reinking 1. cl. 5. c. 4. num. 241.
Quod præjudicio firmat Meichsn. tom. 1.
lib. 1. decis. 8. num. 29.

14. *Concurrente insuper præscri-*
ptione, temporis memoriam hominum
excedentis. Gail. de Arrest. cap. 8. n. 24.
Ritter, de homag. concl. 51. [De hujus
præscriptionis effectu, in acquirendis
juribus

juribus incorporalibus, per actorum uniformitatem multiplicatis, Vide Mascard. *de probat. conclus.* 1214. à num. 11. Köppen. *decis.* 57. num. 57. Metrolog. *cap.* 19. §. 19. num. 9.]

15. Plurimum tamen hoc in casu discreti iudicis arbitrium valere censeo. [De jure in arbitrata juris consistente Vide Diod Tulden. *de caus. corrupt. judic.* lib. 2. cap. 12.]

16. Alia adhucdum adsunt signa probandi subjectionem ; videlicet *Castrorum* tempore belli *debita apertura*. Wessenb. *cons.* 2. numer. 78. Wehn. in *Obs.* verb. *Oeffnung*. Bidenb. q. nobil. 22. [Ritter. *dict.* cap. 7. n. 184. Dn. Fritsch. *tr. de jur. apert.* cap. 1. & 2.]

17. *Insignia* Principis in *Curla*, *mœniis*, *portis*, aliisvè *locis* depicta. Wessenb. *consil.* 21. num. 98. Knich. *Encyclop.* c. 13. & in *Epops.* num. 495. Mager. *de Advoc. arm.* c. ult. num. 113. [Res enim probatur illius esse, cujus sunt insignia. l. quod si. 14. §. 1. D. de peric. & commod. rei vend. Ritter. *de homag.* cap. 7. num. 183. Dn. Tenzel. *de jur. subject.* cap. 4. n. 111. latè Hoppingk. *de jur. insign.* cap. 13. num. 108. & seq.]

18. Solemnishodiernouusu recej
Principum *Intrada*, das *Einreiten*/por
aperiendô, cum clavium traditio
conjuncta. [*per cap. grandi. X. de sa
plend. negl. Præl. in 6.*] Schurff. *cons.*
num. 13. Michael. *de Iurisdic. concl. 5*
Knich. *Encyclop. cap. 15.* [*Ritter. de b
mag. cap. 7. num. 182.*] Quomodo Ju
Intrada, à jure aperturæ differat, trad.
Dn. Fritsch. *de jur. apert. cap. 5. num. 19.*

19. Communis vox & fama, We
senbec. *consil. 21. num. 68.* Klock. *de Con
trib. cap. 20. num. 534.* [*Verisimile enim
est, quod diu in ore omnium fuit. Me
noch. de presumpt. cap. 18. num. 15. ac con
sil. 1261. num. 34.*]

20. Ac opinio antiqua: Siqui
dem antiquitatis magna est authoritas.
Klock. *d. cap. 20. n. 388.* [*Antiqua enim
jura per famam publicam plenè pro
bari, arg. l. si arbiter. 28. D. de probat. tradit
Freher. de fama lib. 1. cap. 8. num. 4. Gæd
consil. Marp. 37. num. 432.*]

21. Hæc quamvis singula non pro
sint, juncta tamen multum juvant. Ca
cheran. *cons. 1. num. 83.* Mandell. *consil.*
97. num. 40. [*Knichen in Encyclop. cap. 14.*]

22. Quid

22. *Quid verò dicendum de Titulis & inscriptionibus: Dilectis & fidelibus nostris, Unsern lieben Getreuen gehorsamen; Et vicissim, Unserm gnädigen Landes Herrn/Domino nostro Clementissimo? Exinde nullam probari subjectionem, merito asseritur. Quoniam verba honoris & civilitatis gratia, vulgò ad complacentiam prolata, nec obligationis, nec dispositionis vim habent. arg. l. cum sci- mus. 22. C. de agric. & cens. lib. II.*

23. Hinc Parlodorus scribit. 2. Rer. quot. cap. 3. num. 45. *Siquis (inquit) Officii aut urbanitatis gratia, omnia sua bona cum aureos montes pollicetur, (vel ut Itali dicunt, la mia Casa è vostra) non obligatur. Gail. de Arrest. cap. 7. n. 13. Ruland. 1. de Commiss. lib. 5. cap. 1. Viet. de Exempt. concl. 37. Marr. Mager. tr. de Advoc. armat. cap. 18. num. 226. [latè Joan. Christoph. Tenzel. de jur. subject. cap. 4. n. 110.]*

24. Quo facit Hispanicum Proverbium: *Cortesia de boca, mucho vale y poca costa: ac Itali ajunt: Parole di compimento, non sano appiciatorie, Tituli enim nullo constant pretio, dann Titul kosten kein Belt. Goldast. de Bohem. fol. 369.*

25. Ac indies in Epistolis Dominos vocamus eos, qui tamen Domini non sunt. Vide Nolden. *de Nobil. cap. 20. num. 80. & seqq.* [In quorum titularum largitione, Germanos modum excedere, ac inanum titularum inscriptione esse largissimos, tradit Ruland. *dict. tr. 1. lib. 5. cap. 1. lit. K.* Tenzel. *d. jur. subject. cap. 4. num. 110.* Quos tamen moribus hodiernis, & Itali & Galli longè superant, quorum proprium est, sesquipedalibus Verbis, exteros demulcere, & inducere. Unde proverbium ortum; *Les Francois sont les vrayes Complimenteurs.*]

CAPUT CII.

De Remediis contra Exemptiones.

I. **H**Æ sunt Exemptionum *Cause*, quarum pars olim in Imperio usitata, pars adhuc Imperii moribus frequentatur; Quoniam autem Exemptiones increbescere cœperunt, magno Imperii damno, & hinc indies crescente, suffragiorum & subditorum, Virorum
& Vi-

& Virium diminutione; prout conquiritur Imperator in R. A. de Anno 1520. §. als wie dann weiter. *ibi*: die Exemptiones werden so gar gemein/ dadurch dem Heil. Röm. Reich an seinen Gliedern/ Session, Stimm/ Vermögen und Hülfen grosse Zerrüttungen und Abgang folgen thue; also gar/ prout legimus in Reichs Abschied/ de Anno 1613. §. zum vierten/ *ibi*: daß nicht der halbe Theil des Röm. Zugs richtig vertreten werde. [Dn. Limnæ. 1. l. P. cap. 7. 8. & 9. Dn. Knipschilt. lib. 1. de Civit. Imp. cap. 18. num. 40.] Et quidem maximo Imperii damno; Siquidem juxta C. Tacitum; *Nec quies Gentium sine armis, nec arma sine stipendiis, neq; hæc sine Tributis, haberi queunt.* Tacit. histor. lib. 4. arg. Nov. 43. in præfat. Nov. 127. cap. 1. l. 1. §. 20. D. de Quæst: Vietor. de Exempt. concl. 8. Reinking. 1. cl. 2. cap. 9. num. 125. Schurff. consil. 22. num. 1. vol. 2. Knipschilt. dict. cap. 18. num. 41. & 42.]

2. Ideò Exemptionibus hiſce indies crescentibus, in futurum obviam itum est Constitutionibus Imperii, Duplici Remedio. Primò, Ut Circulorum Duces, die Crenß, Obristen/ Quatuor Quaſiſiores

sitores constituent, qui in Conventibus circularibus sedulò inquirant, quinam sint Status, aut Provinciæ vel loca exempta, ubi sita, ac in cuius potestatem relapsa reperiantur. R. A. de Anno 1544. damit nun dieselben. R. A. 1576. §. darumb sehen, R. A. de. An. 1594. §. zum ersten.

3. *Secundò*, Si reperti fuerint exempti Status sinè causa, ut hi à Fisco Imperiali vindicentur, ac in Jura Imperii immediata retrahantur. *arg. l. f. C. ne rei dom. Frider. 2. de mandat cap. 67. num. 15.* Vel cum onere suo eximenti adjudicentur. R. A. de Anno 1548. §. Etliche andern. R. A. 1566. Wir sehen ordnen. R. A. de Anno 1576. §. demnach wir ferner. in §. seq. Viet. de Exempt. concl. 8. & 19. [Dn. Blumen. in Process. Camer. tit. 30. num. 56. & seqq. De officio Fiscalis Imperii Vide Dn. Fritsch. ad Rayger. Thesaur. Verb. Fiscus. num. 33.]

4. Jubetur etiam ipse Fiscalis Imperii in Eximentes & Exemptos vigilare, inquirere, ac, si quempiam invenerit, justâ lite proseguere. R. A. de Anno 1448. Als wir durch die. & §. seqq. Hic ergò, scilicet Fiscalis Imperialis Actor est. De nail.

naif. in Iur. Cam. tit. 99. num. II. Reus
uterque tam Eximens quam Exemptus,
si uterque in Imperii damnum consen-
ferit; Qui simultaneè in Jus vocantur.
Gail. 1. Observ. 21. num. 2. Viet. d. concl.
40. [Roding. in Pandect. Camer. lib. 3.
tit. 45. De redintegrandis Circulis, Vide
Instr. Pac. art. 8. Vers. Circuli. Burgold. 3.
Dissert. 7.]

5. Quid Juris, si Status Imperij, sese
cum Territorio Iurisdictioni Imperij omnino
eximere velit, ac I. Vel Extraneo se sub-
jicere tentat, veluti Civitas Embdensis.
Vel II. ab Extraneo Principe per vim,
Imperio subducatur, veluti Metis, Tu-
lum, Vel III. Semetipsum in liberta-
tem omnimodam vindicet, veluti Belga;
Quanam remedia adsint hisce exemptioni-
bus obviam eundi? Primo Casu, Camera
Imperialis madata sinè clausula, de non
submittendo sese Extraneo, ac persisten-
do in obedientia Imperii decernit. R. A.
de Anno 1512. §. Nämlich welche Ständ.
Gylman. tom. 3. Symphor. fol. 209. Tilem.
de Benign. cent. 2. Obs. 27. Scipio. 3. decis.
Rot. Spir. 33. Viet. d. l. concl. 8. [Blumen-
dict. tit. 30. num. 46. Vide in causa Co-
mitum

mitum de Caretti Italia Procerum Menoch. *consil.* 32. *per tot.*] Qui si parere nolit, adest Bannum Imperii [De Processu Banni, Vide Blumen. *dict. tr. cap.* 29. *per tot.*]

6. *Tertio Casu*, idem dicendum est, adeò ut contra hosce tanquam *publicos Imperii hostes* procedatur. *arg. l.* 14. *D. ex quib. caus. maj.* l. 3. §. f. *D. ad l. Corn. d. sic. c. cum non liceat. d. prescript.* Zoanet. *d. Rom. Imp. num.* 38. Rosenth. *de feud. cap.* 10. *concl.* 35. *num.* 72. Viet. *d. l. concl.* 7. *inf.* [Dn. Knipschilt. *dict. lib.* 1. *cap.* 18. *num.* 4. Dn. Limnæ. *ad Capit. Caroli V. art.* 9. *Verb. wider darzu zu bringen.*]

7. *Secundo verò Casu* adest *Remedium & Actio Iuris Gentium*, id est, *Bellum*, quo *der nechste Ehrenß/ Statui* subjugato auxilio præsto esse tenetur. Scip. 4. *decis.* 139. Gylman. 3. *Symphor. fol.* 147. Tilem. *de Ben. Cent.* 2. O. 25. Quod remedium, scilicet, Si Camera Imperialis suis mandatis nihil efficere posset, etiam *in primo Casu*, amplectendum erit. *per l. ut vim.* 3. *D. d. l. & l. c. Dominus. caus.* 23. Q. 2. Mart. *de Iurisd.* l. 1. *cap.* 4. n. 31.

Bocer.

**Bocer. de bello. cap. 6. num. 10. & 16. Rein-
king. 2. cl. 3. cap. 2. num. 16. Sin Exem-
ptus non conspiret, cum Eximente in
Imperii damnum, sed resistat, Statui
Exempto adstittit *Procurator Fiscalis* ac si-
multaneo processu contra eximentem
agit. *R. A. de Anno 1548. §. über solches
alles. Gail. 1. Obs. 21. num. 2. [Dn. Limn.
ad Capit. Carol. V. art. 9. §. zum furdertlich-
sten. & passim.]***

8. *Judex in causa Exemptionis est
Camera Imperialis.* Siquidem in fiscali-
bus causis, moris notissimi est, ut *Reus*
coram fisci judice vadimonium subire
cogatur. *Reichs Abschied/ de Anno 1548.
und soll unser. §. wo aber. arg. t. t. C. ubi de
fisc. caus. l. 1. C. de repud. hered. Gylman.
3. Symphor. fol. 53. Tilem. de Ben. Synt. 2.
decis 4. vort. num. 4. Viet. concl. 40. [Dn.
Blumen. dict. cap. 30. num. 45. & seqq.]*

9. *Quæritur: An Aulicum Impera-
toris Consilium, in Causa Exemptionum, con-
currentem cum Camera habeat iurisdictio-
nem? Quod Negandum esse videtur,
propter R. A. de An. 1548. §. wo aber. & §.
und solten unser.* Quo faciunt ea quæ
contra concurrentiam hanc disputat
Rosen-

Rosenth. *de feud. c. 12. concl. 1. num. 5.* Michael. *de iurisd. conclus. 35.* Umm. *disp. process. 4. thes. 14. num. 79.* Contrarium tamen usu Imperii observari, si Exemptionis causa ad aulicum iudicium devolvatur, indies videmus. [De qua concurrentia vide quoque Dn. Blumen. *in Process. Camer. tit. 25. num. 41. & 42.* Dn. Burgold. *part. 2. notit. Imp. Rom. Discurs. 20. num. 18.*]

CAPUT CIII.

De Processu contra Exemptiones.

I. **M**odus in causis Exemptionum procedendi *Summarius* est; de simplici & plano in petitorio & possessorio simul omnibus modis accelerandus. R. A. de Anno 1584. §. Etliche andere. R. A. de Anno 1576. Anfanglich. *ibi: Exemptions-Sachen soll man favore Imperij befördern/ und zum schleinigsten dar in procediren.* arg. l. missi. 7. l. f. G. de Exact. lib. 10. N. 8. cap 10. Denais. *in iur. Cam. Tit. 99. §. 11.* Græven. 1. *concl. 21.* [Dn. Fritsch, *ad Reyger. Verb. Fiscus. n. 22.* Dn.

Dn. Blumen. *in Process. Camer. tit. 30. num. 56.*]

2. Quamvis autem definitum sit, ut lites Exemptionis *biennio*, à primo comparitionis termino connumerando, terminentur. *per Reichs Abschied/ de An. 1548. §. Etlich andere aber.* [In iis tamen exemptionum causis, quæ altiorē indaginem requirunt, ex stylo Curia, juris ordine servato proceditur,] Quoniam causæ exemptionis, tanquam causæ graves, ut plurimum pleniorē requirunt indaginem, Gail. 1. *Observ. 21. num. 7. & Observ. 21. num. 1.* Stephan. *de Jurisd. p. 1. cap. 3. Viet. d. concl. 40.* [Roding. *in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 44. per tot.*]

3. Actio fisci, est *Condictio ex lege Imperij*, in Comitibus Augustanis Anno 1548. lata, ac tot Recessibus Imperii repetita, da dem *Fiscal Befehl gegeben wird / wider die außziehende zu procediren.* Gylman. 1. *Symphor. p. 2. tit. 11. vot. 4. n. 10.* Knich. *Encyclop. cap. 10. n. 74.* Tilem. *de Benign. Synt. 2. Dec. Cam. 4. vot. 1. num. 13.*

4. Probationes Procuratoris fisci, quod attinet, expeditum est, fiscum ha-

bere intentionem fundatam ex *Albo & Matricula Imperii*. arg. c. cum de persona. de privileg. l. 1. D. d. alb. srib. Viet. de Exempt. concl. 40. Limn. 1. l. P. cap. 7. num. 67. Reink. 1. cl. 4. cap. 1. num. 13. Quæ confert Imperio Romano quasi possessionem, subjectionis immediatæ scilicet, ut unusquisque judicetur talis, qualis reperitur in Matricula. arg. l. si solenni- bus. 7. C. de fid. instr. Knich. Encyclop. cap. 10. num. 70. Gail. 1. Obs. 21. num. 4. Petr. Frider. 2. de mand. cap. 67. num. 4. Klock. de Contrib. cap. 29. num. 59. ac consil. 31. num. 77. [Dn. Knipschilt. de civit. Imp. lib. 1. cap. 3. num. 60. Vide supra cap. 10. num. 3. ac cap. 11. num. 11. Ita Fiscalis Imperii, contra Regem Dania, Civitatem Hamburgum eximere conantem, ex matricula Imperii disputat, referente Frid. Mindan. lib. 2. de mandat. cap. 67. n. 11.]

5. Ideò, si fiscus probare potest, quod Comes vel Status eximendus, Matriculæ Imperii inscriptus sit, inscriptus Status tamdiu juris præsumptione, pro Statu Imperii habetur, donec contrarium ab eximente probetur, adeò quidem, ut asserens ac eximens difficillimum

num onus probandi in sese recipere teneatur. *arg. l. matriculam. 3. C. de agent. in reb. lib. 12. l. petitionem. 13. C. de advoc. divers. judic. Gail. 1. Observ. 21. num. 15. Meichsn. tom. 3. decis. Cam. vot. 6. num. 1. Sesse decis. Aragon. 143. per tot. [Hopping. de jur. insign. cap. 15. num. 27. Dn. Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 12. num. 6.]*

6. Probat autem Imperii matricula non tantum affirmativè, sed etiam negativè, *V. G.* Qui non est Imperii Matriculæ inscriptus, is nec Princeps aut Statibus Imperii accensendus est. *arg. l. quicumq. 10. C. de Cohortal. lib. 12. Knich. Encyclop. cap. 10. num. 57. Klock. de Contrib. cap. 19. num. 59. Vult. cons. Marp. 30. num. 13. vol. 3.*

7. Quæritur autem : *Qualem probationem Imperij matricula faciat ?* Eam non tantum semiplenam, sed etiam plenam facere probationem concludo; Matricula enim est instrumentum publicum, proveniens ex Archivo publico. Præterquam, quod Instrumentum publicum plenam faciat fidem, adeò, ut etiam testes superet. *l. hac consultissima. 8. §. ad eum. C. qui test. [l. si solennibus. 7. ibi: in-*

strumenta & ibi: evidentibus. C. de fide instrum. l. census. 10. D. de probat.] c. pervenit. caus. 30. 2. I. c. ad audientiam. 13. d. prescript. Mascard. de probat. concl. 906. num. 3. Schurff. cons. 90. num. 8. cap. 3. Viet. de Exempt. concl. 5. Limnæ. 1. I. P. cap. 7. num. 68. [latè Dn. Knipschilt. dict. lib. 1. cap. 12. num. 7. & 8. Dissentit Dn. Blumen. in process. Camer. tit. 30. num. 51.]

8. Quæritur etiam; *An sola Imperij matricula per se, fisci intentionem probet, ac onus probandi in Eximentem transferat?*
Affirmatur: Siquidem fisci intentio in præsumptione Juris fundata est; Nec est necesse, ut Exemptus probet, se habere aut habuisse sessionem in Comitibus. *arg. l. petitionem 13. C. de Adv. divers. Coth. ressp. acad. 28. num. 21. Gail. 1. Obs. 21. num. 11. Meichsn. dec. 6. num. 8. tom. 3. Limnæ. 1. I. P. cap. 7. num. 91. [Dn. Knipschilt. dict. cap. 12. num. 8. Dn. Blumen. dict. tit. 30. num. 18. Vide tamen supra cap. 11. num. 1. & 2.]*

9. Quoniam autem variaz Imperii Matriculæ inter sese discrepantes reperiuntur; Quas vide apud Limn, 1. I. P.

cap,

cap. 7. n. 69. Arum. de Comit. cap. 8. n. 60. Lehenm. in Chron. Spir. lib. 7. Ideò acriter disceptatum fuit in causa Ducis Brunsvicensis contra Civitatem Brunsvigam; Quanam vera & genuina sit Imperij Matricula, ut ad decisionem causarum allegari queat? Nam Civitas Brunsviga in antiquis Imperii matriculis inserta, in recentioribus verò omissa reperiebatur. Knich. Encyclop. cap. 7. num. 72. Lehenm. in Chron. Spir. l. 7. cap. 112.

10. Acquamvis sæpius in Comitibus deliberatum fuerit, de redintegranda Imperii matricula, sicuti constat ex *R. A. 1548. §. Wann daßt arneben*. Cum tamen id hucusque peractum non fuerit, ideò in dubio, ubi diversitas Matricularum occurrit, recurrendum est *ad Matriculam Anno 1521. in Comitibus Ordinum consensu elaboratam*, donec perfectior constituatur. *Reichs, Abschied / de Anno 1548. §. ferner. ibi: Und sonderlich in vergangenem 1521. Jahr zu Worms.* Quæ & sola probat, & plenè. *Reichs, Abschied / de Anno 1576. §. Wann auch. R. A. de An. 1594. §. Wann auch bey voriger. Viet. de Exempt. concl. 5. Knich. in Epos. num. 305.*

Limn. 1. I. P. cap. 7. num. 84. Reink. 1. cl. 4. cap. 1. num. 21. Arum. de Comit. cap. 8. num. 63. Sicuti hæc assertio in Contradictorio judicio Cameræ Imperialis in causa *Brunsuig. contra Brunsuig.* palmam obtinuit. Knich. *Encyclop.* cap. 10. num. 72. Meichsn. tom. 3. dec. 6. [Knipschilt. de civit. Imp. lib. 2. cap. 17. num. 72. ac lib. 1. cap. 12. num. 5. Vide supracap. 10. n. 7.]

II. Probatur etiam, aliquem esse Imperii Statum, si quispiam in Comitibus Votum & Sessionem habet. *Reichs-Abschied/ de Anno 1548. §. wann auch.* Meichsn. 3. decis. 6. num. 27. Hisce quidam ex Juris Publici Consultis addunt; Si quis *Feuda & Regalia* ab Imperatore & Imperio immediatè recognoscat. Gail. 1. Obs. 21. num. 9. Imperio collectas solvat, aliavè Imperii onera sustineat. Knich. *Encycl.* cap. 10. num. 28. Klock. d. tr. cap. 20. num. 162. ad d. consil. 31. num. 100. [Dn. Blumen. dict. tit. 30. num. 18. & 19. Si in Camera Imperiali activè & passivè conveniatur. Gail. 1. Observ. 1. Si ad Conventus *Circulares* conscriptus sit, & comparuerit. Stephan. 2. de iurisdictione p. 1. cap. 4. num. 45. Viet. de Exempt. concl. 40. Quæ tamen

tamen maxima parte probationem probatam non facere, jam supra, *cap. 10. & 11.* deductum fuit. Vide Nic. Everhard. *1. consil. 41. per tot.* [Formam concipiendi Libellum exemptionis, refert Guil. Roding. *in Pandect. Camer. lib. 3. tit. 44. num. 1. & seqq.*]

CAPUT CIV.

& Vltimum.

De Exemptione & Sententia Definitiva.

I: **A**ctio hæc per *Procuratorem Fisci* intentata, eliditur per *Exceptiones varias*, quæ supra *in cap. 89. de Effectu iurisdictionis territorialis*, videri & exactibus *Territorialis Jurisdictionis* desumi possunt; Præcipuæ autem *Exceptiones* traduntur in *Reichs Abschied/ de Anno 1548. §. Wann auch ein Außgezogener/* scilicet I. *Eximendum non reperiri in Matricula Imperii.* II. *Nec votum ac Sessionem in Comitibus habuisse.* III. *Nullum unquam tem-*

pore *feuda* ab Imperatore recognovisse. V. Ad *Comitia Provincialia* vocatum comparuisse, idque tanto temporis spatio, cujus initii memoria non extat. Gail. 1. *Observ.* 21. num. 15. Vict. *concl.* 17. & 40. Knich. *Encyclop. per tot.* [Jacob. Blumen. in *Proceß. Camer. tit.* 30. num. 53. & *seqq.*]

2. Illud etiam observandum, Territorii Dominum plurimum adjuvari *contra eum*, qui se exemptum esse, fatagit, *Præsumptione iuris*, quâ quicquid est in Territorio, censetur esse de Territorio ac universi & singuli, *alles was darinn befreist/ und gelegen ist/* quoad universalem Domini territorialis recognitionem, ac quoad ea, quæ superioritatis jura concernunt; Boss, *tit. de Princip. n.* 233. Schurff. *Cons.* 26. num. 3. cap. 1. Peregr. *cons.* 16. num. 4. lib. 1. Meichsn. *tom.* 1. *decis.* 7. num. 8. in f. 90. Knichen, in *Epops.* num. 190. & *seqq.* [latè Freyer de *superiorit. territor.* posit. 10. lit. A. in *disput. Basil. vol. nov.* Quam regulam explicat Dn. Knipschilt. *d. civit. Imp. lib.* 1. cap. 12. num. 113.]

3. Quæ intentio fundata efficit, ut
non

non obstante exemptionis præensione
Dominus territorij contra Pseudo-exem-
ptos, Jurisdictionem exercere possit,
donec exemptionis lis, decisione finia-
tur. Meichsn. tom. 2. lib. I. decis. Cam. 9.
num. 6. fol. 832. Knich. de jur. territ. cap. 5.
num. 104. & 156. ac Encyclop. cap. I. n. 63.
Ritter. de homag. concl. III.

4. Quæritur autem, *an Exemptus*
teneatur edere Fiscali agenti sua exemptio-
nis Privilegia? Quod asserimus. [Ita
namque Imperator Alexander Severus
rescripsit: *Non est novum, eum à quo pe-*
titur pecunia, implorare rationes creditoris,
ut fides veri constare possit. p. l. non est. s. C.
de edend. Ac quilibet fisco agenti, ra-
tiones & instrumenta edere tenetur. *per*
l. senatus censuit. 3. D. eod. tit.] Gui-
lielm. Scipio decis. Cam. 125. lib. 4. Quod
etiam stylo Rotæ Romanæ conforme
est. Teste Anton. Merenda. lib. 5. con-
trov. cap. 36. [Vide Hilliger in Donell. E.
lib. 23. cap. 6. lit. E. Dn. Brunneman. in
Cod. ad dict. l. non est. C. d. edend.]

5. Quoniam autem per exemptio-
nem à Collectis Imperii laceratur Im-
perium Romano-Germanicum & ner-

vus Imperio adimitur, hinc queritur?

Quisnam pendente lite exemptionis, onera Imperij solvere teneatur, ac wer die Reichs-Anlagen in wehrendem Proceß erstatten solle? Si exemptus est *in quasi possessione*, libertatis, onera Imperii in eum redundant. Reichs Abschied/ de Anno 1564. §. und damit. Quoniam à possidente tributum persolvendum est. *arg. t. t. C. sin cens. vel reliq. fund. l. inter. 42. D. de pact. Gail. I. Observ. 21. num. 13. & 18.* Secus si eximens sit *in quasi possessione subjectionis*, quo in casu onus hoc eximenti incumbit. Nisi Exemptus in quasi possessione solutionis fuerit, tunc is onus hoc subterfugere nequit. Reichs Abschied / de Anno 1548. §. Wer aber innerhalb. Reichs Abschied/ de Anno 1576. §. Wo aber. Donec in petitorio decernatur, cui hoc onus sufferre par & æquum. *Corref. apud Schwanman. in decis. caus. Ortenburg. contra Bayern fol. 52. Viet. de exempt. concl. 39. & 40. [Dn. Jacob. Blumen, dict. tit. 30. ss.]*

6. Quibus abundè discussis, nil restat, nisi *sententia definitiva*, Prout Eximens vel Exemptus merita causæ firmiori-

De Exemptione & Sententia Definitiva. 891
mioribus probationibus deduxerit.
Quæ sententia communiter ita conci-
pitur ; Hierauff wird allem Fürbringen
nach zu recht erkannt/ daß ermelte Grafen/
so viel die Grafschafft D. belangen thut/
ohne Mittel Grafen des Reichs seyen/dero-
wegen alle desselben gefreyte und ungefreyte
Hülff und Anlagen / so jederzeit dem Reich
bewilliget werden / für ihren Antheil zu er-
legen schuldig. *Acta Ortenb. contra Bayern.*
fol. 636. Pro fisco & Exempto judicatum
fuit in Camera, in causa Ducatus Slesui-
censis contra Dania Regem: Civitatis
Hamburgensis contra eundem Regem;
Comitis Ortenburg contra Bayern. Gylm.
lib. 1. decis. 46. Meichsn. tom. 3. decis.
vot. 6. fol. 100. Select. Sent. Cam. Contra
fiscum in Causa Civitatis Braunsuig. contra
Ducem Brunsvigensem. Mota quoque
fuit exemptionis controversia Comiti-
bus à VValdeck. Anno 1546. à Hassia Land-
graviis; Veruntamen prædicti Comi-
tes in possessione vel quasi immediati
hucusque permanserunt. Dn. Limn.
in Add. ad l. P. 4. cap. 7. verb. Waldeck.
Vide Waldeckische Ehren- Rettung. Ac
apud

apud Klock. de Contribut. in annex. consil. 10.

7. Quod si inter fiscum Imperii & Eximentem *Partes aequales* sint in probatione, & meritis causæ, in dubio gratiosè *pro Fisco Imperiali & libertate* immediata contra Eximentem judicandum erit. *Novell. 85. Edict. Justin. 4. cap. 2. §. 1. [Covarr. 1. Var. resol. cap. 16. Joan. Bapt. Larrea alleg. fiscal. in proæm. num. 7. Cum Declaratione Dn. Fritsch. ad Reyger. Verb. Fiscus num. 9.]* Siquidem in dubio semper pronuntiandum, ne subditialiquid detrimenti capiant. *Novell. 149. cap. 3. Gribald. Turamin. & Gothofred. in l. non pato. 10. D. de jur. fisc. Alciat 3. præsumpt 41. Gylm. 1. Symph. 2. tit. II. vol. 4. num. 123. Stephan. 2. de iurisd. p. 2. cap. 1. num. 39. Viet. d. l. concl. 40. [Quod explicat Larrea in dict. præfat. num. 8. & 9. Knipschilt. dict. tr. lib. 2. cap. 16. num. 73. Anton. Merenda lib. 3. controuv. cap. 18.]*

8. Dubitatur autem de hoc casu; *Quid si Landsassus in iudicio Exemptionis contradictorio succumbat, feloniam ne commississe dicendum erit?* Negatur: Quia
A&or

Actor non fidelitatem feudi, sed qualitatem tantum personæ, probabili errore abnegavit, quæ feudi caducitatem non inducit. Choppin. *ad Leg. Andie. l. 1. cap. 6. n. 7. & 8.* Mart. *de iurisdic. p. 1. cap. 33. n. 136.* Schrad. *defeud. p. 9. cap. 6. n. 19.* Cacheran. *decis. 29.* Viet. *d. l. concl. 26.* **Waldckische Ehren-Rettung. p. 2. cap. 28.**

[9. *Felonia* enim militare verbum est, ac in genere quemlibet *dolum, fraudem ac improbitatem*, in re feudali commissam, denotat; Quod commissi genus tam in *Dominum* quam in *Vasallum* cadit. *per §. domino committente. 24. lib. 2. Feud. 26.* Jo. Paul. Balzeran. *ad dict. §. Domino. Vbi tradit*, Quod *Felonia*, sit barbara vox Feudistarum, noxiam, delictum & perfidiam denotans. Ac deducitur à Gallo Francico nomine *Felon*, significans *Choleram*: ac *Felonie*, atrocitatem & impetuositatem significat; Idque ex *Froissardo* comprobari potest in Verbis: *La guerre est felle, id est, cruelle.* *Froissard. histor. lib. 1. cap. 299.* Besold. *de linguar. immutat. in tr. de natur. Popul. cap. 23.* Magistamen propriè, *Feloniam*, à Verbo Germanico, *Fehlen/ seu Feelen/* id

id est, errare & delinquere, originem trahere, censet Vossius *de vit. sermon. & gloss. latin. Barbar. lib. 2. cap. 6.* Rittershus. *de feud. lib. 2. cap. 5. Quest. 2. fol. m. 375.* Germanos enim Veteres, perfidiæ delictum, *Falam* dixisse, ex *Osfridi epistola ad Ludovicum Pium*, deducit Anton. Matth. *de crimin. lib. 48. tit. 2. cap. 1. num. 10.*]

10. *Revisioni* in causis Exemptionum nullum locum relictum fuisse, tradit Viet. *de Exempt. concl. 40. inf.* Cur autem, ut aliis in causis, non æquè item in causis exemptionis *Revisioni* locus sit, urgentem diversitatis rationem non video: Ac quoniam *Verba Ordin. Cam. p. 3. t. 53. in pr. ibi: Einige Parthey. generalia & indefinita sunt*, ideò nulli omninò *Revisionis* beneficium etiam in Exemptionis causa denegandum esse censeo. *arg. l. cum quid. D. de reb. credit. Goedd. conf. Marp. 28. num. 175. vol. I. Gail. I. Obs. 53. num. I.*

[II. Dubium autem hoc in casu oritur; *An per interpositam & obtentam Revisionem, executio sententiæ exemptionis interim suspensa maneat?* Negandum hoc

hoc videtur, per *auth. quæ supplicatio. C. de precib. Imp. offer. desumpta ex Novell. 119. cap. 5.* Quando enim nulla amplius appellatio, sed tantum supplicatio superest, tunc sententia subito executioni mandanda est, modo Victor fidejussores dignos præstiterit. Ita Mynsing. 6. *Observ. 15. num. 3. Consil. Marp. 22. num. 144. vol. 3. Merckelbach. apud Klock. 2. consil. 100. n. 7.* Quod præjudiciis Regni Lusitanix, Siciliæ, Aragoniæ & Galliæ illustravi in *Metrolog. cap. 14. §. 33. n. 4.]*

[12. Contrarium defendit Gail. 1. *Observ. 154. n. 4. Petr. Heig. 1. Quæst. 10. num. 64.* Eo quod, Recursus, retractio & revisio prioris sententiæ, appellationis naturam habeat. Bender. *de revis. conclus. 10. num. 13. Addit. ad Rümelin. A. B. dissert. 2. thes. 20. Græven. 1. Conclus. 154. confid. 1. num. 4. Frider. 2. de mandat. cap. 28. num. 2.* Quæ concertatio sopita fuit per *R. 1. de Anno 1654. §. 116. & 117.* Scilicet, sublato Revisionis effectu suspensivo, quoad revisiones futuras, in causis sæcularibus; Secus est in causis Ecclesiasticis, quarum sententiarum executio, per revisionem, publicæ tranquillitatis gratia suspenditur, 13. Quæ-

13. Quæritur autem; *An sententia per revisionem pendētis executio in materia exemptionis, aliquando ex Ratione Status suspendi possit?* Sanè Gailius & cum eo Benderus censet, aliquando non tantum Imperii Romani utilitatem, sed & necessitatem exigere, sententias Camerales per Revisionem pendentes, executioni non mandare. Multa enim quietis publicæ gratia tolerantur aut exequi suspenduntur, quæ aliàs in effectum deducenda forent. Cum & ipsa necessitas Reipublicæ, sit Lex temporis, cui omnes, clavum & remonem regiminis gerentes, aliquando parere solent, ut totum conservetur. Gail. 1. *Observ.* 154. num. 4. Bender. *de revis. conclus.* 22. num. 28. & 29. Vide Dn. Fritsch. *de necessit.* sect. 6. *concl.* 6. latè metrolog.

cap. 14. §. 37.

Et hisce adjectis præsentī tractatui finem imponimus.

SOLI DEO GLORIA.

IN.

INDEX SUMMARIUS.

Rerum plerarumq; in hoc Tractatu
contentarum.

A.

Accisa. pro usu Reipublicae Principibus permis-
sa, 591. 592. cum consensu civium impo-
nenda. 592. 593.

Aeneae Sylvi ad Germanos oratio. 53.

Albergaria jus, alias Außspan. 111.

Agrippa, Augusti Gener, curator viarum publi-
caram. 534.

Angaria, Parangaria, Frondienst. Quis à sub-
ditis eas exigat. 640. 641. 642. fieri debere cum
paternâ moderatione. 643. Et subditorum sum-
ptibus prestari, 644. 645. Subditos extra ter-
ritorium non teneri eas prestare, 644. nec pri-
vilegiatum ab ijs immunitatem mereri. 647.

Apanagium Ultragenitorum Principum. 240.
241. 242. 243. id non esse Legitimam. 244.
245.

Aperitura jus, Desnungs Recht. 708, 709.

Archigrammatei. 554. 555. Questiones varie de
ijs. 556. 557. 558. 559.

Archivum quid? item fides ei debita. 430. 431.
432. 433. Ejus requisita, ut probet. 433. 434.
Ejus scripturas dolose ablatas pro fure non proba-
re, ibid. Etiam extra territorium prolatum
probare. 435.

Armandia jus. 665. 666. 667. 668. Ius arma
subditis imponendi cui? 669. 670, Olim summo

INDEX SUMMARIUS.

Principi competens, 670. *Eorum usus an subditis permittendus?* 673. *Ius exarmationis*. 675. 676,

Asylum. *Eius vires*. 480. 481. *non dolosis, sed imprudenter delinquentibus subsistere*. 481. *Reus an carcere effracto ad asylum fugiens sit tutus?* 482.

Augustana Confessio Austriae provinciis penitus denegata, in Silesiâ restricta. 740.

Augustus Caesar Democraticum Statum in Monarchicum mutavit. 31. 32. *arma adversus externos vertit*. 33. à S. P. Q. R. *Pater Patria dictus*. *ibid.* *Nummi in ejus memoriam cusi*. 34. *Consilium ejus coercendi Imperium intra terminos*. *ibid.*

Aulicum Imperatoris Consilium in causâ Religionis non habere concurrentem jurisdictionem cum Camera. 746. 747. *Hujus asserti Declaratio*. *ibid.*

Avocatio Causarum quibus competat. 401. 402. *quomodo fiat?* *ibid.* *non fieri à provinciali judicio, vom Hof. Gericht*. 403. 404.

Austrega, Iudices inter Dominum & subditum Principis. 217. *quot viae, & quae moralis eorum ratio*. 218. 219. *quousq; eorum judicium sese extendat*. 219. 220. 221. 222. *in causis contra Religionem & Instrumentum pacis. locum non habere*. 745. 746.

B.

Bannus ferinus, Wildbann/ quid? 50. 51.

Banni-

INDEX SUMMARIUS.

Bannitus, quibus ejus executio committenda? 815.

816. *Bellum contra Bannitos quibus sumptibus gerendum.* 813. 814.

*Bellum primum Pop. Rom. adversus Regem Por-
senam.* 18. *alia ejusdem pro libertate, Sociis,
gloria, & Imperio.* 20. *Bella civilia.* 25. *Ger-
mania bellum per edictum Imperatoris, Anno
1629. ob Bona Ecclesiastica accensum.* 719.
*Bellum ob ius VVildfangiatum Electori Palati-
no nuper intentatum.* 716.

Belligerandi ius cui competat 712. *Causas debere
esse iustas.* 712. 713, *sine consensu Impera-
toris defensivè, non offensivè, belligerari posse.*
714. *Consiliarios Principum, præprimis in cau-
sa Religionis debere esse pacificos.* 715.

Beysiger/ an ius detractionis? 579.

*Bona Principum Domaniale - quomodo à præscri-
ptione sint libera.* 313. 314. 315. *quomodo non,
316. à Principe peregrino in æternum præscribi
non posse.* 317. *Horum privata bona communi-
bus regulis subjacere.* 317. 318.

*Bona Ecclesiastica Mediata. Quid Principibus
in eorum provisione liceat,* 754. *quomodo di-
spensatio fiat.* 764. 765. *Administratio eorum
in Ducatu VVirtenbergico legitima* 766. 767.
non posse in formam Patrimonialium redigi.
768. *Possentamen aliquid de ijs publicis necessi-
tatibus impendi.* 771. *Quid Principi Catholico
in prohibendis immobilibus liceat, ne ea in Per-
sonas Ecclesiasticas alienentur.* 772.

Breviculum, brevetestatum quid? 805.

INDEX SUMMARIUS.

Bruti nummi in memoriam trucidati Caesaris. 27.
Brocardici beneficii incunabula. 112. *Ejusq³ declaratio.* 113. 114. 115.

C.

Cadaviense pactum inter Ferdinandum I. & Ulricum, Ducem VVirtemberg. Cade in Bohemiâ initum. 258.

Caius Marius, Cimbrorum Victor, in cuius victoria memoriam nummi cusi. 23.

Caligula, funestissimus Imperator. 38.

Calviniani per Instrumentum pacis in pacem Religionis recepti, 726. NB. *quâ conditio.* 727. *hinc processus in Imperio illis decreti.* 728.

Camera, quæ ejus in causâ fractæ pacis Religionis jurisdictio, 747. 748. 749. 750. *est Index in causâ Exemptionis ab Imperio.* 879. 880. *Ejus contra Exemptionem sententia.* 890.

Canonicos Clericos Instrumento pacis contravenientes Camera subiectos esse. 751. *Etiâ subditum à suo Magistratu ob Religionem gravatum Cameram adire posse.* 752.

CHRISTOPHORVS *Dux VVirtembergie. Ejus sollicitudo pro bonis Ecclesiæ.* 766. 768. 769. 770. *Leges, mensuras, pondera ad æqualitatem reduxit.* 424. *Ejus responsum de non recipiendis Iudeis.* 546.

Civilis & Criminalis jurisdictio Principum & Statuum magis à consuetudine, quàm legibus pendens. 436. 437. *Superior, sive alta, Inferior sive Bassa Principibus patrimonialis.* 439. 440. *lis semper salva & quæta.* 440. 441.

Circu-

INDEX SUMMARIUS.

Circuli Imperij Romani. 85. 86. 87.

Civitates, quatenus ius reformandi eis competat.

732. *De civitate Coloniensi quoad hoc punctum.*

733. *se se ab Imperiali Iurisdictione eximere non possunt.* 857.

Claudius, Imperator crudelissimus. 38.

Clientelare ius antiquissimum. 158. *quibus com-*

petat. 158. 159. *Obligatio per hoc.* 160. 161.

quomodo se extendat. 161. 162. 163. 164. *quomodo*

active obliget, à pag. 161. *ad pag.* 169. *quomo-*

do passive. 169. 170. *Varie quaestiones de hoc*

iure, à pag. 171. *usque ad pag.* 181.

Collecta. Ius eas imponendi antiquum. 559. 560.

quibus competat. *ibid.* *Ordinaria & Extraor-*

dinaria, per jugationem utraq; inducta, 561.

562. *quaedam etiam personales per capitatio-*

nem, quaedam mixtae, 562. 563. *quando &*

quomodo Principes ad Collectas progrediantur.

564. 565. 566. *Sieuer. Bücherl* *quid in ijs*

observandum. 565. 566. *Soli subditi ijs possunt*

onerari. 567. *Quaestiones variae de ijs, à pag.*

567. *ad pag.* 573.

Collecta Imperiales in adiutorium Imperij. 824.

Earum differentia. Denarius communis, seu

capitatio. 824. 825. *der Römer Monat.* 826.

quando & ubi indicentur, 827. *non nisi de Co-*

mitiali, & libero consensu Principum. 828. 829.

causa earum, 829. 830. *quota earum.* 831. *ut*

& superindictio. 832. *Etiam Nobilium collecta,*

sed sine determinatâ quantitate. 836. *Ne-*

minem ab ijs esse immunem. 838. 839. *pœna mo-*

rosi in solvendis collectis. 839. 840.

INDEX SUMMARIUS.

Comitia. De Sessione Principum in ijs alternati-
vum 101. 102. de eorum usu. 122. quis & cur
ea dissuadeat. 123. 124. Vocatio ad ea. 125. 126.
127. qui ordines in ijs. 132. de eorum conclusio-
ne. 133. 134. 135. dissensu. 135. 136. 137. defecti-
bus. 137. Comparitio Principum ad ea persona-
lis. 816. 817. pœna non comparentium. 818.
819. 820.

Comparitio Vasalli. quomodo probetur. 869. 870.
plures ejus actus requiri ad inducendam subje-
ctionem. 870. 871. 872.

Compaß-Brief. 393.

Concordia templum à Romanis extructum, & cur?
54.

Conducere per viam. Ius hoc quale, cui compe-
tens. 534. 535. Ius zu streiffen. 536. 537. quid
Dominus territorij ob hoc sibi competens ius re-
neatur prestare. 537. seqq. Constitutio de his
in Italia & Regno Neapolitano. 539. 540. Ma-
nendum in viâ regiâ. 540. 541. De Iudice
criminis in viâ commissi. 542. Questio de Iu-
daïs. 543.

Confiscatio. Confiscata bona cum variis questioni-
bus, à pag. 609. ad pag. 614. Philippi II. Hisp.
Regis regula de confiscatione notatu dignissima.
614.

Conscientie libertas, qualis. 725. 728. cui com-
petat. 415.

Conventus provinciales, Land. Tag. Ius convo-
candi ad eos, qui mittantur & compareant. 416.
417. quomodo & cur? 418. 419. Eorum ne-
cessitas.

INDEX SUMMARIUS.

cessitas. 420. 421. An Deputatus ad hos arrestari possit? 421.

Consules post Reges Roma constituti. 15. eorum numerus. 16.

Contumaces contra edicta pœnis coercendi. 377.

Crimen laesæ Maiestatis. De ejus Iudice, cognitione, & pœnâ, à pag. 207. ad pag. 212. Quatuor casus in causis criminalibus propriè dictis, quod ad Principes delinquentes puniendos attinet. 213. 214. 215.

D.

Datia vini. Vid. lit. A. in voce Accisa.

Debita. Questio de appellatione à debitis liquidis, & instrumentis guaranteegiatis. 397. 398.

Decemviri, Romæ creati 17.

Decanorum Ecclesiæ August. Confess. autoritas. 761.

Decime ex fundo diverso fructuum genere cultu cui debeantur. 625. Pastores, qui ex pratis, den Newgehenden/ olim habuerunt, frumento jam cultis, decimas frumenti optimo jure petere & percipere, 626. De novalibus in sylvis eradicationis. 654. 655.

Delicta. Varia, à pag. 471. ad pag. 475. quando & cur Princeps ea remittere possit. 474. 476.

Detractio. Ejus jus quid sit? ejusq; vestigia in historiâ Romana. 574. Ejus due species; Una propter migrationem. Altera propter hereditatis perceptionem. 575.

Dicastery creatio. Ius id esse Regium, ut summum

INDEX SUMMARIUS.

tribunal in Republ. necessarium. 387. ad Prin-
cipes id transisse. 388. Quota hujus incerta,
diversis in locis diversa. 581. Questio de us,
ibid.

Diocletianus, Imperator savissimus 38.

Dispensatio. Principes Status &c. contra legem di-
spensare posse. & quid sit dispensatio, 461. 462.
quibus in causis dispensetur. 462. 463. seqq.

Ditionum Imperij ad haeredes transmissio. 122.

Domicilium habitationis prevalere domicilio na-
tivitatis. 351.

Donatio Principis in Augustam. 275. Uxoris illu-
stris in maritum: item à Principe in Liberos,
qualis. 275. 276. in privatum qualis. 277. in
filium familiæ qualis. 278. Principi à privato
facta qualis. 279.

E.

Ecclesiastici. Horum Statuum cum Secularibus con-
junctio. 83. 84. Eorundem ad Comitia voca-
tio. 124. 125.

Ecclesiasticum Consistorium quibus personis con-
stet. 758. Director Principis ejus praeses. 757.
vere spirituales causa in eo tractentur. 757.

Ecclesiastici Reformati tandem per pacem Osna-
brugensem secularisati. 127.

Ecclesiastici mediati, qui in territorio Principum
domicilium habent, soli Papæ, nulli Episcopo
subiecti, dubia de ijs questio. 754. 755.

Ecclesiasticum Reservatum Pontificiorum. 729.

Ecclesiastica Bona. Vid. Lit. B. in voce Bona Eccles.
Eccle-

INDEX SUMMARIUS.

Ecclesiastica negotia. Eorum cura etiam ad Principes pertinet. 717.

Edictum Imp. Ferd. II. Anno 1629. de bonis Ecclesiasticis. ibid.

Edictum. Principis ius id esse. 371. *etiam forenses obligat.* ibid.

Emigrandi beneficium ob Religionem. 725.

Emptor Bonorum Fiscalium Principis Imperij, adversus omnes actiones perpetuo tutus. 311. *Etiam qui rem donatione à Principe acquisivit.* 312. 313. *quatenus id locum non habeat,* ibid.

Episcopus. Eius nomen in Ecclesiis A. C. ferè desuisse, in cuius locum nomen Superintendentis successit. 762.

Episcopalis Iurisdictio in territoriis A. C. plenè suspensa. 741. 742.

Excommunicatio. An Ministri A. C. potestatem excommunicandi habeant? 760.

Exemptio ab Imperio Romano. Exempti à Iurisdictione Imperij. 849 850. *De recuperandis exemptis.* 850. 851. *Varia remedia recuperandi ab Imperio avulsa.* 851. 852. *Exempti ab immediata subiectione.* 853. *crebra lites de ea.* 854. 855. *Harum decisionem in Recensibus Imperij non proflare.* 856. *Exemptionis causa varie à pag. 858. ad pag. 865. Eius probatio si paruisse & comparuisse probatur.* 866.

Exemptiones quantum Imperio noceant. 874. 875. *Remedia contra eas.* 875. 876. *seqq. Processus contra eas qualis.* 887. 888. 889. *An in causis Exemptionis Revisio locum habeat?* 894. Et

INDEX SUMMARIUS.

an ea obtenta executio in suspensio maneat?
894. 895. 896.

F.

Fama. Ius restitutionis fama etiam Principibus competens. 489. 490. 491. Restitutus quatenus pro persona legali sit habendus. 491. 492. Formula & effectus huius restitutionis. 493. seq. Princeps infamem ad dignitatem promovens eundem restituisse creditur, ut infamia ei obijci non possit. 496. 497.

Felonia quid. 892. 893. 894.

Feripita, Wildbret. Schürken, quæ pœna afficiendi. 656. 657.

Feuda. Imperij esse indivisibilia. 242. Regalia & non Regalia renovationem requirere. 787. Eorum investitura, à pag. 787. ad pag. 790. Recognitio iusto tempore petenda. 791. 792. Investitura Dn. Leopoldi Frid. Ducis VVürtembergici in Comitatum Mompelgartensem, 792. De casu neglecti petitionis termini, à pag. 792. ad pag. 798. Modus petendi investituram Feudi Ducalis 798. De tempore huius petitionis. 799.

Fiscus Camera. Eius actio contra exemptionem Camera. 881. 882. 883.

Fiscalia. Ius Fisci. 604. quæ bona Fiscus hoc jure capiat, à pag. 604. usq; ad pag. 609.

Flumina publica. Qualium jus Principibus competat. 595. 596. Eorum usus jure gentium publicus, hodie tamen ferè ubiq; restrictus. 599. quæ Domino territorii de iis competat. 599.

600. Pi.

INDEX SUMMARIUS.

600. *Piscationum redditus. Ius rates ducendi, Floß, Recht.* 599.

Fœdera. quibus ius eorum competat. 145. 146. 147. 148. *Horum limitatio.* 148. 149. 150. 151. *sine Imperatoris consensu ea Principibus licere.* 151. 152. *quatenus etiam cum exteris Regibus.* 153. 154. 155. *questio de hac libertate.* 156.

Forestalis jurisdictio. cui competat. 648. 649. *exceptio casu der Freyenbürsch.* 649. 650. *quid sit hac jurisdictio.* 650. 651. *Officia forestalia.* 651. 652. *Hoc ius habens, Domino sylva prohibere potest, ne ligna cumulatum excidat.* 653.

Fortificatio. Ius fortalitii muniendi antiquum & regium. 685. 686. *quibus competat.* 687. 688. *questiones diverse de pradio Vasalli, quoad hoc ius, à pag.* 688. *ad pag.* 691. *tempore belli etiam ex templis licere construere fortalitia.* 691. 692. *nimia fiducia in ea vetita.* 692. 693.

Furta. An res furibus erepta, Fisco, an Prasidi Provincia cedant? 362.

G.

Gabella. Vid. lit. A. in voce Accisa.

Germania olim horrida. 7.

Germanicum Imperium Germaniae Procerum libertatem antiquissimam, sub Carolo Magno revivuisse. 108. 109. 110. *Eorundem potentia quanta sit in suis territoriis.* 110. 111. *quando inceperit.* 112.

Gleits.

INDEX SUMMARIUS.

Gleit. Obrigkeit auff freyer Kaiserlicher Reichs- und Land- Straß/ *vid. lit. C. in voce. Conducere per viam.*

Gratia Dei regnare. Inscriptio, faciens Majestatem Principum conspicuam. eius origo 295. & exempla. 296. 297. Ecclesiasticos ab hoc titulo abstinuisse, tandem usos. 297. 298. Alios absq; lese Majestatis crimine uti non posse. 299. quare Principes utantur. 300. 301. Subditum in Statum Imperii crimen lese Majestatis committere posse. 301. huius sententia moderatio. 303. Etiam in civitatibus id obtinere, si civis patriam oppugnat. 305. An, qui in Principis territorio bona possidet, hoc crimen possit committere? *ibid.*

H.

Heres. Heredem defuncti injustè juratam obligationem circa relaxationem juramenti infringere posse. 715. 716.

Heeribannium quid. *Heersteyr/Römerzög.* 844. 845.

Homagium. Iuramentum subjectionis. 345. eius definitio. 346. An id efficiat subditum, & à quibus exigatur? 347. personale aliud, aliud reale. 348. aliquot quaestiones de eodem. An Status Imperii ob bona in Principis alicuius territorio sita homagium praestet? 349. Qui homagium regulariter praestent? 350. à quibus in Ducatu VVürtembergico exigatur & in fidem subjectionis praestetur. 352. quaestiones de ea diverse. 353.

INDEX SUMMARIUS.

354. 355. *Ejus effectus* 355. 356. *Adjunctum*,
honor, reverentia. 356. 357.

I.

Immediatus Status Imperii qui? 72. *inter eum &*
civem Imperii discrimen. *ibid.*

Imperatoris Ferdinandi II. potentia. 52.

Imperatoris Jurisdictio cum jurisdictione in Sta-
tuum territorii non concurrens. 118. 119.

Imperij R. divisio in 10. circulos. 86. 87. 88. *ejus*
Majestas ex Principum libertate elucens. 106.
107.

Imperij Status. Quomodo probetur, aliquem esse
Statum Imperij, a pag. 884. ad pag. 888.

Infamia. Non ea, qua Recessibus Imperij inuri-
tur, sed lege Provinciati irrogatur, ab Impera-
tore per Restitutionem tolli potest. 491. 492. *in*
quânam defensio locum habeat. 432. 433. *Abol-*
itionis infamiae causa commiseratio. 432.

Inhibitio Principis quid? 373.

Insulam in flumine natâ pertinere ad territorium
Domini. 596. 597.

Instrumentum pacis Osnabrugensis. 719. *tanquam*
murus aeneus libertatis in Religione. 720.
721. *tenor & vigor in causâ bonorum Ecclesia-*
sticorum, columna Imperij. 755. 756.

Investitura. Eam Principes ab Imperatore, ut ejus
Vasalli quando & quomodo petant. 785. 786.
Prima est sequentium radix. 805. 806. *Quid*
Vasallus Imperii pro Investiturâ loco Laudemii
expendar. honorarium. 807.

Judai.

INDEX SUMMARIUS.

Judai. Tantum ex gratia à Christianis recepti 544. 545. quibus potestas sit concessa, eos recipiendi. 545. Ex Ducatu VVürtembergico exesse iussit & ex aliis, 546. 547. Conditiones receptionis eorum. 547. 548. 549. Eos, si pacificè vivunt, à Principe pro lubitu expelli non posse, 549. Eorum privilegia. 550. 551. Imperatori electo offerunt ein Cron. Steur. 552. Divortia ipsis concessa. ibid.

Judex. Coram Judice extraneo incompetente non comparendum. 389. 390. 391. 392. Limitatio hujus regule. 395. 396. de prorogatione hujus Jurisdictionis. 391. 392. 393. 394. à dicasteriis ad curiam & aulam Caesaris provocare quando liceat. 394. 395. 396.

Judicium & Judex Principum. Eos extra limites Imperii Imperatori se sistere non teneri. 191. nec Procuratores ipsorum teneri, ut jurent in animas Dominorum. 191. diversi horum Judices pro diversitate casuum, à pag. 193. ad pag. 199. Quaestiones varie de Judicio Feudorum 199. 200. 201. 202. In causis matrimonialibus apud quos Judicium sit in Papatu, apud quos in Ecclesijs. A. Confess. 202. 203. In criminalibus, v. g. in causis fractae pacis, in crimine laesae Majestatis, quod iudicium sortiantur, à pag. 206. ad p. 210.

Julius Caesar. Ejus contra Pompejum victoria. 25. decreti à Senatu honores & interitus. 26. An jure fuerit trucidatus. 27. 28. Ejus testamentum, quo adoptavit Octavium, prima causa

motuum

INDEX SUMMARIUS.

motuum civilium. *ibid.* honores post mortem decreti, nummiq; excusi. 30. 31.

Jura Imperii ab Aristotele recensita. 9.

Jurisdictio Civilis & Criminalis. Has jurisditiones Principibus factas esse patrimoniales, & unde hoc promanaverit. 444. 445. Jurisdictionis divisio in varias species. 445. 446.

Jusjurandum. Cui relaxatio ejus competat, à pag. 404. ad pag. 409. Fit Minorem & Majorem natu relaxationem petere teneri. 409. Contravenienti relaxationem remitti non posse. 410. Cameram, v. Principem id praevis examine remittere posse. 411. quae relaxationis causa. 412. quid juris, si quis juravit, se non petiturum relaxationem? 413.

K.

Kaiser / wo er hinkomm / stehe ihm das Reich offen. 118.

Kunckel-Lehen. Ejus exempla. 253. 254. in Gallia & Belgio. 254. Ratio hujus successionis singularis favor Imperatoris. 204. 205.

L.

Lands-Fürstl. Obrigkeit, *Vide lit. T. in voce Territorialis Jurisdictionis.*

Land-Recht. Land. Tag. 358.

Landsassus. Causa, quibus immediato Vasallo Imperii Landsassus efficitur. 865. 866. à Feloniâ absolvitur, etiamsi in judicio exemptionis succumbat. 892. 893.

Legati

INDEX SUMMARIUS.

Legati. ad Comitia. 129. 132. 131. quibus ius eos mittendi competat. 182. 183. *An etiam Proscriptis?* 183. 184. 185. *An, si Legati in officio delinquunt, sint puniendi?* 187. *De eorum privilegiis.* 185. 186. 187. 188. *Salariis,* 189. 190. *Sessione,* 102. 103. *Ut & subdelegatorum loco.* 105.

Leges provinciales. *Eas condendi cui competat.* 358.

Leges duodecim tabularum. 17.

Legitimatio. *Natalium restitutio cui competat.* 498. *Ejus summa aquitas.* 499. *effectus, ius suutatis in bonis,* 300. 301. *de legitimatorum successione in bonis, non consentientibus agnatis.* 302. 303. 304.

Lex provocandi ad populum è *Portiâ familiâ, ex actis Regibus.* 16. *nummi in hujus legis memoriam.* 17.

Liberi Principum Imperii. *Obtinent dignitates, titulos, & privilegia Patrum suorum.* 324. 325. *in eos, ut subditos Parentes jurisdictionem exercere non possunt.* 326. *Forum etiam Liberi in territorio Patri non habent.* 327. *quamvis ibi deliquerint.* 328. 329. *nec Panagiarii ad Comitia vocantur.* 329. *neq; Statuto provincie patrie ligantur.* 330. *Primogenitus quid nepotibus debeat?* 246.

Libertinismus Religionum restitutus. 726.

M.

Majestas Imperatoris an sit indivisibilis, incom-
muni-

INDEX SUMMARIUS.

municabilis? 115. 116. 117. *Ejus jus territoriale.* 118. 119.

Mandatum quid? 372.

Masinissa, Rex ex Numidiâ incultâ fructuosissimam reddidit. 622.

Matricula Imperii quid? 33. *Archivum ejus ab Elect. Mogunt. asservatum.* 73. *Varias esse, ibid. De ejus rectificatione.* 831. *qualem probationem contra exemptionem faciat it. Earum varietas, & ad quam recurrendum.* 883. 884.

Matrimonium Principum. Non requirere Imperat. consensum. 306. *Vinculum amicitiae.* 307. *Etiâ apud exteros Reges & Principes concessum.* 307. 308. 309. *Et quidem Imperatore invito.* 309. *Etiâ Nobilem Virginem à Principe, vel Comite ductam gaudere titulo Generose, Wolæbornen.* 310.

Mediatis Comitibus & Nob. Landsassis concessum Religionis suae exercitium extra territorium exercere. 737.

Mensura. Jus eas constituendi. Vid. lit. P. in voce Pondera. Curv ejus cui competat. 424. 425. *Subditorum observatio.* 426. *pœna criminis falsi ponderum* 426. 427. 428.

Metalla. Jus ea effodiendi cui competat. 615. 616. *In privatorum prædiis canonem metallicum debere territorii domino.* 615. 616. *fodinas in feudo, aut emphiteusi reperias cedere utili Domino.* 620.

*Metatorum jus. hospitandi milites, die Cinquat-
M m m tium.*

INDEX SUMMARIUS.

tirung. 709. Immunitas ab iis an Professoribus & Doctoribus competat? 709. 710.

Militia Militari. Libertas militandi Principibus peculiaris, etiam exteris nomen dandi. 138. Sine licentiâ Caesaris, quod in aliis regnis non valet. 140. Germanis ab antiquo propria. 140. 141. 142. limitata tamen. 143. 144. ante Maximilian. I. milites non personum tympani collecti, sed ex agris exciti. 701. 702. 703. Nunc Principes ad modum absolutorum Regum militem conscribere, observatis observandis. 703. 704. 705. & qua cautione id ab iis fiat in alio territorio, 705. 706. præstita cautione transitum militum non posse denegari. 706. 707. posse etiam Principes vigore antiquæ libertatis exteris Principibus militem conscribere, ibid. Damnum totam universitatem resarcire debere. ibid.

Molendinum adificandi ius cui competat. 597.

Moneta. Cui olim, & cui nunc ius eam cudendi competat, à pag. 625. ad pag. 629. Cur numismata Caesaris nomen, & bicipitem aquilam referant. 630. 631. licitum esse Statibus aliquid vilioris metalli monetis admiscere, sed pede monetarum accuratè præscriptio. 632. 633. Status ex hoc Regali lucrum nullum debere captare, 632. Circulorum provincia per VVaradinos in bonitatem monete inquisitio. 633. 634. prohiberi Principes hoc ius vendere, ibid. Curare debere Principes, ne falsa moneta in eorum territorium inferatur. 635. Principem monetam intrinseca

INDEX SUMMARIUS.

*trinfeca bonitate carentem, falva conscientia
cudere non poffe. 636. 637. limitatur tamen.
638. 639.*

N.

Nacheil. in continenti zu geftatten. 441. 442.

Nachteur. Vide lit. D. in voce Detrañtio.

Nero, Imperator nefandus. 38.

*Nobiles Mediatos exercitium Religionis pro fe in
vicinis locis liberum habere 737. An etiam do-
mi in arce pro fuis liberis & familiis? 738. 739.
Moderatio hujus quæftionis. 739. 740. Imme-
diatos ab Imperatore vocatos ad militiam in
perfonâ debere fe fiftere. 847.*

Novale quid? 625.

*Novelletum. Novales Decime ad quem fpectent.
623. 624.*

*Notarii. quomodo ab Archigrammateis differant.
554.*

*Numa Popilius, Rom. Rex Religione populum de-
vinxit. 10.*

*Nundina. Ius Univerfales condendi ad quem per-
tineat. 525. privilegia ius refervata non ultra
earum tempus durantia. 527. 528. 529. De-
buori fugitivo ea non valere. 529. per fignum
campanæ inchoata & finita. 528. diftinctæ quæ-
ftiones de ijs. 529. 530. 531. 532. Earum judi-
ces qui. 533.*

O.

Obedientia, quomodo eluceat. 867. 868.

Oratio fidelium pro Imperij Statu. 51.

Mmm 2

Ordi-

INDEX SUMMARIUS.

Ordinatio Magistratum & Officialium 377 378.
379. *Etiam Nobilibus Immediatis competens.*
379. *Dominum territorij, Officiales suo periculo*
creare, quorum dolus ei nocere debeat. 380. *Offi-*
cialis Principis ubi forum sortiatur? 381. 382.
383. 348. *Etiam civitates municipales officia*
distribuere posse. 384. 385.

P.

Pacificationes Religionis. 717.

Pacta Principum Imperij. Quod ad successionem
in defectu heredum attinet ab unâ stirpe ad
aliâ, quando valeant. 257. *Exempla eorum.*
258. 259. *Rationes huius iuris.* 259 260. 261.
An Jure Feudali defendi queant? 262 *an jure*
civili, quoad allodialia? 263. *quæ ad validita-*
tem horum pactorum requirantur. 264 265.
Eorum effectus, à pag. 265. ad pag. 268. etiam
Nobiles ea inire posse. 268.

Panagiarij qui, Postgeniti. 811.

Papa proestatio contra pacis Instrumentum irrita.
719.

Papistisch. Supplicantem in Camerâ pro manda-
to auff den Religion-Frieden debere omittere
verbum Papistisch/ secus libellum iri rejectum,
& supplicantem poenâ pecuniariâ puniri. 748.

Patronatus. Jus Ministrum nominandi & pre-
sentandi. 773. *Questio de Patrono Pontificio, si*
Ministrum Pontificium Ecclesiæ August Conf.
presenteret. Contra compositionem pacis Diling.
decisa 773. 774.

Tax

INDEX SUMMARIUS.

Pax Burgensis. Videlit. S. in voce Securitas. In crimen pacis fracta quando quis incidat. 715.

Perduellio Exemptionis causa ab Imperio 859.

Persona & res in territorio sita. Quomodo superioritatem territorialem afficiant, à pag 340. ad pag 344. Variæ quaestiones de ijs, ibid.

Pfaffen. Fürsten Principes Ecclesiasticos olim sic dictos fuisse ad Laicorum, quos vocant, differentiam. 789. Eos investiendi modus. ibid.

Piscationum reditus 599.

Pondera, Mensura, Ulnæ. Jus eas restituendi cui competat. 399. 400.

Pompeio triumphus decretus, cum eâ atate ei Senatori esse nondum liceret. 510.

Populus Romanus victorius penè totum orbem penetrans. 22. dum irucidato Casare libertatem restitutam putavit, parricidio perdidit. 28. Eius servitus sub Impp seqq. 38.

Prædia deserta Domino territorii cedere. 621. 622.

Præsidia Jus eorum cui competat 694. 695. Præsidarii cujus sumptu sint alendi, etiam civibus excubias agentibus, à pag. 695. ad pag. 699.

Atq; Clericis ob eorum multitudinem, non verò Pastoribus Evangel. ob eorum paucitatem. 699.

700. Excubia quibus sumptibus fiant. 700. 701.

Prætor. Prætendenti mandatum ex ore Principis non esse credendum 373.

Præcedentia jura Principum, 90. lites inde ortas.

92. 93. 94 quorundam de eâ transactio. 96.

definitivam ad Imperatorem pertinere. 97. 98.

vim longe consuetudinis, & ultimum actum

Mmm 3 pluri-

INDEX SUMMARIUS.

plurimum valere in Senioribus. 98. 99. quando
Major Minori dignitate cedat. 99. 100. 101.
Primogeniti. Eorum successio quatuorplex. 223. ius,
ibid. quibus in familiis valeat. 224. 225. 226.
Eius dignitatem splendorem esse Imperij 226.
227. nuper in Hassiacâ familiâ receptum. 226.
227. Conditiones. 228. 229. quando transmittatur. 230. Principem Patrem Primogenito
suum ius non posse auferre. 230. 231. Primoge-
nitum suo juri posse renunciare, & quomodo.
231. 232. 233. Filium Primogeniti ob Patris
delictum jure primogenitura non esse privan-
dum. 234. Legitimam Primogeniti esse totum
Principatum. 236. teneri Prædecessoris debita
solvere. 239. Etiam mobilia ad eum pertinere.
238. Idem Aliodialia. Dynastias, Pagos acqui-
sitos. 239. An ius hoc etiam in Feudis femi-
neis locum habeat? 225. 226.
Principes & Status Imperatoris & Imperij esse sub-
ditos. 117. 808. 809. 810. posse non solum Fe-
loniam, sed etiam crimen læsæ Majestatis in
Imperatorem, vel Imperium committere, & ob
id corporaliter puniri. 810. 811. quis de hoc cri-
mine judicet? 811. 812. etiam Statum Eccle-
siasticum ut peccare posse 812. 813. Esse eos Con-
siliarios & συνάρχοντας Imperatoris & Imperij.
821. 822. sine licentia Imperatoris à Comitibus
discedere non posse. 822. 823. ad quæ vocali hu-
militer compareant. 228. Eorum ad eadem Le-
gati. 229. 230.

INDEX SUMMARIUS.

Principum & Statuum divisio. 82. 83.

Privilegia. Eorum concessio. 447. *Civitates municipales sine Principis consensu ea concedere non posse.* 448. *personalia.* 449. *conventionalia.* 450. *Eorum clausulae regulares.* 451. 452. *& immunitates à collectis non extendi ad casum necessitatis.* 452. 453. *personale non extendi ad heredes.* 453. 454. 455. *à Principe concessa temerè non revocanda.* 455. *Conventionalia in concedentis arbitrio non esse.* 456. 457. *revocabilia.* 458. 459. *Dubia de his.* 459. *Ex ratione Status revocari posse.* 460.

Proscriptio Principis Imperij, esse eam rem maximi momenti & periculi. 208. *Electorum iudicium ad eam requiri.* 209. *Quid Instrumentum pacis Osnabrugi de hoc nodo statuatur.* 210.

Provinciarum à Romanis defectiones. 38.

Provinciale iudicium. Hof-gericht. An tanquam suspectum recusari possit? 339. 340.

Q.

Quinquinell. Vid. lit. R. in voce. Rescripta moratoria.

R.

Reformatio. Reformandi religionem jus habere etiam. qui Anno 1555. in possessione August. Confessionis non fuerunt. 728. 729.

Reges Romani qualem potestatem habuerint. 9.

Regnorum infantia, adolescentia, senectus, mors. 6.

Mmm 4

Religio.

INDEX SUMMARIUS.

Religio. Eius pacificationes. 717. Eam quemlibet Principem in suo territorio mutare posse. 721. 722. 723. quomodo subditi ad cognitionem vera Religionis sint ducendi. 723. non cogendi. 724. Reformandi ius Instrumentum pacis etiam immediatis Civitatibus confirmare. 741. 742. Etiam Nobilibus immediatis. 733. 743. Mediatos vero Comites, Landsassos, Vassallos & Civitates id ius non habere. 357. habere tamen conscientiae libertatem pro se. 731.

Reipublica tria vincula. 358.

Relaxatio iuramenti. Vid. lit. I. sub voce. *Juramentum.*

Repressalia. Spolium libertatis. An Principes potestatem habeant eas exercendi? 513. 514. Camerae adversus eas tutela. 514. 515. silere debere statuta, quae eas concedunt. 515. Principes tamen posse subditis suis eas adversus Exteros Imperij iustis de causis concedere. 515. 516. An Imperatoris, aut Camerae consensus ad eas requiratur? 517. In Hisp. & Gallia eas denegari. *ibid.*

Rescriptum. quid? 344. ejus clausula annexa. 375. productio. 379.

Rescripta moratoria. Debitoribus fortuna lapsis per ea ab Imperantibus gratiosa clementia subveniri. 505. Principibus, Statibus, ac Civitatibus hoc ius etiam competere. 506. 507. sed extra territoriam, in quo dantur, invalida. 507.

Requisita earum, 508. 509. tempus eorum annuale aut quinquennale. 609. An Princeps ultra

quin-

INDEX SUMMARIUS.

quinquennium concedere possit? 509. 510. quid
his Rescriptis obstat? 510. 50. effectus eorum.
511. 512. ad heredes non transiens, tanquam pri-
vilegium personale. 512. Usurae an interme-
dio tempore currant, aut oblitterentur. 513.

Revisio. An in causis exemptionum locum habeat?
894.

Richelii Cardinalis globus, quo Gallia Regi re-
praesentavit statum Imperii. 55.

Roma. Caput Orbis. Nummi in eius ostentatio-
nem cusi 44. 45.

Romanum Imperium. Ejus initia, incrementa, i.
virtute, an fortuna ampliatur? 5. Ejus infan-
tia sub Regibus 6. 7. Juventus. 21. seqq. Se-
nectus, per libidinem & secordiam Caesarum. 37.

Romani nominis veneratio quando iote orbe ma-
xima. 23. 24.

Romani Imperii amplitudo sub Trajano maxima.
37. Majestas. 43. 44. potentiae & amplitudinis
causas fuisse iustitiam bellicam. 4. Testamenta,
41. Voluntariam subjectionem gentium. 42. 43.

Romani Imperii diminutio. 45. ejus cause. Divi-
visio à Constantino M. facta. 47. Barbarorum
invasio. ibid. Obediendi tedium. 48. Sponta-
nea Imperatorum pactio, ibid. Provinciarum
& Civitatum avulsio. 49. Ordinum inter se &
cum Imperatore discordia. 49. bella intestina.
49. 50.

Romani Imperii hodierni angustia, 50. reliquia,
ferrea planta. 51. 52. ejus vires, 52. nunc Impe-

Mmm

f

rimm

INDEX SUMMARIUS.

rium Germanicum, das Heil. Römische Reich.

55. 56. Status ejus mixtus. 132.

Romuli artes politicae, Imperium firmavit. 8. 9.

Ejus oraculum post mortem Proculo factum. 3.

primus urbis & Imperii conditor. 7.

S.

Scabinatus. Schöpffenstul. Vid. lit. D. in voce.

Dicasterium.

*Scipiones duo, prior Romana potentia, alter luxu-
ria viam aperiens. 25.*

Scriba. Substituti. Stadt. Schreiber. Eorum

ordinatio ad quem pertineat. 554. 555. An

*eorum Instrumenta, Testamenta extra territo-
rium valeant? 555. 5556. Documentum sine*

mentionem loci & diei invalidum. 556. 557.

*posse eos etiam extra territorium Instrumen-
tum conficere. 557. 558. gesta ab eorum Substi-
tutis valere. 558. 558.*

Securitas publica. Burgfrid. Pax Burgenfis. 483.

fracta hujus pacis poena manus amputatio. 484.

483. Principum palatia hac pace gaudere. 486.

*An provocans ad Duellum in loco Pacis Bur-
gensis in poenam fractae hujus pacis incidat?*

*486. 487. 488. Etiam qui elevat manum ad
alium pulsandum fractionis hujus pacis esse
reum. 488. 489.*

Seditionis Roma. 25.

*Servius Tullius, Rom. Rex, Sanctior legum, men-
suras, pontem, classes, & centurias instituens. 12.*

Sessio Principum. 101. 101. in Comitibus. 119.

Seque-

INDEX SUMMARIUS.

Sequela. Jus sequela quodnam, & cui competat.

676. 677. pecuniâ subditum non liberari von der Auswahl. 679. 680. nec teneri eum Principi pro auxilio pecuniam petenti. 680. Et quatenus. 681. quibus sumptibus cives militare, vestes, arma, equos, alia comparare debeant. 681. 682. An. qui miles pedestris fuit. etiam equestrem sistere teneatur? 483. 484. 485.

Servitia Vasallatica Principum & Statuum. 844.

Status Imperij Germanici Ecclesiastici & Seculares. 59. Eorum origo Carolus M. Victor & auctor omnium Statuum. 59. 60. Sub Ottone M. factos fuisse, quod Status Ducum, Marchionum &c. concernit, patrimoniales. 64. An Impp prudenter egerint, quod horum dignitates fecerint patrimoniales? 65. 66.

Status Ecclesiastici. quâ occasione Statibus Imperij fuerint annumerati. 67. Ottho M. hujus liberalitatis author. 67. 68. hinc Otthonismus. 68. huic à cordatis viris contradictum. 68. 69. An de jure divino Episcopi & Abbates Jurisdictionem Imperialem possideant? 69. 70.

Status Imperij definitio. 71. Ad hunc constituendum quid requiratur. 74. 75. 76. 77. Quaestiones de eo valde notabiles. 78. 79. 80. 81. 82.

Statuta provincialia. 358 promulgatio eorum quibus competat. 359. Principem contra jus commune statutum condere & abrogare posse. 360. sed non contra publicas leges. 361. 362. Statutario speciali Imperatoris sanctione posteriore derogari posse. 363. 364. Magis voluntariis, quam

INDEX SUMMARIUS.

quàm necessitatis esse concedere hac statuta & leges. 365. Utilem non necessarium esse ad id consensum Imperatoris. 366. Stricti juris ea esse. 367. Eorum interpretationem & promulgationem ad Principes pertinere, iudicibus tantum non planè exclusis. 368.

Successio Principum equalis. 247. Modi eius diversi. 249. 250. 251. Successio filiorum illustrium. 253.

Suspicio. Quis eius causam cognoscat? 400.

T.

Tabelliones. Vid. lit. S. in voce, Scribe.

Tarquinius Priscus, Rom. Rex Senatus Majestatem Patribus, & equestrem ordinem auxit. 10. 11,

Tarquinius Superbus Rom. Rex à L. Bruto & Collatino è regno pulsus, Regio nomine Romæ extincto. 12. 13.

Telonium. Vid. lit. V. in voce Væstigal.

Territorium. Dominus territorij. An delinquens in alio territorio captus Domino suo sit restituendus? 442. 443. An das durchführender delinquenten erlaubi? 443. 444.

Territorialis Jurisdictio omnium privilegiorum primum. 33. solis moribus Imperii introductum. 332. Ejus differentia à mixtâ & meri Imperij, à Jurisdictione altâ & bassâ. 332. 333. Ejus definitio, definitionis resolutio. 334. 335. 336. Regale de eâ. 336. 337. Nobilibus Immediatis valens. 337. hujus Jurisdictionis effectus in quo consistat. 236. & quousq; sese extendat. 777. 778. ejus titulus quomodo acquiratur, à pag. 780. ad pag. 785. Testa-

INDEX SUMMARIUS.

Testamenta Imperatorum, Principum, & Statuum absq̃ solennitatibus valida, 269. 270. 271. privilegium id personale. Ejus exempla. 272. etiam ad Ultragenitos extensum. 272. 273. ut & ad Augustam Uxorem Principis. 273. oblatum valet sine testibus. 280. De dubiâ oblatione hujus testamenti. 281. de ejus oblatione per tertium factâ. 282.

Tiberius, Augusti Caesaris successor, Imperium Romanum limitibus signare constituit, singularis in ejus gloriam nummus. 35. Ejus expeditiones 35. 36. callidus & subdolus Imperator, ibid. Ejus nummus finem libertatis Pop. Rom. exhibens. 37.

Tituli. Eos nullo constare pretio. 873. 874. Germanostitulum largitione excedere 874.

Tullus, Rom Rex, disciplinæ militaris institutor. 10.

Tutores Illustrium Personarum. Eos Principes in Camera, etiam in aulâ Imperatoris accipere. 283. Etiam Matrem & proximiorē agnatum pupillo, adeundo Cameram tutorem petere posse, ibid. Patrem Illustrem impuberi filio per testamentum dare posse. 284. Cameram id confirmare. 285. Pupillum sub patrocínio esse usq̃ ad 20. annum. 285. regula hujus limitatio. 286. 287. 288. An Minor læsus in administratione restitutionem in integrum petere possit? 288. 289. Tutores dari proximiores, agnatos, & quos Testator nominavit, quod etiam in Matre & Avia obineat. 289. 290. Ut & in Vitrico, 290. Proximū agnatum remotiorem excludere

INDEX SUMMARIUS.

excludere. 291. Etiam Mediatos Illustrum Tutores esse posse, ibid. Obtinere id etiam in Electoribus. 291. 292. requirere hoc tempus completum. 292. 293. Principem Electorem filio in annexis Ducatibus Tutores dare non posse. 293. 294.

V.

Vasallos in Castella Regno ad Comitiam non venire.
231.

Vectigalia. Causa eorum, saluus conductus & reparatio viarum. 582. 589. cum consensu Imperiali à Majoribus indicta. 582. absq; speciali Imperatoris concessione ea vel erigere, vel augere, non licere. 583. 584. Contra, Cameram inhibitoriam mandata decernere. 584. Ejus translatio de loco in locum an, & quomodo vetita. 585. Causa, quas supplicans pro eorum impetratione debet allegare. 586. Vectigal solvere debentem, debere etiam profiteri suas merces. secus eas in commissum cadere. 586. 587. Non usum via solita, vel prohibita à pœna commissi non liberari. 587. partem olim fuisse octavam, hodie quotam non esse uniformem. 590.

Venatio. Venandi jus cui competat. 648. in agris & sylvis. 55. Venatio bassa extendens se ad aucupium. 655. 656. Subditos obligatos esse Domino suo ad operas venatorias, sed cum benigna moderatione, nicht zu Ernd, Herbst, und Saats. Zeiten. 658. 659.

Venationes precarie Nobilibus à Principibus concessæ.

INDEX SUMMARIUS.

cessa. 660. 661. Jus venandi, das hohe Jagen. sub investitura alia Jurisdictionis non contineri.

661. 662. An Capreolæ ad majores feras referantur. 662. 663.

Venciorum Rempublicam liberam judicandi potestatem Inquisitioni in causis Ecclesiasticis non concedere. sed duos Nobiles Senatores ei adungere. 758.

Venia ætatis. Potestatem hanc veniam dandi ad jura superioritatis pertinere, non Imperij, nec jurisdictionis, sed plenissimæ potestatis esse. 519. 520. quid in Ducatu Württembergico de hac venia statuatur. 521, talem per veniam Majorem non in omnibus actionibus haberi pro Majorenni. 523.

Vitellius, scenicus & Epicureus Imperator. 38.

Ulricus, Dux Württembergiæ Anno 17. ætat. Anno 1504. Executor Banni contra Palatinum. 815.

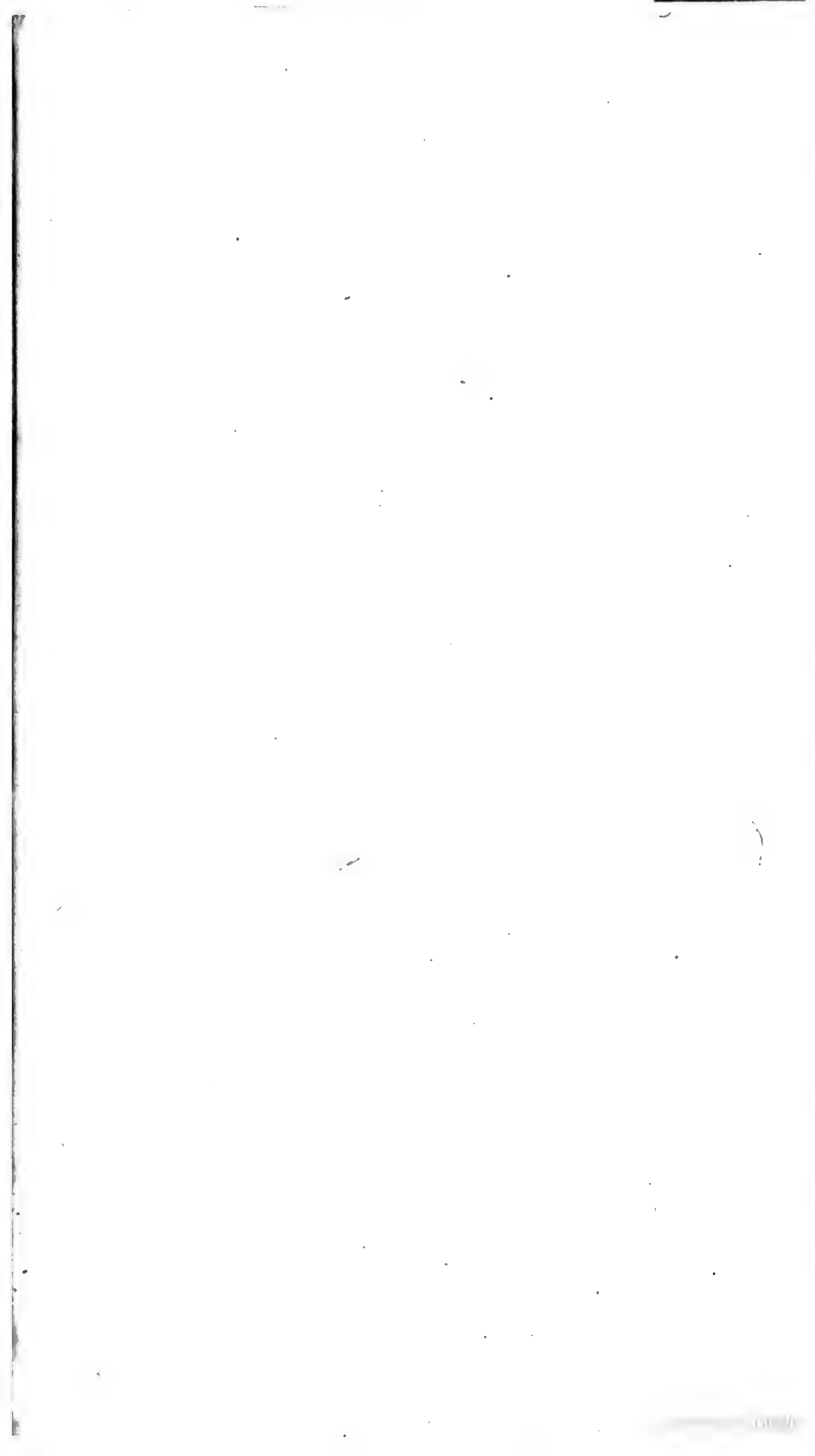
Utragenitos Principes etiam Principes Imperij esse. 243. Eos, deficiente Primogenito sine Imperatoris creatione regimen adipisci. 747.

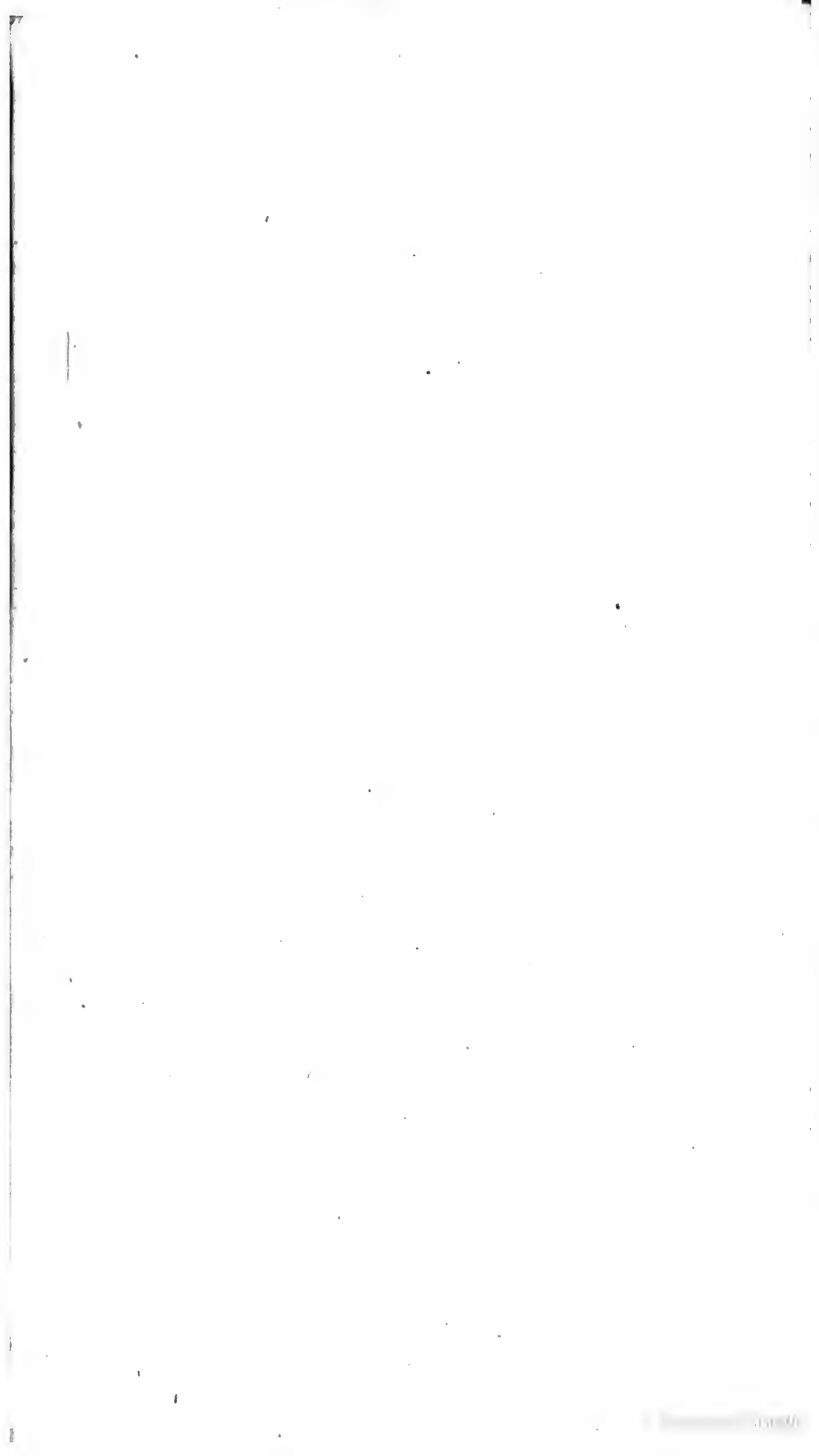
Vota Principum in Comitibus præcipuum personale privilegium. 120. arguere ea insignem libertatem Germanorum Principum. 121.

Uxor Illustris Principis aut Comitis. Communicare hos privilegia cum suis Uxoribus. 318. 319. 320. etiam titulos. 321. Jurisdictionem tamen in Uxores non posse exercere. 321. esse eam, ut Principem ipsum, immediatam Imperij Personam. 322. brevem tamen, & discretam correctionem in eam Principi non denegatam esse. 323.

FINIS.

ANT 1313 685

XI
C3